

**INFORME FINAL SOBRE L'AVALUACIÓ DELS
PLANS PILOT PER A L'IMPULS DEL CONEIXEMENT
I L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA 2005**

Abril 2006

RPEO núm 349

**Registre Públic d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya
Decret 1/2005, d'11 de gener**

Avaluació integral dels Plans pilot per a l'impuls del coneixement i l'ús de la llengua catalana

Sumari

1. Denominació
2. Tema objecte d'estudi
3. Objectiu principal
4. Metodologia
5. Unitat promotora
6. Execució
7. Condicions de contractació
8. Partida pressupostària
9. Cost
10. Àmbit geogràfic
11. Univers
12. Mostra i error mostral
13. Dades del treball de camp
14. Disseny dels qüestionaris
15. Calendari

1. Denominació: Avaluació integral dels Plans pilot per a l'impuls del coneixement i l'ús de la llengua catalana

2. Tema objecte d'estudi

La Generalitat de Catalunya impulsa plans territorials d'integració de les persones immigrants, amb l'objectiu de contribuir a la plena integració dels col·lectius d'immigrants a la vida social de Catalunya, potenciant la convivència, la cohesió comunitària, la lluita contra l'exclusió social i la igualtat d'oportunitats i d'accés als recursos col·lectius. En els plans hi intervenen totes les institucions (autonòmica i locals) presents en el territori i les entitats o agents que també desenvolupen la seva tasca en l'àmbit de la immigració.

D'acord amb les directrius del Pla d'acció de política lingüística i de les mesures polítiques i econòmiques del Govern de la Generalitat de Catalunya i dels ajuntaments implicats es desenvoluparan els plans en què participaran tant diversos departaments de la Generalitat com ajuntaments, el Consorci per a la NL, associacions d'immigrants, nouvinguts i autòctons amb l'objectiu general que la llengua *catalana sigui la llengua vehicular de les persones que vénen a viure al nostre país, una via d'inclusió social*. Els objectius específics són:

- a) Facilitar des dels diferents organismes la informació adequada sobre la condició del català com a llengua pròpia de Catalunya i com a llengua oficial al costat del castellà
- b) Facilitar recursos per a l'aprenentatge del català (informació, material i cursos) en el marc de les polítiques d'acollida i igualtat.
- c) Facilitar espais d'ús per al català entre les persones nouvingudes. Per exemple el *Programa de Voluntaris per la llengua* que s'ofereix a aprenents no catalanoparlants i a voluntaris catalanoparlants.

3. Objectiu principal de l'estudi

L'objectiu principal de l'estudi és proporcionar informació objectiva a la Secretaria de Política Lingüística i al Consorci per a Normalització Lingüística sobre la **rendibilitat dels plans pilot i els efectes de les actuacions en termes de gestió, satisfacció dels participants i gestors, resultats aconseguits, participació institucional, ciutadana i de les entitats, impacte de les actuacions i avaluació integral del projecte.**

4. Metodologia

La metodologia que s'utilitza es basa en un **enfocament multiestrègic** que combina la metodologia quantitativa i la qualitativa. D'acord amb l'objectiu principal es durà a terme una recollida i tractament de dades quantitatives i qualitatives amb la metodologia següent:

- Recerca de dades secundàries dels 7 municipis (dades sociodemogràfiques).
- Qüestionari a directors i coordinadors dels plans pilot.
- Explotació estadística de les fitxes d'inscripció dels alumnes.
- Tècnica qualitativa de *grups de discussió*:
  - Un grup amb els coordinadors dels plans pilot.
  - 7 grups de participants, un a cada territori.
  - Un grup de discussió amb líders d'entitats d'immigrants (Lleida).
- Dos entrevistes a col·laboradors externs al programa (Banyoles i Badalona).

Es constituirà un equip de treball d'avaluació amb personal de l'empresa consultora, experts i tècnics de la SPL i del CPNL. Acabada l'operació de recollida de dades i les entrevistes, s'elaborarà **un informe global d'avaluació del programa.**

5. Unitat promotora: Secretaria de Política Lingüística del Departament de la Presidència i Consorci per a la Normalització Lingüística.

6. Execució de l'estudi:

- a) Empresa de processament de dades (per a l'explotació estadística de les fitxes d'inscripció)
- b) Un sociòleg expert en avaluació de polítiques públiques (per a l'anàlisi qualitativa)

7. Condicions de contractació:

- a) Encàrrec de treball a l'empresa CIES per al processament de les dades
- b) Encàrrec de treball a un expert en avaluació de polítiques públiques

8. Partida pressupostària: SPL

9. Cost: 9.888 euros (2.785 de l'explotació estadística de les fitxes d'inscripció i 7.103 euros de l'estudi qualitatiu amb entrevistes i Grups de Discussió).

10. Àmbit geogràfic: Les set poblacions incloses en els plans pilot (Badalona, Banyoles, Lleida, Manlleu, Reus, Ulldecona i Vic). Els criteris que s'han aplicat per escollir aquests municipis són:

- Acceptació i interès dels municipis
- Acord entre els organismes implicats
- Coordinació existent entre algun dels departaments implicats
- Distribució geogràfica en el territori
- Municipis de dimensions diverses (petits, mitjans i grans)
- Municipis amb distinta procedència d'immigrants
- Percentatge significatiu d'immigració

11. Univers: Assistents al cursos de català, participants de les activitats de dinamització del plans pilot, població total i nascuts fora de l'Estat de més 15 anys de Badalona, Banyoles, Lleida, Manlleu, Reus, Ulldecona i Vic

12. Mostra i error mostral: Sempre que sigui possible, per als cursos i altres activitats formatives es recolliran les dades de tots els participants. El total d'alumnes als cursos ha estat de 1.250.

13. Dades del treball de camp

- Anàlisi quantitativa: 1.250 alumnes.
Dades recollides a l'inici dels cursos (fitxes d'inscripció).
- Anàlisi quantitativa: S'intentarà que els grups de discussió estiguin formats per 8 o 9 participants.
La captació dels participants anirà a càrrec dels coordinadors de pla pilot a cada municipi.

14. Disseny dels qüestionaris

- Anàlisi quantitativa: fitxes d'inscripció.
- Anàlisi qualitativa: Es realitzarà una línia de punts adaptada a cada territori i col·lectiu específic per als grups de discussió.

15. Calendari

- Disseny general d'avaluació: juliol – setembre 2005
- Recollida de dades (realització grups de discussió): octubre 2005 – Març 2006
- Processament de dades: novembre 2005
- Informe de resultats: Març 2006

16. Informes a entregar

- Anàlisi quantitativa de les fitxes dels alumnes:
  - 1 Informe general
  - 7 Informe municipals
- 1 informe qualitatiu (entrevistes i grups de discussió)
- 1 informe global amb les conclusions finals.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME GENERAL

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. OBJECTIUS I METODOLOGIA.....	4
1.1. OBJECTIUS.....	4
1.2. METODOLOGIA.....	4
2. DADES GENERALS DELS ALUMNES INSCRITS ALS CURSOS DEL CPNL.....	5
2.1. NOMBRE D'ALUMNES PER CENTRE DE NL.....	5
3. DADES D'IDENTIFICACIÓ.....	6
3.1. PER SEXE.....	6
3.2. PER EDAT.....	6
4. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA.....	8
4.1. LLOC DE NAIXEMENT.....	8
4.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA.....	10
5. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	12
5.1. LLENGUA FAMILIAR.....	12
5.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA.....	15
5.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	16
6. ESTUDIS.....	17
6.1. ESTUDIS ASSOLITS.....	17
6.2. ESTUDIS EN CURS.....	18
6.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ.....	19
7. SITUACIÓ LABORAL.....	20
7.1. SITUACIÓ LABORAL.....	20
7.3. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL.....	21

8. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	22
8.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	22
8.2. TIPUS D'ENTITAT	22
8.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	23
9. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS.....	24
9.1. PRIORITATS	24
10. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES.....	25
10.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR.....	25
10.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	28
10.3. ESTUDIS EN CURS.....	30
10.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS.....	32
10.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	34
10.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ	34
10.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL.....	36
11. RESUM: CONCLUSIONS.....	38

1. OBJECTIUS I METODOLOGIA

1.1. OBJECTIUS

L'OBJECTIU DEL PRESENT ESTUDI ÉS ANALITZAR I DESCRIBRE ELS TRETOS MÉS SIGNIFICATIUS DELS ALUMNES INSCRITS ALS CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS EN ELS CENTRES DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA: DESCRIBRE ELS TRETOS BÀSICS DEL PERFIL DELS ALUMNES PROCEDENTS D'ALTRES PAÏSOS I CONÈIXER LA DISTRIBUCIÓ ESPECÍFICA DE CADA CENTRE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

1.2. METODOLOGIA

L'ANÀLISI S'HA DESENVOLUPAT A PARTIR DE LA INFORMACIÓ REGISTRADA EN LES FITXES D'INSCRIPCIÓ RECOLLIDES A CADA UN DELS CENTRES ADSCRITS AL CONSORCI. EN TOTAL **7 CENTRES** I **1.250 FITXES**.

L'ESTRUCTURA METODOLÒGICA QUE S'HA SEGUIT EN EL PROCESSAMENT DE LES DADES HA ESTAT LA SEGÜENT:

- ❑ ADAPTACIÓ DE LA BASE DE DADES CREACIÓ DEL DICIONARI EN *SOFT-TIER*
- ❑ ENREGISTRAMENT DE DADES: GRAVACIÓ DE LA INFORMACIÓ DELS CENTRES DE LLEIDA, BANYOLES I BADALONA.
- ❑ VERIFICACIÓ DE LA INFORMACIÓ
- ❑ FUSIÓ AMB LA BASE DE DADES JA INFORMATITZADA FACILITADA PEL CLIENT DELS CENTRES DE REUS, MANLLEU, VIC I ULLDECONA.
- ❑ DEPURACIÓ DE LA INFORMACIÓ
- ❑ CODIFICACIÓ DE LES VARIABLES OBERTES:(POBLACIÓ I IDIOMA)
- ❑ TRACTAMENT ESTADÍSTIC DE LA INFORMACIÓ: PROCESSAMENT DE LA INFORMACIÓ DE LES FITXES NECESSÀRIA PER L'ANÀLISI
- ❑ REDACCIÓ I EDICIÓ D'UN INFORME DE RESULTATS: INFORME + GRÀFIQUES
- ❑ DISSENY DE LA PRESENTACIÓ

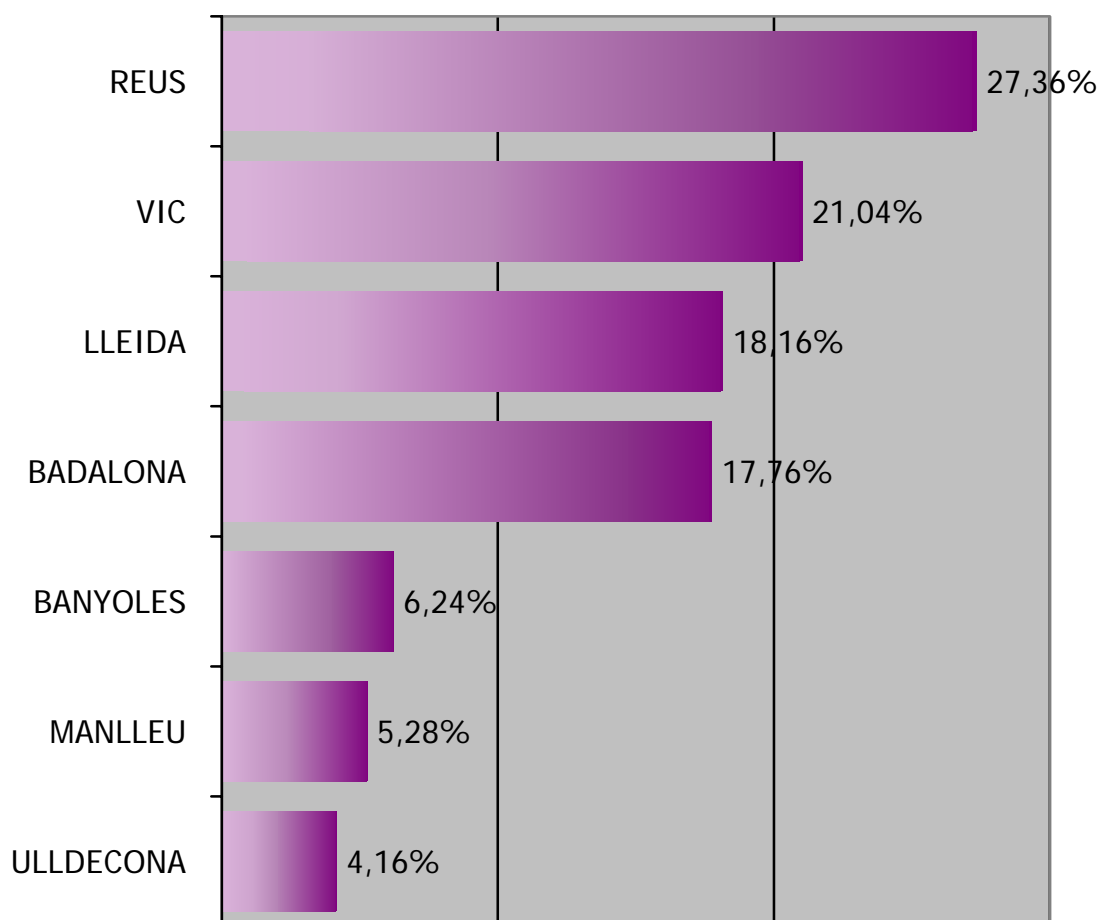

2. DADES GENERALS DELS ALUMNES INSCRITS ALS CURSOS DEL CPNL

2.1. NOMBRE D'ALUMNES PER CENTRE DE NL

El nombre total d'alumnes inscrits als cursos de català per adults és de 1.250. Els alumnes del **CNL Reus** representen quasi el 28% del total. En segon lloc observem que està el CNL de Vic, que representa un 21% del total alumnes.

ALUMNES PER CNL (Base=1250)

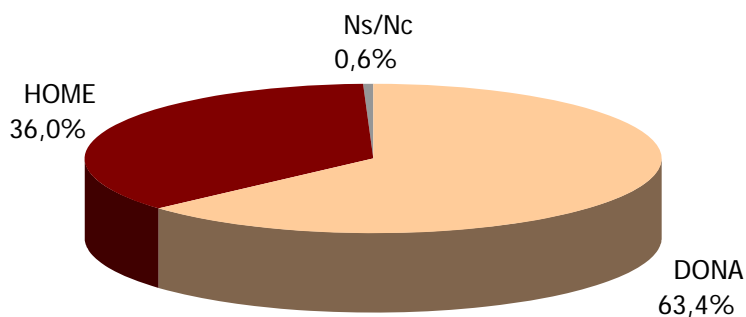
Els centres amb menor quantitat d'alumnes són Banyoles, Manlleu i Ulldecona amb menys de 100 alumnes.

3. DADES D'IDENTIFICACIÓ

3.1. PER SEXE

La major part de l'alumnat són **DONES (63.4%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 36%.

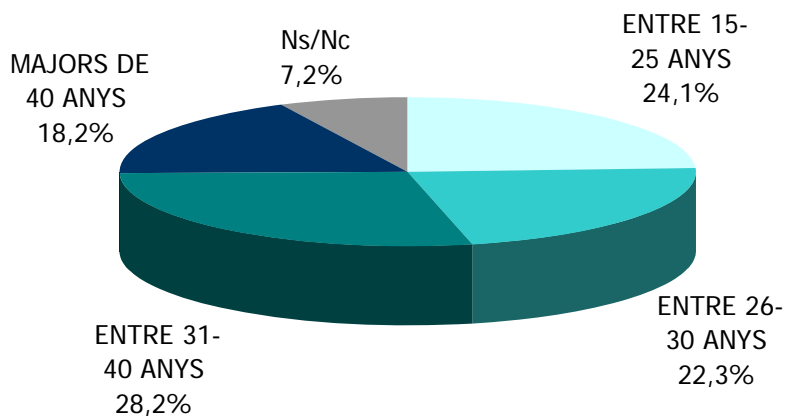
ALUMNES PER SEXE (Base=1250)

3.2. PER EDAT

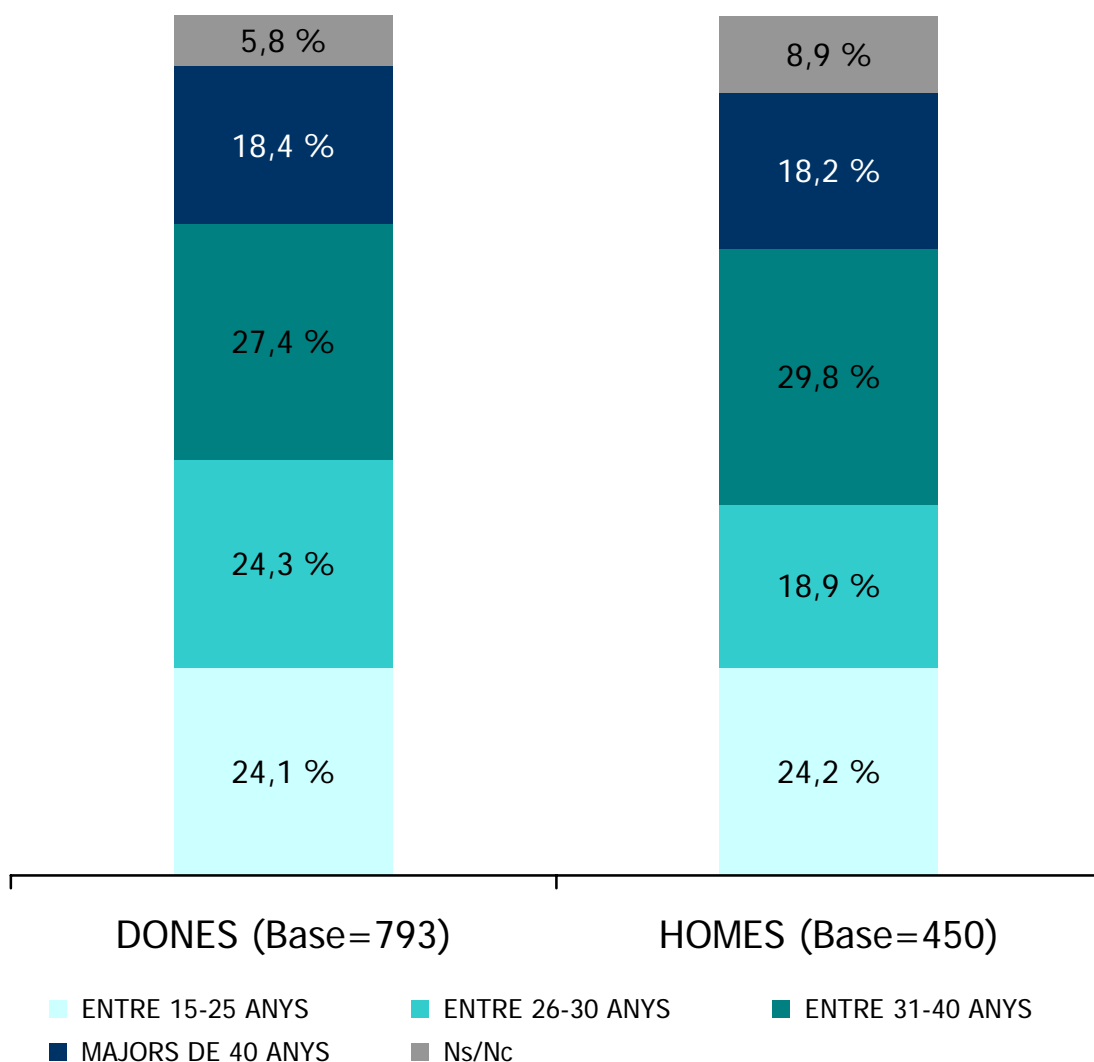
La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **32 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes **d'entre 31-40 anys (28.2%)**.

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=1250)

Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

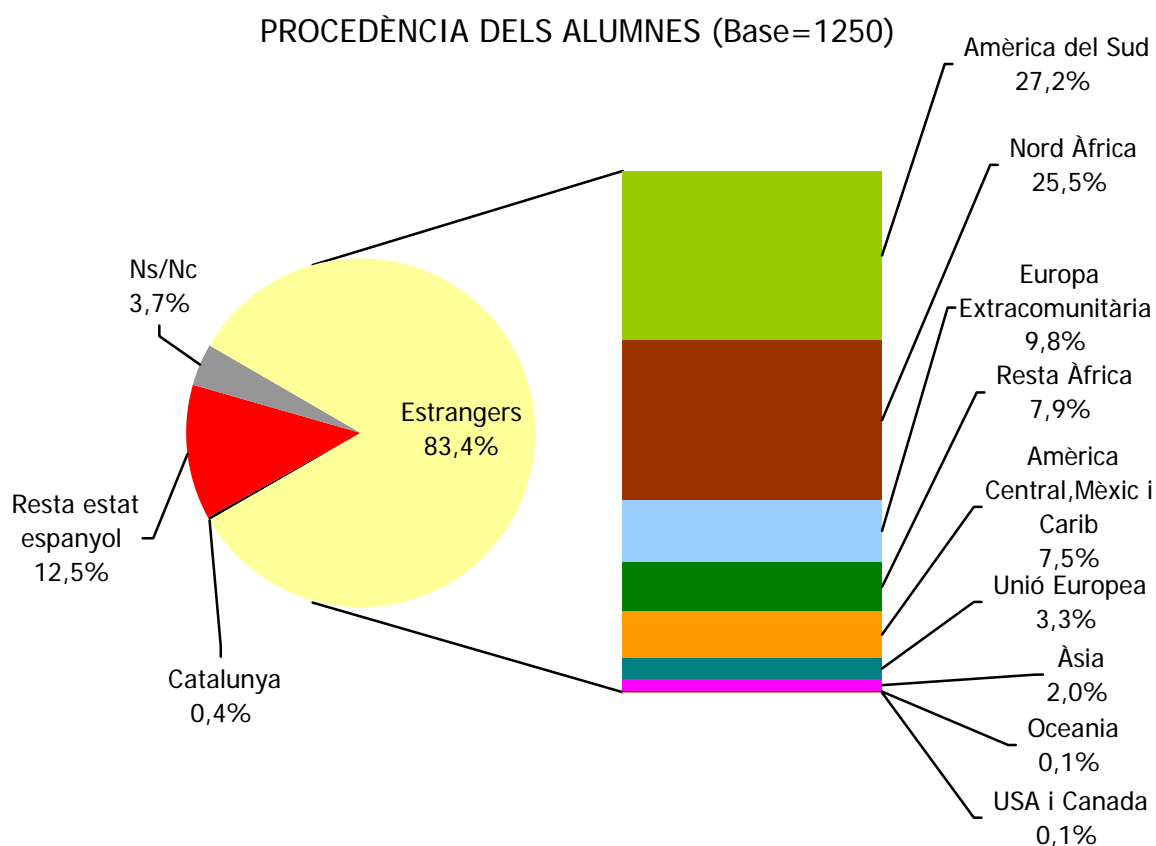
GRUPS D'EDAT PER SEXE (Base=1250)

4. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

4.1. LLOC DE NAIXEMENT

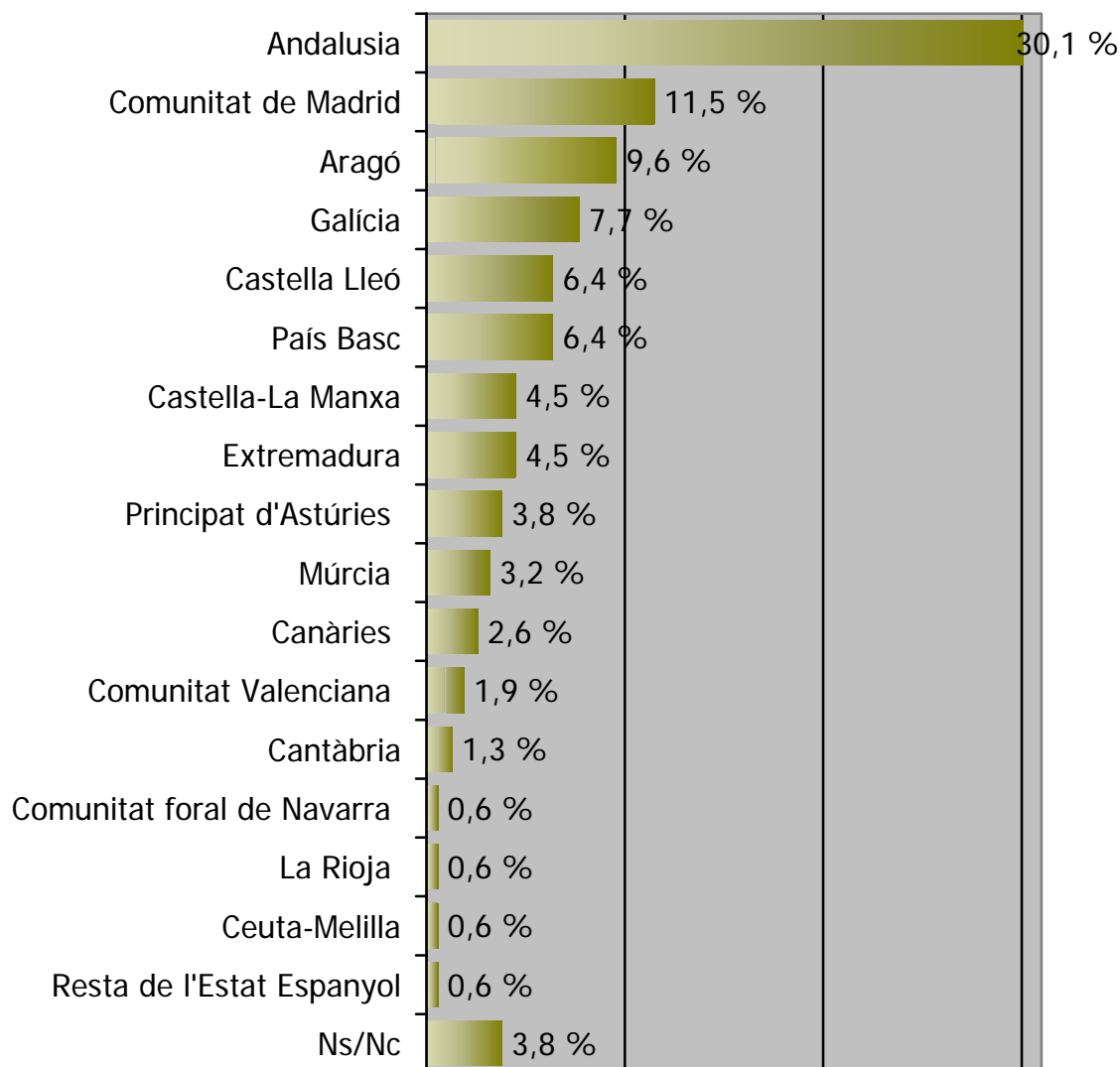
El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris de **AMÈRICA DEL SUD I NORD D'ÀFRICA**.

El menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a ÀSIA i OCEANIA i USA i CANADÀ que suposa únicament el 0.1% dels alumnes.

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català d'origen espanyol són procedents d'ANDALUSIA amb un 30,1% seguits per els de la COMUNITAT DE MADRID (11,5%).

PROCEDÈNCIA DELS ALUMNES DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL (Base=156)

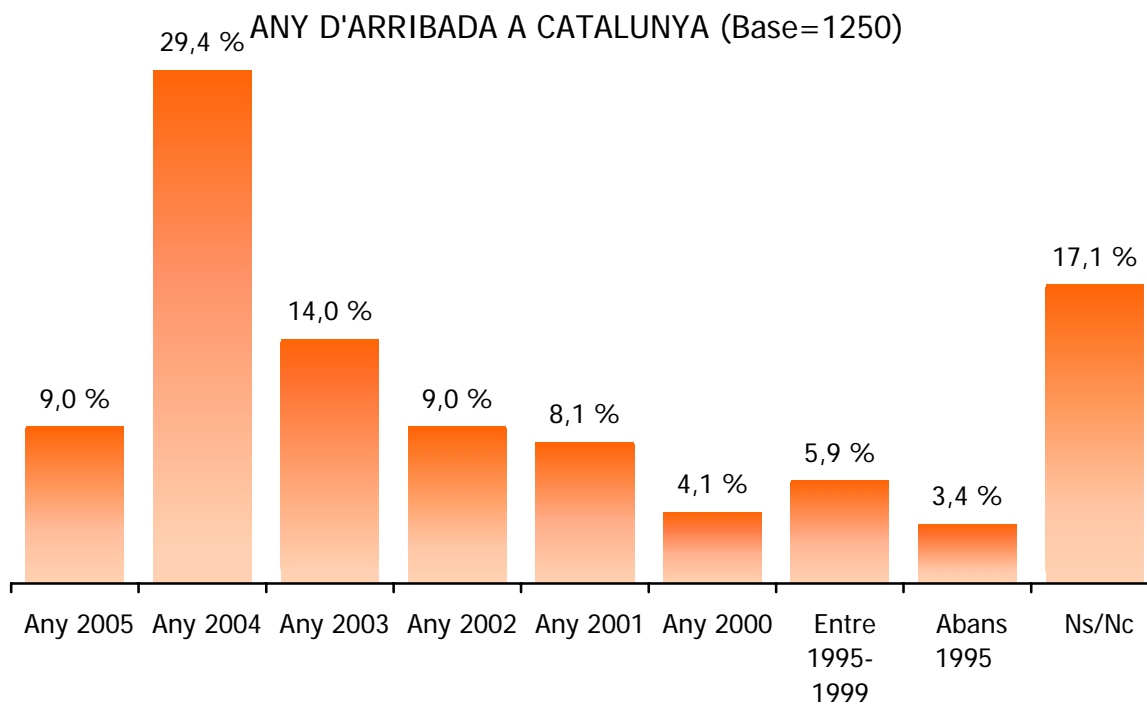
El menor volum d'alumnes d'origen espanyol és el d'aquells nascuts a NAVARRA, LA RIOJA i CEUTA I MELILLA amb un 0,6%.

4.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

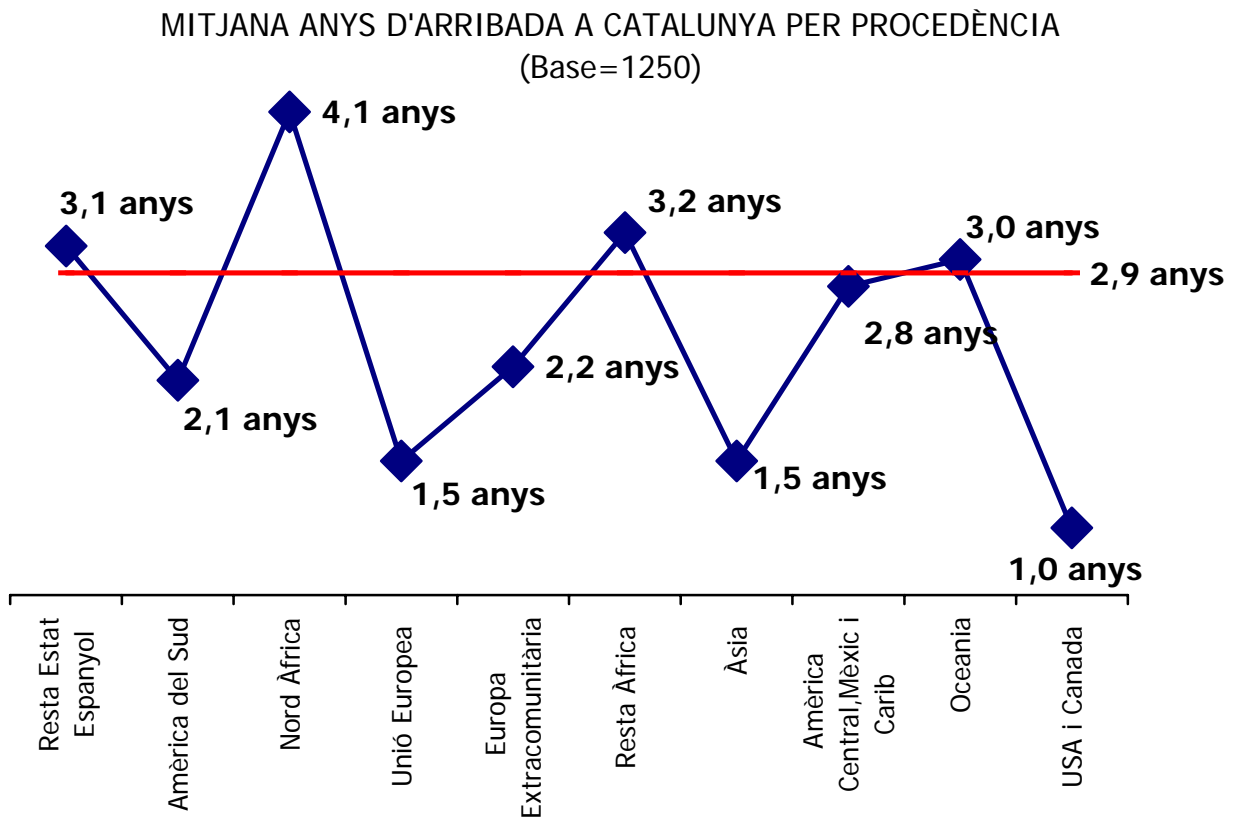
La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 2,9 **anys**, sent el valor màxim el de 72 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

ANYS ARRIBADA	
Base responen	1036
Mitjana	2,9
Desviació típica	4,4

A efectes percentuals destacar que un **29,4%** dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'**any 2004**.

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris d'ÀFRICA són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de USA I CANADÀ, els nord-americans i els nascuts a la resta d'Amèrica.

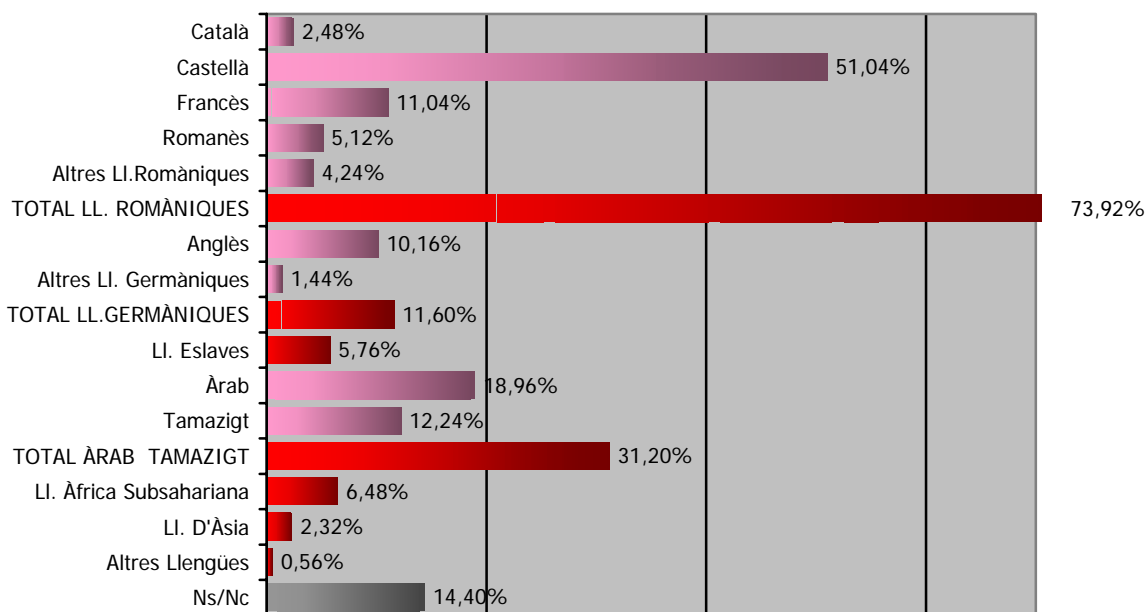
5. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

5.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que el **74%** dels alumnes parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA / QUES**.

En segon lloc un **31,2%** dels alumnes parlen alguna llengua **ÀRAB O TAMAZIGT** i en tercer lloc un **11,6%** parla alguna llengua **GERMÀNICA**.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=1250)

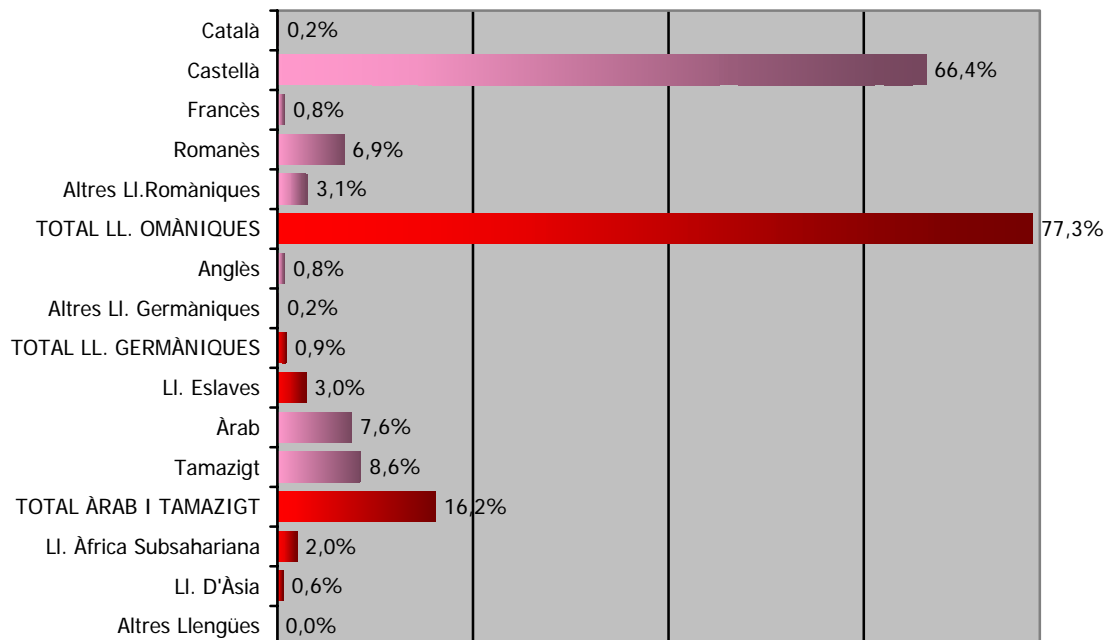
Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 51,36% parla només una llengua, el 34,24% en parla més d'una i un 14,4% No indica.

Quant als alumnes inscrits que només parlen una llengua familiar destaquen amb una gran diferència els de parla Castellana amb un 66,5%, seguit de molt lluny pels de parla Tamazigt, Àrab i Romanès.

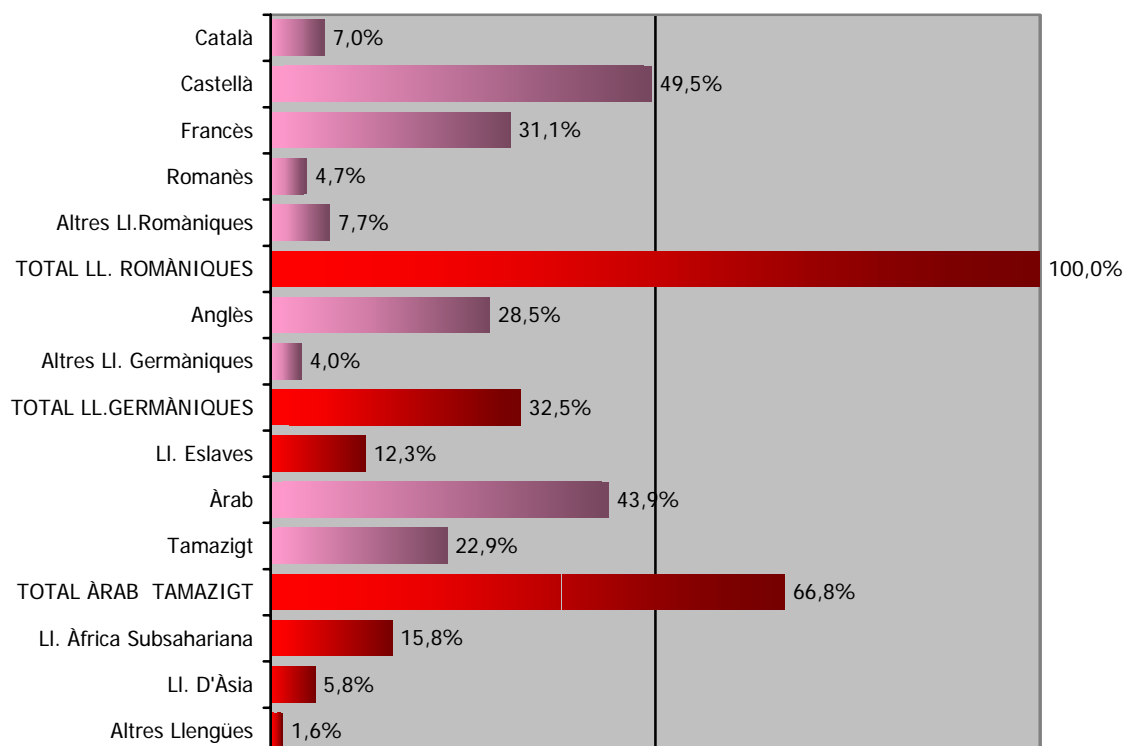
Quant als que parlen més d'una llengua, el 100% empra alguna Llengua Romànica. El 67% utilitza Àrab o Tamazigt i un 32,5% alguna Llengua Germànica.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=642)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=428)

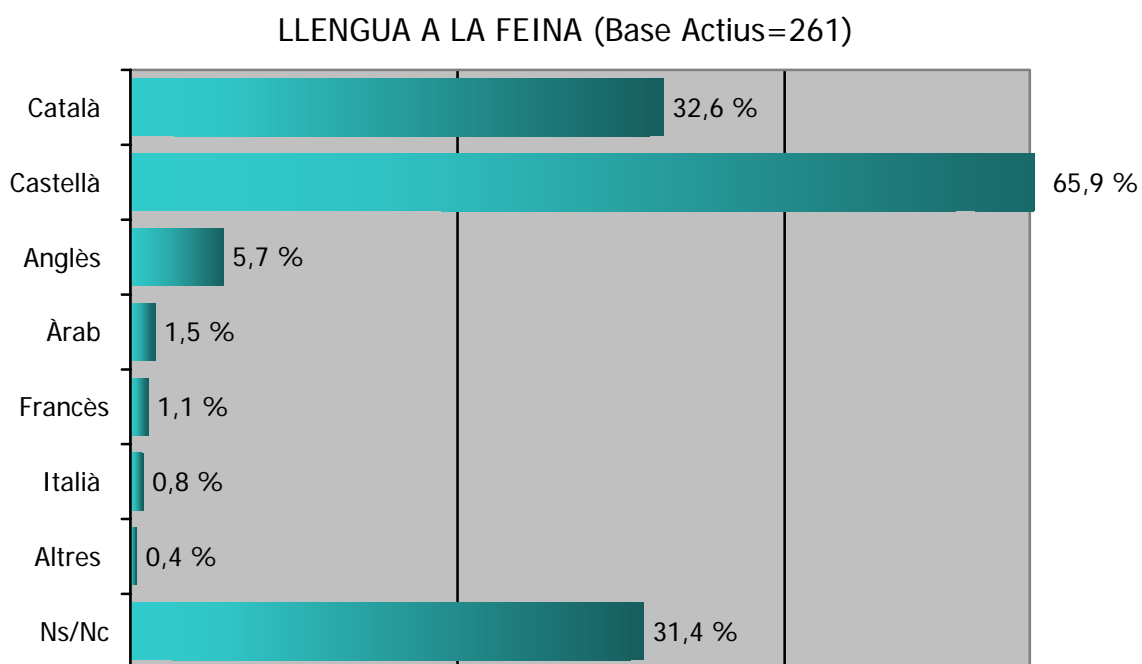

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		TOTAL
Àrab	Francès	9,76%
Àrab	Tamazigt	9,65%
Castellà	Àrab	6,07%
Castellà	Anglès	5,75%
Castellà	Francès	4,66%
Anglès	Ll.Àfrica Subsahariana	3,58%
Català	Castellà	3,25%
Castellà	Altres Ll.Romàniques	3,25%
Tamazigt	Francès	2,82%
Francès	Anglès	2,82%
Castellà	Ll.Eslaves	2,39%
Francès	Ll.Àfrica Subsahariana	2,17%
Castellà	Ll.Àfrica Subsahariana	2,17%
Castellà	Romanès	1,95%
Àrab	Anglès	1,84%
Anglès	Ll. Àsia	1,41%
Castellà	Tamazigt	1,30%
Castellà	Altres Ll.Germàniques	1,08%
Anglès	Altres Ll.Germàniques	1,08%
Català	Àrab	0,87%
Anglès	Altres Ll.Romàniques	0,76%
Anglès	Ll.Eslaves	0,65%
Anglès	Romanès	0,54%
Tamazigt	Anglès	0,43%
Català	Tamazigt	0,43%
Castellà	Altres	0,43%
Castellà	Ll. Àsia	0,43%
Català	Ll.Eslaves	0,33%
Tamazigt	Altres Ll.Germàniques	0,22%
Romanès	Ll.Eslaves	0,22%
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	0,22%
Francès	Altres Ll.Romàniques	0,22%
Francès	Romanès	0,22%
Anglès	Altres	0,22%
Tamazigt	Altres	0,11%
Tamazigt	Altres Ll.Romàniques	0,11%
Romanès	Altres Ll.Germàniques	0,11%
Romanès	Altres Ll.Romàniques	0,11%
Ll.Àfrica Subsahariana	Altres Ll.Germàniques	0,11%
Ll.Àfrica Subsahariana	Altres Ll.Romàniques	0,11%
Francès	Altres Ll.Germàniques	0,11%
Català	Altres Ll.Romàniques	0,11%
Català	Anglès	0,11%
Català	Ll.Àfrica Subsahariana	0,11%
Català	Romanès	0,11%
Àrab	Altres	0,11%
Àrab	Altres Ll.Germàniques	0,11%
Àrab	Ll.Àfrica Subsahariana	0,11%
Altres Ll.Romàniques	Altres Ll.Germàniques	0,11%

5.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Entre aquells que afirmen ser ACTIUS el **65,9%** parla a la feina **CASTELLÀ** i un **32,6%** parla **CATALÀ**.

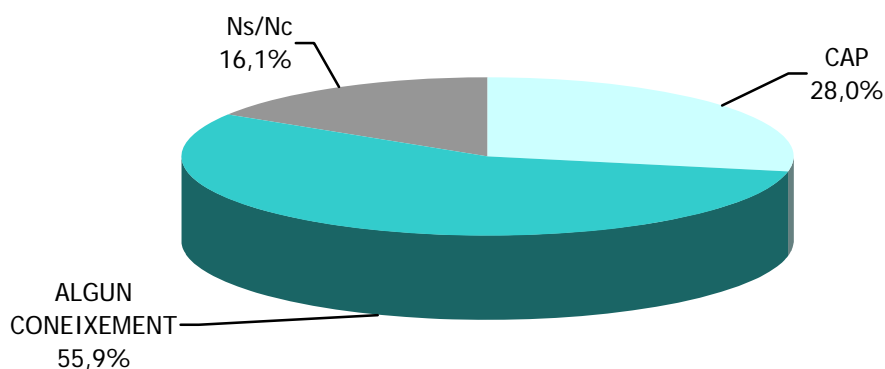

5.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

El **28%** dels actius afirmen que **NO ELS CAL CAP CONEIXEMENT DE CATALÀ A LA SEVA FEINA**. Per contra un **55,9%** afirma que **SI NECESSITA ALGUN CONEIXEMENT DE CATALÀ**: a un **26,4%** li cal **entendre'l i parlar-lo**, a un **18,8%** només li cal **entendre'l (llegit o parlat)** i a un **10,7%** li cal **parlar-lo i escriure'l**.

CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA	Absoluts	%
CAP	73	28,0 %
NOMES ENTENDRE'L	49	18,8 %
ENTENDRE'L I PARLAR-LO	69	26,4 %
PARLAR-LO I ESCRIURE'L	28	10,7 %
Ns/Nc	42	16,1 %

COMEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA
(Base Actius=261)

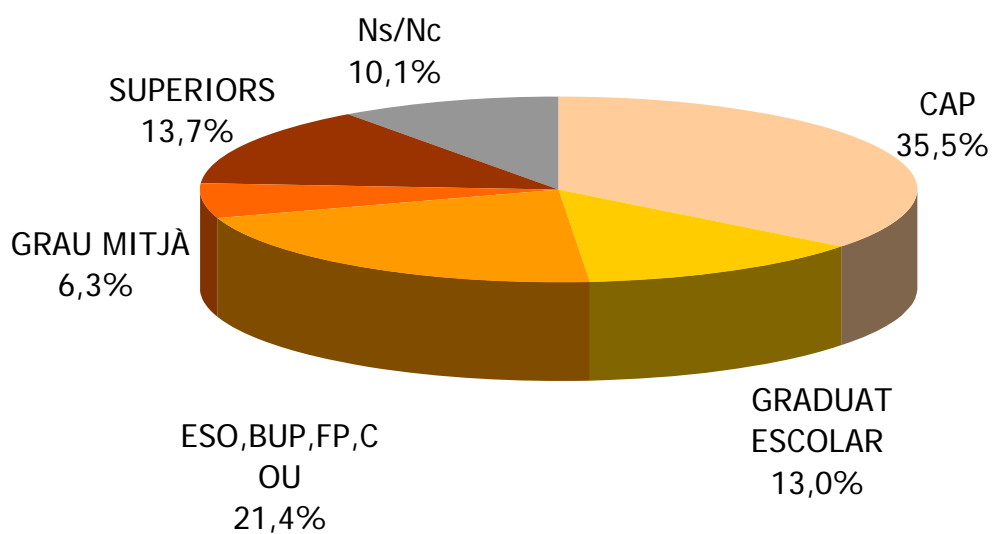

6. ESTUDIS

6.1. ESTUDIS ASSOLITS

Més del 54% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **21,4%** afirma haver assolit **ESO, BUP, FP O COU**.

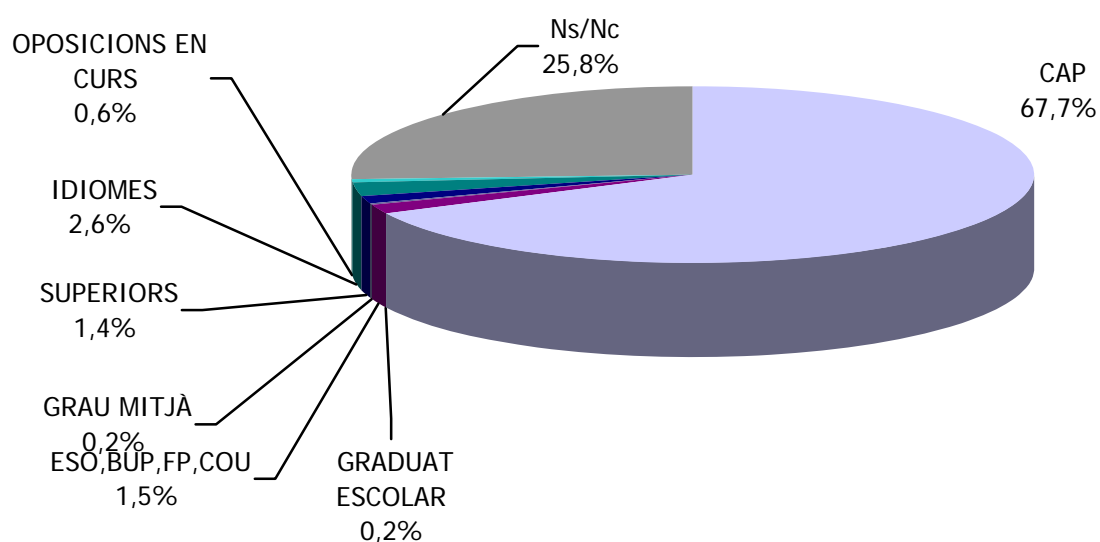
ESTUDIS ASSOLITS (Base=1250)

6.2. ESTUDIS EN CURS

El **6.5%** dels alumnes citen explícitament **ESTAR ESTUDIANT ALGUNA ALTRA COSA** a més dels estudis de català en curs.

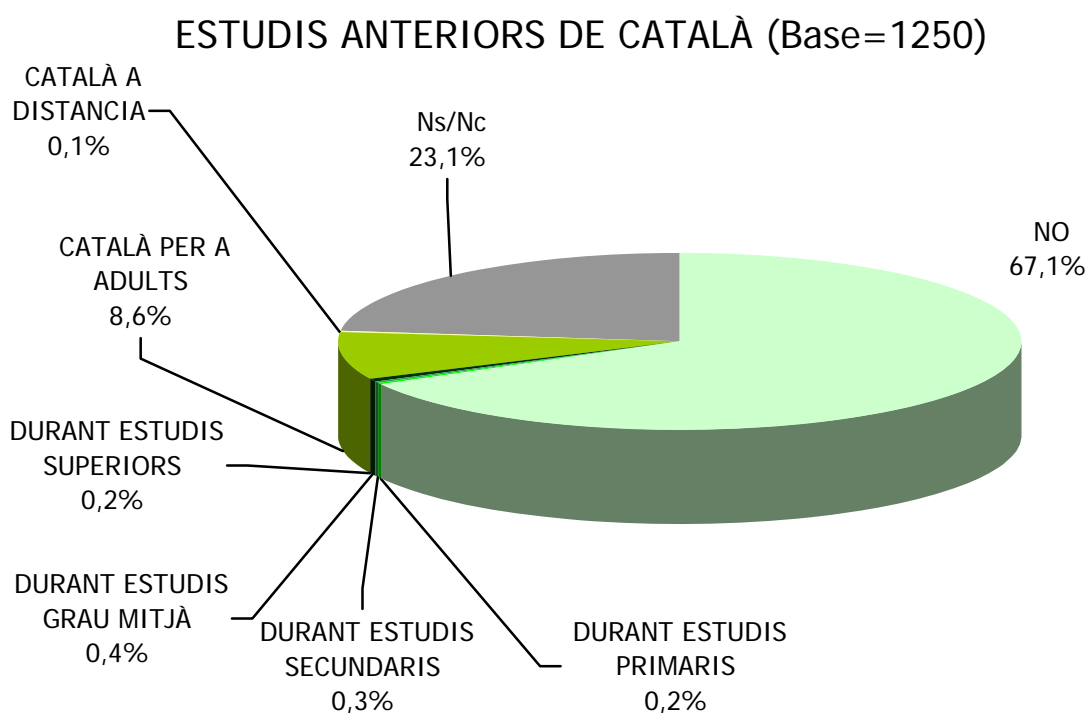
ESTUDIS EN CURS (Base=1250)

Respecte al **TIPUS D'ESTUDIS EN CURS** destacar que un **2.6%** afirma estar cursant **ESTUDIS D'IDIOMES**.

6.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

Un **8.6%** dels alumnes afirmen haver assolit amb anterioritat **CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS** mentre un **0.1%** afirma haver fet cursos de **CATALÀ A DISTÀNCIA**. Així doncs un **8.7%** cita específicament haver assolit **ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**.

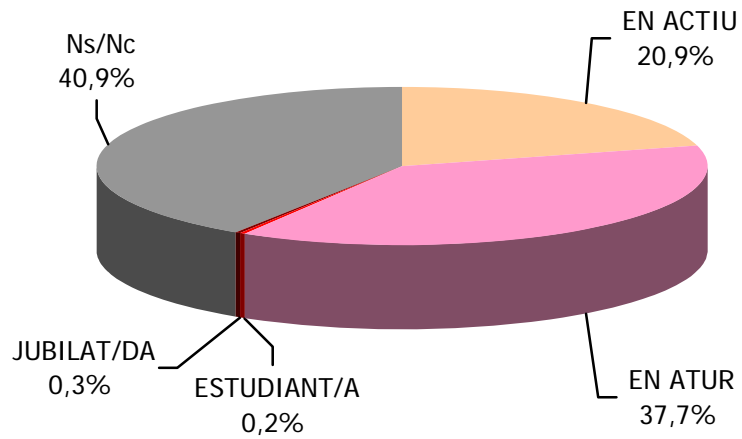

7. SITUACIÓ LABORAL

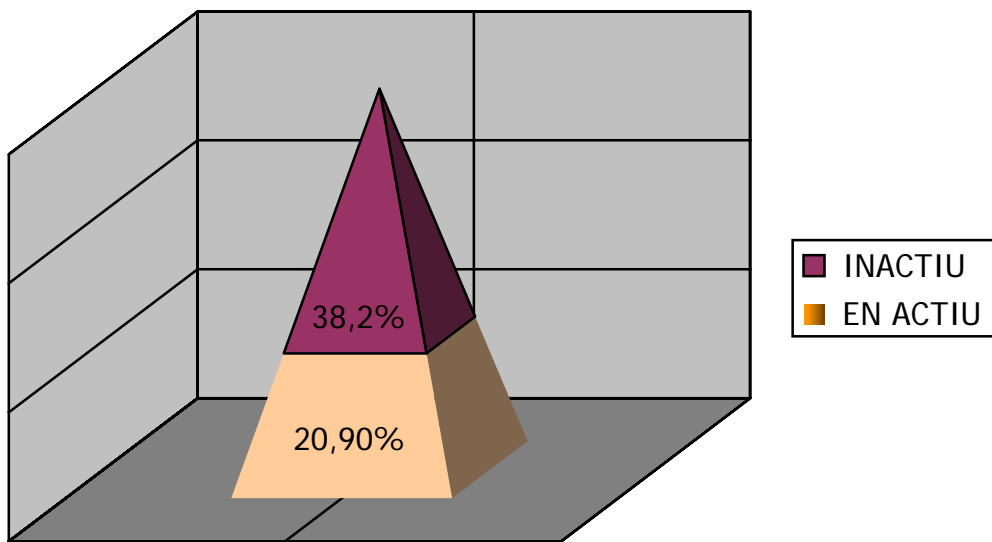
7.1. SITUACIÓ LABORAL

El **20.9%** dels alumnes afirmen estar en **ACTIU** mentre un **37.74%** diu estar a l'**ATUR**.

SITUACIÓ LABORAL (Base=1250)

Així doncs,

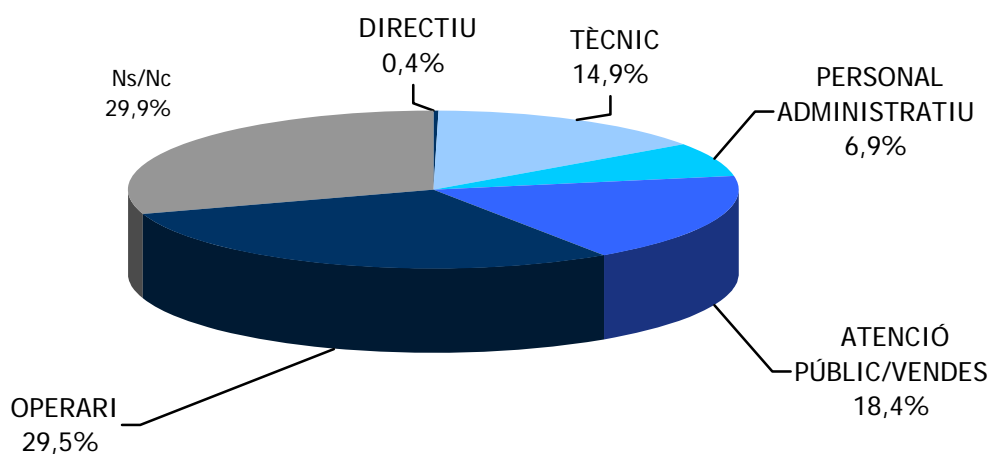

7.3. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Entre els 621 alumnes que afirmen estar en ACTIU observem que un **29.5%** treballa com a **OPERARI**, un **18.4%** en **ATENCIÓ AL PÚBLIC I VENDES** i un **14.9%** com a **TÈCNIC**.

CATEGORIA PROFESSIONAL (Base Actius=261)

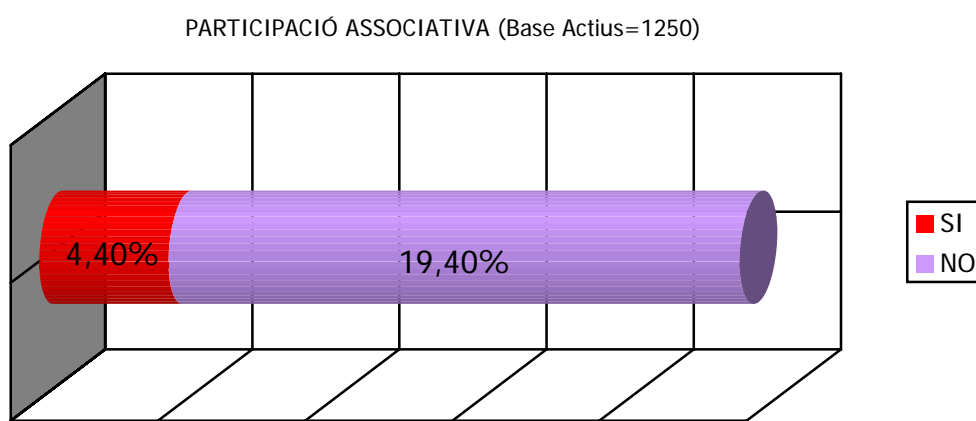

On es troba una menor presència d'alumnes és en la categoria de **DIRECTIUS**, categoria on només hi ha un **0.4%** dels alumnes actius.

8. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

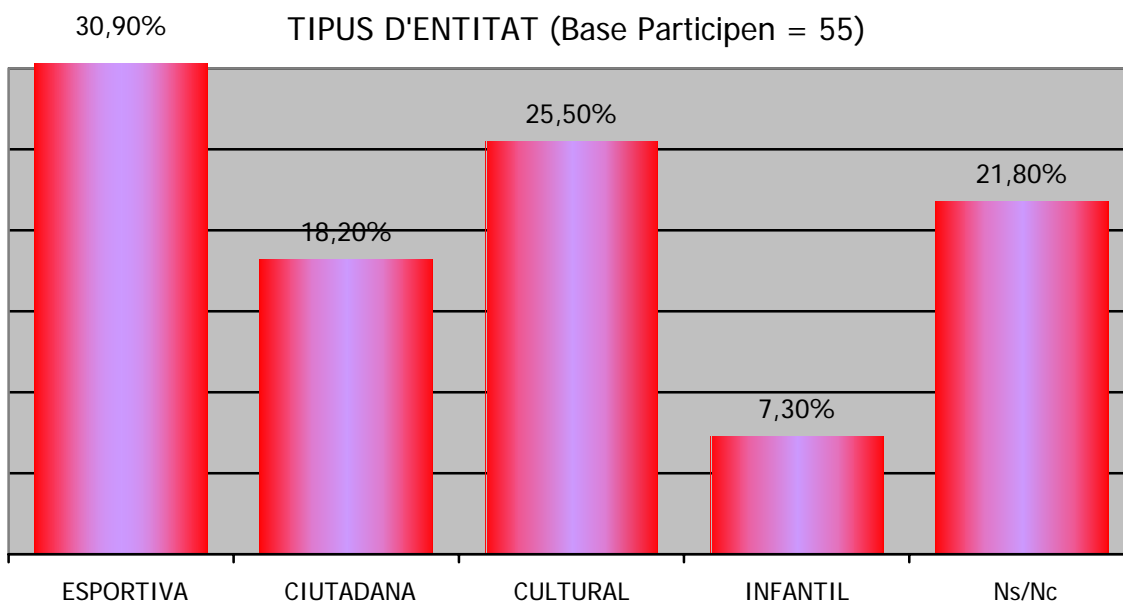
8.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

El 4.4% dels alumnes afirmen **SI TENIR PARTICIPACIÓ EN ALGUNA ASSOCIACIÓ LOCAL** mentre un 19.4% NO ho fa.

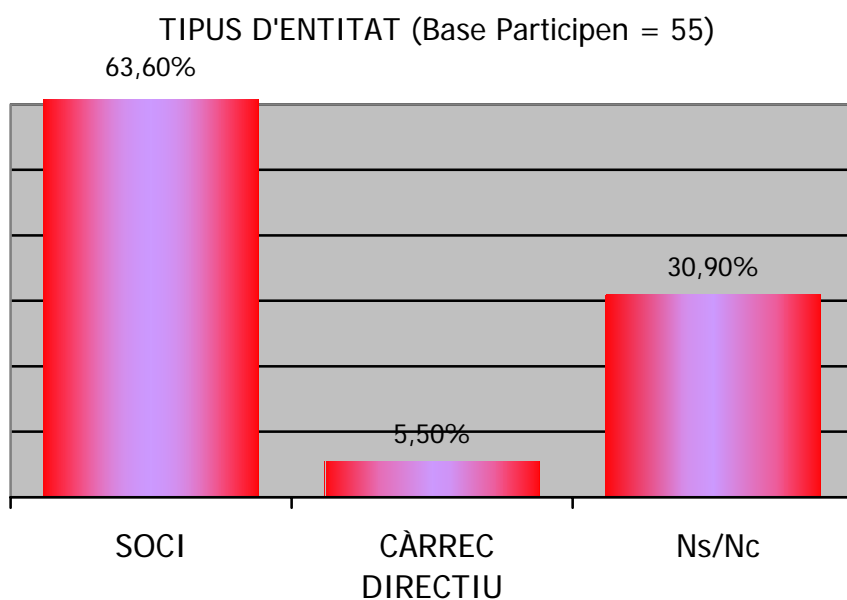
8.2. TIPUS D'ENTITAT

El tipus d'entitat on trobem un major percentatge de PARTICIPACIÓ són les **ENTITATS ESPORTIVES (30.9%)** seguit de les **ENTITATS CULTURALS (25.5%)**. Per contra és en ENTITATS INFANTILS on s'assoleix una menor participació (7.3%).

8.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

El **TIPUS DE VINCULACIÓ** entre aquells que tenen participació i l'entitat on participen és majoritàriament com a **SOCI (63.6%)**.

Únicament un **5.5%** del que tenen participació associativa amb alguna entitat afirmen tenir un **CÀRREC DIRECTIU**.

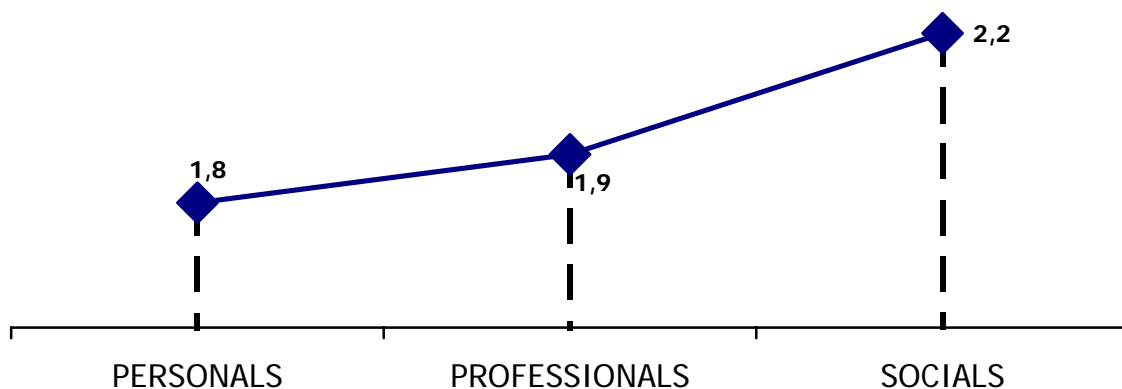
9. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

9.1. PRIORITATS

L'ordre de prioritats per a inscriure's a aquests cursos són:

- 1er. MOTIUS PERSONALS
- 2on. MOTIUS PROFESSIONALS
- 3er. MOTIUS SOCIALS

MOTIUS D'INSCRIPCIÓ (Bases=581,596,580)

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	21,6 %	16,8 %	9,0 %
SEGON	11,9 %	17,5 %	17,5 %
TERCER	13,0 %	13,4 %	19,8 %
Ns/Nc	53,5 %	52,3 %	53,6 %

10. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

10.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILI	%	Absoluts
Castellà	51,0%	638
Àrab	19,0%	237
Tamazigt	12,2%	153
Francès	11,0%	138
Anglès	10,2%	127
Ll. Àfrica Subsahariana	6,5%	76
Ll. Eslaves	5,8%	55
Romanès	5,1%	64
Altres Ll. Romàniques	4,2%	53
Català	2,5%	31
Ll. D'Àsia	2,3%	22
Altres Ll. Germàniques	1,4%	18
Altres Llengües	0,6%	6

10.1.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- Entre els alumnes de parla **CASTELLANA** destaca significativament el percentatge de **DONES**.
- Entre els alumnes que parlen **ÀRAB, ANGLÈS, FRANCÈS** i **LL. SUBSAHARIANA** destaca significativament el percentatge d'**HOMES**.

10.1.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes de **ENTRE 15-25** anys destaca significativament els de parla **ÀRAB, TAMAZIGT** i **LL. ÀSIA**.
- Entre els alumnes de **ENTRE 26-30** anys destaca significativament els de parla **ALTRES LL. ROMÀNIQUES**.
- Entre els alumnes de **ENTRE 31-40** anys destaca significativament els de parla **CASTELLÀ** o **ANGLÈS**.

10.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL destaca significativament l'ús familiar del CATALÀ (5.77%) i ALTRES LL. ROMÀNIQUES (7.69%). El percentatge més elevat és la llengua CASTELLÀ amb un 83.3%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar d'ALTRES LL. ROMÀNIQUES (10.29%). El percentatge més elevat és la llengua CASTELLÀ amb un 75.88%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA CENTRAL el percentatge més elevat és la llengua CASTELLÀ amb un 89.36%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar del FRANCÈS (30.31%). El percentatge més elevat és l'ÀRAB (72.5%) seguit del TAMAZIGT amb un 47.19%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA D'ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (39.39%) i FRANCÈS (23.23%). El percentatge més elevat és la llengua LL. SUBSAHARIANES amb un 74.75%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (34.15%), FRANCÈS (24.39%), ALTRES LL. GERMÀNIQUES (24.39%) i els DE LL. ESLAVES (14.63%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (51.64%) i els de LL. ESLAVES (38.52%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA ÀSIA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS amb un 52%. El percentatge més elevat és la llengua LL. ÀSIA amb un 84%.

10.1.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que no tenen CAP nivell d'estudis assolit destaca significativament l'ús familiar del TAMAZIGT amb un 15.77%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament l'ús familiar del TAMAZIGT (32.52%), l'ÀRAB (36.2%), el FRANCÈS (15.95%) i les LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA amb un 11.66%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit la ESO, BUP o FP destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (58.8%), l'ANGLÈS (16.85%), el FRANCÈS (15.36%), el ROMANÈS (9.36%), ALTRES LL. ROMÀNIQUES (7.12%) i les LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA amb un 10.11%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit un GRAU MITJÀ destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ amb un 69.62%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (84.82%), l'ANGLÈS (19.88%), ALTRES LL. ROMÀNIQUES (8.77%) i les LL. ESLAVES amb un 8.77%.

10.1.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (80.08%).
- ❑ Entre els alumnes que es troben en ATUR destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (15.5%), l'ÀRAB (24.63%), el TAMAZIGT (25.9%), les LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA (9.13%) i les LL. D'ÀSIA amb un 3.4%.

10.1.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament l'ús familiar D'ALTRES LL. ROMÀNIQUES (15.04%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (14.17%), el FRANCÈS (15.8%), el ROMANÈS (7.63%) i ALTRES LL. GERMÀNIQUES amb un 3%.
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (9.14%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (60.71%) i el ROMANÈS (9.82%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2001 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (71.29%) i de LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA amb un 10.89%.
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (66.67%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ENTRE EL 1995-1999 destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (37.84%) i el TAMAZIGT (36.49%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ABANS DEL 1995 destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (32.56%), el TAMAZIGT (39.53%) i les LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA amb un 13.95%

10.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

LLENGUA D'ÚS A LA FEINA	Absoluts	%
Català	85	32,6 %
Castellà	172	65,9 %
Anglès	15	5,7 %
Àrab	4	1,5 %
Francès	3	1,1 %
Italià	2	0,8 %
Altres	1	0,4 %
Ns/Nc	82	31,4 %

10.2.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

10.2.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives.

10.2.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL destaca significativament l'ús del CATALÀ amb un 45.5%.
- Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús del CASTELLÀ amb un 79.5%.
- Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús l'ÀRAB amb un 11.8%.
- Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús de l'ANGLÈS amb un 30.8%.

10.2.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit la ESO, BUP o FP destaca significativament l'ús l'ÀRAB amb un 4.5%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit un GRAU MITJÀ destaca significativament l'ús del FRANCÈS amb un 5.4%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús del CASTELLÀ (76.6%) i l'ANGLÈS amb un 13%.

10.2.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

10.2.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ No existeixen diferències significatives.

10.3. ESTUDIS EN CURS

ESTUDIS EN CURS	Absoluts	%
CAP	846	67,7 %
GRADUAT ESCOLAR	2	0,2 %
ESO,BUP,FP,COU	19	1,5 %
GRAU MITJA	3	0,2 %
SUPERIORS	18	1,4 %
IDIOMES	33	2,6 %
OPOSICIONS EN CURS	7	0,6 %
Ns/Nc	322	25,8 %

10.3.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

10.3.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes de **ENTRE 15-25** anys destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR i ESO, BUP, FP.
- Entre els alumnes de **ENTRE 26-30** anys destaca significativament els estudis SUPERIORS.

10.3.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL destaca significativament els estudis d'OPOSICIONS amb un 1.9%.
- Entre els alumnes d'origen AMÈRICA CENTRAL destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR amb un 1.1%.
- Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament CAP estudi en curs amb un 79.1%
- Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA ÀSIA destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP amb un 8%.

10.3.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que no tenen CAP nivell d'estudis assolit destaca significativament CAP estudi en curs amb un 98%
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament CAP estudi en curs (80.4%) i els estudis de ESO, BUP, FP amb un 4.3%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit un GRAU MITJÀ destaca significativament els estudis de SUPERIORS amb un 7.6%.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament els estudis SUPERIORS (5.3%), d'IDIOMES (8.8%) i els d'OPOSICIONS amb un 2.3%.

10.3.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaca significativament els estudis de IDIOMES (5%) I OPOSICIONS (1.5%).
- ❑ Entre els alumnes que es troben en ATUR destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP (3%) i els SUPERIORS (2.5%).

10.3.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament CAP estudi en curs (77%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament els estudis D'IDIOMES (9.8%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ENTRE EL 1995-1999 destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR (1.4%).

10.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	Absoluts	%
CAP	444	35,5 %
GRADUAT ESCOLAR	163	13,0 %
ESO,BUP,FP,COU	267	21,4 %
GRAU MITJA	79	6,3 %
SUPERIORS	171	13,7 %
Ns/Nc	126	10,1 %

10.4.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

10.4.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes de **ENTRE 15-25** anys destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR i ESO, BUP, FP.
- Entre els alumnes de **ENTRE 26-30** anys destaca significativament els estudis SUPERIORS.
- Entre els alumnes de **ENTRE 31-40** anys destaca significativament els estudis de GRAU MITJÀ i els SUPERIORS.
- Entre els alumnes de **MAJORS DE 40** anys destaca significativament CAP estudis assolits.

10.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament els estudis SUPERIORS amb un 19.7%.
- Entre els alumnes d'origen AMÈRICA CENTRAL destaca significativament els estudis ESO, BUP, FP (34%) i els SUPERIORS amb un 24.5%.

- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament CAP estudi en curs amb un 42.8% i els estudis de GRADUAT ESCOLAR amb un 22.2%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen RESTA ÀFRICA destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR amb un 22.2%.
- ❑ Entre els alumnes d'origen a LA UNIÓ EUROPEA destaca significativament els estudis de GRAU MITJÀ (19.5%) i els SUPERIORS (24.4%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen ÀSIA destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR amb un 36%.

10.4.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP (33.7%), GRAU MITJÀ (14.2%) i SUPERIORS (29.5%).
- ❑ Entre els alumnes que es troben en ATUR destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR (22.1%), ESO, BUP, FP (33.3%), i SUPERIORS (18.5%).

10.4.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP (32.7%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament els estudis SUPERIORS (19.1%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP (30.3%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament els estudis de GRAU MITJÀ (13.4%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament els estudis SUPERIORS (23.5%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ABANS DEL 1995 destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR (27.9%).

10.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

El 68% dels alumnes no tenen estudis anteriors de català.

Dels que Si tenen estudis anteriors el 8,6% són de català per adults i en destaquen significativament els arribats abans de l'any 2003 juntament amb els alumnes amb estudis de GRADUAT ESCOLAR I SUPERIORS.

10.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	21,6 %	16,8 %	9,0 %
SEGON	11,9 %	17,5 %	17,5 %
TERCER	13,0 %	13,4 %	19,8 %
Ns/Nc	53,5 %	52,3 %	53,6 %

10.6.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- Destaquen de manera significativa per als motius d'inscripció **PERSONALS i PROFESSIONALS** les DONES.

10.6.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes de **ENTRE 26-30** anys destaquen significativament els motius PROFESSIONALS.
- Entre els alumnes de **ENTRE 31-40** anys destaquen significativament els motius PROFESSIONALS.

10.6.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA CENTRAL destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA I RETS ÀFRICA destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes d'origen ÀSIA destaquen significativament els motius PERSONALS I SOCIALS.

10.6.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el ESO, BUP, FP destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit un GRAU MITJÀ destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaquen significativament TOTS els motius .

10.6.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes que es troben en ATUR destaquen significativament TOTS els motius .

10.6.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 destaquen significativament els motius PERSONALS
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2001 destaquen significativament els motius PROFESSIONALS I SOCIALS.
- ❑ Entre els alumnes arribats ENTRE 1999-1995 destaquen significativament TOTS els motius .
- ❑ Entre els alumnes arribats ABANS DEL 1995 destaquen significativament TOTS els motius .

10.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL	Absoluts	%
SI	55	4,4 %
NO	242	19,4 %
Ns/Nc	953	76,2 %

10.7.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

10.7.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes de **ENTRE 31-40** anys destaca significativament la NO PARTICIPACIÓ .

10.7.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD I CENTRAL destaca significativament la NO PARTICIPACIÓ
- Entre els alumnes d'origen RESTA ÀFRICA destaca significativament la SI PARTICIPACIÓ
- Entre els alumnes d'origen UNIÓ EUROPEA destaca significativament la SI PARTICIPACIÓ

10.7.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- Entre els alumnes que tenen assolit el ESO, BUP, FP destaca significativament la NO PARTICIPACIÓ

10.7.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ATUR I ESTUDIANTS destaca significativament la NO PARTICIPACIÓ .
- ❑ Entre els alumnes JUBILATS destaca significativament la SI PARTICIPACIÓ .

10.7.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament la NO PARTICIPACIÓ .
- ❑ Entre els alumnes arribats ENTRE 1999-1995 destaca significativament la SI PARTICIPACIÓ .

11. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 31-40 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A AMÈRICA DEL SUD O NORD D'ÀFRICA.
- A CASA PARLEN HABITUALMENT CASTELLÀ O ÀRAB O TAMAZIGT, TENEN ESTUDIS I ES TROBEN A L'ATUR.
- EL MOTIU PRINCIPAL D'INSCRIPCIÓ HA ESTAT RAONS PERSONALS

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA:

- L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL LLOC DE NAIXEMENT.
- EL **73.9%** DELS ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES.**
- LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA ÉS EL **CASTELLÀ, L'ÀRAB O EL TAMAZIGT**

RESPECTE L'ÚS DEL **CATALÀ** UN **2.5%** DELS ALUMNES AFIRMA USAR-LO HABITUALMENT A CASA.

QUI SÓN ELS QUE PARLEN CATALÀ A CASA O A LA FEINA

- ❑ SÓN A CATALUNYA DES DELS ÚLTIMS 3 ANYS I PROCEDEIXEN PRINCIPALMENT DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL I EL NORD D'ÀFRICA.
- ❑ EL PERCENTATGE D'ACTIUS ÉS SUPERIOR A LA RESTA DEL COL·LECTIU.
- ❑ ELS ESTUDIS ASSOLITS SÓN SUPERIORS AL GRADUAT ESCOLAR, SENT SUPERIORS A LA RESTA DEL COL·LECTIU ELS DE GRAU MITJÀ I SUPERIORS.

QUI SÓN ELS QUE MENYS PARLEN CATALÀ A CASA

- ❑ SÓN PROVINENTS DE LA UNIÓ EUROPEA, ÀSIA I AMÈRICA CENTRAL I FA MENYS D'UN ANY QUE VIUEN A CATALUNYA.
- ❑ TENEN ENTRE 15-25 ANYS I LA SEVA SITUACIÓ LABORAL ÉS D'ESTUDIANT O JUBILAT.
- ❑ EL SEU NIVELL D'ESTUDIS ÉS INFERIOR A ESO,BUP,FP.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME

BADALONA

(N=222 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	8
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	10
3.1. LLENGUA FAMILIAR	10
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	13
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	14
4. ESTUDIS	15
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	15
4.2. ESTUDIS EN CURS	15
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	16
5. SITUACIÓ LABORAL	17
5.1. SITUACIÓ LABORAL	17
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	18
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	19
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	19
6.2. TIPUS D'ENTITAT	19
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	20

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 21

7.1. PRIORITATS 21

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 22

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR.....22

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 25

8.3. ESTUDIS EN CURS.....26

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 28

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 30

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 30

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL.....32

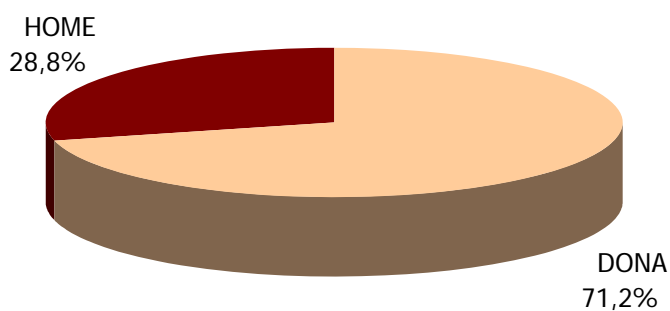
9. RESUM: CONCLUSIONS..... 33

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La major part de l'alumnat són **DONES (71.2%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 28.8%.

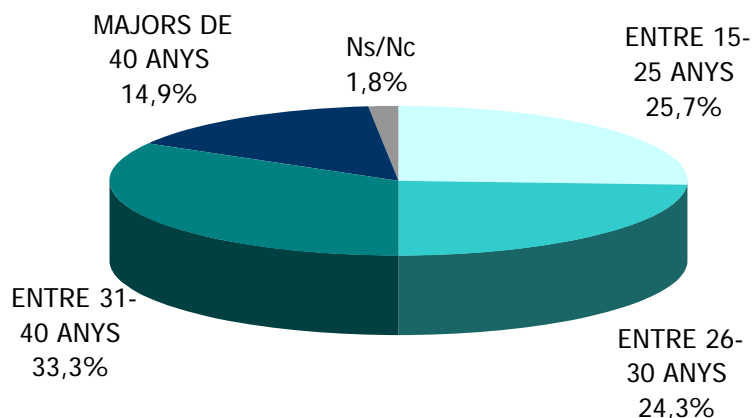
ALUMNES PER SEXE (Base=222)

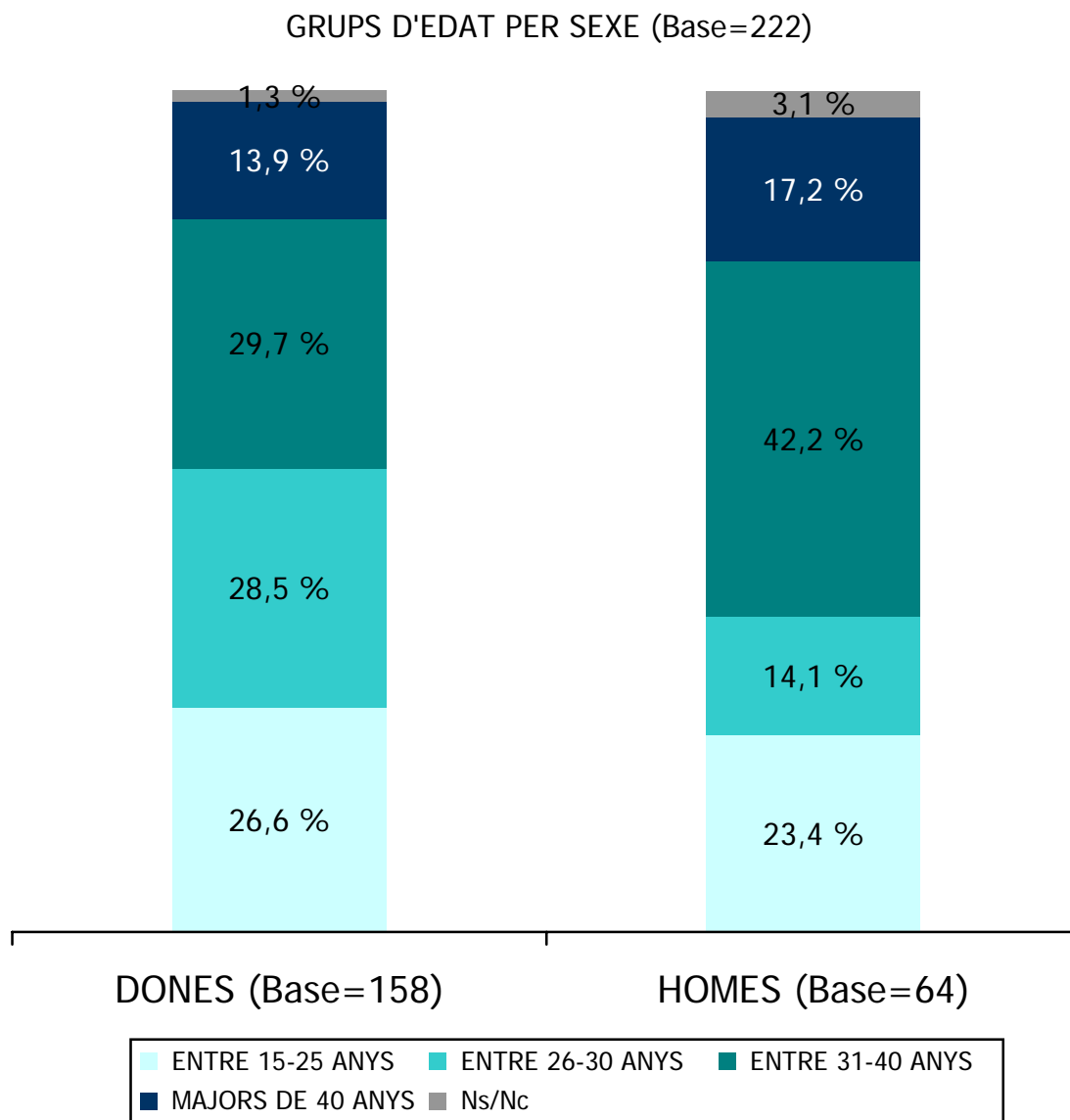
1.2. PER EDAT

La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **31 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes **d'entre 31-40 anys (33.3%)**.

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=222)

Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

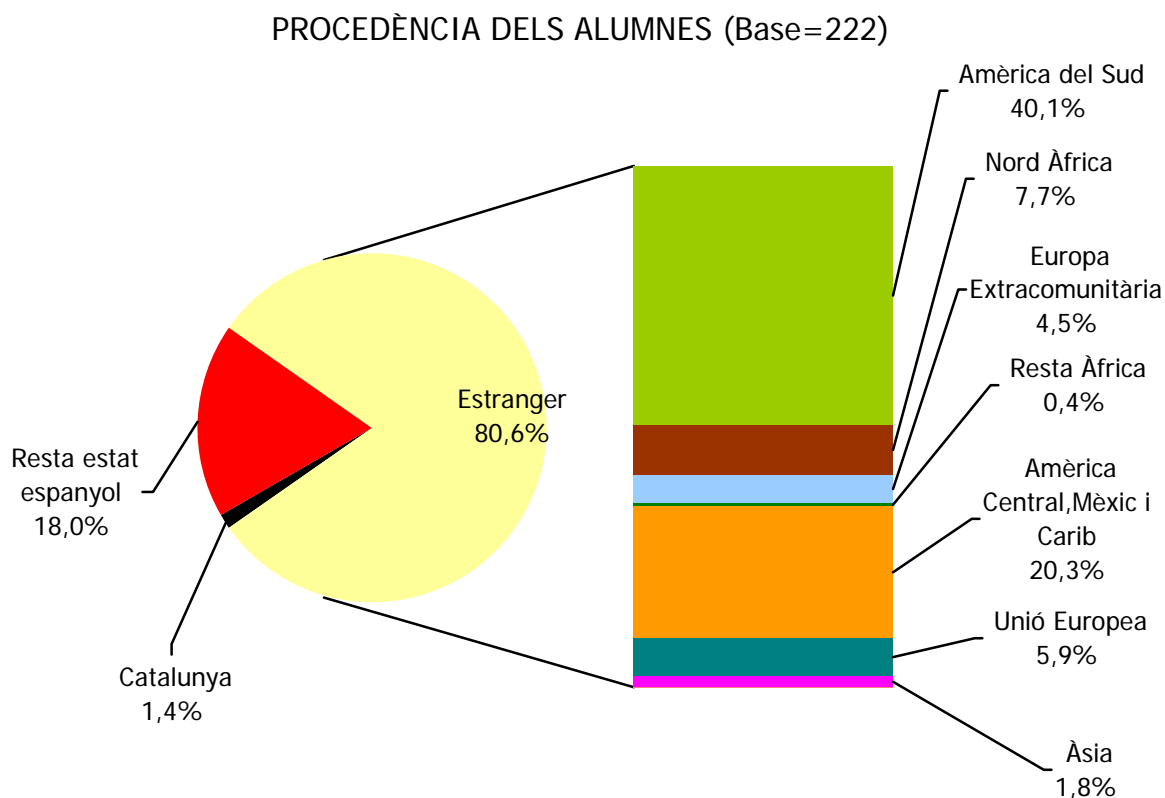

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

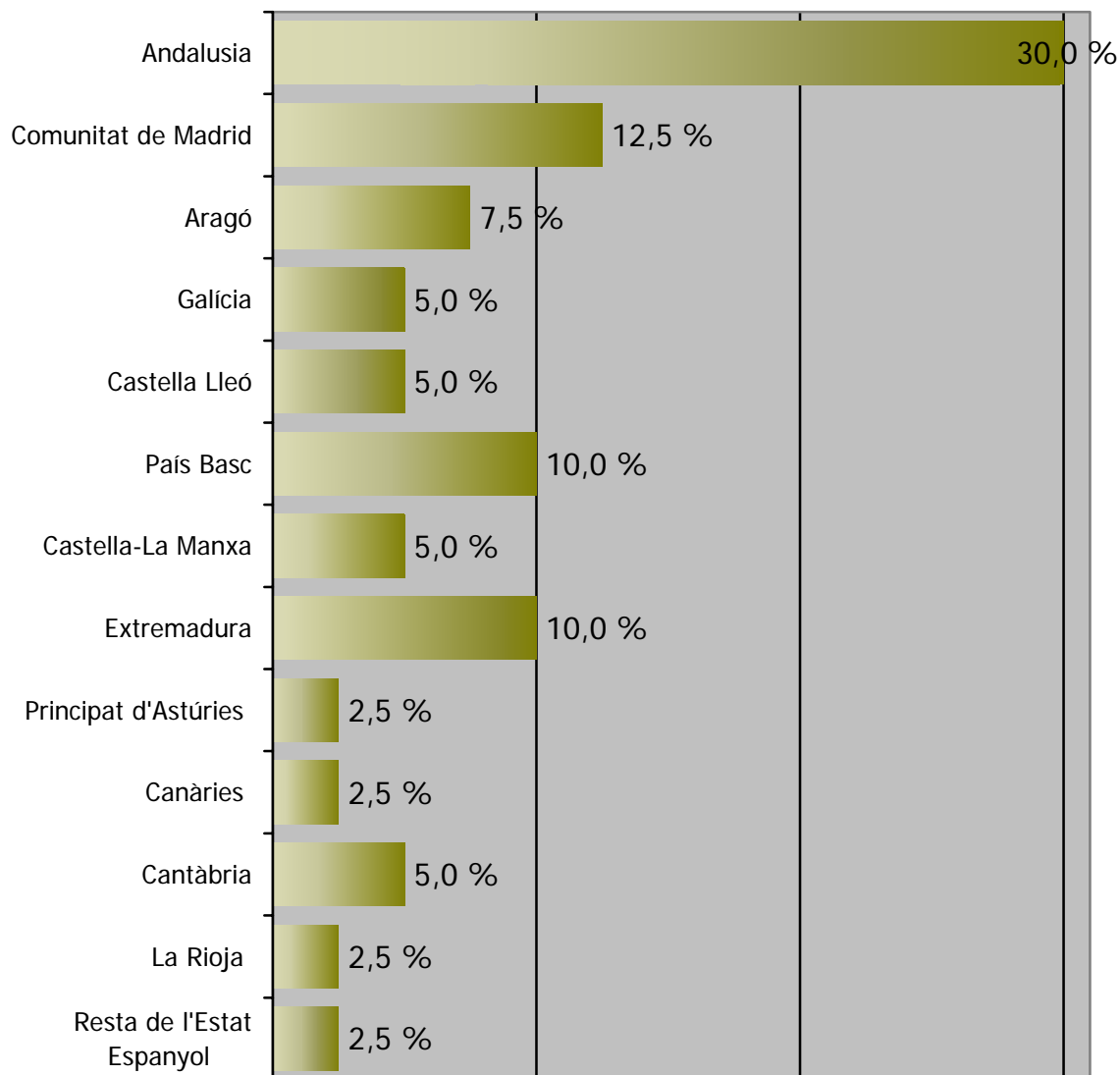
El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris d'AMÈRICA DEL SUD i AMÈRICA CENTRAL/MÈXIC i CARIB.

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a RESTA D'ÀFRICA que suposa únicament el 0.4% dels alumnes.

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català d'origen espanyol són procedents d'ANDALUSIA amb un 30,0% seguits per els de la COMUNITAT DE MADRID (12,5%).

PROCEDÈNCIA DELS ALUMNES DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL (Base=40)

El menor volum d'alumnes d'origen espanyol és el d'aquells nascuts a CANÀRIES, LA RIOJA i el PRINCIPAT D'ASTÚRIES amb un 2,5%.

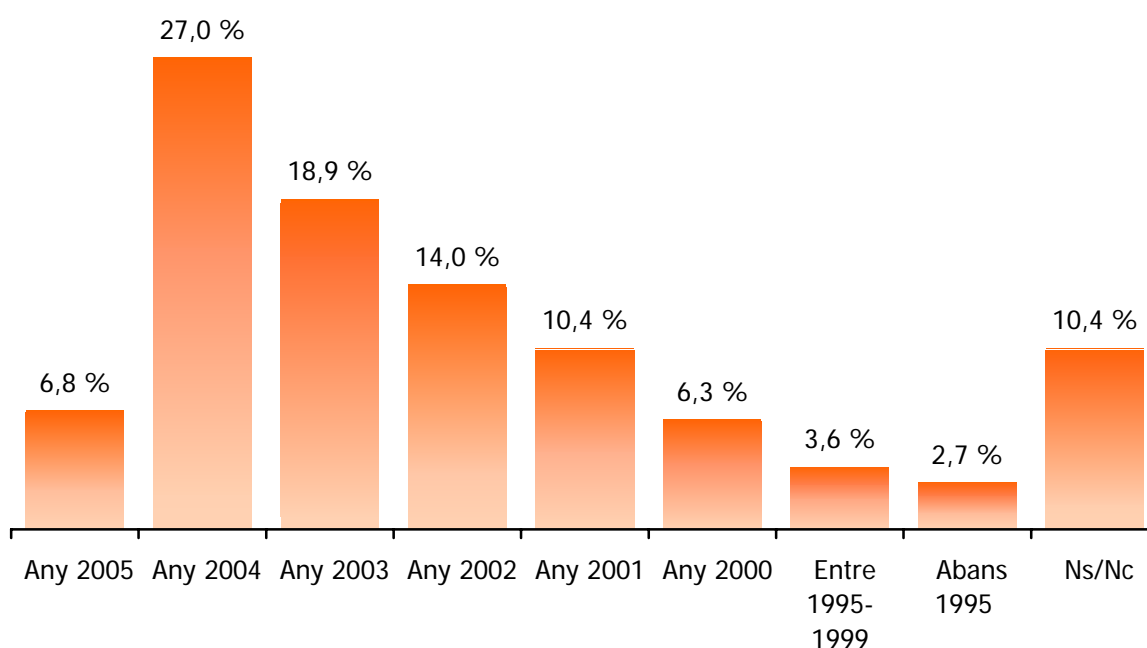
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 3,1 anys, sent el valor màxim el de 48 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

ANYS ARRIBADA	
Base responen	199
Mitjana	3,1
Desviació típica	5,4

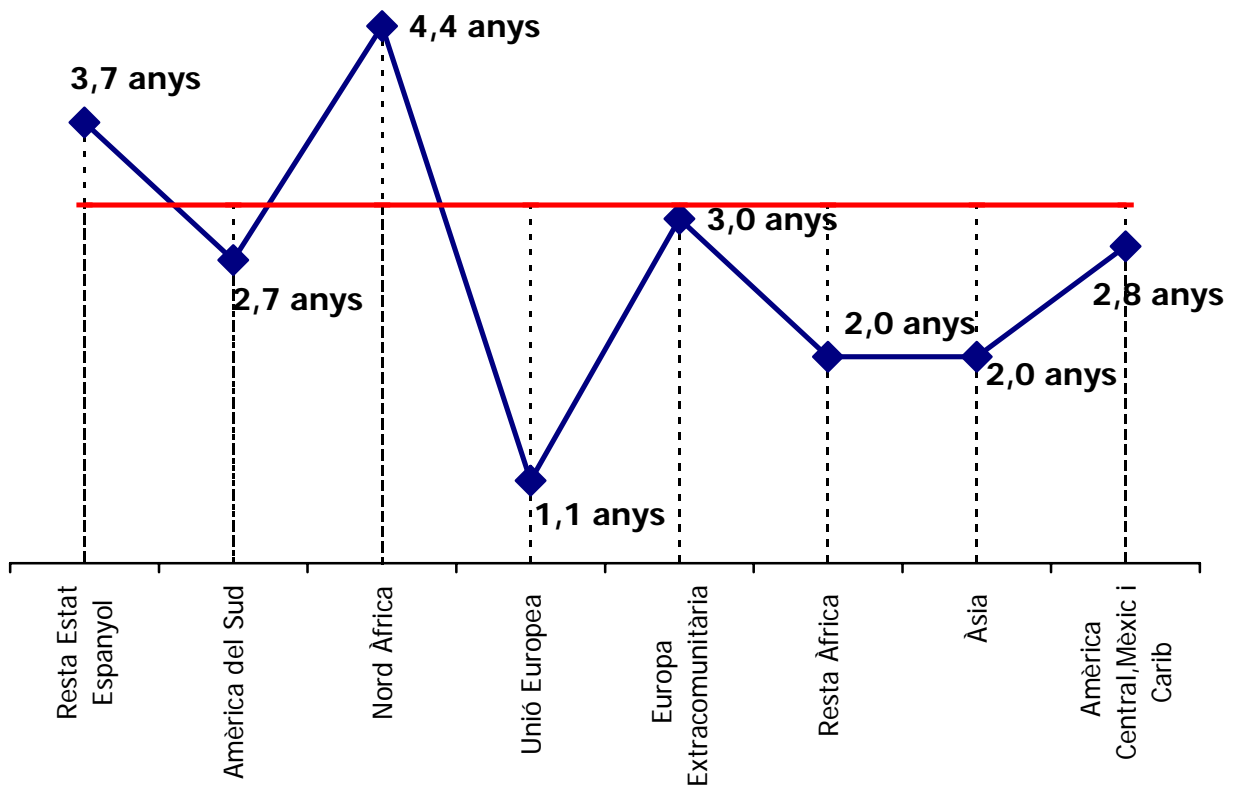
A efectes percentuals destacar que un 27,0% dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'any 2004.

ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA (Base=222)

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris del NORD D'ÀFRICA són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de la UNIÓ EUROPEA.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=222)

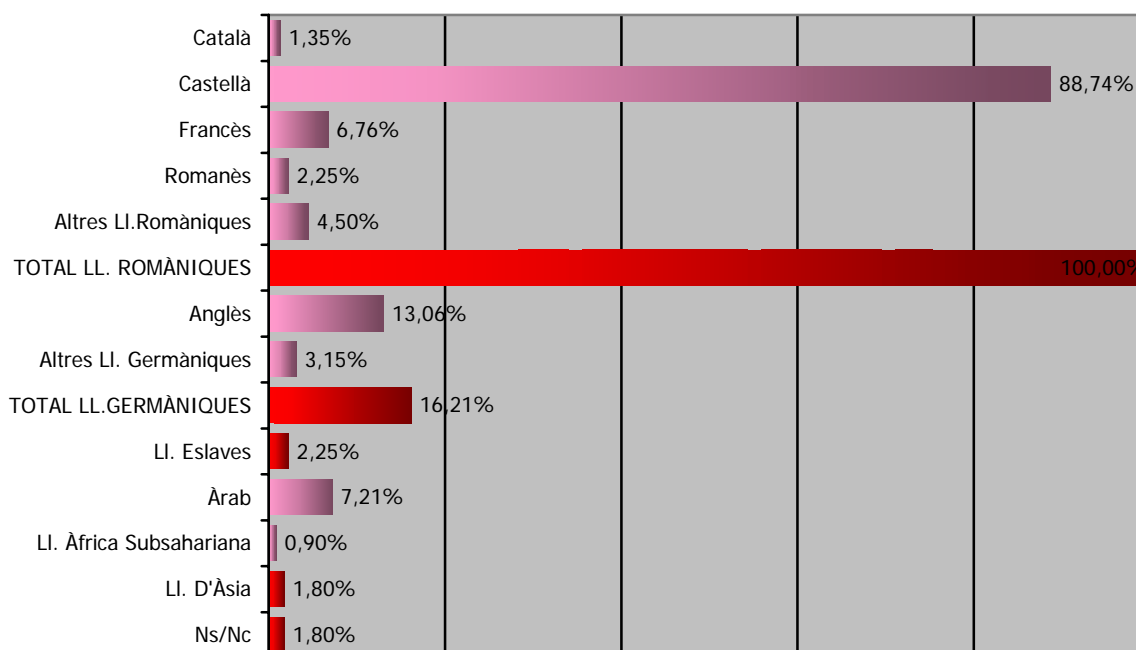
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que TOTS els alumnes parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

En segon lloc un **16,2%** dels alumnes parlen alguna/es llengua/es **GERMÀNICA/QUES** i en tercer lloc un **7.2%** parla ÀRAB.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=222)

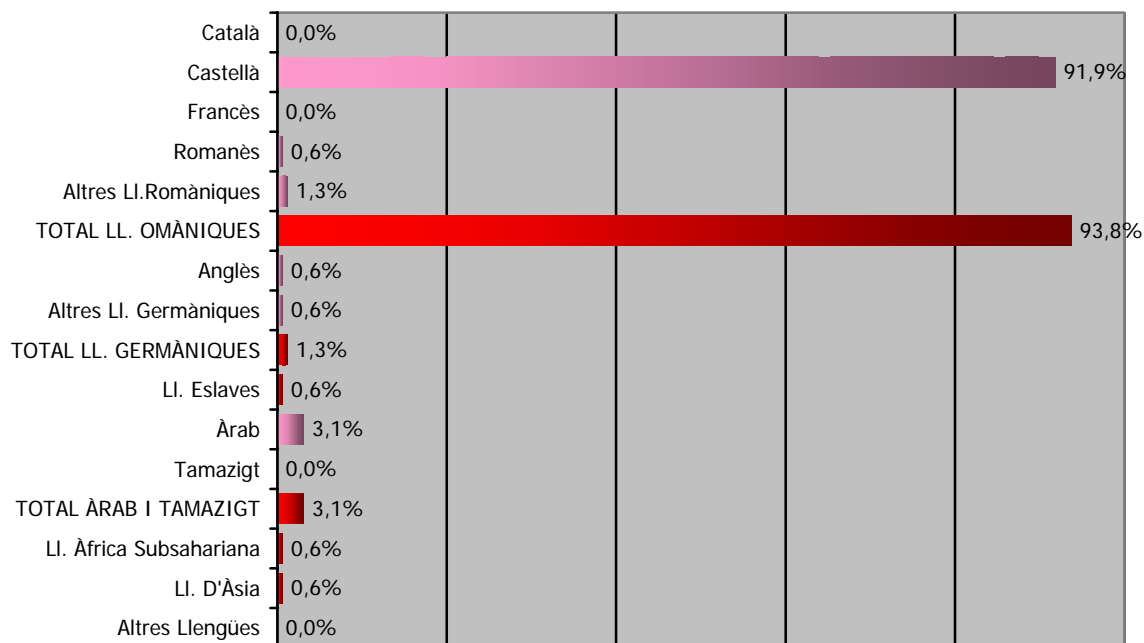

Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 72.07% parla només una llengua, el 26.13% en parla més d'una i un 1.8% No indica.

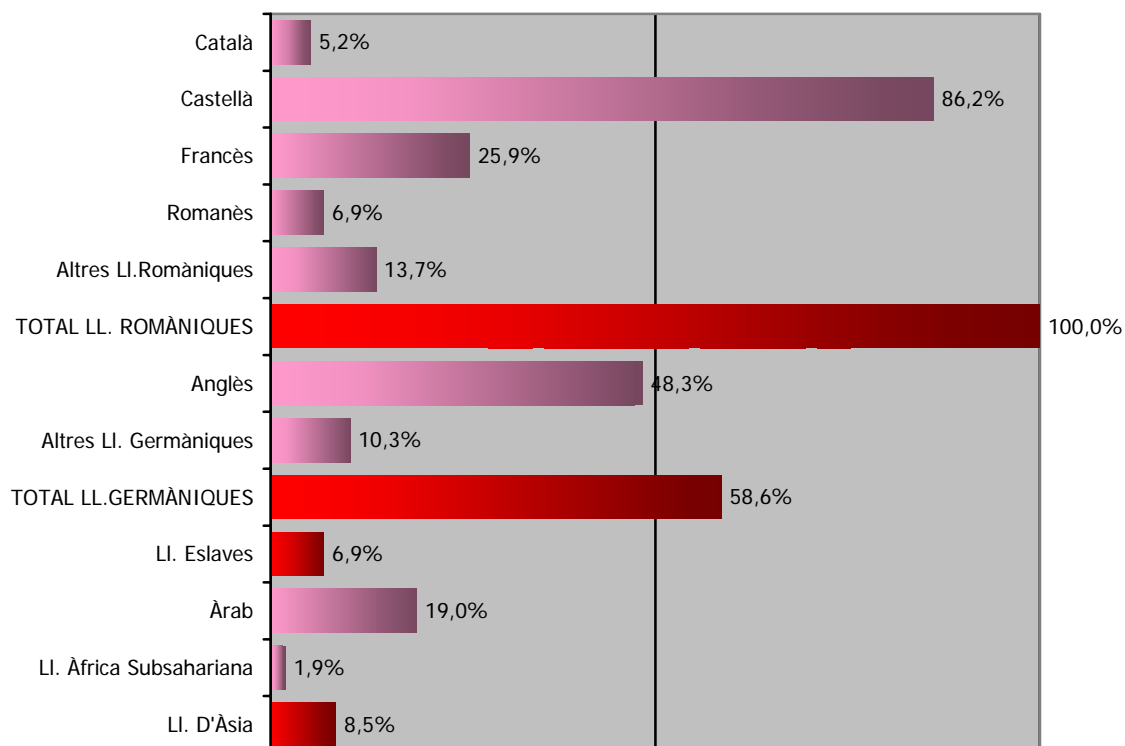
Pel que fa als alumnes inscrits que només parlen una llengua familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla Castellana amb un 91.9%**, seguit de molt lluny pels de **parla Àrab**.

I pel que fa als que parlen més d'una llengua el **100% empra alguna Llengua Romànica**. El **58.6% utilitza alguna Llengua Germànica** i el **19.0% utilitza la llengua àrab**.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=160)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=58)

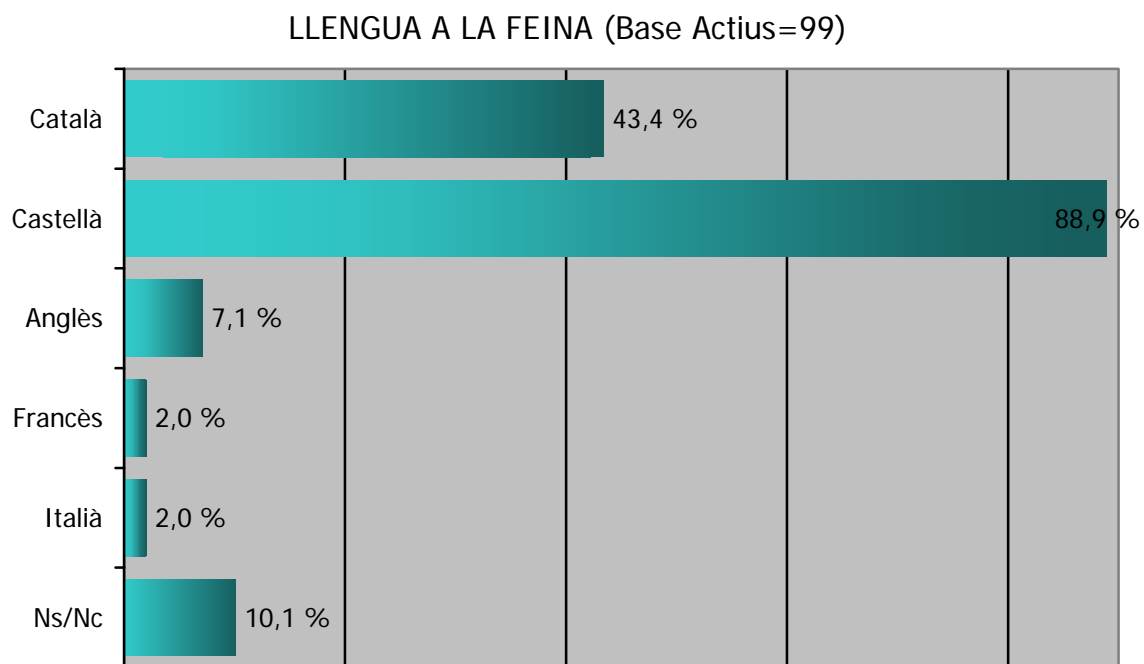

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		BADALONA
Castellà	Anglès	39,66 %
Castellà	Francès	18,97 %
Castellà	Àrab	13,79 %
Castellà	Altres Ll.Romàniques	13,79 %
Àrab	Francès	12,07 %
Castellà	Altres Ll.Germàniques	8,62 %
Castellà	Ll.Eslaves	6,90 %
Castellà	Romanès	6,90 %
Anglès	Altres Ll.Germàniques	6,90 %
Català	Castellà	5,17 %
Francès	Anglès	5,17 %
Anglès	Ll. Àsia	5,17 %
Anglès	Altres Ll.Romàniques	5,17 %
Anglès	Ll.Eslaves	3,45 %
Francès	Ll.Àfrica Subsahariana	1,72 %
Àrab	Anglès	1,72 %
Anglès	Romanès	1,72 %
Francès	Romanès	1,72 %
Altres Ll.Romàniques	Altres Ll.Germàniques	1,72 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Entre aquells que afirmen ser ACTIUS (=99 enquestats) el **88,9%** parla a la feina **CASTELLÀ** i un **43,4%** parla **CATALÀ**.

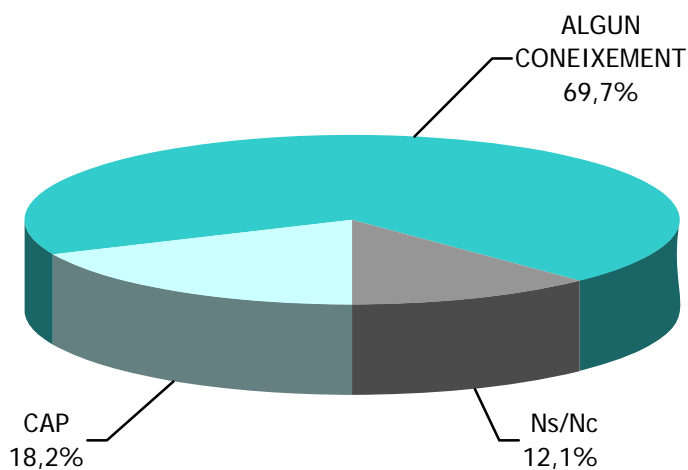

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

El 18.2% dels actius afirmen que **NO ELS CAL CAP CONEIXEMENT DE CATALÀ A LA SEVA FEINA**. Per contra un **69,7%** afirma que **SI NECESSITA ALGUN CONEIXEMENT DE CATALÀ**: a un **29.3%** li cal **sols entendre'l**, a un **26.3%** **entendre'l i parlar-lo** i a un **14,1%** li cal **parlar-lo i escriure'l**.

CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS ALA FEINA		
	Absoluts	% s /total actius
CAP	18	18,18%
NOMÉS ENTENDRE'L	29	29,29%
ENTENDRE'L I PARLAR-LO	26	26,26%
PARLAR-LO I ESCRIURE'L	14	14,14%
Ns/nc	12	12,12%

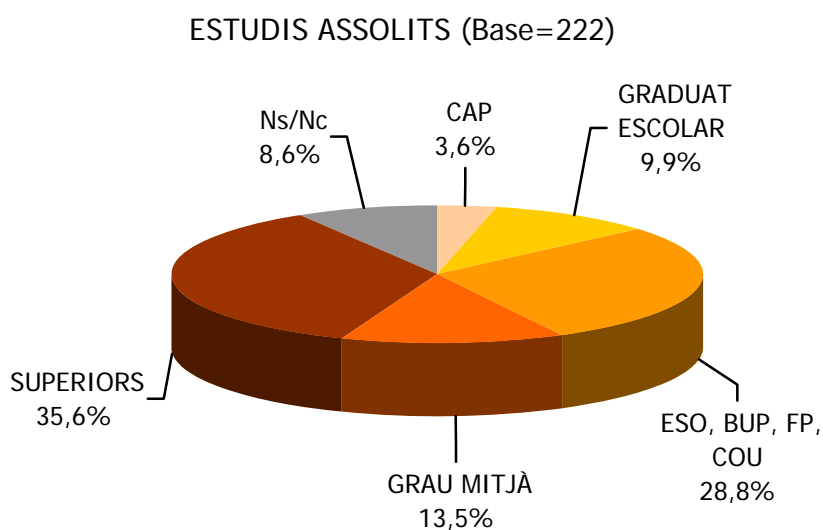
COMEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA
(Base Actius=99)

4. ESTUDIS

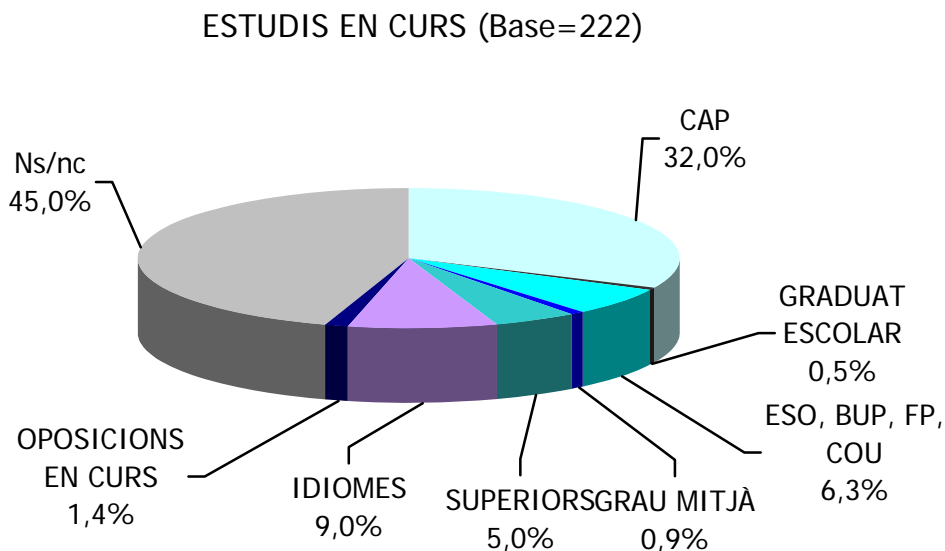
4.1. ESTUDIS ASSOLITS

Més del 87% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **35.6%** afirma haver assolit **ESTUDIS SUPERIORS**.

4.2. ESTUDIS EN CURS

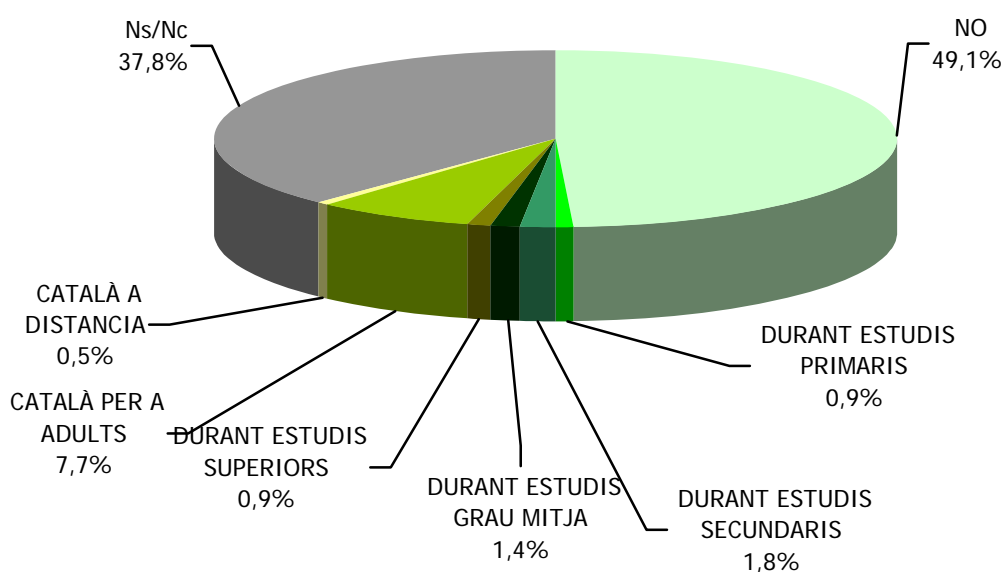
El 23.0% dels alumnes citen explícitament **ESTAR ESTUDIANT ALGUNA ALTRA COSA** a més dels estudis de català en curs. Respecte al **TIPUS D'ESTUDIS EN CURS** destacar que un 9.0% afirma estar cursant **ESTUDIS D'IDIOMES**.

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

Un 7.7% dels alumnes afirmen haver participat amb anterioritat en **CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS** mentre un **0.5%** afirma haver fet cursos de **CATALÀ A DISTÀNCIA**. Així doncs un **8.2%** cita específicament haver assolit **ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**.

ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (Base=222)

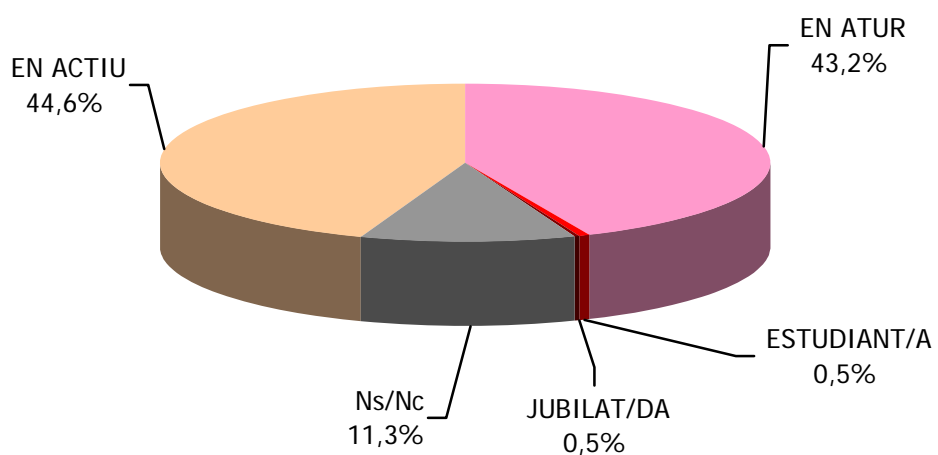

5. SITUACIÓ LABORAL

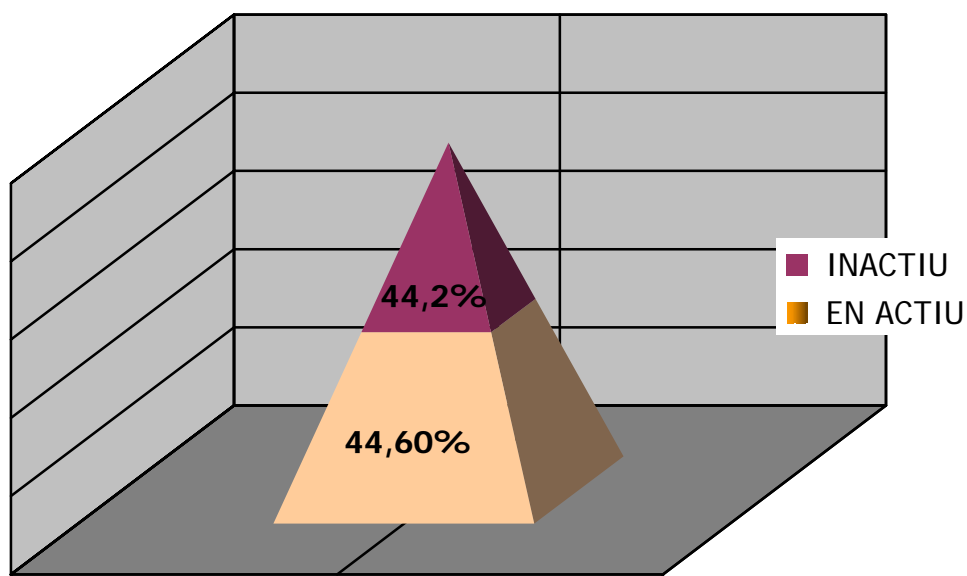
5.1. SITUACIÓ LABORAL

El 44.6% dels alumnes afirmen estar en **ACTIU** mentre un **43.2%** diu estar a l'**ATUR**.

SITUACIÓ LABORAL(Base=222)

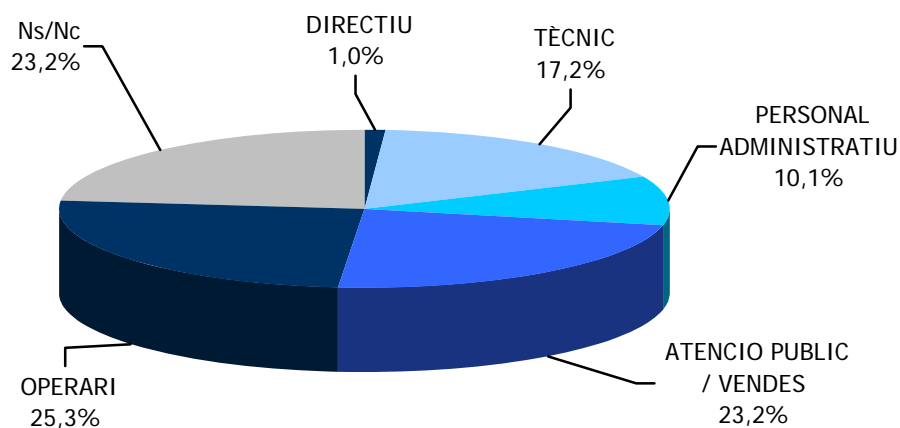
Així doncs,

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Entre els 99 alumnes que afirmen estar en ACTIU observem que un **25.3%** treballa com a **OPERARI**, un **23.2%** en **ATENCIÓ AL PÚBLIC i VENDES** i un **17.2%** com a **TÈCNIC**.

CATEGORIA PROFESSIONAL (Base Actius=99)

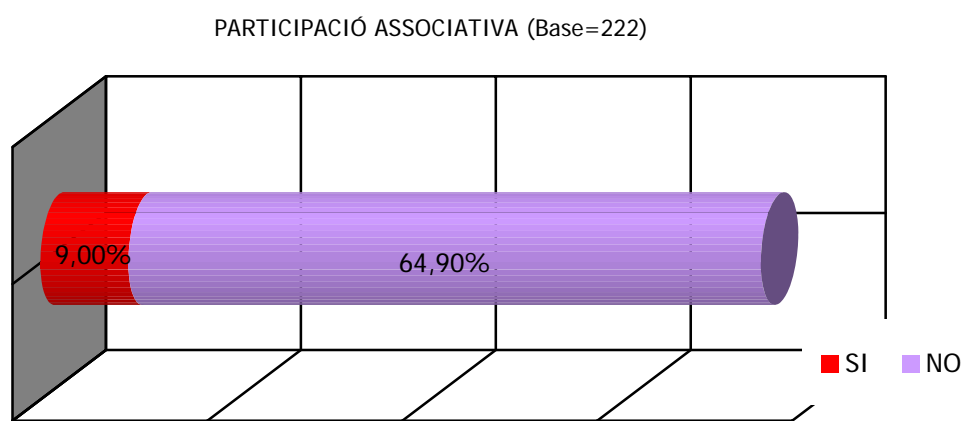

On es troba una menor presència d'alumnes és en la categoria de **DIRECTIUS**, categoria on només hi ha un **0.4%** dels alumnes actius.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

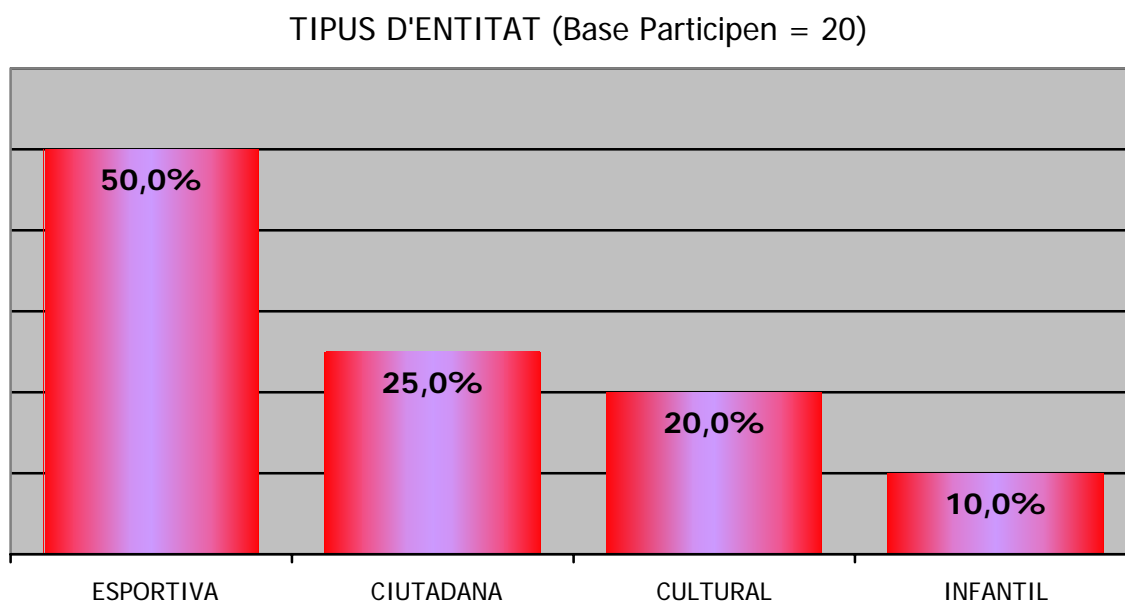
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

El 9.0% dels alumnes afirmen **SI TENIR PARTICIPACIÓ EN ALGUNA ASSOCIACIÓ LOCAL** mentre un 64.9% NO ho fa.

6.2. TIPUS D'ENTITAT

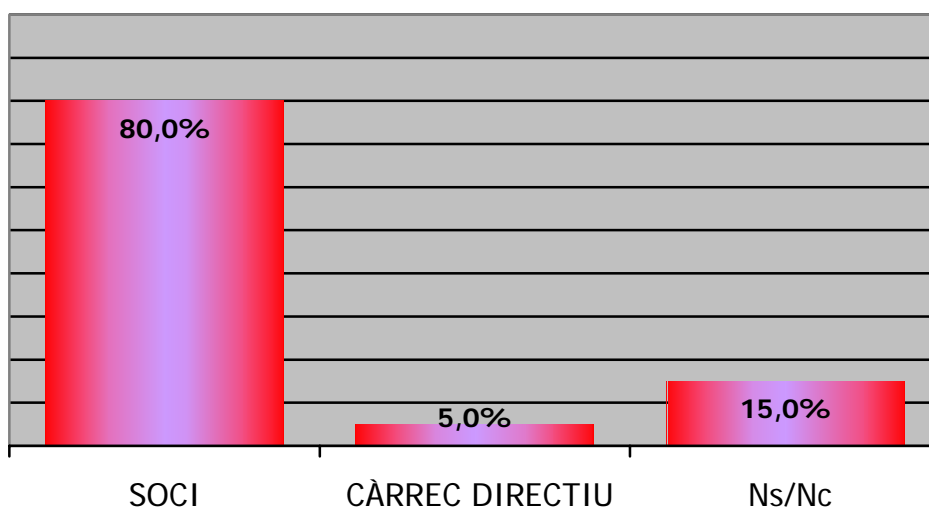
El tipus d'entitat on trobem un major percentatge de PARTICIPACIÓ són les **ENTITATS ESPORTIVES (50.0%)** seguit de les **ENTITATS CIUTADANES (25.5%)** i **CULTURALS (20.0%)**. Per contra és en ENTITATS INFANTILS on s'assoleix una menor participació (10.0%).

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

El **TIPUS DE VINCULACIÓ** entre aquells que tenen participació i l'entitat on participen és majoritàriament com a **SOCI (80.0%)**.

TIPUS DE VINCULACIÓ AMB L'ENTITAT
(Base Participen =20)

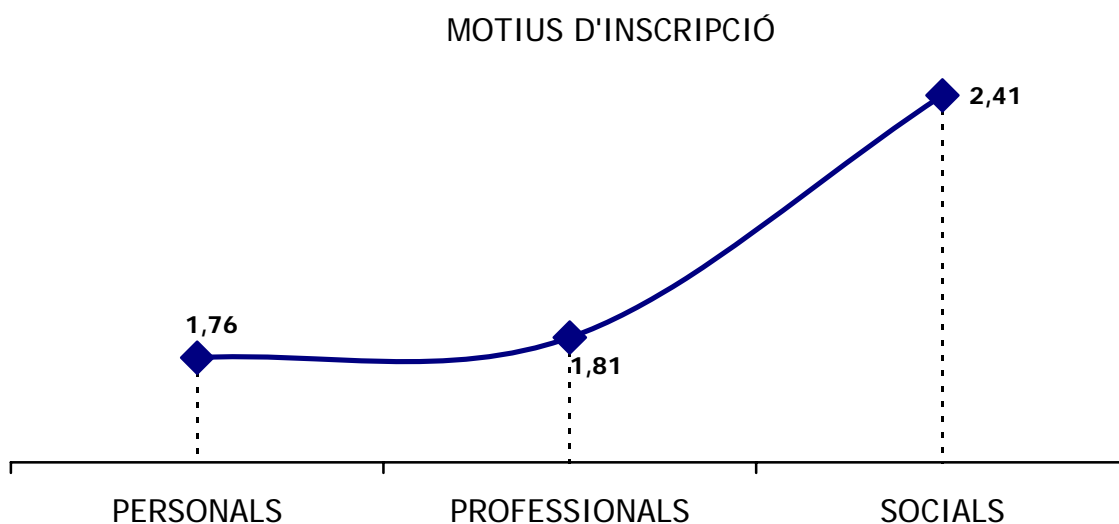
Únicament un **5.0%** del que tenen participació associativa amb alguna entitat afirmen tenir un **CÀRREC DIRECTIU**.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

L'ordre de prioritats per a inscriure's a aquests cursos són:

- 1er. MOTIUS PERSONALS
- 2on. MOTIUS PROFESSIONALS
- 3er. MOTIUS SOCIALS

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	37,8%	29,3%	10,4%
SEGON	18,0%	36,0%	23,4%
TERCER	19,8%	14,0%	41,4%
Ns/Nc	24,3%	20,7 %	24,8 %

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Castellà	88,7%	197
Anglès	13,1%	29
Àrab	7,2%	16
Francès	6,8%	15
Altres Ll. Romàniques	4,5%	10
Altres Ll. Germàniques	3,2%	7
Ll. Eslaves	2,3%	5
Romanès	2,3%	5
Ll. D'Àsia	1,8%	4
Català	1,4%	3
Ll. Àfrica Subsahariana	0,9%	2

8.1.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.1.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'ENTRE **15-25** anys destaca significativament els de parla en LLENGÜES DE L'ÀFRICA SUBSAHARIANA I LLENGÜES D'ÀSIA.
- Per contra entre els més joves és significativament inferior els percentatge dels qui parlen CASTELLÀ.

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL destaca significativament l'ús familiar del CATALÀ (7.5%). El percentatge més elevat és la llengua CASTELLÀ amb un 95.0%.
- ❑ D'altra banda entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL és significativament inferior l'ús de l'ANGLÈS (2.5%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (95.0%)

- ❑ Per contra entre els alumnes d'AMÈRICA DEL SUD és significativament inferior l'ús del FRANCÈS (1.12%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (94.12%), del FRANCÈS (41.18%) i de les LLENGÜES SUBSAHARIANES (5.88%)
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (47.0%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (46.15%), FRANCÈS (38.46%) i d'ALTRES LLENGÜES GERMÀNIQUES (30.77%)..
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (50.0%) i de LLENGÜES ESLAVES (50.0%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'ÀSIA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS amb un 75.0% i de les LLENGÜES D'ÀSIA (75.0%).

8.1.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament l'ús familiar de les LLENGÜES D'ÀSIA (9.09%).
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit la ESO, BUP o FP és significativament inferior l'ús de l'ANGLÈS (4.69%) i del CASTELLÀ (79.6%).
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit un GRAU MITJÀ destaca significativament l'ús familiar del FRANCÉS amb un 16.67%.
- ❑ I entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús familiar del l'ANGLÈS (21.52%),

8.1.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- Entre els alumnes que es troben en ATUR destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (12.5%),

8.1.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament l'ús familiar D'ALTRES LL. ROMÀNIQUES (40.0%) i d'ALTRES LLENGÜES GERMÀNIQUES (13.33%).
- Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 destaca significativament l'ús familiar de LLENGÜES D'ÀSIA (7.14%).
- Per contra entre els alumnes arribats l'ANY 2003 és significativament inferior a la mitjana l'ús familiar del CASTELLÀ (78.57%).

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

LLENGUA D'US FEINA	%	Absoluts
Castellà	88,9%	88
Català	43,4%	43
Anglès	7,1%	7
Francès	2,0%	2
Italià	2,0%	2

Únicament destacar que entre els ACTIUS QUE PROCEDEIXEN DE LA UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús del FRANCÈS amb un 16.7%.

Entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS DE GRAU MITJA destaca significativament l'ús del FRANCÈS (11.1%).

8.3. ESTUDIS EN CURS

ESTUDIS EN CURS	%	Absoluts
CAP	32,0%	71
GRADUAT ESCOLAR	0,5%	1
ESOS, BUP, FP, COU	6,3%	14
GRAU MITJA	0,9%	2
SUPERIORS	5,0%	11
IDIOMES	9,0%	20
OPOSICIONS EN CURS	1,4%	3
Ns/Nc	45,0%	100

8.3.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.3.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- ❑ Entre els alumnes d'**ENTRE 15-25** anys destaca significativament els estudis d' ESO, BUP, FP, COU (22.8%)
- ❑ Entre els alumnes d'**ENTRE 26-30** anys destaca significativament els estudis SUPERIORS.

8.3.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament les respostes ESTUDIS D' ESO, BUP, FP, COU (35.3%) i ESTUDIS d'IDIOMES (23.5%)
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament la resposta ESTUDIS SUPERIORS (20.0%).

8.3.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR i entre els que tenen la ESO, BUP, FP, COU destaca significativament la resposta ESTAR CURSANT ACTUALMENT ESO, BUP, FP o COU. És a dir la continuació dels estudis que ja tenen.

8.3.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- Sols anotar que entre els alumnes que es troben en ATUR destaca significativament la resposta ESTUDIS D' ESO, BUP, FP, COU (11.5%).
- Entre els qui estan en ACTIU la resposta ESTUDIS D' ESO, BUP, FP, COU (1.0%) és significativament inferior a la mitjana global.

8.3.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament els estudis D'IDIOMES (28.6%).
- Entre els alumnes arribats ENTRE EL 1995-1999 destaca significativament els estudis de GRAU MITJA (12.5%) i d'OPOSICIONS EN CURS (12.5%).

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	%	Absoluts
CAP	3,6%	8
GRADUAT ESCOLAR	9,9%	22
ESOS, BUP, FP, COU	28,8%	64
GRAU MITJA	13,5%	30
SUPERIORS	35,6%	79
Ns/Nc	8,6%	19

8.4.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.4.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'**ENTRE 15-25** anys destaca significativament HAVER ASSOLIT ESTUDIS D'ESO, BUP, FP o COU (52.6%).
- Per contra entre els més joves és significativament inferior el percentatge dels qui han ASSOLIT ESTUDIS SUPERIORS (15.8%).
- Entre els alumnes d'**ENTRE 26-30** anys és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui han ASSOLIT EL GRADUAT ESCOLAR (1.9%).
- Entre els alumnes d'**ENTRE 31-40** anys destaca significativament el fat d'HAVER ASSOLIT ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (21.6%) i SUPERIORS (47.3%).
- Per contra entre els alumnes de 31-40anys és significativament inferior a la mitjana general el percentatge dels qui diuen HAVER ASSOLIT ESTUDIS D'ESO, BUP, FP o COU (10.8%).

8.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ **Entre els nascuts a la RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR EL GRADUAT ESCOLAR (22.5%)**.**
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA CENTRAL destaca significativament els estudis ESO, BUP, FP (42.2%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior el percentatge d'alumnes amb ESTUDIS SUPERIORS (11.8%).

8.4.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.4.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.4.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament els estudis de GRAU MITJÀ (25.8%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament la resposta CAP (14.3%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ABANS DEL 1995 destaca significativament els estudis de GRADUAT ESCOLAR (66.7%).

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

El 49% dels alumnes no tenen estudis anteriors de català.

Dels que Si tenen estudis anteriors el 7.7% són de català per adults i en destaquen significativament els procedents d'AMÈRICA DEL SUD, els arribats l'any 2001 i els que es troben en ACTIU.

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	37,8%	29,3%	10,4%
SEGON	18,0%	36,0%	23,4%
TERCER	19,8%	14,0%	41,4%
Ns/Nc	24,3%	20,7 %	24,8 %

8.6.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.6.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'**ENTRE 15-25** anys destaca significativament la menor incidència dels motius SOCIALS.

8.6.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen de l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament la incidència dels MOTIUS SOCIALS.

8.6.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ **Entre els alumnes SENSE ESTUDIS destaquen significativament els MOTIUS PERSONALS**
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR és significativament inferior la incidència dels MOTIUS SOCIALS.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament la incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS.

8.6.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.6.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaquen significativament els motius PERSONALS.

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL	%	Absoluts
SI	9,0%	20
NO	64,9%	144
Ns/Nc	26,1%	58

Sols comentar que entre els alumnes d'origen UNIÓ EUROPEA destaca significativament la SI PARTICIPACIÓ (30.8%)

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- ❑ PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 31-40 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A AMÈRICA DEL SUD O CENTRE AMÈRICA: EQUADOR, ARGENTINA o PERÚ.
- ❑ A CASA PARLEN HABITUALMENT CASTELLÀ, TENEN ESTUDIS I LA MEITAT D'ELLS ESTÀ EN ACTIU.
- ❑ EL MOTIU PRINCIPAL D'INSCRIPCIÓ HAN ESTAT RAONS PERSONALS

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- ❑ L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- ❑ TOTS ELS ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- ❑ LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA ÉS EL **CASTELLÀ SEGUIT A MOLTA DISTÀNCIA DE L'ANGLÈS I L'ÀRAB**.

RESPECTE L'ÚS DEL CATALÀ UN **1.35%** DELS ALUMNES AFIRMA USAR-LO HABITUALMENT A CASA.

QUI SÓN ELS QUE PARLEN CATALÀ A CASA O A LA FEINA

- PEL QUE FA PARLAR CATALÀ A CASA SOLS TROBEM TRES INDIVIDUS PER TANT NO HI HA MOSTRA REPRESENTATIVA PER AQUEST ANÀLISI.
- PEL QUE FA ALS QUE PARLEN CATALÀ A LA FEINA SÓN ARRIBATS A CATALUNYA ENTRE EL 2002 I EL 2004, PROCEDEIXEN PRINCIPALMENT DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL I AMÈRICA DEL SUD, TENEN ENTRE 31-40 ANYS i AFIRMEN TENIR ESTUDIS SUPERIORS.
- ELS ESTUDIS ASSOLITS SÓN SUPERIORS AL GRADUAT ESCOLAR, SENT SUPERIORS A LA RESTA DEL COL·LECTIU ELS DE GRAU MITJÀ I SUPERIORS.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME

BANYOLES

(N=78 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	7
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	9
3.1. LLENGUA FAMILIAR	9
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	12
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	12
4. ESTUDIS	13
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	13
4.2. ESTUDIS EN CURS	13
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	13
5. SITUACIÓ LABORAL	14
5.1. SITUACIÓ LABORAL	14
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	14
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	15
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	15
6.2. TIPUS D'ENTITAT	15
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	15

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 16

7.1. PRIORITATS 16

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 17

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR..... 17

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 19

8.3. ESTUDIS EN CURS..... 19

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 19

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 19

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 20

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL..... 20

9. RESUM: CONCLUSIONS..... 21

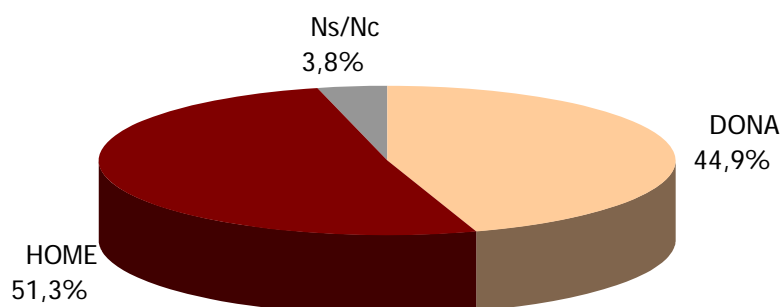

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La major part de l'alumnat són **HOMES (51.3%)** mentre el percentatge de **DONES** és del 44.9%.

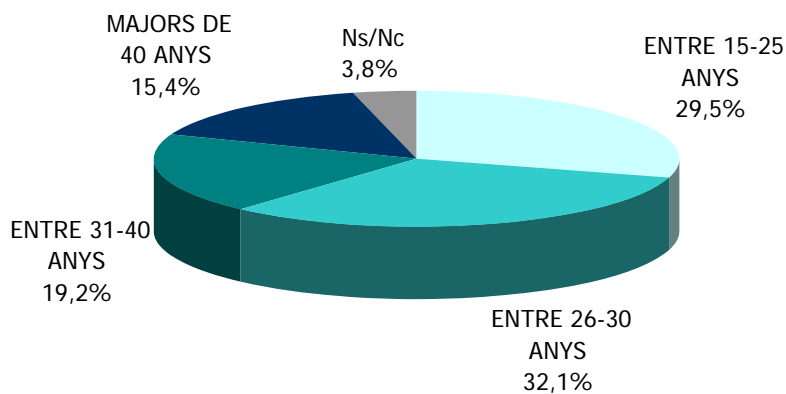
DADES PER SEXE (Base=78)

1.2. PER EDAT

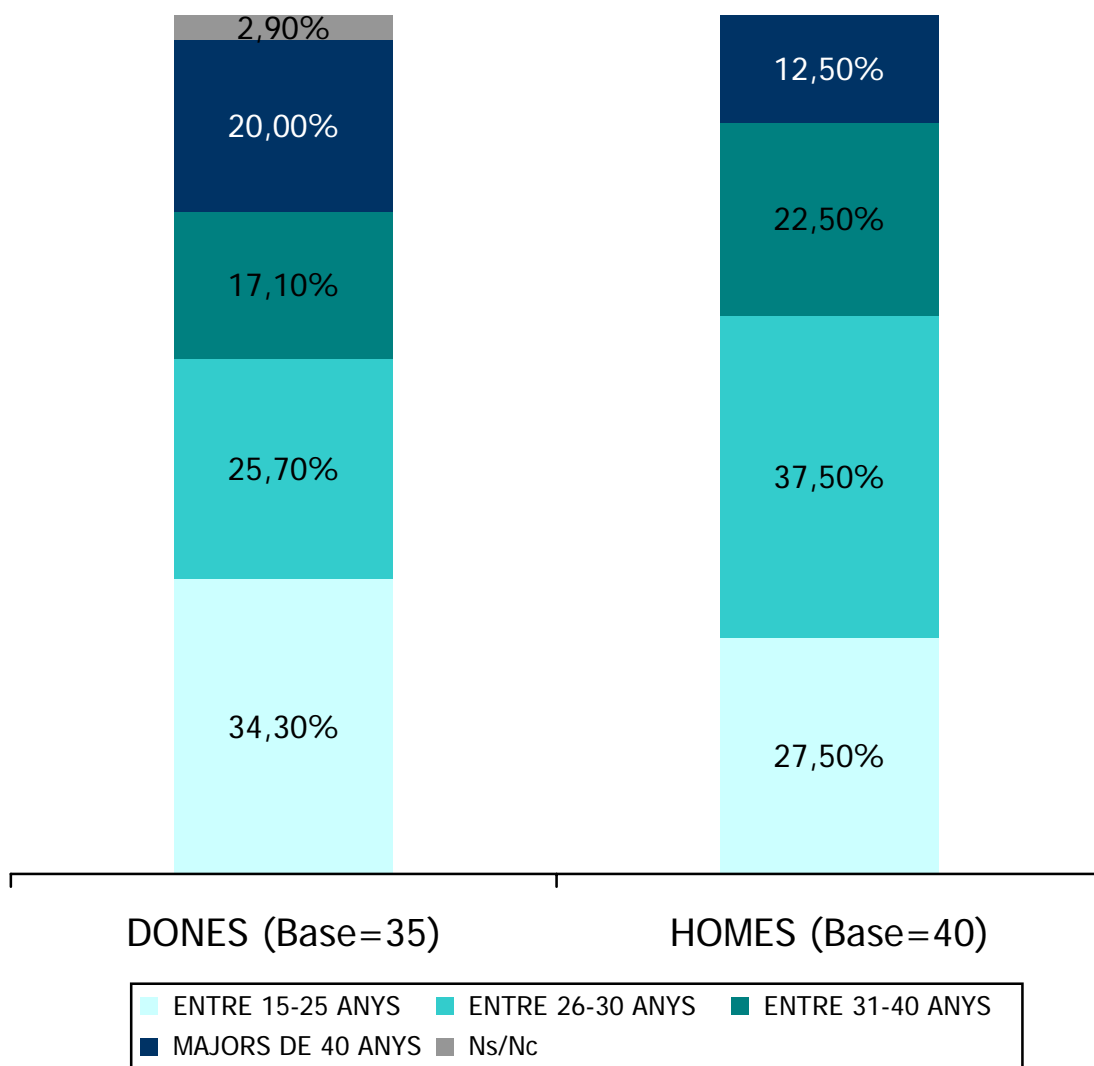
La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **30 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes **Entre 26-30 anys (32.1%)**.

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=78)

Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

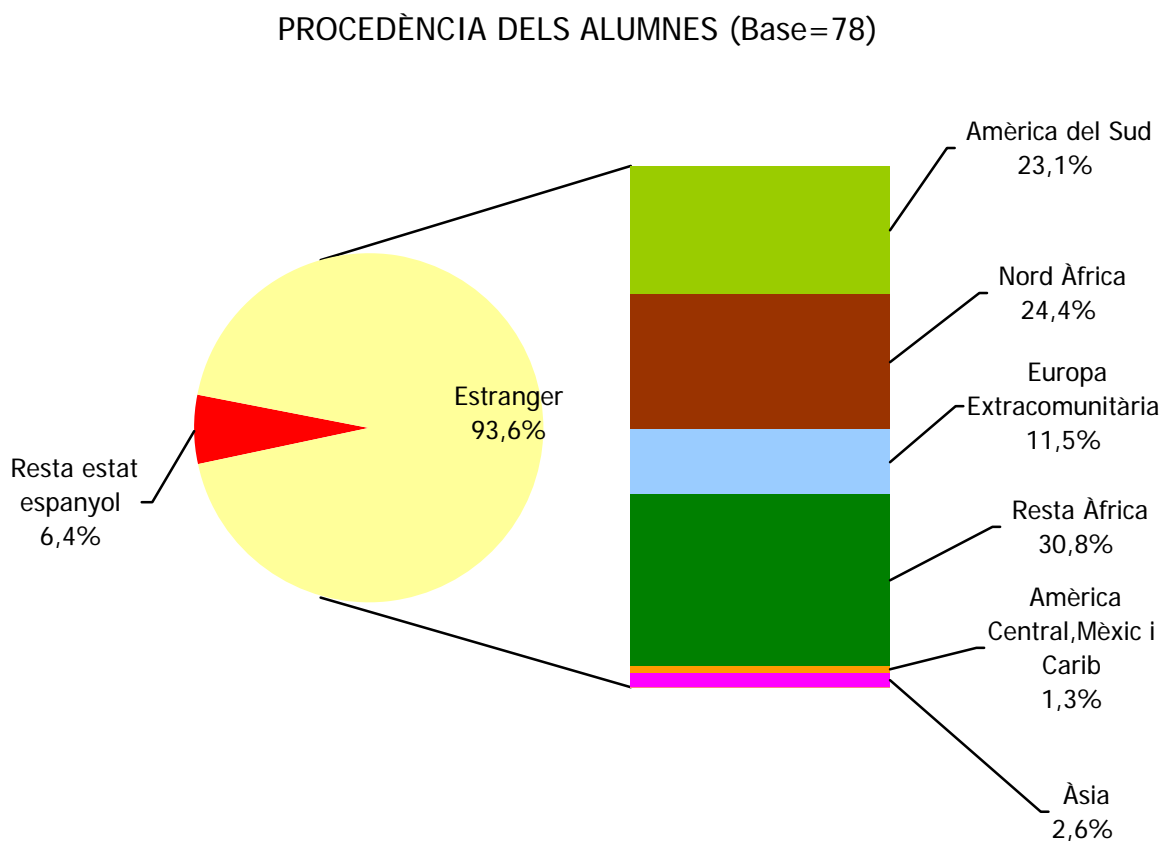
GRUPS D'EDAT PER SEXE (Base=78)

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris d'AMÈRICA DEL SUD I NORD D'ÀFRICA.

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a AMÈRICA CENTRAL, MÈXIC O CARIB que suposa únicament el 1.3% dels alumnes.

El nombre d'alumnes inscrits al curs i que provenen de la Resta de l'Estat Espanyol és de 5. Procedeixen de Castella Lleó (2), Andalusia, Galícia i País Basc.

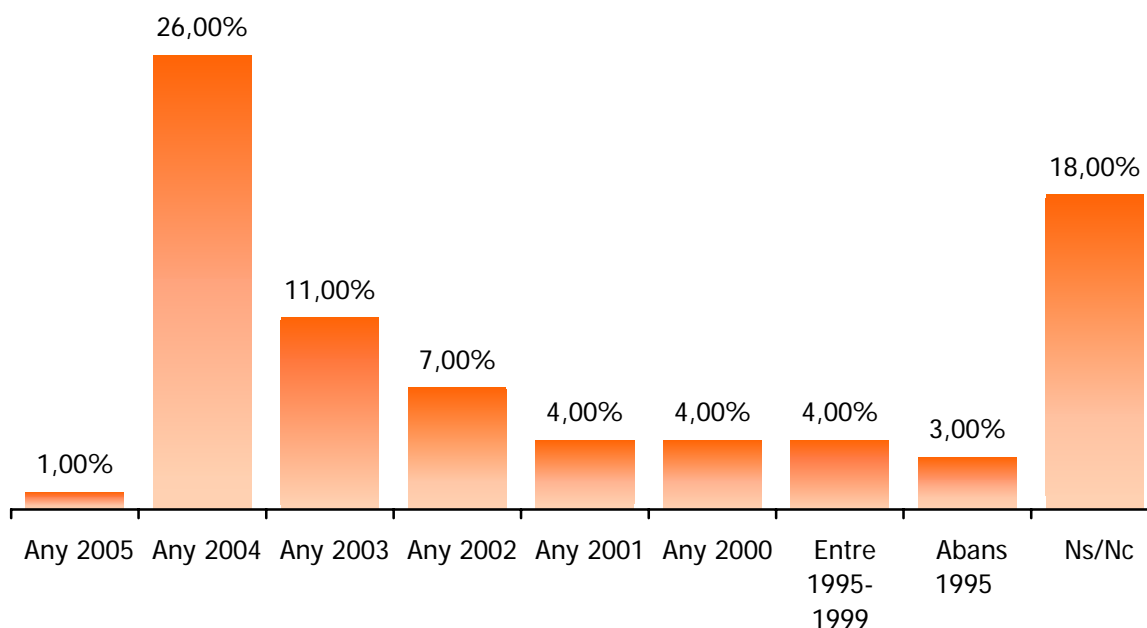
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 3,2 anys, sent el valor màxim el de 24 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

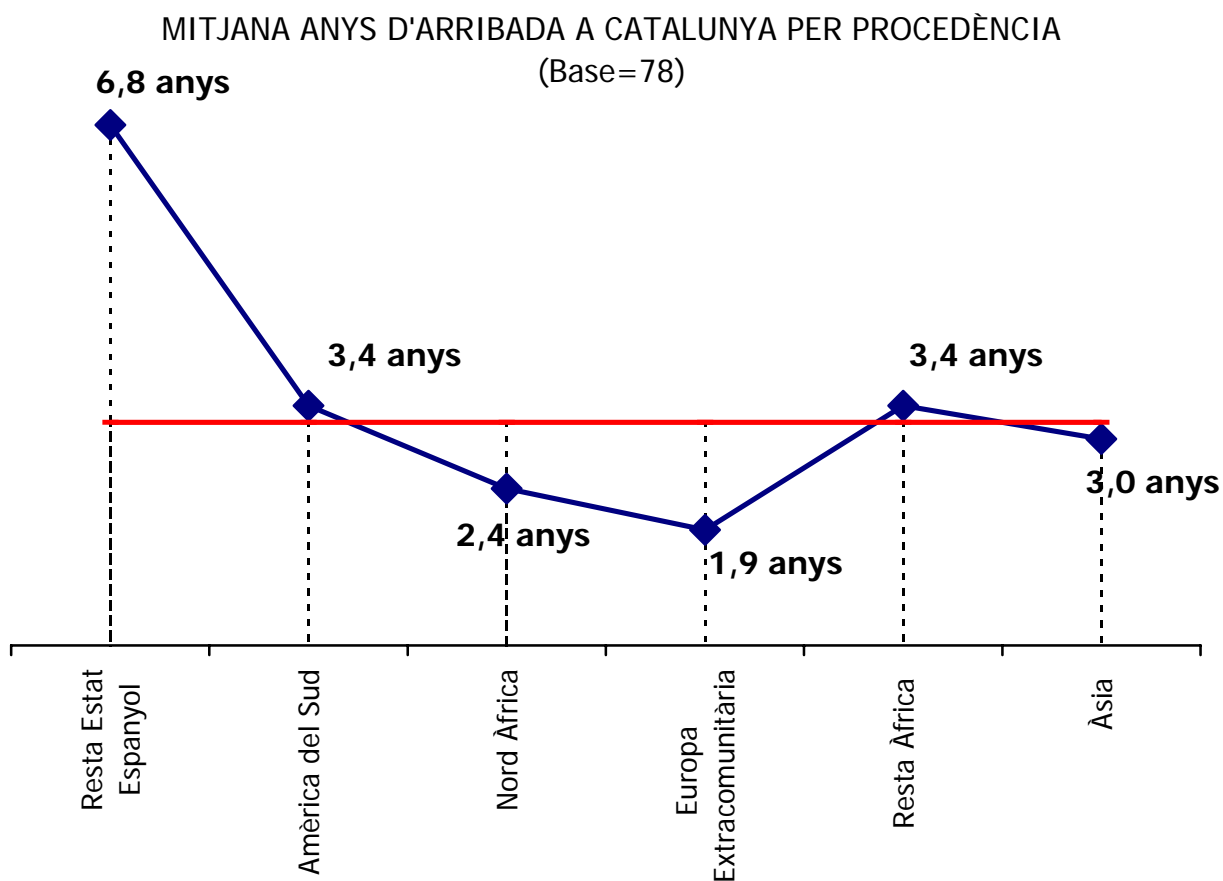
ANYS ARRIBADA	
Base responen	60
Mitjana	3,2
Desviació típica	4,1

A efectes percentuals destacar que un **26,0%** dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'any **2004**.

ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA (Base=78)

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris de la RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de la EUROPEA EXTRACOMUNITÀRIA.

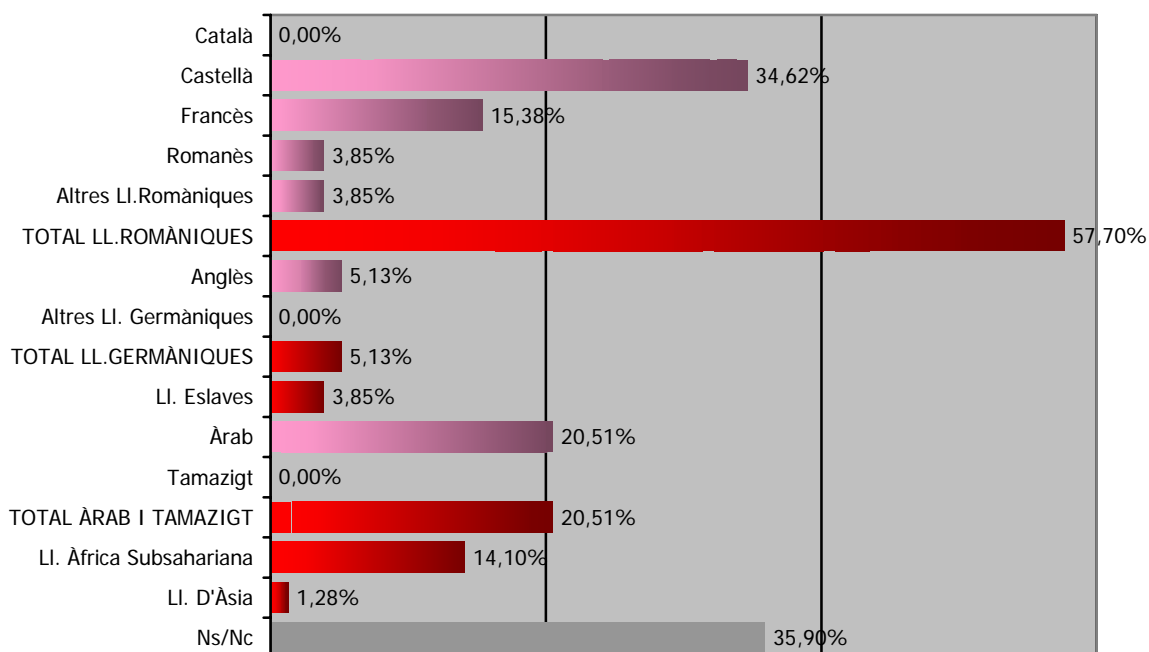
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que LA MEITAT dels alumnes parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

En segon lloc un **20,51%** dels alumnes parlen ÀRAB i en tercer lloc un **14.1%** parla alguna LL. ÀFRICA SUBSAHARIANA.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=78)

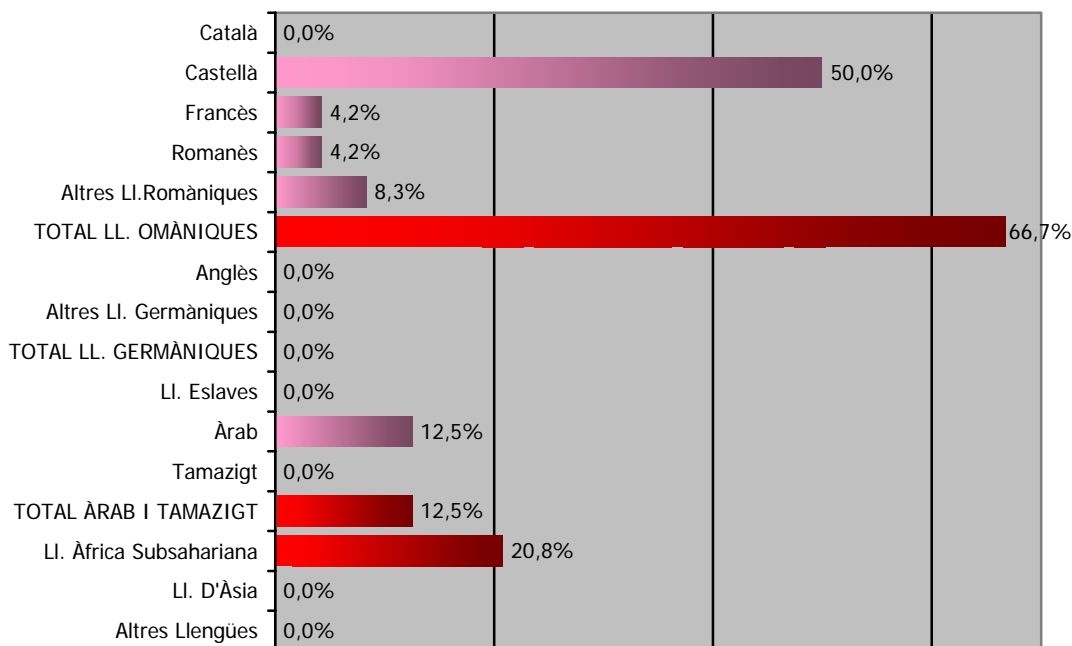

Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 30.77% parla només una llengua, el 33.33% en parla més d'una i un 35.9% No indica.

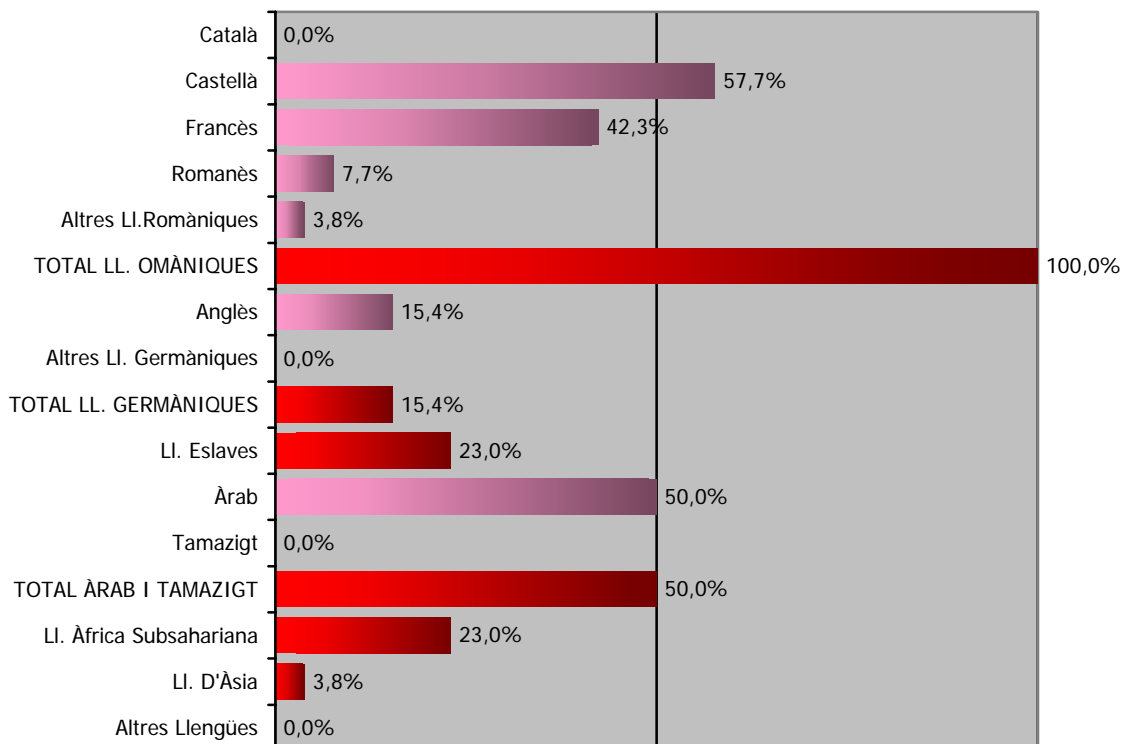
Pel que fa als alumnes inscrits que només parlen una llengua familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla Castellana amb un 50%**, seguit de molt lluny pels de **parla Àrab**.

I pel que fa als que parlen més d'una llengua el **100% emprà alguna Llengua Romànica**. El **20.8% utilitza alguna Llengua d'Àfrica Subsahariana** i el **12.5% utilitza la llengua àrab**.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=52)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=26)

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		BANYOLES
Àrab	Anglès	50,00 %
Francès	Anglès	30,77 %
Àrab	Tamazigt	30,77 %
Castellà	Anglès	26,92 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Ll.Eslaves	23,08 %
Castellà	Ll.Eslaves	15,38 %
Castellà	Tamazigt	15,38 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	11,54 %
Francès	Ll.Eslaves	11,54 %
Castellà	Francès	7,69 %
Castellà	Ll.Àfrica Subsahariana	3,85 %
Anglès	Altres Ll.Germàniques	3,85 %
Castellà	Altres	3,85 %
Anglès	Altres	3,85 %
Anglès	Ll.Eslaves	3,85 %
Altres Ll.Romàniques	Altres	3,85 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

4. ESTUDIS

4.1. ESTUDIS ASSOLITS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

4.2. ESTUDIS EN CURS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

5. SITUACIÓ LABORAL

5.1. SITUACIÓ LABORAL

La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

6.2. TIPUS D'ENTITAT

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat aquesta secció.

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Castellà	34,6%	27
Àrab	20,5%	16
Francès	15,4%	12
Ll. Àfrica Subsahariana	14,1%	11
Anglès	5,1%	4
Altres Ll.Romàniques	3,8%	3
Ll. Eslaves	3,8%	3
Romanès	3,8%	3

8.1.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.1.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives segons l'edat.

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL i AMÈRICA DEL SUD el percentatge més elevat és la llengua CASTELLÀ amb un 60% i 55.56% respectivament.
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (84.21%) i del FRANCÈS (42.11%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen RESTA ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA (42.11%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (33.33%) i de LENGÜES ESLAVES (33.33%).

8.1.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció d'estudis assolits.

8.1.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció de situació laboral. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

8.1.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS i les LL. ESLAVES (18.18%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament l'ús familiar de LENGÜES D'ÀSIA (14.29%).
- ❑ Per contra entre els alumnes arribats l'ANY 2001 és significativament inferior a la mitjana l'ús familiar de LL. D'ÀFRICA SUBSAHARIANA (75%).

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

La gran majoria dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció de situació laboral. Els dos alumnes que han respost es troben en atur.

8.3. ESTUDIS EN CURS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció d'estudis.

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció d'estudis.

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció d'estudis.

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció de motius.

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Banyoles no han complimentat la secció de participació.

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 26-30 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A AMÈRICA DEL SUD O NORD D'ÀFRICA.
- A CASA PARLEN HABITUALMENT CASTELLÀ O ÀRAB / TAMAZIGT.

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- MÉS DE LA MEITAT DELS ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA ÉS EL **CASTELLÀ SEGUIT DE L'ÀRAB O EL TAMAZIGT**.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME LLEIDA

(N=227 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	8
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	10
3.1. LLENGUA FAMILIAR	10
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	13
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	14
4. ESTUDIS	15
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	15
4.2. ESTUDIS EN CURS	15
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	16
5. SITUACIÓ LABORAL	17
5.1. SITUACIÓ LABORAL	17
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	18
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	19
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	19
6.2. TIPUS D'ENTITAT	19
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	20

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 21

7.1. PRIORITATS 21

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 22

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR.....22

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 25

8.3. ESTUDIS EN CURS.....26

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 28

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 30

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 30

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL.....32

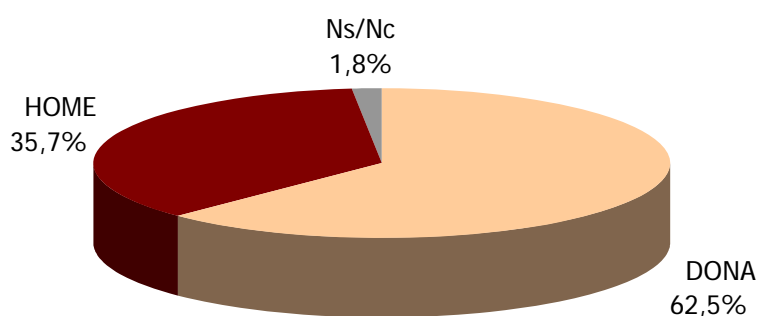
9. RESUM: CONCLUSIONS..... 34

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La major part de l'alumnat són **DONES (62.6%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 28.8%.

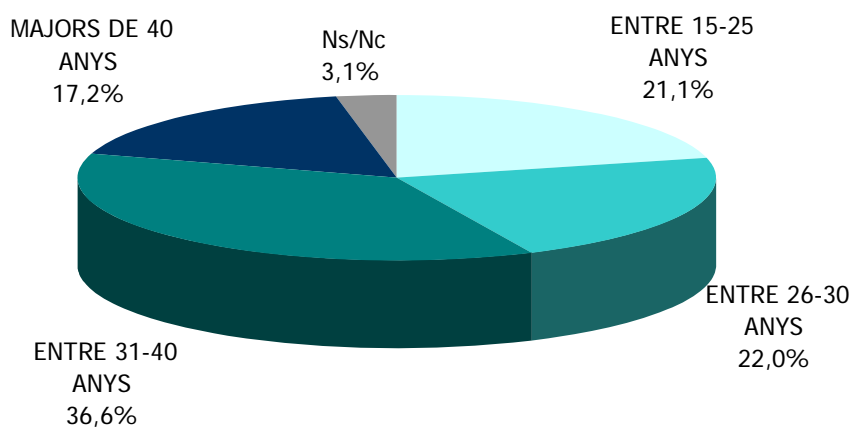
ALUMNES PER SEXE (Base=227)

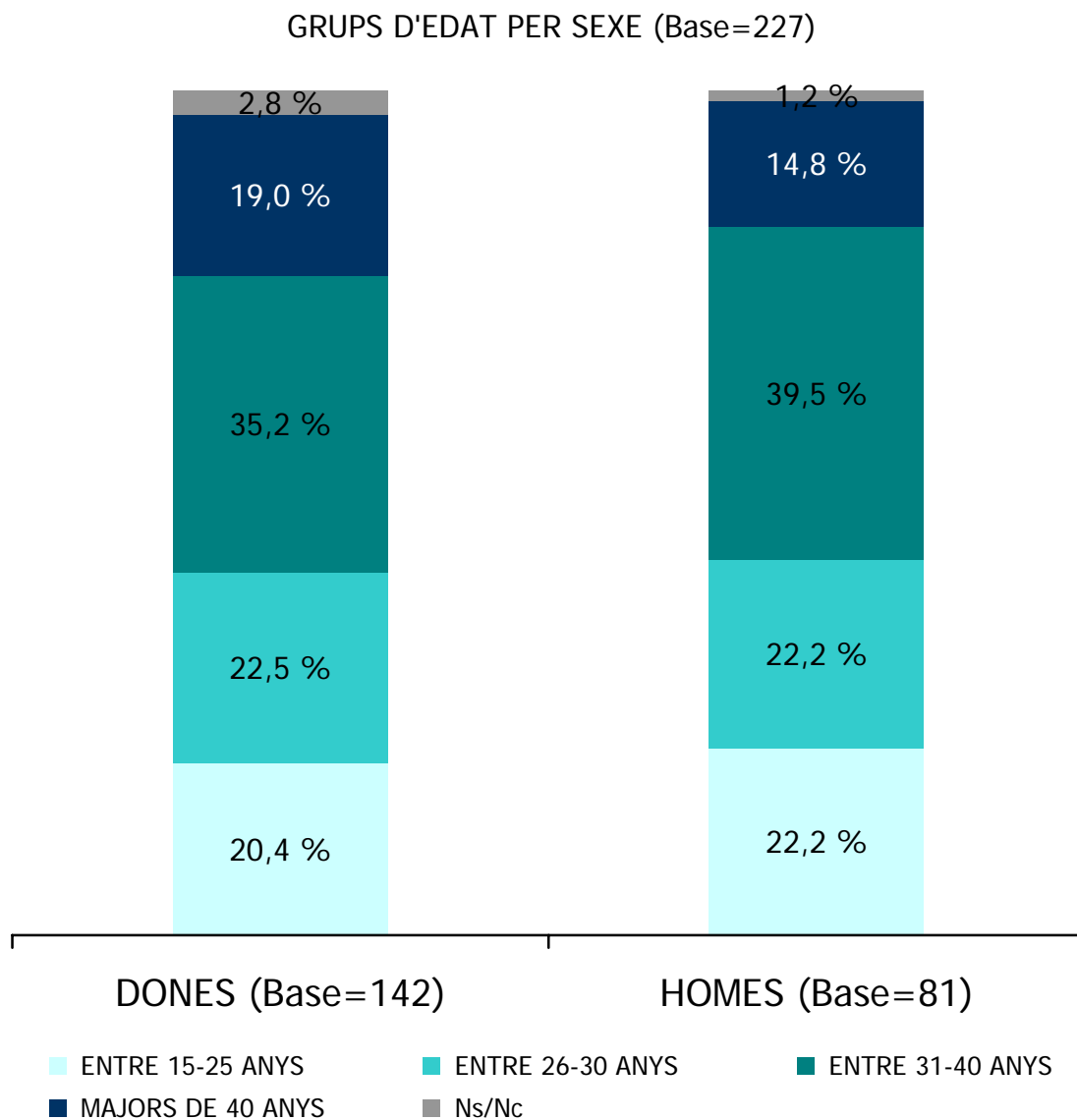
1.2. PER EDAT

La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **32 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes **d'entre 31-40 anys (36.6%)**.

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=227)

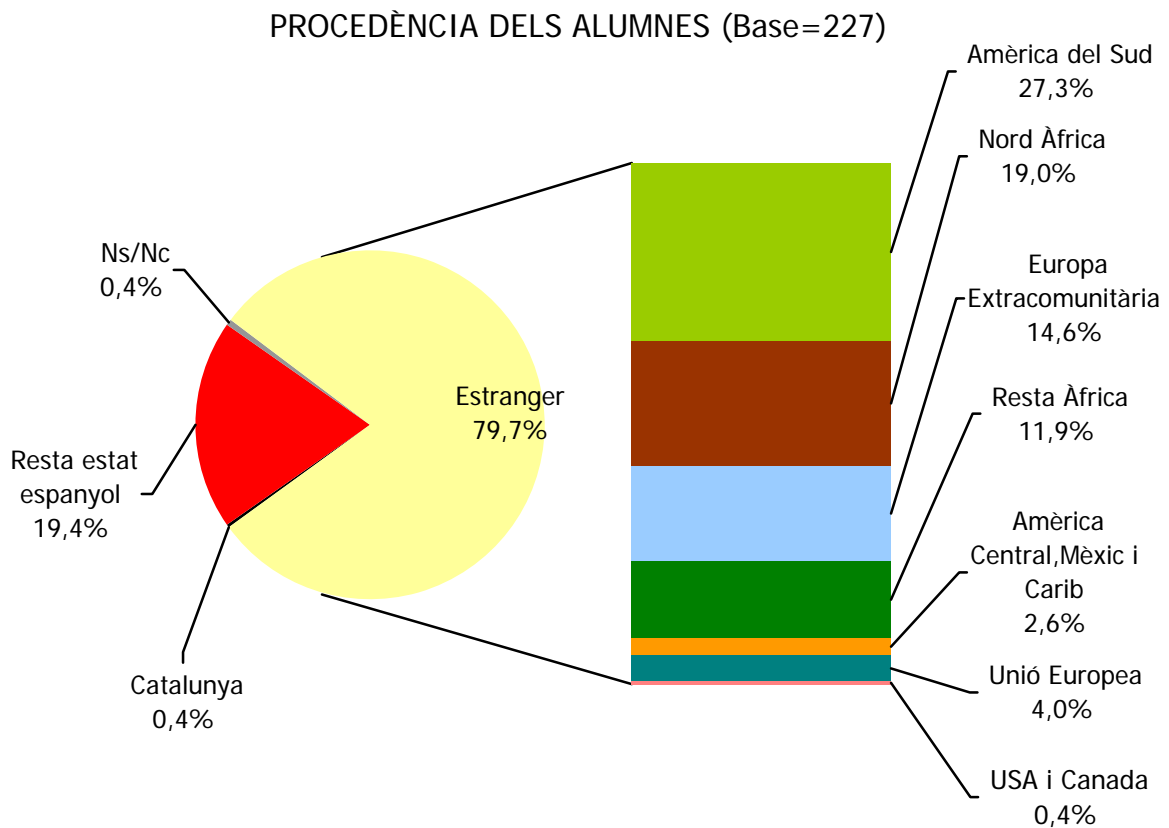
Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris d'AMÈRICA DEL SUD i NORD D'ÀFRICA:

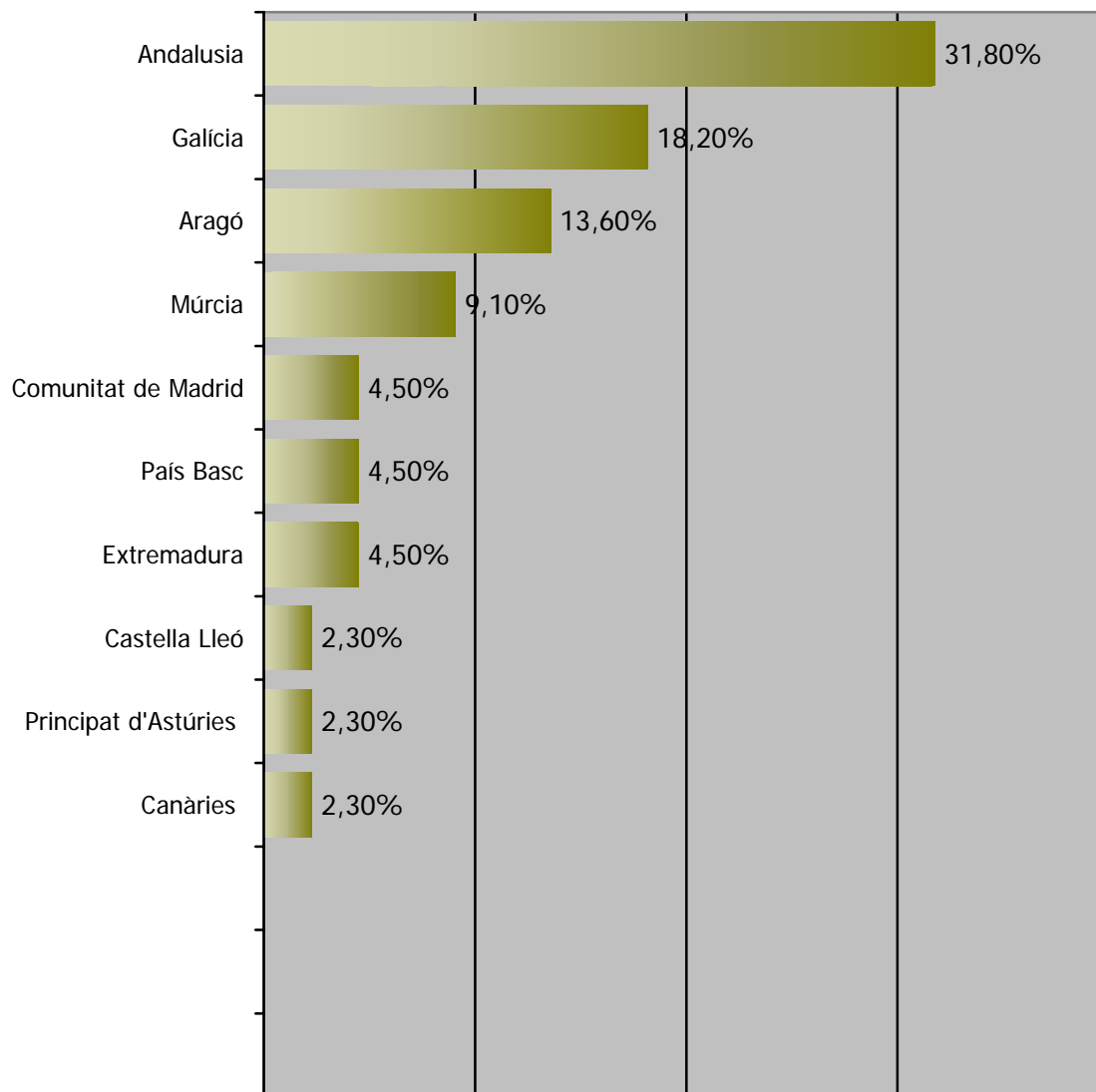

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a USA i CANADÀ que suposa únicament el 0.4% dels alumnes.

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català d'origen espanyol són procedents d'ANDALUSIA amb un 31,8% seguits per els de GALÍCIA (18,2%).

PROCEDÈNCIA DELS ALUMNES DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL (Base=44)

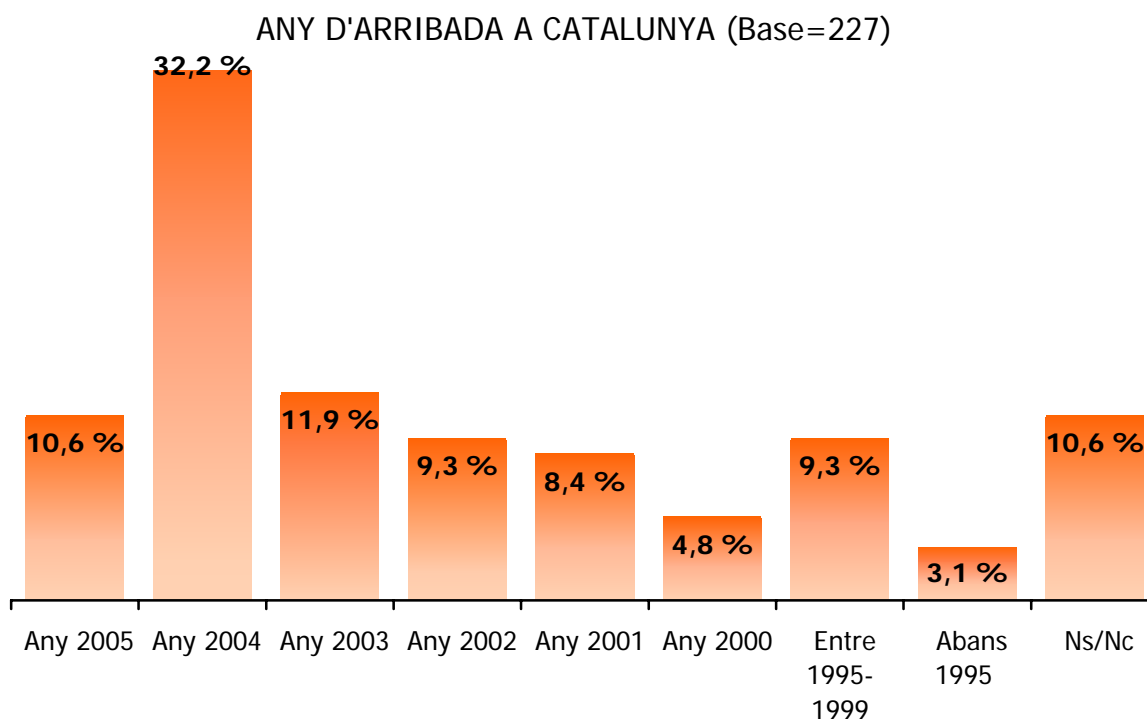
El menor volum d'alumnes d'origen espanyol és el d'aquells nascuts a CANÀRIES, el PRINCIPAT D'ASTÚRIES i CASTELLA-LLEÓ amb un 2,3%.

2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 2,9 **anys**, sent el valor màxim el de 35 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

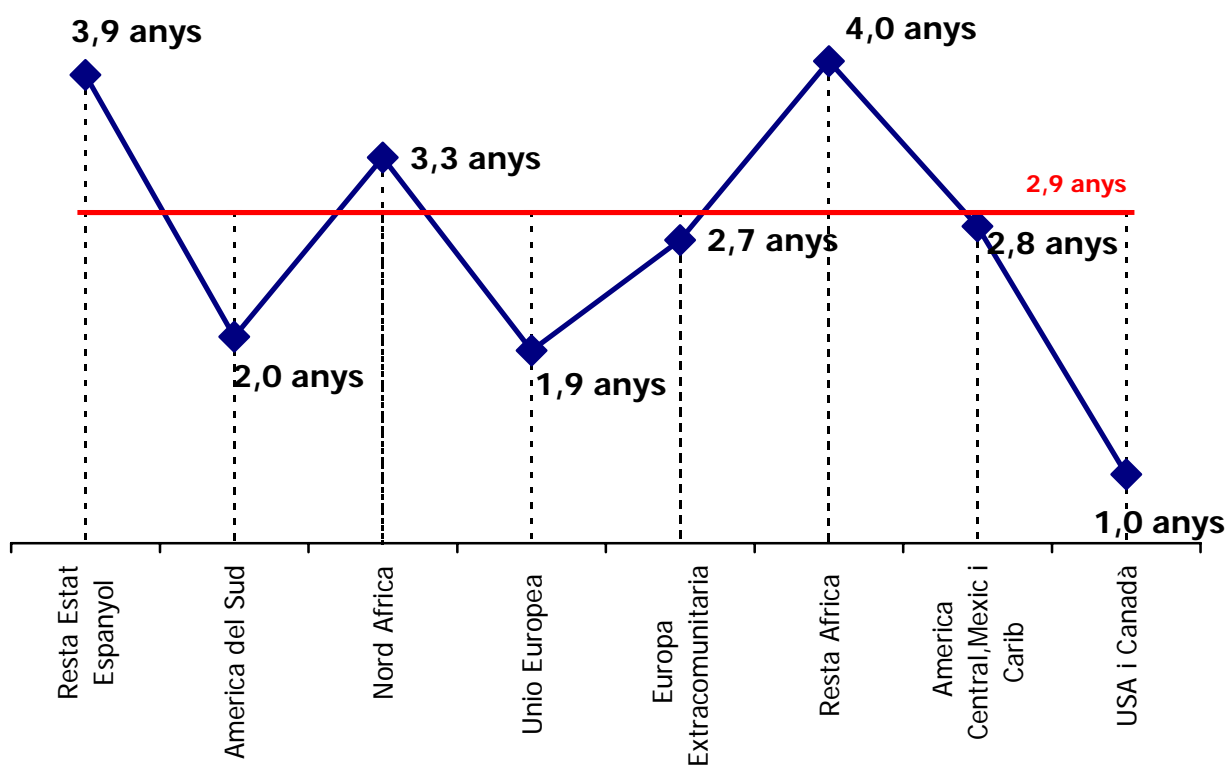
ANYS ARRIBADA	
Base responen	203
Mitjana	2,9
Desviació típica	3,8

A efectes percentuals destacar que un 32,2% dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'any 2004.

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris de la RESTA D'ÀFRICA són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de la UNIÓ EUROPEA.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=227)

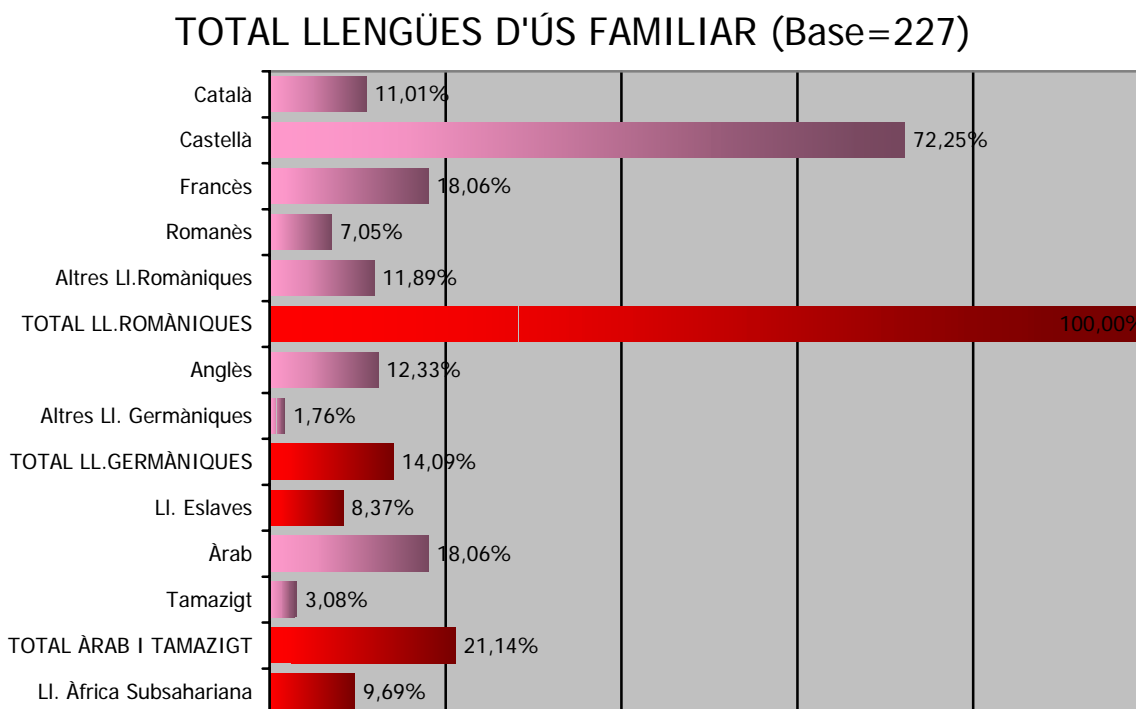

3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que TOTS els alumnes parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

En segon lloc un **21.1%** dels alumnes parlen ÀRAB/TAMAZIGT i en tercer lloc un **14.0%** parla alguna/es LLENGUA GERMÀNICA/QUES.

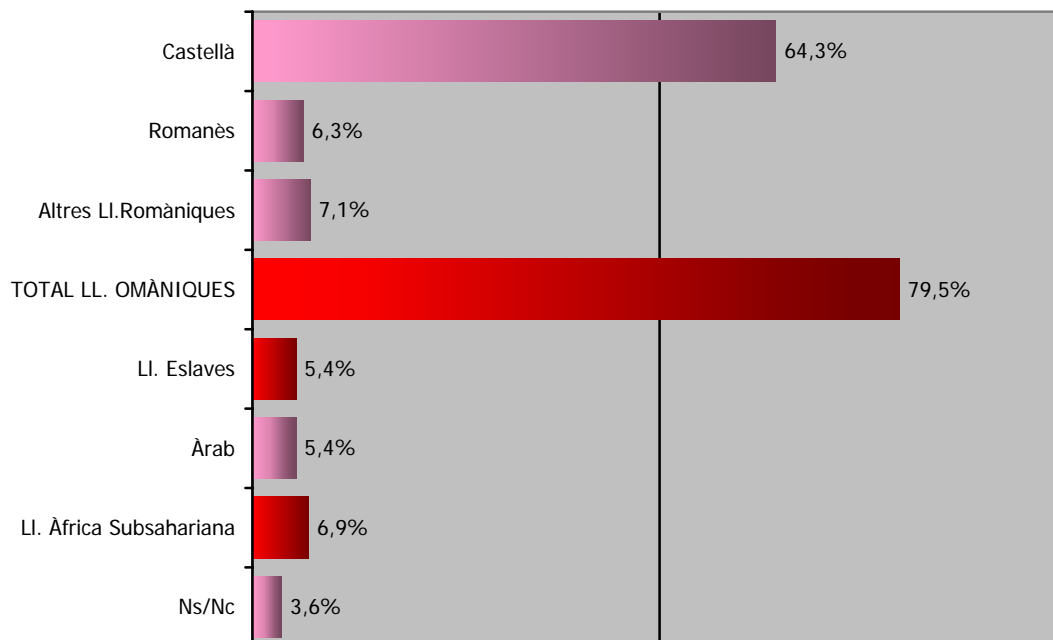

Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 47.6% parla només una llengua, el 50.7% en parla més d'una i un 3.6% No indica.

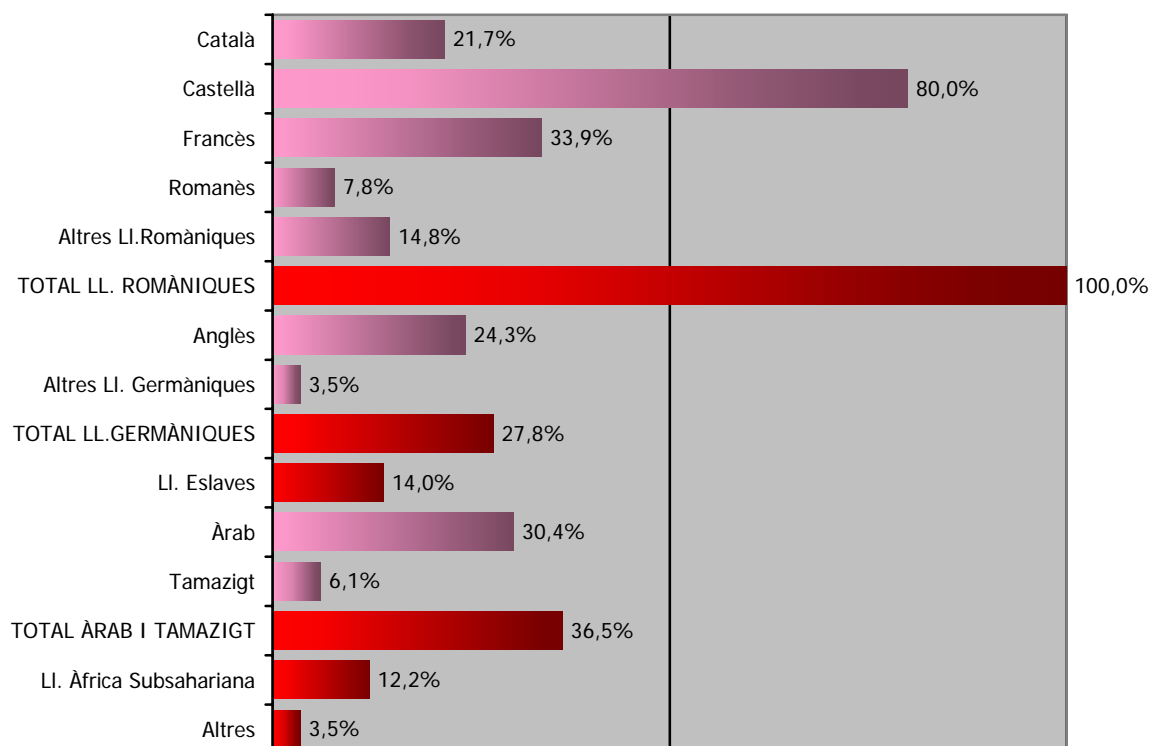
Pel que fa als alumnes inscrits que **només parlen una llengua** familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla Castellana amb un 64.3%**, seguit de molt lluny pels de **parla Portuguesa**.

I pel que fa als que **parlen més d'una llengua** el **100% empra alguna Llengua Romànica**. El **36.5% utilitza ÀRAB I TAMAZIGT** i el **27.8% alguna Llengua Germànica**.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=108)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=115)

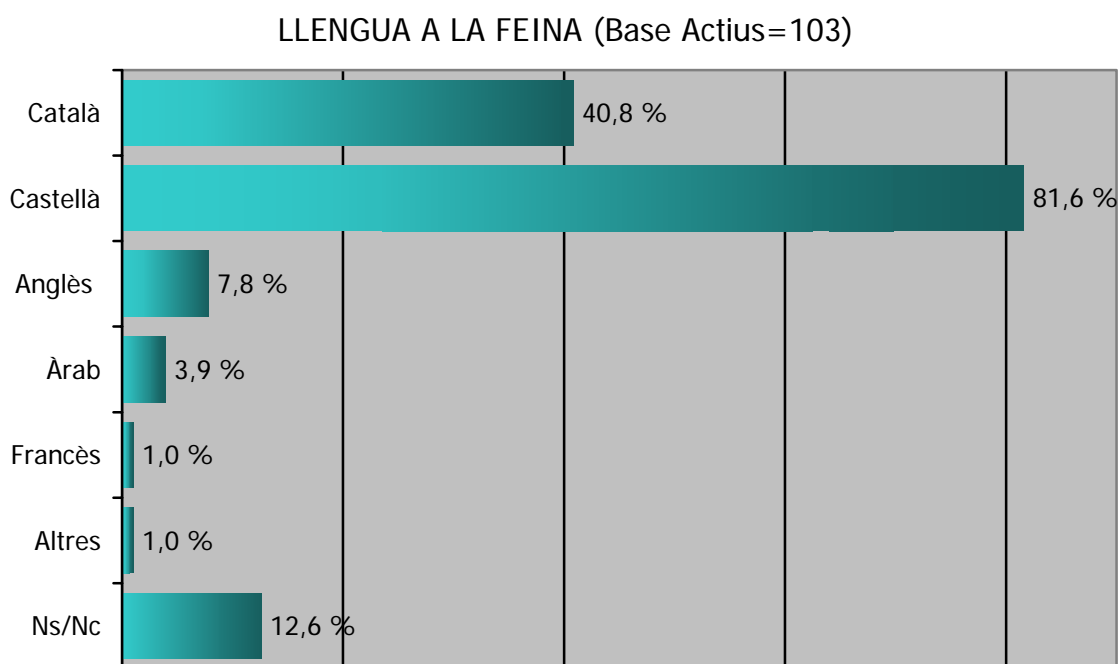

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		REUS
Àrab	Anglès	11,99 %
Francès	Anglès	4,39 %
Àrab	Tamazigt	4,39 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	2,34 %
Altres Ll.Romàniques	Altres	1,46 %
Castellà	Anglès	1,17 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Ll.Eslaves	0,88 %
Castellà	Ll.Eslaves	0,88 %
Tamazigt	Anglès	0,58 %
Castellà	Altres Ll.Germàniques	0,58 %
Castellà	Tamazigt	0,29 %
Castellà	Francès	0,29 %
Castellà	Altres	0,29 %
Àrab	Ll.Eslaves	0,29 %

3.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Entre aquells que afirmen ser ACTIUS (=103 enquestats) el **81,6%** parla a la feina **CASTELLÀ** i un **40,8%** parla **CATALÀ**.

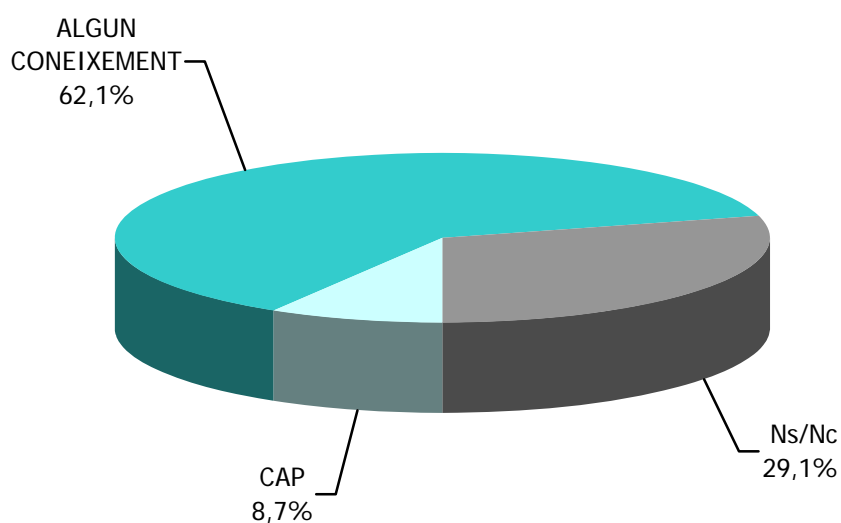

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

El 18.2% dels actius afirmen que **NO ELS CAL CAP CONEIXEMENT DE CATALÀ A LA SEVA FEINA**. Per contra un **69,7%** afirma que **SI NECESSITA ALGUN CONEIXEMENT DE CATALÀ**: a un **29.3%** li cal **sols entendre'l**, a un **26.3%** **entendre'l i parlar-lo** i a un **14,1%** li cal **parlar-lo i escriure'l**.

CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA		
	Absoluts	% s /total actius
CAP	9	8,74%
NOMÉS ENTENDRE'L	19	18,45%
ENTENDRE'L I PARLAR-LO	32	31,07%
PARLAR-LO I ESCRIURE'L	13	12,62%
Ns/nc	30	29,13%

CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA
(Base Actius=103)

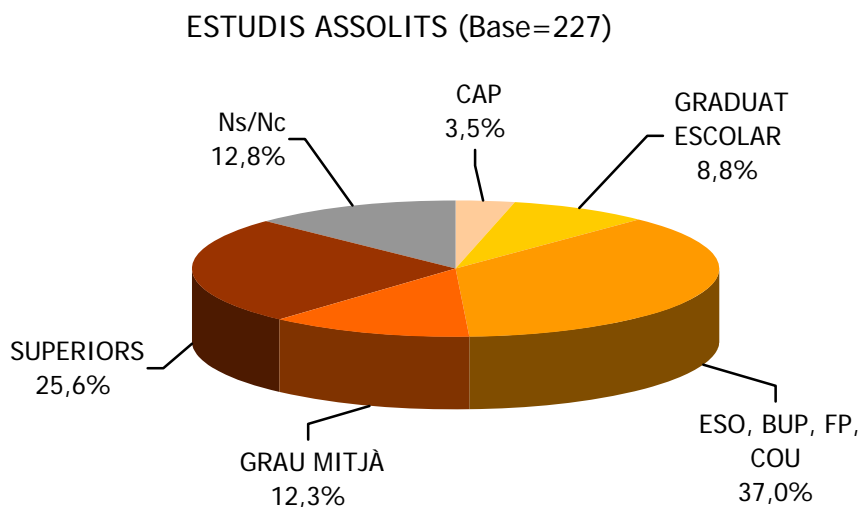

4. ESTUDIS

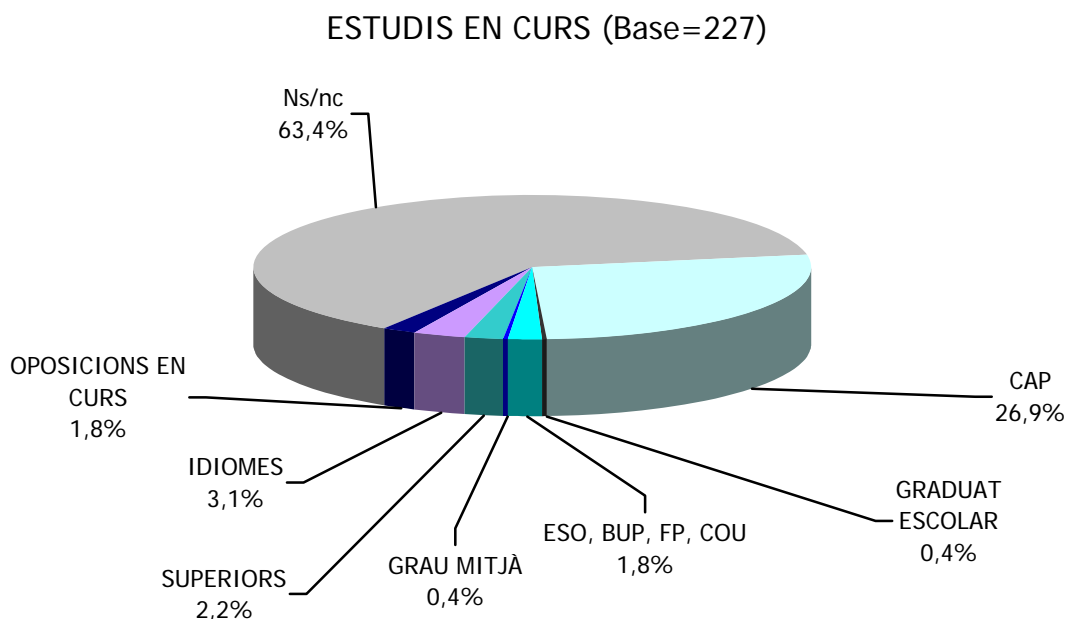
4.1. ESTUDIS ASSOLITS

Més del 83% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **37.0%** afirma haver assolit **ESTUDIS d'ESO, BUP, FP, COU**.

4.2. ESTUDIS EN CURS

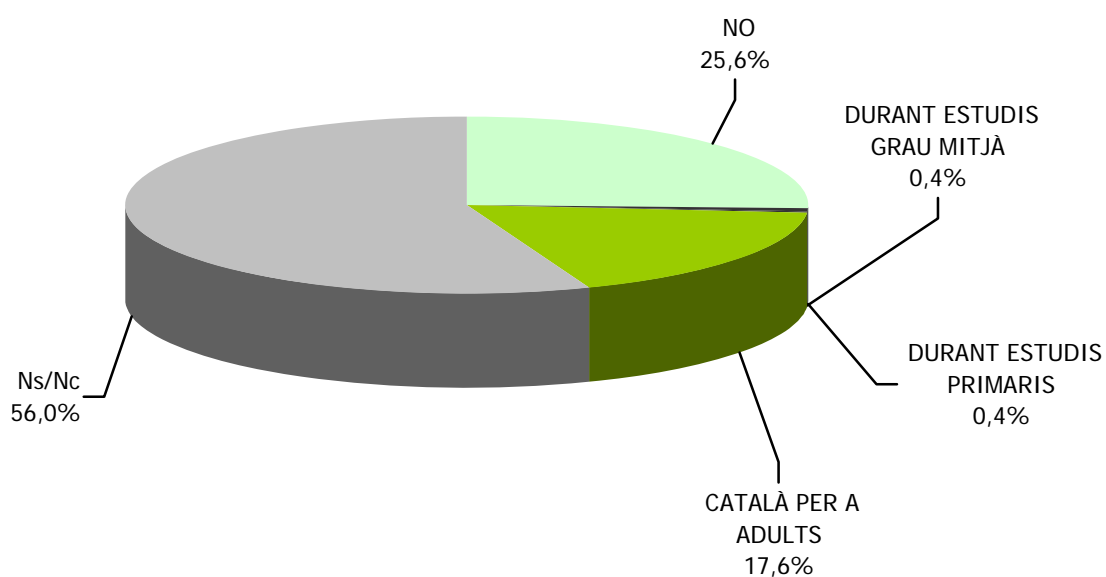
El 9.7% dels alumnes citen explícitament **ESTAR ESTUDIANT ALGUNA ALTRA COSA** a més dels estudis de català en curs. Respecte al **TIPUS D'ESTUDIS EN CURS** destacar que un 3.1% afirma estar cursant **ESTUDIS D'IDIOMES**.

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

Un 17.6% dels alumnes afirmen haver participat amb anterioritat en **CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS** mentre un 0.8% afirma haver fet **CATALÀ** durant els **ESTUDIS REGLATS**. Així doncs un 18.4% cita específicament haver assolit **ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**.

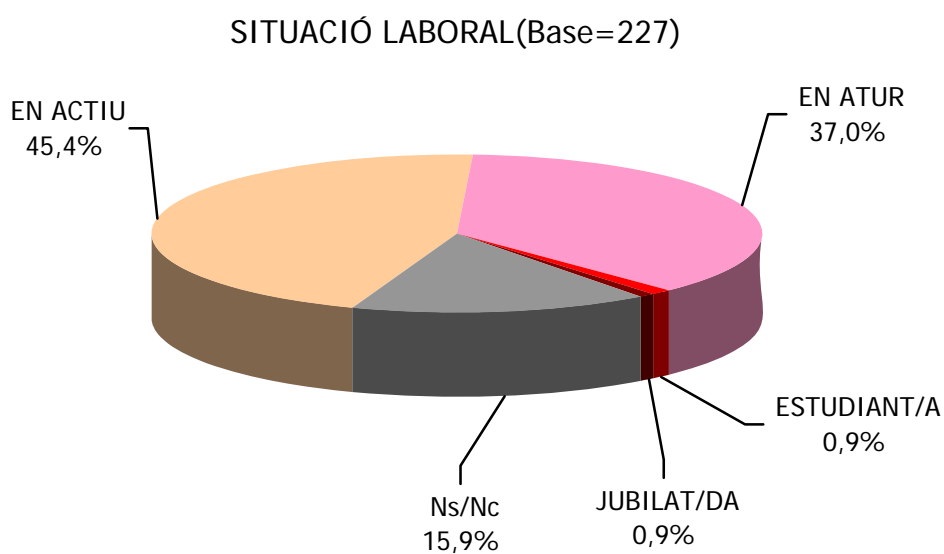
ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (Base=227)

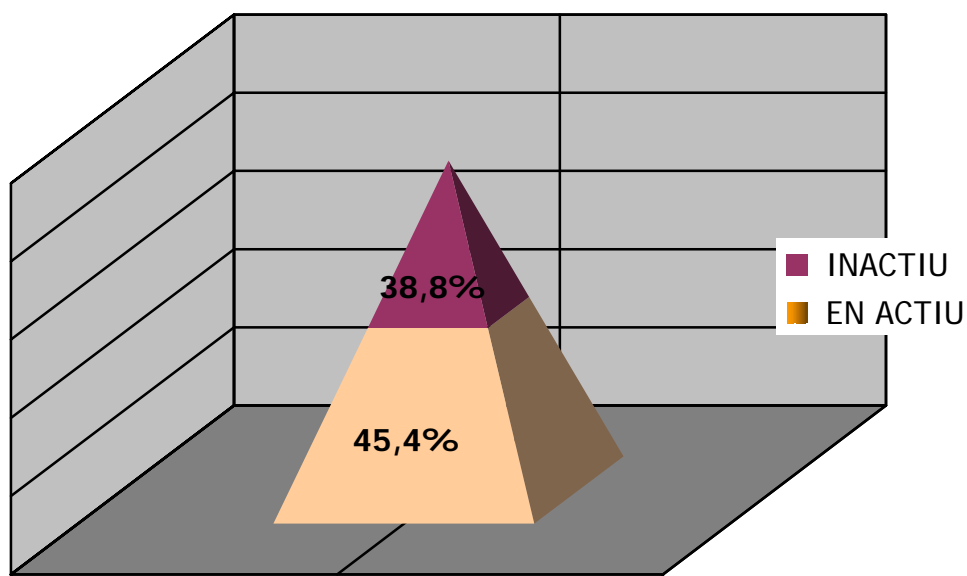
5. SITUACIÓ LABORAL

5.1. SITUACIÓ LABORAL

El 45.4% dels alumnes afirmen estar en **ACTIU** mentre un 37.0% diu estar a l'**ATUR**.

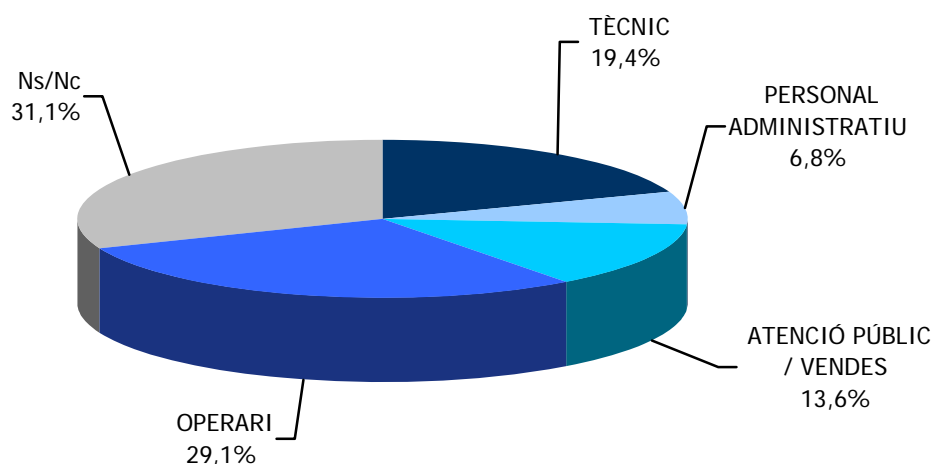
Així doncs,

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Entre els 103 alumnes que afirmen estar en ACTIU observem que un **29.1%** treballa com a **OPERARI**, un **19.4%** com a **TÈCNIC** i un **13.6%** en **ATENCIÓ AL PÚBLIC i VENDES**.

CATEGORIA PROFESSIONAL (Base Actius=103)

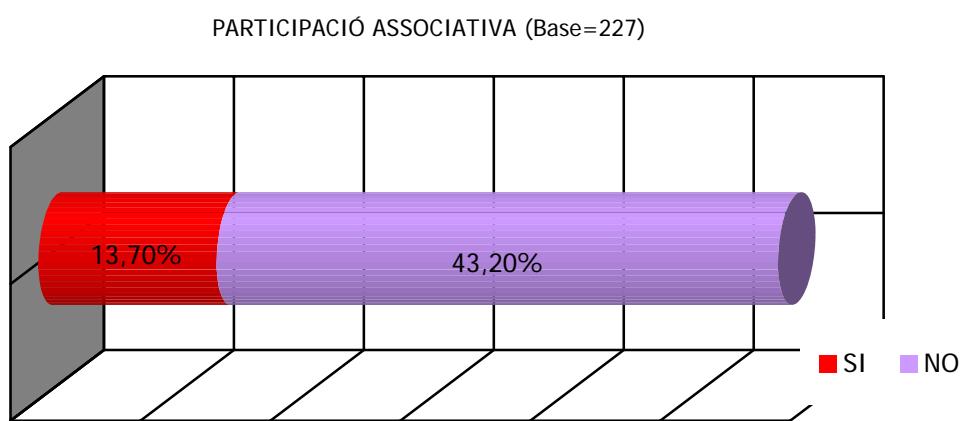

On es troba una menor presència d'alumnes és en la categoria de PERSONAL ADMINISTRATIU, categoria on només hi ha un **6.8%** dels alumnes actius.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

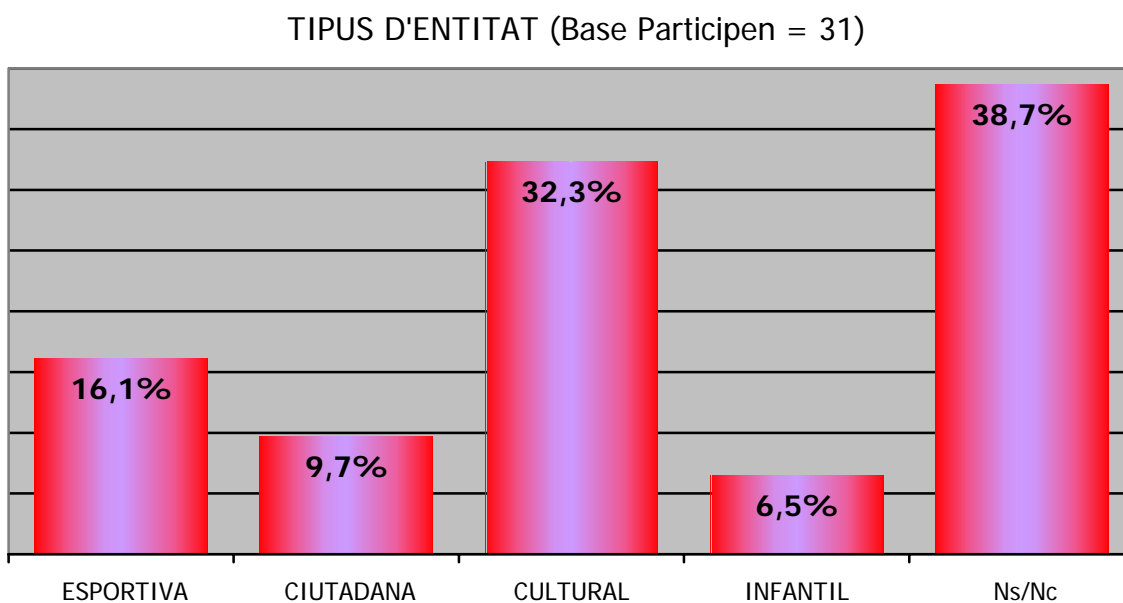
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

El 13.7% dels alumnes afirmen **SI TENIR PARTICIPACIÓ EN ALGUNA ASSOCIACIÓ LOCAL** mentre un 43.2% NO ho fa.

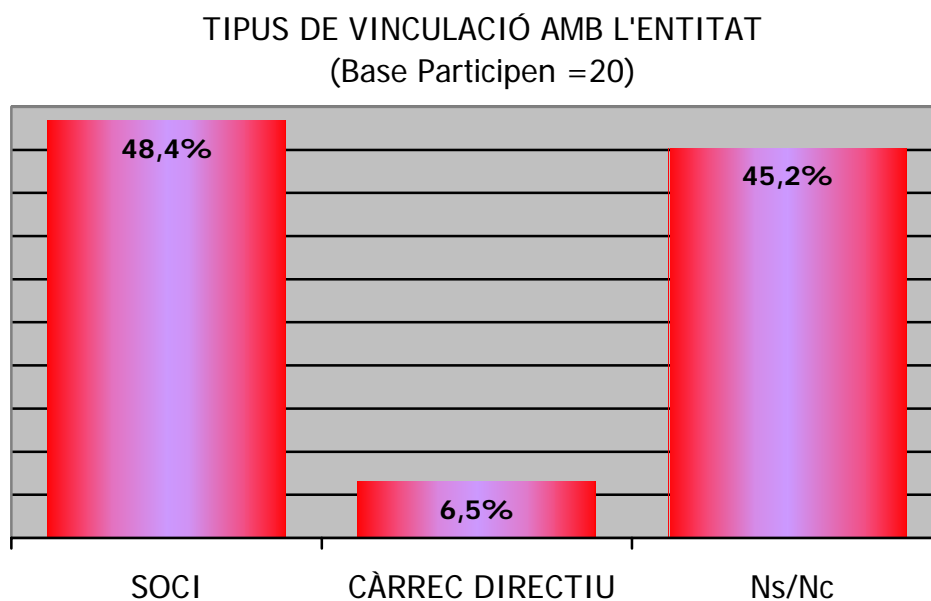
6.2. TIPUS D'ENTITAT

El tipus d'entitat on trobem un major percentatge de PARTICIPACIÓ són les **ENTITATS CULTURALS (32.3%)** seguit de les **ENTITATS ESPORTIVES (16.1%)** i **CIUTADANES (9.7%)**. Per contra és en ENTITATS INFANTILS on s'assoleix una menor participació (6.5%).

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

El **TIPUS DE VINCULACIÓ** entre aquells que tenen participació i l'entitat on participen és majoritàriament com a **SOCI (48.4%)**.

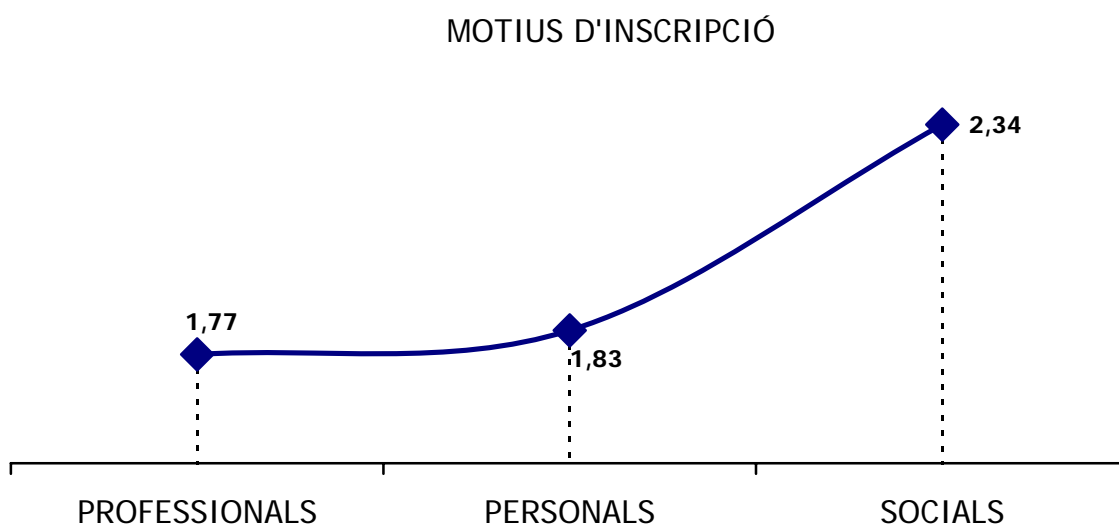
Únicament un **6.5%** del que tenen participació associativa amb alguna entitat afirmen tenir un **CÀRREC DIRECTIU**.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

L'ordre de prioritats per a inscriure's a aquests cursos són:

- 1er. MOTIUS PROFESSIONALS
- 2on. MOTIUS PERSONALS
- 3er. MOTIUS SOCIALS

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	25,1%	26,4%	9,7%
SEGON	17,6%	22,5%	18,9%
TERCER	15,4%	12,3%	29,5%
Ns/Nc	41,9%	38,8 %	41,9 %

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Castellà	72,2%	164
Àrab	18,1%	41
Francès	18,1%	41
Anglès	12,3%	28
Altres Ll. Romàniques	11,9%	27
Català	11,0%	25
Ll. Àfrica Subsahariana	9,7%	22
Ll. Eslaves	8,4%	19
Romanès	7,0%	16
Tamazigt	3,1%	7
Altres Ll. Germàniques	1,8%	4
Altres	1,3%	3

8.1.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.1.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives.

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL és significativament inferior l'ús de l'ANGLÈS (2.27%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (85.4%) i d'altres LLENGÜES ROMÀNIQUES (29.0%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'AMÈRICA DEL SUD és significativament inferior l'ús del FRANCÈS (1.61%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (95.35%), del FRANCÈS (51.16%), del TAMAZIGT (16.28%) i de l'anglès (23.26%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (51.10%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (55.56%), FRANCÈS (44.44%), d'ALTRES LLENGÜES GERMÀNIQUES (33.33%) i de LLENGÜES ESLAVES (33.33%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (48.48%) i de LLENGÜES ESLAVES (45.45%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA és significativament inferior a la mitja l'ús del FRANCÈS (3.03%)
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA D'ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de LLENGÜES SUBSAHARIANES (81.48%) i del FRANCÈS (44.4%).
- ❑ Per contra entre els alumnes vinguts de la RESTA D'ÀFRICA és significativament inferior l'ús del CASTELLÀ (40.7%).

8.1.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament l'ús familiar de les LLENGÜES ESLAVES (10.00%).
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (84.40%),
- ❑ I per contra entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS és significativament inferior l'ús de l'ÀRAB (5.17%)

8.1.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (82.5%),
- ❑ D'altra banda entre els ACTIUS és significativament inferior l'ús de LENGÜES SUBSAHARIANES (2.91%)

8.1.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (21.92%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (48.15%).
- ❑ I entre els alumnes arribats ABANS DE L'ANY 1995 destaca significativament l'ús familiar del CATALÀ (42.86%).

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

LLENGUA D'US FEINA	%	Absoluts
Castellà	81,6%	84
Català	40,8%	42
Anglès	7,8%	8
Àrab	3,9%	4
Francès	1,0%	1
Altres	1,0%	1

8.2.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.2.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els ACTIUS DE 15-25 ANYS és significativament inferior l'ús a la feina del CATALÀ (12.5%).

8.2.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els ACTIUS QUE PROCEDEIXEN DEL NORD D'ÀFRICA destaca significativament l'ús de l'ÀRAB amb un 21.1%.
- Entre els ACTIUS QUE PROCEDEIXEN DE LA UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús de l'ANGLÈS (50.0%).
- D'altra banda entre els ACTIUS QUE PROCEDEIXEN DE LA UNIÓ EUROPEA és significativament inferior a la mitjana l'ús del CASTELLÀ (50.0%)

8.2.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- Sols destacar que entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús de l'ANGLÈS (18.2%)..

8.3. ESTUDIS EN CURS

ESTUDIS EN CURS	%	Absoluts
CAP	26,9%	61
IDIOMES	3,1%	7
SUPERIORS	2,2%	5
ESO, BUP, FP, COU	1,8%	4
OPOSICIONS EN CURS	1,8%	4
GRADUAT ESCOLAR	0,4%	1
GRAU MITJA	0,4%	1
Ns/Nc	63,4%	144

8.3.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.3.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'**ENTRE 15-25** anys destaca significativament el fet d'estar cursant ESO, BUP, FP, COU (8.3%)
- I entre els alumnes d'**ENTRE 26-30** anys destaca significativament el percentatge dels qui diuen estar cursant ESTUDIS SUPERIORS (8.0%).

8.3.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els qui procedeixen de la RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL és significatiu el percentatge dels qui afirmen CAP ESTUDI (43.2%).
- Entre els alumnes que procedeixen de l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA és significatiu el percentatge dels qui afirmen estar fent ESO, BUP, FP, COU (9.1%) i ESTUDIS DE GRAU MITJA (3.0%).
- I entre els qui procedeixen de la RESTA D'ÀFRICA és significatiu el percentatge dels qui afirmen estar cursant IDIOMES (11.1%).

8.3.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament la resposta estar cursant actualment GRADUAT ESCOLAR (5.0%) i ESO,BUP,FP,COU (10.0%) . És a dir la continuació dels estudis que ja tenen.
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS DE GRAU MITJA destaca significativament la resposta estar cursant actualment GRAU MITJA (3.6%) i ESTUDIS SUPERIORS (10.7%). És a dir la continuació dels estudis que ja tenen.
- ❑ I entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS és significativa la resposta CAP ESTUDI EN CURS (39.7%)

8.3.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.3.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament el fet d'estar estudiant OPOSICIONS (9.5%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2001 destaca significativament el fet d'estar estudiant GRAU MITJA (5.3%).
- ❑ I entre els alumnes arribats ENTRE EL 1995-1999 destaca significativament el percentatge dels qui estant estudiant GRADUAT ESCOLAR (4.8%) i ESTUDIS SUPERIORS (9.5%).

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	%	Absoluts
CAP	3,5%	8
GRADUAT ESCOLAR	8,8%	20
ESOS, BUP, FP, COU	37,0%	84
GRAU MITJA	12,3%	28
SUPERIORS	25,6%	58
Ns/Nc	13,1%	29

8.4.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.4.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'**ENTRE 15-25** anys destaca significativament HAVER ASSOLIT EL GRADUAT ESCOLAR (18.8%).
- Per contra entre els més joves és significativament inferior el percentatge dels qui han ASSOLIT ESTUDIS SUPERIORS (12.5%).
- Entre els alumnes d'**ENTRE 26-30** anys és significativament superior a la mitjana global el percentatge dels qui han ASSOLIT ESTUDIS SUPERIORS (40.0%).

8.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els nascuts a la **RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL** és significatiu el percentatge dels que diuen **NO TENIR CAP ESTUDI (9.1%)**.
- Entre els alumnes d'origen **NORD ÀFRICA** és significativament inferior el percentatge d'alumnes amb ESTUDIS SUPERIORS (9.3%).
- Entre els nascuts a la **UNIÓ EUROPEA** és significatiu el percentatge dels que diuen **NO TENIR CAP ESTUDI (22.2%)**.
- I entre els alumnes d'origen **RESTA D'ÀFRICA** és significativament inferior el percentatge d'alumnes amb ESTUDIS SUPERIORS (3.7%).

8.4.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- No existeixen diferències significatives.

8.4.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- No existeixen diferències significatives.

8.4.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament els qui afirmen tenir ESTUDIS SUPERIORS (38.4%).
- Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 és significatiu el percentatge dels qui tenen estudis d'ESO, BUP, FP, COU (59.3%).
- Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament els estudis de GRAU MITJÀ (2.8.6%).
- I entre els alumnes arribats ENTRE 1995-1999 destaca significativament la resposta CAP (14.3%).

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

El 26% dels alumnes no tenen estudis anteriors de català.

Dels que Si tenen estudis anteriors el 17.6% són de CATALÀ PER ADULTS i en destaquen significativament els alumnes amb estudis de SUPERIORS.

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	25,1%	26,4%	9,7%
SEGON	17,6%	22,5%	18,9%
TERCER	15,4%	12,3%	29,5%
Ns/Nc	41,9%	38,8 %	41,9 %

8.6.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.6.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives.

8.6.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen a l'AMÈRICA DEL SUD destaca significativament la menor incidència dels MOTIUS SOCIALS.

8.6.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes **SENSE ESTUDIS** destaquen significativament els **MOTIUS SOCIALS**.

8.6.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.6.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats a Catalunya entre 1995-1999 destaquen significativament els **MOTIUS SOCIALS**.

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL	%	Absoluts
SI	13,7%	31
NO	43,2%	98
Ns/Nc	43,2%	98

8.7.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.7.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.7.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ El percentatge de resposta dient NO PARTICIPAR EN ASSOCIACIONS és significativament superior a la mitjana global entre els alumnes d'origen RESTA ESTAT ESPANYOL (61.4%) i entre els alumnes originaris d'AMÈRICA DEL SUD (58.1%).
- ❑ D'altra banda el percentatge de resposta dient SI PARTICIPAR EN ASSOCIACIONS és significativament superior a la mitjana global entre els alumnes d'origen africà: originaris del NORD D'ÀFRICA (25.6%) i originaris de la RESTA D'ÀFRICA (33.3%).

8.7.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- No existeixen diferències significatives.

8.7.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- No existeixen diferències significatives.

8.7.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY D'ARRIBADA

- Entre els alumnes arribats a Catalunya ABANS DE 1995 és significatiu el percentatge dels qui afirmen SI PARTICIPAR EN ASSOCIACIONS LOCALS.

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- ❑ PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 31-40 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A NORD D'ÀFRICA (MARROC) o AMÈRICA DEL SUD.
- ❑ ELS NASCUTS AL NORD D'ÀFRICA A CASA PARLEN HABITUALMENT ÀRAB MENTRE ELS NASCUTS A AMÈRICA DEL SUD PARLEN HABITUALMENT CASTELLÀ .
- ❑ TENEN ESTUDIS, ACTUALMENT NO CURSANT ESTUDIS i NO TENEN ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ.
- ❑ LA MEITAT D'ELLS ESTÀ EN ACTIU.
- ❑ EL MOTIU PRINCIPAL D'INSCRIPCIÓ HAN ESTAT RAONS PROFESSIONALS.

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- ❑ L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- ❑ TOTS ELS ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- ❑ LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA EL **CASTELLÀ** EXCEPTE ELS NASCUTS AL **NORD D'ÀFRICA QUE PARLEN MAJORITÀRIAMENT ÀRAB** I ELS NASCUTS A LA RESTA DE L'ÀFRICA QUE PARLEN A CASA ALGUNA LLENGUA SUBSAHARIANA.

QUI SÓN ELS QUE PARLEN CATALÀ A CASA O A LA FEINA

- PARLAR **CATALÀ A CASA**: PERSONES DE 31-40 ANYS, ORIGINARIS DEL NORD D'ÀFRICA o DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL, AMB ESTUDIS SUPERIORS I ACTUALMENT EN ACTIU.
- PEL QUE FA ALS QUE **PARLEN CATALÀ A LA FEINA** SÓN ARRIBATS A CATALUNYA ENTRE EL 2002 I EL 2004, PROCEDEIXEN PRINCIPALMENT DEL NORD D'ÀFRICA o DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL, TENEN ENTRE 31-40 ANYS i AFIRMEN TENIR ESTUDIS SUPERIORS.

QUI SÓN ELS QUE MENYS PARLEN CATALÀ A CASA

- SÓN PROCEDENTS DE LA UNIÓ EUROPEA I AMÈRICA CENTRAL I FA MENYS D'UN ANY QUE VIUEN A CATALUNYA.
- TENEN ENTRE 15-30 ANYS I LA SEVA SITUACIÓ LABORAL ÉS D'ESTUDIANT O JUBILAT i NO TENEN ESTUDIS.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME

MANLLEU

(N=66 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	7
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	9
3.1. LLENGUA FAMILIAR	9
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	12
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	12
4. ESTUDIS	13
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	13
4.2. ESTUDIS EN CURS	13
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	13
5. SITUACIÓ LABORAL	14
5.1. SITUACIÓ LABORAL	14
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	14
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	15
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	15
6.2. TIPUS D'ENTITAT	15
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	15

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 16

7.1. PRIORITATS 16

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 17

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR..... 17

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 19

8.3. ESTUDIS EN CURS..... 19

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 19

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 20

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 21

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL..... 21

9. RESUM: CONCLUSIONS..... 22

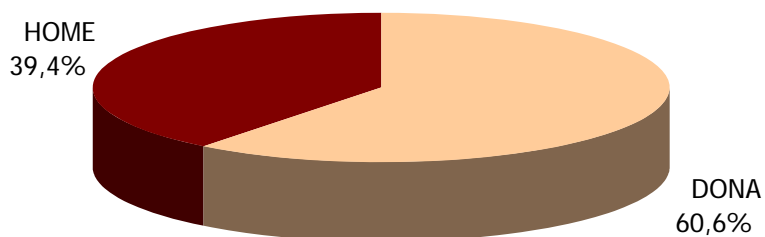

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La major part de l'alumnat són **DONES (60.6%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 39.4%.

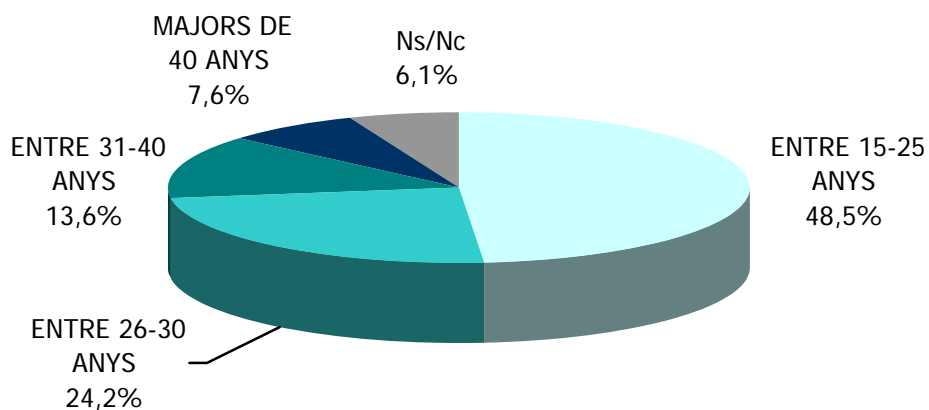
ALUMNES PER SEXE (Base=66)

1.2. PER EDAT

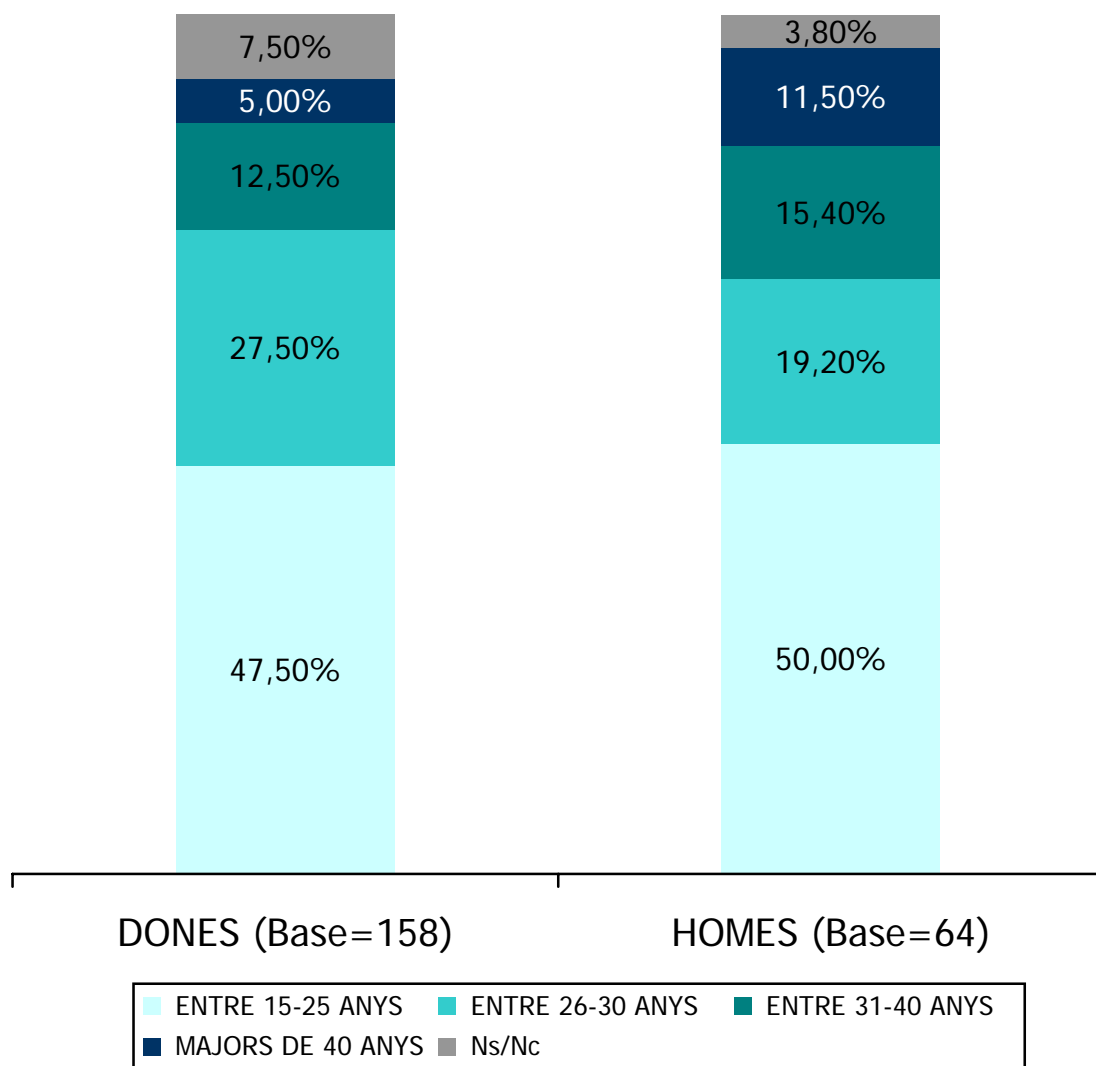
La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **27 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes **d'entre 15-25anys (48.5)**.

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=66)

Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

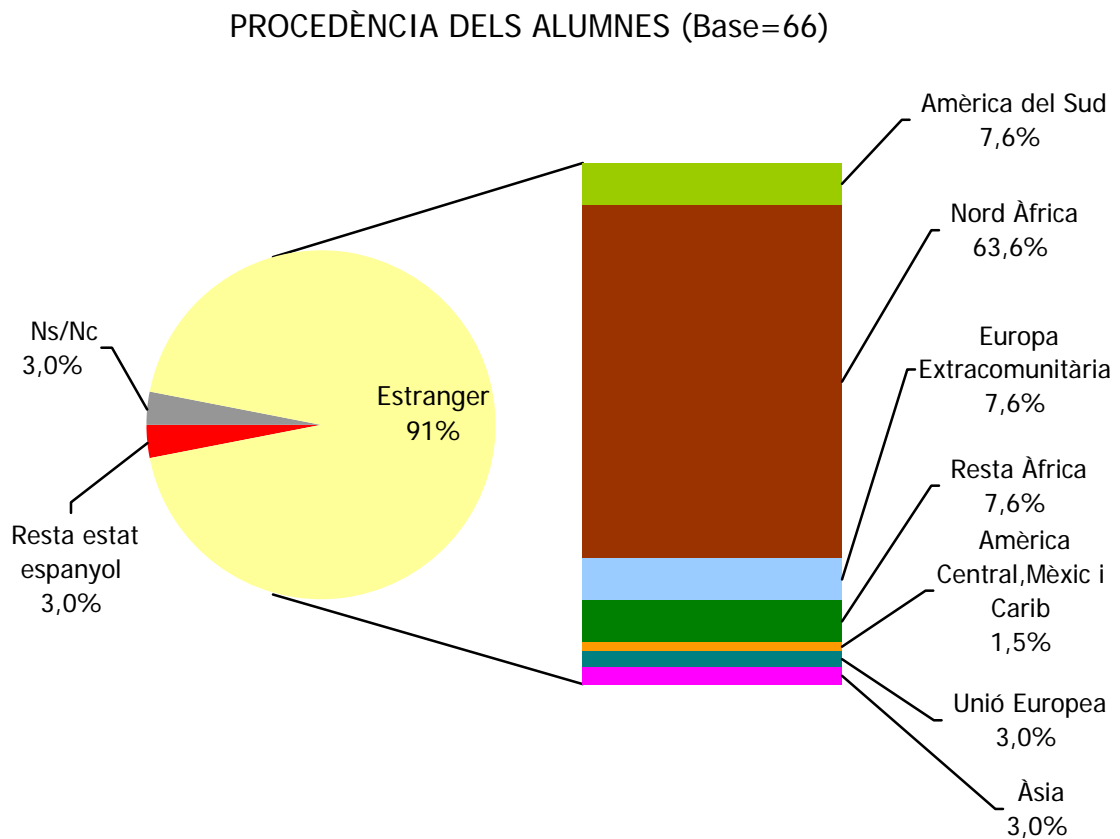
GRUPS D'EDAT PER SEXE (Base=66)

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris del NORD d'ÀFRICA.

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a l'AMÈRICA CENTRAL, MÈXIC O CARIB.

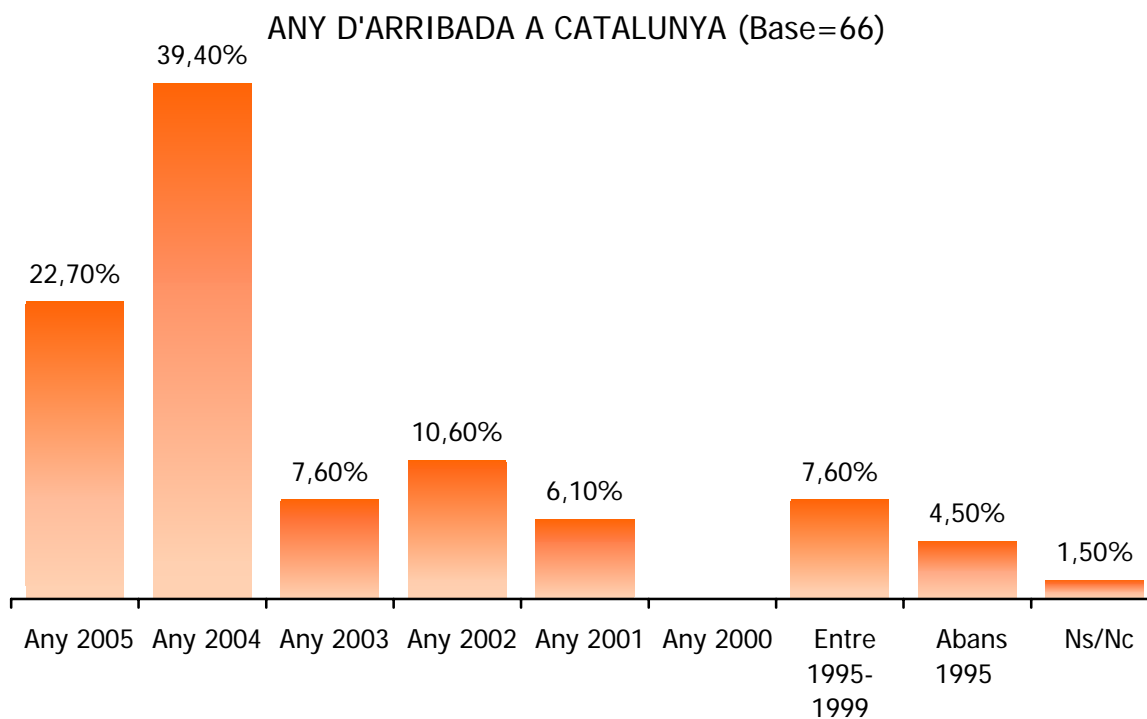
Procedent d'Andalusia hi ha un alumne. La resta són estrangers.

2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 2.4 **anys**, sent el valor màxim el de 15 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

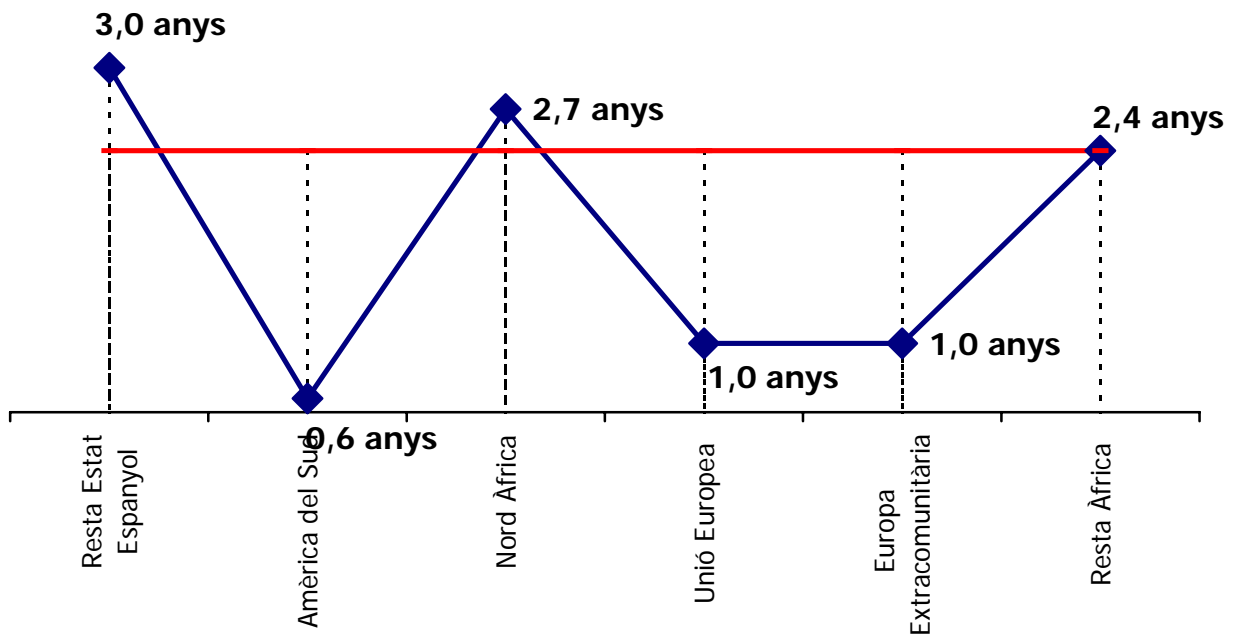
ANYS ARRIBADA	
Base responen	65
Mitjana	2,4
Desviació típica	3,4

A efectes percentuals destacar que un **26,0%** dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'**any 2004**.

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris de la RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de AMÈRICA DEL SUD.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=66)

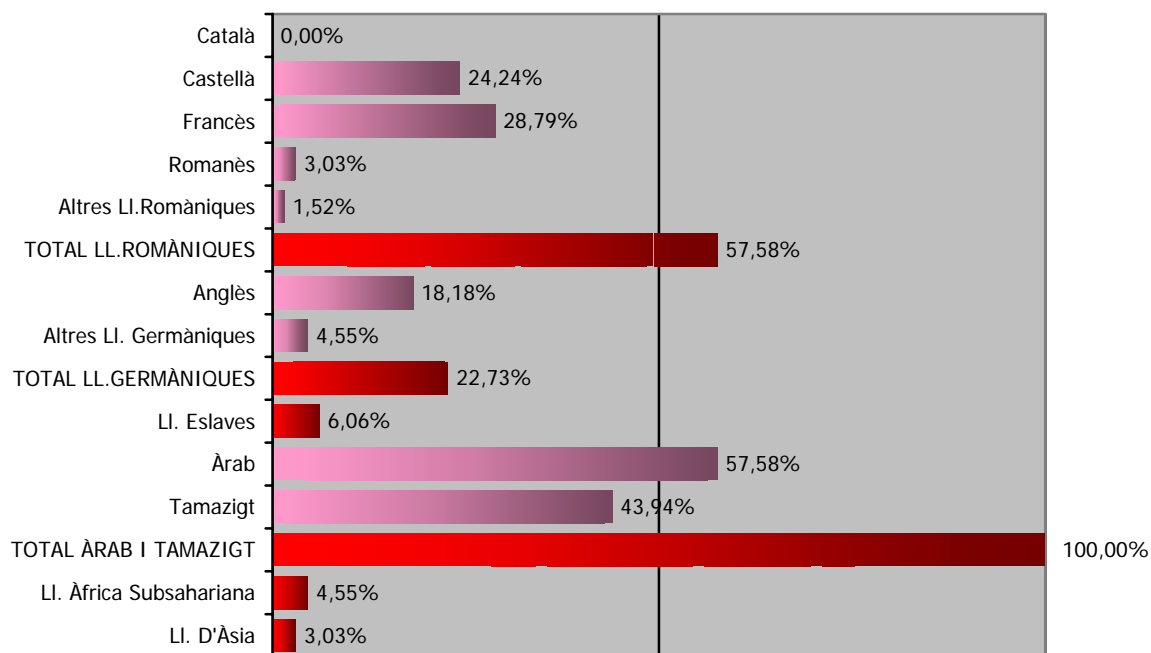
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que TOTS els alumnes parlen **ÀRAB O TAMAZIGT**.

En segon lloc un **58%** dels alumnes parlen alguna/es LLENGUA ROMÀNICA .

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=66)

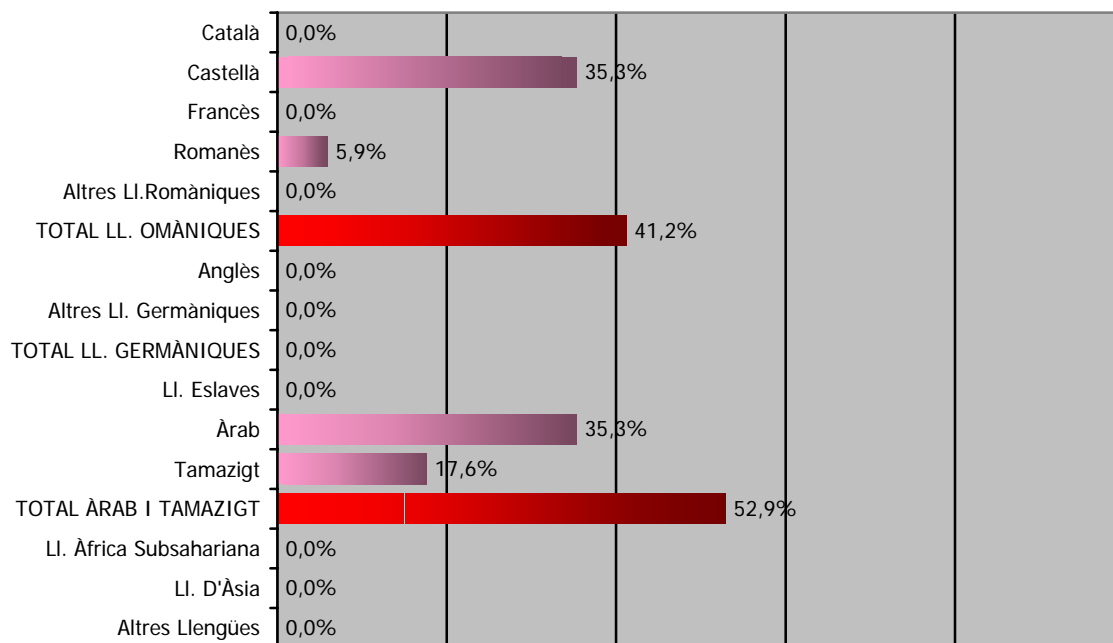

Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 24.4% parla només una llengua, el 74.24% en parla més d'una i un 1.52% No indica.

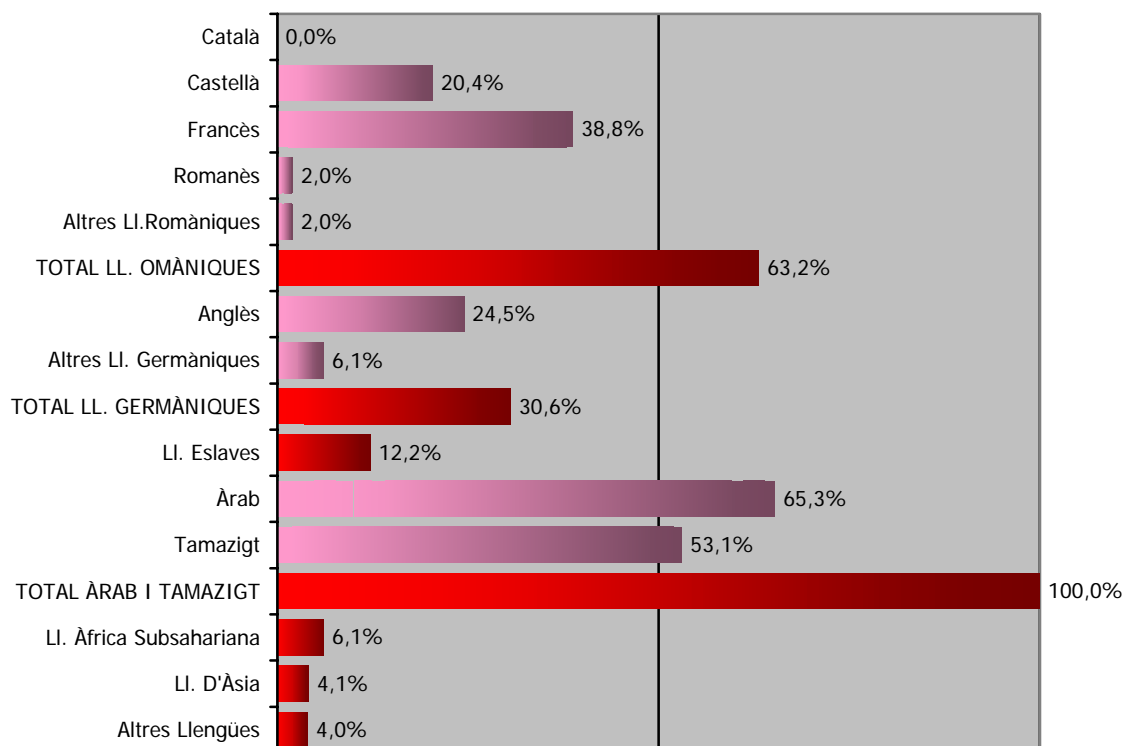
Pel que fa als alumnes inscrits que només parlen una llengua familiar la meitat ho fan en CASTELLÀ i l'altra en ÀRAB O TAMAZIGT.

I pel que fa als que parlen més d'una llengua el **100% emprà ÀRAB O TAMAZIGT**. El **63.2% utilitza alguna LLENGUA ROMÀNICA**.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=16)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=49)

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		MANLLEU
Àrab	Anglès	57,58 %
Tamazigt	Anglès	34,85 %
Francès	Anglès	24,24 %
Àrab	Tamazigt	24,24 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	6,06 %
Castellà	Anglès	4,55 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Ll.Eslaves	4,55 %
Anglès	Ll.Eslaves	4,55 %
Anglès	Altres Ll.Germàniques	3,03 %
Castellà	Àrab	3,03 %
Anglès	Ll.Àfrica Subsahariana	3,03 %
Castellà	Tamazigt	1,52 %
Castellà	Francès	1,52 %
Castellà	Ll.Àfrica Subsahariana	1,52 %
Anglès	Altres	1,52 %
Altres Ll.Romàniques	Altres	1,52 %
Castellà	Altres Ll.Romàniques	1,52 %
Castellà	Romanès	1,52 %
Castellà	Altres Ll.Germàniques	1,52 %
Romanès	Altres Ll.Romàniques	1,52 %
Tamazigt	Altres Ll.Romàniques	1,52 %
Tamazigt	Romanès	1,52 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Romàniques	1,52 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Altres	1,52 %
Àrab	Altres Ll.Romàniques	1,52 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

La totalitat dels alumnes ACTIUS (7) dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

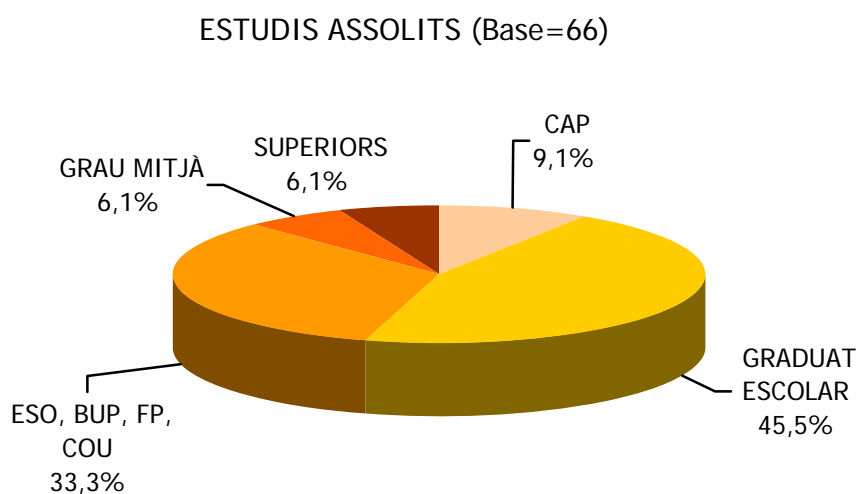
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

La totalitat dels alumnes ACTIUS (7) dels cursos de català per adults de Manlleu indiquen que NO és NECESSARI cap coneixement de català a la feina.

4. ESTUDIS

4.1. ESTUDIS ASSOLITS

Més del 88% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **45.5%** afirma haver assolit el **GRADUAT ESCOLAR**.

4.2. ESTUDIS EN CURS

El 98.5% dels alumnes citen explícitament **NO ESTAR ESTUDIANT ALGUNA ALTRA COSA** a més dels estudis de català en curs. Només 1 dels alumnes indica estar cursant **IDIOMES**.

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

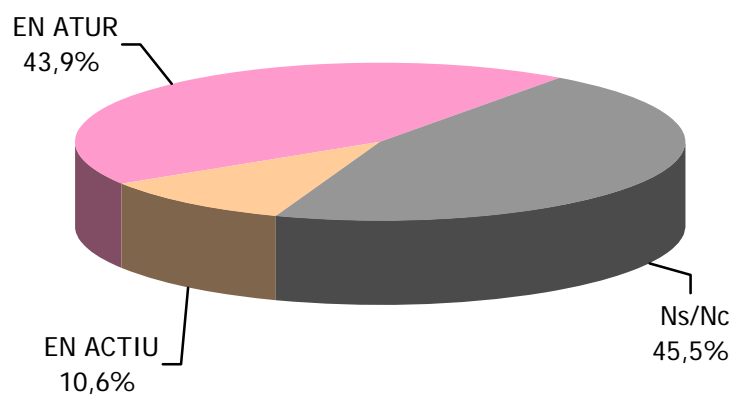
El 98.5% dels alumnes citen explícitament **NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**. Només 1 dels alumnes indica estar cursant **CATALÀ PER ADULTS**.

5. SITUACIÓ LABORAL

5.1. SITUACIÓ LABORAL

El 10.6% dels alumnes afirmen estar en **ACTIU** mentre un **43.9%** diu estar a l'**ATUR**.

SITUACIÓ LABORAL (Base=66)

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Dels 7 alumnes que es troben en actiu, cap indica la categoria professional.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

6.2. TIPUS D'ENTITAT

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

Només un 6% dels alumnes ($n=4$) dels cursos de català per adults de Manlleu han complimentat aquesta secció. La mostra no és suficient per l'anàlisi estadístic.

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Àrab	57,6%	38
Tamazigt	43,9%	29
Francès	28,8%	19
Castellà	24,2%	16
Anglès	18,2%	12
Ll. Eslaves	6,1%	4
Ll. Àfrica Subsahariana	4,5%	3
Altres Ll. Germàniques	4,5%	3
Romanès	3,0%	2
Altres	3,0%	2
Altres Ll. Romàniques	1,5%	1

8.1.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.1.2 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'ENTRE **31-40** anys destaca significativament els de parla en LLENGÜES DE L'ÀFRICA SUBSAHARIANA.

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (100%)
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (88.1%), del TAMAZIGT (64.29%) i del FRANCÈS (42.86%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (7.1%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA D'ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de ANGLÈS (80%), LL. SUBSAHARIANES (60%) i ALTRES LL. ROMÀNIQUES (20%)
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (40.0%) i de LLENGÜES ESLAVES (60.0%).

8.1.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit la ESO, BUP o FP és significativament inferior l'ús LL. SUBSAHARIANES (13.6%).
- ❑ I entre els alumnes que tenen assolit ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (25%),

8.1.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.1.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats entre 1995-1999 destaca significativament l'ús familiar de LL. D'ÀSIA (20%).

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

La totalitat dels alumnes ACTIUS (7) dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

8.3. ESTUDIS EN CURS

El 98.5% dels alumnes citen explícitament **NO ESTAR ESTUDIANT ALGUNA ALTRA COSA** a més dels estudis de català en curs. Només 1 dels alumnes indica estar cursant IDIOMES.

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	%	Absoluts
CAP	9,1%	6
GRADUAT ESCOLAR	45,5%	30
ESOS, BUP, FP, COU	33,3%	22
GRAU MITJA	6,1%	4
SUPERIORS	6,1%	4

8.4.1 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.4.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'ENTRE **26-30** anys és significativament superior a la mitjana global el percentatge dels qui han assolit estudis de GRAU MITJÀ (18.8%) O SUPERIORS (18.8%).
- Entre els alumnes Majors de 40 anys és significativament superior a la mitjana general el percentatge dels qui diuen NO HAVER ASSOLIT ESTUDIS (40%).

8.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament els estudis DE GRAU MITJÀ (40%%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA és significativament superior el percentatge d'alumnes amb ESTUDIS SUPERIORS (40%).

8.4.4 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.4.5 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.4.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament els estudis de ESO, BUP, FP O COU (73.3%).

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

El 98.5% dels alumnes citen explícitament **NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**. Només 1 dels alumnes indica estar cursant CATALÀ PER ADULTS.

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

Només un 6% dels alumnes (n=4) dels cursos de català per adults de Manlleu han complimentat aquesta secció. La mostra no és suficient per l'anàlisi estadístic.

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults de Manlleu no han complimentat aquesta secció.

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- ❑ PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 15-25 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT AL NORD D'ÀFRICA.
- ❑ A CASA PARLEN HABITUALMENT ÀRAB O TAMAZIGT I TENEN EL GRADUAT ESCOLAR.
- ❑ UN PERCENTATGE ELEVAT ES TROBA EN ATUR.

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- ❑ L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- ❑ TOTS ELS ALUMNES PARLEN **ÀRAB O TAMAZIGT**.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME REUS

(N=342 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	8
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	10
3.1. LLENGUA FAMILIAR	10
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	13
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	13
4. ESTUDIS	14
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	14
4.2. ESTUDIS EN CURS	14
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	14
5. SITUACIÓ LABORAL	15
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	16
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	16
6.2. TIPUS D'ENTITAT	16
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	16

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 17

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 18

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR.....	18
8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	20
8.3. ESTUDIS EN CURS.....	22
8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS	22
8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	22
8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ	23
8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL.....	23

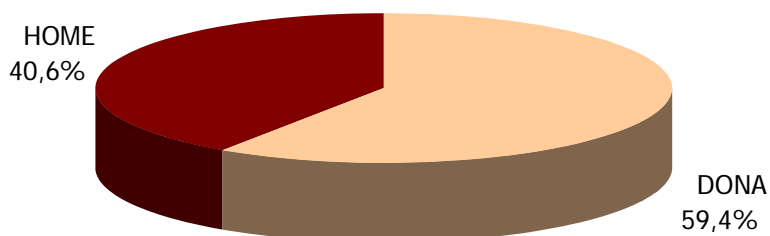
9. RESUM: CONCLUSIONS..... 24

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

Una gran part de l'alumnat són **DONES (59.4%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 40.6%.

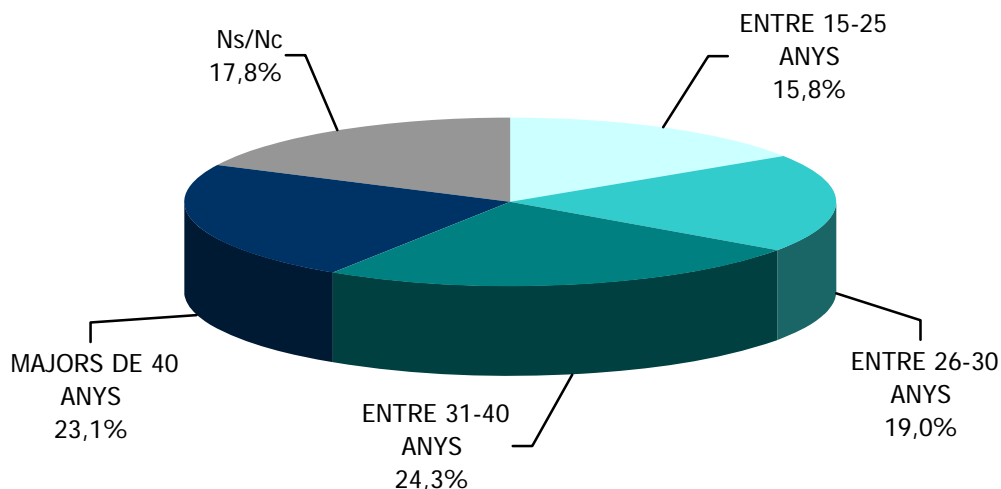
ALUMNES PER SEXE (Base=342)

1.2. PER EDAT

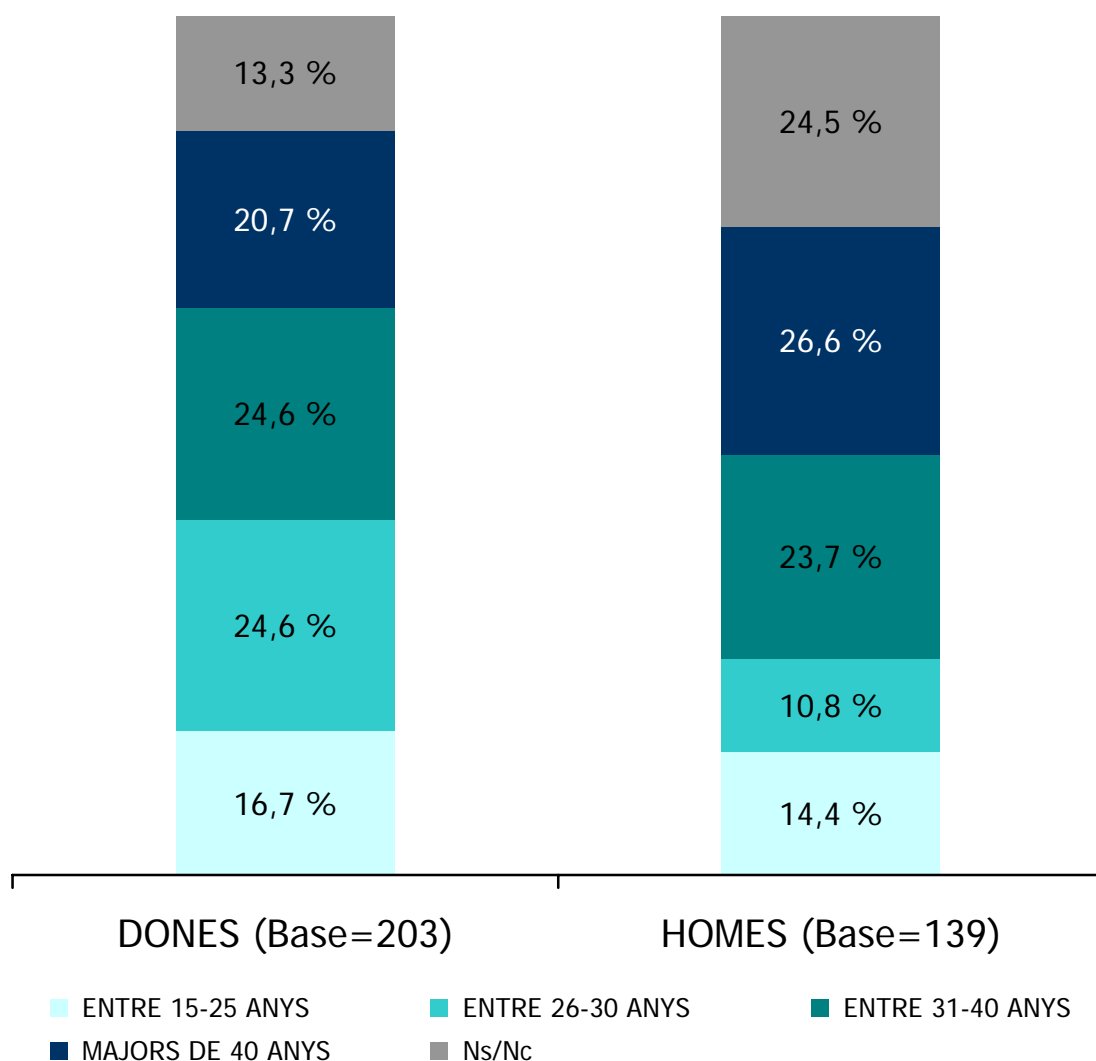
La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **35 anys**, sent els grups amb una major presència percentual el dels alumnes **d'entre 31-40 anys (24.3%)** i els alumnes de **MÉS DE 40 ANYS (23.1%)**

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=342)

Com es pot veure en el gràfic adjunt entre els HOMES és significativament inferior el percentatge d'alumnes d'ENTRE 26-30 ANYS (10.8%) mentre entre les DONES aquest percentatge és significativament superior (24.6%).

GRUPS D'EDAT PER SEXE (Base=342)

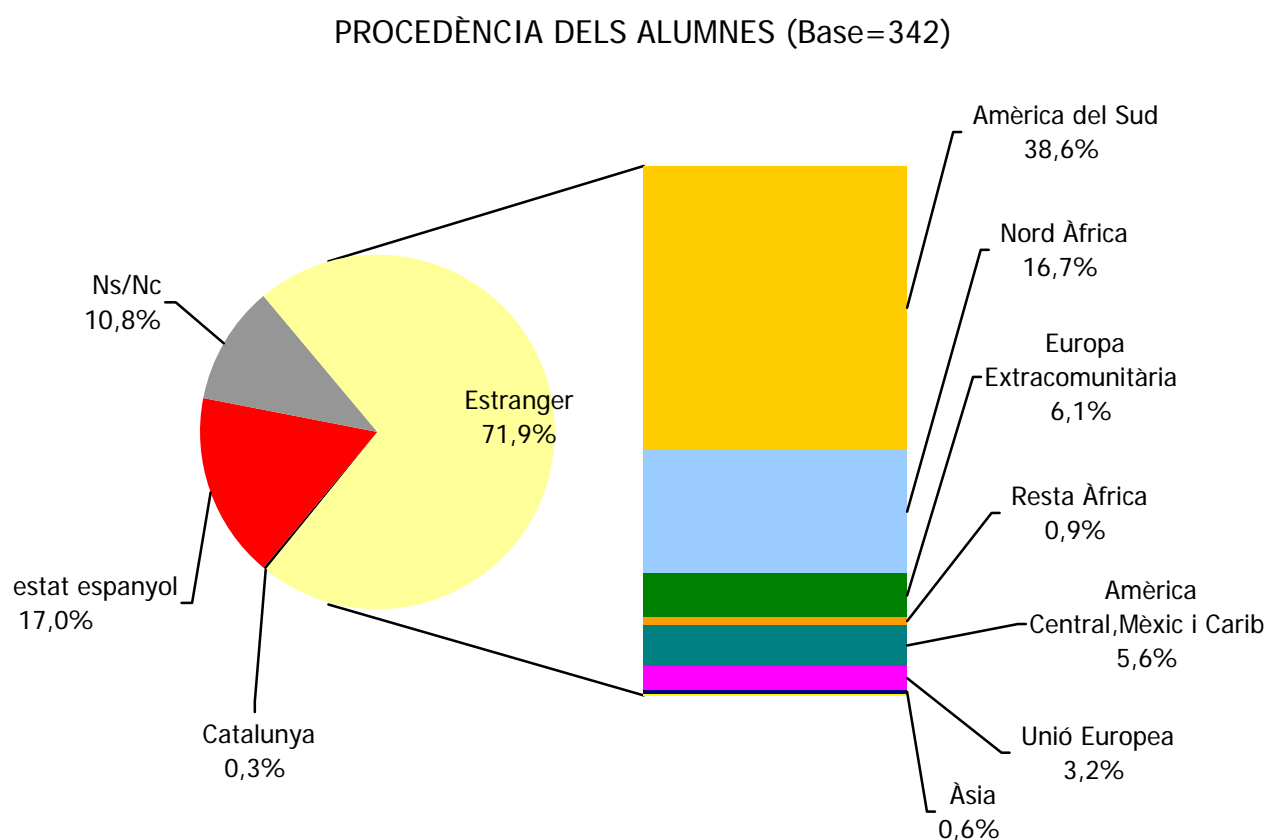

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

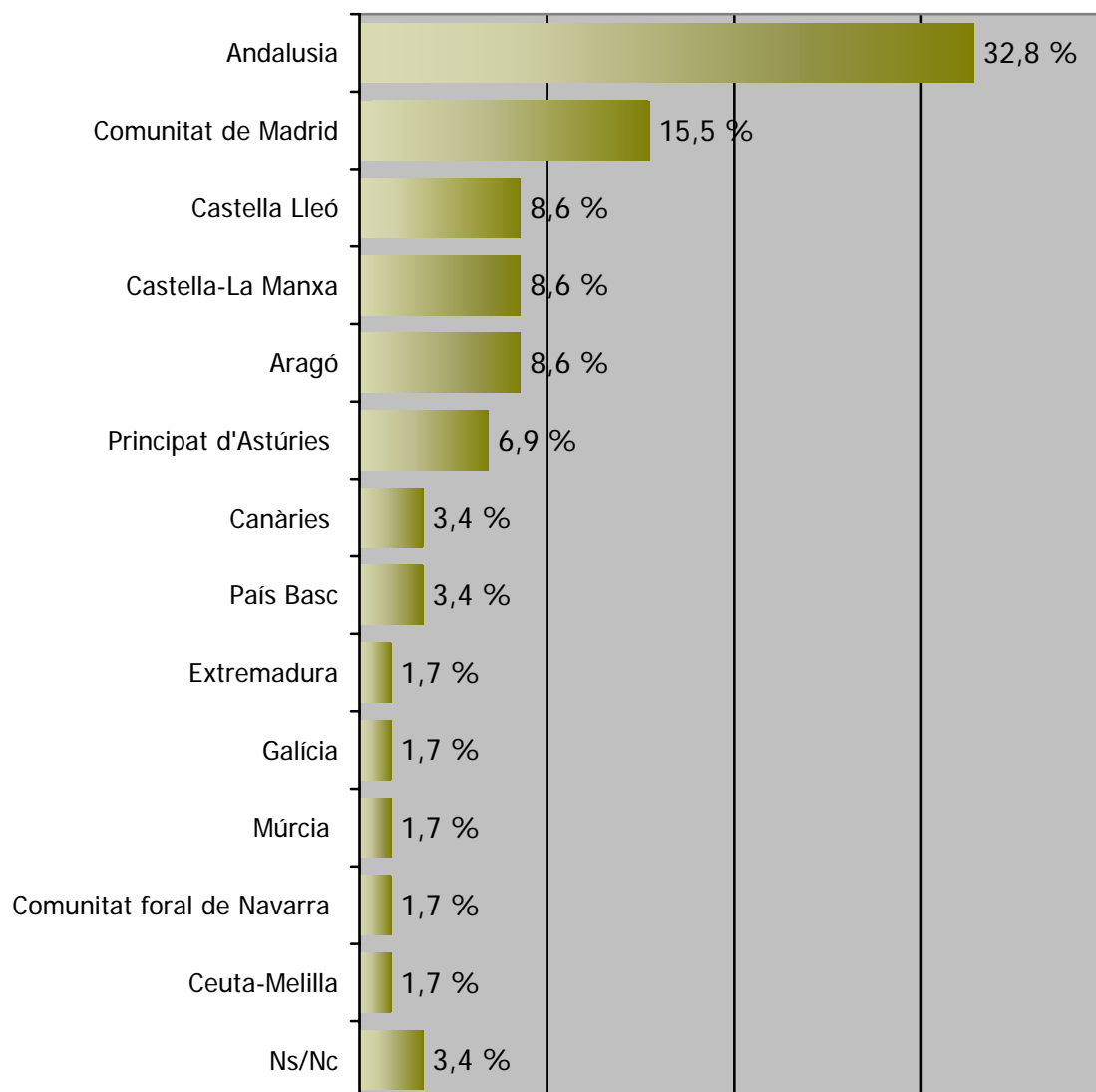
El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris d'AMÈRICA DEL SUD I NORD D'ÀFRICA:

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a ÀSIA que suposa únicament el 0.6% dels alumnes.

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català d'origen espanyol són procedents d'ANDALUSIA amb un 32,8% seguits pels de la COMUNITAT DE MADRID (15,5%).

PROCEDÈNCIA DELS ALUMNES DE LA RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL (Base=58)

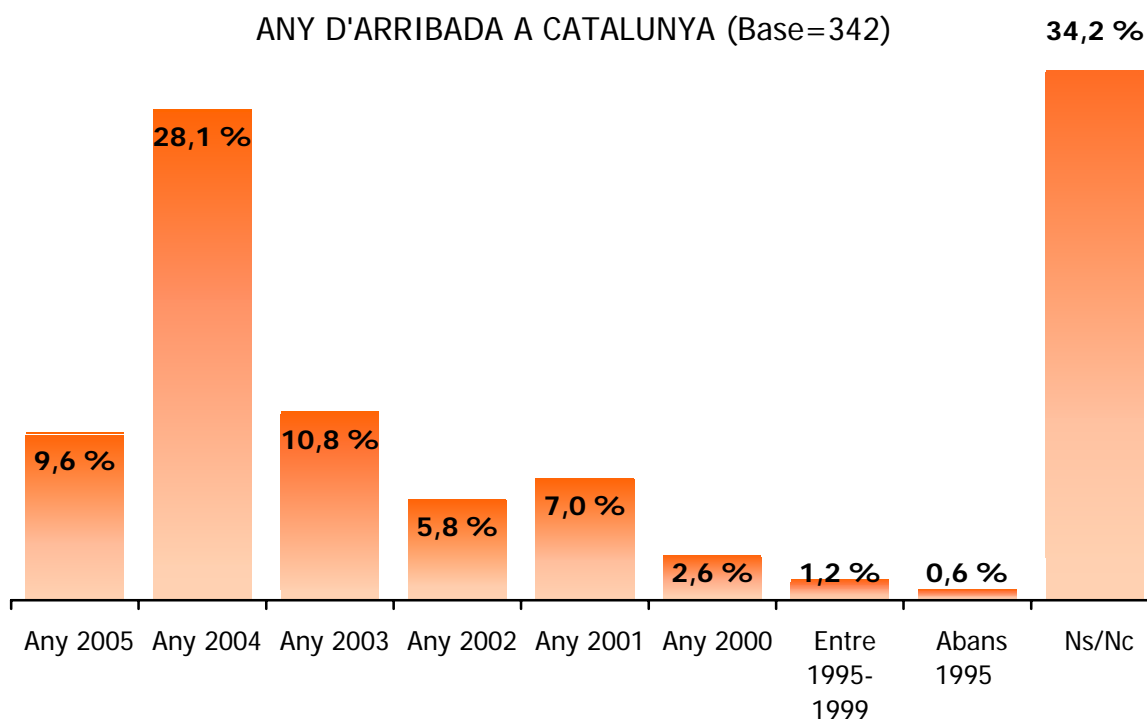
El menor volum d'alumnes d'origen a la resta de l'Estat Espanyol és el d'aquells nascuts a EXTREMADURA, GALÍCIA, MÚRCIA, COMUNITAT FORAL DE NAVARRA i CEUTA i MELILLA amb un 1,3%.

2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 1,9 **anys**, sent el valor màxim el de 15 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

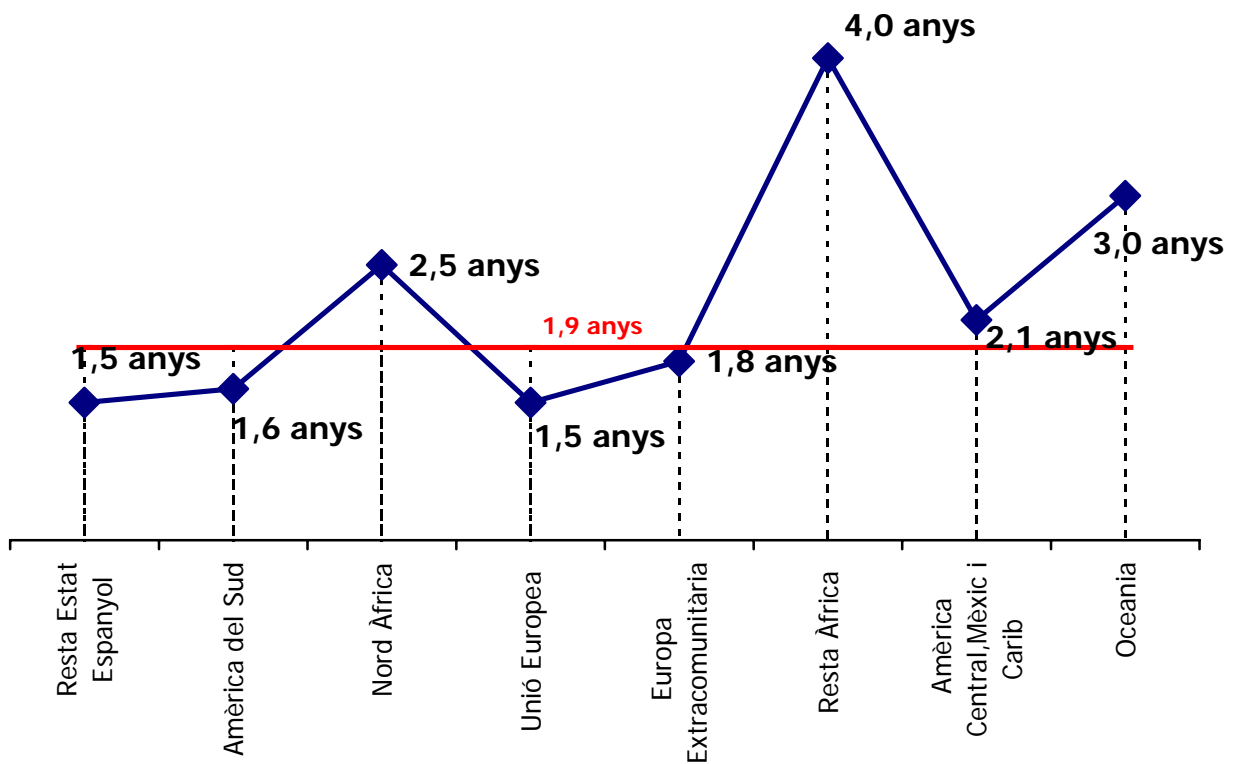
ANYS ARRIBADA	
Base responen	225
Mitjana	1,9
Desviació típica	2

A efectes percentuals destacar que un 28,1% dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'**any 2004**.

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris del NORD D'ÀFRICA (la base mostral d'Oceania i Resta d'Àfrica és molt petita) són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de la UNIÓ EUROPEA i la RESTA DE L'ESTAT ESPANYOL.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=342)

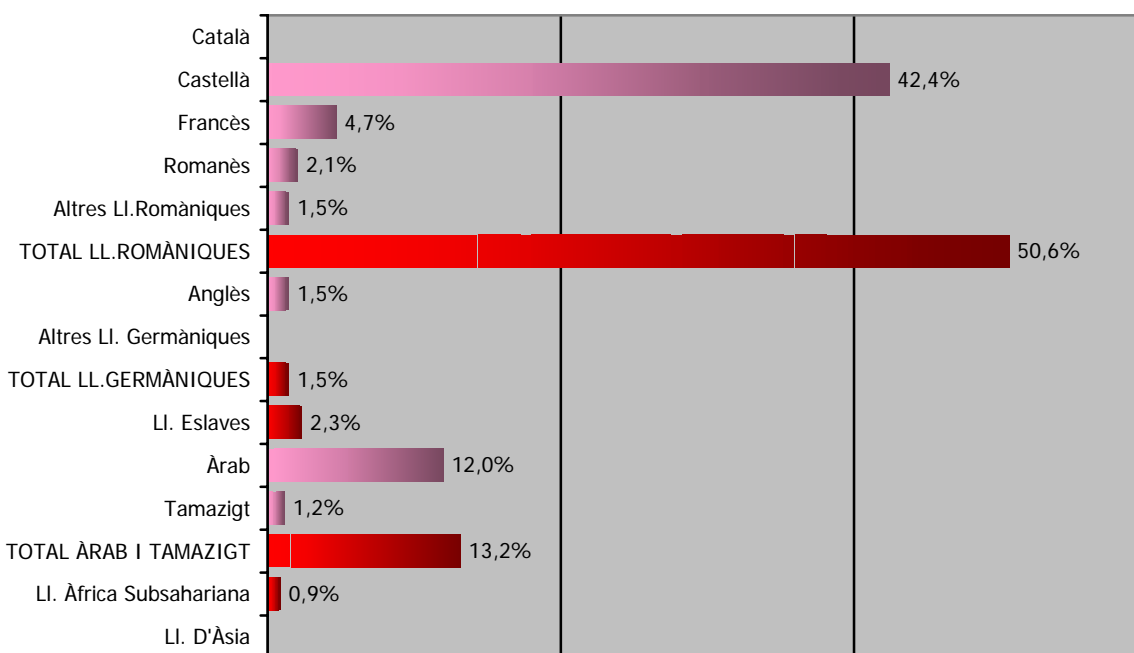
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que un de cada dos alumnes (50.6%) parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

En segon lloc un **13.2%** dels alumnes parlen ÀRAB/TAMAZIGT i en tercer lloc un **2.6%** parla alguna/es LLENGUA ESLAVA/ES.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=342)

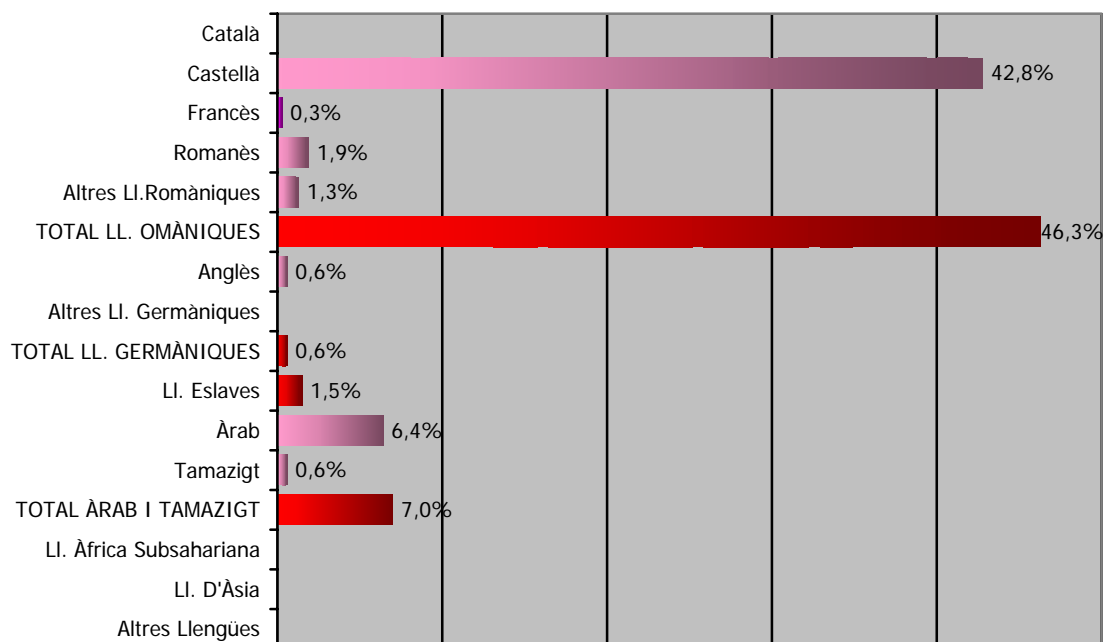

Un 40.6% del alumnes no indiquen llengües d'ús familiar. Un **50.9%** parla **UNA SOLA LLENGUA** i un **8.5%** parla **MÉS D'UNA LLENGUA**.

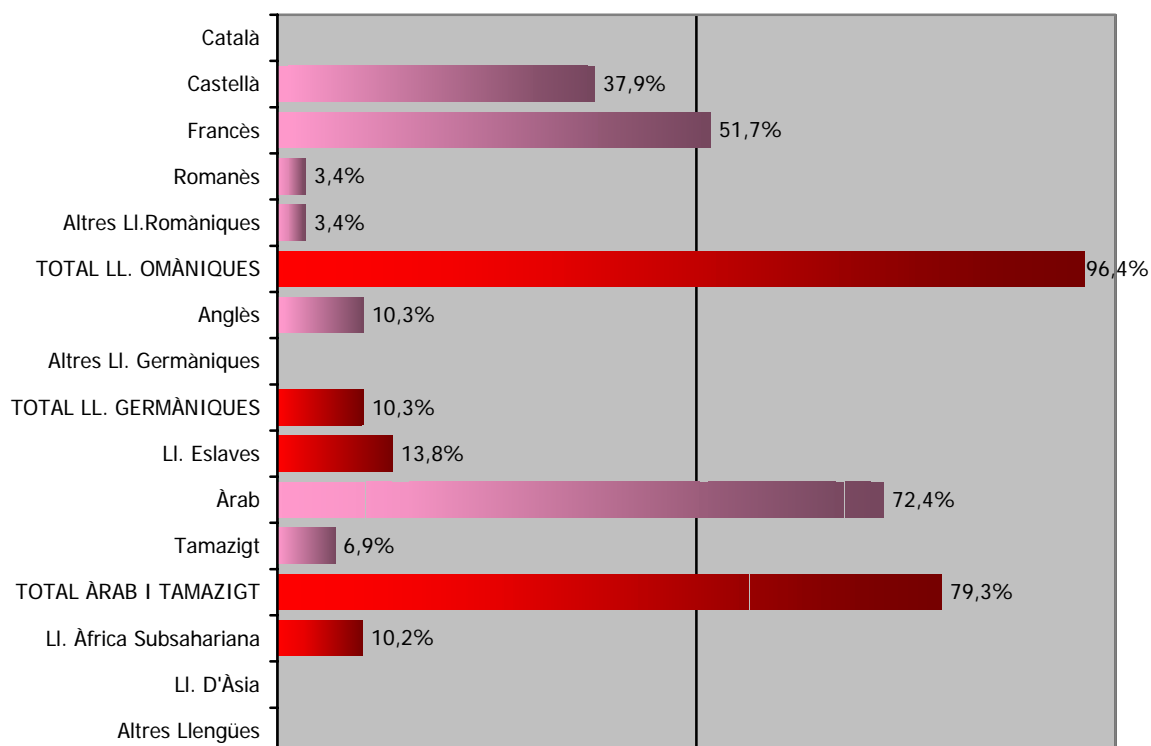
Pel que fa als alumnes inscrits que **només parlen una llengua** familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla Castellana amb un 42.8%**, seguit de molt lluny pels de **parla ÀRAB**.

I pel que fa als que **parlen més d'una llengua** el **96.4%** empra alguna Llengua Romànica. El **79.3%** utilitza **ÀRAB O TAMAZIGT** i el **13.8%** alguna Llengua Eslava.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=313)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=29)

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		REUS
Àrab	Anglès	11,99 %
Francès	Anglès	4,39 %
Àrab	Tamazigt	4,39 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	2,34 %
Altres Ll.Romàniques	Altres	1,46 %
Castellà	Anglès	1,17 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Ll.Eslaves	0,88 %
Castellà	Ll.Eslaves	0,88 %
Tamazigt	Anglès	0,58 %
Castellà	Altres Ll.Germàniques	0,58 %
Castellà	Tamazigt	0,29 %
Castellà	Francès	0,29 %
Castellà	Altres	0,29 %
Àrab	Ll.Eslaves	0,29 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Els 4 individus que responen que la seva SITUACIÓ LABORAL és ACTIUS NO INDIQUEN cap resposta en la pregunta LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA.

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

Entre els 4 individus que responen que la seva SITUACIÓ LABORAL és ACTIUS, 3 indiquen NO NECESSITAR CAP CONEIXEMENT DE CATALÀ i 1 afirma que PARLAR-LO i ENTENDRE'L.

4. ESTUDIS

4.1. ESTUDIS ASSOLITS

El 99.1% afirma CAP ESTUDI i un 0.9% afirma que ha assolit ESTUDIS SUPERIORS (3 individus)

4.2. ESTUDIS EN CURS

El 100.0% afirma CAP ESTUDI.

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

El 99.7% afirma CAP ESTUDI ANTERIOR DE CATALÀ. Un 0.3% afirma que CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (1 individu)

5. SITUACIÓ LABORAL

El 97.7% dels enquestats NO INDIQUEN RESPOSTA.. Entre la resta un 1.2% afirma ESTAR EN ACTIU (4 individus) i un 1.2% ESTAR A L'ATUR (4 individus).

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

El 99.2% NO INDICA RESPOSTA a aquesta pregunta. Un 0.8% afirma que SI PARTICIPA EN ALGUN ASSOCIACIÓ (2 individus).

6.2. TIPUS D'ENTITAT

No hi ha suficient mostra per l'anàlisi.

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

No hi ha suficient mostra per l'anàlisi.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

Sols trobem tres casos amb resposta en aquesta pregunta. La resta, el 99.1% està en blanc.

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Castellà	42,4%	145
Àrab	12,0%	41
Francès	4,7%	16
Ll. Eslaves	2,3%	8
Romanès	2,0%	7
Anglès	1,5%	5
Altres Ll. Romàniques	1,5%	5
Tamazigt	1,2%	4
Ll. Àfrica Subsahariana	0,9%	3

8.1.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- ❑ Entre els HOMES és significatiu l'ús de l'ÀRAB (22.3%).
- ❑ Entre les DONES l'ús de l'ÀRAB és significativament inferior (4.93%)
- ❑ Entre els HOMES l'ús del CASTELLÀ és significativament inferior (33.8%)

8.1.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- ❑ Entre els alumnes de 15-25 ANYS és significatiu l'ús d'ALTRES LLENGÜES ROMÀNIQUES (7.4%).

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen a la RESTA DE L'ESPANYOL és significativament superior l'ús del CASTELLÀ (62.1%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (56.8%) .
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (70.2%), del FRANCÈS (26.3%) i del TAMAZIGT (7.0%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (5.26%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (9.1%).
- ❑ Per contra entre els alumnes originaris de la UNIÓ EUROPEA és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (9.1%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (33.3%) i de LLENGÜES ESLAVES (38.1%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA és significativament inferior a la mitja l'ús del CASTELLÀ (14.3%).

8.1.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.1.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.1.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (72.7%) i d'ALTRES LENGÜES ROMÀNIQUES (6.1%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (60.4%), ANGLÈS (5.2%) i ROMANÈS (5.2%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 és significativament superior l'ús familiar de l'ÀRAB (24.3%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament l'ús familiar de LENGÜES ESLAVES (10.0%) i LENGÜES SUBSAHARIANES (5.0%).
- ❑ I entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament l'ús familiar de TAMAZIGT (11.1%) i LENGÜES SUBSAHARIANES (11.1%).

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.3. ESTUDIS EN CURS

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

No hi ha mostra suficient per a fer l'anàlisi

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, MAJORS DE 31 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A NORD D'ÀFRICA (MARROC) o AMÈRICA DEL SUD.
- ELS NASCUTS AL NORD D'ÀFRICA A CASA PARLEN HABITUALMENT ÀRAB MENTRE ELS NASCUTS A AMÈRICA DEL SUD PARLEN HABITUALMENT CASTELLÀ .

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- UN DE CADA DOS ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA EL **CASTELLÀ** EXCEPTE ELS NASCUTS AL **NORD D'ÀFRICA QUE PARLEN MAJORITÀRIAMENT ÀRAB** .
- **CAP** DELS ALUMNES RESPON PARLAR A CASA **CATALÀ**.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME ULLDECONA (N=52 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	7
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	9
3.1. LLENGUA FAMILIAR	9
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	12
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	12
4. ESTUDIS	13
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	13
4.2. ESTUDIS EN CURS	13
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	14
5. SITUACIÓ LABORAL	15
5.1. SITUACIÓ LABORAL	15
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	15
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	16
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	16
6.2. TIPUS D'ENTITAT	16
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	16

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 17

7.1. PRIORITATS 17

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 18

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR..... 18

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 18

8.3. ESTUDIS EN CURS..... 19

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 19

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 19

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 20

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL..... 20

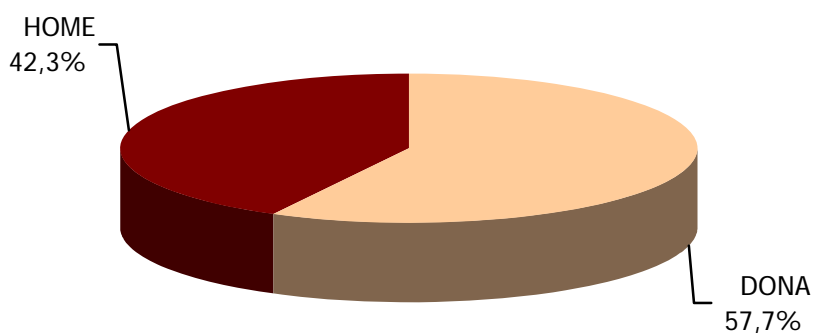
9. RESUM: CONCLUSIONS..... 21

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La distribució per sexes ens indica que un 57.7% són DONES mentre un 43.2% són HOMES..

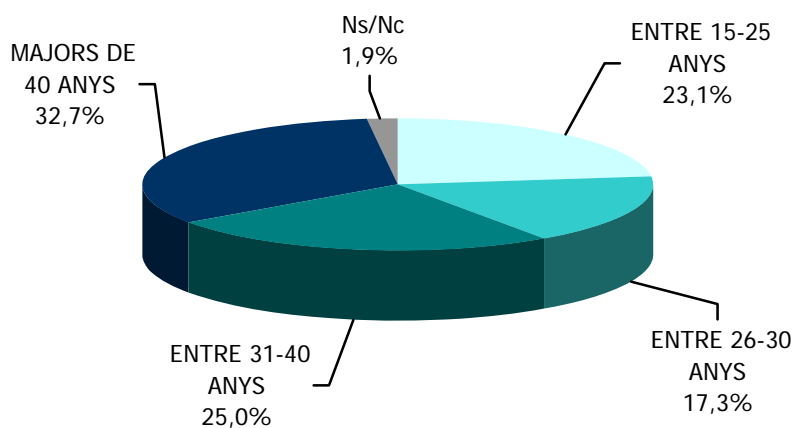
DADES PER SEXE (Base=52)

1.2. PER EDAT

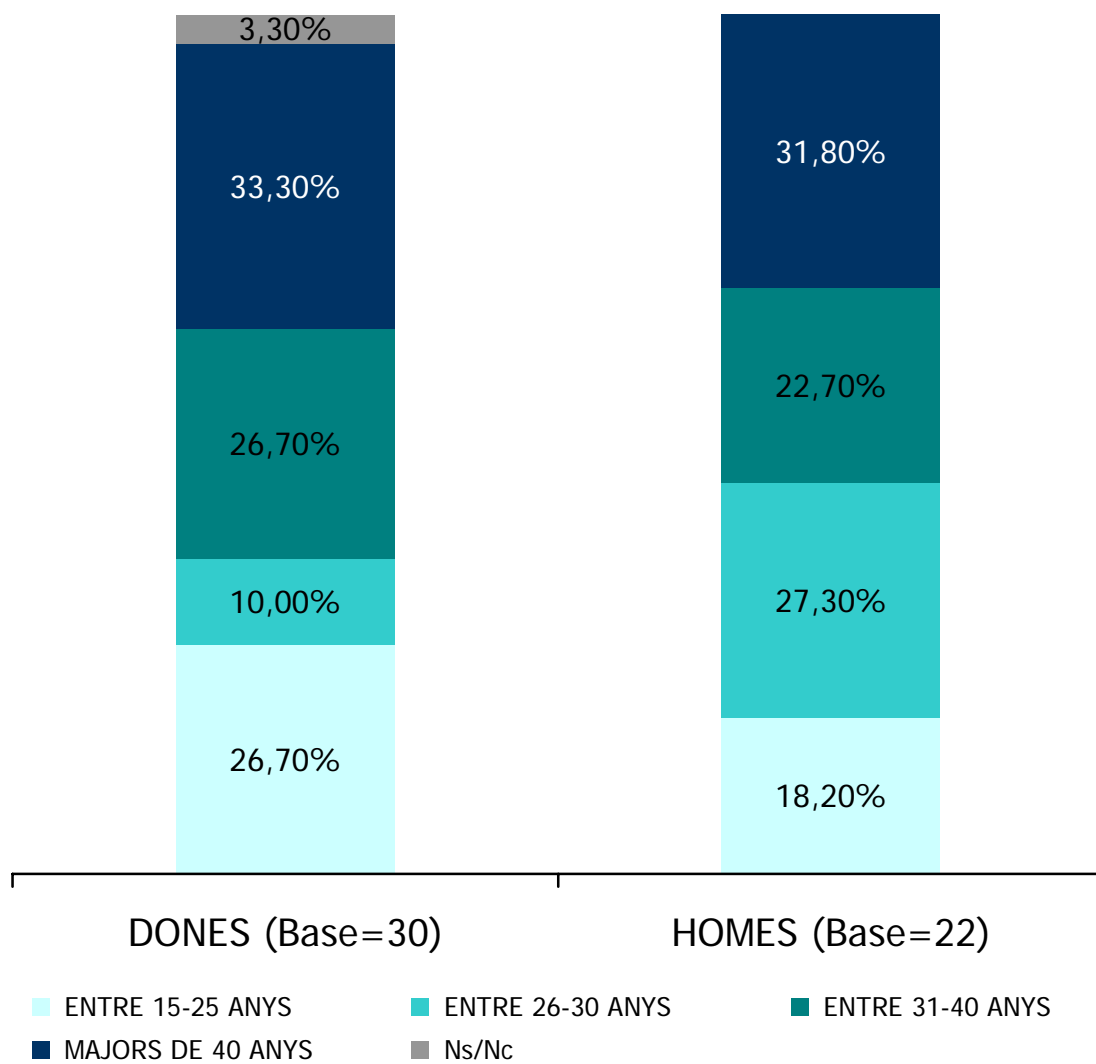
La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **35 anys**, sent el grup amb una major presència percentual el dels alumnes MAJORS DE 40 ANYS (**32.7%**).

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=52)

Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

GRUPS D'EDAT PER SEXE (Base=52)

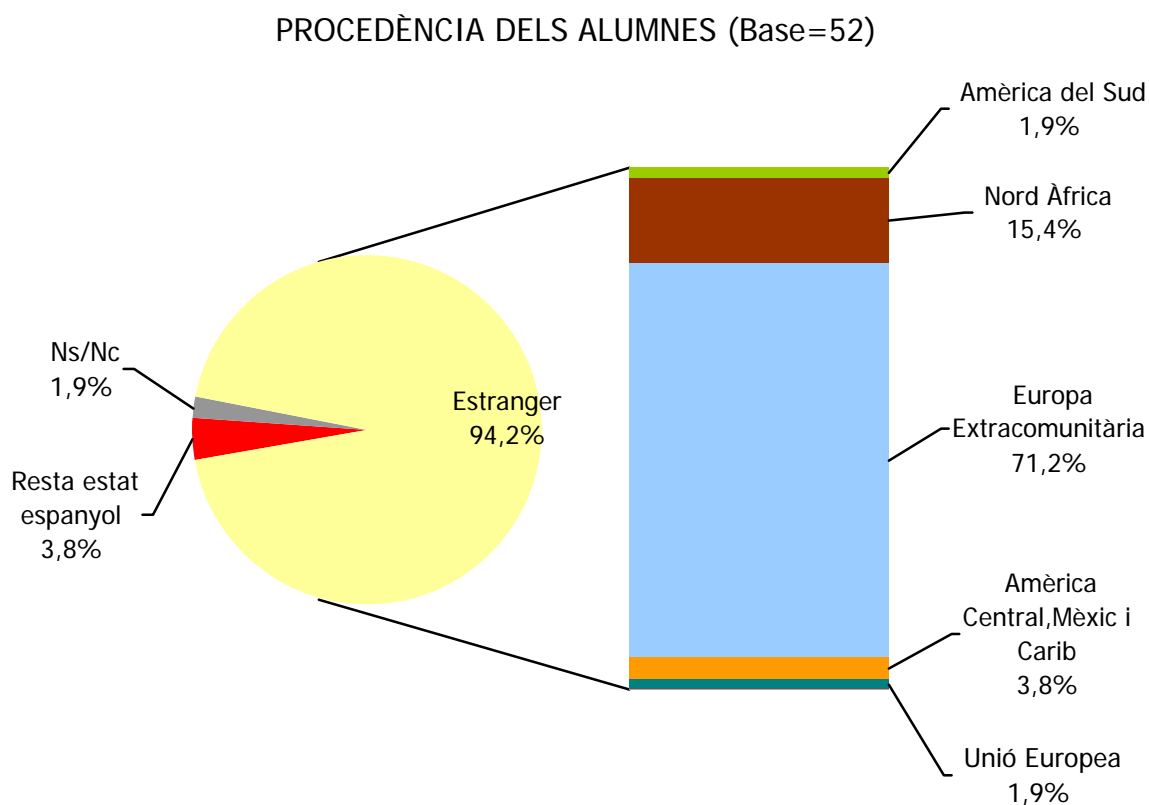

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris de la EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA.

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a la UNIÓ EUROPEA que suposa únicament el 1.9% dels alumnes.

El nombre d'alumnes inscrits al curs i que provenen de la Resta de l'Estat Espanyol és de 2 i en cap cas s'indica la COMUNITAT AUTÒNOMA.

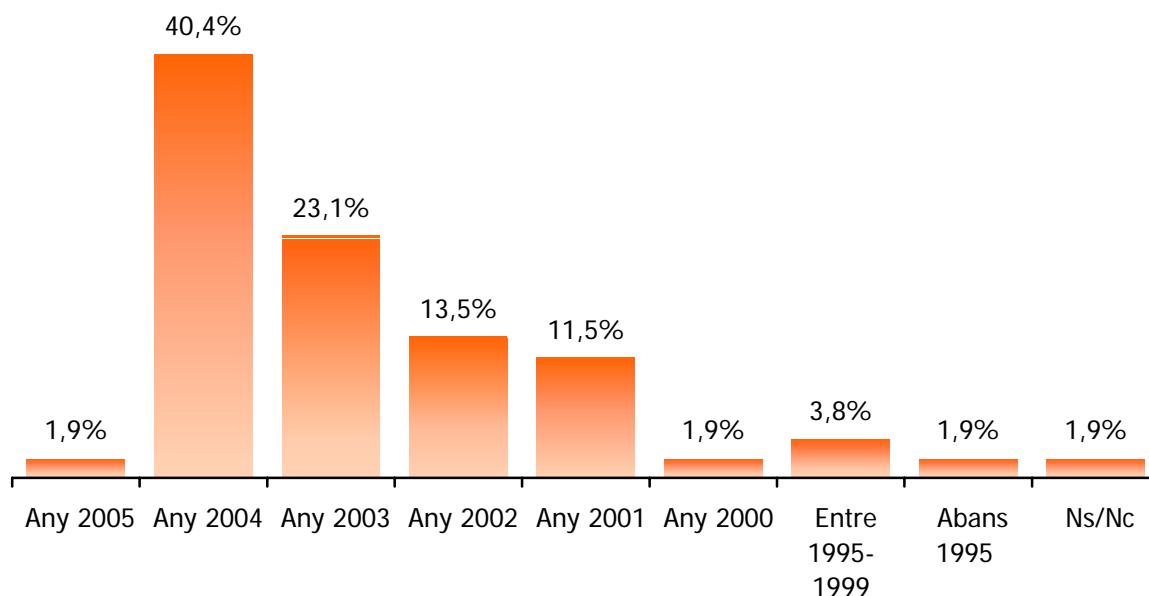
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 3,5 anys, sent el valor màxim el de 72 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

ANYS ARRIBADA	
Base responen	51
Mitjana	3,5
Desviació típica	9,9

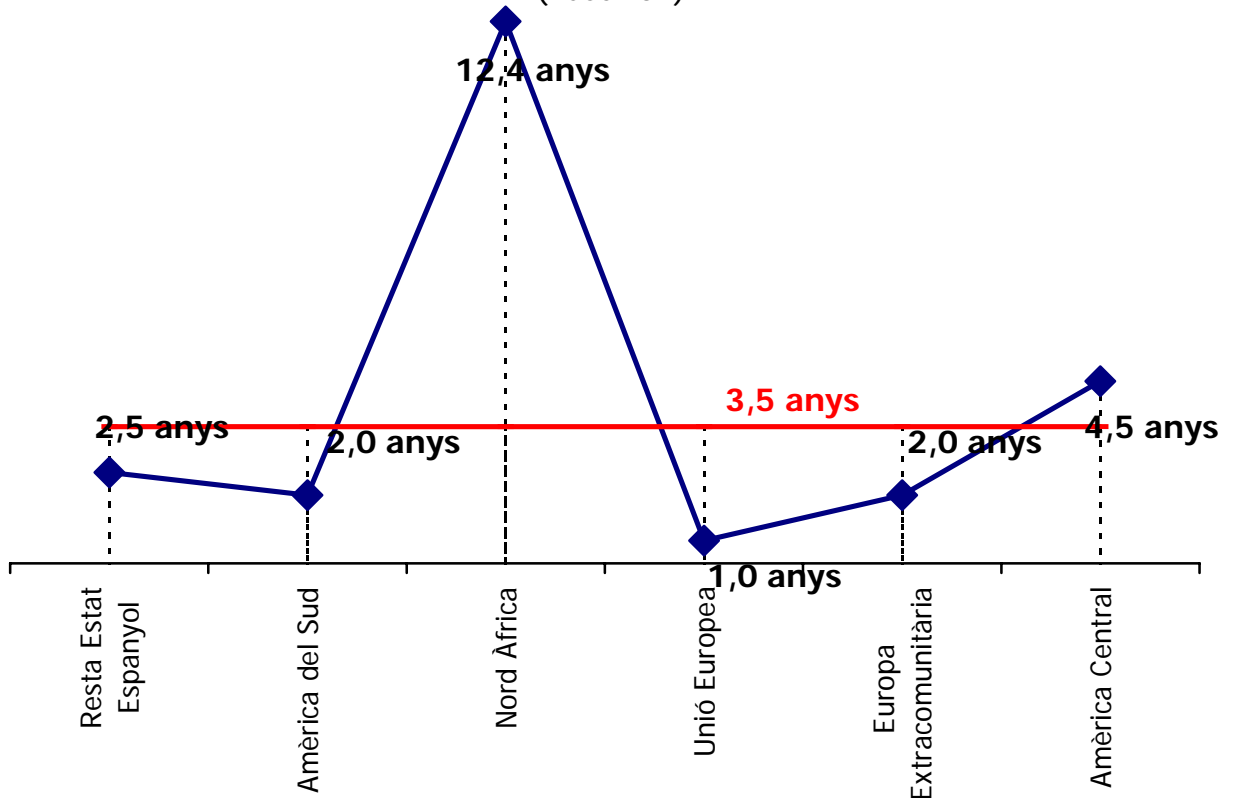
A efectes percentuals destacar que un 40,4% dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'any 2004.

ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA (Base=52)

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris al NORD D'ÀFRICA són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de la UNIÓ EUROPEA.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=52)

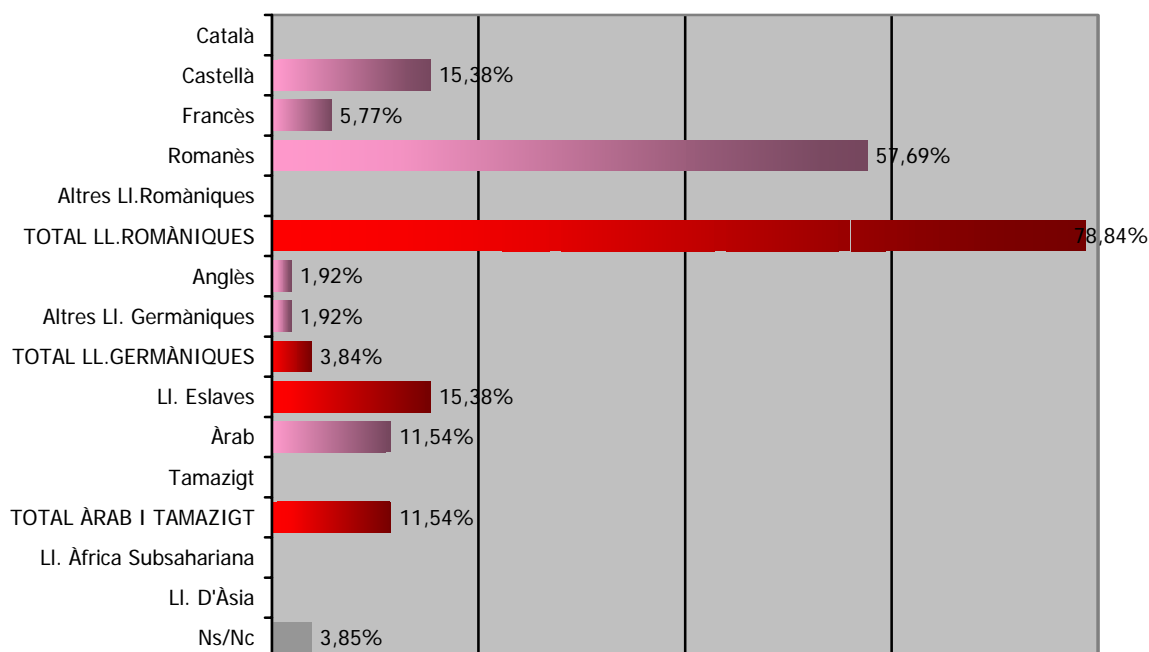
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que quasi el 80% dels alumnes parlen **ALGUNA/ES LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

En segon lloc un **15,4%** dels alumnes parlen alguna **LLENGUA ESLAVA** i en tercer lloc un **11,5%** parla **ÀRAB**.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=52)

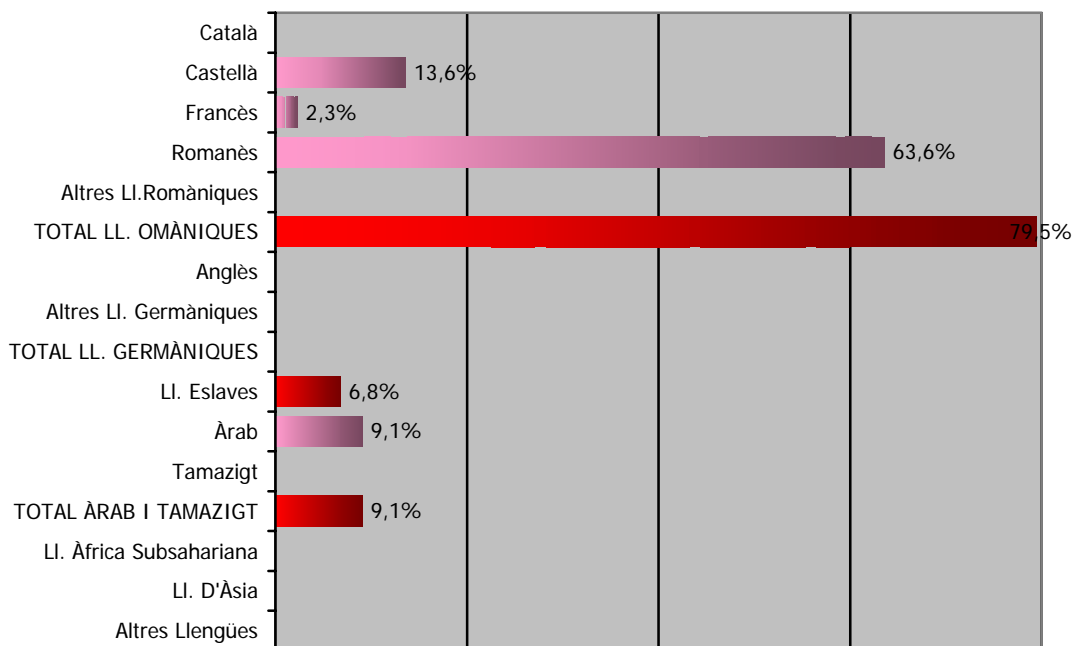

Del total de llengües d'ús familiar tenim que el 80.8% parla només una llengua, el 15.4% en parla més d'una i un 3.8% No indica.

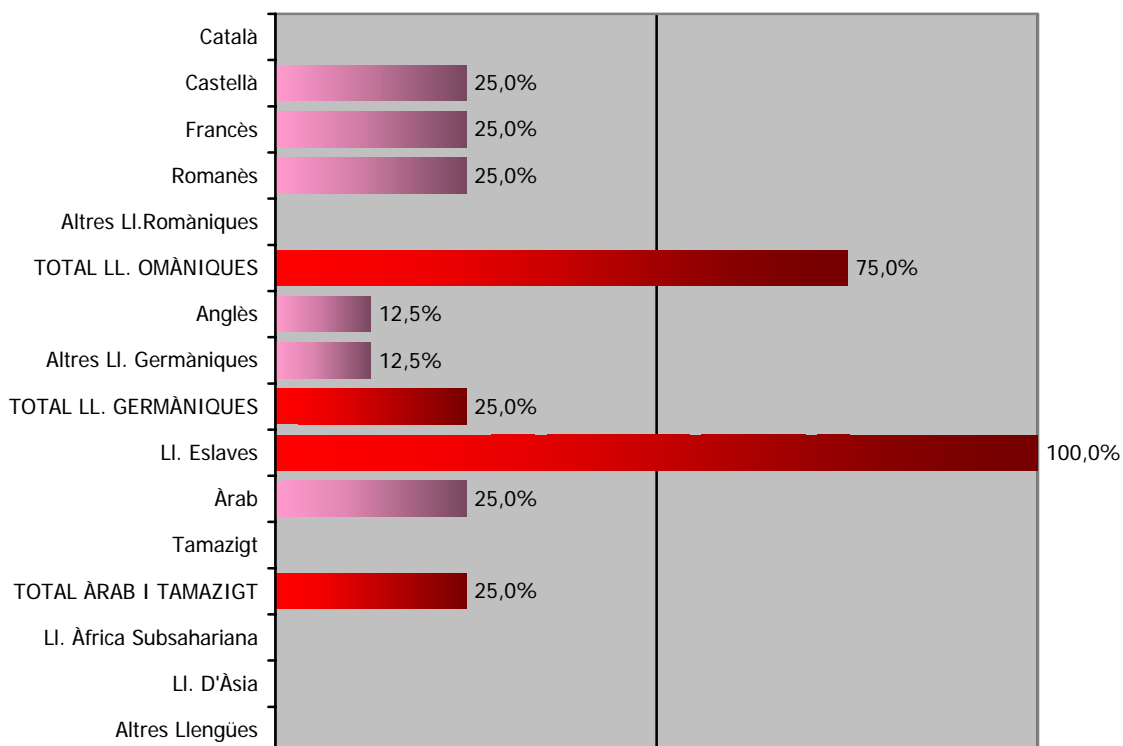
Pel que fa als alumnes inscrits que només parlen una llengua familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla ROMANESA amb un 63.6%**, seguit de molt lluny pels de **parla CASTELLANA**.

I pel que fa als que parlen més d'una llengua el **100% empra alguna Llengua ESLAVA**. I un 75% alguna **LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES**.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=44)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=8)

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		ULLDECONA
LI.Eslaves	Altres LI.Germàniques	15,38 %
Àrab	Anglès	11,54 %
Francès	Anglès	3,85 %
Àrab	Tamazigt	3,85 %
Romanès	Altres LI.Germàniques	3,85 %
Castellà	Anglès	1,92 %
Castellà	Tamazigt	1,92 %
Anglès	Altres LI.Romàniques	1,92 %
Castellà	Altres LI.Romàniques	1,92 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Cap dels alumnes dels cursos de català per adults d'Uldecona que afirmen estar en actiu no han complimentat aquesta secció.

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

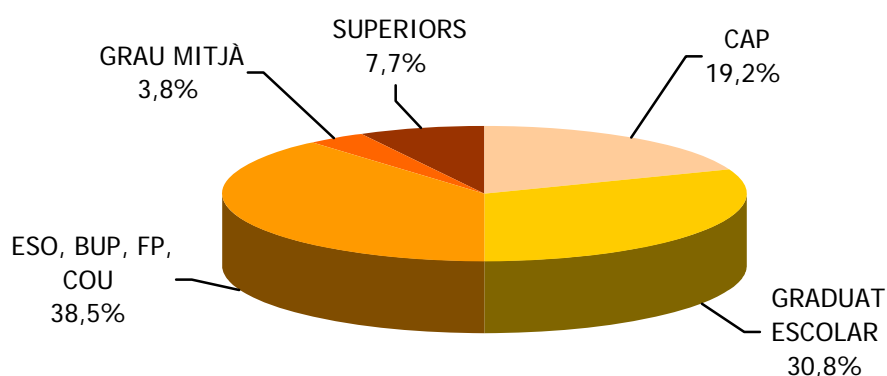
EL 100% dels alumnes dels cursos de català per adults d'Uldecona que afirmen estar en actiu afirmen que NO ELS CAP CAL CONEIXEMENT DE CATALÀ A LA SEVA FEINA.

4. ESTUDIS

4.1. ESTUDIS ASSOLITS

Un 80.8% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **38.5%** afirma haver assolit **ESTUDIS d'ESO, BUP, FP, COU** i un **30.8%** el **GRADUAT ESCOLAR**.

ESTUDIS ASSOLITS (Base=52)

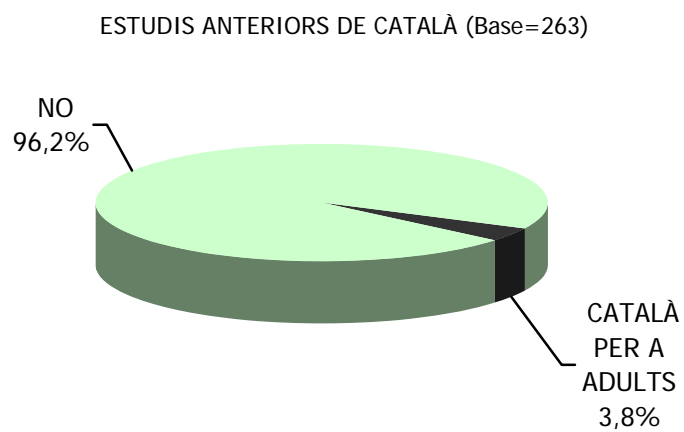
4.2. ESTUDIS EN CURS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults d'Uildecona afirmen **NO ESTAR FENT CAP ALTRE TIPUS D'ESTUDI EN AQUESTS MOMENTS**

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

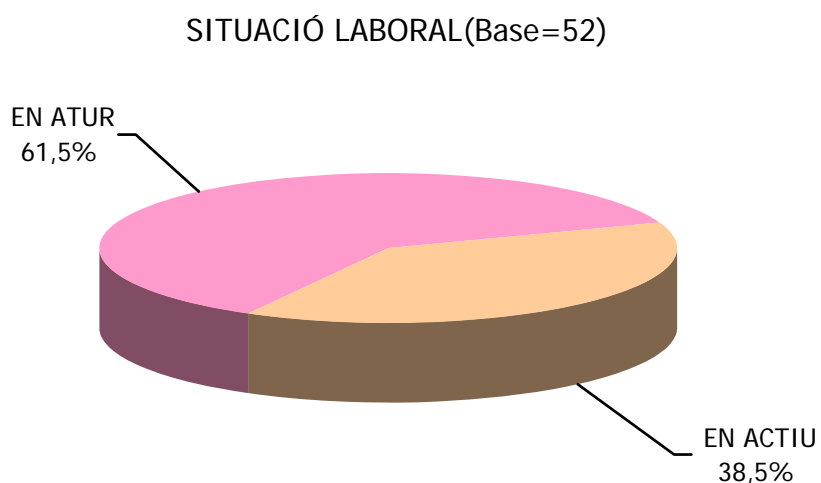
Sols un 3.8% afirma TENIR ESTUDIS ANTERIOR DE CATALÀ obtinguts mitjançant CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS.

5. SITUACIÓ LABORAL

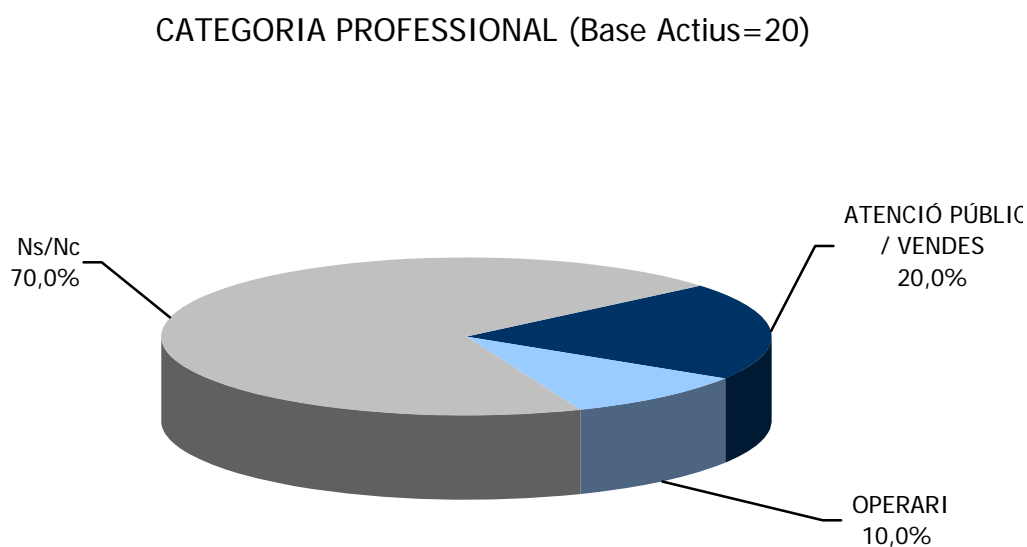
5.1. SITUACIÓ LABORAL

Quasi dos de cada tres alumnes afirma estar a l'ATUR (61.5%) mentre un 38.5% afirma estar en ACTIU.

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Entre els alumnes en ACTIU un 70.0% no ha indicat la CATEGORIA PROFESSIONAL. Entre els que si ho han fet un 10.0% afirma treballar d'OPERARI i un 20.0% en tasques d'ATENCIÓ AL PÚBLIC/VENDES.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

De la totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults d'Ulldecona sols un ha indicat PARTICIPAR EN ASSOCIACIONS LOCALS, la resta no han complimentat aquesta secció.

6.2. TIPUS D'ENTITAT

La única persona que ha respost aquest ítem indica participar en una associació CIUTADANA amb caràcter de SOCI.

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

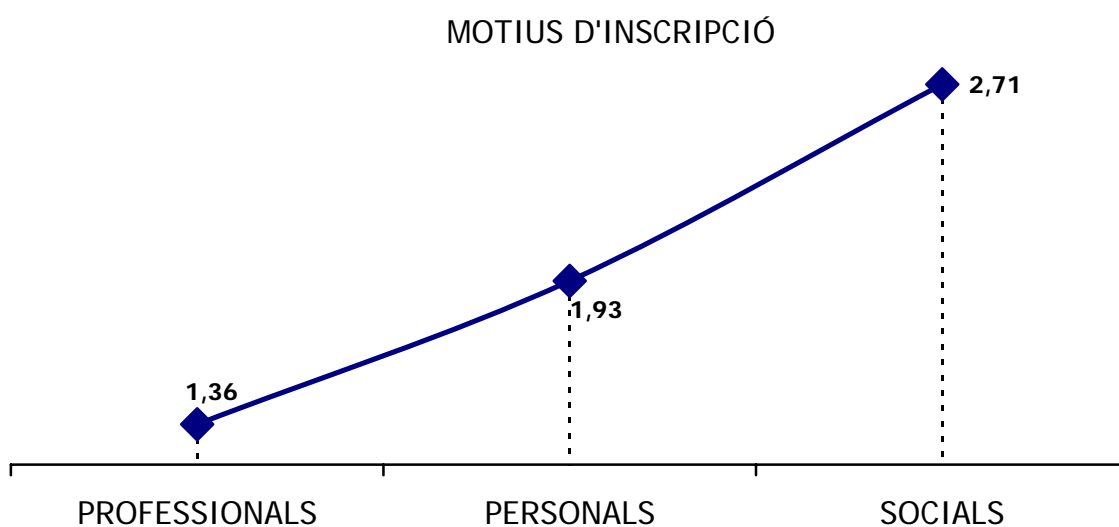
La única persona que ha respost aquest ítem indica participar en una associació CIUTADANA amb caràcter de SOCI.

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

L'ordre de prioritats per a inscriure's a aquests cursos són:

- 1er. MOTIUS PROFESSIONALS
- 2on. MOTIUS PERSONALS
- 3er. MOTIUS SOCIALS

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	7,7%	17,3%	1,9%
SEGON	13,5%	9,6%	3,8%
TERCER	5,8%	0,0%	21,2%
Ns/Nc	73,1%	73,1%	73,1%

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Romanès	57,7%	30
Castellà	15,4%	8
Ll. Eslaves	15,4%	8
Àrab	11,5%	6
Francès	5,8%	3
Anglès	1,9%	1
Altres Ll.Germàniques	1,9%	1

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen NORD AFRICÀ destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (75.0%) i del FRANCÈS (37.5%).
- I entre els alumnes d'origen a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (78.4%) i de LLENGÜES ESLAVES (18.9%).

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

Cap dels alumnes dels cursos de català per adults d'Ulldecona que afirmen estar en actiu no han complimentat aquesta secció.

8.3. ESTUDIS EN CURS

La totalitat dels alumnes dels cursos de català per adults d'Ulldecona afirmen NO ESTAR FENT CAP ALTRE TIPUS D'ESTUDI EN AQUESTS MOMENTS

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	%	Absoluts
CAP	19,2%	10
GRADUAT ESCOLAR	30,8%	16
ESOS, BUP, FP, COU	38,5%	20
GRAU MITJÀ	3,8%	2
SUPERIORS	7,7%	4

8.4.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'entre 31-40 ANYS destaca significativament el percentatge del qui afirmen HAVER ASSOLIT ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (15.4%).

8.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes d'origen NORD AFRICÀ destaca significativament el percentatge del qui afirmen CAP ESTUDI ASSOLIT (62.5%).

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

No hi ha prou mostra per fer l'anàlisi.

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

No hi ha prou mostra per fer l'anàlisi.

8.7. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

No hi ha prou mostra per fer l'anàlisi.

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN MÉS DE 40 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A L'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA (ROMANIA)
- TENEN ASSOLITS ESTUDIS DE PERFIL MIG - BAIX, ACTUALMENT NO ESTAN ESTUDIANT RES I MAJORITÀRIAMENT ESTAN A L'ATUR.
- S'HAN INSCRIT EN AQUEST CURS PRINCIPALMENT PER RAONS PROFESSIONALS.

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- TRES DE CADA QUATRE ALUMNES PARLEN **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA ÉS EL **ROMANÈS** i **NO PARLEN NI CASTELLÀ NI CATALÀ**.

CURSOS DE CATALÀ

PER ADULTS

INFORME

VIC

(N=263 alumnes)

Novembre 2005

SUMARI: ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ	4
1.1. PER SEXE	4
1.2. PER EDAT	4
2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA	6
2.1. LLOC DE NAIXEMENT	6
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA	7
3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA.....	9
3.1. LLENGUA FAMILIAR	9
3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA	12
3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA.....	12
4. ESTUDIS	13
4.1. ESTUDIS ASSOLITS	13
4.2. ESTUDIS EN CURS	13
4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	14
5. SITUACIÓ LABORAL	15
5.1. SITUACIÓ LABORAL	15
5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL	16
6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA	17
6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL	17
6.2. TIPUS D'ENTITAT	17
6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ	17

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS..... 18

7.1. PRIORITATS 18

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES..... 19

8.1. LENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR..... 19

8.2. LENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA 22

8.3. ESTUDIS EN CURS..... 22

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS 24

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ 27

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ 29

8.6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL..... 30

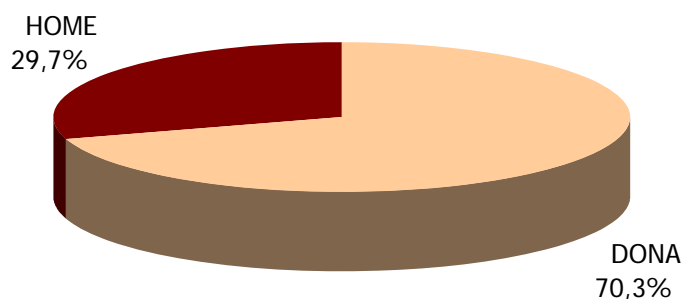
9. RESUM: CONCLUSIONS..... 31

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ

1.1. PER SEXE

La gran majoria de l'alumnat són **DONES (70.3%)** mentre el percentatge d'**HOMES** és del 29.7%.

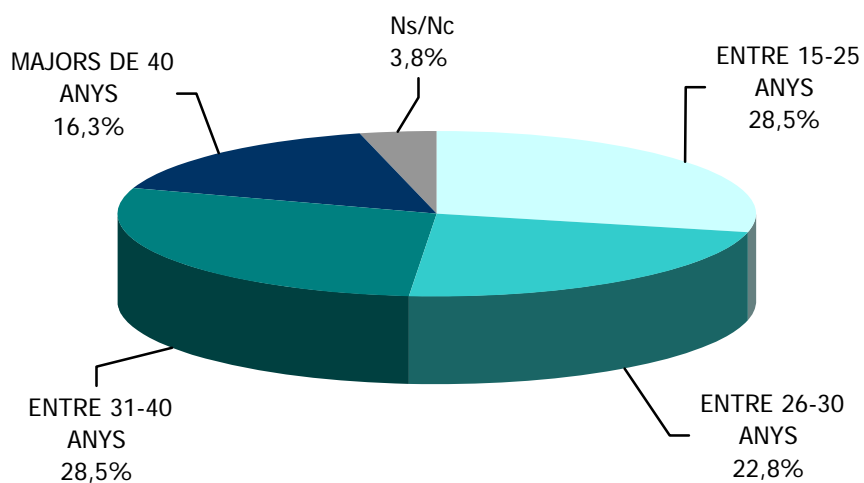
ALUMNES PER SEXE (Base=263)

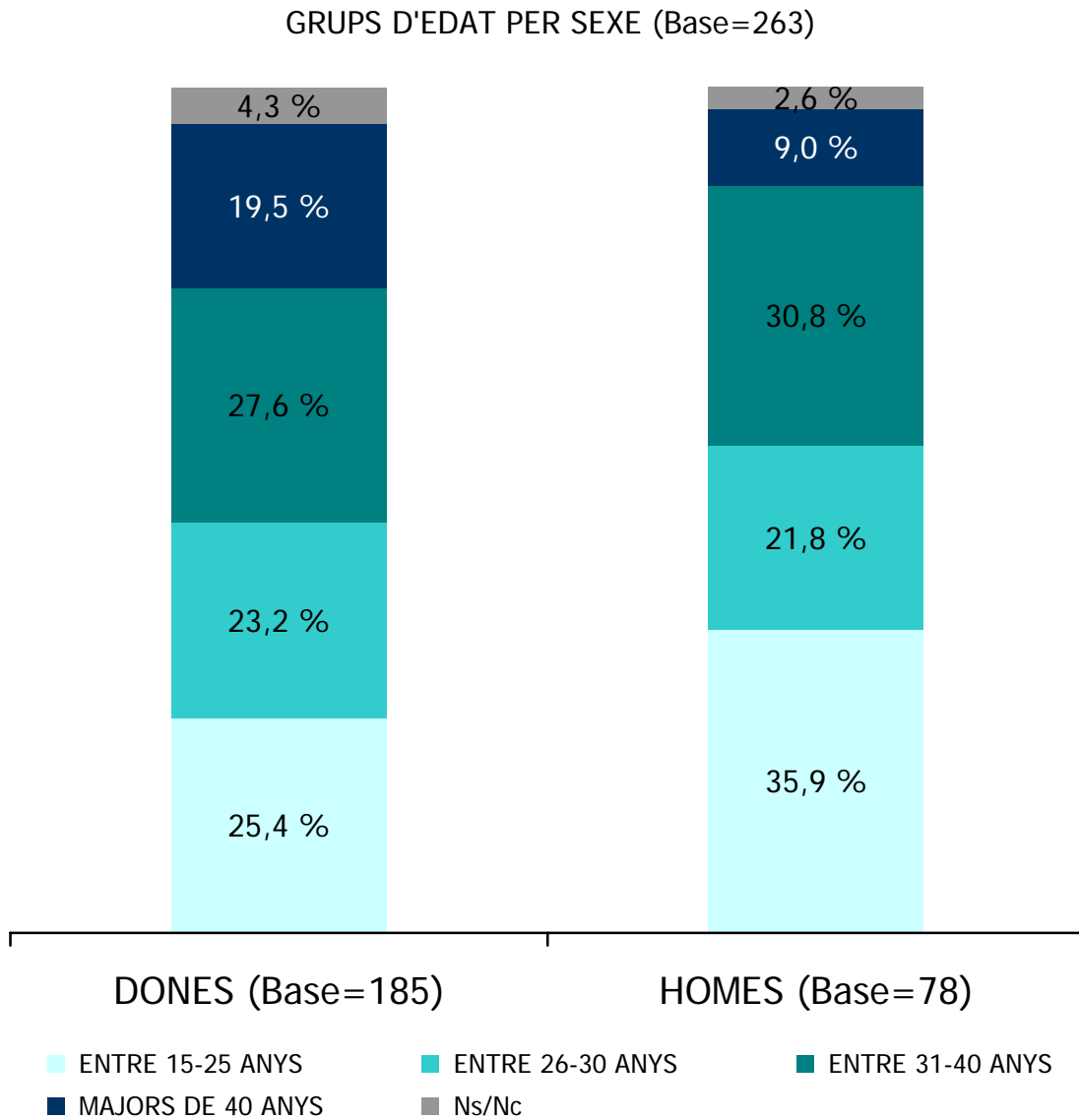
1.2. PER EDAT

La **Mitjana d'edat** dels alumnes inscrits és de **31 anys**, sent els grups amb una major presència percentual el dels alumnes d'entre 15-25 anys (28.5%) i d'entre 31-40 anys (28.5%).

ALUMNES PER GRUPS D'EDAT (Base=263)

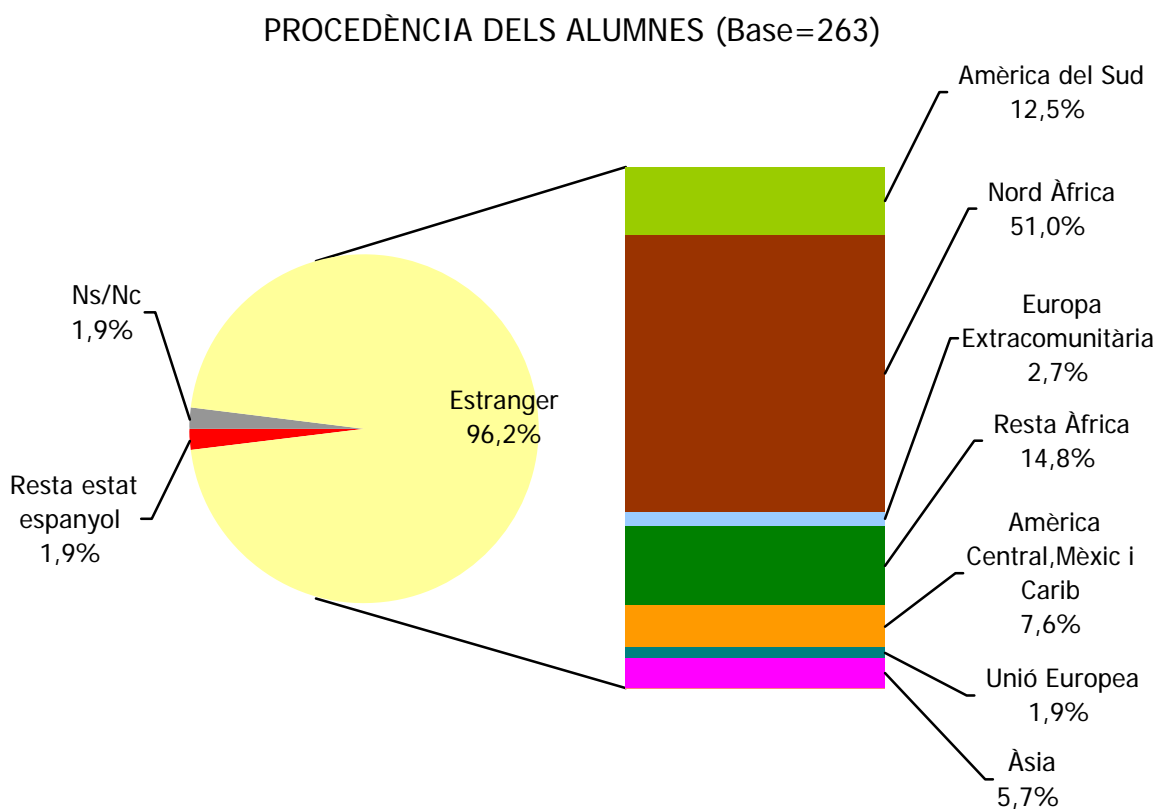
Com es pot veure en el gràfic adjunt no existeixen pràcticament diferències entre l'edat de l'alumnat analitzat pel sexe:

2. ORIGEN I ANYS DE RESIDÈNCIA

2.1. LLOC DE NAIXEMENT

El gruix dels alumnes inscrits en els cursos de català són originaris de l'ÀFRICA: un de cada dos del NORD D'ÀFRICA (51.0%) i un 14.8% de la RESTA D'ÀFRICA.

D'altra banda el menor volum d'alumnes és el d'aquells nascuts a l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA (2.7%).

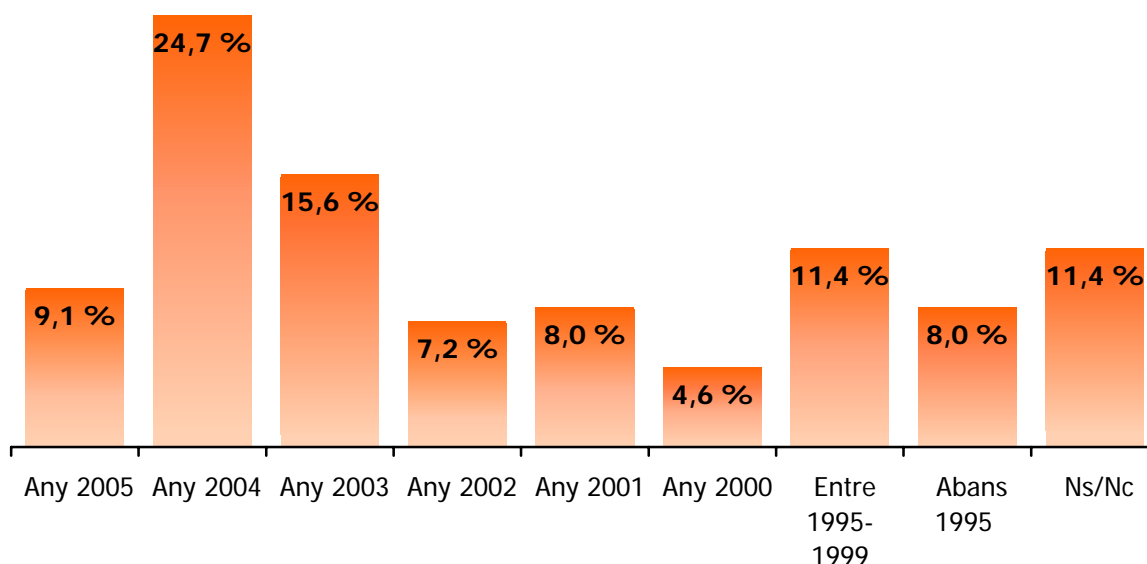
2.2. ANYS DE RESIDÈNCIA A CATALUNYA

La Mitjana de temps que els alumnes inscrits a cursos de català porten a Catalunya és de 3,7 **anys**, sent el valor màxim el de 20 anys a Catalunya i el mínim el de les persones que hi porten dies.

ANYS ARRIBADA	
Base responen	233
Mitjana	3,7
Desviació típica	4

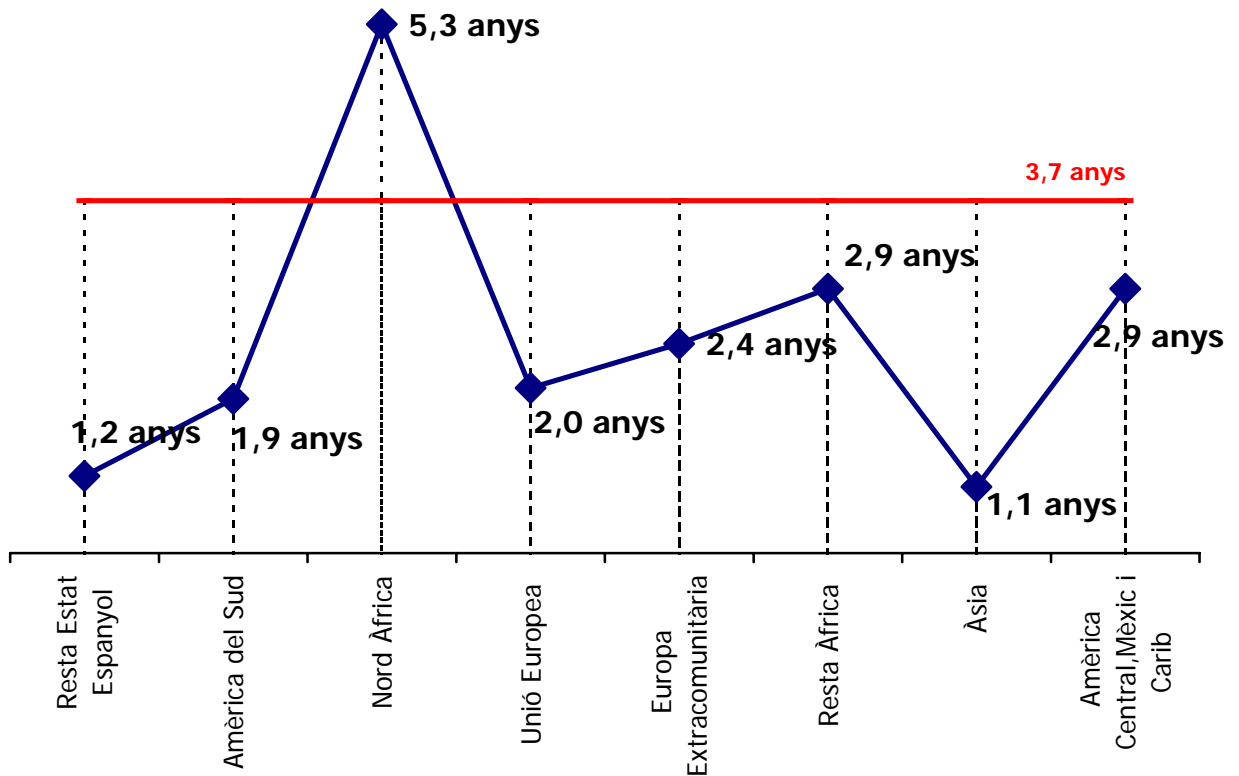
A efectes percentuals destacar que un 24,7% dels alumnes afirma haver arribat a Catalunya l'any 2004.

ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA (Base=263)

Analitzant la relació anys d'estada a Catalunya amb el lloc de naixement podem observar que els originaris del NORD D'ÀFRICA són els que porten una mitjana d'anys de residència a Catalunya més alta mentre el grups de més recent incorporació són els originaris de l' ÀSIA.

MITJANA ANYS D'ARRIBADA A CATALUNYA PER PROCEDÈNCIA
(Base=263)

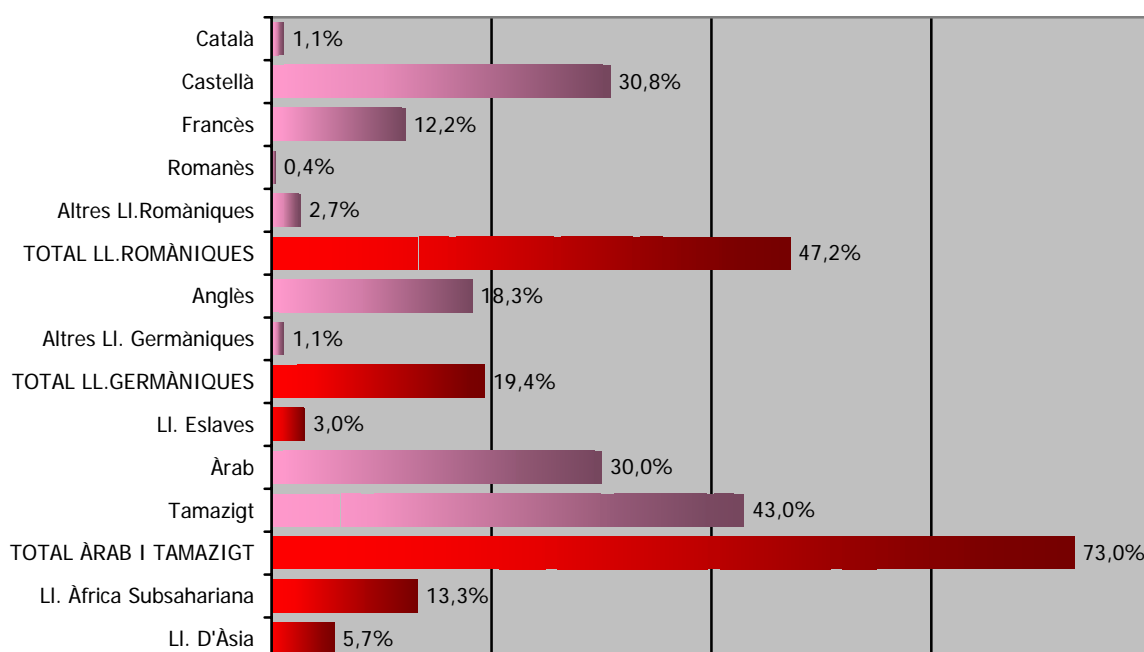

3. LLENGUA FAMILIAR I LLENGUA A LA FEINA

3.1. LLENGUA FAMILIAR

Analitzant per grans famílies podem observar que un 73.0% dels alumnes parlen ÀRAB o TAMAZIGT. En segon lloc un **47.2%** dels alumnes parlen alguna/es LLENGUA/ES ROMÀNICA/QUES i en tercer lloc un **19.4%** parla alguna/es LLENGUA GERMÀNICA/QUES.

TOTAL LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=263)

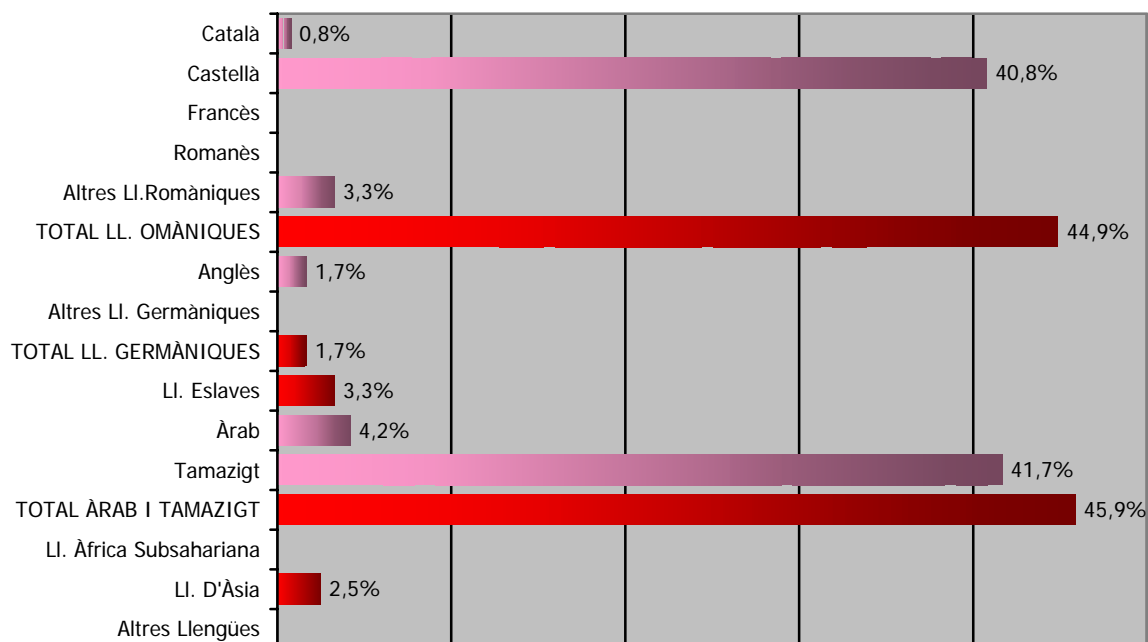

Un **54.4%** parla **MÉS D'UNA LLENGUA** i un **44.9%** **UNA SOLA LLENGUA**.

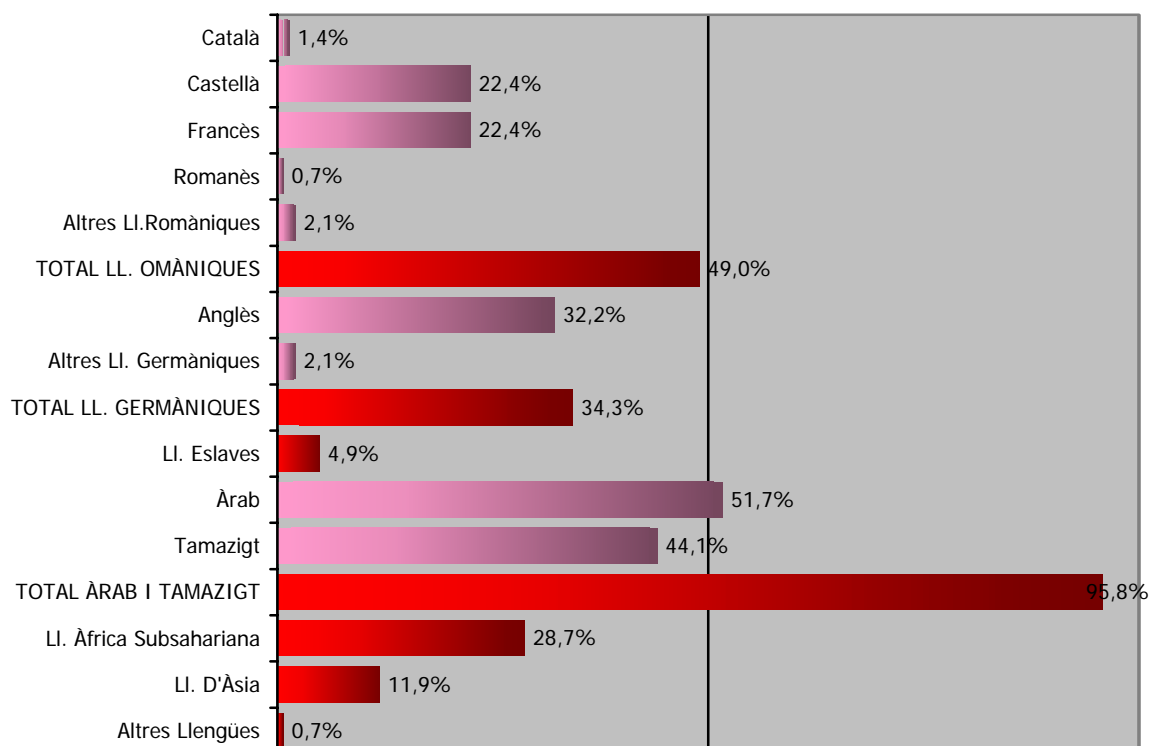
Pel que fa als alumnes inscrits que **només parlen una llengua** familiar destaquen amb una gran diferència els de **parla Castellana amb un 64.3%**, seguit de molt lluny pels de **parla Portuguesa**.

I pel que fa als que **parlen més d'una llengua** el **100%** empra alguna Llengua Romànica. El **36.5%** utilitza **ÀRAB I TAMAZIGT** i el **27.8%** alguna Llengua Germànica.

LLENGUA ÚNICA D'ÚS FAMILIAR (Base=120)

LLENGÜES D'ÚS FAMILIAR (Base=143)

Pel que fa a les combinacions de llengües dels alumnes que parlen més d'una llengua són:

Llengües		VIC
Àrab	Anglès	30,04 %
Tamazigt	Anglès	21,67 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Ll.Eslaves	13,31 %
Anglès	Ll.Eslaves	11,03 %
Francès	Anglès	7,98 %
Àrab	Tamazigt	7,98 %
Castellà	Anglès	4,18 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Germàniques	3,04 %
Anglès	Ll.Àfrica Subsahariana	3,04 %
Altres Ll.Romàniques	Altres	2,66 %
Castellà	Tamazigt	2,28 %
Francès	Ll.Eslaves	1,90 %
Castellà	Ll.Eslaves	1,52 %
Castellà	Àrab	1,52 %
Castellà	Altres Ll.Germàniques	0,76 %
Castellà	Altres	0,76 %
Castellà	Ll.Àfrica Subsahariana	0,76 %
Castellà	Francès	0,38 %
Tamazigt	Altres Ll.Romàniques	0,38 %
Ll.Eslaves	Altres Ll.Romàniques	0,38 %
Anglès	Altres Ll.Romàniques	0,38 %
Tamazigt	Altres	0,38 %
Ll.Àfrica Subsahariana	Altres Ll.Romàniques	0,38 %
Francès	Altres	0,38 %
Àrab	Romanès	0,38 %

3.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

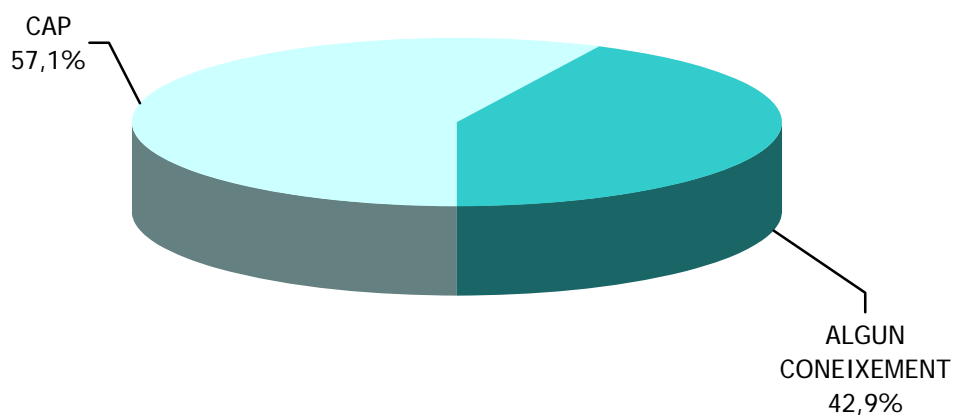
Entre aquells que afirmen ser ACTIUS (=28 enquestats) NINGÚ no ha respost aquesta pregunta.

3.3. CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA

El 57.1% dels actius afirmen que **NO ELS CAL CAP CONEIXEMENT DE CATALÀ A LA SEVA FEINA**. Per contra un **42.9%** afirma que **SI NECESSITA ALGUN CONEIXEMENT DE CATALÀ**, majoritàriament **PARLAR-LO i ESCRIURE'L (35.7%)**.

CONEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA		
	Absoluts	% s /total actius
CAP	16	57,14%
NOMÉS ENTENDRE'L	1	3,57%
ENTENDRE'L I PARLAR-LO	10	35,71%
PARLAR-LO I ESCRIURE'L	1	3,57%

COMEIXEMENTS DE CATALÀ NECESSARIS A LA FEINA
(Base Actius=28)

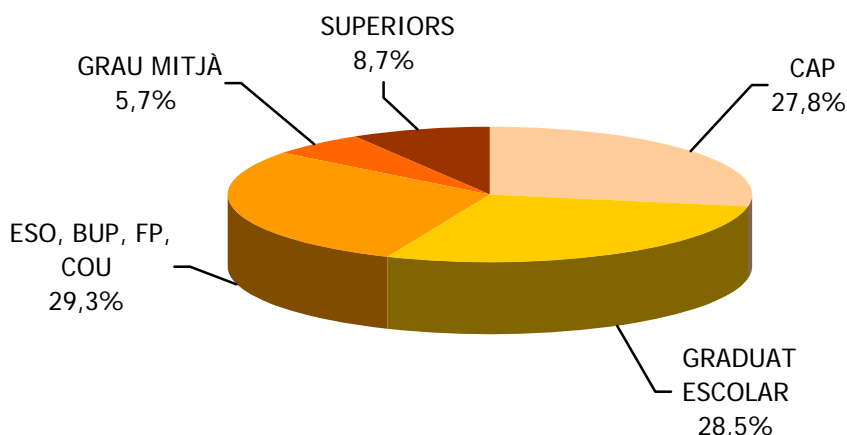

4. ESTUDIS

4.1. ESTUDIS ASSOLITS

Un 72.2% dels alumnes indiquen haver assolit **algun tipus d'estudi**. Destaca que un **29.3%** afirma haver assolit **ESTUDIS d'ESO, BUP, FP, COU** i un **28.5%** el **GRADUAT ESCOLAR**.

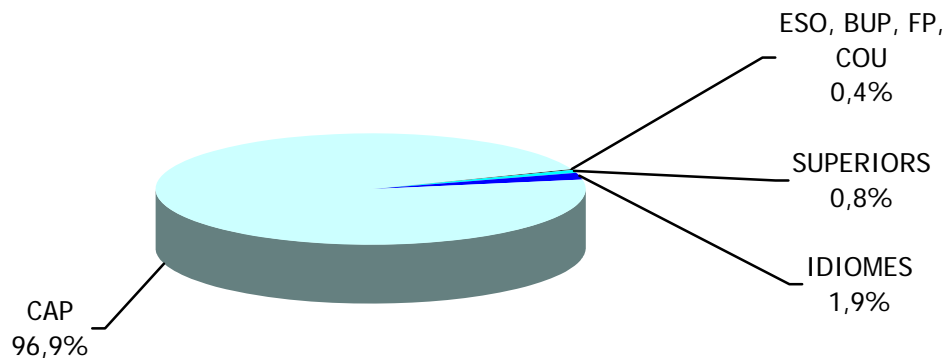
ESTUDIS ASSOLITS (Base=263)

4.2. ESTUDIS EN CURS

Tal i com s'observa en el gràfic següent pràcticament ningú està realitzant altres estudis: el 96.9 dels alumnes citen explícitament CAP. Sols un 3.1% està cursant altres estudis a més dels de català en curs. Respecte al **TIPUS D'ESTUDIS EN CURS** destacar que un 1.9% afirma estar cursant **ESTUDIS D'IDIOMES**.

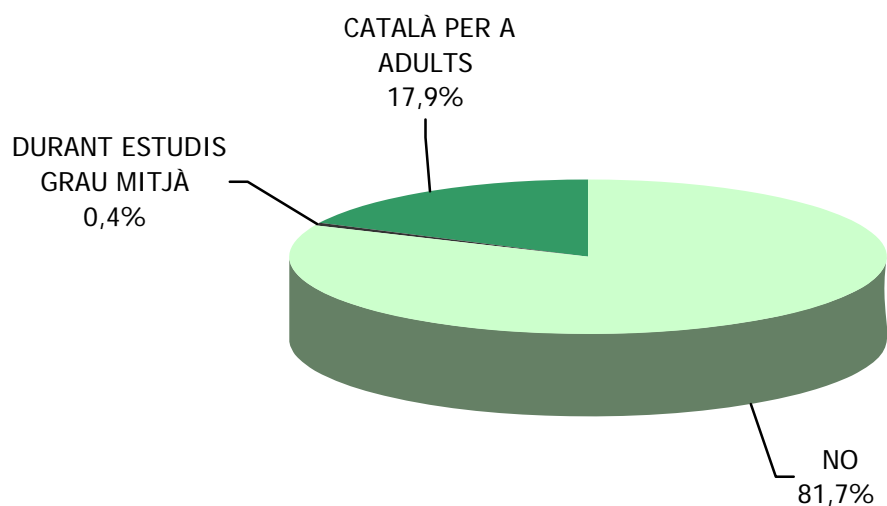
ESTUDIS EN CURS (Base=263)

4.3. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

Un 17.9% dels alumnes afirmen haver participat amb anterioritat en **CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS** mentre un 0.4% afirma haver fet **CATALÀ** durant els **ESTUDIS REGLATS**. Així doncs un 18.3% cita específicament haver assolit **ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**. Per contra un 81.7% afirma no **TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ**.

ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (Base=263)

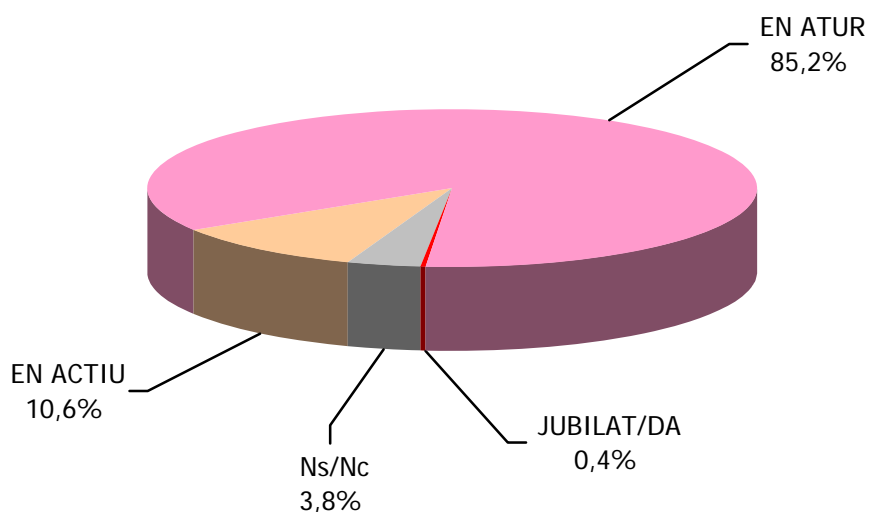

5. SITUACIÓ LABORAL

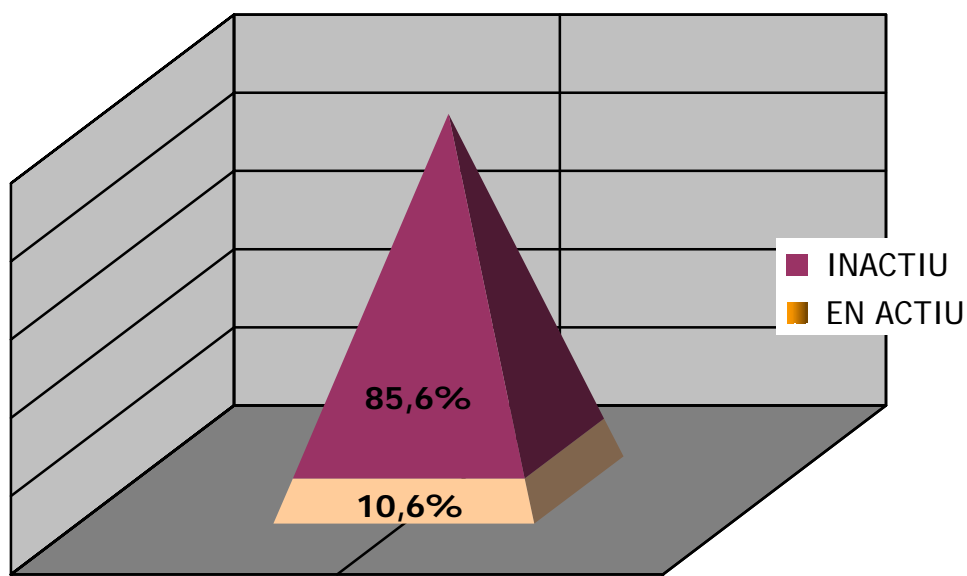
5.1. SITUACIÓ LABORAL

Sols el 10.6% dels alumnes afirmen estar en **ACTIU** mentre un 85.2% diu estar a l'**ATUR**.

SITUACIÓ LABORAL(Base=263)

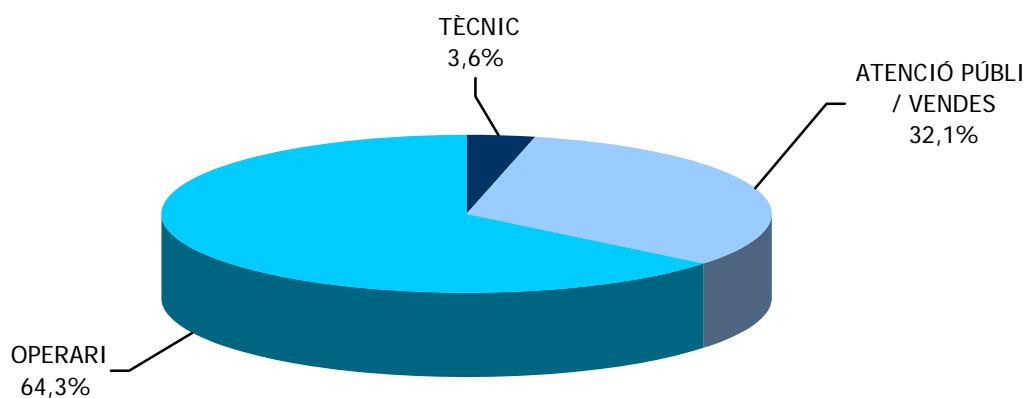
Així doncs,

5.2. SITUACIÓ LABORAL PER CATEGORIA PROFESSIONAL

Entre els 28 alumnes que afirmen estar en ACTIU observem que un **64.3%** treballa com a **OPERARI** i un **32.1%** en **ATENCIÓ AL PÚBLIC i VENDES**.

CATEGORIA PROFESSIONAL (Base Actius=28)

On es troba una menor presència d'alumnes és en la categoria de TÈCNICS, categoria on només hi ha un **3.6%** dels alumnes actius.

6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA

6.1. PARTICIPACIÓ LOCAL

EI 99.7% NO INDICA RESPOSTA a aquesta pregunta. Un 0.3% afirma que SI PARTICIPA EN ALGUN ASSOCIACIÓ (1 individu).

6.2. TIPUS D'ENTITAT

No hi ha suficient mostra per l'anàlisi.

6.3. TIPUS DE VINCULACIÓ

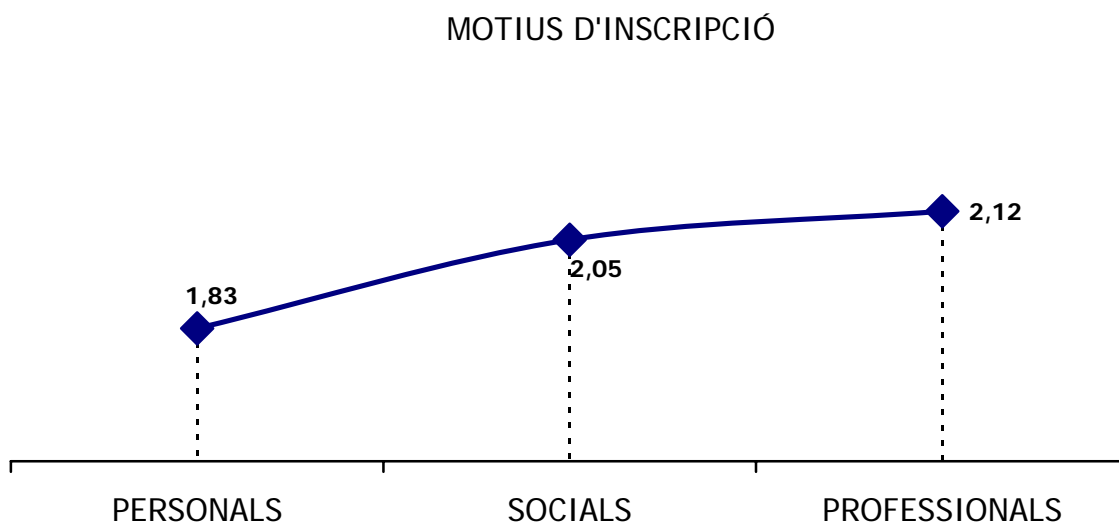
No hi ha suficient mostra per l'anàlisi

7. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS

7.1. PRIORITATS

L'ordre de prioritats per a inscriure's a aquests cursos són:

- 1er. MOTIUS PERSONALS
- 2on. MOTIUS SOCIALS
- 3er. MOTIUS PROFESSIONALS

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	46,8%	28,1%	24,3%
SEGON	22,4%	30,8%	45,6%
TERCER	29,7%	39,9%	28,9%
Ns/Nc	1,1%	1,1 %	1,1 %

8. ANÀLISI DE CONTINGÈNCIA: ENCREUAMENT DE VARIABLES

8.1. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A NIVELL FAMILIAR

LLENGUA D'US FAMILIAR	%	Absoluts
Tamazigt	43,0%	113
Castellà	30,8%	81
Àrab	30,0%	79
Anglès	18,3%	48
Ll. Àfrica Subsahariana	13,3%	35
Francès	12,2%	32
Ll. Àsia	5,7%	15
Ll. Eslaves	3,0%	8
Altres Ll.Romàniques	2,7%	7
Català	1,1%	3
Altres Ll.Germàniques	1,1%	3
Romanès	0,4%	1
Altres	0,4%	1

8.1.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- ❑ Entre les DONES és significatiu l'ús familiar del TAMAZIGT (52.9%)
- ❑ Entre les DONES és significativament inferior l'ús de l'ANGLÈS (4.9%) i de LLENGÜES SUBSAHARIANES (5.4%).
- ❑ Entre els HOMES és significativament inferior l'ús familiar del TAMAZIGT (19.23%).
- ❑ Per contra entre els HOMES és significatiu l'ús de l'ANGLÈS (50.0%), d'ALTRES LLENGÜES ROMÀNIQUES (6.4%) i de LLENGÜES SUBSAHARIANES (32.1%).

8.1.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- ❑ Entre els MÉS JOVES és significatiu l'ús familiar del FRANCÈS (20.0%)
- ❑ Entre els alumnes de 31-40 ANYS és significativament inferior l'ús del TAMAZIGT (30.7%)
- ❑ Per contra entre els alumnes de 31-40 ANYS és significatiu l'ús familiar de LENGÜES SUBSAHARIANES (22.7%)
- ❑ Entre els alumnes de MÉS DE 40 ANYS és significatiu l'ús familiar del TAMAZIGT (60.5%) i d'ALTRES LENGÜES GERMÀNIQUES (4.7%).
- ❑ I entre els alumnes de MÉS DE 40 ANYS és significativament inferior l'ús familiar del FRANCÈS (2.3%).

8.1.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els alumnes d'origen AMÈRICA DEL SUD destaca significativament l'ús familiar del CATALÀ (6.1%) i d'altres LENGÜES ROMÀNIQUES (15.2%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (56.7%), del FRANCÈS (17.9%) i del TAMAZIGT (84.3%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'origen NORD ÀFRICA és significativament inferior l'ús familiar de l'ANGLÈS (2.2%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen a la UNIÓ EUROPEA destaca significativament l'ús familiar d'ALTRES LENGÜES GERMÀNIQUES (20.0%) i de LENGÜES ESLAVES (40.0%).
- ❑ Entre els alumnes d'origen EXTRACOMUNITARI destaca significativament l'ús familiar del ROMANÈS (14.3%), d'ALTRES LENGÜES GERMÀNIQUES (14.3%) i de LENGÜES ESLAVES (85.7%).
- ❑ Entre els alumnes originaris de la RESTA D'ÀFRICA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (84.6%) i de LENGÜES SUBSAHARIANES (87.2%).
- ❑ Finalment entre els alumnes originaris d'ÀSIA destaca significativament l'ús familiar de l'ANGLÈS (53.3%).

8.1.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes SENSE ESTUDIS és significatiu l'ús familiar del TAMAZIGT (87.7%)
- ❑ D'altra banda entre els alumnes SENSE ESTUDIS és significativament inferior l'ús familiar del CASTELLÀ (8.2%) i del FRANCÈS (2.74%).
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament l'ús familiar de l'ÀRAB (48.0%), del FRANCÈS (21.3%) i de LENGÜES SUBSAHARIANES (21.3%).

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolit la ESO, BUP, FP, COU destaca significativament l'ús familiar de l CASTELLÀ (48.1%), l'ANGLÈS (35.1%) i de LLENGÜES SUBSAHARIANES (22.1%).
- ❑ **Per contra entre els alumnes amb la ESO, BUP, FP, COU és significativament inferior l'ús del TAMAZIGT (12.9%).**
- ❑ **Entre els alumnes amb ESTUDIS DE GRAU MITJÀ és significatiu l'ús familiar del CATALÀ (6.7%).**
- ❑ **Per contra entre els alumnes amb ESTUDIS DE GRAU MITJÀ és significativament inferior l'ús del TAMAZIGT (13.3%).**
- ❑ Entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (65.2%) i de LLENGÜES ESLAVES (13.0%)
- ❑ I per contra entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS és significativament inferior l'ús de l'ÀRAB (8.7%) i del TAMAZIGT (4.4%).

8.1.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que es troben en ACTIU destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (75.0%),
- ❑ D'altra banda entre els ACTIUS és significativament inferior l'ús de l'ÀRAB (7.1%) i del TAMAZIGT (3.6%).

8.1.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (43.1%) i de LLENGÜES D'ÀSIA (13.9%).
- ❑ D'altra banda entre els alumnes arribats l'ANY 2004 és significativament inferior l'ús del TAMAZIGT (18.5%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2003 és significatiu l'ús familiar d'ALTRES LLENGÜES GERMÀNIQUES (4.8%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 és significatiu l'ús familiar de LLENGÜES ESLAVES (15.8%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2001 destaca significativament l'ús familiar del CASTELLÀ (57.1%) i de LLENGÜES SUBSAHARIANES (28.6%).
- ❑ I entre els alumnes arribats ABANS DE L'ANY 1999 destaca significativament l'ús familiar del TAMAZIGT.

8.2. LLENGUA D'ÚS HABITUAL A LA FEINA

No hi ha mostra per fer l'anàlisi.

8.3. ESTUDIS EN CURS

ESTUDIS EN CURS	%	Absoluts
CAP	97,0%	255
IDIOMES	1,9%	5
SUPERIORS	0,8%	2
ESO, BUP, FP, COU	0,4%	1

8.3.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.3.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives.

8.3.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els qui procedeixen de la UNIÓ EUROPEA és significatiu el percentatge dels qui afirmen estar estudiant IDIOMES (20.0%).
- Entre els alumnes que procedeixen de l'EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA és significatiu el percentatge dels qui afirmen estar estudiant IDIOMES (14.3%).
- I entre els qui procedeixen del l'AMÈRICA CENTRAL RESTA D'ÀFRICA és significatiu el percentatge dels qui afirmen estar fent ESTUDIS SUPERIORS (5.0%).

8.3.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS DE GRAU MITJÀ destaca significativament la resposta estar cursant actualment IDIOMES (13.3%).
- ❑ I entre els alumnes que tenen assolits ESTUDIS SUPERIORS és significativa la resposta estar cursant actualment ESTUDIS SUPERIORS (8.7%).

8.3.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.3.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament el fet d'estar fent ESTUDIS SUPERIORS (3.1%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament el fet d'estar estudiant IDIOMES (10.5%).
- ❑ I entre els alumnes arribats ENTRE EL 1995-1999 destaca significativament el percentatge dels qui estant estudiant ESO, BUP, FP, COU (3.3%).

8.4. NIVELL D'ESTUDIS ASSOLITS

ESTUDIS ASSOLITS	%	Absoluts
CAP	27,8%	73
GRADUAT ESCOLAR	28,5%	75
ESOS, BUP, FP, COU	29,3%	77
GRAU MITJÀ	5,7%	15
SUPERIORS	8,0%	21

8.4.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- ❑ Entre les DONES destaca significativament el fet de NO TENIR CAP ESTUDI (37.8%).
- ❑ Per contra, entre les DONES és significativament inferior a la mitjana el percentatge d'alumnes que afirmen TENIR ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (22.2%).
- ❑ Entre els HOMES destaca significativament el fet de TENIR DE GRAU MITJÀ (46.2%).
- ❑ Per contra, entre els HOMES és significativament inferior a la mitjana el percentatge d'alumnes que afirmen NO TENIR CAP ESTUDI (3.8%).

8.4.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- ❑ Entre els alumnes d'**ENTRE 31-40** anys destaca significativament HAVER ASSOLIT ESTUDIS SUPERIORS (16.0%).
- ❑ Per contra entre els alumnes d'**ENTRE 31-40** anys és significativament inferior el percentatge dels qui afirmen NO TENIR CAP ESTUDI (17.3%).
- ❑ Entre els alumnes MAJORS DE 40 ANYS és significativament superior a la mitjana global el percentatge dels qui NO TENEN CAP ESTUDI (51.2%).
- ❑ Finalment entre els alumnes MAJORS DE 40 ANYS és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui afirmen TENIR EL GRADUAT ESCOLAR (11.6%).

8.4.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- ❑ Entre els nascuts a l'AMÈRICA DEL SUD és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR ESO, BUP, FP COU (54.5%)**, tenir **ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (15.2%)** i tenir **ESTUDIS SUPERIORS (21.2%)**.
- ❑ Per contra, entre els nascuts a l'AMÈRICA DEL SUD és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels que diuen tenir el **GRADUAT ESCOLAR (9.1%)**.
- ❑ Entre els alumnes d'origen **NORD ÀFRICA** és significativament inferior el percentatge d'alumnes sense **CAP ESTUDI (51.5%)**.
- ❑ Per contra entre els nascuts al **NORD D'ÀFRICA** és significativament inferior el percentatge dels que diuen **TENIR ESO, BUP, FP COU (13.4%)**, tenir **ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (1.5%)** i tenir **ESTUDIS SUPERIORS (1.5%)**.
- ❑ Entre els nascuts a la **UNIÓ EUROPEA** és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (40.0%)** i **ESTUDIS SUPERIORS (40.0%)**.
- ❑ Entre els nascuts a l'**EUROPA EXTRACOMUNITÀRIA** és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR ESTUDIS SUPERIORS (42.9%)**.
- ❑ Entre els alumnes d'origen **RESTA D'ÀFRICA** és significativament superior a la mitjana global el percentatge d'alumnes amb **GRADUAT ESCOLAR (43.6%)** i amb la **ESO, BUP, FP, COU (48.7%)**.
- ❑ Finalment entre els nascuts a l'**AMÈRICA CENTRAL** és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR ESO, BUP, FP COU (50.0%)** i tenir **ESTUDIS SUPERIORS (25.0%)**.

8.4.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.4.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes que estan **EN ACTIU** és significatiu el percentatge dels que diuen **TENIR ESTUDIS SUPERIORS (21.4%)**.
- ❑ Per contra, entre els alumnes que estan **EN ACTIU** és significativament inferior a la mitjana global el percentatge del qui afirmen **NO TENIR CAP ESTUDI (7.1%)**.

8.4.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2005 destaca significativament els qui afirmen tenir ESTUDIS DE BUP, ESO, FP, COU (50.0%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 és significativament inferior a la mitjana global el percentatge del qui afirmen NO TENIR CAP ESTUDI (12.3%).
- ❑ Entre els alumnes arribats abans de l'any 1995 és significatiu el percentatge dels qui NO TENEN ESTUDIS (52.4%).
- ❑ Per contra, entre els alumnes arribats abans de l'any 1995 significativament inferior a la mitjana global el percentatge del qui afirmen TENIR LA ESO, BUP, FP, COU (4.8%).

8.5. ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ

ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ	%	Absoluts
NO	81,7%	215
DURANT ESTUDIS DE GRAU MITJÀ	0,4%	1
CATALÀ PER ADULTS	17,9%	47

8.5.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- No existeixen diferències significatives.

8.5.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- Entre els alumnes d'**ENTRE 26-30** anys destaca significativament el fet de NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (91.7%).
- Entre els alumnes MAJORS DE 40 ANYS és significativament superior a la mitjana global el percentatge dels qui TENEN ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ PER ADULTS (32.6%).
- Per contra entre els alumnes MAJORS DE 40 ANYS la resposta NO TINC ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (67.4%) és significativament anterior a la mitjana global.

8.5.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Sols comentar que entre els alumnes originaris de l'AMÈRICA DEL SUD destaca significativament el fet de TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ ASSOLITS DURANT ELS ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (3.0%).

8.5.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- ❑ Entre els alumnes que han assolit el GRADUAT ESCOLAR destaca significativament el fet d'HAYER FET CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (26.7%).
- ❑ I entre els alumnes que afirmen haver ASSOLIT ESTUDIS DE GRAU MITJÀ destaca significativament el fet de TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ ASSOLITS DURANT ELS ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (6.7%).

8.5.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ No existeixen diferències significatives.

8.5.6. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats a Catalunya l'ANY 2005 destaca significativament el fet de TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ ASSOLITS DURANT ELS ESTUDIS DE GRAU MITJÀ (4.2%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2004 destaca significativament el fet de NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (92.8%).
- ❑ Per contra, entre els alumnes arribats l'ANY 2004 és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui afirmen HAYER FET CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (6.2%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2002 destaca significativament el fet d'HAYER FET CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (47.4%).
- ❑ Per contra, entre els alumnes arribats l'ANY 2002 és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui afirmen NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (52.6%).
- ❑ Entre els alumnes arribats l'ANY 2000 destaca significativament el fet d'HAYER FET CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (41.7%).
- ❑ Per contra, entre els alumnes arribats l'ANY 2000 és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui afirmen NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (58.3%).
- ❑ Entre els alumnes arribats ABANS DE 1995 destaca significativament el fet d'HAYER FET CURSOS DE CATALÀ PER ADULTS (42.9%).
- ❑ I per contra, entre els alumnes arribats ABANS DE 1995 és significativament inferior a la mitjana global el percentatge dels qui afirmen NO TENIR ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ (57.1%).

8.6. MOTIUS D'INSCRIPCIÓ ALS CURSOS DE CATALÀ

	PERSONALS	PROFESSIONALS	SOCIALS
PRIMER	46,8%	28,1%	24,3%
SEGON	22,4%	30,8%	45,6%
TERCER	29,7%	39,9%	28,9%
Ns/Nc	1,1%	1,1 %	1,1 %

8.6.1. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SEXE

- Entre les DONES destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PERSONALS.
- Entre els HOMES destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PERSONALS.

8.6.2. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS EDAT

- No existeixen diferències significatives.

8.6.3. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS LLOC DE NAIXEMENT

- Entre els alumnes originaris d'AMÈRICA DEL SUD destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PERSONALS.
- Entre els alumnes originaris del NORD D'ÀFRICA destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PERSONALS en primer lloc i SOCIALS en segon lloc i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PROFESSIONALS.
- I entre els alumnes originaris de la RESTA D'ÀFRICA destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PERSONALS.

8.6.4. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ESTUDIS ASSOLITS

- Entre els alumnes SENSE ESTUDIS destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PERSONALS en primer lloc i SOCIALS en segon lloc i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PROFESSIONALS.
- Entre els alumnes amb ESTUDIS D'ESO, BUP, FP, COU i entre els qui han assolit el GRAU MITJÀ destaca significativament la major incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PERSONALS.

- ❑ **I entre els alumnes amb ESTUDIS SUPERIOR destaquen significativament els MOTIUS SOCIALS alhora que tenen menys incidència els MOTIUS PROFESSIONALS.**

8.6.5. DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS SITUACIÓ LABORAL

- ❑ Entre els alumnes en ACTIU destaca significativament la major incidència dels MOTIUS SOCIALS en primer lloc i PROFESSIONALS en segon lloc i la incidència significativament inferior dels MOTIUS PERSONALS.

8.6.6 DIFERÈNCIES SIGNIFICATIVES SEGONS ANY ARRIBADA

- ❑ Entre els alumnes arribats a Catalunya entre 1995-1999 destaquen significativament els MOTIUS PERSONALS **alhora que tenen menys incidència els MOTIUS PROFESSIONALS.**
- ❑ **I entre els alumnes arribats ABANS DE 1995 és significativament inferior la incidència dels MOTIUS PROFESSIONALS.**

8.6. PARTICIPACIÓ ASSOCIATIVA LOCAL

No hi ha mostra per a fer l'anàlisi.

9. RESUM: CONCLUSIONS

PERFIL DELS ALUMNES

- ❑ PERSONES QUE RESIDEIXEN DES DEL 2004 A CATALUNYA, QUE TENEN ENTRE 15-25 ANYS I ENTRE 31-40 ANYS I QUE MAJORITÀRIAMENT HAN NASCUT A L'ÀFRICA: NORD D'ÀFRICA (MARROC) I RESTA D'ÀFRICA (GHANA).
- ❑ ELS NASCUTS AL NORD D'ÀFRICA A CASA PARLEN HABITUALMENT TAMAZIGT I ÀRAB MENTRE ELS NASCUTS A LA RESTA D'ÀFRICA PARLEN HABITUALMENT ANGLÈS I LLENGÜES SUBSAHARIANES.
- ❑ TENEN ESTUDIS, ACTUALMENT NO CURSANT ESTUDIS I NO TENEN ESTUDIS ANTERIORS DE CATALÀ.
- ❑ LA MAJORIA (85.2%) ESTAN A L'ATUR.
- ❑ EL MOTIU PRINCIPAL D'INSCRIPCIÓ HAN ESTAT RAONS PERSONALS.

ÚS DE LES LLENGÜES A CASA

- ❑ L'ÚS D'UNA O ALTRA LLENGUA EN L'ENTORN FAMILIAR ESTÀ DETERMINAT PEL **LLOC DE NAIXEMENT**.
- ❑ TRES DE CADA QUATRE ALUMNES PARLEN **ÀRAB** o **TAMAZIGT** I UN DE CADA DOS **UNA O MÉS LLENGÜES ROMÀNIQUES**.
- ❑ LA LLENGUA QUE LA MAJORIA D'ALUMNES PARLA HABITUALMENT A CASA **L'ÀRAB** o **EL TAMAZIGT** EXCEPTE ELS NASCUTS A **L'AMÈRICA DEL SUD** I **CENTRAL** QUE PARLEN A CASA EL **CASTELLÀ**.

**AVALUACIÓ DELS PLANS PILOT PER A L'IMPULS
DEL CONEIXEMENT I L'ÚS DE LA LLENGUA
CATALANA**

INFORME DE LA FASE QUALITATIVA

Badalona, Banyoles, Lleida, Manlleu, Reus, Ulldecona i Vic

Març de 2006

Crèdits

Direcció i coordinació: Montserrat Romà (Secretaria de Política Lingüística), Joan Solé (Secretaria de Política Lingüística), Anna Torrijos (Secretaria de Política Lingüística) i Jonatan Castaño.

Anàlisi global i redacció de l'informe: Jonatan Castaño.

Equip tècnic dels grups de discussió per població:

Badalona: Jonatan Castaño, Pau Llauger i Marc Sangles

Banyoles: Jonatan Castaño, Joan Solé i Manel Anguren

Reus: Anna Torrijos i Manel Anguren

Ulldecona: Anna Torrijos i Manel Anguren

Lleida: Joan Solé, Anna Torrijos i Marc Sangles

Vic: Jonatan Castaño i Pau Llauger

Manlleu: Anna Torrijos

Transcripció i anàlisi dels grups de discussió: Jonatan Castaño, Manel Anguren, Pau Llauger, Marc Sangles i Anna Torrijos.

Captació dels grups de discussió: Anna Torrijos (Secretaria de Política Lingüística), Albert Fabà (Consorsí per a la Normalització Lingüística), Laura Serradell (CNL de Badalona i Sant Adrià), Montserrat Peiris (CNL de Girona), Conxita Navarro (CNL de Lleida), Cristina Arias (CNL Àrea de Reus Miquel Ventura), Isabel Obrados (CNL Terres de l'Ebre), Montserrat Baqué, Dolors Solà i Assumpta Grabolosa (CNL Osona).

0. Índex

1. Introducció	4
2. Metodologia	6
2.1. Metodologia i tècniques de l'estudi d'avaluació dels plans pilot	6
2.2. Els grups de discussió com a eina d'avaluació participativa	7
2.3. Disseny dels grups de discussió	9
2.4. Conceptes d'anàlisi	11
3. Resum dels grups de discussió per municipis	12
3.1. Badalona	13
3.2. Vic	20
3.3. Manlleu	25
3.4. Banyoles	30
3.5. Reus	36
3.6. Ulldecona	44
3.7. Lleida	48
3.8. Lleida líders de col·lectius de persones immigrades	55
3.9. Grup de coordinadors	59
4. Resultats globals dels grups de discussió	62
4.1. Finançament	62
4.2. Coordinació	63
4.3. Difusió de les activitats que conformen els plans pilot	64
4.4. Cursos de català	66
4.5. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i d'entorn	69
4.6. Voluntariat lingüístic	71
4.7. Altres actuacions	73
4.8. Context dels participants en els plans pilot	74
4.9. Actituds dels participants en els plans pilot	76
5. Conclusions i recomanacions	77
6. Bibliografia	81

Annexos

1. Introducció

El coneixement de la llengua de la societat on s'arriba és una necessitat essencial per a tota aquella persona nouvinguda. A Catalunya, el fet que s'usin dues llengües fa que la situació sigui diferent i més complexa per a les persones nouvingudes que si només se'n parlés una. A més, molts cops aquestes persones no coneixen l'existència de la llengua catalana abans d'arribar i això influeix en les seves percepcions a l'arribada. Però la igualtat de drets i oportunitats a Catalunya exigeix, sens dubte, el coneixement d'ambdues llengües, català i castellà, a tota la població. Així doncs, la política lingüística de la Generalitat ha de garantir l'accés universal a ambdues llengües.

Però, què passa quan hi ha un context, com és el de la població nouvinguda, on clarament s'imposa, en la majoria dels casos, una sola llengua (la castellana)? Sembla clar que aquestes persones estan perdent oportunitats de tot tipus i no poden gaudir del mateix capital social que la majoria de la població pel fet de no conèixer la llengua catalana i, per tant, és aquesta la que s'ha de potenciar, ja que és la que té més risc que no l'aprengui aquest col·lectiu. Tot i que el coneixement de les llengües no és l'únic factor que juga en contra de la igualtat de la població immigrada. El fet de tenir menors xarxes socials, no gaudir de cert drets com el vot, la seva situació econòmica i classe social, els prejudicis i discriminacions per raons d'ètnia, etc. no es poden solucionar només mitjançant la llengua, el coneixement lingüístic pot ajudar a solucionar i disminuir aquesta injustícia i per tant garantir una major cohesió social i igualtat entre tots els residents a Catalunya. Per això, des de l'Administració, s'ha d'impulsar la llengua més feble en el context estudiat, que, en aquest cas, és llengua la catalana.

En aquest sentit, la Generalitat va posar en marxa uns plans pilot per aconseguir la difusió del coneixement de la llengua catalana entre la població que no té suficient coneixement, i fent-ho d'una forma més eficaç i innovadora que amb la fórmula tradicional basada gairebé només en cursos. Així, actuacions de coneixement de l'entorn i culturals, l'adaptació dels cursos a necessitats específiques de l'alumnat, el voluntariat lingüístic, la lluita contra la norma lingüística dels catalanoparlants que canvien automàticament de llengua al castellà amb les persones que pensen que són nouvingudes, etc., cobren una major rellevància de forma combinada i integral en aquest "nou" model. Aquests plans són adreçats, principalment, a la població de fora de l'Estat espanyol tot i que també als nouvinguts de l'Estat i els catalans que ho desitgin.

Aquest informe s'enquadra en el marc de l'estudi d'avaluació d'aquests *plans pilot per l'impuls del coneixement i l'ús de la llengua catalana*. (a partir d'ara simplement plans pilot). El conjunt d'aquests plans pilot va ser una de les actuacions portades a terme dins l'àrea *d'acolliment lingüístic per a immigrants* prevista en el pla d'acció 2004-2005 de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

Els plans pilot van ser portats a terme a 7 municipis: Badalona, Vic, Manlleu, Banyoles, Lleida, Reus i Ulldecona i, a priori, tenien com a finalitat aconseguir els objectius mostrats a la taula 1:

Taula 1: Objectius dels plans pilot reflectits al Pla d'acció 2004-2005

OBJECTIU GENERAL
Fer de la llengua catalana el vehicle d'integració de la població immigrada oferint-la com un dret, com una via d'accés a la participació activa en la vida local.
OBJECTIUS ESPECÍFICS
1. Establir una coordinació amb totes les administracions i entitats que acullen immigrants en cada municipi. Es tracta d'oferir una informació bàsica sobre la llengua catalana per a les persones nouvingudes.
2. Facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana a les persones nouvingudes de manera coordinada entre totes les administracions i entitats del territori corresponent. Es tracta de cobrir les necessitats de formació bàsiques en català a través de cursos.
3. Experimentar noves propostes d'organització i d'actuació complementàries a la formació ordinària amb cursos 3.1. Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn 3.2. Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua 3.3. Fer més extensiu el voluntariat lingüístic. 3.4. Dur a terme altres actuacions complementàries

L'objectiu general dels Plans, com es veu, és transversal, ja que el coneixement de la llengua catalana, en major o menor mesura, afecta a gairebé tots els àmbits de la vida quotidiana com poden ser: les relacions socials, les possibilitats laborals, l'educació, les percepcions de la població autòctona sobre immigrada, la participació politicosocial, etc. Per totes aquestes possibilitats, que pot aportar el coneixement de la llengua catalana, es pretén oferir-la com un dret a tota persona que no sàpiga català i, tot i que en l'objectiu general reflectit al pla es parli d'oferir-la a la població immigrada, remarquem que també s'ofereix a la població de l'Estat espanyol i a la catalana que no tingui els nivells de català adequats per gaudir dels beneficis que aporta el coneixement de la llengua.

Finalment, cal esmentar que l'estudi d'avaluació dels Plans Pilot té com a finalitat, a més de conèixer el compliment dels objectius i recollir els impactes no esperats del programa, donar idees, sorgides de la pràctica, per aconseguir una qualitat màxima en el programa d'acolliment lingüístic un cop estigui estès a tot Catalunya.

2. Metodologia

En aquest apartat s'explicarà breument la metodologia seguida en aquesta fase de l'estudi d'avaluació. Amb aquesta finalitat s'explicarà breument la metodologia duta a terme en l'avaluació per després descriure a grans trets el perquè de la pertinència de fer grups de discussió com a tècnica d'avaluació participativa. Posteriorment, es presentarà el disseny teòric de l'estudi i el que es va aconseguir fer finalment per tota una sèrie de dificultats pròpies del trasllat de la teoria a la pràctica. Per acabar, es presentaran els temes sorgits de l'anàlisi de continguts dels grups de discussió, de la teoria i dels objectius de l'estudi mitjançant els quals s'agruparà la informació obtinguda.

2.1. Metodologia i tècniques de l'estudi d'avaluació dels plans pilot

A les ciències socials han predominat dues formes principals d'entendre la realitat estudiada (Taylor i Bogdan 1992):

- El positivisme que busca estudiar els fets socials en si mateixos i trobar lleis de forma semblant a les ciències naturals i amb independència dels individus.
- La perspectiva fenomenològica que aspira a entendre els fenòmens socials des de la perspectiva pròpia de l'actor i, per tant, el que importa no és tant la realitat en si sinó com la perceben les persones.

Aquestes perspectives han donat lloc a diverses tècniques i formes d'aproximar-se a la realitat estudiada, i això també en el camp de l'avaluació de polítiques públiques. Però les dues perspectives no han de ser excloents, per tant, una avaluació que se situï en ambdues perspectives permet captar millor la realitat del programa estudiat i, per tant, obtenir un major grau de coneixement i informació per tal que els gestors públics corresponents puguin prendre decisions.

Així doncs, partint d'aquesta premissa, l'avaluació dels plans pilot es fa seguint un enfocament multiestratègic que combina metodologia quantitativa i qualitativa. Concretament, les tècniques usades amb aquest propòsit són les següents:

- Recerca de dades secundàries dels 7 municipis
- Qüestionari a directores i coordinadors dels plans pilot.
- Explotació estadística de les fitxes d'inscripció dels alumnes.
- Tècnica qualitativa de grups de discussió:
  - Un grup amb els coordinadors dels plans pilot.
  - 7 grups de participants, un a cada territori.
  - Un grup de discussió amb líders d'entitats d'immigrants (Lleida).
- Dues entrevistes a col·laboradors externs al programa (Banyoles i Badalona).
- Anàlisi de continguts de la informació qualitativa.

En aquest informe es presenten les principals conclusions dels grups de discussió i les entrevistes qualitatives un cop fet l'anàlisi d'aquests continguts. Però cal tenir en compte que aquestes es complementaran amb tota la informació i anàlisis provinents de la part quantitativa i que és difícil entendre una sense l'altra.

2.2. Els grups de discussió com a eina d'avaluació participativa

Els grups de discussió es poden definir com una tècnica qualitativa que consisteix en *“una discusión en la que un número pequeño de informantes (de seis a doce personas), guiados por un facilitador o moderador, hablan libre y espontáneamente sobre temas que se consideran de importancia para la investigación”* (Scrishaw i Hurtado 1988). Els participants han de ser escollits d'un grup objectiu les opinions dels quals són d'interès per a la recerca que cal realitzar (en el nostre cas, participants en els plans pilots) seguint una sèrie de criteris establerts pel grup investigador.

Aquesta tècnica és especialment útil quan es vol implicar els usuaris d'un determinat programa o servei en l'avaluació d'aquest i per tant interessa conèixer les seves opinions i percepcions. Tal com diu Ballart *“las organizaciones del sector público, en la mayoría de los casos prestadoras de servicios de carácter intangible y con un importante componente personal, empiezan a descubrir el potencial de este instrumento, dada su preocupación por escuchar a los clientes y usuarios de los productos, programas y servicios que producen”* (Ballart 1994).

Aquest fet entronca amb la filosofia de l'avaluació participativa on tots els agents implicats en una política han de tenir veu i no només els implementadors i directores de les polítiques. Per tant, els grups de discussió amb usuaris combinats amb una altra fase que impliqui els coordinadors, directores etc. dels plans pilot són una eina bàsica per conèixer les virtuts i febleses d'aquests a fi d'estendre el programa d'acolliment lingüístic a tot Catalunya.

Les principals característiques que han portat a usar els grups de discussió amb usuaris/clients dels plans pilot com a eina d'avaluació són les següents:

- Recullen les opinions i percepcions dels usuaris, fet que a l'Administració pública és bàsic.
- Permeten recollir l'opinió dels usuaris sense necessitats d'enquestes, ja que no hi havia possibilitat de realitzar-les per qüestions legals.
- Poden tractar els temes marcats pels investigadors amb més profunditat que les enquestes i, a més, poden fer sorgir nous temes importants per a l'estudi que podien haver estat omesos.
- Aporten un millor coneixement del programa per tal d'optimitzar-lo combinat amb anàlisis quantitatives.
- Obtenen recomanacions, propostes i idees noves per implantar l'acolliment lingüístic a Catalunya.

Les característiques que s'han de complir per al correcte funcionament del grup són les següents:

- El nombre ideal de participants oscil·la segons els autors, però no pot anar més enllà de 12 ni ser menor de 6.
- El participants s'han de seleccionar d'acord amb els objectius i les característiques dels usuaris del programa.
- S'han de realitzar en espais neutrals que no condicionin les opinions i la duració no ha de ser excessiva. (menys de 2 hores).
- El moderador ha de ser neutral i no condicionar les opinions.
- L'assistència ha de ser totalment voluntària i no pressionada.
- Els participants han de tenir una mínima de fluïdesa idiomàtica comuna entre ells i el moderador.
- S'ha d'adaptar el perfil al màxim possible a la selecció teòrica i aconseguir una màxima cooperació dels captadors, tot i que si aquests són els mateixos implementadors existeix el perill de l'efecte prestigi i que esbiaixin el seleccionats a participants que pensen que donaran millor imatge de la seva feina en l'avaluació.

En els grups d'aquesta fase de l'estudi s'han complert la majoria de condicions si bé, en determinats grups, hi ha hagut algunes que no s'han dut a terme i que han fet minvar una mica la qualitat de la informació obtinguda. De tota manera, en general l'experiència ha estat molt positiva i tots els grups ha aportat informació valuosa per a l'estudi.

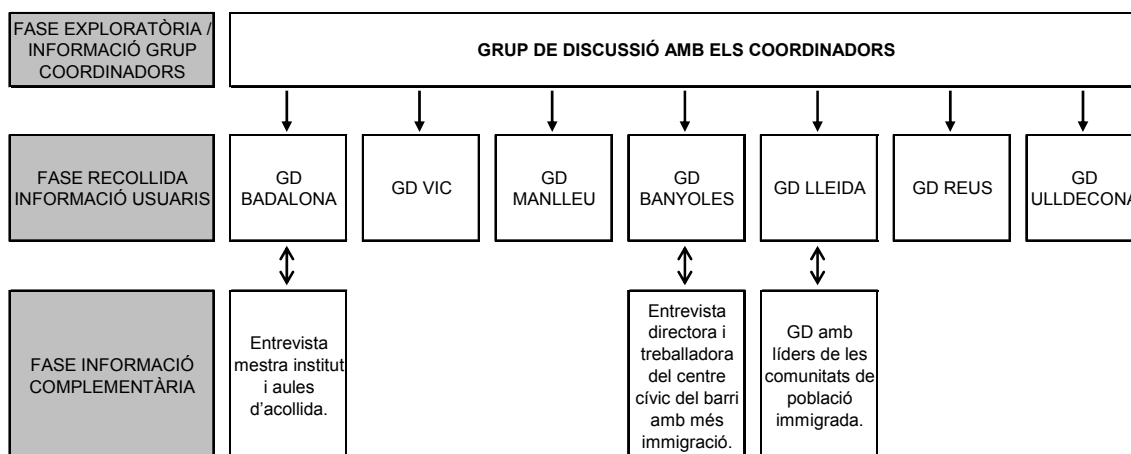

2.3. Disseny dels grups de discussió

La informació de més pes en aquesta fase és, sobretot, la provinent dels 7 grups de discussió realitzats amb participants dels plans pilot en els diferents municipis on s'ha portat a terme aquesta experiència i, de forma més complementària, també la recollida en les dues entrevistes i el grup de discussió fet a Lleida amb "líders" o persones rellevants de les diferents comunitats de població immigrada.

D'altra banda, el grup amb els coordinadors va ser molt útil i va tenir una funció primerenca exploratòria i d'apropament a la realitat observada des d'un punt de vista tècnic, però al mateix temps també va facilitar informació qualitativa valuosa per conèixer el funcionament dels plans pilot, sobretot en aquells aspectes, com pot ser el finançament, la coordinació interna etc. on els usuaris no disposen d'informació. La informació tretada d'aquest grup va servir per dissenyar els guions del 7 grups de discussió de participants tal com es mostra al següent esquema:

Gràfic 1. Organització i funció dels elements de la fase qualitativa

Com s'ha vist, el disseny dels grups de discussió (GD) ha de ser marcat segons els objectius i la població objecte d'estudi. Per això, la selecció teòrica de participants es va fer tenint en compte la informació sobre el perfil dels participants en els plans pilot, tant la qualitativa obtinguda del GD amb els coordinadors com la quantitativa obtinguda de l'anàlisi de les fitxes d'inscripció dels alumnes. Tot i això, a causa de les dificultats de captació de participants, en els grups hi va haver algunes diferències entre la selecció teòrica dels participants i els que finalment van participar. A continuació es mostren aquestes diferències.

Taula 2. Disseny teòric vs assistència en els grups de discussió

	Disseny teòric	Assistents	Notes
Coordinadors	7 coordinadors dels plans	7 coordinadors dels plans	Pressència del director de Terres de l'Ebre
Badalona	5 cursos + activitats 5 només activitats 4 sud-americans	5 cursos + activitats 3 només activitats 4 sud-americans	Es va entrevistar dos catalans que van col·laborar en el programa
	2 espanyols 2 marroquins 1 xinès 1 paquistanès	2 marroquins 1 xinesa 1 paquistanès	
Vic	10 cursos + voluntaris + activitats	2 activitats + voluntaris 3 cursos + activitats	Les dues participants catalanes participen com a voluntàries i no com a aprenents
	6 marroquins 2 ghanesos 2 sud-americans	2 marroquins 2 catalans 1 nordamericà	
Manlleu	10 dones magrebines cursos o activitats o voluntaris	8 dones magrebines	Una de les participants també era mediadora i feia de traductora en alguns moments
Banyoles	10 subsaharians	9 dones subsaharianes	Van haver problemes de comunicació no previstos a causa de la Diferència entre el perfil previst i el que va assistir.
	que no repeteixen curs aquest any		
Reus	4 cursos + voluntaris + activitats 3 cursos + voluntaris 3 cursos + activitats		
	3 marroquins 2 espanyols 5 sud-americans	2 marroquins 3 espanyols 4 sud-americans	
Ulldecona	mín. 5 romanesos resta altres països de l'est	5 romanesos	Assistència de 2 joves que parlen català perfectament i no han fet cursos ni activitats Va participar la coordinadora
	que no repeteixen curs aquest any		
Lleida	4 cursos + voluntaris + activitats 3 cursos + voluntaris 3 cursos + activitats		
	6 espanyols 2 marroquins 2 sud-americans	4 espanyols 1 russa 4 sud-americans	

2.4. Conceptes d'anàlisi

Per tal d'aconseguir la finalitat de l'estudi s'ha optat per realitzar una anàlisi de continguts sobre les transcripcions dels grups de discussió (vegeu annexos). A l'hora d'organitzar la informació i adaptar-la als objectius de l'estudi s'han creat les següents categories d'anàlisi:

1. Finançament
2. Coordinació.
3. Difusió de les actuacions que conformen els plans pilot
4. Cursos de català.
5. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn.
6. Voluntariat lingüístic.
7. Altres actuacions.
8. Context dels participants en els plans pilot.
9. Actituds dels participants en els plans pilot.

La informació presentada en aquest informe seguirà el mateix esquema per mantenir un ordre lògic.

3. Resum dels grups per municipis

En aquest punt es presenten les principals conclusions dels grups fets en cada un dels 7 municipis participants en el plans pilot. Als municipis on a més s'han fet entrevistes els continguts d'aquestes ja estan incorporats en el punt corresponent. En el cas de Lleida on s'han fet 2 grups es presenten per separat.

- Badalona
- Vic
- Manlleu
- Banyoles
- Reus
- Ulldecona
- Lleida

3.1. Badalona

Grup participants

3.1.1. Caracterització dels grups

3.1.1.1. Context

3.1.1.2. Característiques dels participants

Cinc alumnes del CNL participants en activitats

Marroquina
Brasilera
Porto-riquenya
Dos sud-americans

Tres participant en activitats

Paquistanès (d'aula d'acollida de 17 anys)
Xinesa (d'aula d'acollida de 16 anys)
Marroquí

A més es va entrevistar la mestra de l'aula d'acollida

3.1.2. Idees principals

3.1.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- Els canals de difusió de la informació s'haurien d'adequar més a la població objecte dels cursos per així aconseguir arribar tot tipus d'immigració, garantint d'aquesta manera la igualtat d'oportunitats. S'ha de fer un esforç perquè la informació, sobre la importància de conèixer la llengua catalana i l'oferta d'activitats i/o cursos, sigui difosa pel major nombre de canals possible. Entre aquests canals els participants destaquen:
  - Associacions d'immigrants.
  - L'Ajuntament (especialment en el moment de l'empadronament).
  - Mitjans de comunicació convencionals.
  - Cartells a llocs públics i freqüentats pels immigrants.
  - Escoles d'adults.
  - Instituts.
  - Entitats culturals.
  - Altres associacions.

“Cal més informació. Si es fa un esfuerzo y no llega.”

“(...)jo no veig que arribi la informació tan fàcilment

“Personalmente, creo que la mejor forma es a través de las asociaciones de poblaciones de extranjeros. Por ejemplo en cada comunidad, de pakistaníes, marroquíes, todos han hecho asociaciones legales que trabajan. Si se colabora a través de estos, ellos hacen la propaganda en sus compañeros, que hablan el mismo idioma, y llega más pronto.”

“(...)Otro canal es el ayuntamiento mismo, que cuando te empadronas, te dan un libro dónde te ponen direcciones de hospitales...pero de idiomas no pone nada.”

“Els mitjans normals de comunicació com la televisió, podrien fer una tasca (de difusió) que ara no es fa”.

- A Badalona existeix la percepció que hi ha una dificultat especial per fer arribar la informació a determinats sectors de la immigració badalonina. Les causes argumentades al grup de discussió són les següents:
  - Manca de temps :

“Y otra cosa, la gente que trabaja todo el día, y vuelves a casa para dormir”

- Manca de motivació:

“Entonces, lo que estamos diciendo, que no es problema para la gente que tiene la motivación, o bien, las circunstancias positivas para aprenderlo” pero si para “integrar a esa mayor parte que todavía para ir al medico tiene que buscar dos personas para ir con ella, ese es el problema.”

- Manca de relacions amb autòctons

“Y para hablar buscas los compañeros, los paisanos, como decimos.”

- Manca d' associacionisme:

“Yo soy argentina, y no estoy ligada para nada con alguna asociación, ni conozco casi gente argentina. Estoy absolutamente aislada en casos de paisanos.”

“I una pregunta molt concreta, el col·lectiu xinès hi ha alguna associació, o grup que incentivi el coneixement de la llengua catalana? No en conec cap. I el curs de català a l'escola. I no sé res a fora l'escola.”

- Manca d'adaptació idiomàtica de la informació.

“Entendre que hi ha gent que no sap llegir altres idiomes, com el català i castellà. Fer l'esforç de donar a conèixer l'idioma traduir la informació a altres idiomes.”

- A Badalona existeix un retard en la informació enviada per via postal que provoca en molts casos que la informació sobre activitats arribi quan ja ha passat.

“—Però hi ha una altra cosa, que jo no sé perquè és així. Tota la informació que m'envien per correu m'arriba tard. Quan ja s'ha fet.

—Sí, a mi també! I sóc de Badalona, correus no funciona.”

3.1.2.2. Cursos de català

- Es detecta una barreja de nivells a les classes que pot afectar negativament el funcionament d'aquestes i per tant l'ensenyament de la llengua catalana.

“Pero el problema es que desde el B1 como no se nos ha dado un fundamento, sucede que cuando voy a clase y esta aqui alguien como tu que vive aqui alguien como tu que vive aqui hace 30 años, y yo? Qué? Pero puede haber una persona que solo hace un año, es una mezcla dispareja.” ...“(...) y eso no debiera de ser, debiera haber algo más ajustado para los nuevos, y algo para la persona que quiere ahondar y quiera aprender más, pues bien que vaya a una clase especializada.”

- Els alumnes de Badalona han fet algunes propostes interessants sobre la metodologia docent a seguir en els cursos:

- L'ús de recursos visuals i auditius.

“Parece ser que diferentes personas tienen diferentes maneras de aprender y no sé como explicarlo, pero parece que el curso es solo una manera. Y entonces hay alumnos que aprender de formas más visuales, otras formas, oír, ver... Buscar de que manera el curso pudiera unir mas sentido para conseguir que todos aprendan.”

“I el que diu la senyora Dorca, d'entrar per els ulls, entrar per el tema lúdic, falta potser recursos audiovisuals. Està una mica empobrit de recursos.”

- Aprendre el català com un joc i no de forma agressiva sense que això signifiqui usar altres idiomes a les classes

“Per introduir l'idioma ho pots fer contínuament fent ús del català, ja a un nivell molt bàsic. Sense parlar un altre idioma. No ser agressiu, com un joc.”

- Adaptació dels materials escrits que serveix de base per als cursos.

“Després el dossier, i un llibre que tenim al nivell que estic a vegades és una mica repetitiu. Els professors diuen que està una mica desorganitzat.”

- En general es troba que el nivell inicial dels cursos és massa elevat per a les persones que parteixen de zero.

“Una sugerencia o una observación, llamémosla una observación. Yo cómo inmigrante que empiezo unas clases de catalán por primera vez, acabadita de llegar, yo esperaba que me iban a empezar el catalán a un nivel básico. Por lo menos que me enseñen un poco de vocabulario primero. Y me empezaron en una clase de conversación, que se llamaba, básico 1, me traumate. Si yo no hubiese tenido el deseo real de aprender catalán que fuera testaruda e insistente, yo no hubiera permanecido, yo me hubiera dado por vencida, porque fue muy frustrante. Fue más arriba de lo que yo esperaba”

“El llibre de català. El CD pel so parla molt ràpid, tant ràpid que no entens res. Crec que parlant en català està bé el CD, però una mica més a poc a poc. Hi ha massa nivell al començar”.

3.1.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- La utilitat de les activitats de coneixements culturals i de l'entorn es relaciona més que amb l'aprenentatge de la llengua catalana en els següents camps:
  - La inclusió social dels participants mitjançant el foment de la participació i l'ampliació de xarxes.
  - El coneixement de la cultura catalana
  - El coneixement del l'entorn municipal en el qual es viurà

Tot i això aquests tres beneficis son vistos, indirectament, com positius per aconseguir una bona motivació per aprendre català.

“Per a la integració, crec que és bo, per el català no ho sé. Clar qualsevol cosa que es faci en català serà bona per el català, però clar, també ajuda a la integració a Badalona, el municipi.”

“Y la actividad del mercado, tuve el segundo premio, pero no fue una ocasión para aprender catalán, sino para participar a un juego (...). Era solo una animación más en el pueblo, pero para aprender no me resulto muy útil. Solo para animar a aprender el catalán”

“Nos han gustado las actividades culturales. Para saber dónde estamos, para conocer la historia catalana”

“Son útiles para motivar y para conocer, las dos, ha sido útil.”

- A Badalona, la participació en aquestes activitats culturals i de l'entorn és minoritària.

“Sí, les sortides per aquí de Badalona. A mi m'agrada molt les sortides, però el que passa és que és minoritari.”

3.1.2.4. Voluntariat lingüístic

- El programa de voluntariat lingüístic és percebut com un complement útil a l'aprenentatge de català més que com aprenentatge per si sol. Aquest complement ajuda, sobretot, a trencar la por a parlar en públic.

“No es para aprender, es para romper el hielo!”

“Acclera el procés per començar a parlar el català.”

“Acaba amb la por, et dóna ganes de parlar”

- Es proposa que el programa “Voluntaris per la llengua” contempli la possibilitat de fer converses col·lectives, de manera oficial, i no tant sols parelles lingüístiques.

“I després també un altre recurs, que és molt lúdic i agradable, és posar gent amb una taula com aquesta, amb aigua, cafè, una cosa molt senzilleta i parlar. Aquí, per exemple, una taula amb nivell avançat, allà és nivell mitjà, i a l'altre costat un altre.”

“El que dic, és un grup amb una persona que guia”

“Me gusta la idea, pero yo lo haría con más gente. Un voluntario o dos pero con varios extranjeros. Que haya como un presidente de la mesa que pueda dirigir el debate. Porque depende de la persona me callo, o no. Me acostumbro a una persona y si me la cambian me de vergüenza.”

- Es considera que cal un nivell mínim de català per poder seguir el programa de voluntariat lingüístic.

“Esto para mi no funciona. Porque lo básico se necesita para poder construir un fundamento. Si no hay, el edificio se cae, pero conversa y pareja no funciona para mí.”

“Entonces ya sí. Cuando hay un fundamento bien construido, entonces uno puede arrancar”

3.1.2.5. Altres actuacions

- Es troba positiu fer altres activitats de tipus lúdic i festiu que potenciïn la motivació dels nous participants per aprendre català

“Por ejemplo la actividad que acabamos de tener dos semanas atrás, que fue tan buena, quiero felicitarlos porque estuvo tan buena. Como inmigrante me sentí motivada a aprender catalán. Es el primer país que he vivido donde me han motivado estudiar catalán, y me lo festejan y hacen una fiesta. La pena es lo que llegué a saber cinco días antes y no lo disfrutaron los compañeros míos.”

3.1.2.6. Context dels participants en els plans pilot

- Entre la immigració, es mostra un desconeixement general de l'existència del català en el país d'origen. Moltes persones no descobreixen l'existència del català fins l'arribada a Catalunya, amb l' excepció de persones que han tingut relacions amb catalans o que coneixen altres nousvinguts que han arribat abans.

"No sabia que hi havia dues llengües, m'ho van dir (al arribar) a l'escola."

"Vaig conèixer un home català, i a partir d'aquí vaig saber moltes coses de Catalunya. Abans no en sabia res."

- A Badalona hi ha un entorn marcat per la presència de castellanoparlants, però tot i això el català és vist com útil tant per ampliar les relacions com per motius laborals. A més hi ha un altre motiu per aprendre que es desprèn del grup, un motiu més cultural que defensa l'argument que cal conèixer la llengua d'on es viu ja que és part de la cultura del lloc.

"Quan vaig venir aquí, a Espanya, em posava nerviós quan vaig veure que la seva cultura i idiomes eren diferents. Quan vaig venir, no sabia res, ni castellà ni català. He pensat que estava com mort, no?, I després vaig pensar que he d'estudiar, aprendre la llengua i que sempre recordo pels meus amics que estaven a Pakistan."

"No solo por el trabajo, sino para comunicación, y entender. Porque obviamente, si estas aquí i todo el mundo alrededor de ti, te habla en castellano y entiendes, perfecto. Pero si todos te hablan en catalán y no entiendes pues entonces no te queda más remedio que aprender."

"Laborals, perquè quan vas a buscar feina, et demanen el català."

"Jo tinc contacte amb la immigració, perquè sóc una mica un punt de referència per altra gent i perquè fa temps que hi sóc. I els hi explico que faig un curs de català, i em pregunten si és útil, per què serveix... Els dic que facilita buscar treball, i tot això. I no és tan difícil explicar això."

"I ara, que tinc més temps, des de fa tres anys vaig començar a aprendre'l. Perquè veig que és a la terra on visc, i ho veig molt positiu."

3.1.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Es detecta l'existència d'una queixa dels nousvinguts contra les normes lingüístiques que hi ha a Catalunya. No es veu bé que només pel fet de veure que una persona és de fora els catalanoparlants li parlin en castellà i no li donin l'opció de poder usar el català.

"Si la gent et nota els accents, immediatament ja va al castellà. Independentment que parlis català. Jo dic, així en broma, mira fes-te un favor parla'm català. A mi no em fas cap favor parlant en castellà, jo no sóc castellanoparlant, el meu idioma és el portuguès. Vols fer-me un favor, parla'm en portuguès, i sinó fes-te un favor a tu, parla'm català. I continuen parlant castellà! I això no ho entenc"

- Per la majoria dels participants en el grup existeix un rebuig a la politització de la llengua i al nacionalisme que usa la llengua catalana com a contraposició a Espanya i a la llengua castellana. Es considera que la llengua hauria d'estar despolititzada i ser presentada com un fet cultural i no polític com de vegades es fa en l'actualitat.

“Yo siempre he querido vivir acá, en Iberia, no lo voy a llamar España, ni Cataluña.”

“(…)a darrere hi ha molta cosa política. Però per la normalització lingüística ha de fer servir un canal cultural i deslligar-se una mica de la política, perquè fa molt de mal a l'idioma. I jo dono classes d'idioma i mai parlo de política i no és necessari. I a la realitat castellanoparlant, està molt vinculat. La realitat aquesta és diferent i vinculada molt a la cosa política. Perquè no, posar-hi empena de l'altre costat, un missatge més positiu, vincular-ho a la cosa cultural. No perdre la cultura, els valors, no perdre allò que tenim i és patrimoni de tots. I és que el castellanoparlant tindrà una riquesa cultural si el parla.”

“I això és alguna cosa política que hi ha, no? Versus Espanya, és un problema molt profund, però no és aquest el tema.”

- Pels participants del grup de Badalona, Catalunya és considerada com una terra oberta d'acollida i la llengua com una eina que pot servir per la inclusió social dels nouvinguts. De totes formes, es posa de manifest que també hi hauria d'haver accions per part de la població autòctona per comprendre la cultura dels nouvinguts i no limitar-se a intentar aconseguir un assimilació cultural d'aquests.

“Históricamente Cataluña ha sido una tierra de acogida, ha sido un lugar de inmigrantes.(...). Y de hecho vas por ejemplo por el centro de Barcelona y te encontráis con una mezcla que parece la torre de Babel. A mi me parece que Cataluña es muy abierta, los catalanes son muy abierto. A ver lo que pasa es que cuándo yo llegué yo creo que llegué y a la semana ya hablaba catalán. Llegué con un gran sentimiento de integración, nunca me planteé si era un problema o no que hubiera dos lenguas, a ver es así y está bien que defienden su lengua y que den todas la posibilidades a la gente que vienen a vivir acá, como yo que vengo de fuera y puedan integrarse entre otras cosas a partir del lenguaje.”

“También estaría bien la participación de catalanes a las fiestas de inmigrantes. Porque siempre pasa al revés, que los inmigrantes van a la fiesta de catalanes para aprender. Porque si viene un catalán y habla catalán, dará un poco de sentido, y sentido de integración.”

3.2. Vic

Grup alumnes

3.2.1. Caracterització del grup

3.2.1.1. Context

Es tracta d'un grup format majoritàriament per alumnes que provenen de cursos de català del CNL de Vic. Encara que els participants del grup de discussió van participar en una activitat complementària, un grup de teatre, vinculada als plans pilot per l'aprenentatge de la llengua catalana. Han realitzat en els últims dos anys tres obres de teatre amb més d'una trentena de participants de múltiples nacionalitats.

La participació de tots ells, així com la repercussió que han tingut les representacions que han fet a la ciutat, ha motivat uns lligams personals entre els membres fins al punt de crear el grup de teatre "Tots els colors".

3.2.1.2. Característiques dels participants

- 5 participants. Descripció:
  - **Catalunya.** *Directora del grup de teatre i parella lingüística.* Després de participar com a parella lingüística va proposar la realització d'una activitat teatral complementària als cursos del CNL. Professora d'escola.
  - **Catalunya.** *Membre del grup de teatre i parella lingüística.* Es va apuntar a un curs de català a un nivell elevat per tal de millorar la gramàtica ja que no havia estudiat la llengua catalana a l'escola. Poc després va participar al grup de teatre i també va ser parella lingüística. Jubilada.
  - **Estats Units.** *Participant del curs de català i membre del grup de teatre.* Fa 3 anys que és a Vic. Ha realitzat cursos al CNL, és membre del grup de teatre i també ha estat parella lingüística. És traductor.
  - **Marroc.** *Participant del curs de català i membre del grup de teatre.* Fa 17 anys que és a Vic. Des de fa tres anys ha realitzat cursos al CNL, és membre del grup de teatre i també ha estat parella lingüística. És assalariat.
  - **Marroc.** *Participant del curs de català i membre del grup de teatre.* Fa 4 anys que és a Vic. Des de fa tres anys ha realitzat cursos al CNL, és membre del grup de teatre i també ha estat parella lingüística. Ha escrit una obra de teatre bilingüe amazig-català.

3.2.2. Idees principals

3.2.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- Segons els membres del grup, totes les activitats complementàries als cursos, així com el voluntariat lingüístic, provenen del mateix CNL de Vic.

“El consorci és d'on ha sortit tot. Ha sortit d'aquí”

- O bé d'una activitat derivada del CNL. Com el cas de l'obra de teatre en què fan esment al voluntariat lingüístic.

“Quan venen a veure l'obra de teatre, i veuen que organitza el curs i les parelles lingüístiques, pregunten què és i s'interessen.”

- L'accés als cursos que realitza el CNL és mitjançant les amistats, o bé la promoció en forma de cartells o en mitjans de comunicació locals (*El 9 Nou* o bé el 9 TV). La gratuïtat dels cursos també és un factor d'interès.

“Pels amics i també per la propaganda que fan en cartells que pengen pels carrers.”

“També pels mitjans de comunicació. El 9 i tot això”

“Veus que és gratuït i hi vas perquè t'animes”

3.2.2.2. Cursos de català

- L'oferta de cursos els sembla l'adequada. Tant en horaris com en nivells. La manca de temps no és per falta de cursos sinó per qüestions més relacionades amb una llarga jornada laboral.

“D'horaris hi ha de tot, em sembla. Però el problema és com s'ha de fer per combinar la feina que tens, els cursos, les activitats que s'hi fan. (...) em sembla que la combinació que ofereix i horaris van del matí fins a la nit.”

“(...)vaig començar de 0. No sabia ni una paraula. I ara faig un nivell que ja és intermig de gramàtica.”

- Als cursos s'hi apunta tothom igual. Però el que diferencia uns alumnes d'altres encara que els alumnes analfabets el seu aprenentatge és molt més lent. Un curs previ d'alfabetització ajudaria a aquest grup d'alumnes amb més dificultats que la resta.

“Tinc un familiar que fa classes de català en persones vingudes de fora. I m'explica que hi ha persones que són totalment analfabets i a més no saben ni el català, ni el castellà. Ja hi van entrant però és difícil”

- S'assenyala avantatges en la realització de cursos: en primer lloc a nivell personal, amb un enriquiment de les relacions amb l'entorn i les persones; i en segon lloc a l'àmbit laboral, es pot accedir a un ventall més ampli d'ocupacions.

“Sí, per comunicar amb altra gent. Sense l'idioma no el pots parlar. És molt necessari l'idioma, sense l'idioma la persona no pot viure.”

“Sí, per anar a comprar, per trucar, per l'hospital. (...) Si te'n vas al metge i et fa mal alguna cosa, li pots dir. Pots explicar el que et passa. És molt interessant.”

“Hi ha llocs de treball que et demanen certificats. Al diari posa català parlat i escrit, ho descartes perquè no parles la llengua.”

3.2.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- En general, l'aprenentatge de la llengua permet més proximitat entre el nouvingut i el parlant habitual. És vist com un esforç d'integració dels nous habitants.

“Penso que un programa global de llengua no pot oblidar la cultura, les tradicions.”

“Un immigrant com jo és possible de viure en castellà en el sentit que un pot fer compres,...). Però per entrar a la cultura catalana o per fer amics catalans s'ha de parlar català.”

“Els immigrants tenen uns deures i uns drets, jo crec que els deures, un ha de ser aprendre la llengua de la societat on un vol estar, que és una obligació. És una llei no escrita. Llavors si estem a Catalunya hem d'aprendre català.”

3.2.2.4. Voluntariat lingüístic

- El voluntariat lingüístic ha estat clau per fer ús de la llengua catalana habitualment, els ha donat confiança per parlar-lo. El curs sols els donava les eines per conèixer l'idioma.

“Penso que una cosa és aprendre català a un curs, i l'altre és parlar-lo. (...). Penso que les parelles és un mitjà molt bo, (...) Molt bo per acabar de saber l'idioma, una cosa és escriure'l i conèixer les regles, i l'altra cosa és saber-lo.”

“(...)si vas amb la parella lingüística una hora o més de parlar, de qualsevol cosa, és més fàcil. Practiques, hi ha més facilitat.”

- A Vic el CNL és l'eix vertebrador de les activitats a l'entorn de l'aprenentatge del català.

“El consorci és d'on ha sortit tot. Ha sortit d'aquí.”

“Quan vénen a veure l'obra de teatre, i veuen que organitza el curs i les parelles lingüístiques, pregunten què és i s'interessen”

“Es pot veure d'una manera tan fàcil. D'una persona que participa o no en aquest programa. Tot és diferent.”

- De les parelles lingüístiques n'han sorgit variants. Una és la del grup lingüístic, d'aquesta manera no fa tanta vergonya començar a parlar català. La segona variant és que diversos aprenents de català han fixat un dia i una hora a un bar de Vic i el fan servir de punt de trobada.

“Aquí el costat a un bar va començar un grup de 4 persones i ara són un grup de 14. La gent queda un dia, el dijous a la tarda i la gent sap el dia i va passant per allà.”

3.2.2.5. Altres actuacions

- El grup de teatre és l'activitat que destaquen amb més èmfasi els participants del grup. L'èxit de la proposta, tant de participants com de públic, ha generat un entusiasme en els membres del grup teatral. Encara que el nucli més implicat en el teatre tingui unes motivacions més enllà d'una simple activitat relacionada amb l'aprenentatge de la llengua, entenen que la simple participació d'activitats vinculades amb el català ajuda a la integració de les persones novingudes.

“El teatre ens ha donat ocasió de coneixe'ns més. (...) Hem omplert 5 vegades el teatre. (...) aquelles persones han après a estimar persones que han vingut de fora i han vist que convíem perfectament bé.”

“Una altra visió, els immigrants no només som mà d'obra.”

- Altres activitats. Han realitzat activitats lúdiques i d'altres més vinculades al nou indret on han escollit viure. Ambdues les troben igual d'importants.

“Els cursos sense alguna altra cosa estan molt bé, molt millor que res, però per mi queda fred.”

“S'han fet sortides a través de les parelles lingüístiques per conèixer l'entorn. (...) Activitats més lúdiques que es poden entendre com una anècdota, però si es mira com a conjunt, fa que la llengua sigui una cosa vehicular, de comunicació. Et fa ser part d'un entorn concret.”

3.2.2.6. Context dels participants en els plans pilot

- El fet de viure a Vic és un dels factors que ha motivat els novinguts a aprendre el català. Encara que per ells l'existència de l'idioma era un misteri abans d'emigrar, la voluntat d'integrar-se i teixir una xarxa social els ha impulsat a aprendre l'idioma.

“Hi ha una contradicció, però, perquè per exemple la gent et pot parlar català, però hi ha coses que estan escrites en castellà, com per exemple el contracte de treball o el permís de residència.”

“vaig decidir, precisament, parlar directament el català. I després el castellà va arribar sol, o no sé com, però va arribar.”

- L'ús del català o el castellà, depèn majoritàriament de l'origen de l'interlocutor.

“(...)es pensen que només parlem castellà. Ja et dic ara que jo parlo castellà, però el vaig aprendre més tard.”

“La gent que som de Vic sempre ens parlem en català, i només fem el canvi d'idioma quan parlem amb gent que ha vingut de fora. (...)A la gent que venim de fora els parlem en castellà, sense adonar-nos-en.”

3.2.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Es desprèn de l'anàlisi del grup que l'aprenentatge de l'idioma és una via molt útil per relacionar-se amb persones del territori.

“Viure pots viure, però si vols conviure i també conèixer la cultura d'un país s'ha de saber la seva llengua.”

“És una llei no escrita. Llavors si estem a Catalunya hem d'aprendre català.”

“(…)per entrar a la cultura catalana o per fer amics catalans s'ha de parlar català.”

3.3. Manlleu

Grup participants

3.3.1. Caracterització del grup

3.3.1.1. Context

3.3.1.2. Característiques dels participants

Vuit dones magrebines, una de elles era la mediadora i feia tasques de traducció en el grup. Totes han fet cursos i algunes han participat en el programa "Voluntaris per la llengua" i en activitats culturals i d'entorn.

3.3.2. Idees principals que apareixen

3.3.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- Es considera important la difusió primerenca de la importància de conèixer la llengua catalana en un context com el d'Osona, ja que això ajuda a fer més curt el període d'adaptació a l'arribada.

“El que he dit abans, també estan d'acord a informar ràpidament dels cursos. Perquè és horrorós aquest temps que no pots entendre res. Queda marcat aquest període.”

- L'ajuntament es considera una bona via mitjançant la qual arribar a la majoria de població i als col·lectius de difícil accés per altres canals. Aquest fet és degut al fet que tothom ha de passar pel tràmit de l'empadronament. Segons el discurs present en els participants, així s'aconseguirà millorar la llibertat de les persones i garantir el dret a la comunicació.

“Aquí l'ajuntament quan arribi la gent que trobin, que tinguin informació, al moment d'empadronar una explicació seria que aquí es parla català i aquí és Catalunya. D'una manera amable i que aquests cursos t'ajudaran. Proposar i donar allà la informació. Que sigui un servei estable, que no sigui eventual que alguns llocs si que trobarà. Com que no és una cosa que aprens que és extra, que no és anglès, ni informàtica, però vull dir que parlar és un dret i si no es fa te'l priven aquest dret, pensant que no volen obligar perquè un dels drets és la llibertat.”

3.3.2.2. Cursos de català

- A Manlleu la difusió dels cursos s'ha fet mitjançant bastants canals, però el més important i efectiu en el col·lectiu de dones magrebines és la mediadora social ja que al ser més pròxima les convenç amb més facilitat i difon la importància de conèixer català per a la vida quotidiana.

“Jo dels serveis socials.”

“Diuen que la (nom de la mediadora) és com un imant, convenç a tothom.”

- L'horari dels cursos és difícilment compatible amb les feines de les dones que treballen i amb les càrregues familiars.

“Fa 5 anys que estic aquí i m'agrada molt estudiar català, però no puc, només dies, com tinc que treballar, i m'agrada molt visc aquí.”

- L'ús de la informàtica és un bon incentiu per anar a classe i aporta un valor afegit als cursos de català.

“Informàtica, afegir més informàtica.”

3.3.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Es detecta interès a aprendre la història i cultura catalanes en els cursos/activitats ja que fins ara les desconeixien.

"I la volem estudiar la Catalunya, i la història de Catalunya. Volem saber més coses."

"Si perquè volem saber més, perquè no sabem res."

- La suma de cultures és vista positivament i no tan sols l'"assimilació" d'una cultura a l'altra. En aquest sentit es proposa tenir en compte les tradicions dels nouvinguts i donar-les a conèixer al mateix temps que ells aprenen les catalanes, ja sigui mitjançant activitats o mitjançant cursos.

"Cada dia preguntava que havíem fet, la festa del xai, les tradicions, s'informava molt per acostar-se més, les tradicions del Marroc. I nosaltres també volem aprendre la història de Catalunya. Abans, però, hi havia unes classes que t'atorgaven cultura, t'anul·laven la teva."

3.3.2.4. Voluntariat lingüístic

- A Manlleu s'usa el voluntariat lingüístic com a reforç/complement dels cursos, i les participants al grup tenen una opinió positiva sobre el programa.

"-I t'ha agradat?"

-Sí molt."

- Es detecta que les relacions voluntari/aprenent passen l'àmbit d'aprenentatge i es donen relacions més personals i d'amistat.

"Els meu fills amb l'Alícia, quan va venir a casa meva els hi va agradar molt als meus fills. Parlaven amb ella en català."

3.3.2.5. Altres actuacions

3.3.2.6. Context dels participants en els plans pilot

- Gran part de les dones del col·lectiu participant van arribar a Catalunya sense saber-ne res i per motius de reagrupament familiar amb el marit.

"Vaig venir perquè el meu home va fer la reagrupació familiar, i la Hayed també. Bé tres de les que som aquí. Ah sí, ella amb els pares"

- Els principals motius que van portar aquestes dones a aprendre català són els següents:
  - Millorar la seva capacitat de relació.

"Primer per parlar amb la gent"

- Comprendre la llengua que parlen els seus fills.

“Tinc 4 nens, m’agrada molt estudiar català per poder ajudar els meus fills a fer els seus deures.”

- Aprendre la llengua parlada al territori on viuen.

“Sí, perquè vivim a Catalunya. Vull estar a una regió on saber parlar la llengua. Si vivim a Madrid o a França, o no importa el país, s’ha d’aprendre la seva llengua.”

“A mi m’agrada sentir-me una ciutadana d’aquí. Que puc anar a comprar, amb els teus diners, però amb l’avantatge sobre un estranger, que som d’aquí.”

- Per relacionar-se amb els serveis.

“Em vaig trobar aquest malestar de no poder-me comunicar, sobretot si vas al metge que ja és una cosa que et fa mal no és només expressar-te, i a més tens un bebè”

- Raons de millora en el mercat laboral.

“Per buscar feina”

- Poder cursar els estudis.

“Como yo faltaba un año para acabar el bachillerato a Marruecos, vine aquí con la idea de acabarlo, estudios y todo. Pero como los primeros días no puedo hablar ni nada, como antes tenía 18 años, no pude ir al colegio para estudiar.”

- Respecte a l’aprenentatge de les llengües es considera que:
  - Entre la immigració no castellanoparlant hi ha la percepció que aprendre català és més difícil que castellà, però realment no és així, sinó que és la sensació psicològica, ja que castellà tothom més o menys l’ha sentit algun cop i sap que existeix.

“Una cosa que la gent tothom pensa, que és més fàcil el castellà. Però perquè tenen idea del castellà.(...) És que som nosaltres que ens fem aquí una idea”

- A més la norma lingüística de parlar en castellà als nousvinguts reforça aquesta imatge.

“Aquesta idea la reforça la gent on anem, a les botigues”

- Hi ha una gran part de la immigració que aprèn primer castellà i com que amb aquesta llengua poden viure no busquen els beneficis que els donaria aprendre també català.

“T’acomodes. Ja sé castellà, la gent em parla castellà, per què trencar-me el cap?”

- El fet que la immigració magrebina parli francès facilita molt l'aprenentatge de català. Però hi ha diferències, per exemple el castellà és considerat més fàcil per la gent del Riff ja que l'accent és molt semblant.

“El francès ajuda molt”

“Perquè el francès al principi et serveix perquè és proper (...). És normal perquè aquí la gent a Catalunya viu a prop d'una frontera hi ha moltes paraules iguals”

“L'accent castellà recorda molt el de les muntanyes del Riff, sents gent parlar i t'ho recorda molt. Tenen una semblança, és el sentiment, veure la gent parlar. I veure tot això, tenen alguna cosa a veure.”

3.3.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Es detecta l'actitud lingüística per part dels catalanoparlants d'usar el castellà quan es dirigeixen a la immigració.

“Quan estàs estudiant bé, però un cop surts fora, la gent no s'adrecen a tu en català. No es pensa que una marroquina amb mocador podria parlar-lo.”

- Hi ha un sentiment que es donen certs prejudicis de racisme/classisme envers els nouvinguts. Però aquest és menor quan el nouvingut parla català.

“Siempre miran de una manera muy mala. Un día estoy en Barcelona parando los taxis y no quieren parar. Porque estoy con el pañuelo.”

“Vaig acompanyar una amiga que feia anys que vivia aquí, però no va poder anar a estudiar català. Es volia comprar roba per tornar al Marroc per anar a unes vacances(...)la senyora no ens va atendre ni ens va dir res, ni què voleu, ni res de res. Després vaig pensar en sortir, però no, vaig provar de pensar el que diria, de vocalitzar bé, bé, en català. I ella es va girar i va dir, parles català? I després començava a ensenyar-nos coses, quan vaig dir. Mira només volem mirar, no he vingut a comprar només a mirar. No, no cap problema, va dir.”

- Els fills de la immigració a Manlleu parlen català entre ells, però a la família la llengua materna.

“Jo (els) parlo àrab, però els meus fills entre ells parlen català.”

3.4. Banyoles

Grup participants

3.4.1. Caracterització del grup

3.4.1.1. Context

En el cas de Banyoles hi va haver greus problemes de comunicació perquè les assistents no entenien gens el català i molt poc el castellà. Només hi havia una noia jove, entre els 25 i 30 anys, que sí que demostrava que entenia tot el que dèiem, tant en castellà com en català. Hi havia una altra senyora que tot i portar molt de temps a Catalunya i afirmar que entenia tot el que dèiem no responia mai a les qüestions ni participava en les converses, per la qual cosa no sabem fins a quin punt comprenia l'idioma.

La falta de participació potser també es devia a altres factors com el fet que l'equip tècnic estava format per homes i elles es cohibien a vegades. El fet que només vinguessin dones no estava planejat i menys que algunes no fossin de les convocades a la reunió inicialment.

Tot i això quedava clar que la falta de participació es devia més aviat a la no comprensió de l'idioma. Cal tenir en compte que la majoria de les dones són analfabetes i per a elles és molt més difícil aprendre a llegir i escriure en un idioma nou si no tenen la base gramatical de referència en el seu idioma matern.

3.4.1.2. Característiques dels participants

Les nou dones assistents són de Gàmbia o Senegal, d'uns 25 o 30 anys, totes menys una amb fills i amb una mitjana de residència a Catalunya de 3 a 5 anys exceptuant-ne una que hi és des de fa gairebé nou anys.

3.4.2. Idees principals que apareixen

3.4.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- A causa del perfil de participants del grup i del seu escàs contacte amb les institucions i població autòctona i amb la població de diferent sexe es comprova que el canal que més ha funcionat per fer la difusió dels cursos i activitats vinculats amb la llengua catalana ha sigut la intervenció de mediadores. Aquestes mediadores són més properes a les dones i aporten la suficient confiança per fer comprendre que les classes i activitats seran útils. També cal destacar que les dones no identifiquen les mediadores com a tals sinó com a "iguals" seves (dones i aproximadament del mateix origen geogràfic).

*“-¿Cómo os llegó la información de los cursos? ¿Cómo os enterasteis que había estos cursos?
¿Os lo contaron, lo visteis en el centro?*

-Una mujer nos lo dijo.

-¿Quien es esta mujer?

-No está presente

-¿Pero ella ya había hecho estos cursos?

-Sí.

-¿Como se llama? Se llamaba

-“XXX” (Es la mediadora)”

3.4.2.2. Cursos de català

- Es posa de manifest que per a aquest col·lectiu la situació de les instal·lacions és un element clau per la assistència i participació en els cursos de català. Així doncs, a Banyoles, el fet que ja no es facin classes al centre cívic ubicat al seu barri els suposa una barrera per continuar les classes.

“-Y,¿os va bien venir hasta aquí? ¿Está cerca de vuestra casa?

-Si

-¿Sois todas de por aquí, del barrio?

-Si.”

“-(...)O sea, que si la profesora o profesor estuviese aquí vosotros quizás os apuntarías otra vez a las clases de catalán...”

-Sí,sí.”

“Un cop han fet el primer pas ells s’hi enganxen però el primer pas els costa. Però si ells un cop han fet el pas els canvia la ubicació doncs és molt més difícil per ells, a més comptant amb el tema de les dones que depenen d’uns horaris de mainada, etcètera, etcètera... aleshores fer-ho al centre cívic que era al barri allà on ells viuen era molt fàcil per ells, no? Jo crec que seria molt interessant que es pogués tornar a fer al centre cívic, no?”

- A causa dels trets culturals de les dones participants, el fet de barrejar sexes en els cursos és vist com un obstacle perquè participin. Tanmateix, el fet que el professorat sigui home o dona no és vist com una barrera a la participació de les dones ja que les relacions dins del seu col·lectiu són diferents que amb els professionals dels centres.

“–Y, ¿cómo era el curso? ¿Quién se apuntaba? ¿Erais mujeres, hombres y mujeres juntos, jóvenes y mayores...?”

–Sólo mujeres.

–Y, ¿de edades, más o menos como vosotras?

–Sí, como nosotras.”

“Normalment on van els homes no hi van les dones.”

“–Llavors els cursos de català millor que fossin uns per a homes i uns per a dones? Normalment funciona millor.”

“Es cohibien si el professor era home, o no?”

–No perquè jo crec que la relació que tenen amb nosaltres és diferent perquè veuen que la nostra relació és de tu a tu. Jo per exemple els tracto tots igual. I quan ve algú i me'l presenten li faig dos petons. Que ells no hi estan acostumats però és la nostra manera de funcionar. Llavors la relació que tenen amb nosaltres, amb els professionals que treballem a la Farga, és diferent que la que tenen dintre de la seva pròpia comunitat.”

- L'horari dels cursos hauria d'adaptar-se a les necessitats d'aquest col·lectiu, que està molt condicionat per les feines de la llar i els fills.

“–El horario de los cursos de catalán también os iría mejor a esa hora, a la hora que están los niños al cole?”

–Sí, sí. Mejor de las tres hasta las cinco.

–Todas tenéis niños?

–Sí, sí.”

3.4.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Es detecta un cert desconeixement de les activitats culturals i de l'entorn que es van portar a terme en el municipi. Tot i això, les activitats més properes a la vida quotidiana, com poden ser les classes de costura i les visites a botigues, són percebudes positivament per part de les participants i són les més recordades.

“–¿Qué habéis hecho?”

–Les botigues de fruites.

–¿En qué consistía, qué hacías en la excursión. O sea, ibais a les botigues y¿ qué hacíais?

¿Comprar, preguntar el nombre...?”

–Sí, preguntar el nombre. ¿Como se llama esto? Poma, pera, melocotón...”

“–Os parecería buena idea combinar dos actividades como se esta haciendo, informática y catalán, hacer otras cosas, clases de costura y catalán. Me parece que también se hacía aquí. No sé.¿ Lo conocéis?”

–También.

–¿Y enseñaban las dos cosas? ¿Como se decían las cosas en catalán y costura? ¿Esto os parece buena idea combinarlo?”

–Sí.”

- Es posa de manifest les ganes de participació de les dones sempre que siguin en activitats que no suposin desplaçaments lluny del barri on viuen. Les classes d'informàtica fetes al centre cívic són un bon reclam per atraure participants. El fet que es facin íntegrament en català facilita l'aprenentatge de la llengua al mateix temps que ajuda a aprendre noves habilitats no lingüístiques relacionades amb la informàtica.

“—Ordinador? Això ho esteu fent ara, no?”

—Y las clases del programa están en castellano o en catalán?

—En català.

—Cada semana un día, miércoles.

—¿Las entendéis bien, las podéis seguir bien?

—Sí, sí.

—¿Todas vais a aprender informática?

—Sí.

—¿Y todas seguís la explicación en catalán, lo entendéis bien, o qué?

—Sí (rialles)

—Cuando vendrá sólo catalán, castellano no.

—¿Sólo catalán?

—Sí, sí sólo catalán.”

3.4.2.4. Voluntariat lingüístic

- Entre el col·lectiu de les participants del grup hi ha un absolut desconeixement del programa de voluntariat lingüístic, cosa que posa de manifest la dificultat de fer arribar la informació a tot tipus de població.

“—¿Sabéis qué es el programa “Voluntaris per la llengua”? ¿Las parejas lingüísticas? ¿Habéis oído hablar de él?”

—No.”

- De tota manera, quan s'assabenten de què és el programa “Voluntaris per la llengua” les dones participants mostren un cert interès, tot i que no queda massa clar si hi hauria inconvenients que la parella lingüística fos un d'altre sexe.

“—Una persona voluntaria, que no cobra para hacer eso, y que da su tiempo a esa persona. ¿Esa experiencia os interesaría a vosotros quizás?”

—Sí

—Hablar con una persona, por la calle, paseando, o aquí. Un día a la semana tenéis no un profesor particular, sino sólo hablar. Él habla y vosotros escucháis. Eso se llama así, eso se llama así... Voluntario lingüístico. ¿Os interesaría?

—Sí, sí...

—¿No habría ningún problema para que vosotros hablaseis con una persona? ¿O sea, vuestra familia no tendría ningún problema para hablar con una persona una vez al día? ¿Vuestro marido ni nadie? No, no, no es una broma.

—(rialles)

—No (només respon una d'elles)”

3.4.2.5. Altres actuacions

3.4.2.6. Context dels participants en els plans pilot

- Els motius que van portar les participants a arribar a Catalunya van ser familiars, el cas més habitual és l'arribada primer del marit i després de la dona.

“—¿Y que os llevó a venir aquí? ¿A España o a Cataluña?”

—España.

—¿Pero por qué decidisteis, por ejemplo venir a España en vez de elegir a otro, no sé, Francia?

—Los maridos.

—Claro, normal, claro. ¿Por la familia?

Assentiment general.

—¿Ya estaban aquí ellos?

—Sí.”

- Fora dels cursos, en el col·lectiu participant en el grup, no existeix una relació amb la població autòctona, fet que dificulta l'ús de la llengua catalana. A més, es detecten certs prejudicis per part de la població autòctona que aïllen encara més aquests nousvinguts, arribant a l'extrem que s'han format barris que són “guetos”, on no hi ha barreja amb població autòctona i només viuen immigrants, fet que dificulta encara més l'ús i aprenentatge del català mitjançant relacions quotidianes. Tot i aquestes dificultats, tal com afirmen les participants, l'aprenentatge del català pot ajudar a millorar les relacions socials.

“—¿No tenéis contacto entre personas que hablan catalán ningún contacto entre el día?”

—Año pasado cada semana un día hablabamos catalán. Pero ahora no

—¿Vuestros maridos tampoco hablan?

—No.”

“—Y a partir de haber hecho el curso de catalán, ¿habéis empezado a hablar con gente catalana?”

—Sí.

—¿Con quien? Con qué personas?

—Sí, a veces con los de la tienda y a veces con vecinos en la calle.”

- Les principals utilitats que les dones veuen a l'aprenentatge del català són:
  - Utilitat laboral.

“Si no hablo ni castellano ni catalán es difícil trabajar”

- Possibilitat d'ampliació de xarxes i relacions.

“Porque así podemos hablar con la gente”

- Millora de la comunicació i comprensió amb els seus fills, sobretot en edats primerenques.

“—Yo tengo dos niñas y ellas siempre hablan catalán.

—Al menos entenderlo.

—¿Y esto os puedo motivar a vosotras para aprender catalán, al menos para entender lo que dicen ellos?

—Sí.

—¿Y cuando hablan con otros niños, tu hijo con su hijo en qué lo harían, en catalán?

—Sí.

—¿Aunque los dos sepan hablar mandinga?

—Sí.”

3.4.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Per aquest col·lectiu, l'aprenentatge de la llengua catalana és considerat com més difícil que el de la llengua castellana tot i que Banyoles és una ciutat marcadament catalanoparlant. Aquest fet va lligat a la manca de relacions amb autòctons i a la major oferta de canals de comunicació en castellà, especialment la televisió.

“¿Qué es para vosotras las dos lenguas, una complicación, una riqueza, una cosa que no entendéis? ¿ Por qué dos lenguas y no una?

–Bueno, para nosotros el catalán es difícil.

–¿Es difícil?

–Assentiment general.

–¿Más que el castellano?

–(Assentiment general.) Castellano mejor.”

“–No, yo nunca he hecho un curso de castellano.

–(riures) No, sólo catalán.

–O sea, que el español que habláis lo habéis aprendido por la calle.

–Por la televisión. (...) mirando la telenovela”

- Els fills de les immigrants usen més el català com a llengua habitual, sobretot en les relacions fora de casa. Aquest fet provoca una actitud contrària a l'abandonament de la llengua materna per part dels fills i la substitució d'aquesta pel català.

“Cuando en casa siempre catalán. A mi no me gusta que siempre hablen catalán, hablar nuestro idioma.”

3.5. Reus

Grup de participants

3.5.1. Caracterització del grup

3.5.1.1. Context

La situació i el context amb els entrevistats de Reus ha estat molt positiva. Molts d'ells parlaven fluïdament el català i això que encara no havien fet els cursos superiors de català que ofereix el Consorci. La seva motivació per aprendre la llengua era alta perquè la veien com una eina molt útil per integrar-se.

Els assistents han cursat i superat els cursos B1 i B2 que imparteix el CNL a la ciutat.

Un d'ells destacava per sobre de tots els altres. Es tracta d'un noi marroquí d'uns 25 anys llicenciat en econòmiques. El nivell dels altres semblava bastant homogeni: tots podien seguir sense dificultat la conversa en català però havent de fer intervencions en castellà.

El nivell cultural del grup era molt elevat ja que el noi marroquí era llicenciat en econòmiques al Marroc, la noia colombiana era mestra i la noia panamenya és una aficionada a la lectura. Ells mateixos ens expliquen que creuen que la gent que vol aprendre català ja parteix d'un cert nivell cultural i té inquietuds vers el nou país on viu. La parella de marroquins ens expliquen que hi ha molts dels seus coneguts que no saben català i que tampoc l'aprenen.

La visió de la llengua que tenen aquests entrevistats no queda limitada a l'àmbit acadèmic, sinó que s'amplia a l'àmbit laboral, familiar i social. Tots ells en explicar-nos les seves vivències es refereixen a tots els camps de la seva quotidianitat, des de la botiga fins a la feina passant per les converses amb desconeguts pel carrer o amb els amics més íntims. Això demostra que per ells el català és una llengua d'aplicació en totes les esferes socials i no només reservada a certs àmbits. En certa manera es veuen immersos en un ambient catalanoparlant.

3.5.1.2. Característiques dels participants

9 participants:

- un noi i una noia d'origen marroquí d'uns 25 anys d'edat, el noi és llicenciat en econòmiques al Marroc,
- un uruguaià d'uns 40 anys que treballava com a muntador de mobles,
- un noi gallec d'uns 25 anys que havia vingut a Catalunya perquè la seva empresa hi tenia una sucursal i li oferien millors condicions,
- una dona d'origen navarrès d'uns 30 anys d'edat que treballava com a secretària en una empresa,
- una dona d'origen castellà d'uns 35 anys que residia a Catalunya des de feia 12 anys,
- una dona d'origen panameny d'uns 35 anys que tenia dos anys i sis mesos de visat,
- una dona d'origen colombià d'entre 45-50 anys, amb dos anys de residència a Catalunya, havent passat anteriorment per Andalusia; treballava en una residència d'ancians,
- una dona d'uns 45 anys d'origen dominicà amb quatre anys de residència a Catalunya i casada amb un català.

3.5.2. Idees principals

3.5.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- Respecte a la coordinació d'entitats, els membres del grup diuen que els han donat moltes facilitats per poder-se apuntar i no ens mencionen cap problema ni dificultat per poder rebre el curs. Les vies d'informació són vàries.

“Jo pel diari i després vaig anar al centre.”

“–Yo, bueno fui en el ayuntamiento, en cantidad de lugares.

–Yo también en el ayuntamiento.

–Tu també a l'ajuntament?

–Yo pregunto a mi marido y él me lo dice.

–Jo una amiga.”

“Nosotros cuando arribem aquí a Reus una familia uruguiana que tenen dos fills que estudien aquí al Salvador Vilaseca i ells estan treballant aquí ens ho van dir.”

“Eso también queria yo destacar.”

3.5.2.2. Cursos de català

- Destaquen que la gratuïtat dels cursos és un element d'importància a l'hora d'accedir-hi.

“En referencia a los voluntarios y a todo en general, a todo el tema del aprendizaje. Si yo tuviera que pagar tal vez no podría hacerlo.”

- Hi ha hagut una sèrie de queixes i recomanacions per tal de fer els cursos més dinàmics i suprimir els elements que dificulten la docència. En la primera aportació s'observa com la sensibilitat està a flor de pell en temes d'imatge que els autòctons tenen dels nousvinguts.

“Per exemple en un curs de “què fas?” han ensenyat a aprendre solament el fuster, el metge..., per què no han ensenyat, per exemple, un abogado, otras profesiones?”

- Cal veure que en el tema del nivell comú a la classe hi ha disputa entre dos dels participants, element que un tercer atribueix a l'heterogeneïtat dels alumnes.

“Això per una gent que no sé... El que crec és que la gent que aprèn el català és una gent culta i llavors s'ha de donar tota la llengua, no només un poco de lengua.”

“És que no, de moment es te que fer així, perquè... Voy a hablar en castellano... Que tal a mi me van a hablar un montón de cosas, no... Tiene que ser así. Que estamos a poco a poco... Eso va de acuerdo al nivel. Y el objetivo no es invadirnos de cosas, el objetivo es que aquel poquito lo hagamos bien.”

“Yo creo que se tendría que tener en cuenta de que los cursos son demasiado heterogéneos.”

- Crítiques al fet que no es considera que la població objectiu treballa i acaba cansada de la feina. Molts opinen que el curs hauria de ser més dinàmic i pràctic i menys teòric.

“Jo crec que hi ha una carència al curs de català en una herramienta molt important que és la música, por ejemplo”

“–Es muy aburrido a veces!

–Sí, perquè has de tenir en compte que la majoria de gent que estem aquí aprenent som gent que quan sortim de la feina has estat vuit hores treballant, has estat treballant. Arribes a casa i pàgina no sé què, pàgina no sé què, i gramàtica. (El marroquí parla) Deixa'm acabar si us plau. Em sembla molt bé, la gramàtica és necessària però no tota l'estona. Jugar, fer... participar, perquè aquí estem per parlar, no? Quan parlem a classe? Vale que som molts però caldria una mica. I aquí estem per parlar, per parlar i per fer classe. Després és normal que al carrer tinguis vergonya perquè no parles ni a classe.”

“–No feu grups i converses?

–Sí però sempre dient el que ja ve guiat, mirant el llibre...

–Siempre parlan los mismos y los otros se esconden detrás de los que parlan.”

- Sobre l'arquitectura de l'aula també un participant en fa referència i la seva citació produeix un assentiment general del grup.

“Y otra cosa: la incomodidad que tienen algunos locales donde hemos hecho clase. Eso es tremendo. Tremendo para todos, para el oiente y para el alumno. Yo vengo de un país del Tercer Mundo y nunca en mi vida había visto un salón en L. Donde... Yo voy con gente que no conozco, de mi grupo.”

- L'horari també és un dels temes que creen més queixes entre els participants, i aquesta vegada són unànimes. Els canvis horaris no han agradat als alumnes perquè no s'ha tingut en compte que treballen i que no es poden adaptar als canvis de classes. També esmenten que un cop tancada la porta no es pot accedir al recinte perquè no hi ha ningú que l'obri.

“El año pasado eran mejores para mi. Entraba un poco más tarde, unos quince minutos que se sienten. Porque ahora llego muy justo del trabajo. Y le pasa a mucha gente. Y otro problema que tenemos es que como máximo se puede entrar 15 minutos después, diez o quince minutos después. Salvo raras exepciones, la puerta está cerrada porque el lugar es incómodo para el docente, no hay nadie que pueda abrir la puerta, hay que tocar el timbre.”

“De tres a cinco... ya no está.

Aquest era el millor.

L'horari que us va millor és de 3 a 5?

Sí, sí.”

- La percepció dels integrants és de que els alumnes segueixen inscrivint-se als cursos per completar més nivells.

“I la gent torna a repetir normalment? Segueix els nivells?

Sí (general)”

“Yo se que sí. Incluso algunos compañeros que hicieron el curso conmigo el año pasado hicieron el curso acelerado en el verano y ahora están en el B3. El grupo ese sigue junto.”

3.5.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Citen les activitats dirigides a fills de castellanoparlants que creuen positives. També es mostren encuriósits per la història de Catalunya i esmenten les explicacions propedèutiques que en van rebre.

“Anava a dir que també aquí al centre va fer per a nens petits un concurs per als nens que són fills de persones castelles per animar que parlin en català. L'any passat. I això està molt bé. I també hi ha classes que també com ens van donar l'any passat sobre la història de Catalunya, i uno se entera.”

- Les activitats de coneixement de l'entorn han estat summament positives perquè han aconseguit que els alumnes poguessin conèixer l'entorn rural de Reus que d'altra manera haurien tardat més a visitar. També és rellevant el fet que a partir de les sortides alguns alumnes hagin repetit les visites per compte propi amb la família o amics, incrementant l'eficàcia de les activitats. A més, aquestes activitats agraden molt als alumnes i per alguns és fins i tot trist perdre-se'n alguna.

“–Sortides que se hacen a Montblanc...”

–Jo hi he anat dues vegades.”

“El año pasado fui a la actividad que se hicieron. Y este año, fue lo más triste que me pasó, llegué en el autobús, porque se iban al Camp Nou, ese de Barcelona. Yo llegué en el autobús. Empiezo a correr porque llegaba tarde y eso que vi a los autobuses que se van. He plorat.”

3.5.2.4. Voluntariat lingüístic

- En general destaquen que l'experiència ha estat summament positiva. Es destaca també que el perfil de parella autòctona és d'un individu culte i d'una mitjana d'edat avançada.

“Jo estic molt contenta amb la meva parella. És una dona que es diu Gardènia. És molt, molt amable i em convida a molts actes. Una vez cada semana, i solament puc parlar català i és molt, molt agradable.”

“Dic que tinc sort perquè el meu voluntari és un home culte que ha estat en molts països. Ja té una experiència de llengües. També em sembla que és un home ordenat perquè a cada dia hem de preparar o parlar d'un tema.”

- Alguns alumnes no tenen facilitats per aconseguir parella lingüística perquè viuen en pobles veïns a Reus que no disposen d'aquest programa.

“Jo no en tinc.

Tu no en tens?

No perquè com que no visc aquí a Reus...

És més complicat?

Sí.”

- Han sorgit problemes com el de falta d'afinitat entre els membres de la parella o la militància política que alguns fan dels voluntaris lingüístics.

“La meva parella lingüística es un señor de unos 60 años y me dijo el primer día que llegó me hizo un planteo más bien ideológico. Y yo me quedé un poco sorprendido. No es nuevo para mí. M'ha dit que, él, como muchos otros catalanes, para ellos es una militancia el participar de la tarea voluntaria lingüística.”

- Els voluntaris per la llengua sovint inicien relacions d'amistat amb els al·lògens que es prolonga i s'intensifica a l'estrictament del programa.

“Jo també hauria de dir que la voluntària de la meva dona ens ha adoptat als dos. Quan es troba amb la meva dona i quan ve a casa parlem els tres, així que els tres, és una mica, és molt agradable.”

- Necessitat de voluntaris joves perquè comparteixen més temes amb els alumnes joves.

“Per això et dic que normalment els voluntaris ha de ser gent jove per anar més amb els alumnes.”

- Els voluntaris és un marc d'interrelació bidireccional cultural necessària. L'enriquiment és mutu.

“Per la qüestió del voluntari em sembla que és una bona idea perquè acaba de dir-nos que la gent catalana també aprèn la teva llengua, no la teva llengua, la teva cultura. Llavors no solament això és per a mi, sinó per a ells també.”

3.5.2.5. Altres actuacions

- Les amistats creades al llarg dels cursos es potencien amb trobades a banda del CNL. Aquests són marcs on ja es parla en català entre els al·lògens de manera espontànea.

“És molt agradable amb aquestes companyes que quan ens trobem en català automàticament. Perquè com que ens coneixem en català, parlem en català.”

3.5.2.6. Context dels participants en els plans pilot

- Sobre la percepció que els immigrants tenen de la utilització del català i castellà en públic hi ha opinions divergents. Entre ells però hi ha consens en el fet que a ells els parlen més en castellà i que als autòctons els agrada que parlin en català.

“Ara pots sortir a la calle vas a escoltar más castellano que català. I gent catalana que parlà en català.”

“El problema es que con nosotros hablan castellano. Pero tu si sales al carrer escuchas... Escoltes català.”

“Això, jo crec que és perquè hi ha molta immigració a Catalunya. Cada cop n'hi ha més i molts estrangers que no és catalana, que no és catalanoparlant.”

“Jo mai he tingut cap problema, al contrari. Ells quan veuen que no sóc d'aquí i parlo, i trato, és que m'ajuden i estan orgullosos...”

“Catalans entre ells parlen català però amb el estrangers no.”

- Observen que hi ha una falta de voluntat dels castellanoparlants a aprendre i parlar català.

“Perdone, aquí hi ha gent que viuen aquí fa 40 anys i ningú hablen català. Jo respecto la seva opinió.”

“Moles vegades és per política.”

“Yo creo que de latinoamericanos todos inquietos para aprender català. El meu marit és de Santandre de Cantàbria. Y, uf! Catalán?”

- Els horaris laborals poden ser un elements que dificulti l'aprenentatge del català.

“I jo et diu un altre motiu. Aquí a Espanya els treballadors treballen 40 hores a la setmana.”

- Discrepen sobre la utilitat o necessitat de saber català per raons laborals. Creuen que el català només és imprescindible o molt útil si la feina és qualificada.

“I és molt important per a mi, per la feina sobretot, perquè estic en una oficina. En teoria no tinc problema si ho faig en castellà, però prefereixo fer-ho en català, per això estic aquí.”

“Al principi d'arribar aquí sempre em preguntaven si parlava català. Per treballar en una fàbrica. Que tu creus que no ho necessites... No.”

“Per mi com que sóc llicenciat en economia i m'han demanat la llengua catalana. Tens que saber la llengua per treballar al banc o en algun... (altre lloc)”

3.5.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Els participants creuen que la llengua és necessària per poder entendre el context social que els envolta i així poder-se integrar a la societat catalana.

“La llengua és la clau de cada cultura. Si saps la llengua pots saber la cultura. Llavors pots entrar en la integració amb la gent. Llavors pots viure sense problema. Quan vas a un país has de parlar la mateixa llengua.”

- Les motivacions per aprendre català semblen evidents als participants. Ells creuen fermament que s'ha d'aprendre la llengua del lloc d'acollida. No busquen, en general, justificacions pràctiques sinó que per ells es tracta d'una evidència social.

“I vosaltres per què vau voler aprendre català?

Jo perquè visc aquí.

Estem a Catalunya, es parla català.

És lògic.

Perquè estic aquí, tindrem un fill o dos i m'agadaria que parlessin català.”

- Per tal d'aprendre català creuen que el que cal és voluntat i a partir d'aquí els impediments es superen.

“Estem dient que és tenir temps pel que tu vulguis. Llavors si tu vols, vols.”

3.6. Ulldecona

Grup participants

3.6.1. Caracterització del grup

3.6.1.1. Context

En la utilització i habilitat del català els nois mostren una habilitat pròpia d'un autòcton qualsevol.

3.6.1.2. Característiques dels participants

Al grup hi assisteixen:

- Dos nois d'entre 15-17 anys que han nascut a Romania però viuen des de fa 4 anys a Ulldecona,
- Una dona d'uns 40 anys d'edat que és la mare d'un dels nois. Treballa en una fàbrica.
- Una dona d'uns 35 anys d'edat que té dos fills, un de mesos que du al grup de discussió. No treballa.
- Una dona d'uns 30 anys d'edat, resident a Espanya des de fa cinc anys i mig –primer va residir a Benicarló i Penyíscola– Treballa però no especifica de què.

Els cinc integrants són d'origen romanès.

3.6.2. Idees principals

3.6.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilots

- La major difusió dels cursos s'ha fet principalment per canals informals, sobretot mitjançant el boca a orella. Aquests tipus de canals semblen força adequats en un context relativament petit com Ulldecona.

“–Y de los cursos que os habéis apuntado como os enterásteis? Os lo dijo alguien? Fuísteis a preguntarlo?”

–Yo trabajaba aquí.

–Entonces yo como la conozco a ella.

–Entonces un poco a través de ella. Y como lo hicísteis? Boca a boca.”

3.6.2.2. Cursos de català

- El principal inconvenient que els participants troben als cursos és l'horari. Es troba bastant difícil d'adaptar els horaris dels cursos a les necessitats de la immigració, sobretot tenint en compte les càrregues familiars i laborals.

“Horario es muy difícil combinar con los niños con el cole. Y entonces pienso que no tendré tiempo para mí. Ni para dormir ni nada. Bueno pienso que ya crecerán.”

“El horario de 8 a 10 es muy bueno pero la gente trabaja y vienen del trabajo y están cansados no tienen ganas de salir más de casa. Por eso, hemos venido para trabajar, entonces...”

“–Vosotros creéis que la gente, los que vosotros conocéis, sí que se apuntarían si fuera otro horario?”

–Claro son muchas las personas que quieren aprender”.

“–Cambiaríais alguna cosa de los cursos o no?”

–El horario.

–¡De los cursos no, de nuestro trabajo! (rialles)”

- En general, es troba que la metodologia docent i el professorat encarregat de donar els cursos son adequats.

“Yo he tenido una profesora de miedo, muy, muy buena. No puedes pedir entender todas las cosas. Tenía una paciencia...”

- El nivell dels cursos no es considera excessivament elevat. En part per la major facilitat que troben els participants en el grup a causa de les semblances entre romanès i el català.

“–Creéis que –si habéis hecho cursos– los niveles de los cursos... Bueno tenéis información sobre los niveles de los cursos? Os ha costado seguirlos o no?”

–No.”

“ No por difícil sino por el tiempo y por el horario. No por difícil que sea.”

3.6.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- El coneixement sobre la cultura catalana i la participació en les festes pròpies del municipi i de Catalunya són dos elements considerats, per part dels nouvinguts, com una forma d'apropament a la gent del país i per tant útil pel contacte i la barreja entre nouvinguts i autòctons i trencar el desconeixement.

"Mi niña si oye las campanas me dice: "Oye mamá, ¿es fiesta? ¡Y nosotros no estamos allí!" Y grita. Tienes que participar en todas no puedes faltar en una. Es una forma de hacerte con la gente del país"

- Es detecta una alta participació en les activitats culturals i de l'entorn per part dels alumnes dels cursos.

*"Jo he anat en totes. Per exemple la visita guiada per la Ulldecona medieval."
Hemos hecho pasteles. Hem fet comida de Sant Lluç..."*

*"Sí, participamos así en directo porque a mi me faltan mucho todas las fiestas de mi país y entonces hago todas las de aquí. Trato de participar."
(rialles)*

- Les activitats culturals i d'entorn són ben rebudes pels participants ja que aporten coneixements que ajuden a conèixer millor el lloc on viuen"

"Sí. He conocido muchas cosas que yo no sabía. Pasaba todo el día delante de las casas y ni sabía como era aquella casa. Y claro que estando cerrado nunca nos lo habían enseñado."

3.6.2.4. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- A Ulldecona no es porta a terme el programa "Voluntaris per la llengua".

3.6.2.5. Altres actuacions

3.6.2.6. Context dels participants en els plans pilots

- Abans de l'arribada a Catalunya hi ha poca informació sobre el català i molts cops quan es coneix la seva existència en el país d'origen es vincula més a un dialecte del castellà que a una llengua pròpia.

"Hasta que no llegas aquí no te das cuenta de lo que hay."

"Es que yo pensaba que el catalán es un dialecto. Así como en mi país hay un dialecto. Lo entendía que es una lengua con varios dialectos y pensaba que era igual."

"—Lo sabías que se hablaban dos lenguas?"

—Si pero no sabía nada más. En mi país sabía de España, de Barcelona, hemos sabido de las ciudades más grandes. Así que es un idioma a parte no."

- El context d'Ulldecona és catalanoparlant, per la qual cosa els nouvinguts consideren difícil viure sense saber res de català.

“-I creieu que es pot viure a Ulldecona sense saber parlar català?”

–No, sin saber nada no. Nosaltres a vegades parlem català.”

- A causa de les similituds entre el català i el romanès, tenir com llengua materna el romanès ajuda a l'aprenentatge del català. Altres col·lectius d'immigrants a Ulldecona com els magrebins tenen més dificultats.

“Hay muchas cosas que son iguales (...) Pot, pota cap... hay un montón de palabras igualitas”.

“Sí porque yo he participado en un pla pilot sobre la inmigración y trabajábamos con una chica del Marroc y siempre me ha dicho que ellos tienen más problemas a la hora de aprender catalán.”

3.6.2.7. Context dels participants en els plans pilots

- A Ulldecona el fet de parlar català fa disminuir els prejudicis existents contra els nouvinguts. La llengua és un element central en l'identitat grupal i per això els autòctons catalanoparlants accepten millor algú “de fora” que parli català que no pas castellà, passant a considerar-lo part del “nosaltres”.

“A la gent li agrada que parreu català?”

“Per nosaltres (si parles) català ya eres de aquí. No eres inmigrante, no eres... Eres de Ulldecona”

- En els fills dels immigrants romanesos es detecta una barreja de llengües, a Ulldecona parlen habitualment el català amb els amics, però amb la família mantenen el romanès.

“-Y contigo qué habla?”

–Rumano pero lo mezcla tanto ahora, está tan confusa(...).”

“-Nosaltres a l'institut només català, treball en català. Però també fem català i castellà.

–Parleu més català que castellà?

–Jo ara no. Jo ara parlo més castellà que català perquè vaig a l'institut de Vinaròs i allà tot és en castellà. Tots parlen castellà.

–I al carrer estant amb els amics?

–Aquí català (...).”

- La norma lingüística de parlar castellà als immigrants també es dona a Ulldecona. De tota manera, es pot observar com amb els fills joves de la immigració aquesta norma és de menor intensitat, ja que es presuposa que tenen un major coneixement de català, però tot i això continua donant-se.

“-I la gent si us veu més joves us parla directament català o castellà?”

–Amb els amics sí. Depèn, hi ha alguns que ens parlen en català però també n'hi ha alguns que ens parlen en castellà perquè es pensen que no ho entenem”.

- Hi ha un discurs d'opinió present en la immigració que considera més útil aprendre primer castellà i després català perquè és una llengua més parlada i pot servir en més llocs.

“Sí así lo pienso. Que si me voy a Madrid o me voy a otro sitio, o a Sevilla y hablo catalán no me entiende nadie. Así que tengo que aprender castellano y luego catalán.”

3.7. Lleida

Grup participants

3.7.1. Caracterització del grup

3.7.1.1. Context

Nou dones joves i de mitjana edat immigrades a Lleida; cinc de les quals procedents de fora l'Estat espanyol. Totes les participants, excepte dues (russa i gallega), tenen com a llengua inicial el castellà. Són alumnes de cursos i han participat en activitats. Algunes d'elles tenen parella lingüística.

3.7.1.2. Característiques dels participants

9 participants. Descripció:

- **Andalusia.** 26 anys. Fa 1 any i mig que és a Lleida. Té interès a presentar-se a unes oposicions; professionalment es decanta cap al món de l'ensenyament. Parella catalana.
- **Argentina.** De mitjana edat. És assalariada.
- **Colòmbia.** De mitjana edat. Fa 4 anys que és a Lleida. És enginyera industrial. Casada amb un noi català.
- **Galícia.** 22 anys. Fa 4 anys que és a Catalunya. Treballa en un geriàtric sense un horari fix. Parella catalana.
- **Lleidatana.** De mitjana edat. Filla de pares andalusos. Membre de l'Associació de Veïns del Casc Antic i, des del 8 de febrer del 2006, de la casa d'Andalusia. Amiga de la noia andalusa. Havia treballat de recepcionista.
- **Peruana.** 40 anys. Abans d'immigrar a Catalunya havia immigrat, amb la seva família, a Atlanta (EUA), on visqué nou anys. Membre de l'Associació Llatinoamericana. És administrativa. Té una filla de quatre anys. Casada amb un noi català. És qui parla més durant el grup de discussió.
- **Russa.** D'aproximadament trenta anys. Fa 5 anys que és a Catalunya. Té una filla de dos anys. Casada amb un noi català.
- **Saragossana.** D'una edat compresa entre els 25 i els 30 anys. Fa 1 any i mig que és a Lleida. Infermera.
- **Veneçolana.** De mitjana edat. Fa 1 any que és a Lleida. Casada amb un noi català.

3.7.2. Idees principals

3.7.2.1. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilots

- Existeix una gran varietat de canals de difusió pels quals es fan conèixer els plans pilot. Aquest fet indica una bona coordinació amb altres ens ja que difonen el programa.

“–Com us vau assabentar de tot això dels cursos? Algú us ho va dir?...”

–Informándote.

–Voluntàriament.

–Voluntàriament, sí.

–Jo he trucat, i m’he inscrit.

–Has trucat, i a on vas trucar?

–A l’Escola de Normalització Lingüística.

–Directament.

–Jo quan arribé aquí vaig anar al SADCE, al Sindicato de Infermería, i de allí ya me mandaron al Consorci.

–Jo vaig anar a Ensenyament, i d’Ensenyament, pues...

–Jo vaig anar a Òmnium Cultural, primer, perquè coneixia la professora Neus, i me va dir lo de Governador Montcada, que estava també, i... Vaig anar després aquí.

–Jo pel diari.

–Pel diari.

–Jo per la meva parella, perquè ell és nascut aquí, llavors ell le pedit que es movés un poquet más él i que preguntés en què lloc, i mitjançant el seu treball, preguntat, i una noia, que abans havia fet català, m’ha dit, que havia un Centre.

–He trabajado en la casa de una filóloga hispánica que trabajaba en la Universidad, y ella me contactó para que hiciera en la Universidad.”

3.7.2.2. Cursos de català

- Hi ha satisfacció, en general, pels cursos a Lleida, sobretot pel que fa als professors. Tanmateix, es formulen algunes queixes sobre el material (massa difícil per als cursos bàsics, s’ensenyen aspectes de la llengua poc pràctics, que no es fan servir en el seu dia a dia).

“ Yo me he dado cuenta que el nivel de catalán cada vez sube más. Todos los años que hago una prueba exigen más. Más rebuscado, más fonética, más gramática... Entonces, esto no motiva, esto desanima.”

“Y que cosas que verdaderamente las vayamos a utilizar porque a veces decimos, por lo menos, me han tocado tareas, deures, y le he preguntado a un catalán, y no sabe.”

“Esta señorita va a escribir, va a tocar documentos, necesita tal cosa. Pero concreto no, que te den alternativas. Este programa es para secretárias, ejecutivas... (...) Entonces te da la posibilidad de qué tu te orientes directamente a lo que necesitas. (...) Inglés comercial, inglés básico, inglés científico, inglés (...) tu vas a lo que necesitas.”

- Han estat elles, en general, les qui han buscat informació sobre els cursos.

"(...) Com us vau assabentar de tot això dels cursos? Algú us ho va dir?..."

<Saragossana> Informándote.

<Peruana> Voluntàriament.

<Colombiana> Voluntàriament, sí.

<Peruana> Jo he trucat, i m'he inscrit.

<Entrevistadora> Has trucat, i a on vas trucar?

<Peruana> A l'Escola de Normalització Lingüística.

(...)

<Saragossana> Jo quan arribé aquí vaig anar al SADCE, al Sindicato de Infermería, i de allí ya me mandaron al Consorci.

<Andalusa> Jo vaig anar a Ensenyament, i d'Ensenyament, pues...

<Lleidatana> Jo vaig anar a Òmnium Cultural, primer, perquè coneixia la professora Neus, i me va dir lo de Governador Montcada, que estava també, i... Vaig anar després aquí.

<Colombiana> Jo pel diari.

<Entrevistadora> Pel diari.

<Gallega> Jo per la meva parella, perquè ell és nascut aquí, llavors ell le pedit que (...) que preguntés en què lloc, i mitjançant el seu treball, preguntat, i una noia, que abans havia fet català, m'ha dit, que havia un Centre."

- Sobre la duració dels cursos, hi ha dues queixes: voldrien que duressin menys temps, encara que això significués més intensitat, i creuen que hi ha massa temps d'espera entre que s'acaba un nivell i en comença un altre. Sobre els horaris, diuen que a vegades no els és possible assistir a la classe tot i el seu interès, i per això reclamen que se suprimeixi l'exigència de l'assistència a un 80% de les classes.

"Pero pasa una cosa que a mi no me agrada, no. Comencé el año pasado, voy a hablar en español, en febrero, muy motivada, hice un primer B1 estupendo, con una muy buena profesora, las del Consorci són en su mayoría son excelentes, las que me han tocado a mí no tengo nada que... Pero después mucho tiempo para reiniciar el B2. Y después hicimos el B2 en noviembre, que, después de hacerlo en febrero, ahora quedamos así en el aire, y entonces cómo que pierde la continuidad. Entonces es algo que te desmotiva"

"No vaig moltes vegades, no perquè no vulgui, és que, realment, no puc! I, l'any passat, no és que no passis de nivell, però no és lo mateix. (...) En el sentit que exigim el mínim del vuitanta per cent d'assistència a classe."

- Es detecta que hi ha un abandonament dels cursos ampli.

"És que és això, l'any passat, jo me'n recordo que al principi, al començament, a l'octubre, érem uns vint a classe. I va arribar el gener... Només hi érem deu, o vuit, més o menys. (...) I era gratuït, que tampoc, la gent no sap aprofitar, no sé les coses, i més si són gratuïtes."

3.7.2.3. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Quan se'ls pregunta sobre les activitats, responen que en tenen una visió positiva, d'aquesta experiència. Voldrien fer-ne més, però és un desig condicionat per la limitació del temps.

"I per l'associació llatinoamericana, m'han fet llegir un text en català. I jo sóc molt sentimental. I quan estigui llegint estic plorant, i el representant de aquí, dijo, me quitó el micro porque no me salía la voz de la emoción que tenía."

"<Entrevistadora> Molt bé, doncs. I en general, sí que us ha semblat bé aquesta forma de fer activitats i això, us ha semblat bé. Us agradaria fer-ne més?"

<Colombiana> Si se puede.

<Andalusa> Si tens temps, sí.

(...)

<Peruana> Si n'hi ha alternatives para escoger. Si n'hi ha programes, si n'hi ha motivacions...

<Colombiana> Exacto. Que te comuniquen antes, no un día antes."

3.7.2.4. Voluntariat lingüístic

- En fan una valoració positiva. Molts volen continuar amb la seva parella lingüística. És una bona ocasió per aprendre català.

"<Entrevistador> Deu setmanes, i després s'ha acabat o no?"

<Saragossana> Teòricament, sí.

<Andalusa> Però jo continuaré.

<Russa> Teòricament són deu setmanes però després si vols (...)"

"Amb el meu marit és una cosa. Perquè si vull, canvio i, si no, no sé... Però, amb la parella lingüística, quan vas a parlar, saps que, aquesta hora, una persona, ha deixat de fer tot... Sí. Ho fa gratis, ho fa per tu, i com pots ara parlar-li el castellà, si jo vaig allí, aquesta hora... <Riu> Sofrint, però parlo el català..."

- En alguns casos, però, no se segueix el programa "Voluntaris per la llengua"; el voluntari catalanoparlant no compleix el compromís.

"Yo he concertado una cita, pero la senyora, quan parla amb mi, me diu que jo sóc molt joveneta, i no m'ha trucat una altra vegada ni res. L'he perdut."

"La meva, siempre la llamo y no puede. Estudia filología inglesa, y se ve que anda muy atareada o qué, pero nunca puede."

3.7.2.5. Altres actuacions

3.7.2.6. Context de participants en els plans pilot

- Coneixement escàs de Catalunya, fora de l'Estat espanyol.

"Jo no sabia què és Catalunya, jo he vingut a Espanya."

- Percepció del català com a llengua hegemònica a Lleida.

“Jo he conegut molta gent que arribaven aquí i començaven... (...) A aprendre català, no aprendre castellà perquè, si vénen a treballar aquí, per exemple la Federació d'Hostaleria d'aquí, de Lleida, té una escola...”

- Són tractats diferents pel fet de ser immigrants: s'adonen que els catalanoparlants els parlen en castellà quan detecten que són nous, creuen que tenen més dificultats per progressar a la professió que els catalans nadius..

“No me parlen català perquè com la meva fesonomia és sud-americana, parla castellà, i jo dic, per què no me parles català?”

“És curios el xip aquest que teniu vosaltres, és un don <fàtic = afirmació>. T'estic parlant a tu en català, i ara t'estic mirant a ti i canvio al castellà.”

“ El problema que tenen aquí, es que cuando nos veen a nosotros nos hablan en castellano. (...) y te esfuerzas tu en hablar catalán, y te hablan castellano entonces...”

“Yo tengo mucha competencia, a nivel de laboral, y mi jefe entró hace un mes, y ingresó hace un año, y yo tengo más experiencia que él, y es por ser catalán, y por vivir aquí, sé que está puesto en el puesto que está.”

- Reproducció de les normes d'ús lingüístic amb la nova immigració.

“<Entrevistador> No, vull dir que vosaltres, és a dir, podeu mantenir una conversa (bilingüe)...

<Assentiment general>

<Entrevistador> Perfectament, i ningú es molesta, ni vosaltres us sentiu malament, ni ells.

<En general> No.

<Veneçolana> No. Pero la mayoría de la gente si le hablas en castellano te contestan en castellano.”

3.7.2.7. Actituds dels participants en els plans pilot

- Els motius principals que han tingut per venir a Catalunya han estat dos: la feina i l'amor.

“He immigrat per treball.”

“he vingut a Lleida perquè el meu xicot és lleidatà, i no tenia cap remei...”

- Les motivacions per aprendre català que han tingut, són la feina i de caràcter sentimental (paral·lelisme amb els seus orígens, en el cas de la gallega, el fet que la filla parli en català...).

“Per trobar feina, és més difícil per nosaltres si no parlar.”

“vivía, antes en Anglesola, allí no te hablaban castellano nunca, era un pueblo muy pequeño, y todos son catalanes, y ni la gente joven ni la mayor te hablará castellano. Y, cuidaba una abuela, y la abuela no sabía hablar castellano. Y esto me exigió a aprenderlo con ella. Y después ya me... Yo misma me apunté a estudiarlo.”

“Si algú anés a Galícia, m'agradaria que aprenguéis gallec (...) Llavors, cuando he arribat aquí a Catalunya, lo primer que he fet en Barcelona és anar a algun lloc que m'ensenyés algo (...) en català. Ahora ja no, ahora és una mica diferent. Perquè pel treball m'agradaria tenir-lo, també.”

“Jo lo aprendo porque es un reto para mi. Y para que la meva filla demà no parle a mi i jo pot ajudar a l'escola, amb el treball... Amb la gent, perquè no vull trobar-me estranya, al contrari.”

- Diverses opinions sobre el català. Entre els participants al grup de discussió de Lleida, hi ha aquells que tenen una opinió més favorable de la llengua (és un dret dels catalans, una riquesa, una oportunitat...), i aquells més crítics (creuen que s'exigeix massa el català, que els catalans són massa tancats i caldria que es preocupessin per altres llengües també...). Sobre les opinions crítiques, es detecta la influència de les informacions aparegudes en alguns mitjans d'informació que qüestionaren la política lingüística de la Generalitat de Catalunya.

“Perquè, no sé, jo sóc russa, i he viscut a l'època de la Unió Soviètica, i sé què passava als ex-repúbliques soviètiques i una mica, una cosa me sembla, sí, i ara em sembla molt bé que la gent d'ahí parle el seu idioma i estudiï el seu idioma perquè té dret.”

“El hecho de tu, estudiar el catalán, te permite estar de igual a igual y compatir. Y para mí, entonces, esto es una ventaja. Que me brinde el catalán, de poder acceder y estudiar el catalán. Porque si tu no puedes acceder de igual a igual, no tienes nunca los mismos derechos. Entonces ustedes, nos dan esta oportunidad y el que quiere que lo coja, y sino.”

“Bueno, me sembla bé que se parlin les dues llengües, però que te exijan tanto per trobar feina... Un nivell C? Em sembla massa. Penso que el equilibrio, no los extremos, y que se están poniendo los extremos, en Catalunya. Bueno, ni en los tiempos de Franco, que sólo se parlava castellano, ni ahora que molta gent, pues por la escola no sabe parlar correctament ni escriure el castellano...”

“En los EUA, cuando tu eres bilingüe, no necesitas saber la filología inglesa para trabajar en tu especialidad. Es más, te dan todas las herramientas para que tu todo lo que puedas y lo que das, lo des. Y das de igual a igual, no te separan a ti porque eres peruano, a ti porque eres catalan o tu por... No. Te dan la oportunidad. (...) Eso es lo que debería el catalán aprender. Abrirse al mundo!”

- S'identifica l'aprenentatge del català amb la integració a Catalunya.

“ I la gent que és... (...) Extremeños, gallegos, andaluces, eses no (parlen en català). Perquè et dóna la sensació que no s'han volgut integrar.”

“Cuando tu tengas una hija y te diga “mare, mare, puja!” Y se lo diga a su abuela, que no sabe català, este momento vas a sentir que realmente eres catalana por tu hija, por tu familia...”

“Pero la meva terra és d'on he nascut. En cambio, donde me dan de menjar, donde me fan la vida molto más fácil, és aquí. Per això m'agradaria, és que jo me sent, no totalment catalana, perquè me consideraria totalment catalana si parlara perfectament català. Hasta el dia que yo no pugui parlar català, per molts anys que visqui aquí, no me sentiré catalana.”

*“<Entrevistadora> En general quins creieu que són els beneficis que heu tret dels cursos?
<Colombiana> (...) Culturalmente te permite relacionarte mejor y integrarte mejor con la cultura. (...) A ustedes les agrada que hablemos el catalán nosotros, les encanta. Se sienten bien cuando nosotros les hablamos catalan.”*

3.8. Lleida líders de col·lectius de persones immigrades

Grup formadors

3.8.1. Caracterització del grup

3.8.1.1. Context

Grup format per "líders" de comunitats, és a dir, persones influents dins de les seves comunitats d'immigrants. És tracta d'un grup ja existent que treballa conjuntament per a l'acolliment d'immigrants. Les comunitats que el formen són: Senegal, Gàmbia, Angola, Mali, Guinea Equatorial, Marroc, països llatinoamericans, Romania.

Aquest grup ha estat ideat i coordinat pel grup de recerca *Formació de formadors, interculturalitat, llengua i desenvolupament comunitari* format pel CNL de Lleida i la Regidoria de Drets Civils, Cooperació i Immigració, entre d'altres, amb l'objectiu d'incorporar les associacions d'immigrants al disseny dels projectes d'integració adreçats a les persones nouvingudes i d'aconseguir que les associacions sensibilitzin els col·lectius sobre la necessitat d'aprendre i parlar català.

3.8.1.2. Característiques dels participants

4 participants. Descripció:

- **Angola.** *Formador de les comunitats de parla portuguesa.* Fa 17 anys que va arribar a Lleida. Va començar a treballar al camp i actualment és camioner.
- **Argentina.** *Formadora de la comunitat llatinoamericana.* Fa 15 anys que és a Lleida. És mestra.
- **Marroc.** *Formador de la comunitat marroquina.* És assalariat.
- **Senegalès.** *Formador de la comunitat senegalesa.* Cuiner i líder espiritual.

3.8.2. Idees principals

3.8.2.1. La tasca dels formadors

- Aquestes persones fan acolliment a novinguts ajudant-los a desenvolupar-se en la seva vida diària en català. La idea es transmetre unes nocions bàsiques de la llengua i resoldre qüestions quotidianes.

“Doncs aquestes eren més aviat xerrades en català, llavors la gent doncs posava de manifest les seves inquietuds i més que res les inquietuds que m’havia trobat era a veure com desenvolupar-se aquí a Lleida, no? Gent nouvinguda que clar, quan arribes a una ciutat trobes tot de nou, i a més aquí afegit l’idioma, no? (...) Coses que poden trobar-se que li diuen, a veure, “has de venir a dos quarts de vuit”. A veure, quina hora és dos quarts de vuit? Perquè encara, i en castellà és diferent no. O tres quarts de vuit, o un quart de vuit. Llavors clar, que no tinguessin aquest problema, no, de dir, a veure, la mala interpretació horària. Llavors com fer també per anar al metge, on s’ha de trucar, tot això no...”

- Aquesta tasca es fa mitjançant una entitat o associació o bé el mateix formador ha buscat la manera de captar als novinguts i la infraestructura necessària per a realitzar aquesta feina.

“(...) Quan van proposar, a veure si podia formar grups i tal, vai pensar, hòstia, sí, me sembla que això és impossible, no, no n’havia fet mai, no, va ser una experiència, clar, no tenia cap experiència. I en un moment donat vai anar al locutori. A l’ordenador vai fer uns fulls i tal d’anunci, hòstia, em dic Martí i tal, un representant d’un país portuguès, i tal això, i la gent de tal país i tal país, especificant, pues si voleu entrar en contacte, vai deixar un número de telèfon, i ja em van començar a trucar al cap de cinc o sis dies. Però pocs em van trucar, pocs. Però bueno, va córrer la veu, l’altre tal, l’altre tal, i al final, mira, a tranques i barranques, vam poguer una mica formar els grups. I más o menys va ser així”

“Jo vaig treballar amb la gent del Centre Llatinoamericà, i llavors fèiem les reunions aquí al Centre Llatinoamericà que tenim aquí a Lleida. Llavors vaig anar al Centre, aquest Centre Llatinoamericà, a comentar el nostre projecte de formadors, i llavors allí vaig contactar amb la gent que estigués interessada.”

Allí (a la seva botiga) aprofitava io fer coses, tenia coses allí cadires, i per donar explicacions i tot bé, tot bé, però quan va parlar amb el president de l’Associació Senegalesa me diu, no, jo te canviaré el sistema, jo te portaré la gent allà i tu m’emplenes les sol·licituds i així funcionàvem. (...) A mi personalment m’aniria millor així, perquè jo puc convèncer la gent però amb altra manera. Tinc més possibilitats de tenir gent que ell, el propi president de l’Associació Senegalesa. (...) A ell mateix li he ajudat io, porque ell mateix volia aprendre català.”

- Els formadors transmeten la necessitat pràctica de l’aprenentatge de la llengua. En algun cas, però, es va més enllà, ja que s’intenta vincular amb la idea d’integració i cohesió social.

“Venim aquí per integrar-nos, per fer d’aquest país... Jo sempre he donat aquest missatge al meu col·lectiu.”

“(...) aquesta persona que ha de parlar el castellà, l’estàs complicant, no és un mètode, jo no ensenyaria el castellà. (...) Jo no sóc partidari. (...) Ara, lo que jo no faré mai és ensenyar més castellà que no pas el català. Jo li motivaré, bueno, li faré de diccionari. Ella i jo ens comunicarem directament en portuguès, que seria la base, i del portuguès jo lis transmetré amb ells el català. Perquè clar, si li fico el castellà de per mig, aquesta persona se perdrà, és que no sortirà.

Jo crec, almenys els grups que tinc, no sortirien, t’ho dic sincerament”

- Normalment, l'organització i temporalitat de les "xerrades" depèn de les necessitats de les persones que hi assisteixen.

"És a dir, hi ha gent de Moçambique, Angola, Portugal, brasilers, tinc una mica de tot. I reparteixo en cinc grups. I quedem, pos el dilluns fai un grup, el dimarts un altre, el dimecres un altre, i així seguim. Bueno, i los caps de setmana, procuro que aquelles persones que no tenen la possibilitat de vindre durant los dies laborables, fer-los durant lo cap de setmana"

- Els materials didàctics de què disposen a través del CNL són poc utilitzats. En general no utilitzen material o bé fan servir algun que disposi de moltes fotografies o dibuixos.

"Hi ha llibres, que nos donen lo suport, aquí al Centre Lingüístic, no, però, jo per lo menos el meu cas concret, has de ser molt materialista. Agafar certs objectes i dir això això, això tal, això, i cada dia vas canviant. A vera, quan surts al carrer què és lo que s'ha de fer? <cop a la taula> Saludar la persona no? Pues bueno, comences aquí. Quan no saps un carrer, com s'ha de preguntar? Así. Pues segon pas. I vas fent. Has de materialitzar allà, al moment"

3.8.2.2. Els destinataris

- Les persones que es dirigeixen a ells van a cobrir una necessitat: aprenentatge de la llengua és poder desenvolupar-se en la vida quotidiana.

"Jo m'he trobat dos casos que lo primer que em diuen "oh, he anat a demanar feina, i lo primer que m'han dit és en català i jo no entenia res". (...) Dic, bueno, vols que t'acompanyi? Anem los dos. Bon dia, què et passa amb aquest noi, hi ha això, això i això. I bueno, pos li vai tindre que traduir en portuguès. Pues, t'ha dit això, això i allò. Hòstia, veus! Si em dones classe, potser aprendré. Pues bueno, ves, t'has d'animar així. I així es comença a animar. L'un comenta a l'altre, l'altre a l'altre, i clar, ja els hi comença a agradar. Diu hòstia, és que clar, me trobo en aquest cas! Però clar, si vas a un puesto que te comencen a parlar en castellà, llavors el català ja és difícil. Si te comencen a dir les coses en català, llavors arribarà un moment que et diràs o m'espavilo, o m'hi quedo. I una mica és això, no?"

- Hi ha algunes persones que volen llançar-se a parlar la llengua però els és més fàcil fer-ho a través d'un formador. És una qüestió de vergonya.

"I l'altre, és la típica persona, que vol parlar el català, però té vergonya, que això m'he trobat un munt de vegades també. Hòstia, és que vull parlar! Bueno, pues comença a donar les passes. Parlaràs malament, ja ho sé, jo també he passat pel mateix camí. Però solta les paraules! Que la gent te sinta parlar! Que te veuen que tens voluntat de parlar!"

- Els immigrants que tenen fills presenten un interès especial a aprendre la llengua perquè es troben en la necessitat d'entendre el que parlen els seus fills.

Bueno, jo, en este cas, aquí vam, aquesta generación més davant, (...) tindrem molts problemes, moltes dificultats. Perquè els nens que han nascut aquí, estan obligats d'aprendre català. Són catalans. Llavors, quien tindrà problemes? Les pares que estan a casa. Jo parlo personalment la situación que tinc a casa meva. La meva dona té problemes amb la meva filla. Perquè la meva hi ha coses que no s'enterra, i me tinc que...(...) és per demà, perquè tindrà munt de fills aquí i este país funcionarà així

3.8.2.3. Barreres

- En general troben poques persones que rebutgin aprendre el català. Segons la seva experiència, els nouvinguts tenen molt interès en aprendre la llengua.

(formadora llatinoamericans) "Sí, nosaltres això, jo m'he trobat gent que rebutjava...(…) Si jo amb el castellà en tinc prou, o sea si m'entenen, si la gent m'enten, si jo puc parlar i entenc la gent, per què ara he d'aprendre el català. (...) És un percentatge baix. M'he trobat amb gent, però la majoria s'adonen que és necessari. Per accedir a una feina, per... Clar, per moure't, per ciutat, perquè veus rètols en català, a veure, què vol dir això... Clar, reben molta informació, tot i que també la reben en castellà, però hi ha molta que és en català i que la necessiten"

- Les barreres que es troben estan relacionades amb les prioritats d'un nouvingut: primer vol trobar feina i establir-se, després intentarà l'aprenentatge de la llengua i altres qüestions.

Per aquest motiu les seccions que realitzen van dirigides al suport en qüestions quotidianes ja que són les necessitats, en el moment de l'arribada.

"Si sí, és el problema. La gent, quan no tinc feina, quan no tinc per exemple papers, no tinc coses reglades, ja no tinc ganes d'estudiar el català. (...) Però si té la situació molt bé per exemple arribar i que tingui un centre que li doni feina o ara per exemple pugui estudiar català, (...) i normalment sí que aprèn català. (...) Jo faig classes a la meua gent, se va pues ja vinc demà. I un ja no ve demà. I per què? perquè els problemes del treball"

- En el cas dels musulmans el col·lectiu de dones no participa en aquestes formacions. La qüestió de gènere es presenta com inqüestionable pel seu representat.

"Bueno, normalment, com que sóc musulman, dones, no tinc dones... (...) El seu marit me la talla, si sí"

3.8.2.4. Diagnòstic de necessitats i proposta de resposta

- Donades les necessitats bàsiques dels destinataris es diagnostica la necessitat d'una "guia d'acolliment" on hi aparegui la informació de necessitat bàsica. Aquesta guia donaria resposta de forma local a aspectes com la sanitat, l'educació, els papers per aconseguir la nacionalitat, l'aprenentatge de la llengua...

"Jo m'he trobat amb el meu col·lectiu que el que més necessitava era això, no a veure, com fer per tramitar un permís de treball, per tramitar un contracte, per portar la meua família de... Per fer reagrupació familiar (...). I també seria interessant que jo vaig buscar a la Diputació de Lleida i a l'Ajuntament material perquè coneguin l'entorn, no, la ciutat, les coses que tenim, els monuments, les coses històriques, la cultura, una miqueta, que coneguin no. A veure on estan els col·legis, quin col·legi correspon a cada barri, doncs una miqueta això. Quin CAP, situar-los, més o menys. Aquest tipu de material també faria falta, no"

3.9. General

Grup de coordinadors

3.9.1. Caracterització del grup

3.9.1.1. Context

El grup es va realitzar el 28-10-2005 a les 10:00 a la sala de reunions de la secció d'estudis i indicadors de la Secretaria de Política Lingüística ubicada al carrer Pintor Fortuny 21 de Barcelona.

Van assistir totes les coordinadores dels plans pilot dels set municipis. Tot i que no va intervenir en la reunió cal destacar la presència del director de Terres de l'Ebre. La coordinadora de Lleida en el moment que es va realitzar el grup de discussió és ara la directora del centre de Lleida.

Les participants van intervenir de manera molt dinàmica i demostraven una alta implicació en el tema estudiat. Va haver un bon ambient, amigable i cordial que va afavorir la sinceritat i la espontaneïtat en les intervencions.

Aquest grup tenia una doble finalitat servir de fase exploratòria al estudi i d'ajuda per definir la resta de grups de discussió i aconseguir informació que els coordinadors poden tenir amb més facilitat que els usuaris/participants.

3.9.1.2. Característiques dels participants

Set dones, d'edats diverses, coordinadores dels plans pilot a cada municipi:

Ciutat	CNL	Coordinador/a
Vic	Osona	Montserrat Baqué
Manlleu	Osona	Assumpta Grabolosa
Badalona	Badalona	Laura Serradell
Lleida	Lleida	Conxita Navarro
Reus	Reus	Cristina Arias
Ulldecona	Terres de l'Ebre	Isabel Obrados
Banyoles	Girona	Montserrat Peiris

3.9.2. Idees principals que apareixen

3.9.2.1. Definició i objectius dels plans

- Quant a la definició de què és un pla pilot és molt comú parlar d'indefinició, tot i que hi ha definició escrita la realitat és que a cada municipi els plans són molt diferents i s'ha entès de formes diverses.
- El principal objectiu que manifesten els coordinadors és l'augment de l'ús i el coneixement de la llengua catalana. S'opina que en els objectius marcats hi ha mancances de la part més "social" del pla pilot.
- S'espera que l'avaluació serveixi per no cometre les mateixes errades durant el proper any, en el programa d'acolliment lingüístic.

3.9.2.2. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans pilot

- Els coordinadors tècnics dels plans pilot que s'han trobat per primer cop en el moment de realització del grup de discussió, han valorat positivament aquesta reunió.
- En general, es mantenen relacions amb entitats d'immigrants, tot i que entre aquestes la llengua no és un tema prioritari com pot ser l'habitatge o la feina.
- No existeixen mecanismes de coordinació formals entre entitats i els plans pilot. Igualment tampoc existeixen entre les administracions i els plans pilot. Quan hi ha col·laboració té una vessant més informal.
- La col·laboració amb l'administració local és bastant bona tot i que es posa de manifest que molts cops depèn les relacions personals entre els coordinadors i els treballadors de l'administració.
- L'ús de mediadores o persones del mateix col·lectiu es considera clau per difondre l'aprenentatge de català.

3.9.2.3. Cursos de català

- Als cursos s'apunten tot tipus d'alumnes i els que s'apunten un any normalment volen repetir.
- S'han fet cursos per col·lectius específics a dones i joves, entre altres, així com cursos més adaptats a la població nouvinguda i als seus estils de vida majoritaris (diversitat horària, cursos els caps de setmana etc...).
- Respecte als materials utilitzats als cursos es consideren suficients. Quant l'ús de les noves tecnologies es troba que recursos com CDs interactius, vídeos, PCs... funcionen molt bé i a més donen un valor afegit als cursos que pot potenciar l'assistència i un aprenentatge paral·lel.

3.9.2.4. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Sobretot s'apunten els alumnes dels cursos.
- El tipus i estil d'activitats son molt variades i depenen del municipi on es fan.

3.9.2.5. Voluntariat lingüístic

- Al voluntariat, com aprenents, gairebé només s'apunten els alumnes dels cursos.
- Els voluntaris provenen de llocs molts diversos tant d'entitats com a títol propi.
- Gràcies als plans pilot s'ha potenciat el voluntariat en el sentit que quant més alumnes hi ha als cursos més s'apunten al programa.
- El voluntariat lingüístic aconsegueix bastant bé l'objectiu de cohesió, ja que molts cops entre les parelles sorgeixen relacions d'amistat que van més enllà del marc del programa. D'aquesta manera s'augmenta la xarxa de contactes amb autòctons del immigrant.

3.9.2.6. Finançament i recursos

- Sobre la quantitat de recursos destinats als plans pilot la percepció dels coordinadors és positiva, es considera que els diners destinats han estat suficients, però existeixen algunes queixes a com han estat gestionats aquest.
- Els plans pilot en molts casos han estat percebuts pels coordinadors com una oportunitat de tenir més recursos per utilitzar en cursos i activitats. En aquest sentit, s'ha aconseguit eliminar llistes d'espera, construir noves aules, provar activitats innovadores, augmentar l'oferta de cursos, augmentar el personal contractat etc.
- La fi dels plans es viscut amb inquietud pels coordinadors, ja que en el moment de fer el grup encara no estava clar com seria el finançament dels plans d'acollida estesos a tot Catalunya i si els recursos que havien estat tan útils continuarien.
- El fet que els plans pilot hagin estat molt indefinits temporalment i que la informació sobre la seva durada hagi estat facilitada amb molt poc temps d'antelació ha dificultat la gestió dels recursos, en el sentit que no es sabia quin seria el finançament ni el calendari d'actuació.
- Els plans pilot han suposat molta feina pels coordinadors i professors i s'opina que per mantenir-los faran falta molts recursos.

4. Resultats globals dels grups de discussió

En aquest punt es presenten les principals idees i percepcions recollides a tota la fase qualitativa de l'estudi, prenent com a marc d'anàlisi el conjunt dels 7 municipis.

4.1. Finançament

Sobre la quantitat de recursos destinats als plans pilot, la percepció dels coordinadors és positiva, es considera que els diners destinats han estat suficients, però hi ha algunes queixes sobre el procés de gestió econòmica.

Els plans pilot en molts casos han estat percebuts pels coordinadors com una oportunitat de tenir més recursos per utilitzar en cursos i activitats. En aquest sentit, s'ha aconseguit eliminar llistes d'espera, construir noves aules, provar activitats innovadores, augmentar l'oferta de cursos, augmentar el personal contractat, etc. Per això, la fi dels plans és viscuda amb inquietud pels coordinadors, ja que en el moment de fer el grup encara no estava clar com seria el finançament dels plans d'acollida estesos a tot Catalunya i si els recursos que havien estat tan útils continuarien.

A més, el fet que els plans pilot hagin estat molt indefinits temporalment i que la informació sobre la seva durada hagi estat facilitada amb molt poc temps d'anticipació ha dificultat la gestió dels recursos, en el sentit que no se sabia si hauria més finançament o no ni per quant de temps.

4.2. Coordinació

La coordinació amb altres entitats i la capacitat de treball en xarxa dels plans és la temàtica més desconeguda pels participants als grups d'usuaris. Tot i això, es detecta, indirectament, una certa col·laboració a l'hora de fer activitats, usar aules d'informàtica, amb centres cívics etc.

Quant al grup de discussió realitzat amb els coordinadors, cal dir que la coordinació amb entitats sí que s'ha buscat majoritàriament en els municipis que implementen els plans, però tot i això aquesta coordinació depèn de molts factors, entre els quals es pot destacar la motivació i personalitat dels dirigents de les altres entitats i les relacions personals informals.

El treball amb associacions d'immigrants sí que s'intenta, però entre aquestes la llengua no és considerat un tema prioritari com pot ser la feina o l'habitatge. En aquest sentit pot haver influït el procés de regularització viscut en el mateix període que s'estaven portant a terme els plans.

La coordinació dels set plans pilot s'ha fet per mitjà de diverses reunions amb els directors dels centres. D'altra banda, els coordinadors tècnics dels plans pilot que s'han trobat per primer cop en el moment de realització del grup de discussió, han valorat positivament aquesta reunió.

Els plans pilot han funcionat d'una forma descentralitzada, cosa que ha fet que es posin en marxa diferents mecanismes que cal tenir presents per dissenyar l'acolliment lingüístic. Per altra banda, això ha provocat diferents formes d'entendre el que s'havia de fer i moltes diferències entre formes d'actuar als municipis. De tota manera, un aspecte bastant comú és la visió per part dels coordinadors que l'objectiu del pla en si mateix era l'aprenentatge de la llengua catalana, deixant de banda la part més "social" i la combinació d'aquest objectiu amb altres com ara donar a conèixer l'entorn, l'ampliació de xarxes etc.

Un punt feble dels plans pilot tal com els veuen els coordinadors ha estat la indefinició en l'aspecte temporal: mai se sabia fins quan duraria i això afecta la planificació de totes les activitats. De fet es reclama un pressupost estable que permeti planificar i dirigir millor els cursos, activitats, contractes etc... Una de les principals queixes dels coordinadors ha estat aquesta incertesa i manca d'informació per part dels organismes encarregats de fer-los. Es considera que els plans pilot no han estat ben planificats des de bon començaments i s'han anat fent sobre la marxa.

4.3. Difusió de les actuacions que conformen els plans pilot

La difusió del programa s'ha de fer de forma que s'arribi a tota la població a què va dirigida però, tal com es recull als grups de discussió, existeixen diversos motius pels quals hi ha hagut dificultats per arribar a alguns col·lectius de la població:

- Manca de temps.
- Manca de motivació i desconeixement de la utilitat d'aprendre català.
- Manca de relacions socials que comporta limitar l'accés als canals informals de difusió.
- Manca d'associacionisme d'alguns col·lectius.
- Manca d'adaptació idiomàtica de la informació.

D'altra banda, es considera que s'hauria de fer un esforç més gran per aconseguir que la difusió sigui ràpida i es faci aviat per tal de oferir l'oportunitat de disminuir el període d'adaptació a l'arribada, ja que, tal com mostren les percepcions del participants en l'estudi qualitatiu, és l'etapa viscuda amb més dificultat pels nous. Per tant, el paper de l'anomenada *primera acollida* ha de ser clau en aquest aspecte.

En aquest sentit, hi ha un canal de difusió que podria arribar a ser el més important: l'ajuntament. En els grups de discussió es posa de manifest com l'ajuntament és un canal clau a causa que tota persona nouvinguda passa pel cens a empadronar-se. Per tant, entre la informació que es fa arribar des de l'ajuntament en aquesta primera fase d'arribada hi hauria d'haver la informació sobre els cursos, les activitats, el voluntariat, etc. per tal de facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana.

Igualment, perquè tothom pugui tenir les mateixes oportunitats, als grups es posa de manifest com aquesta informació s'ha de complementar amb informació que expliqui la importància d'aprendre la llengua en la societat catalana i els beneficis que pot aportar en la vida quotidiana. A més, és important traduir la informació als diferents idiomes de la població immigrada que arriba al municipi.

Les associacions d'immigrants són també en molts casos part dels primers contactes formals amb la societat catalana per part dels nous, per això són un altre canal bàsic pel qual s'haurien de difondre els plans pilot. Els grups de discussió posen de manifest com s'ha de buscar una col·laboració estable amb aquestes per aconseguir participants/usuaris, tot i que cal tenir en compte que no tothom hi està associat ni hi està en contacte.

Els coordinadors també reclamen més ús de mediadors o persones del col·lectiu a què es vol arribar, per tal que facin de pont entre la informació i les persones a què va dirigida. Aquesta tècnica té molts avantatges, ja que s'aconsegueix informar amb major proximitat. Fa recelar menys dels avantatges d'aprendre català si són explicats per persones del mateix origen que han viscut la mateixa situació.

Altres canals que també és consideren importants per aconseguir una bona difusió dels plans pilot són:

- Mitjans de comunicació.
- Cartells a llocs públics.
- Centres d'educació tant per adults com escoles, instituts etc.
- Entitats culturals.

Un altre aspecte clau en la difusió dels plans pilot, sobretot en els municipis amb menys habitants, han estat els canals informals, és a dir el boca a orella mitjançant les xarxes socials de la gent que ja hi participa. El que fa que en molts casos siguin les persones les que van a buscar informació més que la informació la que arriba a les persones.

Finalment, cal remarcar que existeixen determinats col·lectius, molt específics, als quals s'han de buscar formules alternatives per adreçar-s'hi:

- En aquest sentit, als grups es detecta com el col·lectiu xinès és un dels més difícils d'accedir-hi per raons tant culturals com de manca de relacions socials i associacionisme. Tot i això caldria fer un estudi més a fons per conèixer amb més detall les causes per les quals és difícil accedir a aquest col·lectiu i, per tant, com arribar-hi.
- En els grups amb dones de religió musulmana, tant magrebines com subsaharianes, es detecta com el canal d'accés més ràpid i eficaç és mitjançant mediadores socials que siguin vistes com a "properes" per aquest col·lectiu.

4.4. Cursos de català

Els cursos de català són considerats pels participants/usuaris dels plans pilot com l'eix central d'aquests. Però, tot i això, no els consideren suficients per si mateixos i veuen amb molt bons ulls la combinació de mètodes portada a terme en els plans pilot. Per tant, a tots els municipis s'hauria d'haver combinat tot el possible.

Quant el nivell dels cursos, es poden recollir els següents discursos presents en els usuaris dels plans:

- Alguns alumnes manifesten que el nivell inicial, tant pels continguts com pel material que s'ha utilitzat, és excessivament difícil. Consideren que s'haurien de revisar, tant els continguts com el material, per tal d'adequar-los al perfil de coneixements dels alumnes d'aquests nivells, que tenen el primer contacte amb el català com a aprenents
- En alguns casos, es detecta una barreja de nivells sobretot en els cursos més bàsics, amb la conseqüent incidència negativa en l'aprenentatge dels alumnes.
- Es detecta una diferència d'aprenentatge segons la llengua materna de l'aprenent. Així doncs els romanesos i aquells que coneixen francès juntament amb la resta de llengües romàniques ho tenen més fàcil que la resta d'idiomes. El xinès destaca per sobre de tots quant a la dificultat per aprendre català a causa de les immenses diferències entre els idiomes.
- Hi ha col·lectius que no han tingut accés a l'alfabetització, i per tant és difícil que segueixin un curs de català. En els grups es posa en relleu la necessitat d'oferir un curs d'alfabetització abans que un de català que usi suport escrit. Quant als cursos orals, no és dona aquesta problemàtica.

Respecte al professorat dels cursos, es posa de manifest la adequació d'aquests al lloc. Són vistos pels alumnes com persones molt tractables, amb motivació i iniciativa. Aquest entusiasme és transmès als alumnes i motiva l'aprenentatge. Un valor molt important que es considera que ha de tenir el professorat és l'interès per la cultura dels països/regions dels alumnes per, d'aquesta manera, no només transmetre la cultura catalana sinó fer un intercanvi d'experiències culturals a classe que enriqueix l'alumnat i el professorat. En aquest sentit, en el grup de discussió dels coordinadors es posa de manifest la necessitat de formació específica del professorat que es dedicarà a l'acolliment lingüístic per tal que els seus mètodes es modernitzin i funcionin millor les classes.

Quant a la metodologia docent, depèn molt del professorat, però sí que hi ha una sèrie de trets que es consideren positius per al millor aprofitament de les classes:

- L'ús de noves tecnologies, incloent recursos visuals i auditius.
- Aprendre el català com un joc, d'una forma amable i sense tenir la sensació que es vol assimilar la cultura de l'alumne a la cultura catalana.
- Quant a l'ús exclusiu de català a les classes, és vist com a positiu, però exigeix una preparació i capacitat comunicativa mitjançant l'expressivitat molt alta per part del professorat.
- Fer els cursos més dinàmics i pràctic i menys teòrics.
- Marcar mínims d'assistència a les classes és vist com una condició innecessària i es reclama més flexibilitat

Amb els materials dels cursos, els alumnes són, en general, més crítics que respecte al professorat, i consideren que cal adaptar-los millor al públic objecte. A més, continua la crítica de l'excessiva dificultat tant dels llibres com dels recursos audiovisuals. Una altra crítica que es detecta és la discriminació implícita que es dona en els materials dels cursos, ja que per exemple per aprendre vocabulari es donen termes relacionats amb professions d'escassa qualificació o coses simples, sense distingir si l'alumnat té formació o no o una determinada classe social.

Les instal·lacions on es fan els cursos és un tema on hi ha divisió d'opinions segons el municipi de què es parli. Així doncs, a la majoria de municipis es consideren adequades però a Reus i Banyoles existeixen queixes respecte als locals. En el primer cas sobretot vinculades a la incomoditat d'alguns d'aquests i en el segon hi ha queixes respecte al trasllat de les instal·lacions lluny del barri on viuen la majoria de les dones participants en el grup i la majoria de la immigració en general. Així doncs, especialment per a aquestes dones, el fet de no poder fer classes al seu barri suposa quasi immediatament l'abandonament de les classes de català a causa de la manca de temps i la seva falta de costum de relacionar-se fora del barri i amb població autòctona.

L'horari dels cursos és el punt més criticat per l'alumnat. Tot i que s'intenta adaptar-lo a les necessitats d'aquest es considera que no s'aconsegueix, però molts cops perquè l'estil de vida dels alumnes no deixa gaire marge per ajustar un horari. Les càrregues familiars, els horaris de feina etc. són condicionants molt forts a l'hora d'apuntar-se a un curs de català. Per tant, hi ha molta població que no ho fa per això i, a més, perquè l'escàs temps lliure de què disposen no el volen gastar en cursos tot i que s'ofereixin, si no és que hi ha una gran motivació personal. En aquest sentit, es fan algunes propostes:

- En el cas de moltes dones l'horari hauria d'adaptar-se a l'horari escolar dels fills.
- S'han d'oferir cursos caps de setmana i a horaris quan la gent ja ha sortit de la feina.
- S'hauria de buscar alguna fórmula per compaginar feina i formació en català.
- Garantir que un alumne que acabi un nivell trobi un horari adequat per continuar el curs següent i no que al mateix horari només hi hagi cursos del mateix nivell un altre cop.

També es detecta que hi ha una percepció que la duració dels cursos és excessiva i per tant de vegades s'ha de deixar a mitges. Es proposa fer més cursos de menys duració o concentrar-los més. A més, també es considera que passa massa temps entre un curs i el següent.

El fet que els cursos siguin gratuïts és un element clau perquè la gent s'apunti a aquests, però al mateix temps dona un caràcter d'informalitat als cursos que fa que baixi l'assistència i pugi l'abandonament ja que no hi ha la percepció per part del consumidor del valor que realment té el bé públic.

Per altra banda, es detecta una certa barreja de col·lectius a les classes que de vegades, com mostren les opinions dels grups de discussió i les entrevistes, pot ser contraproductiu. Per exemple, alumnes d'edats molt diferents poden tenir visions diferents de l'aprenentatge o el fet de no fer cursos específics per a dones pot frenar en un primer moment dones de determinades cultures no acostumades a la barreja amb homes. Aquests cursos per a dones poden servir de trampolí per trencar aquesta conducta de no-relació amb homes ni amb autòctons, però no es pot demanar de bon principi la barreja ja que la cultura està molt arrelada.

I, quina és la percepció sobre qui s'apunta més als cursos de català? Doncs existeixen algunes dades que s'han de contrastar amb les dades quantitatives:

- Els sud-americans s'apunten més perquè ja saben castellà i tenen més fàcil la integració.
- Hi ha més dones que homes als cursos.
- Quant més alt és el nivell hi ha menys persones provinents d'altres països i més de l'Estat espanyol i de Catalunya que no han pogut estudiar en català i que volen perfeccionar aquesta llengua.

Respecte a l'abandonament dels cursos, es detecta un grau d'abandonament, difícil de quantificar en un estudi de caràcter qualitatiu. Hi ha diversos factors que s'han de tenir en compte, com la inestabilitat d'horaris laborals, la mobilitat d'alguns col·lectius, la cultura d'alguns col·lectius que no es prenen el curs tan formalment, el trasllat d'instal·lacions, el manteniment dels horaris quan canvien de nivell, etc.

Quant als cursos, en el grup de discussió de coordinadors hi ha una certa inquietud ja que es considera que s'han creat una sèrie d'expectatives d'oferta entre els alumnes en ampliar el nombre de cursos gràcies als recursos dels plans pilot, però ara no se sap si es podran mantenir si disminueix el pressupost.

Per acabar i concretant més, també es considera que el fet que es marqués fer cursos inicials de 20 hores i en més quantitat no és adequat, ja que no és temps suficient per aprendre res. En aquest sentit els coordinadors posen especial èmfasi que aquests cursos s'han de suprimir o adaptar quan es faci l'acolliment a tot Catalunya

4.5. Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

Les activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn són considerades un bon complement a les classes de català, ja que permeten la possibilitat de conèixer més sobre la cultura del lloc on es viurà i a més ajuden a fer relacions socials i xarxes d'amistat amb altres aprenents i amb catalanoparlants.

El tipus d'activitat depèn molt del municipi que s'estudiï, però en general a tots es detecta mitjançant els grups de discussió que les principals utilitats d'aquestes activitats, més que l'aprenentatge del català en si mateix, són les següents:

- Ampliació de xarxes socials i establiment de noves relacions.
- Coneixement de la cultura catalana.
- Coneixement de l'entorn del municipi en el qual hauran de fer la seva vida els participants.
- I, en general, aconseguir un lligam amb Catalunya que fa sentir part d'aquest territori i motiva per tant a l'aprenentatge de la llengua catalana, les relacions amb autòctons, etc.

La majoria de participants en activitats culturals i d'entorn provenen dels mateixos cursos de català dels plans pilot, però també hi ha gent que s'apunta només a les activitats, tot i que són una minoria.

Les activitats, tal com ho viuen els participants en els grups de discussió, permeten un apropament a la població autòctona ja que creen vincles comuns i, per tant, ajuden a trencar la barrera existent entre població autòctona i nouvinguts. Cal destacar, però, que aquest fet es dona amb més intensitat en els municipis més petits per la proximitat entre la gent i la major repercussió de les activitats.

També s'observa una diferència de participació en les activitats segons la grandària del municipi. Així, a Badalona, hi ha la percepció que la participació és minoritària mentre que a Ulldecona hi ha una participació majoritària entre els alumnes dels cursos.

Una altra virtut de les activitats d'entorn és que permeten reduir i facilitar el període d'adaptació dels nouvinguts, que, com ja s'ha dit, és el que és viu amb més dificultats.

Parlant de col·lectius específics, podem veure com les activitats tenen una virtut que és ajudar a trencar barreres culturals i a adquirir certs hàbits que repercutiran en el futur i en els descendents dels nouvinguts. Així, per exemple, a l'anàlisi qualitativa es veu com el fet que les dones magrebines visitin la platja pot ajudar a fer que vegin amb més bons ulls si les seves filles volen anar a la platja, o el fet de conèixer què es un ordinador pot ajudar a fomentar l'estudi dels/de les fills/es.

Les principals propostes respecte a aquest tipus d'activitats que s'han recollit en els grups de discussió són les següents:

- Adaptar les activitats a col·lectius pocs propensos a participar (per exemple, dones magrebines).
- Combinar les activitats de forma que es fomentin tant aspectes lúdics com el coneixement d'aspectes útils per viure a Catalunya i als municipis.
- Fomentar l'ús del català a les activitats també entre els participants i no només amb els coordinadors/organitzadors.
- Que les activitats culturals no es limitin a ser un intent d'assimilació a la cultura catalana. D'aquesta forma es valora positivament fer activitats d'apropament de cultures on també es doni a conèixer la cultura dels nousvinguts.
- Implicar no només els nousvinguts aprenents dels cursos sinó també població autòctona per tal de fomentar xarxes de relació entre ells i trencar la por al desconegut i els prejudicis existents en ambdós col·lectius.
- La difusió fora dels cursos de les activitats pel major nombre de canals possible, ja que pot haver-hi persones interessades a participar que no vagin als cursos de català pels motius que siguin.

4.6. Voluntariat lingüístic

El programa “Voluntaris per la llengua” ha tingut una acollida molt positiva per part dels participants en els plans pilot ja que es considera que és un reforç que faltava a les classes de català. Aquesta percepció ve motivada pel fet que les classes de català donen les eines per conèixer el català, però no per poder practicar-lo i amb el programa de voluntariat sí s'ha aconseguit.

Així doncs, el programa “Voluntaris per la llengua” no es considera suficient per aprendre català per si sol, però és vist com el complement ideal a les classes de català, ja que en aquestes molts cops a causa del nombre d'alumnes, tal com es recull a la fase qualitativa, toca un temps molt escàs per poder parlar i practicar a cada persona. El programa, també, ajuda a trencar el gel i llançar-se a parlar català en un context diferent de l'ensenyament.

A més, “Voluntaris per la llengua” es considera una activitat gens assimiladora ja que és bidireccional i es comparteixen experiències i cultura tant des de la banda de l'aprenent com del voluntari.

Per portar a terme el programa de voluntariat amb èxit es considera que cal tenir un nivell mínim de coneixement de català ja que sinó no té sentit intentar establir conversa. Per tant un nouvingut que parteix de zero no pot seguir el programa fins passat un cert temps en què adquireixi els mínims necessaris.

Quant a la difusió del programa, es poden destacar següents aspectes:

- Existeix una part de la població nouvinguda a la qual no arriba la informació del programa però que li interessaria participar-hi. Així ho demostra el fet que un cop explicat el programa molts participant dels grups que no el coneixien es varen mostrar interessats a participar-hi.
- Els aprenents provenen majoritàriament dels cursos de català mentre que l'origen del voluntaris és més divers, però normalment és gent molt compromesa amb la llengua catalana.
- Hi ha municipis petits, com per exemple Ulldecona, on no es fa el programa “Voluntaris per la llengua” per falta de gent o recursos per portar-lo a terme més que per falta de voluntat.
- Hi ha alumnes dels cursos que volen participar en el programa i no poden per falta de voluntaris als seus municipis, com per exemple a Reus.
- Hi ha llocs on hi ha voluntaris però l'incompliment dels compromisos i l'escassa formalitat d'alguns dels apuntats fan que a la pràctica no es doni la parella lingüística, com per exemple a Banyoles.
- Per contra, també s'han detectat casos en què algun voluntari catalanoparlant no compleix el compromís, com per exemple a Lleida.

Segons els participants en els grups de discussió, és important que es busqui una bona afinitat entre la parella lingüística i tinguin temes en comú per poder parlar amb fluïdesa i acabar amb èxit el programa. En aquest sentit, es posa de manifest la percepció que es té que molts dels voluntaris són gent d'edat avançada i calen voluntaris de menys edat per tal d'atreure joves al programa i que hi hagi afinitats amb la parella.

El programa està funcionant bé respecte a l'afinitat entre parelles ja que es mostra de molta utilitat per ampliar xarxes socials i mantenir relacions amb autòctons, que molts cops acaben sent personals i d'amistat, amb la qual cosa es va molt més allà dels objectius del programa i s'afavoreix el coneixement i l'apropament de nouvinguts i autòctons. D'aquesta forma el programa es destaca com una eina molt útil per aconseguir la cohesió social a Catalunya.

Una proposta molt estesa entre els aprenents és que s'ofereixi la possibilitat de fer converses grupals, ja que així s'ampliaria més la xarxa de relacions i facilitaria trencar la por a parlar en català en haver-hi més gent. Una conversa amb 5 persones on un o dos fossin voluntaris ajudaria. De fet, aquesta idea ja s'està portant a terme de forma espontània en alguns municipis estudiats.

Quant a les xarxes i la cohesió social, també cal destacar que arran del programa de voluntariat lingüístic hi ha hagut municipis on s'han format activitats i grups d'amics que fan sortides i activitats pel seu compte.

4.7. Altres actuacions

A més de cursos, activitats culturals i d'entorn i el voluntariat lingüístic, en els grups de discussió han sorgit altres actuacions menys o més oficials que són fruit indirecte de les activitats dels plans pilot. A continuació recollim molt breument les considerades més importants:

- Per tal de fomentar que l'aprenentatge de català sigui vist amb bons ulls pels nouvinguts és útil donar-li un caràcter lúdic i festiu. En aquest sentit l'estudi qualitatiu mostra la pertinència de fer activitats com la festa al Camp Nou.
- Quant a activitats espontànies i no oficials, cal destacar que el fet que els cursos, activitats i voluntariat potenciïn la creació de xarxes ha aconseguit que es formin grups d'amics que fan activitats i sortides on la llengua vehicular sol ser el català. En aquest sentit una experiència amb molta força ha sigut la portada a terme a Vic amb la creació d'un grup de teatre amateur. Aquestes activitats ajuden a fomentar la relacions entre el grup i donar a conèixer i transmetre una imatge diferent de la imatge negativa estereotipada que se sol donar de la població immigrada.

4.8. Context dels participants en els plans pilots

Els motius d'arribada a Catalunya són diversos, però en general no es té la idea que s'arriba a Catalunya, sinó que molts cops es pensa en Espanya o Europa. Segons el context l'arribada ha estat motivada per:

- Recerca d'una vida millor.
- Motius laborals.
- Amor: tenir una parella catalana.
- Reagrupament familiar (en el cas dels 2 grups fets amb dones són la gran majoria).
- Seguir la família (en el cas dels més joves)
- Estudis.

En els nouvinguts de fora de l'Estat espanyol es detecta un desconeixement gairebé absolut de la realitat de la societat catalana abans de la seva arribada, si no és que ja s'hi tenia algun vincle. En aquest sentit, en el país d'origen la gran majoria de persones desconeix que existeix el català i donen per suposat que només es parla castellà.

Tot i això, tal com s'affirma als grups de discussió, el fet que es parlin dues llengües no sobta a l'arribada ja que aquest fet es comú a gran part del món. El que sobta més segons la procedència és el fet que una no sigui dialecte o no hi hagi una llengua culta i una més vulgar quant l'ús. Un fet que sobta molt és que el català sigui la llengua majoritària a l'administració.

Així doncs, un cop es coneix la situació lingüística de Catalunya les raons principals que porten a interessar-se pel coneixement del català són les següents:

- Utilitat laboral.
- Possibilitat d'ampliar xarxes i relacions.
- Possibilitat de relacions amb l'administració.
- Millora de la comunicació i comprensió dels fills nascuts o escolaritzats a Catalunya quan parlen català. Sobretot en edats primerenques.
- Poder cursar els estudis
- Aprendre la llengua del territori on es viu.

Fins i tot en contextos amb predomini castellanoparlant, com Badalona, es reconeixen els beneficis de saber català, però lògicament són menors, especialment en la possibilitat d'ampliar xarxes i relacions socials.

En aquest sentit la possibilitat de parlar català permet als nouvinguts, especialment a aquells que carreguen amb els estereotips més negatius, donar una imatge més positiva davant de la població autòctona, que, per altra banda, molts cops és considerada plena de prejudicis i discriminadora. Així doncs, el fet que un nouvingut parli català és considerat com un esforç i una voluntat d'integració per part dels nouvinguts i només per això se'ls tracta millor ja que se'ls considera més pròxims a "nosaltres".

Respecte a l'ús de les llengües pels nouvinguts, l'estudi qualitatiu reflecteix que majoritàriament usen el castellà en les relacions amb autòctons, però en contextos catalanoparlants es dona en menor mesura. Tanmateix, entre la família i persones del mateix origen parlen la seva llengua materna.

Quant a les relacions amb autòctons, cal dir que hi ha determinats col·lectius que pateixen més l'aïllament i no mantenen contactes amb la resta de població. Aquest fet dificulta que facin servir la llengua catalana, cosa que, com hem vist, contribueix a situar aquests col·lectius en una situació de desigualtat. La separació entre autòctons i alguns nousvinguts arriba a extrems en la creació de "grups", on és molt difícil introduir l'ús del català.

Respecte als fills dels nousvinguts, cal dir que són un agent de canvi de les pautes de comportament lingüístic, ja que molt cops, especialment en els contextos catalanoparlants, parlen català amb els amics, però també entre ells a casa ja que és la llengua en què es socialitzen i la que aprenen a l'escola. Tal com mostren els grups de discussió, aquest canvi de llengua familiar és viscut sovint pels pares i mares com un abandonament de les arrels i no és ben vist per la família, cosa que pot portar a un retorn a la llengua materna dels pares com a llengua d'ús familiar amb els fills, però difícilment a un canvi de llengua amb la resta de relacions socials amb persones de diferent origen lingüístic.

4.9. Actituds dels participants en els plans pilot

L'actitud dels nouvinguts respecte a l'existència de dues llengües és en general positiva, i es considera una riquesa cultural, però es posa de manifest que suposa una dificultat afegida a l'hora de realitzar l'adaptació al territori.

Respecte a la valoració de la llengua catalana als grups de discussió es detecten diversos discursos d'entre els participants:

- Un discurs favorable a la llengua que considera l'ús del català com un dret dels catalanoparlants i una oportunitat per millorar a la societat.
- Un discurs nacionalista-cultural que lliga el català a la terra de Catalunya, i per tant és la llengua que s'ha d'usar en aquest territori.
- Un discurs crític amb el català que considera que el català és inútil i s'exigeix massa per part dels poders públics; consideren que hi ha una actuació massa intervencionista en llengua i cultura que frega l'assimilació.
- Un discurs que vincula el català al món globalitzat i a la utilitat que hi pot aportar i per tant considera que és una llengua feble i que és més útil aprendre castellà, almenys abans.

De tota manera, un element bastant comú i compartit entre els participants és que el tema lingüístic està massa polititzat, i no s'ha de fer nacionalisme utilitzant la llengua com a símbol de contraposició a l'Estat espanyol i a la llengua castellana. Segons aquesta idea la llengua és una realitat cultural i social, però no política i, per tant no ha de ser usada en conflictes d'aquest caire.

La impressió dels nouvinguts a l'arribada és que hi ha un gran canvi cultural, tot i que depèn dels llocs d'origen. Quant a la percepció dels nouvinguts respecte a la cultura catalana dels autòctons, és, generalment, que és bastant acollidora, però que encara ha de fer un esforç per obrir-se i comprendre la cultura dels que arriben, generant així una nova cultura amb el millor de cadascuna i no intentar assimilar les cultures a una d'hegemònica.

El coneixement de la llengua catalana és considerat com un element que pot ajudar a la cohesió social, ja que juntament amb el castellà permet la comunicació fluida a Catalunya. Per tant, en general, es considera positiu que es fomenti el seu aprenentatge. La llengua és vista com necessària per entendre el context social i, per tant, poder viure en major plenitud a la societat.

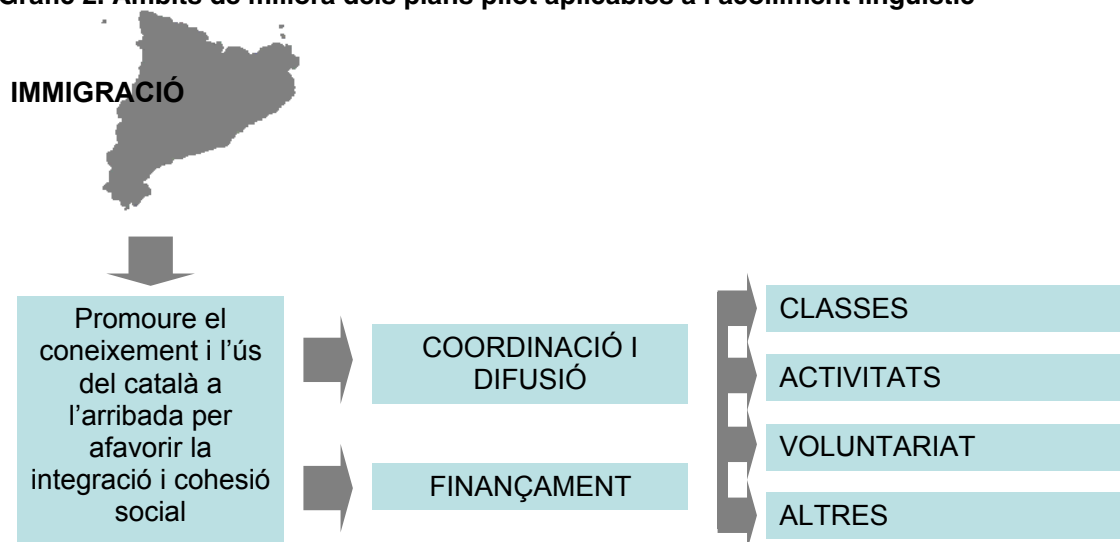
Respecte a les relacions dels autòctons amb els nouvinguts, els participants en els grups perceben el següent:

- Es detecta l'existència de prejudicis i un cert racisme/classisme a la societat, però el fet d'usar el català pot ajudar a fer-lo menor.
- Existeix una "queixa" per part dels nouvinguts que els catalanoparlants canvien de llengua quan s'adonen que són de fora i, per tant, no els donen l'opció de parlar en català.

5. Conclusions i recomanacions

En aquest apartat es presenten les principals conclusions generals en què la Generalitat té la possibilitat d'actuar per tal de millorar el programa d'acolliment lingüístic. En el gràfic es resum esquemàticament els àmbits en el qual es dividirà la presentació.

Gràfic 2. Àmbits de millora dels plans pilot aplicables a l'acolliment lingüístic

A continuació es presenten algunes línies d'actuació a tenir en compte:

Finançament

- Sobre la quantitat de recursos destinats als plans pilot, la percepció dels coordinadors és positiva, es considera que els diners destinats han estat suficients, però hi ha hagut algunes demandes d'informació sobre el procés de gestió econòmica.
- Per tal de que es doni una bona gestió i planificació dels recursos es recomana disposar d'un pressupost estable i amb antelació, sempre que sigui possible, per poder-se adequar a les necessitats locals i, a més, que la informació sobre aquest recursos arribi puntualment als gestors dels plans.

Coordinació i difusió

- Un primer pas per tal d'aplicar aquests programes és aconseguir més coordinació entre els coordinadors dels plans dels municipis. En els plans pilot es va detectar una certa manca de coordinació institucional que va fer que cadascun dels municipis fes activitats molt diverses. Però per aconseguir més igualtat, donar el mateix tracte a tothom i aplicar les millors experiències seria útil crear un fòrum d'intercanvi de bones pràctiques que es convoqui regularment.

- La coordinació i cooperació dels plans amb altres entitats ha estat bona, però insuficient. En aquest sentit es recomana crear acords de col·laboració formals amb institucions i ens locals per tal de fomentar un treball en xarxa que millori la qualitat del servei ofert.
- Quan els nouvinguts arriben a Catalunya és important promoure el coneixement i ús de català en una fase inicial, ja que, com hem vist als grups de discussió, això promou la cohesió social i una major igualtat d'oportunitats. Per tant es recomana fer una primera informació sobre els plans d'acollida a l'ajuntament i en el moment d'empadronar-se, per intentar arribar a totes les persones de la mateixa manera.
- Per aconseguir difondre aquesta informació és recomanable traduir la informació més importants sobre el pla d'acolliment lingüístic a les principals llengües dels col·lectius d'immigrants ja que així s'hi podrà arribar d'una manera més àgil i eficaç. En qualsevol cas, la informació més rellevant ha de ser també en una versió en català.
- Igualment, es recomana l'ús de la mediació social com a mecanisme per accedir als col·lectius amb més facilitat i difondre els avantatges d'aprendre català mitjançant persones que han viscut experiències semblants a les dels destinataris de la informació.
- Aquest fet és especialment important per a alguns col·lectius que tendeixen a no relacionar-se amb la resta de població i, per tant, molts cops no disposen de l'oportunitat de rebre la informació per altres canals.
- Igualment que a l'ajuntament, s'ha de disposar d'informació en altres entitats que juguen un paper important en la primera acollida. Per exemple entitats d'immigrants, oficines de treball, CAP, etc. Així doncs, el treball en xarxa és fonamental per a l'èxit del programa ja que, com s'ha vist, aquests són els principals canals d'informació dels nouvinguts juntament amb els canals informals.

Cursos de català

- Per aconseguir que la informació rebuda derivi en la participació efectiva en els plans d'acolliment lingüístic és important que aquests siguin compatibles amb l'horari escolar en el cas de mare amb fills i amb l'horari laboral en el cas de treballadors. En aquest sentit, seria positiu arribar a un acord amb l'empresariat per tal que els treballadors es poguessin formar en la llengua catalana dins de les hores de feina, i així aconseguir més difusió de la llengua i evitar que hi hagi gent que no s'apunti als cursos per manca de temps.
- Cal destacar que els cursos de nivell inicial marcats en 20 hores són insuficients i per tant no són un mecanisme a estendre en l'acolliment lingüístic.
- Un altre aspecte a tenir en compte són les queixes de l'elevat nivell dels cursos inicials. Per solucionar aquest problema es recomana crear uns cursos específics per a nouvinguts que parteixen de zero.

- Seguint la mateixa línia, seria positiva la col·laboració amb entitats que ofereixin cursos d'alfabetització, ja que alguns col·lectius veuen frenat el seu aprenentatge perquè no estan alfabetitzats.

- Quant l'abandonament en els cursos de català, es recomana, juntament amb les altres mesures proposades, potenciar cursos on es doni prioritat a la part lúdica i pràctica en lloc de la teòrica, junt amb la utilització de noves tecnologies, ja que aquests són els tres punts que més valoren els alumnes dels plans pilot per considerar bona una classe de llengua.
- En els grups de discussió surt la idea de que els punts d'autoaprenentatge de català oberts 24 hores són útils ja que s'adapten a les necessitats horàries de tothom. En aquest sentit es recomana la creació i extensió d'aquests punts.
- Una altra actuació relacionada, al mateix temps, amb la difusió dels plans i l'aprenentatge de català, pot ser la implantació de punts d'informació i autoaprenentatge de català, usant les noves tecnologies, als locutoris. D'aquesta manera molta gent podria arribar a la informació sobre activitats, cursos, etc. amb més facilitat i al mateix temps aquests punts podrien ser usats com a eines d'autoaprenentatge, amb l'avantatge de ser més pròxims.
- Un altre punt important és la continuïtat d'un any per l'altre. I això tant en horaris com en nivells. És clau que si una persona completa un nivell en un horari, l'any vinent pugui avançar de nivell fent els cursos al mateix horari o en un altre de convenient. Així es podrien evitar situacions, com algunes de les descrites als grups de discussió, d'abandonament dels cursos.
- Per acabar, respecte al professorat es considera oportú donar-li una formació específica abans de donar classes als col·lectius destinataris dels plans per tal de millorar aspectes com: la pràctica a les classes, l'interès per altres cultures i la interculturalitat, els costums de diferents col·lectius, etc.

Activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn

- Tot i que les classes es consideren el mecanisme més important en l'aprenentatge d'una llengua, un altre punt important són les activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn, ja que permeten, a més d'usar la llengua catalana fora d'un context d'ensenyament, ampliar les xarxes socials afavorint així la cohesió. En aquest sentit, és important que les activitats siguin difoses també a població autòctona per afavorir el contacte i el trencament de la por al desconegut.
- Les activitats realitzades no han de ser percebudes com assimiladores a la cultura catalana, i per tant, per treure'n un benefici mutu també s'hi ha de donar a conèixer la cultura dels nouvinguts. D'aquesta forma també s'aconseguirà més implicació per part dels nouvinguts.
- Les bones experiències sortides dels plans pilot en què els nouvinguts acaben realitzant activitats no vinculades a plans, amb autòctons i on la llengua vehicular és el català permet pensar que la Generalitat podria fomentar, si cal mitjançant subvencions i recolzament, aquest tipus d'experiències. Com a exemple es pot posar el grup de teatre amateur format a Vic.

Voluntariat lingüístic

- Quant al voluntariat lingüístic, es proposa fer-lo més extensiu i intentar fer un esforç extra per tal d'aconseguir algun voluntari a cada municipi. D'aquesta manera els nouvinguts que ho desitgessin podrien seguir el programa.
- Una alternativa proposada a les parelles lingüístiques és la conversa grupal. Molt participants demanen fer aquesta modalitat de forma "oficial" ja que hi ha municipis on informalment ja es realitza. En aquest sentit, la conversa grupal és útil per fomentar xarxes socials i a més evita el problema de l'absentisme o falta de compromís d'alguna de les dues parts implicades.

Altres

- En els grups de discussió es posa de manifest com fora de l'Estat espanyol no hi ha un coneixement suficient sobre la societat catalana i l'existència de dues llengües. Així doncs, seria recomanable fer major difusió en els llocs d'origen per tal d'evitar les falses percepcions sobre Catalunya.
- S'ha de potenciar la lluita contra la norma lingüística marcada en què els catalanoparlants es dirigeixen en castellà als nouvinguts, ja que els resten opcions d'usar la llengua catalana. En aquest sentit, es recomana insistir en campanyes publicitàries de conscienciació però dirigides més específicament a la població autòctona.

6. Bibliografia

- Taylor, S. J.; Bogdan, R. (1992). *Introducción a los métodos cualitativos de investigación*. Barcelona: Paidós Bàsica.
- Ballart X. "Clientes de un servicio cultural. Una experiencia de evaluación con 'focus groups'". A: *Gestión y análisis de políticas públicas*, N° 1, 1994 , pàg. 73-78
- Scrimshaw, S.; Hurtado, E (1988) "Grupos focales". *Procedimientos de asesoría rápida para programas de nutrición y atención primaria de salud*. Los Angeles: UNICEF/UCLA.

**AVALUACIÓ DELS *PLANS PILOT PER A L'IMPULS DEL CONEIXEMENT I
L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA***

INFORME DE LA FASE QUALITATIVA

Annex

0. Índex annex

1. Línies de punts dels grups de discussió	3
1.1 Línia de punts per als grups de participants.....	3
1.2 Línia de punts grups de formadors Lleida	5
1.3 Línia de punts grups de coordinadors	7
2. Transcripcions	9
2.1 Badalona.....	9
2.2 Entrevista Badalona.....	22
2.3 Vic.....	32
2.4 Manlleu	45
2.5 Banyoles	55
2.6 Entrevista Banyoles	70
2.7 Reus	79
2.8 Ulldecona.....	108
2.9 Lleida	122
2.10 Lleida líders de col·lectius de persones immigrades.....	174
2.11 Grup de coordinadors	211

1. Línies de punts dels grups de discussió

1.1. Línia de punts per als grups de participants

1. PRESENTACIÓ

- Presentació dels moderadors
- Explicació de l'estudi
- Explicació de la metodologia "grups de discussió"
  - Parlar segons ordre de paraula (que no parlin tots alhora i que procurin participar tots)
  - Gravació (per a què serveix)
- Presentació dels participants: Nom, origen, temps que fa que són a Catalunya, trajectòria migratòria, si formen part d'alguna entitat.

2. CONTEXT PREVI

- Quins són els motius pels quals va marxar del vostre lloc d'origen? Perquè va escollir Catalunya? Què us va portar a aquest municipi? Que sabíeu del lloc on anàveu? Coneixíeu que a Catalunya hi havia 2 llengües abans d'arribar?
- Trobeu que al municipi hi ha grups d'estrangers diferents?
- Quina percepció i opinions us mereix el català? Què us sembla que a Catalunya convisquin 2 llengües?
- Què es parla al vostre municipi? I al vostre barri? Hi ha diferents àmbits? I entre la població nouvinguda tant entre ells com amb la resta de població? Creieu que es pot viure a Catalunya sense saber parlar el català?
- Quins motius i raons et van portar a aprendre català?

3. CURSOS

- Com us vareu assabentar dels cursos? Normalment com s'assabenta la gent dels cursos als que us heu apuntat? Mitjançant quins canals? Teníeu algun conegut que ja feia?
- Vareu trobar facilitats a l'hora de fer la inscripció? Eren senzills els tràmits? Havia bona atenció? Demanaven molta documentació?
- Havia suficient informació sobre el nivell de cada curs?
- Els horaris dels cursos eren adaptats a les vostres necessitats? Perquè? Faríeu algun que no hi era?
- El lloc on es feien els cursos era adequat? Vareu tenir suficient material? (Suggerir noves tecnologies si no surt)
- Com són els alumnes que s'apunten? (Origen, treball, Sexe, Edat) Es troba a faltar algun col·lectiu?
- La gent que s'apunta torna a repetir? Perquè?
- I quina opinió teniu del professorat que va fer les classes?
- Per que us han servit els cursos? Quins beneficis heu tret? Heu après català? A part d'aprendre català per alguna cosa més? (laboral, social i relacions, familiar: entendre que fan els fills a l'escola...)
- Aquests beneficis eren els que esperàveu al fer la inscripció?
- Propostes: Que canviàrieu dels cursos? Quina és la millor part i quina no tant? Faríeu algun tipus de curs amb alguna característica especial? (Horaris, col·lectius, materials...)

4. VOLUNTARIAT LINGÜÍSTIC

- Coneixeu el programa "Voluntaris per la llengua". És un programa estès i conegut al vostre municipi?
- Qui s'apunta al programa al vostre municipi? Com és? (Edat, sexe, treball...) Trobeu que hi ha algun col·lectiu que no s'apunta?
- Quines motivacions té la gent per apuntar-s'hi?
- Que us sembla el programa? És útil? Està ben organitzat? Que canviariéu? (relacions i xarxes).
- Propostes: faríeu algun canvi en el programa? (Nombre hores suficient?)

5. ACTIVITATS

- En el marc del Consorci per la normalització, heu fet alguna altre tipus d'activitat? Quines?(A més dels pastorets) On? Amb quina finalitat creieu que es fan?
- Ho trobeu molt vinculat al curs? I a l'aprenentatge de català? Qui s'apunta a les activitats? Es troba a faltar algun col·lectiu?
- Perquè us va apuntar?
- Que us han semblat? I perquè us han servit? (Coneixement entorn, identificació...)
- Considereu que hi ha suficient informació sobre les activitats? A part dels cursos es donen a conèixer per altres vies?
- Amb quines entitats, associacions, centres heu vist que és col·labora per portar a terme les activitats?
- Propostes: Quines altres activitats faríeu? Què canviariéu de les que hi ha?

6. VALORACIÓ GLOBAL

En conjunt si tenim en compte els cursos, el voluntariat lingüístic i les activitats...

- Quins beneficis heu tret de l'experiència?
- Integració laboral
- Coneixement de l'entorn
- Augment coneixement de català
- Augment d'ús de català?
- Augment d'identificació amb Catalunya?
- Considereu que barrejar aquests 3 sistemes (Cursos, voluntaris i activitats) és una bona via d'aprendre català?
- Que considereu que és el millor i el pitjor de tot el que heu fet?
- Considereu que parlar català per part dels nous fa que els autòctons discriminin menys als nous que ho aprenen?

1.2. Línia de punts grups de formadors Lleida

1. PRESENTACIÓ

- Presentació dels moderadors
- Explicació de l'estudi
- Explicació de la metodologia "grups de discussió"
  - Parlar segons ordre de paraula (que no parlin tots alhora i que procurin participar tots)
  - Gravació (per a què serveix)
- Presentació dels participants: Nom, origen (Senegal, Gàmbia, Marroc, Romania, Argentina, Angola, Mali), temps que fa que són a Catalunya, trajectòria migratòria, si formen part d'alguna entitat.

2. RELACIÓ AMB LA COMUNITAT

- Quins són els motius pels quals vau marxar del vostre lloc d'origen? I la resta de persones de la vostra comunitat?
- Per què creieu que les persones escullen Catalunya? Què es coneix de Catalunya? Coneixíeu que a Catalunya hi havia 2 llengües abans d'arribar?
- Quina relació teniu amb la vostra comunitat? Manteniu contactes freqüents amb altra gent del mateix país d'origen? Partipeu conjuntament en alguna activitat?
- Fins a quin punt esteu implicats a la vostra comunitat?
- Trobeu que al municipi hi ha comunitats d'estrangers diferents?
- Quina relació teniu entre vosaltres? (Referint-se als participants del grup de discussió)

3. IMATGE I IMPORTÀNCIA DE LA LLENGUA

- Quina percepció i opinions us mereix el català? Què us sembla que a Catalunya convisquin 2 llengües?
- Què es parla al vostre municipi? I al vostre barri?
(suggerir si no surt: Hi ha diferents àmbits d'usos?)
- I entre la població nouvinguda tant entre ells com amb la resta de població? Creieu que es pot viure a Lleida sense saber parlar el català?
- Quina llengua vau aprendre abans? Quina llengua aprenen abans les persones de la vostra comunitat? Per quins motius?
(Si el català no és la primera llengua que van aprendre: Quins motius i raons et van portar a aprendre català?
Si no ha sortit, també, preguntar: quina llengua us és més útil?)
- En quina llengua els parlen, normalment, els catalanoparlants, al seu col·lectiu de nouvinguts?
- En quina llengua parlen, normalment, entre els diversos col·lectius?
- Heu recomanat a algú l'aprenentatge del català? Com ho heu fet? Hi ha hagut ocasions en què, sense haver-ho recomanat, creieu que el vostre exemple ha influït altres persones perquè s'interessin en l'aprenentatge del català?
- Per què les dones en general aprenen la llengua catalana després que els homes?

4. NECESSITATS DELS NOUINGUTS. COM ARRIBAR-HI

- Quines eren les vostres necessitats quan vau arribar a Catalunya?
- Què caldria fer per convèncer la població nouvinguda de la necessitat d'aprendre el català?
- Què creieu que s'hauria de donar a la nova població a Catalunya, d'orígens immigrants, des dels Centres de Normalització Lingüística? (informació relacionada amb necessitats que puguin tenir, o sobre el municipi, ajuda a resoldre altres problemes...)
- Creieu important que els vostres fills adquireixin una bona competència lingüística de català?
- Com es podria arribar als col·lectius de les dones de manera eficaç?

5. CURSOS

- Normalment com s'assabenta la gent dels cursos de català? Mitjançant quins canals? Teníeu algun conegut que en feia?
- Els horaris dels cursos eren adaptats a les necessitats dels alumnes? Per què? Faríeu algun curs amb un altre horari?
- La gent que s'hi apunta torna a repetir? Per què?
- I quina opinió teniu del professorat de les classes?
- A vosaltres, personalment, per què us han servit els cursos?
- Quins beneficis n'heu tret? Heu après català? Aprendre català us ha servit per a alguna cosa més? (vida laboral, social i relacions, familiar: entendre què fan els fills a l'escola...)

6. VOLUNTARIAT LINGÜÍSTIC

- El programa de voluntariat lingüístic, és un programa estès i conegut a Lleida? Coneixeu algú que hi participi, o vosaltres mateixos hi participeu? Heu recomanat a algú que hi participés?
- Què us sembla el programa? És útil? Està ben organitzat? (relacions i xarxes).
- Propostes: faríeu algun canvi en el programa? Nombre hores suficient?

7. ACTIVITATS

- En el marc del Consorci per la normalització, heu participat en algun altre tipus d'activitat? (Sortides per la ciutat, conferències, obra de teatre Sopa de Pedres, presentació d'un llibre) Quines? Amb quina finalitat creieu que es fan aquestes activitats?
- Propostes: Quines altres activitats faríeu? Què canviariu de les que hi ha?

8. VALORACIÓ GLOBAL.

- Considereu que el fet que els nouvinguts parlin català, facilita la seva relació amb els autòctons?
- Un material destinat a fer conèixer a la població immigrant aquests cursos i activitats, i a sensibilitzar-la de la importància de conèixer la llengua catalana, quina informació creieu que hauria d'incloure? (propostes per apropar-se als col·lectius representats per aquestes persones) *(en quines llengües, quin tipus de material, elements determinants en la capacitat d'atracció del català que caldria remarcar, altra informació útil de caire social...)*

1.3. Línia de punts grups de coordinadors

2. PRESENTACIÓ

- Presentació dels moderadors
- Explicació de l'estudi
- Explicació de la metodologia "grups de discussió"
  - Parlar segons ordre de paraula (que no parlin tots alhora i que procurin participar tots)
  - Gravació (per a què serveix)
- Presentació dels participants: Nom, municipi, etc.

3. INTRODUCCIÓ

- Com definiríeu què és un pla pilot? Quins elements el constituïrien i quines són les novetats respecte a d'altres programes si n'hi ha?
- Quins són els principals objectius dels plans pilot?
- Un cop ja començats, quins diríeu que han de ser els objectius bàsics dels plans pilots? Coincideixen amb els proposats a priori o n'hi ha algun extra?
- Quina considereu que és la millor part dels plans pilot? I la pitjor?

4. COORDINACIÓ I COOPERACIÓ AMB ENTITATS I ADMINISTRACIONS.

- Es manté relacions amb les entitats d'immigrants del municipi per donar a conèixer els cursos, activitats... dels plans pilot? Col·laboren? És la llengua un interès d'aquestes?
- Quin/s mecanisme/s de coordinació existeix amb les entitats i administracions?
- Hi ha suficient informació sobre altres plans d'organitzacions que treballen al territori? S'han donat casos de duplicació?
- Hi ha col·laboració amb l'administració local?
- Amb quines altres entitats es col·labora per implementar els plans?

- Hi ha algun tipus d'entitat que trobeu a faltar i que considereu s'hauria d'implicar en els plans?

- (Entitats: Entitats d'immigrants, ONGS, escoles d'adults, escoles oficials d'idiomes, centres del departament d'educació, serveis educatius, AMPAS, escoles taller...)

5. CURSOS

- Qui s'apunta als cursos? Com són els alumnes dels cursos? Es troba a faltar algun col·lectiu? Repeteixen els que s'apunten?
- Els alumnes que no repeteixen, perquè creieu que no ho fan? I els immigrants que no s'apunten?
- Mitjançant quines vies es donen a conèixer els cursos?
- Cursos per col·lectius específics. S'han fet? Amb quins? Perquè?
- Hi ha recursos suficients? Els llocs són adequats?
- Material dels cursos i ús de les noves tecnologies.

6. VOLUNTARIAT LINGÜÍSTIC

- Qui s'apunta al voluntariat lingüístic al vostre municipi? Com són els aprenents? I els voluntaris? Es troba a faltar algun col·lectiu?
- S'ha potenciat el voluntariat a partir de la posada en marxa dels plans pilot? Mitjançant quins canals (noves vies de difusió...)?
- Es nota en l'integració dels aprenents el fet de mantenir contactes amb gent autòctona?
- Es nota en l'ús de català?

7. ACTIVITATS

- A més a més dels cursos i el voluntariat, quines activitats s'han fet? Quines son comunes i quines son de cada municipi? Per què s'han fet aquestes diferenciades?, motivacions
- Valoració de les activitats.
- Qui s'apunta a les activitats que no son cursos ni voluntariat? Coincideix amb cursos i voluntariat? Es troba a faltar algun col·lectiu?
- Activitats de sensibilització sobre l'actitud lingüística dels autòctons respecte els nouvinguts.
- Edició de materials per motivar i sensibilitzar als nouvinguts a aprendre català i informar dels recursos de que es disposa per aquest fi.

8. TOTS TRES

- Quines diferències n'hi ha entre els participants en cursos de català, les activitats, i el voluntariat lingüístic?

9. BENEFICIS EN CONJUNT DELS PLANS

- Quins beneficis s'aconsegueixen en conjunt amb els plans? (Valors afegits) Algun més a part dels esperats?
- Augment relacions amb autòctons. Parlar català millora l'imatge de l'immigrant als ulls del autòctons?
- Integració laboral.
- Coneixement de l'entorn.
- Augment coneixement català.
- Augment ús català.
- Augment d'identificació amb Catalunya

10. FINANÇAMENT

- Trobeu que ha hagut suficient finançament per portar a terme els objectius dels plans?
- Considereu que les altres entitats s'han implicat amb finançament suficient al col·laborar si és que ho han fet?

11. VALORACIÓ GLOBAL

- Que considereu que ha sigut la part més exitosa dels plans al vostre municipi? Per què?
- I la part que ha funcionat menys? Per què?
- Que canviaríeu, afegiríeu, trauríeu dels plans pilot?
- Considereu viable que s'estenguin a tot Catalunya?

12. DISSENY ESTUDI.

- Quin considereu que seria el perfil de participant en els plans pilot més representatiu del vostre municipi?
- Si us donessin a triar, quins aspecte us agradaria que s'estudiés amb més detall sobre els plans pilot? Per què?

2. Transcripcions

2.1. Badalona. 14 de desembre de 2005

Lloc: Centre cívic

Dia i hora: 14-12-2005 a les 18:00

Moderadors: Jonatan Castaño (M1), Pau Llauger (M2)

Participants:

- Participant 1 (**P1**): Marroc, un any i mig a Catalunya
  - Participant 2 (**P2**): Marroc
  - Participant 3 (**P3**): Sao Paolo, 34 anys a Catalunya
  - Participant 4 (**P4**): Pakistán, un any i mig a Badalona
  - Participant 5 (**P5**): Xina, un any i mig a Badalona
  - Participant 6 (**P6**): 3 anys a Catalunya
  - Participant 7 (**P7**): Puerto Rico, 3 anys a Catalunya
  - Participant 8 (**P8**): Argentin, 3 anys
-

M1: Estem fent un estudi sobre els cursos de català i immigració. El que es vol recollir les vostres opinions de cara a millorar els cursos per l'any vinent, ja que vosaltres sou representants de l'immigració a Badalona. Volem saber la vostra opinió sobre els cursos i activitats complementàries, com la del mercat, l'exposició fotogràfica i totes aquestes activitats complementàries als cursos.

M1: Quins motius que va portar-los a deixar el propi país i venir a Catalunya. Que sabieu de Catalunya? Coneixement de dos idiomes.

P8: Vaig conèixer un home català, i a partir d'aquí vaig saber moltes coses de Catalunya. Abans no en sabia res. A Argentina hi ha una col·lectivitat de Catalans, bastant importants, però no tenia contacte amb ells. Aleshores em vaig casar aquí, per una qüestió de facilitat per viure aquí. Perquè ens vam conèixer per internet, i vaig venir a conèixer a Catalunya, després ell va anar a l'Argentina i finalment, hem vingut aquí.

P2: Vaig néixer al Marroc, però sóc de pares espanyols. Vaig viure 21 anys allà, però fa 28 anys que estic a Catalunya. Vaig venir amb la meua parella.

P3: Vaig conèixer el meu marit a Brasil, formava part d'un grup d'enginyers espanyols, que van venir com un grup d'immigrants qualificats. Vam estar casats allà 3 anys, i volia tornar a Catalunya. Jo coneixia molt poc de la realitat de Catalunya, el meu marit gairebé no en parlava mai. I per mi va ser un xoc cultural molt gros. Ara la realitat és molt diferent. Fa molts anys, quan vaig arribar hi ha les dues realitats, la gent de Catalunya i la gent immigrant. Potser si la gent té problemes a un costat, anirà a un altre, però abans era la primera estrangera del poble de les comarques de Girona, hi van ser uns moments molt difícils. Fins i tot, amb la gent del poble em deien que anés a viure a Barcelona perquè hi trobaria un millor ambient. Em penso que em va passar perquè no parlava català, però sí anglès, francès, italià, portuguès. L'entenia, això sí, però no em parlaven i em vaig quedar totalment aïllada. Vaig marxar per la meua supervivència emocional. Ara, el poble està ple d'independentistes i la immigració,

negre, africana és molt forta. Però no penso que és un problema de Catalunya, sinó del món.

El meu treball és de traductora i no havia tingut mai temps d'aprendre català. I ara, que tinc més temps, des de fa tres anys vaig començar a aprendre'l. Perquè veig que és a la terra on visc, i ho veig molt positiu.

P8: Fa tres anys que visc aquí entre, Barcelona i Badalona, i pensava que seria més fàcil aprendre el català. Sabia que hi havia dues llengües. Però no tant difícil com a l'anglès, per exemple, que si que em va costar molts anys. El català és la tercera llengua, que aprenc. I ja està.

P7: Yo voy hablar en castellano. Y tengo algunas sugerencias en el futuro cuando empecemos hablar de otros temas. Yo siempre he querido vivir acá, en Iberia, no lo voy a llamar España, ni Cataluña. Y desde que llegué parece que he descubierto que tengo sangre catalana, porque mi abuela era de Cardona.

Y pues, aquí estamos. Yo he venido por cuestión de trabajo, apoyado por una ONG, entonces, a ver de que manera, que está sucediendo, que no está sucediendo, y que manera aportar más a lo que es la gente.

Si, sabia que había dos lenguas, y curiosamente he hecho un busca en el internet. Y he encontrado una estación de radio catalana, en Sydney, Australia. Y a mi me estuvo eso rarísimo. Y aquí no encontré mucha cosa, aparte de BCN.ES, que me fue de mucha ayuda. Mis amigos me dijeron, bueno, tu sabes castellano, no tendrás problemas para aprender el catalán, ¡mentida! y mira...Creía yo que seria mucho mas fácil. Aún me cuesta usarlo, si lo tengo que usar hiendo a un pueblito, pues me encanta. Sinceramente, aquí (Badalona), pues sabiendo que aquí todos ustedes me entienden, es más fácil hablar el castellano.

P2: Es que aquí cuesta mas, es que los pueblos pequeños, a lo mejor te atreves mas a hablar con la gente. Pues aquí como hay mucha más gente, ya no te atreves, a lo mejor piensas que hablas mal.

P3: Por ejemplo, cuando hago una compra. Yo hago una compra y ho faig en català, però jo tinc molt accent. Jo parlo català, i em parlen a mi en castellà, només per l'accent. Bé el meu català, tinc accent i parlo fluix. I la gent em parla a mi en castellà.

P8: Això et fa sentir malament, perquè et penses que ho fas malament, aleshores...

P1:f Yo soy ingeniero agrónomo, el diploma es de Marruecos, y tengo la beca de un organismo internacional para hacer un master en España. Vine aquí hace dos años, primer año era en Zaragoza, entonces no sabia el castellano. Icé tres meses un curso para aprender. Los primeros meses fueron muy difíciles, pero la ventaja del centro es que hablaba tres idiomas, el francés, el inglés i castellano. Y hacían traducción simultánea de cualquier idioma al castellano. Pero a veces estábamos obligados a escuchar en francés o inglés, porque nos costaba escuchar en castellano.

Cuando aprobamos el primer año, nos dan una beca, para hacer un tema de investigación científica, y nos dan opción de elegir el centro. Entonces yo elegí el centro de la UAB, porque es el mejor centro, y son muy conocidos. Y escogí con ellos, un tema, que es la encefalopatía ovina, es lo mismo que las vacas locas pero en ovejas. Pero a la hora de llegar a Cataluña sabia que la gente habla català, pero no sabia que es el idioma oficial. No sabía que la universidad daban los cursos en català y tal. Pensaba que era solo un dialecto que se habla pero no era tan oficial. Pero a la hora de llegar no había problema, porque los profesores, la gente de las ponencias hablaba castellano. Porque muchos becarios del departamento, son de países árabes y Suramérica. Pero cuando vamos a la granja que hay mas personal catalán, todo el mundo habla en catalán, entonces estábamos casi obligados, para aprender el

segundo año, otro idioma. Entonces, bueno, no teníamos tiempo para aprender tanto. Y me dijeron lo mismo que si yo sabía francés, no tendría problema con el catalán, pero tampoco porque cuando los hombres mayores empiezan a hablar no entiendo nada. Y no hablan en castellano. Había un solo hombre que usa el castellano para explicarnos, el resto entiendas o no, siguen hablando en catalán. La idea era hacer un curso para saber de que se trata. Pero los precios, cuando pregunté por ellos, en el servicio de idiomas de la UAB, era de 500 euros. El primero, pero era subvencionado por la Generalitat, solo tres meses, para aprender lo básico.

Y la actividad del mercado, tuve el segundo premio, pero no fue una ocasión para aprender catalán, sino para participar a un juego. Porque son las mismas preguntas que conocen toda la gente, y hay una persona que ya lo ha hecho. El nivel era muy elevado porque hay mucha gente que viven aquí en Cataluña muchos años y no sabían la significación de muchas palabras. Era solo una animación más en el pueblo, pero para aprender no me resulto muy útil. Solo para animar a aprender el catalán, pero para aprender me gustaría que los cursos fueron a disposición de la gente y intensivos, porqué no hay tiempo.

P4: Fa un any i mig que estic aquí a Badalona, vaig venir amb la meva família. Quan vaig venir aquí, a Espanya, em posava nerviós quan vaig veure que la seva cultura i idiomes eren diferents. Quan vaig venir, no sabia res, ni castellà ni català. He pensat que estava com mort, no?, I després vaig pensar que he d'estudiar, aprendre la llengua i que sempre recordo per els meus amics que estaven a Pakistán. No sabia que hi havia dues llengües, m'ho van dir a l'escola.

P5: Vaig venir aquí amb la meva família i només sabia que hi havia el castellà, però no sabia res del català. Després quan vaig anar a l'institut, vaig saber que hi havia la llengua del català.

M1: Una mica tots, quina opinió us mereix que hi hagi dues llengües a la societat? Com ho veieu?

P3: Això és una realitat, ho acceptes o marxes. És una realitat molt dura, però enriqueix.

P1: No hay dos lenguas, sino que hay más. Por ejemplo, en el departamento yo en un día hablo más de cinco. Eso es porque tenemos árabes, suramericanos, catalanes, y gente de Francia. Cataluña tiene una diversidad muy fuerte. Lo que pasa es que cuándo tienes la posibilidad de elegir muy bien. Si una vez formado conoces todas estas lenguas no pasa nada, luego cambias el chip y hablas. Pero cuándo cuesta, y como ha dicho la señora antes, que la gente cuando te ve que no hablas, te marginaliza y te empieza hablar como no te entiende. Si quieres hacer llegar un mensaje, podemos usar esta y dejar la otra, para llegar a este objetivo. Porque el objetivo no es obligar a esta persona que habla este idioma por fuerza, sino que dejamos la posibilidad y vamos formándonos. Yo lo veo positivo que haya dos o más lenguas.

P7: El tener dos idiomas está bien. Porqué este ha sido mi experiencia. He crecido con el castellano, pero también el inglés, ha sido mi segunda lengua. Con lo que tengo problema es una, por ejemplo, actividad del Forum 2004, era internacional y cuándo uno iba a las diferentes actividades y eventos lo hacían en catalán. Muy poco inglés, bueno en cuánto los rótulos había algo en algunas ocasiones, en catalán, castellano, inglés y francés. Pero si era hablado, era puro catalán, y eso para alguien que acababa de llegar aquí, pensando en todos los millones de personas de visitantes que van a venir a ver este evento y a pagar buen dinero, para entrar y gastar más todavía

en hoteles, y comida, transportes y etc. Creo que ha sido algo exclusivista, y eso es un serio problema. Si Cataluña se quiere abrir al mundo no debe ser exclusivista, debe de arropar más. Porque por ejemplo, que es 6 millones de catalano-hablantes, vamos a decir 10 millones como mucho en todo el mundo. ¿Cuántos hablan castellano? ¿400 millones? ¿E inglés? 400 o 500 millones? Si se insiste tanto y tanto en la lengua catalana, entonces es casi separatista, me explico, entonces pues hay un problema con eso. Porque el mundo se esta volviendo más como una unidad, en vez de separar, separar y separar. La UE es un ejemplo, todos estos acuerdos internacionales que están abriendo las puertas entre países. Pero sin embargo, aquí no está sucediendo eso, en ciertos aspectos, en otros ejemplos sí está sucediendo.

P8: Voy a hablar en castellano ahora. Históricamente Cataluña ha sido una tierra de acogida, ha sido un lugar de inmigrantes. Es lo que decía P1, ha dicho que habla muchas lenguas en su trabajo. Y de hecho vas por ejemplo por el centro de Barcelona y te encontráis con una mezcla que parece la torre de babel. A mi me parece que Cataluña es muy abierta, los catalanes son muy abiertos,... A ver lo que pasa es que cuando yo llegué yo creo que llegué y a la semana ya hablaba catalán. Llegué con un gran sentimiento de integración, nunca me planteo si era un problema o no que hubiera dos lenguas, a ver es así y está bien que defienden su lengua y que den todas las posibilidades a la gente que vienen a vivir acá, como yo que vengo de fuera y puedan integrarse entre otras cosas a partir del lenguaje.

M1: ¿Una pregunta, esta rapidez para aprender catalán fue porque ya lo conocías que existía?

P8: Bueno, si claro. Yo al casarme con un catalán eso ayuda. Si a ver, mi esposo, es catalán de familia andaluza, no es catalana parlante. Él si es catalán, nacido aquí y educado bilingüe, no tiene un entorno absolutamente catalán. Yo, como mi decisión fue vivir aquí, a mi me parecía que yo para involucrarme en el ambiente, además, porque me gustan mucho las lenguas, era una condición *sine qua non* aprender la lengua del lugar dónde estaba, una cosa absolutamente natural. Y en realidad me parece fantástico el trabajo que está haciendo el CNL porque muchísima facilidad para todo el mundo, y no solamente por los extranjeros. Si uno no tiene trabajo tiene menos cuota, material por estudiar, las parejas lingüísticas. Me parecen fantásticas las posibilidades que dan de integración, yo no coincido con vos (P7) en que Cataluña se esté cerrando al mundo.

P1: Pero también es que depende del tipo de inmigración. Por ejemplo para las personas árabes la raíz del idioma es distinta, no como lo franceses por ejemplo, tienen más rapidez de aprendizaje. Esto lo notamos por ejemplo en este centro, que la gente que viene de Egipto, medio oriente, le cuesta tanto el castellano, pero Marruecos, Túnez, todos estos, al hablar el francés se integran fácilmente en castellano. Incluso yo antes de hacer el curso, cojo un texto en catalán lo entiendo. Me cuestan algunas palabras que tienen una raíz distinta, pero con un poco de sentido común se entiende. Pero porque es una inmigración científica o con recursos ya hechos. Si ya vienes ven adaptado encuentras el centro de acogida, que te ofrece recursos. Pero esto es un tipo de inmigración dentro de muchos otros, pero la mayoría de inmigración que viene a España, son gente que viene para trabajar solamente, este si que tienen un problema. Por ejemplo, conocemos gente que vive aquí de 9 o 10 años y no formulan una frase correcta. Porque aunque hagas un curso o dos, porque los cursos que se hacen por ejemplo en Badalona, son muy sencillos. Como se dice esto o lo otro. Entonces para la gente que se integra fácilmente, siente que el nivel no va bien para ella, porque no son gratis. Y otra cosa, la gente que trabaja todo el día, y vuelves a casa para dormir. Y para hablar buscas los compañeros, los paisanos, como decimos. Entonces, lo que estamos diciendo, que no son problemas para la gente que

tiene la motivación, o bien, las circunstancias positivas para aprenderlo. Pero para integrar este mayor parte que todavía para ir al medico tiene que buscar dos personas para ir con ella, ese es el problema.

P6: Una sugerencia o una observación, llamémosla una observación. Yo cómo inmigrante que empiezo unas clases de catalán por primera vez, acabadita de llegar, yo esperaba que me iban a empezar el catalán a un nivel básico. Por lo menos que me enseñen un poco de vocabulario primero. Y me empezaron en una clase de conversación, que se llamaba, básico 1, me traumice. Si yo no hubiese tenido el deseo real de aprender catalán que fuera testaruda e insistente, yo no hubiera permanecido, yo me hubiera dado por vencida, porque fue muy frustrante. Fue más arriba de lo que yo esperaba. Es una observación que no se si les sirve para evaluar el curso básico, que quizás debería empezar mejor convocado. Y luego preguntarle a la maestra que qué me estaba diciendo, y me contesta en catalán y no tengo ni idea de que me estaba diciendo. Y me pareció injusto, en ese momento. Porque para eso yo estaba allí, estaba para aprender catalán, y que me empezaran por el vocabulario.

P8: Claro lo que pasa, es un poco lo que decíamos antes, el que viene con una lengua romance, los suramericanos por ejemplo, la mayoría, excepto la brasilera, hablamos todos español, es mucho más fácil el hablar. Pero ella que es china, o el que es pakistaní, supongo que les debe costar muchísimo porque tienen que aprender dos lenguas simultáneamente, ¿no?

M1: Perquè vosaltres (dirigint-se a P4 i P5) heu tingut que aprendre castellà i català? I heu tingut més dificultats?

P4: El català l'he après a l'escola. I el castellà no l'he après mai, però el sé. A fora, tots els amics de fora l'institut parlen castellà. I ara si que el sé parlar castellà i català.

P5: La meva llengua és molt diferent. I em costa escoltar-la perquè la lletra és molt difícil.

P4: El català és més, com es diu, més difícil. Més que el castellà. Sé moltes coses, però no el puc parlar ràpidament. El castellà sé poques coses però puc parlar ràpidament. I per escriure m'és més fàcil el català, perquè el practico.

P3: El català a diferència del castellà, la gramàtica és més complicada. Hi moltes excepcions a les regles.

P6: Trobo que a Barcelona és més marcat que et parlin en castellà, i en canvi, aquí a Badalona, si insisteixes ja et parlen en català.

P3: Si la gent et nota els accents, immediatament ja va al castellà. Independentment que parlis català. Jo dic, aixís en broma, mira fes-te un favor parla'm català. A mi no em fas cap favor parlant en castellà, jo no sóc castellanoparlant, el meu idioma és el portuguès. Vols fer-me un favor, parlem en portuguès, i sinó fes-te un favor a tu, parla'm català. I continuen parlant castellà! I això no ho entenc, perquè clar una cosa és la tendència, la general és veure això, si dius els verbs com ho faig jo, força malament, doncs parlem en castellà. Però si ja hem trobat aquest contacte, diàleg, fes-te el favor parla català. Perquè continuen parlant? Aquí si que la política lingüística potser comença a fer alguna cosa molt concreta cap als catalans parlants. No per la gent que no sap català. Fes-te un favor, parla'm en català. Dóna corda al teu català. Aquí és el problema, vaig arribar i vaig aprendre dos idiomes. Primer el meu marit deia, potser nosaltres anirem a viure a un altre *puesto* depenent del treball, a Madrid, a

un altre lloc, i per això aprendre primer el castellà, i després el català. Ell era catalano parlant de Girona. Com vaig aprendre jo el castellà, no vaig anar a l'escola, i ara sóc traductora. Però no he anat a l'escola, eh! He llegit molt, he escoltat les notícies a la ràdio, a la tele. I la gent parlava amb mi en castellà. Els catalans parlaven amb mi i vaig aprendre un castellano, bé un catalanyol, sí, sí. Al principi em deien els castellans, és una mica raro el teu castellà, i jo responia que clar que el vaig aprendre amb catalans. El català el vaig aprendre potser per la tele, llegint, per coses així, no per la gent. I això és alguna cosa política que hi ha, no? Versus espanya, és un problema molt profund, però no és aquest el tema. Però clar la política lingüística podria incidir molt fortament aquí, als catalans. Donar exemple.

P7: Porque hay una diferencia muy grande entre lo que tu estas diciendo y la experiencia nuestra, porque tienes la base catalana primero, porque sino....

P3: Jo dono classes de portugués per els erasmus...

P6: Pero claro cada uno parte de una experiencia diferente

P3: Però no, no està bé el que et va passar tu. Jo a les classes, jo sempre parlo en portugués, però jo com un joc. I la gent diu, què és una brusa? I jo ho assenyalo. I clar això és un joc, i ella, no va ser un joc, allò era un acoso. La pedagogia de les classes, al curs hi fa molt.

M1: I quins creieu que són els motius que quan una persona arriba aquí li fan apuntar als cursos de català? Penseu que són més motius, personals, laborals?

P2: Laborals, perquè quan vas a buscar feina, et demanen el català.

P3: I ara a moles treballs, et demanen el nivell B

P7: Pero también, no solo por el trabajo, sino para comunicación, y entender. Porque obviamente, si estas aquí i todo el mundo alrededor de ti, te habla en castellano y entiendes, perfecto. Pero si todos te hablan en catalán y no entiendes pues entonces no te queda más remedio que aprender. Y esto es más un problema que luego si quieres entrar a la estructura de las clases podemos hablarlo.

M1: Ara entrem més en els cursos. Heu fet tots cursos de català? Ens centrarem en els cursos que el consorci va fer l'any passat.

P6: Jo lo he fet fa dos anys.

M1: Com s'assebenta la gent d'aquests cursos? Creieu que hi ha bona promoció, propaganda per part del consorci? Arriben a la gent la oferta de cursos?

P2: Si crec que sí.

P8: Jo ara mateix no ho sé, perquè com que fa tres anys que hi sóc, estic en contacte amb el consorci, i tinc la informació d'allà. Però hi ha una altra cosa, que jo no sé perquè és així. Tota la informació que m'enviien per correu m'arriba tard. Quan ja s'ha fet.

P3: Sí, a mi també! I sóc de Badalona, correus no funciona.

P6: Por ejemplo la actividad que acabamos de tener dos semanas atrás, que fue tan buena, quiero felicitarlos porque estuvo tan buena. Como inmigrante me sentí motivada a aprender catalán. Es el primer país que he vivido dónde me han motivado estudiar catalán, y me lo festejan y hacen una fiesta. La pena es lo que llegué a saber cinco días antes y no lo disfrutaron los compañeros míos.

P8: Quina activitat?

P7: Una festa per el català al camp nou. Si bueno, fuimos nosotros y no hemos visto a ningún compañero, y estaba lleno de gente.

P3: No vaig veure, res, ni cartells.

M1: I la informació dels cursos arriba? I la gent que no fa cursos com se n'assabenta que n'hi ha.

P3: Jo la veritat per cartells

P2: Jo a la biblioteca, vaig veure un cartell.

P1: A la *feina* depende de la persona que lo envía. El ayuntamiento cuándo envía una actividad lo hace con mucha antelación. Pero personalmente, creo que la mejor forma es a través de las asociaciones de poblaciones de extranjeros. Por ejemplo en cada comunidad, de pakistaníes, marroquíes, todos han hecho asociaciones legales que trabajan. Si se colabora a través de estos, ellos hacen la propaganda en sus compañeros, que hablan el mismo idioma, y llega más pronto.

P6: Pero eso es una alternativa. Yo soy argentina, y no estoy ligada para nada con alguna asociación, ni conozco casi gente argentina. Estoy absolutamente aislada en casos de paisanos.

P3: Els mitjans normals de comunicació com la televisió, podrien fer una tasca...que ara no es fa.

P1: Yo quería volver al tema del uso del catalán. Por ejemplo en Badalona, en esta zona, casi no se nota el catalán, porque hay muchísima diversidad. Bueno de catalanes no hay. Y entonces si no estas en un entorno que te motive para aprender, no hay demanda. Pero si estas a otros entornos, como universidad, trabajo, ya estas buscando cursos.

P3: La presencia del català i activitats en català és molt important, si estem aquí, contactem fem coses, parlem, però si tu marxés ja no pots fer-ho. Han de ser atractius.

P1: También estaría bien la participación de catalanes a las fiestas de inmigrantes. Porque siempre pasa al revés, que los inmigrantes van a la fiesta de catalanes para aprender. Porque si viene un catalán y habla catalán, dará un poco de sentido, y sentido de integración. Por eso hay muchísima gente que ya nota que hay una cierta ocasión.

M1: Tornem una mica als cursos, allò que parlàvem abans de les característiques el nivell els horaris, si són els adequats, el lloc on es fa, com ho valoreu tot això?

P6: Dos suggerencies, una persona amb temps lliure, una persona que busca un curs elemental 1, tinc que esperar a les 19h per poder anar a una classe. I jo prefereixo estar a casa meva a aquesta hora. Seria millor que hi hagués un horari més flexible.

La segona suggerència, el llibre de català. El CD per el só parla molt ràpid, tant ràpid que no entens res. Crec que parlant en català està bé al CD, però una mica més a poc a poc. Hi ha massa nivell al començar, ja passava amb el bàsic. El básico 1, 2, el CD va demasiado rápido, en el elemental 1 pasa lo mismo y es una perdida de tiempo. Porque entonces la profesora tiene que sacar un libreto escrito, y la profesora se pone a leerlo, para entenderlo.

P3: A les classes, és copiar coses que hi ha els anglesos van incorporar fa anys i panys. El laboratori d'idiomes, és un lloc on com aquí tens internet et poses els cascos i pots practicar exercicis i coses. El laboratori és gratuït i hi ha diferents nivells i l'accés és a qualsevol hora. Per fer un curs a tots els horaris, potser no hi ha diners per això, però posar un laboratori, que és posar solament un box, amb uns cascos i unes gravacions, i això, només és un ordinador, no és tant costós. I és molt efectiu, abans de repetir i repetir, i tal, aprèn. I després també un altre recurs, que és molt lúdic i agradable, és posar gent amb una taula com aquesta, amb aigua, cafè, una cosa molt senzilla i parlar. Aquí, per exemple, una taula amb nivell avançat, allà és nivell mitjà, i a l'altre costat un altre.

P8: Això són les parelles lingüístiques...

P3: Si a dos no? Però el que dic, és un grup amb una persona que guia

P7: Esto para mi no funciona. Porque lo básico se necesita para poder construir un fonamento. Si no hay, el edificio se cae, pero conversa y pareja no funciona para mi.

M1: Però quant ja tens un cert nivell?

P7: Entonces ya sí. Cuando hay un fundamento bien construido, entonces uno puede arrancar. Pero el problema es que desde el B1 como no se nos ha dado un fundamento, sucede que cuando voy a clase y esta aqui alguien como tu que vive aqui alguien como tu que vive aqui hace 30 años, y yo? Qué? Pero puede haber una persona que solo hace un año, es una mezcla desapareja.

M1: Perdona, aquesta barreja, passa a la classe?

P7: Sí, si, y eso no debiera de ser, debiera haber algo más ajustado para los nuevos, y algo para la persona que quiere ahondar y quiera aprender más, pues bien que vaya a una clase especializada. Pero en clase con los novatos...

P6: Cuando la profesora ve alguien que hace 30 años que esta aquí habla, entiende que los nuevos que están callados entienden. Entonces continúan con la próxima unidad.

P3: I no fan un examen per posicionar els alumnes?

P8: Però vosaltres parleu de gent que viuen aquí que no parlen català?

P7: ¡No! Lo hablan, pero vienen al curso porque quieren escribir. Lo hablan como portuñol, como catalañol, lo mezclan, lo hablan mal

P8: Aixà comencen des de zero?

P3: A mi em van posar un examen i a partir d'aquí un nivell.

P7 i P6: No ens van fer cap examen, directe al curs B1, és el primer curs

P1: También el exàmen es un poco erroneo, por ejemplo, las preguntas que dan en el exàmen escrito, son muy fáciles o bien muy usadas. Yo puedo ir a un examen y pasarlo sin asistir al curso.

P3: ¡Oh, que suerte! Yo no.

P1: Pero lo que pasa, y es mi experiencia el curso era en el servicio de idiomas de la UAB. Lo que hacia la profesora era conocer a cada persona en lo que se dedica, y de que trabaja, y siempre le pide a la hora de entrar a clase, que cuente lo que ha hecho durante la semana. No le obligan a hablar de un tema y se siente callado, no. Cada uno explica su experiencia, de lo que ha hecho durante la semana, cada uno se siente un poco libre. El examen es un error, porque puede tener un nivel más avanzado al escribir.

P7: Ya tengo que marchar yo, pero una cosa que es importante que digamos algunas sugerencias. TEndria que poder escoger un curso de día o de noche, porque ahora es solo una hora y se puede o no.

P6: Parece ser que diferentes personas tienen diferentes maneras de aprender y no sé como explicarlo, pero parece que el curso es solo una manera. Y entonces hay alumnos que aprender de forma más visuales, otras formas, oír, ver... Buscar de que manera el curso pudiera unir mas sentido para aconseguir que todos aprendan.

M1: I les activitats complementaries les heu vist útils? Les veieu útils per motivar a aprendre la llengua o son més per conèixer l'entorn?

P6: Nos han gustado las actividades culturales. Para saber dónde estamos, para conocer la historia catalana, *m'ha agradat molt, especialment amb una professora, la Magda, que ella vivia la història* ¡Que Gusto! Mientras que otra maestra era muy seca, didáctica.

P7: Hemos ido a l'anís del mono, con un grupo, interesante. También al mercado, y al museo, y al mercado. Son útiles para motivar y para conocer, las dos, ha sido útil.

M1: Bé continuem, considereu que hi ha algun col·lectiu de nouvinguts que s'apunti més que altres al curs? Si arriba més la informació a algun col·lectiu?

P3: No ho sé, però als sud-americanos veig que són els més interessats.

M1: I quin creieu que és el motiu?

P3: La facilitat d'integració.

P1: Yo personalmente estaba buscando un curso, aquí en Badalona dónde hacen cursos de castellano y catalán. Y cuándo la persona me pregunto que quería hacer, me respondió que si quería avanzar tenia que ir a un centro privado. Pero esto de la normalización lingüística, me dieron un teléfono, pero nunca llamaron, y encontré información.

M1: I el col·lectiu xinès o pakistanès? Com ho veieu?

P4: A mi m'ho va explicar la nostra professora per fer-ho a l'institut.

M1: I la gent que no va a l'escola? Ja que potser coneixes més gent, hi ha algun mitjà per fer arribar la informació, que fomenti l'aprenentatge de la llengua?

P4: No...

P3: Jo tinc contacte amb l'immigració, perquè sóc una mica un punt de referència per altra gent i perquè fa temps que hi sóc. I els hi explico que faig un curs de català, i em pregunten si és útil, perquè serveix... Els hi dic que facilita al buscar treball, i tot això. I no és tant difícil explicar això. Però jo no veig que arribi la informació tant fàcilment. Perquè la informació arribés, caldria lligar-ho amb elements com les associacions d'immigrants, faria que la informació arribés molt ràpid. Perquè la gent quan arriba, van allà on estan els seus paisans. I parlen, i es canvien informacions.

En canvi els castellano-parlant, a darrera hi ha molta cosa política. Però per la normalització lingüística ha de fer servir un canal cultural. I deslligar-se una mica de la política, perquè fa molt de mal a l'idioma. I jo dono classes d'idioma i mai parlo de política i no és necessari. I a la realitat castellano-parlant, està molt vinculat. La realitat aquesta és diferent i vinculada molt a la cosa política. Perquè no, posar-hi empenya de l'altre costat, un missatge més positiu, vincular-ho a la cosa cultural. No perdre la cultura, els valors, no perdre allò que tenim i és patrimoni de tots. I que el castellano-parlant tindrà una riquesa cultural si el parla.

M1: I una pregunta molt concreta, el col·lectiu xinès hi ha alguna associació, o grup que incentivi el coneixement de la llengua catalana?

P5: No en conec cap. I el curs de català a l'escola. I no sé res a fora l'escola.

P1: Otro canal es el ayuntamiento mismo, que cuando te empadronas, te dan un libro dónde te ponen direcciones de hospitales...pero de idiomas no pone nada. Quizás si se valorizara mas con una pequeña charla.

M1: Què creieu que pot motivar més a la gent que acaba d'arribar? Com ho explicaríeu perquè la gent que té altres preocupacions, com la vivenda o el treball.

P1: Explicarlo desde el principio, que es importante y quizá facilitará la integración

P3: Entendre que hi ha gent que no sap llegir altres idiomes, com el català i castellà. Fer l'esforç de donar a conèixer l'idioma traduir la informació a altres idiomes.

P1: A veces se podría aprovechar los inmigrantes para ayudar a traducir, documentos del colegio, que quizás no lo entienden. Así los padres se enteran y motivan a aprender más. Pero si están aislados y cada uno tiene su idioma...

P3: També podria fer-se parelles lingüístiques, català i estranger. Fem voluntaris, i si fem voluntaris, així, el que escriu i parla àrab i que és la connexió per altres persones, un col·lectiu que potser no sap res de res. I llavors hi ha un punt de contacte.

M1: Centrem-nos en els cursos. El professorat fa uns cursos didàctics?

P3: No és una qüestió de professors, cadascú té un mètode. Per introduir l'idioma ho pots fer contínuament fent ús del català, ja a un nivell molt bàsic. Sense parlar un altre idioma. No ser agressiu, com un joc. A mi em va passar, quan vaig arribar em van dir que el dia que parlés català parlarien amb mi, va fer tancar-me. I parlava cinc idiomes! Aprendre un idioma és un joc, un joc intel·lectual molt agradable. I el que diu la senyora P6, d'entrar per els ulls, entrar per el tema lúdic, falta potser recursos audiovisuals. Està una mica empobrit de recursos.

M1: En principi una de les idees dels cursos pilot era fer servir noves experiències. I els recursos audiovisuals hi eren. Hi havia uns cds, els laboratoris...recursos d'aquests tipus. Ús de l'ordinador, idioma més informàtica.

P2: L'any passat vam fer servir els ordinadors. Va anar bé, perquè jo no sabia res d'ordinador. Fèiem les classes en català amb un cd.

P3: Però això integrat als cursos regulars?

P2: No això es feia els dissabtes.

P3: Després el dossier, i un llibre que tenim al nivell que estic a vegades és una mica repetitiu. Els professors diuen que està una mica desorganitzat.

M1: Ara parlem una mica del voluntariat lingüístic. Algú ho vol fer i ho vol explicar en que consisteix a la resta de membres del grup?

P3: Un dia la professora que tenia em va dir si volia participar dels grups de voluntaris, i jo vaig preguntar que era. Em va dir que es tractava d'una persona catalano-parlant i una altra, com el meu cas de Brasil. I el meu voluntari parlava molt bé, i va estar disposat una hora amb mi i durant deu vegades. Aquests encontres es fan a qualsevol lloc, a un bar o qualsevol lloc que els dos hagin arribat a un acord. I parlem de qualsevol cosa, del treball... i et fan parlar en català durant una hora. A mi no em corregia. El meu voluntari era un senyor gran, un advocat que amablement es va oferir, i parlàvem de tot. De tot! Qualsevol cosa, notícies del dia, coses nostres, de la nostra vida.

P1: En catalán?

P3: Exclusivament en català. Era d'Omni Cultural, ja sabeu. Absolutament en català sempre. I molt bé. Aquest senyor, que és advocat, tenia un problema de paràlisi a les cames, tenia molta dificultat per camina, està jubilat i és fantàstic, era una persona cultíssima. Quan la gent va saber que seria la meva parella lingüística, se'n van riure. Jo encara no ho sé perquè ho van fer. Jo mai me'n riuria d'una persona que generosament dedica el seu temps. I no crec que s'hagi de poder escollir el teu voluntari perquè ja dedica part del seu temps. Hauria de ser com una petita loteria que sempre serà positiva. I també la parella catalana hauria de corregir una mica.

M1: Ara que ja sabeu que és com ho veieu

P2: Bé, accelera el procés per començar a parlar el català.

P3: Acaba amb la por, et dona ganes de parlar

P1: Me gusta la idea, pero yo lo haría con más gente. Un voluntario o dos pero con varios extranjeros. Que haya como un presidente de la mesa que pueda dirigir el debate. Porque depende de la persona me callo, o no. Me acostumbro a una persona y si me la cambian me de vergüenza.

P3: No es para aprender, es para romper el hielo!

M1: I a més a més us ha servit per conèixer gent, per ampliar xarxa.

P3: Sí, si, jo l'he trobat útil. I ampliar-ho a un grup.

P8: Jo vaig fer dos cursos. Un cop vaig anar a un museu amb ell i uns amics meus, que no tenien res a veure amb ell, ni amb el centre.

M1: I això creieu que els que acaben d'arribar, la possibilitat de conèixer gent pot ajudar, no?

P3: És una manera de trencar la por a parlar l'idioma.

M1: Si us sembla parlem ara de les activitats al voltant dels cursos, com el joc del mercat

P2: A mi em va tocar un premi.

P1: A mi també.

M1: I n'heu fet alguna altra d'activat?

P8: Sí, les sortides per aquí de Badalona. A mi m'agrada molt les sortides, però el que passa és que és minoritari.

M1: La oferta o la gent que s'hi apunta?

P3: Les dos, l'aprenentatge és molt lúdic. Es podria ampliar més, amb horaris i places. I allò que s'ha dit, del nivell dels cursos.

M1: Penseu que el fet de les sortides del coneixement de l'entorn, el mercat, la fàbrica de l'anís del mono. Conèixer una mica el municipi pot ajudar a integrar-se millor, a sentir-se més identificat amb el municipi, i que això motivi a aprendre el català, a augmentar les relacions.

P8: Per a la integració, crec que és bo, per el català no ho sé. Clar qualsevol cosa que es faci en català serà bona per el català, però clar, també ajuda a la integració a Badalona, el municipi.

P1: A través de la escuela, circula mucho la información. Juego y premios. Mi punto de vista, de cara al catalán, si se hace como ahora es un cuestionario y se pasan las respuestas. No es exactamente un juego lingüístico porque no se valora el conocimiento lingüístico.

M1: Té altres utilitats, no sols lingüístiques?

P1: Si la persona está integrada, quizás. Pero conozco casos que te llegan solo las respuestas.

M1: Qui s'apunta a aquestes activitats? Gent que s'apunta per conèixer, o al revés?

P2: No crec.

P1: Es por casualidad, si llega la información te apuntas

M1: I quines altres activitats faríeu, si us demanéssim una proposta d'activitats?

P8: Excursions, si com aquelles de l'anís del mono. Que ho expliquen molt bé. I motivar la gent a preguntar no sols escoltar. Per practicar l'idioma.

M1: Ja que se'ns tira el temps, per acabar, la valoració global. Considereu que si combinem aquestes tres coses, voluntariat, activitats, entorn, cursos d'història i cursos de català, és una bona forma d'aprendre? Faltaria alguna cosa? Afegiríeu alguna cosa més?

P3: Més activitats. Però també a dins les classes.

P1: Més informació. Si es fa un esfuerzo y no llega.

P3: Parla sense vergonya, parla'm en català.

M1: Ho deixem aquí i moltes gràcies, perdoneu que hagi estat tant llarg i ara en Pau us donarà un obsequi. Un llibre, per haver participat.

2.2. Badalona. Entrevista a una professora d'institut, 14 de desembre de 2005

Lloc: Centre cívic

Dia i hora: 14-12-2005 a les 18:00.

Entrevistador: Marc Sangles

Participant (P): Professora de l'Institut Eugeni d'Ors de Badalona.

<Entrevistador> Ara em sembla que s'està gravant això... Si ara... <soroll> Primer que res hola, gràcies per haver vingut, doncs... Estem fent un estudi sobre els Plans Pilot que hem fet en diverses poblacions de Catalunya per valorar l'aprenentatge del català entre la població nouvinguda, i ens interessa molt parlar amb vosaltres perquè heu tingut un paper molt important, vaja, teniu un paper, la vostra col·laboració és important a l'hora de tirar aquests plans endavant i per tant les vostres opinions poden ser molt útils per valorar aquells aspectes que són ... Que són positius i que, què és allò que es podria millorar i llavors doncs, vaja, tenim algunes preguntes que ens hem preparat i... Vaja, doncs comencem ja l'entrevista...

<P> D'acord <Riu>.

<Entrevistador> <Fàtic = dubte>La primera que tenim és quins motius heu tingut per apuntar-vos amb aquest Pla Pilot, quines motivacions...

<P> Bueno perquè estem fent, com que donem classes de català, doncs principalment per això, com que al Centre de Normalització Lingüística fan cursos de català i...
<interrupció. S'obre la porta> Ai, perdó...

<Entrevistador> No, no passa res. <Es tanca la porta>

<P> Doncs principalment per això i... Perquè és un joc lingüístic, que els jocs sempre són més motivadors, era aquí mateix en el Mercat de Sant Roc...

<Entrevistador> <fàtic = dubte> Sí, és veritat. He llegit, vaja, amb aquesta valoració, que va estar molt bé l'experiència aquesta del Mercat de Sant Roc i que s'ha proposat de tornar-ho a engegar això oi? Llavors...

<P> <fàtic = afirmació>

<Entrevistador> O sigui, això vol dir que els botiguers en principi tothom...

<P> Sí, a més a més els botiguers molt bé eh... Vull dir, van col·laborar molt.

<Entrevistador> <fàtic = afirmació> I ... Després també, creus que hi ha, vaja, hi ha diferents col·lectius d'immigrants, quins... Si potser trobes que hi han col·lectius d'immigrants que s'impliquen més amb aquestes activitats des del Consorci, i si n'hi han menys i si penses que hi han algunes coses que potser doncs, mira, s'hauria de motivar més aquesta gent o s'hi hauria d'intentar arribar més amb aquests altres col·lectius perquè s'impliquessin amb aquestes activitats que, que vaja, que la valoració...

<P> És que el que passa, que el curs aquest que vam... En els Mercats, teníem molta diversitat, i crec que és lo ideal, que hi hagi molta diversitat perquè llavors parlen més entre ells. No hi havia tot xinesos, o tot paquistan. Vull dir, teníem Xina, Paquistan, Bangla Desh, Índia... Moltes nacionalitats. I llavors, era un grup també molt cohesionat... Molt maco.

<Entrevistador> <fàtic = sorpresa> Doncs...

<P> I gairebé tots són molt participatius. Perquè fins i tot algun xinès també hi ha allà no? <Riu>

<Entrevistador> Perquè en general, aquí, o sigui això que s'ha aconseguit, que hi hagi interrelació entre diversos col·lectius doncs a Badalona, en el global del municipi, penses que és aixís, que es relacionen tant o a vegades potser van... Tenen més tendència a anar els d'una nacionalitat amb els seus i els altres...

<P> Jo és que no... No visc aquí, però pel que veig sí és bastant els del Paquistan, Xina, però clar, per això a les escoles intentem... A veure, hi ha una aula d'acollida i tot ara per incorporar i que s'integrin, que és difícil. Sí, es fan amics entre ells però sempre els hi tira més els del seu país.

<Entrevistador> Perquè l'àmbit de l'escola, clar, o sigui, també, clar, quan són petits, també les relacions que hi han entre ells i vaja, també allò de si els nois es relacionen més amb les noies a vegades... Doncs, que seria això, també més per nacionalitats potser...

<P> Aquest curs, per exemple, ens han arribat, tots del Paquistan. <Riu>.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Que és totalment diferent de l'any passat. Llavors és molt difícil perquè parlen Urdú, i perquè parlin català costa. I sí que fan això, els nens amb els nens, les nenes amb les nenes.

<Entrevistador> O sigui que, trobes que els col·lectius d'immigrants han canviat de fa uns anys fins... Perquè abans, aquest any són paquistanesos, majoritàriament...

<P> <Fàtic = afirmació>.

<Entrevistador> I abans...

<P> Almenys allà a Sant Roc. El curs passat teníem... Sí, hi havien més xinesos, més del Marroc...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>.

<P> Algun així que venia de la Índia, de Bangla Desh també...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> I el any anterior, que també hi era, hi havia més xinesos. Paquistan no gaire. Ara han arribat molts del Paquistan.

<Entrevistador> O sigui que són de països que, que vaja no tenen el, aixís com els sud-americans per exemple tenen el seu idioma d'origen el castellà, doncs així són... Procedeixen de països on tenen una llengua diferent del català i del castellà. I creus que això és positiu que, vaja, que vinguin sense saber català o castellà, o potser seria...

<P> Alguns saben anglès. I a partir de l'anglès, que clar, no hi ha diccionaris d'urdú i és difícil, si no saben anglès, bueno hi ha internet...

<Entrevistador> Clar...

<P> hi ha algun diccionari, anglès-urdú sí, però castellà-urdú i català-urdú no n'hi ha.

<Entrevistador> Perquè quan us trobeu un alumne que, que per exemple no sap català ni castellà llavors és complicat, però si a més a més no sap ni anglès...

<P> No, la majoria quan arriben no saben ni català ni castellà. Saben alguns... Normalment els del Paquistán saben anglès però no tots tampoc.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>.

<P> I els marroquins francès. Però no tots tampoc. Llavors són dibuixos, amb mímica, de tot. <Riu>.

<Entrevistador> Clar, has de fer-ho... I aquests alumnes que arriben, que arriben procedents d'altres, d'aquests països amb llengües completament diferents, a quines edats solen tenir?

<P> Bueno, com estic a l'Institut doncs...

<Entrevistador> Ah, clar.

<P> De dotze fins a divuit anys o així.

<Entrevistador> Clar, i quan et trobes amb aquestes edats...

<P> I em vénen molts de grans, que estan a quart d'ESO i clar, llavors és molt difícil que puguin treure's la ESO. Els que arriben a 1r d'ESO és millor perquè així poden anar fent.

<Entrevistador> Clar, com més grans són més costa oi, a vegades de...

<P> Sí, si sí els estrangers d'escoles de seguida... és que no hi ha ni... De seguida ho van agafant...

<interrupció. S'obre la porta> Hola.

<Entrevistador> Hola, bon dia, estem fent una entrevista...

<hi ha una altra persona que es queda a treballar amb un ordinador d'una taula del costat uns minuts>

<Entrevistador> Doncs, aviam... Què et volia preguntar ara, sí... <Fàtic = dubte> Aquests alumnes, veus que tenen interès per aprendre català, o creus que a vegades pensen que el castellà potser és més útil per...

<P> Potser no el tenen però els hi fem agafar bastant, és que depèn molt del professor...

<Entrevistador> Clar, és que de fet el català és la llengua vehicular de l'ensenyament.

<P> Depèn molt també dels professors que els motivin i... El català, si tu transmets...

<Entrevistador> Clar, també depèn del... D'acord.

<P> I és això. El curs passat estàvem jo i un altre, com era molt... <Riu>. I estàvem al TAE, estava molt tancat.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Ara amb l'aula d'acollida sí ja que van més, a més classes a l'aula normal i llavors parlen més en castellà. Però en allà els hi fèiem més català, i sí, bé, "a mi m'agrada més el català". Però clar, llavors, quan van a l'aula normal, com que aquesta zona està tan castellanitzada, no poden practicar-lo gaire.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> <Fàtic = exclamació> és que no ens parlen català!

<Entrevistador> Clar, és que és això. Perquè, o sigui, entre ells... La llengua vehicular quina seria, majoritàriament...

<P> <inintel·ligible> El curs passat en català.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Perquè és això, un xinès amb un marroquí...

<Entrevistador> Clar, amb un marroquí, doncs...

<P> Si sí, va funcionar molt bé. Aquest any jo no els tinc.

<Entrevistador> Ara ja no...

<P> Aquests, continuo amb aquests. Però l'altra professora que té els del Paquistan em diu això, que és difícil.

<Entrevistador> Clar, o sigui el problema creus que seria, no tant a dins de l'Institut sinó un cop surten amb l'entorn...

<P> Sí.

<Entrevistador> Que potser el municipi...

<P> O en el mateix Institut, quan entren ja a l'aula... És que hi ha professors, n'hi ha que se'ls hi dirigeixen en castellà. Com que hi ha majoria de castellans. Que no ho haurien de fer, però...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> Si sí, o sigui que això ja, són els professors que potser se'ls hi hauria de dir que aquests alumnes doncs ja han après català...

<P> I els companys també, entre ells, sí, si sí que canvien. El curs passat parlaven en català i quan acaben, potser acaben parlant castellà per això, perquè és com la llengua de moda és el castellà, llavors...

<Entrevistador> Clar... I els alumnes catalanoparlants, amb aquests alumnes nouvinguts darrerament...

<P> És que n'hi ha molt pocs en aquest Institut queestic jo de catalans... <Riure trist> No n'he trobat cap casi.

<Entrevistador> Però els que hi ha bueno, els pocs que hi han... Se'ls hi adrecen en català o...

<P> Suposo que depèn de amb qui...

<L'altra persona diu adéu i se'n va tancant la porta>

<Entrevistador> Déu!

<P> Si veuen que aquest nouvingut els hi parla en català, suposo que sí.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> D'acord. Llavors també, volíem, teníem interès en preguntar quines diferències trobeu entre els fills d'immigrants o sigui, gent que va arribar a Catalunya ja fa uns quants anys i que ara... D'origen castellanoparlant i que ara han tingut fills, doncs... Doncs quines diferències hi han amb els nous immigrants.

<P> <fàtic = dubte>

<Entrevistador> Quines diferències lingüístiques hi poden haver. O sigui, si els fills d'immigrants, doncs, tenen més, tenen més actitud positiva amb el català o si... I clar, amb el coneixement, suposo que ja, és una... Ja està assolit.

<P> Fills d'immigrants castellans no, vols dir?

<Entrevistador> Sí, clar, perquè la nova immigració és més difícil de poder-ho valorar.

<P> Clar, és que si ja han nascut aquí ja l'aprenen el català, i tot.

<Entrevistador> Sí. I llavors el...

<P> És que també depèn, jo penso que depèn de la persona, tampoc es pot generalitzar no...

<Entrevistador> Clar, i també depèn del context amb el que estan...

<P> Sí, dels barris i de tot.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> Perquè aquí a Badalona, aquí al centre, per exemple ara hem anat a prendre un... Un *cacaolat* aquí...

<P> Si no, al centre es parla més català.

<Entrevistador> Al bar aquest, i bé... Ho hem trobat bastant, vaja, que es fa servir bastant el català.

<P> Sí, és més al, clar, a les barriades i tot...

<Entrevistador> O sigui, seria més aviat la perifèria...

<P> Sí, si sí, no al centre sí, quan fem sortides intentem venir al centre perquè vegin, i també més maco i tot, que vegin un altre món <riu>.

<Entrevistador> Perquè quins, vaja, quins barris hi ha, llefià per exemple com és... O sigui, aixís lingüísticament, quins serien els... Quina valoració faries?

<P> Bueno, jo pel que sé, Sant Roc, molt castellanitzat, bueno hi ha molta immigració llatinoamericans, paquistanesos, llavors... Artigues, també... Llefià, suposo que barrejat.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Pel que m'han dit al centre és on es parla més el català.

<Entrevistador> I aquests, sud-americans també n'hi han oi als cursos i... Quins...

<P> Si jo ara, és que jo toco els que fa un any que estan aquí, i llavors m'han posat els de romàniques també. I tinc una noia de romanica, aquesta molt bé. I tinc tres...

<Entrevistador> De romanica tenen molta facilitat...

<P> Molt intel·ligent. Però clar, ella va aprendre castellà mirant novel·les <riu> i ara clar, parlar-lo li costa perquè ha vingut aquí i diu, ostres, ara aprendre català, amb el que em va costar, però escrit ja... Amb el poc temps que fa i entendre'l molt bé no, però clar, també depèn de les capacitats de cadascú.

<Entrevistador> Sí, és veritat, això és...

<P> També <riu>. Llavors aquests tres llatinoamericans jo trobo que no tenen tant interès en aprendre el català com xinesos... I això que els hi costa molt més <fàtic = exclamació> amb el diccionari...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Perquè veuen que ja... No tenen la necessitat.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> Clar que...

<P> Ja s'entenen en castellà i no hi troben tant...

<Entrevistador> O sigui que potser, per part dels sud-americans o per part de immigrants amb llengua d'origen castellana, hi ha potser menys interès...

<P> Suposo que també depèn d'això que dèiem de la zona, si fos a Girona o així, que veuen que tothom parla en català, doncs n'he d'aprendre, no? O fe'ls-hi entendre que quan busquin una feina i tot, és important que sàpiguen el català.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> I després també, una altra pregunta que volíem fer és si, vaja, tu que treballes a l'Institut, Eugeni d'Ors, si creus que, que el fet que els fills puguin aprendre català amb vosaltres doncs pot influenciar que els pares també vulguin...

<P> Sí, en alguns casos hem sentit que...

<Entrevistador> Que el vulguin aprendre.

<P> Hem sentit que, m'explica alguna nena o així, que a vegades fins i tot els més petits, que parlen en català, i les mares llavors també aprenen...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació>

<P> Una noia del Marroc m'explicava que tenia una germana petita que deia <inintel·ligible> i la mare anava aprenent. Sí. No, i si els fills a vegades si els hi donem informació, en algunes reunions de pares o alguna cosa del Consorci, els hi donem, i llavors si s'apunten, sí. Però pel que em diuen normalment saben més castellà. El pare normalment és el que sap el castellà.

<Entrevistador> O sigui que en alguns casos....

<P> Oralment poden aprendre's pels fills. Amb els fills petits encara més <riu>.

<Entrevistador> Sí. Clar, més petits... I... O sigui, en alguns casos, l'escola pot facilitar que s'incorporin nous catalanoparlants, vaja, més gent interessada en...

<P> Si sí.

<Entrevistador> Aquests cursos de català i, o sigui...

<P> Vam fer una reunió de pares del Paquistán i, van venir bastant, i vam donar també, fulls del Consorci i així...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> I, pel que fa a aquestes diverses activitats, doncs, tu quina valoració fas, i si creus que amb alguna cosa es podria millorar...

<P> Ja vaig fer algunes valoracions i, sí, bueno, era una altra cosa de l'Institut però sí, vam posar, ens va agradar molt perquè... Què anava a dir...

<Entrevistador> El programa de ràdio...

<P> Sí, no, tot, tot. Vam anar fins a la ràdio a parlar-ne...

<Entrevistador> O sigui que és positiu i...

<P> Lo de receptes, també... Sí, no, i és que, almenys en aquests alumnes, els hi va agradar molt. Com que feu els regalets i tot, van estar molt contents.

<Entrevistador> O sigui que creus que és una bona experiència i que es podria globalitzar més amb altres municipis...

<P> Sí, ho vam demanar a la Laura a veure si ho fèieu i tot <riu>.

<Entrevistador> D'acord. No doncs...

<P> O canviant una mica, potser... Si ja ho heu fet, no ho sé... Doncs si sí, molt bé.

<Entrevistador> En aquests moments hi han set municipis on s'han Plans Pilot aixís perquè clar creiem que, clar, una cosa és el curs de català però el català és una cosa que fas servir habitualment i si poden veure, vaja els nens, per exemple, vaja nens... Els joves, que puguin veure que el poden practicar i que sigui com una eina lúdica, doncs...

<P> Clar, i com que participa tot el Mercat també és una cosa que...

<Entrevistador> Exacte, doncs, que...

<P> I la ràdio...

<Entrevistador> És una cosa que...

<P> Els oients veuen que parlen en català.

<Entrevistador> Doncs això és...

<P> <Riu>

<Entrevistador> Crec que, és el camí que s'ha de fer i que, que vaja, segurament amb activitats aixís doncs es pot motivar més la gent. Ara mateix quan he vist els immigrants aquests, he pensat que hi havia bastanta relació entre ells i que, vaja ja són...

<P> No, aquests nois fan bastantes coses, aquest del Paquistán, per exemple...

<Entrevistador> Fan bromes i...

<P> Va anar a explicar un conte del Paquistán, però en català, a una biblioteca de Badalona.

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> Mira.

<P> És que aquí a Badalona es fan bastantes coses. I llavors van fer una sortida a l'Ateneu, també que coneguin un espai públic, poden anar a jugar, avera si es relacionen en català, coses així...

<Entrevistador> <Fàtic = afirmació> Molt bé, doncs. Era principalment això...

<P> A més, si una vegada ho han fet, primer els hi fa vergonya, però després els hi agrada perquè, bueno avera com surt, però els hi agrada perquè veuen que s'han pogut defensar en català i molt bé.

<Entrevistador> I també suposo que quan vas a un altre país, doncs... Potser al principi no coneixes gaire gent oi però, però aquesta creus que potser sí oi, que és una manera de poder-se relacionar i d'ampliar les relacions socials que tenen?

<P> Sí, si sí.

<Entrevistador> Doncs, molt bé doncs, principalment era això poder <inintel·ligible>

<P> No, va agradar molt, no ho diem pas per compromís eh <riu>. Va agradar molt en general a tothom. I altres professors que també van participar de català van dir que estava molt bé.

<Entrevistador> No, doncs principalment era això, saber de primera mà oi, de parlar amb vosaltres i saber que...

<P> <inintel·ligible> a veure ràdio i tot, no, vull dir que s'apuntava una...

<Entrevistador> I tu, per exemple, tornaries a... Continuaràs participant en aquestes activitats...

<P> Sí, no a mi em va bé participar-hi.

<Entrevistador> O sigui que a nivell personal consideres que ha estat una bona experiència.

<P> Sí, si sí.

<Entrevistador> Has conegut molta gent, també?

<P> Sí. I ens van donar, a més a més molts llibres, vull dir, de viure a Catalunya. Però bueno, per l'aula d'acollida, els necessitem.

<Entrevistador> Bé, doncs, molt bé. Bé, nosaltres també, també us volíem fer un petit obsequi per col·laborar amb aquesta entrevista. Bé, potser que ja podem plegar...

<L'entrevistador creu que ha parat la gravadora, però la gravació continua>

<Entrevistador> Sí, em sembla que ja s'ha parat...

<P> S'ha gravat?

<Entrevistador> Doncs d'acord, doncs us volíem fer aquest petit obsequi...

<P> Què és?... <inintel·ligible>

<Entrevistador> És que, no ho sé, a vegades això, quan hi ha la gravadora oi que...

<P> Et talles més. <Rius>

<Entrevistador> Si sí, has d'estar més... Però....

<P> No, i si dius alguna cosa, jo és que sóc filòloga i si dic algun *bueno* o *algo* <Riu>

<Entrevistador> Ostres, sí <Fàtic = afirmació>

<P> No, per això, que també m'agrada més perquè...

<Entrevistador> Però després també doncs... <Inintel·ligible>

<P> Els aliments ara, segon trimestre... <Parla de l'obsequi: un llibre sobre la gastronomia catalana>

<Entrevistador> Sobretot és el tema aquest gastronòmic, que hi ha les diferents, vaja, hi han diferents municipis, aviam si, a vegades potser busques Badalona, aviam quins menjars típics hi han i pensaràs, ostres, aquí no...

<P> Tenen bastantes coses aquests de Badalona, paraules i coses en català...

<Entrevistador> Perquè tu d'on, d'on ets?

<P> Jo és que sóc de Malgrat <riu>.

<Entrevistador> Ostres, Déu n'hi do, però potser tens la feina aquí...

<P> Clar, vinc per la feina.

<Entrevistador> Clar, si véns cada dia. Doncs, si sí, doncs mira, no ho sé, aviam, esperem que surti una bona gravació i, no, jo, la veritat és que ho admiro molt aquesta gent que participeu aixís més... I els voluntaris lingüístics i tota aquesta gent...

<P> Jo ho faria <Fàtic = exclamació> de voluntària, lo que passa és que ja tinc prou feina...

<P> Clar...

<Entrevistador> <inintel·ligible> M'agradaria també de voluntària.

<Entrevistador> Perquè és una manera molt <inintel·ligible>

<P> No, a més aquests alumnes que tenim són molt estudiosos <Fàtic = exclamació> vull dir, jo sóc d'aquí...

<Entrevistador> Sí, no... De vegades.

<P> Bueno, sempre hi ha algun que no...

<Entrevistador> Però que en general estan motivats i així doncs...

<P> Si sí.

<Entrevistador> Doncs perfecte.

<Surten de la sala de l'entrevista>

2.3. Vic. 18 de febrer de 2006

Lloc: Servei Local de Català de Vic

Dia i hora: 18-2-2006 a les 10:00

Moderadors: Jonatan Castaño (M1) i Pau Llauger (M2).

Participants:

- Participant 1 (P1): Marroc, fa 17 anys que és a Catalunya.
  - Participant 2 (P2): voluntària lingüística i membre del grup de teatre (directora).
  - Participant 3 (P3): Marroc, fa 4 anys que viu a Catalunya.
  - Participant 4 (P4): Estats Units d'Amèrica, fa 3 anys que viu a Vic
  - Participant 5 (P5): va néixer a Andalusia però de petita va venir a Catalunya.
-

M1: Hola bon dia! Després d'haver-vos explica't el perquè d'aquesta trobada ens agradaria que ens expliquéssiu una mica qui sou i quins cursos heu fet per presentar-nos una mica.

P5: Jo em dic P5, sóc filla de Sevilla si tinc 74 anys, en fa 73 que sóc aquí, com veieu em sento molt catalana. Jo vaig fer un curs de català, el C3 vaig entrar ja, i llavors vaig fer un any de parella lingüística a una noia sud-americana. Va estar molt bé i ens ho passàvem molt bé. Jo tinc problemes de mobilitat, i no puc caminar gaire i llavors ho vaig deixar. Perquè per fer pràctiques de català és interessant visitar llocs de Catalunya i això jo no ho podia fer.

P1: Hola em dic P1, sóc del Marroc, fa 17 anys que visc a Vic i fa 3 anys que faig classes de català perquè abans tenia el treball que no em deixava temps per fer-ho. També participo al teatre, hi estic integrat a aquest grup de teatre que es diu "Tots els colors". I què més...de moment això.

P5: Jo també he participat en aquest grup de teatre.

P2: Jo sóc la P2, sóc d'aquí Vic. Faig de mestre a una escola especial i vaig fer parella lingüística durant un any a un noi de Ghana, i a la vegada estic integrada al grup de teatre "Tots els colors", com ells.

P5: És la directora del grup

P2: Sí, hem fet els pastorets i alguna altra cosa amb tots ells sempre.

P3: Jo sóc en P3, sóc del Marroc, fa 4 anys que estic aquí a Vic i faig classes de llengua catalana i per això ja puc parlar-lo una mica. També participo en grups de teatre que quan toca sempre m'agrada participar-hi. I bé, no sé què més.

P4: Sóc P4, vinc de Califòrnia. Visc aquí a Vic fa 3 anys més o menys. Feia classes de Català i continuaré, però aquest punt de temps no fan classes ara a un nivell per mi. I faig fer parelles lingüístiques encara amb un grup de 4 persones i també teatre com tothom aquí.

M1: Hola no sé si ho he dit, jo sóc en Jonatan.

M2: I jo sóc en Pau.

M1: M'agradaria saber, els que no sou nascuts, si abans d'arribar a Catalunya coneixíeu que hi havia dues llengües, l'existència del català. Què en sabíeu?

P1: Jo quan estava al Marroc, estava estudiant i mai he sentit que a Espanya hi havia autonomies com per exemple Catalunya, que té una altre idioma que és el català. Quan jo vaig arribar aquí i vaig veure la tele, TV3 exactament, parlant un altra idioma, em vaig dir, què passa? A nosaltres a l'escola ens van ensenyar que la llengua oficial d'Espanya és el castellà. Llavors això no funciona. La gent d'aquí, els autòctons, no explicaven als estrangers que aquí és Catalunya, que té un altre idioma que és el català. També al treball ens parlen en castellà, a pertot, al carrer, als bars, però ara és molt, molt diferent.

P2: Fa 17 que parla, quan va venir

M1: Vas venir a Vic directament?

P1: Sí, exactament, aquí a Vic.

P3: Buenu, jo puc dir que quan vaig arribar aquí, fa 4 anys, no sabia ni el català, ni el castellà, les dues llengües. Perquè jo vaig acabar els estudis al Marroc i vaig venir aquí per continuar, no? Però tenia la idea d'estudiar el castellà i després ficar-me a la universitat. Però en canvi aquí a Vic, hi havia el meu germà que treballava però quan surto jo al carrer escolto el que diuen. Perquè el castellà em sona, perquè nosaltres vivim casi el costat de Melilla i casi em sonen les paraules en castellà. Però el que diuen aquí no entenc ni una, va què faig, vaig preguntant si puc entrar a una escola. I quan vaig trobar l'escola, el centre de normalització lingüística vaig entrar. Hi de mica en mica fent un esforç...m'ha costat molt. Perquè quan trobo una paraula, tenia diccionaris, no un. Vaig comprar un diccionari en català, tradueixo una paraula en català al castellà però tampoc la sabia que era. Doncs perquè tenia un altre diccionari que era castellà al francès, i per això vaig continuar. Ja em va bé.

Els autòctons, era una ciutat, com si diguéssim estancada. Ja l'altra dia, jeje, em va passar sobretot aquí al Bonpreu hi havia la directora del centre de normalització lingüística, la P2. I davant meu hi havia una dona catalana, i jo segon, i la P2 tercera. I la noia que estava a la caixa, parla amb la dona en català. I quan vaig arribar jo va canviar automàticament al castellà. I jo sense contestar a la noia, em giro, i li dic a la P2. Escolta que diuen. Perquè és que sempre, no entenc perquè es pensen que només parlem castellà. Ja et dic ara que jo parlo castellà, però el vaig aprendre més tard. Però és que vas a comprar una cosa se't dirigeixen directament en castellà. I fa mesos ara vaig fer una cosa al mercat municipal. I on compro les fruites, li pregunto en català, i em contesta en castellà, i li dic, vostè és català? I em diu, sí, parles en català? I jo li dic, sí, i ara sempre en parla en català.

Aquí, és que sempre, no sé perquè, si és un estranger li parlem en castellà. I ja gent que són anglesos o de no sé on però sempre passa el mateix.

Però de moment si que s'ha donat un canvi. I quan m'hi vaig fixar, va ser quan van anunciar aquest programa de parelles lingüístiques. Perquè a partir d'una parella lingüística, t'obres més, pots dialogar més.

P5: Encara que no sé si és el que volies dir tu. Hi ha dues raons del perquè parlem en castellà. La imposició que vàrem tenir durant 40 anys de la llengua castellana.

P2: Oi tant, encara que ara diguin que no!

P5: I després tota la gent que van arribar d'Andalusia, que al principi no entenien el català. I llavors els hi havíem d'explicar les coses en castellà. I ens vam acostumar això. A la gent que venim de fora els hi parlem en castellà, sense adonar-nos.

P2: Encara ara, hi ha molta gent que et diu "no la entiendo".

P3: Sí, sí, a mi m'ha passat també. Una dona que havia estudiat amb mi, 31 anys fa que vivia a Vic! Però encara no el parla, imagina't cada dia aprens una paraula i ja està bé.

P2: Quan sents el que es diu actualment de la llengua catalana, un es queda una mica estupefacte. No cal que us ho digui a vosaltres. Però si hagués de constar a algun lloc penso que ens tracten de beneïts, eh? En els catalans que hem patit.

P4: Malgrat el fet històric que el primer governador de Califòrnia era català, el català és desconegut als Estats Units, més o menys. I d'alguna manera també el castellà, que es coneix com a espanyol. I abans de venir aquí sabia que hi havia Galícia, Catalunya i el País Basc. Però pensava que la relació era més com la del govern federal dels Estats Units, però no és així, és completament diferent. I per mi, va ser un descobriment. I jo també tinc la mateixa experiència, com tothom, els catalans sempre comencen en castellà.

P5: I això que dic que vivim al rovell de l'ou.

M1: Sí, a Barcelona sempre es fa en castellà, i gent que porta tota la vida aquí.

M2: És potser el revés, aquí és més la resposta, t'atenen en castellà pensant que no entens el català. I a Barcelona es dirigeixen en castellà. I a la botiga es produeix el joc contrari.

M1: I vosaltres considereu que a Vic es pot viure sense saber català.

P5: Verge! I tant!

P2: Vaja no ho sé, però hi ha gent que fa 40 anys que són aquí, que si no haguessin pogut viure ja se n'haguessin anat. I continuen parlant castellà. El meu gendre per exemple, el meu es diu Jonatan precisament, i ell és nascut aquí i ell parla sempre català. I la seva família en canvi parla castellà, i això passa molt.

P4: Un immigrant com jo és possible de viure en el sentit que un pot fer compres, coses com això, en castellà, o fa coses com la companyia Telefónica que tothom i parla castellà. Però per entrar a la cultura catalana o per fer amics catalans s'ha de parlar català.

P3: Viure pots viure, però si vols conèixer i també conèixer la cultura d'un país s'ha de saber la seva llengua. Perquè no pots llegir els llibres que parlen la història d'un país si no saps la llengua.

P1: Hi ha una contradicció, però, perquè per exemple la gent et pot parlar català, però hi ha coses que estan escrites en castellà, com per exemple el contracte de treball o el permís de residència. Tot això està escrit en castellà.

M1: Perquè vosaltres quan vau veure que hi havia coses amb els dos idiomes, com ho vau viure? Us va suposar una dificultat?

P3: Bé no ho sé perquè cadascú té la seva experiència. Però per mi m'ha agradat molt perquè m'agraden les llengües. Però vaig decidir, precisament, parlar directament el català. I després el castellà va arribar sol, o no sé com, però va arribar. Però aquí Vic on veus que la llengua oficial és el català, ja vas directament al català.

P2: Això que acabes de dir és genial. Dius ostres, a mi m'enriqueix, si jo vaig a un altre país saber la llengua del país apart de culturalment, m'enriqueix a mi com a persona i això és importantíssim.

P1: Aquesta diferència com per exemple el poble català ha arribat a aconseguir alguna cosa, perquè jo soc de Nador, i si ho comparo, tinc un altre idioma, que és l'amazig. Jo vaig comparar, vaig veure, vaig analitzar.

P2: També ho vas entendre més. Que no pas algun castellà que pensa el perquè aquests catalans s'emperren a parlar una altra cosa.

P3: La situació és similar, però aquí és més avançat que nosaltres, perquè no hem arribat a un punt com a Catalunya. Perquè allà la llengua oficial és l'àrab, tot està en àrab. Pensa una persona que té sis anys o set, que quan entra a l'escola directament el posen en àrab, i després el francès i en tercer lloc l'anglès. La meua llengua està prohibida d'estudiar, i per això la situació no és la mateixa, tot i que si és el camí a seguir, perquè veig on heu arribat. A veure si nosaltres fem el mateix. Per cert ara jo, parlo unes quantes paraules, faig un esforç per fer teatre amb la meua llengua i la llengua catalana.

M1: Vau aprendre tots abans català que castellà? Sabeu castellà també tots?

P4: No.

M1: Però va aprendre abans català, no? Els motius...?

P3: El primer motiu és perquèestic a Catalunya,estic a Vic, treballo a Vic, i llavors és obligatori que parla aquesta llengua. És la meua necessitat. Em faria vergonya treballar un lloc on es parla només el català i jo no l'entenc, em faria vergonya.

P5: Jo volia dir respecte allò que hem dit que passava a Barcelona, aquí Vic no passa mai. La gent que som de Vic sempre ens parlem en català, i només fem el canvi d'idioma quan parlem amb gent que ha vingut de fora. Aquí se sent molt.

P3: Si perquè jo he anat a pobles de Barcelona on tinc amics i parlem en castellà. És més fàcil per aprendre català que tot sigui en català. Perquè si vas a comprar i et parlen en català vas més ràpid.

M1: Tu per exemple m'has dit que el castellà no el saps. Ho has necessitat per la vida normal?

P4: És una pregunta interessant. Perquè em sembla que a Catalunya el castellà és, espera no sé com dir això, el cinc per cent de català és castellà. Hi ha situacions quan catalans també, s'ha de parlar castellà per fer coses oficials. I per això, per mi el meu punt de vista hi ha una petita part de català, en mi, que és castellà. Que s'usa en algunes ocasions especials, amb Telefónica, amb empreses. És curiós per mi, però és això hi ha un nivell que els catalans també s'ha de parlar castellà.

P3: Jo no ho sé del tot, potser vosaltres que sou catalans en teniu una altra idea. La convivència entre les llengües existeix a tot el món i ja està bé, si una persona parla més llengües. Però a mi m'agrada que si sóc català o amazig, parlo la meua. I ara em sembla que els catalans, ho vaig llegir a un llibre d'història, arribarà un dia que tot estarà en català. Potser perquè a la política hi ajudarà, o qui sigui. Encara falta molt.

P1: Si, els immigrants tenen uns deures i uns drets, jo crec que els deures, un ha de ser aprendre la llengua de la societat on un vol estar, que és una obligació. És una llei no escrita. Llavors si estem a Catalunya hem d'aprendre català.

P4: Per fer tots els tràmits per immigració hi ha moltes cues, tot això és en castellà. I es fa aquí mateix al Sucre, parlen castellà.

P5: És una cosa que veiem cada dia a TV3, surten personatges públics, *bueno* n'hi ha un que ja li tinc el dit a l'ull, que surt al Club, que parla de les *prendes*, dels *passapunts*, unes coses que jo penso que aquest senyor parla xinès. Crec que aquestes persones s'ho haurien de mirar una mica perquè estan ensenyant unes paraules que no estan ben dites. I també els polítics que surten per televisió.

P2: De totes maneres em sembla que és una mica feina de tots, que hi ha coses que com que han estat aixís tota la vida, doncs, t'hi acabes acostumant. Però entre tots s'ha d'anar reivindicant. Per exemple jo treballo a una empresa que cada any ens fan la revisió mèdica, ens va donar tots els informes de la revisió en castellà. Nosaltres com a treballadors de l'escola vam dir, nosaltres aquests informes no els volem així, i l'empresa va dir que sempre ho havien fet així, doncs no els volem més així. A la revisió volem saber si tinc sucre, o no, amb la meua llengua. Hi va haver-hi un rebombori. I a la nostra empresa hi ha 60 treballadors i 30 vam dir que no el volíem en castellà. I l'empresa s'ho va haver de replantejar. I va dir, ara buscarem una empresa l'any que ve, que ens ho faci en català. Si no haguéssim dit res, que és el que hem fet multitud de vegades perquè ja ho entenem, és per costum, potser ens hauríem d'acostumar a demanar els nostres propis drets. Som aquí i ho volem amb la nostra llengua, sense barallar-nos amb ningú.

M1: Si us sembla parlem una mica dels cursos, si els heu fet, o bé si la vostra parella lingüística els ha fet i voleu respondre. Com us va assabentar que es feien cursos de català?

P1: Per els amics

P3: Per els amics i també per la propaganda que fan en cartells que pengen per els carrers. Veus que és gratuït i hi vas perquè t'animes.

P1: També per els mitjans de comunicació. El 9nou i tot això.

M1: Vosaltres ho veieu igual?

P5: Jo era de pare andalús i de mare catalana. O sigui que el parlava perfectament. L'escrivia també perquè he llegit moltíssim, però feia alguna falta. I vaig apuntar-me al nivell c3 perquè hi havia alguna plaça.

M1: I quan us va apuntar i això, vàreu trobar facilitats a l'hora d'apuntar-vos. Els horaris adequats, el nivell?

P3: Sí perquè el CNL hi ha de tot. Hi ha nivells que pots apuntar de 0 fins a... ja estàs parlant bé. Per exemple jo vaig començar de 0. No sé ni una paraula. I ara faig un nivell que ja és intermig de gramàtica.

M1: I el primer nivell que hi ha ho trobeu difícil per una persona que no sap res?

P3: Si, però si tens ganes d'una cosa sempre és més fàcil. Si vas allà per aprendre sempre serà més fàcil.

P1: Jo estava estudiant, hi havia estudiat francès, doncs és fàcil per aprendre. És una llengua comú a les altres.

P2: Si és una llengua llatina suposo que és més fàcil, ara que per en P4 devia ser més difícil.

P4: Sí, sí. El principi a les classes hi ha gent de tot arreu, cada continent. I si tot és amb català millor.

P1: Entre els problemes, amb l'escriure que és difícil. I la fonètica que jo encara tinc la francesa. I el més important és la manca de temps.

M1: En aquest sentit de la manca de temps, els horaris que ofereixen els cursos ho trobeu adaptats? Amb el treball o els estudis?

P3: D'horaris hi ha de tot, em sembla. Però el que hi ha és com s'ha de fer per combinar la feina que tens, els cursos, les activitats que fa. S'ha de fer una combinació d'horaris però em sembla que la combinació que ofereix i horaris va del matí fins a la nit.

M1: I per exemple fer cursos el cap de setmana? Hi ha classes? Trobaríeu bo que hi hagués?

P3: Avui hi ha classes, hi ha un curs de 3 hores.

P4: Jo tinc flexibilitat a la meva feina, per això, normalment, faig classes durant el dia. Però normalment durant el dia són les dones i pocs homes.

M1: I quan aneu a classe trobeu alguna característica definitòria dels alumnes que s'hi apunten? Potser que tinguin un nivell més alt educatiu? Que siguin d'una nacionalitat determinada? Hi ha de tot?

P3: Això de la nacionalitat no existeix, i el nivell, si un el té més alt el canviaran de nivell.

M1: Considereu que s'hi apunta tothom per igual?

P5: Jo tinc un familiar que fa classes de català en persones vingudes de fora. I m'explica que hi ha persones que són totalment analfabetes i a més no saben ni el català, ni el castellà. Ja hi van entrant però és difícil.

M1: I un curs previ d'alfabetització us semblaria bé?

P5: Jo penso que sí, perquè una persona que no sap ni llegir ni escriure, penso que li seria útil.

M1: I en general quins beneficis n'heu tret dels cursos?

P3: Sí molts. Si vas a una biblioteca i trobes un llibre que vols llegir i veus que és en català i penses uf no en sé. I a mesura que l'aprens, pots ampliar els llibres que llegeixes, els diaris, les notícies. Sense la llengua no pots entendre els mitjans de comunicació.

P1: Sí, per comunicar amb altre gent. Per explicar, parlar del Marroc per exemple. Sense l'idioma no el pots parlar. És molt necessari l'idioma, sense l'idioma la persona no pot viure.

M1: I algun benefici al mercat laboral?

P3: Si que hi ha. Hi ha llocs de treball que et demanen certificats. Al diari posa català parlat i escrit, ho descartes perquè no parles la llengua. Tornem a estar a la comunicació. És molt necessari.

P1: Sí, per anar a comprar, per trucar, per l'hospital.

P3: Si te'n vas al metge i et fa mal alguna cosa, li pots dir. Pots explicar el que et passa. És molt interessant.

M1: Tornant els cursos canviàrieu alguna cosa, teniu alguna proposta?

P4: Tenia una proposta que vaig fer aquí al CNL i no va prosperar. Era una *letrejada*, una cosa molt típica de la cultura de la llengua anglesa. I en català no es fa. En anglès hi ha els concursos de lletrejar. I la meva proposta era fer una catalanització de *lettring quiz*. Perquè en català hi ha molta dificultat en lletrejar. A mi em sembla que aquesta cultura no hi és a Catalunya.

P2: Si em permets jo que sóc mestre. El català no és una llengua per lletrejar, és una llengua per fonolitzar. Fonològicament. Si nosaltres diem papa, diem *pa i pa* i no *pe a pe a*. I és diferent i això els ajuda molt més a llegir. Perquè correspon més d'un fonema a cada lletra.

M1: Qui trobeu que s'apunta al voluntariat lingüístic.

P5: Jo primer vaig tenir un grup de 5.

M1: No éreu parella?

P5: Érem 5 perquè ens va semblar que hi haurien més temes de converses, ens va fer una mica de por que una parella es quedés amb el dubte del què parlem. Érem una servidora, una andalusa i tres sud-americans. Un noi i dues noies d'allà. I anava molt bé allò, però llavors per horaris de treball, de feina, només varem acabar dos, una servidora i una sud-americana. Però tots els que he estat eren alumnes del CNL.

P1: Hi ha de tot. Per exemple joestic amb un grup de viguetans. Cada setmana ens trobem una vegada, el dissabte a la tarda.

P2: La meva parella també va sortir dels cursos.

M1: Creieu que el canal principal per el que s'informa la gent són els cursos. I els voluntaris d'on provenen?

P5: Potser és més a nivell de coneguts. A mi m'ho va dir la P2. Em sembla que es fa molt a nivell d'amistat.

P3: Això d'amistat hi ha gent que ve per fer amics. Jo per exemple vaig començar de parella lingüística amb una noia que treballava a l'oficina de reclam. I li vaig preguntar perquè es va apuntar a fer de parella, i era perquè era per la seva llengua. Però més tard vaig estar amb una altra que treballava a TV3, i era lo mateix. O era una persona que està al voltant de l'escola o bé li agrada el català.

P5: Penso que tots el que fem recolzament a les parelles lingüístiques ho fem per amor a la llengua.

P2: Jo també penso que una cosa és aprendre català a un curs, i l'altre és parlar-lo. Penso amb mi mateixa amb l'anglès, perquè el llegeixo, el tradueixo, però no el parlo, no el parlo. No en sé. Semblo índia. Penso que les parelles és un mitjà molt bo, apart d'aprendre el català escrit i tal, que el puguis parlar és molt interessant. Molt bo per acabar de saber l'idioma, una cosa és escriure'l i conèixer les regles, i l'altra cosa és saber-ho. Una cosa és parlar i l'altra cosa és que et diguin, el verb SER, el present i el passat...

P3: Quant una persona aprèn, és una de les coses més interessants, les classes i les parelles lingüístiques. Perquè les classes no aprofundeixes a l'idioma. Però en canvi si vas amb la parella lingüística una hora o més de parlar, de qualsevol cosa, és més fàcil. Practiques, hi ha més facilitat.

M1: Hi trobeu que és un programa que està estès?

P2: Amb el boca, boca la gent s'ho ha anat dient. Vam començar a Vic però s'ha ampliat tota la comarca.

P3: I just el dimecres passat em van dir que hi ha més voluntaris que la gent que vol aprendre. Hi ha llista d'espera.

M1: I trobeu que la difusió es fa més per boca-boca que per entitats? En coneixeu alguna que col·labori?

P5: El consorci és d'on ha sortit tot. Ha sortit d'aquí.

M1: Però sabeu si el CNL s'ha posat en contacte amb entitats d'immigrants, escoles, etc.?

P3: Quan venen a veure l'obra de teatre, i veuen que organitza el curs i les parelles lingüístiques, pregunten què és i s'interessen.

P4: I també hi ha activats en comú amb les parelles lingüístiques. Excursions amb l'autobús, i tot això. I tothom coneix a l'altre més o menys, i mitjançant això, quan vaig al mercat i veig una altra parella, la meva no, una altra del programa parlem i és molt bé.

P1: Jo crec que és la manera d'interpretar la paraula integració. És una paraula i així és a un nivell de la realitat.

M1: Trobeu que el programa de parelles lingüístiques, per exemple per una persona nouvinguda que acaba d'arribar, li pot servir per relacionar-se conèixer més gent.

P2: Per algú que ve nou, que no sap on és, no sap on es troba, ajuda potser més que el propi curs de català. Que algú t'aculli, que algú que té una xarxa de relacions, que vas per el carrer i diu mira, és la meva parella lingüística, i tal. I un altre dia ell va per el carrer i la meva amiga el saluda. Jo penso que no és només bo, és essencial. Els cursos sense alguna altra cosa estan molt bé, molt millor que res, però per mi queda fred. No és aquesta part que diu el P1 d'integració. Jo me'n puc anar a Anglaterra a fer cursos, però jo si marxo del curs i em tanco a casa meva perquè no tinc ningú, no conec ningú, no sé que fan els anglesos a partir de les 6 de la tarda, no sóc ningú a aquella comunitat.

P4: L'Eugeni tenia molt pocs amics abans del teatre. Molt pocs.

P3: No pots fer amics si no parles. No existeix.

P2: Clar, tu vas als cursos i fas cursos de català amb gent que no parlen el català la majoria. Per tant no son gent d'aquí, com entres a la gent d'aquí?

M1: Això evita la separació.

P2: Per exemple els meus fills. O el meu germà, el fet que jo tingués una parella lingüística, els hi anat molt bé, perquè s'han començat a mirar la gent que ve de fora amb uns altres ulls, una altra mirada. No només la persona que ve i fa de parella, sinó que el meu entorn s'ha interessat per les coses d'altre gent. És una feina de formiga, la del tu a tu, que la gent necessita.

P3: Però també hi ha molta gent que són d'aquí o un altre lloc, que encara no té la idea completa d'una persona que ve de fora. M'he fet un fart d'explicar que a Marroc no tothom és igual, sóc amazig. Comencen a canviar l'idea. Quant tens un diàleg amb ells és un enriquiment mutu.

P1: Com immigrants quan arribem aquí quedem com perduts. L'idioma, els amics, les festes, i necessites de tot. Feina, treball, habitatge, moltes coses. Doncs, anar a l'escola a fer amics i també que la gent parla amb tu, com una persona, no una cosa. No et quedes aïllat. És un procés molt difícil.

P3: Es pot veure d'una manera tant fàcil. D'una persona que participa o no en aquest programa. Tot és diferent.

P1: Perquè la persona no viu només del pa. Aquesta política que hi ha ara, fa poc temps, perquè quan vaig arribar jo no existia.

P5: Jo per això trobo tant interessant el grup de teatre que hem fet. El teatre ens ha donat ocasió de coneixe'ns més. Hem patit nervis junts, hem tingut la gran alegria que la cosa ha anat bé, i sobretot ho trobo interessant el públic. Hem omplert 5 vegades el teatre. Penso que totes aquelles persones han après a estimar persones que han vingut de fora i han vist que convivíem perfectament bé. I que també érem capaços de veure que érem capaços de donar un missatge amb el teatre.

P4: Em sembla que a les classe, aquí al centre després del primer any és més i més gramàtica. I per això la gent que continua té interessos més acadèmics. I probablement apart dels catalans adults que voldrien saber més que l'ortografia i tot això, i apart, d'altre gent d'altre part d'espanya, la gent de fora és més acadèmic. Però el teatre és més popular, de qualsevol nivell. Hi això és molt bo.

P2: És que hem fet un teatre molt internacional, de tot el món. Hi havia un ambient preciós. Això ho heu de propagar.

P3: A veure si podeu convidar-nos a fer teatre a Barcelona.

P1: Una altre visió, els immigrants no només som mà d'obra. Podem fer moltes coses.

M1: I us ha servit per aprendre català?

P1: Si perquè la llengua és pràctica.

P4: Si perquè s'ha de memoritzar, paraules que no entens les preguntes.

M1: Feu sortides independentment del teatre?

P3: Amb els del teatre no? Però si ens trobem parlem.

M1: I apart de l'activitat del teatre es fa alguna altre activitat que es combini amb els cursos?

P2: S'han fet sortides a través de les parelles lingüístiques per conèixer l'entorn. O la d'anar al camp nou. Activitats més lúdiques que es poden entendre com una anècdota, però si es mira com conjunt, fa que la llengua sigui una cosa vehicular, de comunicació. Et fa ser part d'un entorn concret. És la riquesa, la diferència d'anar a un lloc i sentir-te o no part d'aquell país on has anat a parar. Penso que un programa global de llengua no pot oblidar la cultura, les tradicions.

M1: De les activitats que em van explicar, veig que són menys lúdiques. Anem a la UGT, coneixem el consultori mèdic, etc. Tot aquest tipus d'activitats les coneixeu? Són de coneixement de l'entorn.

P2: Això es fa amb la parella lingüística. Li expliques com treure receptes en el metge, el conèixer la biblioteca, depèn de la parella.

M1: Jo entenc que aquestes són més en grup.

P5: Em fa l'afecte que sí que les fan. Jo diria que les fan aquí al centre però jo no n'he fet cap.

P3: (mira el llistat) A la biblioteca sí, al museu sí, el 9nou sí, allà hi va anar un grup. Com que hi ha molts grups i classes, depèn també d'on estiguis apuntat.

P2: Unes coses són lúdiques i les altres importants de saber per viure aquí.

P1: La participació a la TV9, a un programa que es diu Tots els colors, amb la Mariona Casas. Hi vam participar una vegada.

P4: Hi havia una activitat com un grup que no em va impressionar quan nosaltres vam anar al camp nou, que feien un espectacle. Què era?

P2: La festa de la llengua, abans de Nadal.

P4: Era un espectacle hi van gastar molts diners. Per mi...

P2: Perquè tu ets més senzill i aquestes coses així no t'agraden.

P4: El teatre és molt més útil, per mi fa més servei.

P2: Molta gent no va saber massa d'on baixava.

P3: Jo no vaig anar-hi però era una de les cinc persones que vam gravar les frases. El dia que van anar-hi jo tenia feina.

M1: I del voluntariat lingüístic, com de les activitats teniu alguna proposta a fer, algun canvi? Algun punt a destacar?

P4: En general crec que hi ha més o menys tres opcions. La llengua és essencial, és necessària, però no és suficient. Hi per els immigrants cal integrar a la cultura. I la llengua és el primer pas, és un pas bastant difícil, especialment per una persona com jo, adult que comença a aprendre una llengua nova. El segon pas, fer activitats junts com el teatre, o les parelles lingüístiques és molt bona, molt bona. Obre moltes portes, per nosaltres, crec. Però crec que hi ha un tercer pas, i això voldria dir-ho. És que els immigrants facin una contribució a aquestes activitats. Per exemple amb el teatre un immigrant fa l'obra i fem junts l'obra però sobre un tema que toca els immigrants d'una manera o una altre. En aquest cas el teatre és molt bo, però em sembla que l'assajar és una part de la cultura d'occident. Hi ha gent que no hi dóna la importància. I com va passar amb la coral no va acabar funcionant.

P5: A la coral hi havia el projecte de cantar cançons del lloc dels participants, el que va passar va ser una llàstima.

P2: Això que diu el P4 té raó. Assajar costa molt, aquell que digui, jo faré una obra, sí, sí, sí. Costa fins i tot a la gent d'aquí.

P4: A la gent d'aquí?

P2: Però es clar ja va ser un problema que vam tenir afegit. Per fer uns pastorets que la gent ve a veure'ns i paga, tampoc pots fer un petafi. I llavors es clar, és molt maco fer els pastorets però cal assajar sovint i això és el que costa.

P4: I amb 30 persones és molt difícil, i teníem dos dies per assajar i la meitat de la gent no sap que passa amb l'altre meitat.

P5: Per exemple avui teníem que ser 9 hi hem estat 5. Costa molt.

P4: La proposta és de fer un grup més petit, potser de menys gent i pujarem una mica el nivell perquè s'ha d'aprendre molt del món del teatre. Hi aquest petit grup que durant l'any fer més funcions. En el sentit del tercer pas, de fer una contribució, de tornar en forma d'energia, a la cultura catalana.

P2: Això que has dit tu, és un tercer pas que és fes sense eliminar els segon pas. Perquè el que ha sigut bo per molts de vosaltres integrar-se amb els pastorets amb el grup de teatre, perquè ha significat fer amics, els cursos es van fent cada any perquè cada any arriba gent nova, que necessita que aquí se li doni un acolliment determinat. Això serveix per aquest acolliment. Seria un pas més sense deixar l'altre, que serviria per les persones que s'incorporen noves. I els hi és una oportunitat que tothom no vol fer però uns quants els interessa fer-ho.

M1: Alguna proposta o alguna cosa més? Perquè allò que la P5 comentava de no fer una parella lingüística, un grup, li trobes avantatges?

P5: Per mi sí, perquè trobo que una parella, sobretot el meu cas, que em costa caminar, llavors estar amb una parella i no poder-li mostrar la ciutat és difícil trobar sempre conversa. El final vam agafar un llibre i llegíem un tros i després el comentàvem i era la conversa que teníem amb la parella. I en canvi la primera vegada que vaig tenir el grup de 5 la conversa era més fluïda. Però veig que les parelles també funcionen molt bé.

P3: Aquí el costat a un bar va començar un grup de 4 persones i ara són un grup de 14. La gent queda un dia, el dijous a la tarda i la gent sap el dia i va passant per allà.

P2: Això és significatiu de que es fa xarxa. És una cosa que et fa ser d'aquí al país.

M1: Si una persona no sap escriure o llegir, esteu d'acord, que és millor que no faci el curs però pot seguir amb els voluntaris o activitats. Però si em dieu que la gent que fa el voluntariat sí apunta a través dels cursos, sabeu alguna forma d'arribar a la gent que fa els cursos? M'enteneu?

P2: Si a través dels mitjans potser. I si sobren voluntaris catalans, que vagin a buscar els nouvinguts a través de gent de la mateixa comunitat, vosaltres mateixos feu de pont.

P3: Però una persona que no parla res no pots fer-li una parella lingüística, perquè ho trobarà molt difícil. Si comença a parlar una mica, llavors sí.
El que si s'ha de fer és més esforç perquè la gent sàpiga que es fan aquests cursos.

M1: Allò que dèiem de la immigració. Observeu que es mira amb uns altres ulls un immigrant que parla català o un que no? Noteu algun canvi?

P3: A lo millor no hi ha canvi. Però el que penso és que tens més les portes obertes encara que no sé si desapareix la discriminació. Si parles català pots dependre més de tu mateix, no cal que sempre busquis una persona perquè t'acompanyi.

P5: Jo com a catalana em fa molta alegria parlar amb una magrebina que li vaig dir si entenia el català i em va dir que sí. Em va donar una alegria quan em va dir una mica! Però jo la tractaré igual si no parla català.

P2: A mi com a catalana, bé jo soc d'una manera que m'emociono pertot. Quan em mirava els pastorets, me'l mirava des de fora perquè era la directora, a mi se'm negaven els ulls perquè pensava tota aquesta gent que està fent un esforç bestial per parlar la llengua que tu estimes. I a mi això em fa molt feliç. Penso que no només t'obrirà portes, és a dir, gràcies, ostres, és molt maco que vulguis aprendre aquesta llengua que m'estimo, perquè jo ja t'hi vull. Hi ostres quan el P4 deia allò amb aquella veueta, *i amb l'oli de les calderes et faré fregir els pebrots!*. No només obren portes, perquè jo no els hi puc donar feina ni res, però en canvi tenen la meva estimació segur perquè han fet un esforç bestial. Gent que ve d'una cultura que no és la llatina, per tant la cultura és molt diferent i la llengua, com si jo fes alemany. Fan una feina bestial, perquè jo els sento parlar amb la seva llengua i...ostres, jo com a catalana els hi estic molt agraïda.

P1: Però a vegades costa, un cop estava al metge i ell em parlava en català i jo amb castellà. M'era molt difícil.

P3: Sí perquè per aprendre qualsevol llengua s'ha de deixar la vergonya apart. A l'escola quan vaig entrar jo volia preguntar, però em feia vergonya, però al final ho preguntava de qualsevol manera.

P4: La meua filla va aprendre el català molt ràpidament, tot el dia a l'escola, i molt ràpidament. I jo no, perquè la meua feina, de traductor, no tenia contacte amb gent d'aquí. Perquè ho faig amb dues llengües que no són catalanes.

Per aprendre una llengua de fora, d'una banda és com ser un nen una altra vegada, però el mateix temps, aleshores tinc pensament d'adult, opinions polítiques, tinc emocions d'un home de 50 anys i només puc expressar una petita fracció dels pensaments en català, encara. I per això el tema de treure la vergonya és molt important. Sempre tinc el sentit que sóc un tonto en català perquè no ho puc expressar amb el mateix detall o finesa, o menys emocions, coneixements, opinions, propostes. A cada conversa hi ha una cosa que voldria expressar però no puc.

M1: Per la nostra part ja està, si voleu fer algun comentari més... Moltes gràcies per haver vingut.

2.4. Manlleu. 28 de febrer de 2006

Lloc: Oficina de català de Manlleu

Dia i hora: 18-2-2006 a les 15:30

Moderadora (M): Anna Torrijos

Participants (P): Vuit dones marroquines (amazigues) que fa entre 4 i 10 anys que viuen a Catalunya. Entre elles hi havia una dona que a banda de ser participant del grup feia de traductora (T) per aquelles dones amb majors dificultats de parlar català.

M: Estic aquí per fer un estudi i veure com ha funcionat algunes de les coses que heu fet en relació al català. Ens presentem i el que m'agradaria que parléssiu entre vosaltres com si fos un debat. I ara ens presentem

T: Fem cursos, a més altres cursos. I el que sorgeix. Tinc un nen de 5 anys

P: Fa deu anys aquí a Manlleu. Tinc 3 fills.

M: 10 anys que fa que ets a Manlleu. Hi vas venir directament cap aquí?

P: Si. He fet cursos, durant aquest temps, cursos de català, de castellà, de cosir. Aprendre a treballar, si.

P: Vaig venir a Catalunya, fa 4 anys, que vaig venir a Manlleu. Tinc 4 nens, m'agrada molt estudiar català per poder ajudar els meus fills a fer els seus deures. Vaig estudiar el català, el castellà una mica, la informàtica i ja està.

P: Em dic P sóc del Marroc, fa 7 anys que estic aquí a Manlleu. I casada, feia cursos a nenes petites d'àrab. Hi vaig fer cursos de una mica de castellà, de català i una mica d'informàtica.

M: Els cursos de castellà, què els heu fet a l'escola d'adults?

P: Abans sempre es feien en castellà, però últimament ara en català.

P: Em dic P, fa 5 anys que estic aquí i m'agrada molt estudiar català, però no puc, només dies, com tinc que treballar, i m'agrada molt *visc* aquí.

P: Sóc P, 4 anys que estic aquí. M'agrada molt estudiar català.

M: Si voleu parleu amb amazig, no hi ha cap problema.

T: (Traduint al grup) Els hi explica amb amazig

P: Jo em dic P. Sóc aquí més de dos anys i estudio català. I ja està.

P: Em dic P, fa 10 anys que estic aquí. I sóc del Marroc, i he estudiat aquí català, i castellà.

M: Jo per començar el que us voldria preguntar és més de tot això dels cursos de català. Vosaltres abans de venir sabíeu una mica de Catalunya? Us havien explicat alguna cosa? O de Manlleu?

T: Jo res, quan vaig arribar i vaig veure benvinguts, em va semblar una paraula alemanya, t'ho juro. Perquè benvinguts, em van semblar la G i la T, que estan tant juntes...i dic això és alemany. I la propaganda quan arribava. I no podia sortir perquè em vaig casar directament i vaig venir aquí. Molts canvis. I després el meu marit treballava i jo és que no gosava sortir. No podia, perquè quan sento que parlaven diferent, és que m'entrava una angoixa. El castellà sí, perquè vivíem a Nador i anàvem a Melilla els caps de setmana, a fer compres, i tot això, i ens sonava. A més a més, captem els senyals de les televisions, Telecinco, Antena 3, la Primera, o sigui que ens sona, però el català?

M: Però sabíeu que hi havia una altra llengua que es deia català?

T: Sí, sí.

P: El meu germà em va explicar que a Espanya hi ha moltes ciutats que es parla un llenguatge diferent al castellà. I quan vaig venir aquí sabia que hi havia una llengua diferent.

M: Les altres no ho sabíeu?

Totes: No

M: Vau venir també amb tota la família, cap aquí?

P: Jo no tinc família.

T: Vaig venir perquè el meu home va fer la reagrupació familiar, i la P també. Bé tres de les que són aquí. Ah sí, ella amb els pares.

M: Però va venir primer el vostre marit aquí i va fer la reagrupació?

Totes: Sí, sí.

M: I no sabíeu res més? Que es parlava català?

P: El meu pare quan venia al Marroc m'explicava que hi havia un mar, cases, camps, es diu així? Ah, sí el pàges. Diu que és lo mateix la zona.

T: Si la zona, jo també trobo que és bastant semblant, la zona aquesta on vivim nosaltres que la zona del Riff. Perquè les muntanyes, fins i tot el color del terra i tot això, és igual. La diferència que hi ha és que allà les muntanyes, perquè allà la meva germana la van deixar allà a fer de professora, perquè allà tenen una tècnica per fer avorrir a tothom quan fan de professors. O els llencen al Sàhara o a les muntanyes. I la meva germana no, està allà resistint. Ara està a la ciutat. Però és que les fotos, apart que la mare vivia a la ciutat, diu que és un tros molt semblant al que vivim aquí. És igual que la zona de Catalunya del nord. És les muntanyes, el terra, les platges, és bastant igual. Jo parlo del que és el paisatge, els pagesos i tot. Però aquí és bastant, per exemple, el llum, l'electricitat, arriba a llocs que allà ni arriba. Hi la gent, per exemple, només hi pots arribar caminant o muntant algun animal. És bastant semblant.

M: Teníeu escollit abans que seria Catalunya. O sabeu perquè vàreu anar a parar a Catalunya, o bé, va ser una mica per casualitat. Sabíeu que veníeu a Espanya i vàreu escollir Catalunya o no? Va ser una mica perquè us va portar la família?

T: Els hi explica en amazig.

P: Para mí, no imaginar un día que vindré aquí, perquè jo tot la meva família, viuen a França. I jo no m'agrada viure a l'estranger, jo prefereix viure al meu país. Però com que el meu marit, després de casar-nos, no trobava un treball bé, vam immigrar aquí.

M: I què és més el que us va sorprendre, per exemple ara la T deia que és diferent per algunes coses, us va sorprendre que el paisatge s'assemblés, o hi ha alguna cosa que us va cridar l'atenció?

P: La primera vegada que vaig venir aquí, parlo per mi, és molt difícil d'adaptar als menjars d'aquí, tot és diferent. La llengua, la *difficulté* amb la gent, moltes, moltes, la cultura, però amb els anys, de mica amb mica, ha millorat una mica. M'he acostumat.

T: Tu t'has acostumat, sí.

P: Però la primera vegada jo vaig pensar que tornava al Marroc. Perquè no tinc família aquí, no tinc res. No sé parlar, no tinc treball, no estudiar, els primers anys per a mi com una *prisión*. Però els anys han passat una mica millor.

M: Esteu d'acord amb el que diu ella?

Totes: Sí, sí. Es posen a parlar amb amazig.

T: Parla del racisme ella, com va sentir.

P: Siempre miran de una manera muy mala. Un día estoy en Barcelona parando los taxis y no quieren parar. Porque estoy con el pañuelo. Con la mujer no quieren parar. Ha pasado uno y me ha dicho porque, por el pañuelo.

M: ¿En Barcelona te pasó? ¿Y te sorprendió?

P: No.

M: No te lo esperabas. Bueno, normalmente aquí a Manlleu es parla català o no?

P: Yo sí, cuándo vengo a estudiar *parlo català*. Cuando voy a trabajar *castellà*. Pero no voy siempre a clase, un día a la semana.

T: Quan estàs estudiant bé, però un cop surts fora, la gent no ens adrecen a tu en català. No es pensa que una marroquina amb mocador podria parlar-lo. La meva primera experiència no era primera, era després, uns anys després, vaig acompanyar a una amiga que feia anys que vivia aquí, però no va poder anar a estudiar català. Es volia comprar roba per tornar al Marroc per anar a unes vacances. I necessitava algú perquè no hi havia ningú que l'acompanyés, perquè el marit, tampoc. *Buenu*, vale l'acompanyo, i vam anar a una botiga aquí i la roba bé, però era una mica careta, però ella com que diu tant se val, perquè els seus pares que viuen a alemanya li envien uns diners, i ella només volia comprar per anar a les vacances i ja està. Perquè aquí com que no parla no surt. Diu perquè haig de sortir si no parlo, és que no puc, em sento malament de no poder contestar, de no poder preguntar. Vam quedar allà a la botiga i ella no portava mocador, però jo sí. Ens vam estar a la botiga casi una hora, i era petita, i tenia unes noies que ens podien ajudar, però la senyora no ens va atendre ni ens va dir res, ni què voleu, ni res de res. Després vaig pensar en sortir, però no, vaig provar de pensar el que diria, de vocalitzar bé, bé, en català. I ella es va girar i va dir, parles català? I després començava a ensenyar-nos coses, quan vaig dir. Mira només volem mirar, no he vingut a comprar només a mirar. No, no cap problema va dir. I ho deia perquè a vegades, als pobles, quan no compres és que una mica no ens agrada. Però quan vas a les ciutats és diferent.

M: Sí, si no compres és diferent, només vas a mirar. I no passa res.

T: Sí, si, però jo és que tinc un problema, quan veig una botiga, no entro perquè no vull fer allò que treuen coses i al final dius no m'interessa. I et miren amb una cara així de... I aquesta ens va dir que no passava res. I la meva amiga em deia, no comprem que vull allò, però li vaig dir que no volia comprar res d'aquí. Prefereixo altres botigues que no tinguin això, que si parles català, bé, i si no parles, malament, o res. O sigui que nosaltres, a mi m'agrada sentir-me una ciutadana d'aquí. De que puc anar a comprar, amb els teus diners, però amb l'avantatge sobre un estranger, que som d'aquí.

M: I a vosaltres també, se us dirigeixen també en castellà?

P: Per mi el català és molt fàcil. L'any passat vaig estudiar castellà, però per a mi el català és molt fàcil parlar-lo.

T: Una cosa que la gent tothom pensa, que és més fàcil el castellà. Però perquè tenen idea del castellà. No és perquè és...perquè si vens encara que no l'hagis estudiat, perquè els nens quan són petits no van estudiar francès ni res, venen una mica grandets, amb sis o set, o vuit anys, que encara no han estudiat francès al Marroc. Venen i aprenen, és que no triguen ni un any! Jo vaig veure uns nens fen una mica de reforç amb ells, és que entre el dia que van arribar i una setmana, és que un canvi. És que som nosaltres que ens fem aquí una idea, i aquesta idea la reforça la gent on anem, a les botigues, i tot això, penso jo, és la meva opinió.

M: No us sembla difícil el català?

P: Yo cuándo hablo catalán tengo miedo. No lo sé porqué. Tengo a mi hermana que sabe *molt parlar català*. Y le he dicho, ¿Hablas conmigo catalán? Y yo no porqué cuándo digo algo que no está bien, me ha dicho tu no sabes nada.

T: Té el seu ritme, s'ha d'aprendre. És que cadascú. Jo recordo que quan vam arribar aquí, al cap d'uns mesos va arribar el meu germà. Ell té una carrera universitària també, i ell aprofitava per anar a escoles privades de nit, a estudiar castellà, anglès, alemany. Però quan va arribar aquí es dirigeix a la gent amb castellà, perquè el sap molt bé. Doncs quan va entrar a classes de català, es pensava perquè amb els estudis que té, l'aprendria abans que jo perquè té més facilitat, però es va trobar quan la gent et tracta amb un idioma que ja saps una miqueta, et relaxes i ja no fas l'esforç. T'acomodes. Ja sé castellà, la gent em parla castellà, perquè trencar-me el cap. L'accent castellà, recorda molt el de les muntanyes del Riff, sents gent parlar i t'ho recorda molt. Tenen una semblança, és el sentiment, veure la gent parlar. I veure tot això, tenen alguna cosa a veure. I el meu germà entén el català però no el parla. Diu que és més fàcil el castellà. No és perquè no el saps, perquè ell de francès treia molt bones notes, i té una semblança. Però el català, jo crec que el català és diferent de tots. Perquè el francès al principi et serveix perquè és proper, però el veus diferent. És normal perquè aquí la gent a Catalunya viu a prop d'una frontera hi ha moltes paraules iguals.

P: Sí, palabras como mesa, ventana...

T: Si hi hagués altres fronteres, com que la gent es mou, porta les paraules d'una banda a l'altra. I com el nostre amazig no és pur, és amazig, amb francès, amb castellà, i no sé si hi ha alguna paraula amb alemany com *kartoffel*, perquè hi ha molts immigrants a alemanya. Perquè la gent es mou i porten les seves paraules.

P: El meu marit no parla amazig a casa, però aprén per la meua veïna. Tinc veïnes que el parlen amazig. Els meus fills van aprendre la llengua amazig a l'escola.

M: Però no parla amazig el teu marit?

P: El meu marit no el parla, parla àrab a casa.

M: I l'amazig l'has après amb els veïns?

P: Sí, els meu fills a l'escola amb els seus amics.

P: Jo també sóc amazig però he nascut a un poble on es parla àrab. Els meus fills aprendre amazig amb els seus veïns.

M: I vosaltres amb els vostres fills amb què parleu?

P: Jo parlo amb ells àrab.

P: Jo parlo àrab, però els meus fills entre ells parlen català.

T: Jo acostumo a parlar amb amazig, però l'àrab perquè és...intenton no sé, per no complicar la cosa, intento parlar àrab formal, el llegit i tot això. Ensenyar-li, perquè igual que nosaltres, la nostra família es trobarà, perquè tenim molt barrejada la nostra família. I si ens trobem ens entenem. I aquí ens hem trobat amb la P i resulta que som cosines. Va ser una coincidència.

M: I us heu trobat aquí a Manlleu?

T: Sí, a Manlleu, ni ells sabien que hi havia un familiar que vivia aquí. Jo deia que sóc l'única aquí que no tinc familiars. Saps? Vinc perquè sóc d'una zona que no hi ha gaire res, que es diu *Codenne* i aquí la majoria dels immigrants no són d'aquesta zona. Les meves arrels, no em trobo amb ningú d'aquella zona, encara que parlo amb amigues i amics i gent amb qui tinc relació. Però trobar una familiar! Va ser gràcies als cursos de català que ens vam conèixer.

M: Hi ha moltes casualitats

T: I ens vam trobar aquí. Jo parlava àrab i el seu amazig és realment molt especial (riu).

P: Jo aprendre amazig aquí, ara. Amb els pares parlava àrab.

M: I vosaltres penseu que es pot viure a Manlleu sense saber ni una paraula de català?

T: Viure bé no! Viure i prou, si. Sobreviure si.

P: Perquè hi ha moltes marroquins aquí pots sortir al carrer i preguntar a *este o a otro*.

T: Tradueixo el que diu que aquí es pot sortir sense la necessitat de saber català.

P: Los primeros días que lleigo a Barcelona a la calle hospital a la rambla. ¿Sabes? Ni un marroquí, solo de Afganistán y todo. Y yo no puedo vivir allí.

T: A mi m'agrada més on hi ha més barreja, però el que passa és que no m'agrada el ritme de la ciutat, però m'agrada on hi ha més nacionalitats. Com a Manlleu ara, que hi ha més gent diferent. La nostra escala on vivia, que fa molt poc l'he deixada, i quan està apunt de deixar-la van arribar uns veïns de Ghana, uns bons veïns. A vegades la gent parla, perquè no sé, van passar subsaharians i diuen, a mi em van atacar a casa meva. Potser un però no tots. A més a més, després de venir de tot el Sàhara d'Algèria, jo no sé, però potser em faig una màfia, si passo per el que van passar ells, perquè s'ho passen malament. Hi ha molts, que quan vaig anar últimament al Marroc, vaig trobar que n'hi havia moltíssims. Demanen feina, i com no en troben, demanen almoïna, ajudes...i són gent que no busquen demanar-ne. Però ho necessiten. Allà la gent com que tenen por, a més a més, tenen prejudicis. Masses prejudicis, sobretot si un va i diu un rumor d'un atracament i no sé què no sé quantos.

Doncs aquí com que ens trobem tots iguals, la situació fa que també ens, saps? Jo no puc viatjar fins Ghana, Senegal, Nigèria, però aquí si que els tinc. No puc tenir amics del Salvador estan al meu país, bé potser si faig una mica d'esforç. Però aquí ho tens tot. Jo amb la meva situació et trobes amb classes de català, gent de tot arreu.

M: Us agrada que hi hagi més nacionalitats.

T: A mi m'agrada. Veure altres dones que tenen altres maneres de cuina, de vestir-se, i de pensar també i passen per lo mateix que passem totes. Saps?

M: La situació és similar

P: Jo m'agrada molt viure a la ciutat gran com Barcelona, com Terrassa, no m'agrada el poble petit com Manlleu. I jo li dic al meu marit canvia. Jo vivia a una ciutat gran del Marroc.

M: No clar, jo sóc de Barcelona, com sempre he viscut a Barcelona m'agrada.

T: Jo és que el fet de viure a la ciutat no vol dir que sempre t'agradi viure sempre allà. A mi per aquest motiu no m'agrada. M'agrada molt no sentir els cotxes, la tranquil·litat. Però si vas al Marroc, si vas al camp és el camp, és maco, és més tranquil que un poble d'aquí, però aquí el mínim si estàs a pagès, o a un poble, tens electricitat, aigua. Tinc una amiga que viu a una muntanya que hi viu ella sola. Cap allà a Roses. Però si fos això al Marroc, és que pobreta es quedarà els seus fills sense menjar, sense res. I el dia de la tramuntana, i de la nevada. Tenen molta tramuntana, és molt fort, eh? A mi m'agrada allunyar-me, i els dies que baixo a Barcelona és...riu...ho sento. Mal de cap.

P: Hi ha moltes coses a fer, però a un poble petit no es fa res.

T: Però a Vic s'està millorant moltíssim. I a mi m'agrada. Abans anàvem a buscar el permís de residència a Barcelona, a quina hora ens havíem de llevar? A les sis del matí, cinc? I el fred que fa. Ara, no vas Vic i pots anar sense anar acompanyada del teu marit o de ningú, o dues amigues i agafen el seu permís.

M: Ja m'heu explicat bastant del que penseu. Perquè vau voler aprendre el català. Perquè us vau apuntar?

P: Primer per parlar amb la gent i per ajudar amb els deures del fill. Per saber que dius, quin dia tenen alguna cosa a fer.

M: I vosaltres?

P: Sí, perquè vivim a Catalunya. Vull estar a una regió on saber parlar la llengua. Si vivim a Madrid o a França, o no importa el país, s'ha d'aprendre la seva llengua.

P: Per comprar coses, per fer papers també. Per demanar una feina

P: Como yo faltaba un año para acabar el bachillerato a Marruecos, vine aquí con la idea de acabarlo, estudios y todo. Pero como los primeros días no puedo hablar ni nada, como antes tenía 18 años, no pude ir al colegio para estudiar. Y ya esta.

P: Ha perdut la seva vida per estudiar

P: He perdido todo.

P: Jo he vingut aquí als 12 anys, era petita. . Em vaig quedar a casa, volia estudiar, volia aprendre català per llegir, per escriure, per anar a comprar, busca feina, anar a alguna part.

M: I el castellà també el volieu aprendre?

P: Jo no, he trobat més important aprendre anglès i català, perquè ja el francès ja estava. Aquí el català ajuda molt.

T: El francès ajuda molt. Jo quan vaig venir aquí, no parlava, tenia la sort que tenia un cosí que vivia aquí, que ell tenia un ràbia per dins. Estava casat amb una catalana i la seva família, buenu, la família de la dona. Ella és catalana, catalana, o sigui, que entre ells parlen català. Els sogres, els cunyats, tots. Però amb el meu cosí, estan parlant en català i quan es dirigeixen al meu cosí, parlen castellà. I ell és molt tranquil, però molt orgullós. I ell és molt intel·ligent, encara que no va seguir els seus estudis, fins ara és que parla un francès i un anglès, com si hagués anat a l'escola.

M: Però no l'entén quan parla amb la família?

T: Ell entén el català perfectament, però no li agrada, com que ja és membre de la família. Per exemple són tres filles i els seus marits i estan a un àpat familiar, no sé per cap d'any, tots estan parlant, xerrant en català, i quan es dirigeixen a ell, a l'Abdel, li diuen *quieres eso o aquello*. Ell li causa menys ganes d'anar-hi. I la seva dona em deia que el teu cosí no vol, no sé què. I a més m'ho deia en un principi en castellà *tu primo no quiere ir a ningun sitio*. I la seva mare, o sigui la sogra, ella si que parlava en català, però la majoria no. Si em passa a mi això quan surto al carrer potser em sentiré malament en el moment aquest. I pensaré a casa, gràcies a déu que no em passa això. Les relacions molt intimes que tinc la sort de parlar, que em tracti com jo a ell. Però quan tu estàs a casa teva i tu, la teva dona et parla en castellà sabent que entens el català, li passes sempre en castellà i els fills els hi parla en català. I quan vaig arribar aquí em volia apuntar a aprendre la llengua, i doncs tothom em deia, anar a aprendre una miqueta de castellà, és lo normal, però ell em va dir que no.

P: Hay todo aquí, classes profesores.

T: Abans no hi havia tants que estudiàven català. Em van dir no hi vagis. Però la meua primera visita quan t'obren un historial a l'ambulatori. La llevadora em va dir que vagi a l'escola d'adults i allà podràs parlar i aprendràs, tot en castellà.

Aquest cosí meu és la causa d'aprendre el català. Ell i la seva dona em van acompanyar perquè el meu marit treballava, i es va quedar allà a insistir que ja parlara català. Has d'aprendre català perquè aquí es parla català. El principi fa por, perquè no estàs acostumada. És que no et surt i saps totes les normes però no et surt. Prefereixes parlar un altra idioma que parlar en català, perquè no vols cometre cap error. Però vaig aprendre que fent errors aprens. I et trobaràs amb gent que et diu no és així es pronuncia així. Ah, si doncs molt bé, però si no ho dius mai, ningú t'ajudarà. Per exemple casa, bé casa és fàcil, diguem-ne una altra paraula catalana, qualsevol, si la pronuncies malament molt bé perquè trobaràs, si no ara, després amb alga que et dirà, és que es pronuncia així. I diràs, doncs buenu. I jo no tenia pensat aprendre català, el meu cosí em va portar allà i em va dir, has d'aprendre català.

M: Una mica perquè no et passes el mateix que li va passar ell.

T: Em deia aquí es parla català. Ho deia d'una manera, que pensava, que li he fet jo, si no li he fet res. És que no, no, no...però ell insistia i jo no sabia res. I abans els cursos de català es pagava i en castellà res, hi havien ajudes. I quan em trobava amb dones marroquines, em trobava estranya perquè no hi havia cap marroquí ni marroquina, i elles em deien doncs la nostra classe som totes marroquines i aprenem castellà i a sobre pagues! I deia, si pago. No és gran cosa. I insistien a dir-me perquè haig de pagar, nosaltres a més a més per Càrites rebien ajudes. I les relacionaven amb les classes de castellà però no ho era, era per altra coses. Ajudes alimentàries.

M: I llavors es dirigien en castellà i es pensava que era per les classe.

T: Però al final no van aprendre ni castellà, ni res. I ara aquestes dones que són grans, van tornar totes a fer català després de 20 anys o 15 que anaven a castellà.

M: La T deia que te n'havies *enterat* una mica pel teu cosí, i un dia et va portar ell.

T: Un dia parlaven ell i el meu marit de que es casava la infanta Cristina a Barcelona. (riu). Quan estàs a una zona, pensaves que sempre series d'allà, i amb el temps veus que canvies.

M: Però jo deia més de les classes, com us en vau enterar?

T: Ell no sabia que hi havia classes, és que ningú ho sabia. El dia que vam anar al centre de joventut Sidral, hi havia una noia que informen del que fan als joves i tot. Hi vaig anar, em van proposar castellà a Vic, i que seria millor per mi, i a més a més...

M: Però et vas anar a informar? No? I vosaltres vau anar a informar-vos?

P: Jo dels *servicios* socials.

P: Directament

T: (després de traduir) Diuen que la Fina és com un imàn, convenç a tothom.

M: I com la coneixien a la Fina

P: Íbamos a las clase, toda la semana hacia clases.

M: Hi us han agradat els cursos de català? Hi què és el que més us han agradat? De què us ha servit?

T: Per mi no és problema, però per la majoria de dones amb qui em trobo. Però potser és una idea una mica tonta. Seria que la majoria és la situació de les dones, provenen de diferents llocs, les dones sobretot del Marroc i de la zona del nord-est tenen una situació...una cosa que podria suggerir. No és obligar a ningú, però un cop arriben la gent, ara que ja es fa més de regularitzar més les coses. Aquí l'ajuntament quan arribi la gent que trobin, que tinguin informació al moment d'empadronar una explicació seria de que aquí es parla català i aquí és Catalunya. D'una manera amable i que aquests cursos t'ajudaran. Proposar i donar allà la informació. Que sigui un servei estable, que no sigui eventual que alguns llocs si que trobarà. Com que no és una cosa que aprens que és extra, que no és anglès, ni informàtica, però vull dir que parlar és un dret i si no es fa te'l priven aquest dret, pensant que no volen obligar perquè un dels drets és la llibertat. És més important informar el camí correcta, el que s'ha de seguir. Per exemple els pares t'ensenyen a parlar. Jo em vaig trobar aquest malestar de no poder-me comunicar, sobretot si vas al metge que ja és una cosa que et fa mal no és només expressar-te, i a més tens un bebè. Quan es tracta de tu et pots aguantar el dolor, però quan tens un nen sota la teva responsabilitat, que no es pot defensar. Es una sensació d'impotència. És que jo vaig passar amb això amb una amiga meva, veia que no podia comunicar-se i el seu fill estava malament.

M: I penseu el mateix les altres?

T: (després de traduir i escoltar el que deien les altres) El que he dit abans, també estan d'acord a informar ràpidament dels cursos. Perquè és horrorós aquest temps que no pots entendre res. Queda marcat aquest període.

M: I alguna altra cosa?

P: Informàtica, afegir més informàtica. I llibres del meu nivell. Més material per fer feina a casa.

T: I practicar més quan estiguis a casa, perquè només són dos cops a la setmana.

M: I no us donen cap material? O sí?

T: Si hi ha un llibre, el llibre d'adults que el fem servir.

P: No pero hay gente que no lo quiere comprar.

T: I hi ha gent que l'ha comprat i no el va fer servir, el van deixar aparca't perquè no anava amb el seu nivell

P: I la volem estudiar la Catalunya, i la història de Catalunya. Volem saber més coses de la Catalunya.

M: I voleu saber més coses?

P: Si perquè volem saber més, perquè no sabem res.

T: Jo quan vaig començar si que em van ensenyar. El curs que vaig fer al primer any tenia una professora que m'ho havia explica't. I vaig acabar estimant molt, depèn del professor si estima lo que ensenya, com la Fina. Tenia tantes ganes

P: Si, s'interessava molt. Cada dia preguntava que havíem fet, la festa del xai, les tradicions s'informava molt per acostar-se més. Les tradicions del Marroc i nosaltres també volem aprendre la història de Catalunya. Abans, però, hi havia unes classes que t'atorgaven cultura, t'anul·laven la teva.

M: És sumar, no és treure. Jo només us vull fer dues preguntes més, una és sobre si heu fet activitats. Si aquestes sortides que heu fet, que em sembla que heu fet a la platja, tal com m'ha comentat la Fina.

P: Si vam anar a la platja de Girona.

M: Hi us ha agradat això?

T: Ah, si! I el tema de les parelles lingüístiques!

M: Això era l'altre pregunta!

P: Perquè això era una sortida de parelles.

M: I el tema de les parelles, ho coneixeu? Que teniu una parella que us ensenya...

P: Ho he fet dos anys, un any amb la Mònica i l'altra any amb la Alícia.

M: I t'ha agradat?

P: Si molt, els meu fills amb l'Alícia quan va venir a casa meva els hi va agradar molt als meus fills. Parlàven amb ella amb català.

M: Si haguéssiu d'escollir, que faríeu classes d'ordinador o més sortides, per exemple?

Totes: Les dos!

M: Però és lo que més us agrada, això de les sortides i els ordinadors?

P: La sortida, perquè l'ordinador ho puc fer a casa. Per mi l'ordinador el puc fer a casa amb els meus fills però la sortida no.

T: Un cop n'has après ja és més fàcil, però això de les sortides no és tant habitual

M: Heu de marxar totes no?

2.5. Banyoles. 16 de desembre de 2005

Lloc: Centre cívic Banyoles

Dia i hora: 16-12-2005 a les 15:00

Moderadors: Joan Solé (M1), Jonatan Castaño (M2) i Manel Anguren (M3)

Participants (P): Nou dones de Gàmbia o Senegal, d'uns 25 o 30 anys, totes menys una amb fills. Aquestes dones porten entre 3 i 5 anys vivint a Catalunya. Hi ha una persona que fa quasi bé nou anys que resideix a Catalunya.

Context:

En el cas de Banyoles va haver greus problemes de comunicació perquè les assistents no entenien gens el català i molt poc el castellà. Només hi havia una noia jove, entre els 25 i 30 anys, que sí que demostrava que entenia tot el que dèiem, tan en castellà com en català. Hi havia una altra senyora que tot i portar molt de temps a Catalunya i afirmar que entenia tot el que dèiem no responia mai a les qüestions ni participava en les converses, per la qual cosa no sabem fins a quin punt comprenia l'idioma.

Cal tenir en compte que la majoria de les dones són analfabetes i per elles costa molt més aprendre a llegir i escriure en un idioma nou si no tenen la base gramatical de referència en la seva llengua.

L'ambient de la conversa no era gaire fluid perquè entre elles era constant l'interrupció de la conversa general per d'altres que duïen a terme entre elles en mandinga. Arribaven fins i tot a no respondre preguntes i a disposar-se a parlar entre elles sense mostrar cap mena de preocupació per la nostra presència i pel fet de continuar el qüestionari.

M1: Estamos muy contentos de que hayas venido y os damos las gracias por venir. Porque nosotros queremos hacer, como he dicho antes, un pequeño estudio para saber lo que pensáis sobre una serie de cosas que os vamos a preguntar. Las preguntas son anónimas, o sea, que no importa quien las diga. Estamos haciendo esto en 7 poblaciones diferentes de Cataluña para ver vuestra opinión sobre las lenguas que se hablan en Cataluña, sobre el catalán sobre el castellano sobre vuestras lenguas... como os sentís. Y os pedimos la verdad, que digáis la verdad, no importe que no nos guste, pero que sea verdad. Si algo no os gusta o os gusta mucho también lo decís. Y os vamos a ir haciendo preguntas. Si habláis, hablad claro y alto, en castellano, si sabéis catalán también en catalán, pero si no en castellano. Y ya está. Se ha entendido?

(Assentiment general)

M2: Bueno primero para conocernos un poco hacemos primero una ronda de presentaciones. Un poco decid vuestro nombre para que lo sepamos todos, de donde venís, cuantos años lleváis aquí, en Banyoles o en Cataluña. Vale? Y también un poco vuestro nivel de las lenguas, como dominais hablar castellano y catalán. No sé. Yo me llamo Jonathan. Si quieres comenzar tú?

P: Yo me llamo X

M2: Y de donde eres?

M2: Y de donde eres? De que país?

P: Gambia

M2: Y cuanto llevas aquí?

P: Tres años

M2: Tres años, ya hace , no?

P: Si

P: Yo X

M2: Y de donde?

P: De Senegal.

M2: De Senegal. Cuanto tiempo hace?

P: Dos años y medio.

P: Yo soy X. El meu nom. Llevo cinc anys. Vengo de Senegal.

P: Yo X. De Gambia.

M2: De Gambia, ahá.

P: Me vine aquí hace ocho, ya casi nueve años.

M2: Nueve años, ya hace, no?

(Soroll y rialles generals degut a que X du una nena petita i aquesta no es para de moure)

M2: Y está niña ya ha nacido aquí?

P: Sí, sí, claro.

M2: Qué es para ti? Gambiana, catalana, española?

(Rialles generals. Entra una altra dona a la sala.)

M2: Vale. Por dónde íbamos?

P: Me llamo X

M2: De donde?

P: Gambia. Llevo aquí cinco años y medio.

M2: Y tú? Bueno, que no te lo hemos explicado (és la noia que ha acabat d'entrar)

M1: Bueno, te saltamos y luego te explicamos. Al final, la última.

(Parlen en el seu idioma matern.)

M2: Y de dónde eres?

P: De Gambia

(Parlen en el seu idioma matern explicant-li alguna cosa a la que ha acabat d'entrar)

M1: Cuantos años llevas aquí?

(Parlen l'idioma matern)

M1: Dos y medio?

P: Sí.

M1: Y tú?

(Parlen mandinga)

M1: No es un examen. No es un examen esto. No es un examen ni nada, es para saber vuestras características, vuestras opiniones sobre estos temas. Aquí no se se suspende n se aprueba a nadie. No es un examen esto.

(Rialles generals)

P: Yo X. De Senegal. Venir aquí siete años.

(Comentaris i rialles generals)

P: Yo X. Vivi aquí seis años.

P: Me llamo X.

M1: Este lo he entendido bien

M2: Muy bien pues, a ver quien me comenta un poco qué os llevó a venir a Cataluña? O sea, cuando salisteis de vuestro país conocíais algo de aquí? De Catalunya? Por que vinisteis a Cataluña o a Banyoles? Conocías a gente? Habías habido escuchar...?

M1: Tenias referencia de Cataluña o de España? O de Barcelona? Qué referencias tenías? O de Europa sólo?

(Breu silenci. Algú contesta):

P: Europa

M1: Y dentro de Europa?

(Silenci.)

M2: Y que os llevó a venir aquí? A España o a Cataluña?

P: España.

M2: Pero por qué decidisteis, por ejemplo venir a España en vez de elegir a otro, no sé, Francia?

P: Los maridos.

M1: Claro, normal, claro. Por la familia?

P: Asentiment general.

M2: Ya estaban aquí ellos?

P: Sí.

M2: Entonces antes de venir no conocías de Cataluña?

P: No.

M2: Entonces tampoco conocías que se hablaba castellano y también catalán? Esto ni idea, no?

P: No.

P: Español sí.

M1: Español sí. Que es la manera internacional de decir el castellano. Aquí decimos castellano lo que es español.

P: En nuestro país podemos estudiar español.

M2: Me han comentado que habéis hecho cursos todas, no? Estáis haciendo ahora?

P: Bueno, de momento no. Hemos empezado hace poco tiempo.

M2: Curso de catalán. Cuando lo hiciste? El año pasado?

P: Hace dos años o tres. Este año hemos comenzado pero hace poco tiempo.

M1: No importa que critiquéis las cosas, eh. Insisto que si hay alguna cosa que no funciona, que no os haya gustado, que no esté bien, esto es lo que nos interesa. Que critiquéis lo que no funciona. Tú has intentado hablar en catalán antes. Eres la que más...

P: Sí.

M1: Sí, no? Tú l'entens el català bé, no?

P: Sí, sí

M1: Ara jo quan parlo català, ara no m'enteneu?

P: Bueno, yo puedo entender pero todo no.

M1: No, todo no. No, si estic comprovant.

P: Yo sí. (Una altra dona diferent a l'anterior)

M1: Tu si? Tu l'entens bé? (rialles)

P: Sí,sí.

M1: Vale, vale. Tu fa molts anys que estás aquí, no?

P: Sí.

M1: Fa molts anys ja, fa set anys m'han dit.

(Rialles i parlen en llengua maternal)

M2: Una pregunta: Y cuando llegáistes aquí...

(Rialles i parlen en llengua maternal)

M2: Al llegar a Cataluña que os pareció que hubiera dos lenguas? Que se hablara castellano y catalán?

(Parlen l'idioma matern)

M1: Qué es para vosotras las dos lenguas, una complicación, una riqueza, una cosa que no entendéis? Por qué dos lenguas y no una?

P: Bueno, por nosotros el catalán es difícil.

Es difícil?

Assentiment general.

Más que el castellano?

(Assentiment general.)

P: Castellano mejor

P: No tenéis contacto entre personas que hablan catalán ningún contacto entre el día? Año pasado cada semana un día hablar catalán. Pero ahora no

M1: Vuestros maridos tampoco hablan?

P: No

M1: Y ellos no son del Barça, del Barcelona?

P: Sí.

M1: No oyen la radio y televisión?

P: Son del Barça pero no hablan catalán

M1: Bueno no hablan pero, entender tampoco?

P: Bueno entender sí.

M1: Ellos entienden el catalán?

P: Sí pero no pueden hablarlo

M1: Pero no hablan

P: Hablan poco.

M1: Si vosotras entendieses el catalán y hablaseis el catalán, tendríais ventajas, tendríais algo, cosas más positivas para vosotras?

P: Bueno...sí...sí...

M1: Pregunto...Bueno, para salir un poco de vuestro...

P: Sí, para hablar con la gente. Algo para trabajar

(Parlen en la seva llengua materna)

M2: Una pregunta. Cuando os apuntasteis al curso de catalán por qué lo hicisteis? Por motivos para saber catalán para trabajo por vosotras mismas para saberlo

P: Porque así podemos hablar con la gente

M2: Todos igual?

(Assentiment general)

P: Y por motivos de trabajo también.

Si

M2: Creéis que es necesario?

P: Si yo tengo trabajo y no hablar ni castellano ni catalán es difícil trabajar

M2: Y que os parecieron los cursos, os sirvió, aprendisteis?

P: Sí (riures)

M1: No importan las críticas. No importan las críticas, de verdad. No es ningún examen esto.

M2: Si que aprendisteis? Claro, pero sólo un año, no?

P: Dos años, este año el tercer año.

P: El nivel era muy alto? Exigían mucho? Podríais seguirlos fácilmente? Estaban adaptados para un nivel bajo?

P: Sí

P: Y cursos de castellano habéis hecho.

P: No

P: No, yo nunca he hecho un curso de castellano

M1: Castellano o español.

(riures) No, sólo catalán

M1: O sea que el español que habláis lo habéis aprendido por la calle

P: Bueno, nosotras...

P: Por la televisión.

M1: Ah! Por la televisión!

P: Sí mirando la telenovela

M1: Alguna mira alguna telenovela catalana? Ventdelpla? En Ventdelpla lunes y martes.

P: Yo miro el Cor de la Ciutat

M1: Que la repiten los domingos por la tarde. Vais entendiendo alguna cosa?

P: Bueno sí.

M1: Poquito.

P: Poquito, sí.

M1: Miráis todas TV3, la televisión catalana, la miras alguna vez? Pregunto, es una pregunta

(Parlen l'idioma matern)

M2: Como os llegó la información de los cursos? Cómo os enterasteis que había estos cursos? Os lo contaron, lo visteis en el centro?

P: Una mujer nos lo dijo.

M2: Quien es esta mujer?

P: No está presente

M2: Pero ella ya había hecho estos cursos?

P: Sí

M2: Como se llama?

P: Se llamaba "Hodna"

M1: Queréis beber? Queréis agua?

M2: Y donde hacías el curso? Me habéis dicho que aquí

P: Si aquí.

M2: Y os va bien venir hasta aquí? Está cerca de vuestra casa?

P: Si

M2: Sois todas de por aquí, del barrio?

P: Si.

(Soroll general)

M2: Y como era el curso. Quién se apuntaba? Erais mujeres, hombres y mujeres juntos, jóvenes y mayores...?

P: Sólo mujeres.

M2: Y de edades, más o menos como vosotras?

P: Sí, como nosotras.

M2: Y la profesora, que tal?

P: Muy bien

M2: Era buena, aprendíais bastante, no?

P: Sí, muy buena

M2: Y este año os habéis apuntado? Me habéis dicho que no

P: No

P: Este año no viene la profesora, pero este año viene otro que los enseña, un hombre.

M2: Pero ser hace el curso aquí este año?

P: Sí pero ahora lo hemos dejado.

M2: Ahora os habéis apuntado a ordenador?

P: Sí.

M2: Y que tal?

P: Bien.

M2: Este sí que lo hacéis aquí, no?

P: Sí.

M1: Y como se llama el programa?

P: TERA

M2: Y a partir de haber hecho el curso de catalán habéis empezado a hablar con gente catalana?

P: Sí.

M1: Con quien? Con qué personas?

(Remor general)

M1: No nombres de persona. Con botiguers? Con personas que están en la tienda, per exemple?

P: Sí, a veces con los de la tienda y a veces con vecinos en la calle.

M1: Tu també el parles el català, no?

P: Sí, un poquito.

M1: Una miqueta no?

P: Sí

M2: Y para trabajo os ha servido?

P: No.

M1: No trabajáis?

P: No.

M1: Bueno tenéis un trabajo importante: vuestros hijos. Es el más importante, yo creo que es el trabajo más importante que tenemos las persona, más que las profesiones y eso, pero no está pagado, hasta ahora.

M2: Y de los cursos cambiarías algo? Hay alguna cosa que no os haya gustado? Por ejemplo lo que decías antes que han cambiado el profesor.

P: Están buscando a otra. Cuando tengan a otra volverán a comenzar.

M1: O sea, que si la profesora o profesor estuviese aquí vosotros quizás os apuntarías otra vez a las clases de catalán?

P: Sí,sí...

M1: Vale, vale. Sabéis qué es el Voluntariat per la Llengua? Las parejas lingüísticas? Habéis oído hablar de él?

P: No.

M1: No habéis visto la serie Ventdelplà, qué hay dos parejas? Es un autóctono, un catalán que habla catalán poco a poco, como yo ahora, pero en catalán y una persona que quiere aprender catalán, que ya sabe un poquitín. Y entonces se encuentran un día a la semana, una hora y hablan. Hablan de su país, del otro, del mundo, de las películas... Sólo hablan, no son profesor y alumno. Son como amigos, pero tampoco son amigos. Son un catalán, catalán y una persona como vosotros que quiere aprender catalán. Se llaman parejas lingüísticas, voluntarios lingüísticos. Una persona voluntaria, que no cobra para hacer eso, y que da su tiempo a esa persona. Esa experiencia os interesaría a vosotros quizás?

P: Sí

M1: Hablar con una persona, por la calle, paseando, o aquí. Un día a la semana tenéis no un profesor particular, sino sólo hablar. Él habla y vosotros escucháis. Eso se llama así, eso se llama así... Voluntario lingüístico. Os interesaría?

P: Sí, sí...

M1: Pero sería como un complemento de los cursos.

(Silenci)

P: Vale me voy a mi casa porque me han llegado los niños

M1: Espérate que tenemos algo para ti. Un pequeño obsequio para ti. Es un libro en catalán para que sepas catalán.

M2: Entonces esto os interesaría a todas? Poder hacer conversación con un catalán para aprender catalán. Pero esto fuera del curso.

(Parlen l'idioma matern)

M2: Una pregunta. Un momento. Y por qué? Qué creéis que podríais conseguir apuntados al programa? Qué podías sacar de quedar una semana con un catalán y hablar en catalán?

(Segueixen parlant en l'idioma matern)

M1: Pregunta indiscreta: no habría ningún problema para que vosotros hablaseis con una persona? O sea, vuestra familia no tendría ningún problema para hablar con una persona una vez al día? Vuestro marido ni nadie? No, no, no es una broma.

(rialles)

P: No (només respon una d'elles)

M1: O sea, que podríais hablar perfectamente con una persona. Quedar una hora al día, por ejemplo. Una hora, a las seis de la tarde o a las siete. Una chica o un chico. Con una chica quizás...

P: Pero... (la dona continua parlant en l'idioma matern)

P: Mejor a las cuatro o...

M1: No, no, a la hora que fijéis vosotras. Os tendríais que poner de acuerdo.

P: Sí porque tenemos niños en casa. A la tarda... Mejor a las tres o a las cinco porque los niños van a cole mejor.

M1: Estamos hablando hipotéticamente para saber si vosotras... hipotéticamente. No estamos ofreciendo el servicio.

M2: El horario de los cursos de catalán también os iría mejor a esa hora, a la hora que están los niños al cole?

P: Sí, sí. Mejor de las tres hasta las cinco.

M1: Todas tenéis niños?

P: Sí, sí.

M1: Tenéis uno, dos?

P: Yo tengo dos.

P: Yo tengo una niña.

M2: Y en el curso de catalán, a parte de las clases, en la clase hacías alguna actividad más, alguna salida?

P: Sí.

Qué habéis hecho?

P: Les botigues de frutas.

Les botigues de frutas.

P: Sí.

Y en qué consistía, qué hacíais?

P: Qué?

M2: En qué consistía, qué hacías en la excursión. O sea, ibais a les botigues y qué hacíais?

(Remor, dubten en contestar)

M1: Comprar, preguntar el nombre...

P: Sí, preguntar el nombre. Como se llama esto? Poma, pera, melocotón...

M1: Ah! Molt bé. Els noms, comptar fins a deu en sabeu en català?

P: Sí.

M1: Sí, en sabeu en català?

P: Sí, en català i en mandinga. Sabem parlar en català i en mandinga. I ordinador...

M1: Ordinador? Això ho esteu fent ara, no? Però aquest és el programa Òmnia, no?

M3: No, el TERA o alguna cosa així.

P: TERA

M3: Y las clases del programa están en castellano o en catalán?

P: En català.

M3: En català les d'informàtica?

P: Sí, en català.

P: Cada semana un día, miércoles.

M2: Las entendéis bien, las podéis seguir bien?

P: Sí, sí.

M3: Todas vais a aprender informática?

P: Sí.

M3: Y todas seguís la explicación en catalán, lo entendéis bien, o qué?

P: Sí (rialles)

P: Cuando vendrá sólo catalán, castellano no.

M3: Sólo catalán?

P: Sí, sí sólo catalán.

P: Y mujer se llama Elena.

M1: La profesora?

P: Sí. Elena i Pere.

(Elena i Pere, Pere és el professor, no és "Tera"...)

M2: Y si vosotras pudierais decir qué actividades hacer y qué cursos pediríais alguno? De cualquier tipo, excursiones de estas como las de las "botiguers".

M2: Algún curso de lo que sea. Qué pediríais?

M2: Por ejemplo si te dijeran para el año que viene: qué hacemos que no sabemos qué hacer ¿qué quieres hacer?

P: No sé.

M1: ¿Qué edad tienen vuestros niños? ¿Qué edad tiene el más grande?

P: El grande 8 años, el pequeño 4 años, el pequeñito 2,5.

M1: Estos están escolarizados y los vuestros no?

P: No van a escuela.

P: Sí.

P: A ratos. El de 2 años y medio todavía no.

M1: Claro, Estáis muy condicionadas por vuestros hijos.

P: Yo, el más grande tiene 7 años.

M1: Y vuestros hijos hablan en catalán. O sea vuestros hijos hablan catalán.

P: Los niños sí hablan catalán.

P: Ella tiene 5 años.

(Parlen en mandinga)

M1: Y vuestros hijos cuando juegan entre ellos, en qué hablan, hablan en catalán?

P: No nos gusta porque no podemos hablar en nuestro idioma. Si sale con sus amigos hablan sólo catalán. En casa nosotros queremos que hablen nuestro idioma.

M1: Pero cuando salen fuera sí hablan catalán. Más que castellano?

P: Sí catalán. Si dos tiene casa dos niños solo catalán si tiene una niña no, hablan mandinga ni nada. Una mandinga si tiene niña sólo habla mandinga, si tienes dos niños hablan catalán.

M1: Entre ellos?

P: Sí.

P: Yo mismo niños año que viene, falta poco.

M1: Tu que tienes niños, de 8 años, cuando sale...(parlen tots alhora). Cuando sale con los amigos, la gente del colegio con los niños del colegio habla catalán?

P: Yo tengo dos niñas y ellas siempre hablan catalán. Cuando en casa siempre catalán. A mi no me gusta siempre habla catalán, hablar nuestro idioma. Al menos entenderlo.

M1: Y esto os puedo motivar a vosotras para aprender catalán, al menos para entender lo que dicen ellos?

P: Sí.

M1: Y cuando hablan con otros niños, tu hijo con su hijo en qué lo harían, en catalán?

P: Sí.

M1: Aunque los dos sepan hablar mandinga?

P: Sí.

(Mandinga)

P: No hay ninguno que trabaje. No nos quieren.

M1: No os quieren?

P: Pero no hay.

M1: Yo creo que sí.

P: Si quieres trabajar tienes que entender catalán. Si encuentras trabajo hablar catalán. Es todo?

P: Sí

M1: Y vosotros os sentirías mejor como personas, como mujeres, quizás. Estoy opinando. No sé....

M2: Por que aquí, en Banyoles, todo el mundo habla catalán? Por ejemplo, en este barrio me han dicho que hay mucho más inmigrantes. También se habla catalán?

P: Vale,

(Mandinga)

(Algún se'n va)

M2: La pregunta que os he dicho antes, de las actividades, otra vez, a parte de los cursos, que os gustaría que se hiciera? O sea...Os parecería buena idea combinar dos actividades como se esta haciendo, informática y catalán, hacer otras cosas, clases de costura y catalán. Me parece que también se hacía aquí. No sé. Lo conocéis.

M1: Costura es coser.

M2: Alguna lo ha hecho?

P: Bueno alguna vez yo he comenzado. Sí. Hace dos años, no, el año pasado.

M2: Tú también lo has hecho? Y qué tal?

P: Bien, bien.

M1: También. Y enseñaban las dos cosas? Como se decían las cosas en catalán y costura? Esto os parece buena idea combinarlo?

P: Sí.

(Mandinga)

M2: Pues no sé. Si queréis añadir alguna cosa más, alguna opinión sobre las lenguas, sobre el catalán, qué os gustaría, no sé?

M1: Si decidieras otro curso, si pensarais los horarios que sean otros distintos. Todo lo que digáis, luego lo pasaremos y lo pueden hacer. Os gustaría aprender algo más.

(Mandinga)

M1: Y una última cosa, ¿qué considerarías más importante, hablar castellano o catalán para encontrar trabajo para hablar con la gente?

P: A mi me gustaría. Catalán.

M1: Consideras más importante el catalán, pues?

P: Sí, el catalán. Solo entiendo catalán... a mi me gustaría...

M1: Y entonces, por qué aprendías primero el castellano? No conocías que había el catalán o por qué? Porque al llegar la gente sólo hablaba castellano.

P: Si el catalán era más importante para el trabajo, para la gente, por qué aprendiste antes el castellano y no el catalán. Bueno yo nunca antes he estudiado castellano.

M1: Bueno aprendiste...

P: No, no aprendí. Bueno solo mirando la telenovela, poco a poco.

M1: O sea, vosotros el castellano lo entendéis bien?

P: Sí.

M1: Del 1 sobre el 10 qué entendéis?10?

P: Yo entiendo muy bien el castellano.

M1: Y el catalán? No?

P: Bueno, el catalán. El catalán puedo entender, pero hablar me cuesta.

M1: Bueno, però si jo et continuo parlant en català...

P: Bueno puedo entender todas las palabras del catalán.

2.6. Banyoles. Entrevista a la directora del centre cívic, 16 de desembre de 2005

Lloc: Centre cívic

Dia i hora: 16-12-2005 a les 15:00.

Entrevistadors: Joan Solé (E1), Jonatan Castaño (E2) i Manel Anguren (E3).

Participant (P): Directora del centre cívic de Banyoles

E1: L'entrevista no la teníem prevista però com a tall de detall

P: Jo sóc Anna Pujolà i soc directora del centre cívic

E1: Ara hem acabat de fer una reunió amb els directors dels centres cívics i amb els alumnes dels centres cívics de català amb immigrants... Hem vist com moltes d'aquestes persones que havien fet català han deixat d'assistir als cursos pel fet de no fer les classes de català a qui mateix al centre cívic. Això tu també ho veus així?

P: Sí jo crec que sí perquè jo crec que amb ells els hi costa... Un cop han fet el primer pas ells s'hi enganxen però el primer pas els hi costa però si ells un cop han fet el pas però tu els canvies la ubicació doncs és molt més difícil per ells a més comptant amb el tema de les dones que depenen d'uns horaris de mainada, etcètera, etcètera... aleshores fer-ho al centre cívic que era el barri allà on ells viuen era molt fàcil per ells, no? Jo crec que seria molt interessant que es pogués tornar a fer al centre cívic, no?

E3: Per què les dones del barri no surten a comprar, o no surten..no gaire?

P: Saps què passa que justament aquí al barri hi ha una gran superfície comercial amb quaranta mil supermercats. Llavors si van a comprar van als supermercats i el desplaçament que fan és mínim. Llavors al barri també hi ha moltes botigues de productes autòctons del seu país.

E3: I l'escola també està aquí?

P: No, l'escola no està aquí. El que passa és que a Banyoles l'escola funciona diferent. Com que la població immigrant és molt elevada, hi ha un 17%, el que s'ha fet és repartir tota la població immigrant per totes les escoles de Banyoles perquè si no ens trobaríem amb el fet que a l'escola del barri només hi vindrien nens immigrants. I com a procés d'integració de la gent de població nouvinguda s'han repartit equitativament per totes les escoles. Per als menors de 10 anys hi ha un servei d'autobús que els ve a recollir i els porta a l'escola i els altres normalment van en bicicleta i sols perquè és molt freqüent que nens molt petits vagin sols pel carrer, com ells hi estan molt acostumats.

E1: I ara esteu fent activitats també en llengua catalana? Tot el que degueu fer ho feu en català?

P: Tot el que es fa al centre cívic es fa en català.

E1: I teniu persones nouvingudes, immigrants, que vagin en aquestes activitats? Del perfil d'aquesta reunió que acabem de fer ara: dones gambianes...

P: Sí, tenim dones gambianes i senegaleses que fan us del Punt Òmnia que és un punt per trencar la fractura digital i incorporar persones nouvingudes amb menys recursos, nenes, dones i joves. I aquí s'està fent una experiència que és el diccionari català-malinke, català-sarahula i català-Hula¹ que és una cosa molt senzilla molt didàctica però que ens serveix per començar a treballar amb aquests grups. Després hi ha l'aula de formació per adults que la majoria són immigrants que molts venen a consultar senzillament papers d'estrangeria a l'ordinador. Però ja els serveix en la mesura que hi ha contacte amb el dinamitzador per parlar amb català, per aprendre tecnologia digital. I després el centre cívic com a equipament municipal que és doncs acull altres tipus d'activitats. Per exemple el Pla d'Immigració i Ciutadania està fent moltes activitats amb dones sobre temes d'ablació genital, de mutilació genital, perdó. Temes de formació, el que et comentava abans, els que estan estudiant pel treure's el carnet de conduir. El Pla de Desenvolupament Comunitari també fa actuacions puntuals aquí al barri de la Farga amb dones i amb les entitats i amb tot es fa en català. Però a vegades amb català et quedes curts i no pots arribar i no hi pots arribar hi ha alguns que saben castellà i llavors sí que has de parlar en castellà. Però en principi tot ho fem en català

E1: No, no només és una observació si tampoc ho feu així tampoc passa res, també ho entendríem. Només és saber si la via d'inclusió, d'integració no és només a través de cursos de català o sinó de cursos en català.

E3: I els cursos aquests: hi ha diferència entre els cursos que s'apunten els homes i els cursos on s'apunten les dones o és indistint?

P: Normalment on van els homes no hi van les dones. L'any passat per exemple, es van fer la cloenda dels cursos de català i vam fer una festa i tothom va portar menjar dels seus països. Veies les dones en un racó assegudes en rotllana i els homes en una altra banda. I entre ells no es barregen. És més, ahir vam tenir una reunió amb les entitats aquí al centre cívic per parlar d'uns certs problemes que teníem amb els nens. I van venir dues mediadores: una marroquina i una gambiana, i just acabar el mediador gambià li va dir a la mediadora gambiana: "No t'hem sentit la veu en tota l'estona, digues alguna cosa". I ella es va aixecar i va marxar. És a dir, moltes vegades una dona davant d'un home no pot parlar.

E3: Llavors els cursos de català millor que fossin uns per homes i uns per dones?

P: Normalment funciona millor.

E3: Així parlarien més...

P: Nosaltres, per exemple, el que fem del diccionari només ho fem amb dones. Tot i que el professor era un home. El dinamitzador del Punt Òmnia era qui ho portava.

E3: Es cohibien si el professor era home, o no?

P: No perquè, jo crec que la relació que tenen amb nosaltres és diferent perquè veuen que la nostra relació és de tu a tu. Jo per exemple els tracto tots per iguals. I quan ve algú i me'l presenten li faig dos petons. Que ells no hi estan acostumats però és la nostra manera de funcionar. Llavors la relació que tenen amb nosaltres, amb els professionals que treballem a la Farga, és diferent que la que tenen dintre de la seva pròpia comunitat.

---

¹ Nom oficial: Diola, variants Jola-Fogny i Jola-Kasa.

E1: S'adeqüen a aquesta nova circumstància

P: És molt complex i molt complicat i la solució si és que n'hi ha és a molt llarg termini. Perquè la solució no només passa per aprendre català perquè és... Ahir m'ho deien: vosaltres preteneu que visquem com ho feu vosaltres. I no, no és això, el que passa és que estem en una societat que funciona d'una determinada manera i pel que sigui, si estàs aquí o t'hi adaptes o no encaixes.

E2: I els fills de la immigració que ja porten anys, que siguin una mica més grans, no sé dinou o divuit anys, aquests tenen relacions home-dona, vull dir, normalitzades? O mantenen la separació?

E1: Els fills adolescents o més grans mantenen la seva cultura,? O és ja una cultura occidentalitzada?

P: A mitges, és a dir, ells es relacionen entre tots: nens, nenes... Però per exemple li puc explicar un cas concret: una nena de tretze anys que tontejava, jugava, amb un nen. Una nena marroquina. Doncs va venir el germà més gran i li va cardar una cleca perquè estava jugant amb l'altre tan... pam-pam. I li dic:

- Però què fas? Per què la piques?
  - És la meva germana i ho puc fer.
  - Però què ha fet?
  - Mira està tontejant amb aquest noi i serà una mala persona i jo sóc una bona persona: no fumo, no bec, no vaig amb dones, perquè de petit m'han picat."

Aleshores una cosa és com es comporten en societat, per entendre'ns, i l'altra són les conductes familiars que són molt estrictes. Era molt interessant de veure com es va viure el mes del Ramadà aquí a la Farga. I a més amb gent molt, molt, molt estricta, molt integrista amb aquest sentit.

E1: En aquest sentit els gambians i senegalesos són tots musulmans?

P: Sí, sí aquí al costat mateix hi ha una mesquita i van a resar diverses vegades al dia. Dues o tres dones que teníeu que han entrat i sortit amb un mocador és que anaven a resar. M'han demanat un espai...

E3: Sí hem sentit: "millor aneu cap allà"

P: Sí perquè m'han dit "on podem resar" i els he dit que millor aneu allà a resar. Que és un acte molt íntim i molt personal seu. La religió la viuen molt. Aleshores clar, un problema que hi ha ve de la religió perquè la religió entesa al seu país d'origen i entesa aquí és diferent. Llavors hi ha coses que l'Alcorà diu que si les fan aquí ells poden entrar en el dilema que l'Alcorà diu però en canvi en aquesta societat això sí que està permès. Això sí que és feina dels mestres de la mesquita de fer aquesta reinterpretació de l'Alcorà.

E2: I es fan contactes amb els imans? Amb entitats culturals?

P: Sí, sí aquí n'hi ha uns quants.

E2: Hi ha contactes des de les entitats?

P: Clar, és que les entitats depenen d'ells. És a dir. Jo amb l'iman no hi tinc una gran relació. Jo el conec i li dic "hola, bona tarda, com està, tal i qual..." Crec que són dos camps molt diferents aquí tractem el braç social, la lúdica i cultural... I sí, la religió podria entrar però no la tractem perquè si no llavors ens sobrepassaria totalment

E3: Sobrepassaria les capacitats del centre...

P: Sí, sí, i a més amb la problemàtica que té el centre: que la gent de Banyoles no ve perquè està aquí.

E1: Aquest no és un centre només d'immigrants sinó al contrari.

P: Sí, sí és un centre de tothom de Banyoles com pot ser el Pati Llimona a Barcelona o la Casa Golferichs o qualsevol altra que hi va tothom. Però, clar la mentalitat de Banyoles és una mentalitat molt tancada. No és així, és així².

(Parlen alhora. Entra la segona funcionària del centre cívica)

E3: S'apunta gent de fora aquí?

P: Sí, s'apunta gent de fora, però....

E1: La proporció la teniu entre autòctons i gent d'aquí?

P: D'ús del centre cívica?

Sí, mira el Punt Òmia ens fan entre 60 i 80 serveis, tot pràcticament de població immigrada i els cursos que oferim per 15 o 17., El que n'hi ha més són 25 per cuina i el salsa i de tot això és d'un 25. I és un curs que és un cop a la setmana i és el que n'hi ha més que n'hi ha 25. Després, ara per exemple...

E1: Però proporció entre autòctons i immigrants?

P: No te la sabria dir ara però... Jo crec que hi hauria un 15% d'autòctons. Però saps què passa? Que nosaltres ho oferim tot a tothom però els autòctons fan ús d'unes activitats i els immigrants d'unes altres. És a dir, els immigrants només van al Punt Òmia a fer ús dels ordinadors. Els nens fan deures, es baixen música, escolten la radio del seu país, miren els papers d'estrangeria...

E1: És a dir, que fins i tot dins del centre cívica tampoc, aquesta diguem-ne, trobada, aquest punt tampoc hi és.

P: Nosaltres tenim professors que són immigrants. Per exemple tenim ara un professor que és marroquí o la professora de salsa és cubana. Gent ara que vingui a fer tapes i aperitius que és un curs que ara fem cap ni un. Ara farem un curs de cuina marroquina amb l'associació Arrachad i però no sabem qui s'hi apuntarà però segur que la gent marroquina no. S'hi apuntaran els quatre banyolins que vulguin aprendre a fer cous-cous o una tagim.

---

² Gesticulació per declarar la falta de perspectives.

E1: És a dir que hi ha una oportunitat perduda. No per vosaltres, ni molt menys, de què es poguessin trobar autòctons i immigrants.

P: Hi ha una trobada que es fa.

E1: Normal...

P: Hi ha el Consell de Barri per exemple. El Consell de barri és un òrgan consultiu de l'ajuntament que ve la regidora de participació ciutadana i convoca a totes associacions del barri, a totes les entitats a tots els professionals que treballen al barri i a tothom que vulgui venir. I és un dels pocs moments que sí que es troben persones novingudes i persones que...

E1: Però això és una altre nivell

P: Però això és un altre nivell

E1: Però ara estaríem parlant de ciutadans normals que es troben i diu a veure, vaig a explicar Gàmbia. A veure on és, què passa? Catalunya, on és què passa?

E3: És que trobo que hi ha un desfasament entre els nens i nenes que van a les escoles de fora i que sí parlen amb molta gent que és de fora, parlen català. En canvi, els adults es queden aquí.

P: Però és normal que els adults s'agrupin entre ells. Si nosaltres anessin a viure a la Patagònia, fariem el mateix, buscaríem als catalans. Que tinguéssim per allà.

E3: Clar, clar.

E1: Buscaríem als catalans però

P: El que passa és que nosaltres tenim una altra mentalitat.

E1: Primera que suposo que els nostres recursos i els seus no són els mateixos. Llavors és que fins que ells no passin a tenir una quarta part dels nostres recursos en tots els sentits, l'única manera és que estiguin exposats, que hi hagi una exposició. Aleshores jo, arran d'això, pensava, tornant al tema dels voluntaris d'abans havíem dit que totes aquestes persones, dones exactament, ens havien dit que tenien interès, o que no els faria res, fer classes, no fer classes no, anar amb un voluntari... Això es podria organitzar per exemple?

P: Jo voldria dir una cosa: va venir un senyor una vegada durant un temps, que venia a fer conversa. Una persona va venir.

E1: Un voluntari a fer conversa.

P: Però no continua venint perquè no hi ha ningú que vingui.

E1: No hi ha ningú vols dir dels immigrants? Ah! Però potser ells...

P: El que passa és que elles volen les cosses molt fàcil. Els has de donar tot molt mastegat.

E1: Els horaris... Els si els va bé els horaris...Clar, clar.

P: I una altra cosa que volia dir, que o sigui, que es van apuntar 50 persones potser per a fer català. Vam acabar 15.

E1: Això és normal. Això ho fas amb anglès i també. Això ho fas amb judo i potser també.

P: Per diferents circumstàncies: perquè els ha sortit feina i han de plegar, per la mainada, n'hi ha que potser se'n cansen o no ho acaben d'entendre... N'hi ha per altres circumstàncies. No i cosses que nosaltres tenim com a molt assumides com els horaris. Aquí res a veure, res a veure.

E1: Tot i que avui nosaltres no ens podem queixar.

P: No, no gens. N'han vingut moltes!

E1: Moltes, puntuals i molt bé, la veritat és que no.

P: Però això que parlàvem fa un moment: el problema real de fons és que nosaltres vivim al primer món i ell venen del quart món i aquest és realment el problema. Aleshores si nosaltres anessin a l'Argentina, ens integrariem d'una altra manera? Sí perquè venim d'un món de riquesa.

E3: Per exemple, no sé si a casa seva tindran molts llibres o què, però moltes de les dones d'aquí l'han obert del revés. L'han obert com si estigués en àrab.

P: Però és que moltes d'aquestes dones no saben ni llegir ni escriure.

E3: Clar i moltes no saben ni llegir ni escriure perquè...

P: Però és que ni en el seu idioma. L'home està molt més preparat que la dona. Ahir ho deia el Ab-il-Rahim perquè nosaltres els hi dèiem que l'autoritat sobre els nens està damunt la figura del pare i, la mare és una mica el burro de càrrega però clar qui passa moltes hores amb els nens és la mare. El pare, com aquell qui diu arriba al final del dia i li passen el parte. Però, és clar, ell deia que les dones no estan preparades, no tenen cultura, no tenen educació per educar.

E1: És que moltes d'aquestes dones ens han dit que no han après mai castellà. Tot el castellà que han après mirant la tele. Mirant telenovel·les

P: Sí és que la tele és... Miren molt la tele. Els encanta mirar telenovel·les.

E3: I a més venint cap aquí gairebé tots els immigrants tenen parabòlica!

P: Tots, sí. Això és el paradís dels bolets

E3: Realment aquest sí que és un bon canal per a ells.

P: Sí, però per què tenen parabòlica? Perquè llavors capten telegàmbia, o tele-no sé què...I aquí als ordinadors molts posen el seu país, els nens. O els adolescents i els joves.

E3: Clar però a part, també l'utilitzen per aprendre d'aquí, com una que mirava el Cor de la Ciutat.

P: Sí,sí. El que passa és que jo crec que parlar d'integració a hores d'ara no ho crec, hauran de passar ben bé dues generacions per tal que el fet sigui molt més normalitzat. Aquests nens que ara han nascut aquí s'hagin casat o ajuntat, etcètera, hagin tingut fills aquí... És una mica el que veiem a França que com que tenen la immigració de molt més abans que nosaltres la tenen més...

E1: Aquells són ciutadans francesos però ha passat el que ha passat, no?

P: Oh! I tant.

E1: Per un problema d'exclusió social. Entre d'altres coses. En canvi aquí, ara sembla que no hi hagi un problema d'exclusió social tan forta. Almenys per tant, no ho sabem...

P: Quan els fets de França nosaltres estàvem una mica a l'aguait.

E1: Sembla que a França, ara em podeu contradir segurament, barris complets sencers, complerts, pensats íntegrament per a immigrants. Aquí això no ha passat ni als anys 50-60.

P: Bé, però estem a la Farga. Aquí tot són immigrants. Aquí tota la gent autòctona que hi vivia ha marxat tota.

E1: Per tant, això també podria passar aquí?

P: Això és un ghetto. Aquí si ara s'enfonsés el sostre ens caurien al damunt tots els immigrants del món. Perquè tots viuen aquí damunt. Aquest és el nucli dur de la Farga. Tota aquesta illa de cases, aquesta plaça que tu has creuat.

E3: Però abans m'he fixat que abans d'arribar al centre comercial m'he trobat cases i pisos més aviat com que és veu... A veure, de més diners, és obra nova i aquí hi deu viure gent de Banyoles més avall.

P: Sí,sí. És això, és això, és aquí. I el centre cívic al mig.

E3: Sí però és la manera que hi arribin, perquè si a fora no hi van...

P: Jo crec que el centre cívic podria estar posat a 200 metres d'aquí.

E3: No tan al mig.

P: Els immigrants vindrien igual perquè 200 metres és res, i la gent de Banyoles ho veuria amb una altra perspectiva també.

E1: És que la nostra primera perspectiva no era de centre cívic, era...

P: De centre de barri

E1: Sí, de centre de barri i un centre de barri normal, per aquest barri, que l'han fet per ells.

P: No, doncs és el centre cívic de tot Banyoles.

E1: Ho sento és la impressió...

P: No, no, no ho senti, és la seva i la de tothom de Banyoles. La gent de Banyoles està... Hi ha gent molt enfadada amb això. "Tot és pels negres i pels moros i per nosaltres res". Això es sent aquí i a tot arreu. Però clar, ells no veuen que tenen totes les instal·lacions esportives allà, la biblioteca, l'espai jove, el telecentre... Aquí només hi ha el centre cívic. I ara s'ha obert un equipament infantil però fa dues setmanes.

E1: Però jo ara insistiria en el tema dels voluntaris. A mi em costa d'entendre que no hi hagi una dotzena i mitja de persones en tot Banyoles que poguessin donar una hora a la setmana de conversa.

P: Aquestes persones hi són però si no hi ha constància per l'altra part recíproca també se'n cansen.

E1: Vols dir que els immigrants tampoc no...

P: Sí, perquè el Josep va venir amb aquella noia, no sé si de Salamanca o de Zamora, i després va contactar amb tres joves marroquins i estava molt contenta. Deia que "he quedat amb ells", que tal i qual... Havia contactat amb tres, el primer dia en va venir un, el segon ja no sé si en va venir cap. I ell anava venint, anava venint i estava aquí sol. I clar, això també té un desgast.

E1: Ja, ja, jo de totes maneres dic una experiència d'una parella diferent. No tenen perquè quedar aquí, poden quedar al bar, en un altre lloc... Evidentment aquí és un lloc on al hivern s'està millor aquí que al carrer però, es pot anar a passejar... I això funciona i funciona bastant bé. El Jonatan i jo hem fet un estudi on hem comprovat que a partir d'unes vint hores –amb deu no fas res- la gent comença a tenir unes capacitats si parteixen d'una certa base i un ús que es pot potenciar.

E2: Funciona molt també per relacions. Potser a la primera no però a la segona si els agraden les mateixes coses i coneixen l'altra persona. També l'altra persona aprèn molt.

P: Jo el que faré és parlar amb el Jesús Bramón de l'escola d'adults i parlaré amb la Blanca del Pla d'Immigració dient que ha sortit aquesta demanda a veure com la podem canalitzar nosaltres. La Blanca és la cap de la mediadora. Això no és feina meva, l'únic que puc fer es derivar-ho això.

E1: El que podria fer el centre és una mena d'acollida de dir fer els casaments un cop...
(interrupció)

E2: Una cosa que es podria fer dels cursos de català que es fan, bé jo no sé quina mena d'activitats feu al centre, si feu sortides o si feu tallers o coses d'aquestes.

P: Nosaltres fem tallers bàsicament. Tallers i trobades.

E2: També vincular-ho o publicitar-ho allí on hi hagi cursos, per intentar compaginar-ho.

P: La difusió de les activitats les fem absolutament a tot arreu, a tot arreu. Ràdio, televisió, locals, televisions públiques...

E2: I a l'inrevés també es dona?

P: Sí,sí. O sigui nosaltres fem inscripcions als cursos de català. Treballem força en xarxa.

E1: Una pregunta neutra. Que potser ja hauria de saber però: l'adscripció política de Banyoles i de la regidoria en concret?

P: A Banyoles hi ha majoria absoluta d'Esquerra Republicana.

E1: Per tant...

E3: En teoria conscienciats, però en teoria ho està tothom...

P: L'ajuntament n'està molt de conscienciat. Tenen una regidoria que es diu inclús de Fets Nacionals.

E3: Sí quan ho has dit això de Fets Nacionals...

P: Inclús abans que ens preguntaves si tot es fa en català, ens han passat una normativa dient que tot s'ha de fer en català. La policia local ha de posar les multes en català: dos quarts de quatre. Jo ho trobo bé.

E3: Una cosa, les dues noies que sabien parlar bé el català deien que sí que l'anaven seguint

P: Aquí es fa tot en català.

2.7. Reus. 19 de desembre de 2005

Lloc: IES Salvador Vilaseca

Dia i hora: 19-12-2005 a les 19:30

Moderadors: Anna Torrijos(M1) i Manel Anguren (M2)

Participants (P): Homes i dones de diverses nacionalitats.

- Participant 1: Uruguai, un any a Reus.
- Participant 2: Galícia, nou mesos a Reus
- Participant 3: Marroc, gairebé 2 anys a Catalunya. Abans ha viscut a Alemanya, un mes, i a França quatre mesos.
- Participant 4: Marroc, gairebé un any a Reus.
- Participant 5: Pamplona, un any a Catalunya. Abans ha viscut a Holanda i a Irlanda.
- Participant 6: Castella la Manxa, deu anys a Reus. Ha viscut a Berga dos anys.
- Participant 7: Panamà, fa dos anys i 6 mesos que viu a Reus.
- Participant 8: Colòmbia, dos anys a Reus. Ha viscut a Andalusia.
- Participant 9: República dominicana, fa quatre anys que viu a Reus

---

M1: El que farem és gravar la reunió, bé, gravar en àudio. No sortiren a la tele... jaja... Us explico per què. Perquè després nosaltres ho hem de treballar, però els únics que ho sentirem serem nosaltres. Això no ho sentirà més gent. I com que ho hem treballar i és molt difícil que estiguéssim apuntant notes, seria bastant incòmode que estiguéssim parlant tots i que estiguéssim parlant tots tota l'estona, llavors nosaltres ho gravem i després nosaltres ho treballarem però ja us dic que això no ho sentirà ningú. Serà un anàlisi i ja està.

P: Hay video?

M1: No,no, video no hay. Sólo audio.

M1: Bé, una de les coses per les que volíem començar és que ens presentéssim tots i així més o menys saber a veure, faré les preguntes concretes del que volem saber primer que em digueu el vostre nom, d'on veniu, el temps que porteu a Catalunya si heu estat en altres lloc abans de Catalunya o si heu vingut d'un altre país o si no. No sé si Manel ho tens tot a punt?

M2: Sí, aquest sí i aquest també.

M1: Ho posem per aquí al mig, vaig a posar-ho cap allà i així segur que es sent a tothom. Bé, una altra cosa és que teniu aquí l'aigua, que jo segur que necessito perquè jo ja tinc set. I el que necessiteu ens h dieu. Nosaltresensem que estarem una hora i mitja, si heu de marxar abans o alguna cosa ens ho dieu i ja està.

P: Bueno, yo tengo que ir a trabajar. Entro a las diez.

M1: Vale, no creo que estemos tanto. Bé, que no hi ha cap problema. Si heu d'anar al lavabo i tot això, tampoc hi ha cap problema. L'únic és que no sabré dir-vos on està. Val, jo m'apuntaré els vostres noms, no és per res. Faré un dibuix de la taula, aquí hi ha l'Anna, que sóc jo, i el Manel. Si voleu comencem la ronda i... els vostres noms els necessito més que res per si ell i jo ens volem dirigir a vosaltres no és per dir tu, sinó que direm els vostres noms i serà com més còmode, no?

P: Jo sóc el X, sóc d'Uruguai i fa un any que estic aquí a Reus, a Catalunya.

M1: Molt bé, has estat abans en algun altre lloc, o no?

P: No, només aquí. I molt bé per ara.

P: Jo sóc el X vinc de Galícia i porto des del febrer d'aquest any, o sigui, nou mesos.

M1: Poquet

P: Sí, poquet.

P: Jo em dic (no s'entén) X...

M1: Uf! No puc!

P: Bueno, X. Tinc vint-i-vuit anys, sóc del Marroc. Abans, he vingut primer a Alemanya un mes, a França quatre mesos i després aquí. Estic aquí des de fa un any i deu mesos.

M1: Molt bé.

P: Sóc l'X, sóc del Marroc. Vinc directament del Marroc a aquí, a Reus, fa gairebé un any.

P: Jo sóc la X, sóc de Pamplona. Porto a Catalunya un any i he estat abans a Holanda i a Irlanda.

M1: Molt bé

P: Hola sóc l'X, porto deu anys aquí a Reus. I vinc de Castella la Manxa, de Conca. Abans vivia a Berga uns dos anys bàsicament.

P: Jo sóc la X i sóc de Panamà. Tinc dos anys i 6 mesos de visat aquí a Reus.

P: I abans no havies estat...

P: No

P: Directament?

Sí

P: Hola, soy X. Soy Colombiana y tinc dos anys de viure aquí, i abans estava en Andalucía.

P: Jo sóc l'X, sóc dominicana.

M1: Si et va millor pots parlar en castellà...

P: I tinc, en gener faré quatre anys.

M1: Val, molt bé, doncs ara que ens coneixem tots, no sé si un coneixíeu abans, jo començaré una mica a preguntar-vos una mica sobre una mica el vostre lloc d'origen i per què van venir aquí. Llavors el primer que m'agradaria saber és per quins motius vau venir a Catalunya. No tan per què van marxar sinó els motius perquè vau escollir Catalunya. Si algú vol començar, si algú s'atreveix...

P: Jo, el meu marit va aprovar una oposició i vam venir aquí.

M1: Tots dos?

P: Sí, després vam marxar i vam tornar...

M1: I els altres?

P: Jo també he vingut perquè em vaig casar amb un català i ell és de Reus i per això estic aquí.

P: Els meus fills van viure aquí i el chico, bueno, muchos, molts, lugares de Espanya elegimos, elegir...

M1: Vam escollir...

P: Aquest lugar.

M1: O sea que les gustaba más este.

P: Andalucía és molt bonic però per a fer la vida millor este.

M1: I per què és millor aquest?

P: Andalucía, la trobo, em sembla molt al meu país i...com...tinc fills joves creuen que aquest és un lugar...lloc que té més oportunitats per a gent jove i m'agrada molt.

M1: I els altres?

P: Jo vaig venir perquè el meu marit treballa aquí

P: Per a mi era una qüestió de temps perquè al Marroc... Jo ja tinc amics aquí, a Espanya i particularment a Catalunya i el tercer motiu és que a Espanya. Com he dit primer, vaig estar a Alemanya, després a França i ara estic aquí a Espanya, a Catalunya, per motius de solidaritat. Aquí teniu un tipus de vida que no és com a Alemanya o França on a l'edat de 18 anys els fills han de buscar un altre pis dels del seu pare. El que he vist aquí és que els fills encara viuen amb els pares.

P: Sí... (rebombori)

P: És un tipus de vida com la del meu país.

M1: S'assembla més e tipus de vida familiar i això?...

Sí, sí

P: Bueno, yo he venido aquí a Catalunya un poco por coincidencia porque mi esposa tiene hijos de un matrimonio anterior que tienen sus tios aquí y entonces a elegir un lugar de España para venir, elegí Cataluña. Aunque están en Barcelona, pero bueno, estamos cerca. Y además hacía dos años que teníamos un proyecto para salir del Uruguay por un poco... No tanto por la situación económica sino por la poca perspectiva de futuro sobre todo para los jóvenes. Y con hijos adolescentes es el momento. Y bueno, después de dos años de planificarlo llegamos aquí a Catalunya y vaya sorpresa... Nos encontramos en un lugar en que nos recibieron muy bien. Aunque no todo han sido rosas, lo llevamos muy bien y creo que es un lugar donde se puede vivir, desarrollarse y es un lugar donde hay condiciones, quizás se puedan mejorar, también, pero bueno. Y tenemos características muy similares porque nuestro país hasta 1830 perteneció a Espanya, no hace tanto. Y entonces hemos heredado toda la cultura. No tanto de Catalunya como de Galícia y de otros lugares, este, pero también hay algo de Catalunya por ahí, no es tan distinto.

M1: Y els motius que fuera Reus o Barcelona, no fue tano la família?

P: No, simplemente porque aquí tenía yo un trabajo yo cuando vine a través de un amigo uruguayo. Entonces yo ya tenía trabajo cuando vine i jo vaig arribar a Barcelona, a Barberà del Vallès després, i després vaig venir cap aquí per treballar cap aquí. Y bueno conseguí un piso. Y ahora cuando me voy extraño.

M1: Els altres també són motius de feina el fet que sigui Reus que no pas...

P: Sí jo estava treballant a Galícia, bueno y me ofrecieron de lo mismo pero ascendíendome y me vine para aquí.

P: Jo he vingut aquí a Catalunya perquè el meu marit és català.

M1: Bé, és de Reus?

P: No, és de Vilallonga del Camp.

P: És molt a prop d'aquí.

M1: El Manel sí que ho sap que és d'aquí. Jo no sóc de Reus, jo sóc de Barcelona.

P: Pues yo me fuí a Amsterdam, i no estava a gust, no m'agradava gens. I amb el meu xicot que també és basc com jo, jo me'n volia anar a un altre lloc. I ell és cuiner i té molta facilitat per trobar una feina i em deia: tan se val, tan se val... I va trobar una feina a l'Ampolla i, bueno i, corrent, corrent: primer perquè volia marxar d'Amsterdam i després perquè m'agrada molt Catalunya i segon, tinc molts amics a Barcelona, vaig tenir un novi de Barcelona, m'agrada molt el Lluís Llach. Després el de l'Ampolla no va sortir bé i vam venir aquí perquè ell va trobar feina aquí en un restaurant d'aquí de Reus, Al Mas Sedó.

M1: Amsterdam per què no t'agradava?

P: Per vacances és genial però, per viure amb els holandesos...no. Són una mica racistes. I sóc blanca i europea... Imaginat amb els estrangers de fora d'Europa i negres... Ells són aquí i els demés són allí... I a mi això no m'agrada. Especialment que venia d'Irlanda i és tot al contrari perquè els irlandesos són molt oberts i són genials. I, no, no, no m'agradava. I si vaig estar tan va ser perquè l'ñaki volia estar més per mi però...

M1: Hauries marxat de seguida...

P: Sí,sí, Uf!

M1: La veritat és que se't nota, se't nota que no t'agradava gens

P: No (riures)

P: L'únic que els amics que vam fer però, és que ningú era holandès; eren brasilers, eren italians, eren de Lleó... És que per això me'n vaig a Itàlia, o me'n vaig a Lleó o me'n vaig a Brasil. Molt cerrat, molt cerrat. Aquí fantàstic, estic molt contenta.

M1: Sí, sí, ja h veig, ja

P: I un altre motiu és que normalment el nivell cultural de Catalunya és més alt. Després dels Països Catalans, dels Països Bascos, és Catalunya la qui té el nivell més alt que la resta d'Espanya. És per això que també

M1: És un motiu

P: És que, perdona, és que quan vaig anar a viure Catalunya sento que estic a Europa. En un altre lloc em sento que estic com al meu país

M1: I us agrada?

P: Sí. Al principi però, la gent em semblava que era molt...

P: Tancada... (rumoreixen tots)

P: No, no, seria... Pero después entendí que parlant es más, sino que no lo parla molt como yo...

P: (riures generals) És que és difícil més que tu!

P: Però la gent és molt agradable.

M1: Molt bé, carai em feu sentir molt orgullosa. I vosaltres sabien abans de venir la situació lingüística de Catalunya?

P: No,no

P: Això és el que jo dic, mai en la meva vida en el meu país he escoltat, he sentit, que aquí en Catalunya... bé, no sabia ni que es deia Catalunya, només sabia de Barcelona. Mai han dit Catalunya per això jo escolto una radio en el meu país i envio e-mails, i vaig dir que estava a Catalunya i tot això. I el locutor, no se como se diu en català, va adonar un salut per mi però ho va mencionar, ho va pronunciar molt malament perquè no li sembla Catalunya allà. Nosaltres Espanya, Barcelona, però Catalunya mai. I que s'hi parlava català tampoc. No ho sabia.

M1: I els altres ho sabíeu?

P: Si,no (contesten tots alhora)

M2: Els espanyols suposo que sí...

P: Sí, sí (riures)

P: I que en el País Basco se habla, y que en Galicia también...

P: Nosotros des del año 73 hasta el 85 tuvimos una dictadura militar como en muchos otros países y muchos uruguayanos vinieron a recibir asilo en España. Y también en otros países en Europa. Y a raíz de eso también, o sea, los hijos que nacieron en todo este tiempo aquí y cuando retornaron al Uruguay se llevaron mucha información de muchos países que para nosotros eran muy lejanos en otro momento. En esta situación, o sea, mi país es muy pequeño, tiene solamente tres millones de habitantes y tiene más de un millón de personas fuera del país. Entonces es demasiado. Es como si a España se le fueran 10 millones de habitantes. Entonces, nosotros esa situación que tenemos de diáspora, recibimos una influencia insólita: tenemos una colonia de 200.000 uruguayos en Australia no sea que cuando ahora por las eliminatorias del mundial jugaron Uruguay y Australia, jugaron, había más uruguayanos que australianos en el estadio. Y somos un país relativamente muy pequeño. Bueno, lo mismo pasa en Estados Unidos y en otros lados. Yo mismo viví mucho tiempo en Argentina y en Brasil también. O sea, estamos muy acostumbrados a salir y estar adquiriendo otras culturas. Entonces teníamos muchísima información. Y también nos relaciona un poco la historia de Cataluña de su independentismo, etc. En ese sentido con los países de Sud América, lo tenemos muy fresca todavía toda la cuestión esa de independizarnos primero de unos y después de otros, todavía nos queda camino, no? Todo es cultura también, no? Entonces aquí es un poco, como un poco venir al lugar de los hechos que siempre has escuchado hablar y corroborar y además descubrir nuevas geografías, nuevas formas de vivir, es una manera de comunicarse. El idioma es mucho más que eso, y que las palabras, y que la gramática. Me parece que el catalán es una forma de vivir también, no?

P: Ara crac que hi ha gent que sap que hi ha diferència entre Espanya i Catalunya, per exemple, al meu país, al Marroc ara comencen a estudiar català. Pel que sé a Mèxic ara també comencen a estudiar català.

P: A Argentina també...

P: Per això la gent sabrà que hi ha el castellà i el català

P: Jo als meus cosins els escric i els ensenyo els dies de la setmana, els mesos de l'any, les estacions... Sempre els parlo en català i els saludo en català quan els veig.

P: Però molta gent creu que la llengua catalana és difícil

(rebombori)

P: Per nosaltres no perquè al Marroc estudiem francès i s'assembla molt

P: A claro! Es por eso. Depende si has escuchado ya otros idiomas. Pero para mi sí es difícil el catalán...

P: El que crec jo és que el castellà, el català, el francès i l'italià són d'origen llatí i llavors pots saber... Per mi que he fet el francès, entenc el català, no dic que bé, però també.

P: Quan dic una paraula escrit puc saber.

P: Entiendes lo que hablan, lo que escriben pero uando llegas al boleo de la gramàtica...

P: És el mateix, és el mateix, la gramàtica és casi el mateixa que en el francès

P: A sí? Pero en castellano...

P: A bueno pero esta manyana, esta manyana, por ejemplo, si digo una palabra ahora es una cosa pero si la digo por la mañana es otra cosa.

P: Pero la gramàtica, per mi, és fàcil. El que és difícil és la pràctica.

P: La pronunciació...

P: Sí, sí. A mi me da, me siento como cohibida, no me atrevo a hablar. Tengo una pareja lingüística que es un amor mejor dicho. Es una persona lindísima. Voy por la calle con ella y sí soy puedo de hablar. Pero el resto ni si quiera soy capaz de decirle a nadie adéu.

(Riures)

P: Fa vergonya

P: A qui per nosaltres del Marroc, per nosaltres és molt fàcil, no molt fàcil, però sí. Ens falta la pronunciació. Però aquí tenim un problema que dic a vegades que estic a Catalunya però aquí a la calle hablan más catellano que catalán. No te dan oportunidades para hablar en catalan

P: La gent quan tu li parles en català i noten que no ets d'aquí et parlen en castellà i tu le pides que parli en català pero no pueden, le cuesta, no sé, es una cosa...Al principi quan vaig arribar a catalunya em parlaven en català i jo no entenia res. I ara que a mi m'agradaria que em parlessin en català, doncs no, em parlen en castellà.
Saps per què? Perquè aquí també ls catalans quan veuen que la gent és estrangera li parlen en una altre idioma. No sé, és perquè pensen que no entenc el català.
Aquesta és la queixa que jo tinc i li he dit a tothom. Perquè vull aprendre català i vull practicar-lo. I vaig a les botigues i la gent em parla en castellà. Ja m'atreveixo a demanar que em parlin en català. Ja algunes m'he fet amiga perquè em parlin, jo li dic que estic estudiant i tot això. Jo a vegades li vaig dir a la neva voluntària lingüística que jo em sentia que els catalans com que no accepten que un parli, com si un no tingués dret a alar en català perquè un no és d'aquí. I ella em deia: "no estàs equivocada". Però jo ho sento així. Perquè em parlen castellà si jo els estic parlant en català. I els parlo en català i em contesten en castellà. I alguns m'han dit, no és que quan una persona, nosaltres la primera vegada parlem en castellà, nosaltres mai podem canviar, parlar en un altre idioma, me va dir un chico. Bé, jo li vaig dir a mi em sembla que estàs equivoccat perquè si jo al principi quan vaig arribar aquí no en sabia, perquè no en sabia perquè el meu país no és d'emigrar i saber com diu ell... no, algú als estats Units però no en gran quantitat I jo els demás que em parlin en parlin en català és difícil. Però ja l'última vegada ja m'estan parlant. Avui casualment vaig anar a una farmàcia i vaig demanar tot en català i ell em va contestar tot el català.

P: Jo crec que és diferent quan vas a comprar en una botiga o estàs parlant amb una persona que ja coneixes. Perquè si ja coneixes perquè si tu has conegut una persona i al principi has parlat amb una persona i ho has fet en castellà o en anglès o en qualsevol, després tu aprens l'altra llengua i és molt difícil canviar el xip. Tu ja estàs acostumat a parlar en aquesta persona en una llengua. De repent et dius: podem parlar en una altra. I sí, però ja surt de tu parlar en aquella llengua. I això em parlà aquí. I parlo bastant bé el català, jo penso. I com que el meu xicot no té idea de català, anem junts i els amics parlen en castellà, que ho trobo normal. Però uan estic jo solo els demano que parlin en català, i parlem en català. Però als dos minuts ja estem parlant en castellà. Parlem en castellà perquè estem acostumats a parlar en castellà. I a un de la banda, que és genial que li costa parlar en castellà, i per a mi és genial perquè amb aquest paio sempre parlo en català. I quan hi és l'ñaki pues... se trava, se trava... Però aquest noi no, aquest noi sempre en català i amb mi sempre amb català i sempre amb tothom.

P: A sí només m'ha dit només una persona això perquè li vaig demanar que li parlés a la meva filla en català perquè així ella practiqués. I em va dir: "no és que nosaltres quan parlem la primera vegada castellà seguim en castellà" Jo li vaig dir que diuen que defensen la llengua i tot això, jo penso que és un error.

P: Jo penso que és qüestió d'insistir perquè a mi a vegades em dona molta vergonya de parlar el català a les botigues i a vegades faig una cosa, dic una part en català i una part en castellà perquè estic molt nerviosa. I el botiguer normalment em contesta en castellà, però jo insisteixo en català.

P: Parlar una paraula en català i una en castellà...

P: Sí, sí...

P: Millor que no parlar res en català.

P: Clar

P: Després ja em surt demanar la meitat de qualsevol cosa la meitat en català i la meitat en castellà i després et contesten normalment el castellà. Jo insisteixo encara que ho diga mal.

P: Jo insisteixo molt, jo penso que sóc al revés –no sé com es diu- dels altres, perquè hi ha gent que diu en català no... Però jo prefereixo que em parin en català.

P: Jo el que crec personalment, perdó, en aquest punt normalment és que és un programa de la Generalitat això d'aprendre català a la gent estrangera però normalment hi ha, això és major, però en València també hi ha la llengua valenciana, però ara no parlen valenciano, parlen castellano, llavors la identitat valenciana no hi ha. Però els catalans dic que són listos y...no. Te digo listos porque la llengua és la identitat i llavors fan aquest programa per aprendre la llengua catalana a la gent estrangera. Però la gent, els catalans, han d'ajudar a la gent estrangera per parlar, per practicar-lo.

P: Jo mai he tingut cap problema, al contrari. Ells quan veuen que no sóc d'aquí i parlo, i trato, és que m'ajuden i estan orgullosos...

P: Orgullsos sí.(parlen tots alhora)

P: Jo el que dic és que la majoria (parlen tots alhora), quan em parlen en català, l'entenc però et parlo de la majoria, de les botigues, dels bancs, de tot arreu.

P: Sí, sí...

P: Ara pots sortir a la calle vas a escoltar más castellano que català. I gent catalana que parlà en català.

P: Això, jo crec que és perquè hi ha molta immigració a Catalunya. Cada cop n'hi ha més i molts estrangers que no és catalana, que no és catalanoparlant.

(Parlen tots alhora)

P: Catalans entre ells parlen català però amb el estrangers no.

P: El meu marit em parlà en castellà. I jo li dic que em parli en català. Em parla dos minuts i després en castellà. Quan sortim amb els amics parla tothom en català. Al principi jo no entenia res.

P: Yo creo que todo tiene que ver que en los últimos años Catalunya ha recibido una oleada muy fuerte de inmigración que se ha multiplicado muchísimo. El número antes era muy, muy inferior de gente de fuera que estaba aquí. Y creo que también ha tomado un poco con sorpresa a los programas educativos de catalán. Y creo que se ha mezclado un poco con toda esa historia de la identidad nacional. Pero yo creo que sí hay un poco de toda, de que hay gente que agradece que agradece y que se siente orgullosa. Yo soy montador de muebles y cada día voy a una casa diferente, a veces voy a más de una casa, y des de que estoy aquí, des de los dos meses yo ya hablo catalán, aunque empecé a estudiar catalán después por necesidad. Porque la gente, yo no solamente me ha tocado ir aquí en Reus o en ciudades importantes, sino que me ha tocado ir a pueblos como Figuerola del Camp que son 50 casas y todo el mundo tiene 70 años. Y entonces, claro, no hay un café, no hay un bar, y entonces, claro si tienes que ir a comprar algo o a comer algo tienes que ir al Rebost de la Mercè que tiene des de la Interviu hasta las carabansa para la niña, los pendientes y el salchichón para el abuelo. Y entonces ahí yo creo que es donde debería haber algún organismo que regule la importancia real que tiene que tener en el momento de interesarse por el sustento de la lengua. Digo esto porque es un poco como dejarlo liberado al azar, como lo que cada uno quiera hacer. Al que le agrada bien, que le agrada que los extranjeros hablemos catalán, y al que, bueno, no le da la gana que habla en castellano y, no te habla, no te habla y no te habla. Hay de todo o sea, la mayoría puede ser que la guste, que te agrade y que te ayude en hablar catalán, pero es mucha la gente que hay aquí. Entonces, y es mucha la gente que va a haber, con toda la inmigración que hay, o sea, los inmigrantes van a tener hijos y es muy importante que esto tenga un sentido a través del tiempo. Y para esto creo que se necesita, en este caso, no solo la propaganda o la publicidad, el apoyo para e que está aprendiendo, con aquella campaña del "parla sense vergonya". Yo creo que debería apuntar más hacia la gente de aquí también con la publicidad, con la propaganda, con la isma energía para que ellos ayuden a hablar catalán. O sea, no estoy hablando de que no haya gente que no le agrada o que no le interesa, pero, caramba, si se están peleado contra Espanya por un Estatut, no? Después cuando hablas catalán, no les vas a hablar en catalán, no entiendo...

P: En el meu treball, trebalo en una residència d'avis. Jo els parlo en català però, sempre són les mateixes paraules: aixecar-se, poratr-se les sabates... I ellos contentos., Els agrada molt que els parli en català

P: Et dic que cada país ha de defensar la seva llengua. Fa dos anys, a Anglaterra crec, per la gent sense papers fan un concurs per la llengua anglesa i per la cultura anglesa. I si la gent sap la cultura i la llengua anglesa. Li donen no solament els papers sinó la nacionalitat anglesa. Això pot, no sé....

(Rebombori)

P: Una idea...

P: Jo tinc una amics que han estat lluitant dos anys i ja ho han aconseguit...

P: Però la informació no la sap tota la gent.

(Rebombori)

M1: Espereu un moment, no parleu tots alhora que després no sentirem res.

P: Et això perquè la informació no pot saber-la tothom. Hi ha gent que busca la informació, i hi ha gent que no. Et dic això perquè per sensibilitzar a la gent per aprendre. La llengua és la clau de cada cultura. Si saps la llengua pots saber la cultura. Llavors pots entrar en la integració amb la gent. Llavors pots viure sense problema.

P: Quan vas a un país has de parlar la mateixa llengua.

P: Sí, perquè jo vaig anar als Estats Units no vaig parlar en castellà, tenia que parlar en anglès. Jo dic que no és que tothom parla en català, però jo sé de moltes persones que he trobat es posen contents perquè em senten parlar en català i em feliciten i tot. Però, jo dic, en la majoria dels casos sí és així com ell diu. El que ell va dir és un exemple que està molt bé, no és que sigui la nacionalitat o els papers, però sí una dinàmica que pot qualsevol persona que li donin un premi, que no cal que sigui una nacionalitat, però és per una dinàmica que està molt bé.

P: Un exemple, aquí podem fer una altra cosa, sí una altra cosa.

M1: I vosaltres per què vau voler aprendre català?

P: Jo perquè visc aquí.

P: Estem a Catalunya, es parla català.

P: És lògic.

P: Perquè estic aquí, tindrem un fill o dos i m'agadaria que parlessin català.

P: Algun dia seré abuela y jo vull parlar al meu nét en català. Y me parece, em sembla molt interessant conèixer la cultura. L'any passat vaig participar en un urs d'història, geografia, fue molt, molt agradable. I en unes excursions que fem a vegades. A mi m'encanten perquè vaig a conèixer alguns llocs de Catalunya.

P: Per mi, personalment, a mi m'agraden les llengües. No puc veure a una ciutat sense saber el que diuen i com viuen. Per la integració i la inserció amb ells

P: Jo també, sempre he vist que un per integrar-se en un país, en una cultura ha de saber la llengua. I és molt atractiu. I com diuen, el saber no ocupa lloc.

M1: Però sabeu si al vostre, a Reus ja que viu a Reus, hi ha grups d'altres persones d'estrangers o d'espanyols que no volen, que no ho fan?

P: Sí

M1: En coneixeu?

P: Sí.

M1: I què...

P: Perdone, aquí hi ha gent que viuen aquí fa 40 anys i ningú hablen català. Jo respecto la seva opinió.

P: Moles vegades és per política.

M1: Espanyols?

P: Sí

M1: I d'altres llocs?

P: D'altres llocs sí.

P: Yo creo que de latinoamericanos todos inquietos para aprender català. El meu marit és de Santandre de Cantàbria. Y, uf! Catalán?

Y jo et diu un altre motiu. Aquí a Espanya els treballadors treballen 40 hores a la setmana.

M1: Ho sabem, ho sabem... (riures)

P: Quan surts del treball molt cansats i llavors no tenim temps per aprendre una altra llengua. No és com a França on treballen 35 hores o com a Alemanya 38. Et queda temps per fer unes altres coses. Aquí... no sé...

P: És molt personal

P: Sí, és molt personal.

P: Nosaltres estem aquí per voluntat.

P: Sí, si vols sí

P: Jo surto del meu treball a las siete de la mañana y a les nou ja estic en classe. I he treballat de les 10 de la nit a les 7 del matí.

(Rebombori)

M1: Perdoneu, perdoneu, segurament estigueu dient coses que ens interessaran. Llavors després no ho sentirem. Què dèieu, què dèieu?

P: Estem dient que és tenir temps pel que tu vulguis. Llavors si tu vols, vols.

M2: Ja, però llavors, aprendre català és una qüestió de voluntat, no és una qüestió professional, per exemple? O familiar? Només és qüestió de voluntat per vosaltres?

P: No.

P: Jo és que ja sabia abans de venir aquí perquè ja coneixia gent d'aquí i ja havia estat per Catalunya, però com que me n'havia anat cinc anys per allí.

M2: Amsterdam?

P: No! Dos.

M1: I prou! (riures)

P: I se'm va oblidar un mica, se'm va oblidar una mica però bueno. Perquè parlar-lo pues mira, més o menys, però escriure'l, ja, per mi és més difícil. (assentiment general) Ara uns accents per aquí, ara uns altres per allí... I és molt important per a mi, per la feina sobretot, perquè estic en una oficina. En teoria no tinc problema si ho faig en castellà, però prefereixo fer-ho en català, per això estic aquí.

P: També els catalans si et parlen català, si parles català amb ells ja et parlen d'una altra manera. Ja no és el mateix que amb castellà. Per exemple, vaig a parlar en castellà amb una informació però punt, i ja està. Però si el parlo en català em parla molt bé. Hi ha un canvi de manera de parlar.

P: De respondre?

P: Sí, de respondre.

M1: I la llengua us agrada el català?

P: Sí, m'agrada molt.

P: Sí, sí (general)

P: A mi m'agrada como suena.

P: Però parlen molt ràpid.

P: Bé, jo vaig estar a Lleida, i...

P: Perquè hi ha el català occidental i el català oriental i la gent de Girona és molt tancat. Parlen un català molt...

P: Jo vaig estar quatre o cinc mesos a les terres de l'Ebre i eren les festes: "bones festes" (pronunciat en dialecte occidental) (riures) "Bones festes a tothom" (riures) Era molt graciós.

M1: I el fet que visquin dues llengües, què us sembla?

P: Perdona.

M1: Que visquin, que estiguem en un lloc on es parlen dues llengües.

P: Per mi quatre llengües. Parlo amb els meus amics àrab, al meu treball en castellà, i al meus amics també en França en francès i aquí estudio català al centre de normalització. Això és, no sé...

M1: Vosaltres pel que m'heu dit, bé no m'ho heu dit ben bé, què creieu que es parla a Reus? Considereu que es parla més castellà, més català?

P: Reus és un lloc de Catalunya i, llavors hem de parlar en català.

M1: No, però què creieu que es parla al carrer?

P: Mayor castellano.

P: No, jo crec que es parla més català.

P: Jo crec que més català.

P: El problema es que con nosotros hablan castellano. Pero tu si sales al carrer escuchas...

P: Escoltes català

P: Bé, si h ha gent gran sí, parlen català, però la gent jove...

P: Sí, la gent jove sí que parla català.

P: Jo utilitzo l'autobús. I a vegades jo em poso a escoltar per veure què parlen més. I parlen més en castellà. I de moment veig un senyor que parla castellà amb un altre i em pregunto: per què parla castellà si ell és català? Una vegada em vaig seure en una cadira d'autobús i una senyora es va posar al seu costat. I ella em va parlar en castellà i d'on ets i tot això vam parlar. No em va dir ella, jo sóc catalana. I mira que jo estic estudiant català. I vam seguir parlant en català. I em diu ella: "En el meu edifici tothom parla en castellà però jo sóc catalana". Doncs jo, mira, m'agrada més que em parlin en català perquè em sento com si em reconeixen, comprens?

M1: I creieu que es pot viure a Reus sense saber parlar català?

P: Sí (general)

P: Como, como?

M1: Si es pot viure a Reus sense saber parlar català?

P: Sí (general)

P: Hi ha gent que no parla res de català i viu normalment.

P: Potser tens una mica més de problemes per entrar en determinades feines.

P: Ah! Sí, clar.

P: Al principi d'arribar aquí sempre em preguntaven si parlava català. Per treballar en una fàbrica.

M1: Que tu creus que no ho necessites...

P: No.

P: Jo a vegades, parlo castellà perquè és una mica més còmode... per més vocabulari. Però a la meua feina parlo en català. Ara per exemple parlo en castellà perquè puc dir moltes més coses i amb més claredad.

M1: No, clar, és que a nosaltres el que ens interessa és la vostra opinió i si vosaltres us sentiu més còmodes parlat el castellà, doncs...

P: No, es que tiene que ver con la pregunta que decías si se puede convivir con dos lenguas. Y yo creo que sí, pero que lleva su tiempo poder convivir con las dos lenguas. Y nosotros estamos en medio de un proceso personal y en el medio de un proceso histórico en Catalunya. Y eso es muy complejo. Creo que va a ser mucho más normal más adelante que todo hable normalment las dos lenguas y no sea tan conflictivo para nosotros.

P: Perquè la gent jove parla les dues llengües i no hi ha cap problema. Parlen el castellà i parlen el català i no passa res.

P: Esperem que la constitució de Catalunya surti a la llum perquè ha dit que el català és la llengua oficial, obligatòria parlar català aquí

M1: Que ho diu l'Estatut

P: Llavors tota la gent teniu que parlar català.

P: Jo ho sento bé. Hauria de ser així. Però jo dic, si els catalans no es poden d'acord, i no es, com es diu, es posen els pantalons, el català es perdrà.

P: No...

P: Sí, sí...

P: Això passa a tot arreu.

P: Les úniques persones que parlen català, català, és la gent gran.

M1: I els joves, creieu que els joves parlen català aquí?

P: Sí, els joves el parlen molt bonic el català.

P: Jo tinc la casa a l'IES Baix Camp i els joves van a l'escola al costat de casa meua i... uf! 40, 50 y pocos, tothom parla català. No hi ha res de castellà.

M1: No, és que elles comentaven que sí saben parlar però que moltes vegades hi ha gent que el sap parlar però, si saber-lo no vol dir que l'utilitzis. Tu el pots saber parlar però els teus amics i tot parlen castellà.

P: Mira et vaig a dir una experiència, que com t'he dit, em vaig fer amiga de la com es diu..., de la dependenta. I jo li vaig dir si em podia parlar en català. I ella va dir: "O que bé!" I tot això. I l'altra companya, l'altra assistència em va dir: "Mira només fa dos anys que vius aquí i com parles el català!" I diu: "Mira és la primera vegada que parlo català aquí i mira que jo sóc catalana. Però com a la meua casa tothom és castellà, jo no parlo el català, però el parlo molt bonic". "Ah! –diu l'altra- si jo hagués sabut això, jo no t'hauria donat aquesta feina perquè heu de saber parlar català!" Va dir.

P: Però el millor és parlar els dos idiomes. Quan vaig a un altre lloc de Catalunya parlar solament català, quan vaig a un altre lloc d'Espanya no puc parlar amb ells. Millor parla les dues llengües.

P: Quantes més llengües millor

P: Clar! És més cultura.

M1: Ara si us sembla, parlarem una miqueta del tema dels cursos. Tots he fet cursos, oi?

P: Sí

M1: Em sembla que a més us coneixeu d'això, no?

P: Sí, sí...

M1: Us han semblat bé els cursos en general?

P: Sí

M1: Heu après català? Digues, digues.

P: Per exemple en un curs de "què fas?" han ensenyat a aprendre solament el fuster, el metge..., per què no han ensenyat, per exemple, un abogado, otras profesiones? Solamente, me parece que...

Està molt limitat.

Això per una gent...

P: La sensibilitat està a flor de pell...

P: Això per una gent que no sé... El que crec és que la gent que aprèn el català és una gent culta i llavors s'ha de donar tota la llengua, no només un poco de lengua.

P: És que no, de moment es te que fer així, perquè... Voy a hablar en castellano... Que tal a mi me van a hablar un montón de cosas, no... Tiene que ser así. Que estamos a poco a poco... Eso va de acuerdo al nivel. Y el objetivo no es invadirnos de cosas, el objetivo es que aquel poquito lo hagamos bien..

P: Pero...

P: No pero, disculpame...

P: Has visto que el B2 es casi igual que el B1!

P: Es que es reforzar el B1, es que mira para ti no es difícil porque tu sabes otras idiomas que tienen la raíz latina. Pero muchísimas personas como yo, a parte del colombiano, del palmerano de donde nació, el castellano, imagínate que no sé nada más, y el inglés de colegio que como nunca lo practico pues sí entiendo cuando lo escribo pero no lo pronuncio. No lo practico para nada. Entonces el catalán que estamos aprendiendo, por ejemplo las formas verbales, a mi me parece que es muy interesante porque no es cantidad, es contenido, es la calidad del contenido. Y tanto el dossier como el libro estan muy bien.

P: Ya lo sé...

P: Veo que sí es didáctico.

P: En catalán no van a dartelo todo, ya lo sé. No solamente en catalán. Ya tienes otros medios para apenderlo.

P: Es que es una herramienta, es una herramienta. Ahora tu lo que tienes que hacer según tu interés y según tu disponibilidad de tiempo. Entonces tú tienes que, es decir está ahí una situación de, qué le fue mal? Esto es una de las decisiones. Entonces tú hacía el campo de la abogacía o hacía el campo de donde tú quieras. Pero tienes allí unas estructuras que te van a servir, pero para mi ese libro está muy bien porque es un paso a paso.

P: Jo també, jo sempre he dit que per a mi la millor metodologia que hi ha és aquest llibre, perquè parla de la mateixa vida, la vida mateixa. De la vida de cada dia, del treball, dels problemes, de la casa, de tot això... També en alguna hem parlat de l'advocat però no vam poder parlar de tantes feines de tantes... perquè, com seria el llibre? Però sincerament era el millor. I també ens posen a parlar amb d'altres i posa: aquesta parla de la feina de l'advocat i cadascú parla. No sé en qué nivel estaràs tú...

P: Estic d'acord amb tu perquè m'han donat el que és necessari, el que és obligatori a la vida quotidiana.

P: No però mira, jo mateixa en busco d'altres, en busco en el diari, llibres... Perquè jo en castellà abans no llegia, però ara li dic al meu home: compra'm un llibre però que sigui en català. Perquè és per a mi. I en tinc de castellà a casa però m'agrada llegir en català perquè així practico.

P: Jo crec que hi ha una carència al curs de català en una herramienta molt important que és la música, por ejemplo. Mi segundo oficio es la música y entonces... (riures) Claro, tengo ese defecto de estar siempre, de buscar siempre el máximo rendimiento. Y en muchos idiomas se usa la música...
En inglés...

P: Como vehículo de aprendizaje. Y yo estoy asombrado que con la importancia que tiene el idioma catalán no se le haya ocurrido a nadie generar un archivo de música o de canciones de las que uno puede oír en la radio o de históricas. Nosotros tenemos una tradición de hermandad con Serrat. En Uruguay ha hecho discos con el poeta más grande que tenemos nosotros que es Mario Benedetti. Entonces ha ido al Uruguay y ha cantado en catalán, yo he estado en recitales que ha hecho. Y me hubiera encantado en ese momento escuchar esa canción: cançó de matinada. La paraula és l'amor y todo ese. Me hubiera encantado comprenderlo, si bien la música es fantástica. Pero creo que eso es en grado de un orden de sugerencia. Yo, por ejemplo, les propuse a las profesoras... Había un compañero que ya se fue en el curso que era violinista, y habíamos estado conversando de hacer algo en el fin de curso, en catalán por supuesto. De cantar alguna cosa o de hacer alguna pequeña cosa. Y claro, es muy difícil encontrar elementos y para nosotros hubiera sido important que hubiese habido un lugar en el propio centro de lectura a donde recurrir. No solamente los medios de comunicación, o en Internet donde es muy fácil acceder a algunas cosas. Pero digo como herramienta del curso también.

P: Utilizar nuevas herramientas.

P: Sí, para los jóvenes, para los adultos. Se aprenden mucho jugando también.

P: Sí.

P: L'any passat...

P: Es que a vegades és molt avorrit també...

P: Es muy burrido a veces!

P: Sí, perquè has de tenir en compte que la majoria de gent que estem aquí aprenent som gent que quan sortim de la feina has estat vuit hores treballant, has estat treballant. Arribes a casa i pàgina no sé què, pàgina no sé què, i gramàtica. (interrupció) Deixa'm acabar si us plau. Em sembla molt bé, la gramàtica és necessària però no tota l'estona. Jugar, fer...participar, perquè aquí estem per parlar, no? Quan parlem a classe? Vale que som molts però caldria una mica. I aquí estem per parlar, per parlar i per fer classe. Després és normal que al carrer tinguis vergonya perquè no parles ni a classe.

M2: No feu grups i converseu?

P: Sí però sempre dient el que ja ve guiat, mirant el llibre...

P: Siempre parlan los mismos y los otros se esconden detrás de los que parlan.
(parlen tots alhora)

P: El meu pare és espanyol i a la meua casa ningú ha parlat basc. I em vaig apuntar com aquí però en basc. No teníem llibre, era molt divertit, tothom estava parlant i jugant i fent cosses... I en un any, en un any estava parlant basc que jo mateixa estava completament sorpresa. Me n'anava amb gent que era basca de tota la vida...
(riures)

P: Perquè reu molt dinàmic: no teníem ni llibres. Evidentment 10 minuts fent gramàtica perquè evidentment és necessari. Però és molt més dinàmic, música o el que sigui.

P: Bueno, yo... (riures)

P: Buerno yo sí que vaig dir que en realitat admiro molt el que tinc, però bé, no sé si va en relació a la professora o què perquè jo tinc, bé, jo he agafat tots els cursos: B1, B2, B3... Altres sí arriben d'una vegada según...

P: Us fan una prova primer, no?

P: Sí

P: Sí els que són d'aquí li fan una prova, però jo no, jo he entrat des del primer, segon, tercer... Però jo he entrat en el B1. Però a mi em sembla d'admiració perquè la mateixa professora la tenim en el B2, B3 i ara al B1. I totes les classes que tenim, tenim classes de grup per parlar en català, discuteixo, una dinàmica: ell diu una cosa li fan preguntes a l'altre grup, uns guanyen, l'altre perd... i tot això jo ho veig molt divertit. El que ell diu de la música està molt bé, però com tu sabràs també, que tenim vergonya per parlar i altres que no tenim la consciència per cantar, podem tenir més vergonya.

P: Sí, alguna vegada, sí. Perquè hi ha persones que són reàcties per cantar. Però sí, però molt bé...

P: Pero la música es un vehículo, no hay necesariamente que cantar..

(rebombori)

P: Sí exacto...

P: Hay muchas maneras de jugar...

P: Anava a dir que també a qui al centre va fer per a nens petits un concurs per als nens que són fills de persones castellanés per animar que parlin en català. L'any passat. I això està molt bé. I també hi ha classes que també com ens van donar l'any passat sobre la història de Catalunya, y uno se entera. També es pot fer com tu dius, una classe a part perquè no es pot entrar a cada classe de música i... "Jo si no sé també voldria perquè..."

P: En el meu país jo estudiava anglès i dins del l'institut venien CD amb les lletres de les cançons en anglès. Tu l'escoltaves i el llegies, i aprendías.

M1: Però, l'X em sembla que comentava més qüestions de nivell. El nivell en el que tu estàs no t'hi sents còmode?

P: Estic en el B2.

P: Está bastante endavant. Parla molt bé.

P: No sé...

M1: Però tu creus que s'hauria de fer més? No creus que és una qüestió de nivell que hauries de canviar de nivell?

P: No, el que vull és que vull anar més enllà amb la llengua catalana.

M2: I tens cursos per fer-ho. O sigui hi ha més nivell del que tu estàs fent? Tu ara estàs fent el B2, no?

P: M'han dit que el B1, B2, B3 i després el S1...

(parlen tots alhora)

P: Yo creo que se tendría que tener en cuenta de que los cursos son demasiado heterogeneos. Entonces hay una diversidad muy grande, entonces hay personas muy tímidas que no se atreven a hablar, otras personas que bueno... NO creo que ser profesora de catalán sea tan sencillo, yo pienso eso, porque estás mirando a la gente ahí callada y no sabes lo que está procesando en su cabeza. Entonces y como son personas ya mayores... y todo... La inquietud que tengan también.

P: Y otra cosa: la incomodidad que tienen algunos locales donde hemos hecho clase. Eso es tremendo. Tremendo para todos, para el oiente y para el alumno. Yo vengo de un país del Tercer Mundo y nunca en mi vida había visto un salón en L. Donde... Yo voy con gente que no conozco, de mi grupo.

P: Sí, sí (assentiment general)

(rebombori)

P: Claro, yo me siento aquí, en el fondo y los que están en la entrada

M1: No lo veis?

P: Claro, los veo cuando llego, y les digo: "hola"; pero no sé si se van a mitad de clase. Me imagino la profesora, la incomodidad... Y la pizarra que está para adentro, en una esquina en la pared. Entonces, no sé, los que están en ese rincón no la ven la pizarra. Y bueno...

M1: Y los horarios?

P: Perdona Uruguai no es Tercer Mundo. Te lo digo por ti.

(riures)

P: Yo te voy a llevar por excursión por Uruguai y vas a ver si no es el Tercer Mundo, o el decimonoveno...

P: Jo no puc parlar així del meu país...

M1: Y los horarios qué tal? Són bons o no per vosaltres? O haurien de ser...?

P: El año pasado eran mejores para mí. Entraba un poco más tarde, unos quince minutos que se sienten. Porque ahora llego muy justo del trabajo. Y le pasa a mucha gente. Y otro problema que tenemos es que como máximo se puede entrar 15 minutos después, diez o quince minutos después. Salvo raras excepciones, la puerta está cerrada porque el lugar es incómodo para el docente, no hay nadie que pueda abrir la puerta, hay que tocar el timbre.

P: Para mí em va bé perquè surto del treball a les cinc i tinc el curs a les vuit, llavors, em queda temps. Però el que sé també és que fan horari de matí, de tarda i de vespre. De matí hi havia cursos?

P: Sí.

P: Pero de algunos.

P: De tres a cinco... ya no está.

P: Aquest era el millor.

M2: L'horari que us va millor és de 3 a 5?

P: Sí, sí.

P: Hi ha horari per tota hora.

P: Jo crec que hi ha persones que arriben tard perquè surten tard de la feina i que tenen interès d'arribar igualment. Seria important que pogués arribar ni que sigui una mica de classe. Una hora de les dues que té, a veces no llega a las dos horas o a la hora y cuarenta y cinco. Igual hay personas que les dá igual y que tienen capacidad para asimilar algo del curso. Y lo importante es que quiera aprender y con el frío que hace ahora! Golpeando la puerta de abajo y que nadie le venga a abrir, y ahí con el libro...

P: Pero es que tampoco hay nadie para abrir.

P: No pero yo creo que ahí no se trata de flexibilidad o no, es que la oficina ya cerró. Es que la profesora no puede ir bajando a abrir la puerta. Es una situación extraña...

P: Para nosotras hay otro problema: nosotros no parlem tan castellano y la profesora quan no entenem una cosa diu que ara ho explica en castellà, i nosaltres no...

M1: Clar, a vosaltres us és igual que us ho tradueixi.

P: La meva professora no, no ha parlat mai en castellà. Al contrari, ho explica tot en català perquè ho entenguem. Però mai ha parlat en castellà, mai.

(parlen alhora)

P: Pero sí que tiene que hacerlo porque hay cosas que en catalán es así, y como nosotras tenemos la tendencia de traducir ella nos hace ver que esa forma está en castellano así, pero en catalán es de esa otra manera. Entonces tiene que hacerlo así. Pero es que nosotras no parlem castellà.

M1: Ella no parla castella i per tant, encara que li tradueixin...Li hauria de traduir en francès o...

P: Claro, para ella es mucho más difícil. Es que yo les concedo mucho mérito de aprender.

P: Et dic una cosa: en cada llengua hi ha coses que són així. Però el bo és el treball de la professora qui té una pedagogia que ha de trasmetre la paraula o el sentit de la frase de l'alumne ed qualsevol manera. Pels llibres...

(Parlen alhora)

P: Considereu que necessiteu, o sigui, que el nivell pel qual es comença a ensenyar català és bo o que necessiteu aprendre més coses abans de llengua, o no? És a dir, conèixer més els aspectes lingüístics, com què és la gramàtica, o coses d'aquestes abans de començar a aprendre català? O això ja ho coneixeu?

P: Quan vols aprendre una llengua el que has de fer és parlar-la, tot i que t'aquivoquis li donguis mil patades...

P: L'important és parlar.

P: Yo pienso que también que como todos trabajamos, yo pienso que el tiempo que dedicamos a estudiar en casa no es mucho. Por ejemplo hay algunas personas que por su trabajo o por lo que sea, llevan las hojas digamos para hacer el deber así regresan a la clase. Eso también va haciendo que la persona no avance. Ese tiempo que se dedica para hacer la tarea es muy válido, no? Pero eso hay que hacerlo en casa. Entonces por eso yo pienso que ser profesora de esto no es sencillo.

P: Per mi com que sóc llicenciat en economia i m'han demanat la llengua catalana. Tens que saber la llengua per treballar al banc o en algun...

M1: Tu ja ets llicenciat en economia i ja...

P: Sí, però al Marroc en francès. Ara m'han demanat el català aquí. És per això que el curs... Jo el que busco és aprendre català més ràpid. Més ràpid per aprendre més coses en el menor temps. Per això et dic que...

P: Es tu necesidad, me entiendes...

P: Pero hi ha un curs accelerat també.

P: Si tu haguessis sol·licitat un examen i hauries cursat més endavant. Perquè si tu estàs més avançat que els altres hauries d'estar al B3. Perquè ja al B3 ja una persona es solta a parlar perquè ja tens més coneixement i això s'ha de reconèixer. Perquè jo dic, no vaig deixar mai l'escola, el centre, perquè en realitat van dir que jo, perquè jo sigui universitària els altres no, m'entens? Ells han d'unificar la cosa no poden... Hay personas que tienen más recursos que otros.

M1: I com us va assabentar de què us feien els cursos?

P: Com què?

M1: Com us va enterar de què es feien els cursos? Fuisteis directament...?

P: Jo pel diari i després vaig anar al centre.

P: Yo es que me gusta aprender y todo. Yo como he sido profesora, en Colombia tienes que estar estudiado siempre, haciendo seminarios, haciendo mil cosas.

M1: Pero fuíste a informarte en algún sistio?

P: Yo, bueno fui en el ayuntamiento, en cantidad de lugares.

P: Yo también en el ayuntamiento.

M1: Tu també a l'ajuntament?

P: Yo pregunto a mi marido y él me lo dice.

P: Jo una amiga.

M1: Ah! Una amiga t'ho va dir.

P: Nosotros cuando arribem aquí a Reus una família uruguaiana que tenen dos fills que estudien aquí al Salvador Vilaseca i ells estan treballant aquí ens ho van dir.

P: El cas meu és diferent eprquè a ala meva casa ningú sabia res d'aquests cursos. Jo portava uns mesos visquent aquí i vaig posar a l'ordinador una enquesta que hi havia i em van trucar a casa. Em van preguntar si jo donava classes de català. I jo li vaig dir que no, jo el que vull és aprendre. I em diu: "Miri, per això ha d'anar al carrer Amargura número 26, no se m'oblida mai, i de seguida em vaig presentar allà. I em van dir que ja havien començat els cursos però que hi ha uns mòduls, que són vuit mòduls i pots venir sense ordre. I jo vaig dir: està bé. I all'vaig començar al mes de març el B1. Però ja vaig perdre com a sis mesos sense saber res.

M1: X i tu?

P: Jo estudiava a Valls però no m'agradava perquè només llegia. Solo llegia i llegia, i no m'agradava. Després li vaig preguntar al meu marit i em va dir d'aquests cursos. Els meus amics també.

M1: I els alumnes que s'apunten als cursos són més o menys com vosaltres?Els orogens, vénen d'altres països...?

P: Hi ha de tot (afirmació general)

M1: És que hi ha lloc on hi ha molta varietat, hi ha llocs on tothom ve del mateix lloc.

P: Al nostre curs hi ha varis espanyols, hi ha un alemany, n'hi ha de Panamà, de Colòmbia...

P: Jo li estava dient abans de començar aquí. Al principi al primer curs meu eren tot estrangers però l'any passat, aquí, he trobat altra gent d'Espanya.

P: I la gent torna a repetir normalment? Segueix els nivells?

P: Sí (general)

P: No sé, és el meu primer nivell.

(riures)

M1: A veure l'any que ve, no?

P: Yo se que sí. Incluso algunos compañeros que hicieron el curso conmigo el año pasado hicieron el curso acelerado en el verano y ahora están en el B3. El grupo ese sigue junto.

M1: Considererei que apreneu català?

P: Sí, sí (general)

P: Sí però el curs B2 una companya no el va pasar. Una profesora li va dir que no y ella es va sentir...

P: És molt agradable amb aquestes campanyes que quan ens trobem en català automàticament. Perquè com que ens coneixem en català, parlem en català.

M1: És una mica el que comentava ella, no?

P: Perdona he de marxar.

M1: Ah! Sí. Espera un momentet. Després us ho donarem a tots. Us hem portat un llibre dels productes de la terra. Moltes gràcies. Adéu.

P: Jo també he de marxar.

M1: Val, tu també has de marxar?

P: Sí, cinc minuts.

P: És que l'autobús no passa ja a les nou, a dos quarts de nou ja no passa.

M1: Val, doncs anirem ràpid. Jo el que volia tractar una mica és el tema del voluntariat lingüístic. El coneixeu?

P: Sí (general)

M1: Tots el coneixeu?

P: Sí.

P: Jo estic molt contenta amb la meva parella. És una dona que es diu Gardènia. És molt, molt amable i em convida a molts actes. Una vez cada semana, i solament puc parlar català i és molt, molt agradable.

P: Jo no en tinc.

M1: Tu no en tens?

P: No perquè com que no visc aquí a Reus...

M1: És més complicat?

P: Sí.

P: Yo lamento tener que decir que no tengo una buena experiencia.

(parlen ahora)

P: Ah! Pero antes yo tuve una mala experiencia. La persona que me asignaron me conoció y como que no le gusté. Y me dijo: "ya te llamaré"

M1: Y no te llamó?

P: No

M1: Y a ti te pasó algo similar?

P: Jo li he comentat a l'Anna, la directora del centre, i a la meva professora. És una mica curiós el que m'ha passat. La meva parella lingüística es un señor de unos 60 años y me dijo el primer día que llegó me hizo un planteo más bien ideológico. Y yo me quedé un poco sorprendido. No es nuevo para mi. M'ha dit que, él, como muchos otros catalanes, para ellos es una militancia el participar de la tarea voluntaria lingüística. Pero una militancia política. Y me sorprendió porque yo puedo comprender que haya determinados partidos políticos que tengan interés más que otros en que se mantenga la lengua de Cataluña. Pero no me pareció... Que está bien, si lo quieren hacer sus militantes que lo hagan como militantes y que se adhieran a aeste proyecto. Pero que me lo plantee de buenas a primeras así... me quedé un poco, glups! Como atragantado, como diciendome: así haced bien los deberes porque si no... Digo, eh, eh! Qué pasó?

(riures)

P: Jo penso que polític no significa política.

P:¿Cómo?

P: Jo penso que si ell et diu una militància política això no significa política. Comprends? No és política, política és socioeconòmic, o és la política del país, però no vol dir la política del partit, comprends?

P: A ver, la política es muy amplia en la forma de expresarla o de aplicarla. Los planteos tienden a ser complejos a veces. De la forma que lo planteó, eso me sorprendió. Porque yo no soy nuevo, yo me alisté mucho tiempo en mi país. Lo de la política y lo de la izquierda no me sorprende para nada. Entonces que me haga un planteo de esa manera como que lo único importante era mantener la lengua porque su ideología le indica que tiene que militar para mantener la lengua. Yo no le pregunté de lo que pensaba ideologicamente. Yo voy a hablar con un catalán en catalán. Lo último no me importa porque lo hace.

P: Claro (assentiment general)

M1: Te trató temas que no... que para ti no eran...

P: Claro, fue tan así que me pareció tan fundamentalista (riures) que eso si que, yo no va conmigo. Que un día que por mi tarea que no tengo horarios, que sé cuando empiezo pero no sé cuando termino. Eso ya lo aclaramos antes. Un día yo estaba en Alforja que es una localidad que está aquí cerca, que no hay cobertura de móvil, yo no podía llegar a la hora del encuentro y no podía avisarle. Luego me llamó y lo que me dijo fue: "Oye, si no tienes interés..."(to burlesc)(riures) No me dijo que te pasó ni nada. Y yo, no, no es que no tenga interés. Cómo no voy a tener interés? Por algo voy.

M1: Por algo te apuntas...

P: Esas cosas pasan pero ya está. Quería constar lo que pasó.

P: El meu voluntari és un home cult, ha estat en molts països...

M1: Així sabreu més coses. Perdona X. Adéu. (algú marxa de la sala)

P: Dic que tinc sort perquè el meu voluntari és un home cult que ha estat en molts països. Ja té una experiència de llengües. També em sembla que és un home ordenat perquè a cada dia em de preparar o parlar d'un tema.

P: El meu voluntari és una persona molt culta que ha viatjat molt i és una persona molt culta i hem parlat de qualsevol cosa: des d'una exposició de Caravaggio fins a què mengem el dia de Nadal.

M1: I com us vau enterar d'això dels voluntaris lingüístics?

P: A classe (general)

P: Jo també hauria de dir que la voluntària de la meva dona ens ha adoptat als dos. Quan es troba amb la meva dona i quan ve a casa parlem els tres, així i que els tres, és una mica, és molt agradable.

P: A la meva voluntària jo l'he convidat per anar a Colòmbia l'any pròxim i ella està molt contenta.

P: Bé, jo l'he convidat a un mate.

P: Ah! I he ido al teatro Bartrina a veure una obra: somni d'una nit d'estiu. Al principi l'entenia però com que era de Shakespeare, després...

P: Una altra cosa, la majoria, el que m'han dit els alumnes, la majoria dels qui venen de voluntaris són gent gran. El que sé és que la gent gran no sap català, la pronunciació la tenen... I no el saben escriure.

M1: Perquè són gent que va viure molts anys en el franquisme.

P: No l'han estudiat

P: El segon és que la majoria dels alumnes és gent jove, llavors hi ha una generació, una altra generació...

M1: És un show.

P: Pot ser un problema entre nosaltres.

P: Bueno, jo tinc l'experiència en la meua experiència amb la meua voluntària i estic molt contenta. Tan gran ella no és. Parla molt i em dona molta confiança, moltes coses que jo he dit avui ella m'ha corregit. Que les coses no són així, tómatelo de otra manera. Perquè jo pensava que ells pensaven que jo no tenia dret a parlar, no. I ella em va dir: "no, les coses no són així". Però la gent al contrari, es posa contenta perquè tu parlis el català perquè els catalans ens agrada que ens parlin en català. I jo em sento molt bé amb ella i molt bé.

P: Jo també vull dir una cosa: la meua parella m'ha recomanat i tot llibres per llegir.

P: Ah! Molt bé.

P: Ah! Pero no fuiste...Fuimos a una biblioteca a ver una exposición de libros y todo. No fuiste a eso?

P: No

P: Pues nos dieron un paquetazo!

P: No, pero amb la meua parella vam anar a buscar uns llibres, vam llegir els llibres i els vam comentar.

P: Doncs ara a classe els hauràs de passar (riures)

P: Adéu!

P: Adéu! (surten de la sala)

M1: Doncs jo una última cosa que us volia comentar era una cosa que vosaltres ja heu dit per aquí. Era el tema de els activitats. Heu fet activitats?

P: Sí

M1: Què heu fet?

P: He ido a aquellas salidas

M1: Sortides

P: Sortides que se hacen a Montblanc...

P: Jo hi he anat dues vegades.

P: El año pasado fui a la activitat que se hicieron. Y este año, fue lo más triste que me pasó, llegué en el autobús, porque se iban al Camp Nou ese de Barcelona, yo llegué en el autobús. Empiezo a correr porque llegaba tarde y eso que vi a los autobuses que se van. He plorat.

P: Jo no hi vaig anar perquè la voluntària no em va deixar anar allà al Camp Nou de Barcelona, perquè ella em va dir: "Ai, això no perquè és per a gent molt jove perquè hi ha karaoke i això" I jo em vaig posar trista perquè era per ells perquè jo li vaig donar a ella la invitació. I ella em va dir que no perquè era per a gent més jove.

M1: Dieu això dels voluntaris que es va fer al 26 de novembre que era un acte pels voluntaris?

P: Sí. Però ella quan ho va veure, que hi havia karaoke i tot això... Però és que ella té 50 anys.

P: Tu dale vida, dale vida.

P: Claro.

P: Per això et dic que normalment els voluntaris ha de ser gent jove per anar més amb els alumnes.

P: Però et vaig dir una cosa. Què estrany que el senyor tingui 60 anys perquè sempre li pregunten l'edat d'un i l'altre i els posen molt bé.

P: Jo et dic clar que això és una casualitat.

P: Jo tinc molt clar que el tema dels voluntaris és fantàstic.

P: La mia és mayor, tiene más de 60 años y es una mujer muy activa y muy actualizada, y todo eso. Y hemos ido a actividades latinoamericanas porque le encantan. Eso me gusta de ella porque es un respeto hacia mis cosas que veo que... Yo no sé como llamar eso, para mi eso no es integración, porque integración es como que yo me pierdo. Esto es como que ella me respeto mi espacio, me escucha y le interesa todo lo que yo le digo y me hace sentir también respeto por todas las demás cosas. Por eso digo también que no estan importante que tengan un nivel cultural muy alto. Ella no ha ido a ala universidad ni nada, pero como calidad humana tiene mucha. Y por ejemplo, cuando estoy hablando, me escucha y me deja que lo hable todo. Y después me dice has dicho tal cosa pero se debe decir así y me lo hace volver a decir. Y lo puedo decir en la calle cosa que yo no era capaz de decirlo. Y por ejemplo, estoy en una cosa, como se llama... Porque hemos ido a comprar pantalones y cosas de esas, y todo lo tengo que decirlo en catalán, si sube o no sube, todo. Y el sábado pasado yo tenia que trabajar hasta las diez de la noche y había una actividad latinoamericana en ese restaurante...como se llama... Bonarea. Bueno, pues también voy a clase de computación. Salí de la clase de computación y me fui para allá con ella. Y estábamos allá en toda la carrera comiendo porque ya hacíamos tarde. Y ella quiere que yo participe en las cosas. El otro día también hubo otra actividad latinoamericana en el Centre Ponent. Y allí le enseñé a ella los frijoles colombianos, la arepa..., y eso ella lo degusta, y yo veo que no lo hace por cumplido, lo hace bien.

P: Yo creo que les sortides que ha fet el centre van ser molt importants perquè personalment m'ha ensenyat a empenyar, com és el principi per conèixer Catalunya. Ara quasi tots els dies de setmana visito un poble diferent. Yo tinc el cotxe i voy a passejar o voy de nou a alguns llocs. A Montblanc ja he anat no sé quantes vegades, ja me ho conec de memòria tot. Perquè cada vegada que voy descubro alguna cosa nova. També voy a la muntanya als camins. Conèixer la regió, la costa, i poder parlar amb la gent. O bé, això em ha permès anar als llocs i poder en pràctica el català. Perquè on se coneix realment no és França a la Torre Eiffel, és amb la gent i aquí és el mateix. Entonc me gusta entrar al bar i parlar amb aquell veterà que està allí i tot això i això és el que me sembla que és el que transmet les activitats del centre, les sortides.

P: Yo vull dir una última cosa perquè això em va agradar molt d'una companya: "en quin país del món ens van posar una guia perquè parli l'idioma d'aquest país. En cap país del món passa això. I això s'ha d'agrair perquè és una cosa molt bona i una molt bona idea." M'ho va dir una companya de la classe i em va agradar aquesta frase i també se la vaig dir a la voluntària i també li va agradar molt.

P: Yo como resumen que quiero decir con relación con todo el tema del idioma y del aprendizaje del catalán. Yo estoy encantado, como decía ella también, de la oportunidad que se nos brinda cuando llegamos aquí. No tendríamos otra forma de aprender catalán y no hay mejor manera de aprender catalán que con los catalanes.

M1: En referencia a lo de los voluntarios lingüísticos?

P: En referencia a los voluntarios y a todo en general, a todo el tema del aprendizaje. Si yo tuviera que pagar tal vez no podría hacerlo. Eso también quería yo destacar.

P: Y si pudiera hacer por mis propios medios todos los viajes que se pueden hacer, todas las salidas que se pueden hacer, y todos conocer los lugares de aquí mismo, de Reus, no sé...

P: Conocer las comidas, es una actividad totalmente cultural

P: Y social porque también te relacionas con muchas personas

M1: Em sembla que l'X volia dir alguna cosa

P: Per la qüestió de les activitats, personalment no vaig amb ells.

P: No vas?

P: No he anat per una cosa del temps. Tenia unes altres coses. Però el que sé és que sempre la professora m'ha comunicat que hi havia activitats i sortides. No sé.

M1: Que sempre has estat informat

P: Informat sí. Per la qüestió del voluntari em sembla que és una bona idea perquè acaba de dir-nos que la gent catalana també aprèn la seva llengua, no la seva llengua, la seva cultura. Llavors no solament això és per a mi, sinó per a ells també.

P: Es que no solo somos una cosa receptora. Otra cosa que yo... No sé, estoy estoy cambienado el chip, yo veo que no es integración, a mi la palabra no me gusta. Como que yo me integro y hago esto. Aquí es, por ejemplo, aquesta persona tiene este bagaje tan increíble. Y yo también tengo un bagaje muy increíble, mira la persona esa que no quiso ser mi pareja, yo no perdí nada. Ella perdió de conocer muchas cosas que también puedo aportar. Así lo veo yo.

M1: A veces lo llaman multicultural.

P: Eso me gusta más porque es un enriquecimiento. Y ahora que están en eso del estatuto catalán yo pienso que nosotros lo entendemos mucho mejor que la persona que no está en contacto para nada. Yo estoy inquietada de saber el porque, porque en todos los países también hay regiones. Nosotros tenemos la parte de Antioquia que siempre quiere independizarse de Colombia. Ser ellos a parte. Le juro que ahora lo entiendo mejor que cuando estaba en Colombia.

P: El que he escoltat aquí és que diuen que els catalans són gent tancada, gent que té fred. Però et dic que això és millor per ells perquè la gent estrangera va aportar una era que té calor, va aportar també unes cultures. Així Catalunya pot ser multicultural. En aquest lloc podem trobar un lloc multicultural.

P: Es que yo creo que aquí en Cataluña va a ser tan cosmopolita como Nueva York, como lugares así. Y a mi me gusta, como yo hablo tanto, y como que la gente contestaba dos o tres palabritas y nada más. Eso me gustaba de Andalucía porque entonces: bla, bla, bla... Entonces ya entiendo de que es su forma y ya esta. Bueno en el bloque mio, donde yo vivo, la señora a la que le tengo que pagar el... Alquiler.

P: No, estop de la comunidad. Des de que se dio cuenta de que estudio catalán, cuando voy a tocarle ya no le puedo decir buenos días. Tengo que decirle: bon dia. Y ahí tengo que estar empezando a hablar. Y me dice: "perquè tu no vas a perdre el temps" Bueno, como que ella también quiere como aportar algo.
(parlen ahora)

P: A mi també m'ha passat. Jo vaig anar a una casa i em van dir:

- Oh! Què ve que parles el català!

- Sí estic estudiant català i també tinc un voluntari.

- I com és això del voluntari?

Si bé, li vaig explicar i s'hi va interessar per l'any que ve ser voluntari

M1: Boca a boca, no?

P: Sí, boca a boca.

P: També sento que no estic sola a Catalunya. Com que aquesta persona t'ha adoptat i em sento estupendamente.

P: Acompañado, claro.

P: Sí, como que yo digo cuando venga alguien de mi casa, ya tengo a quien presentarle, con quien salir.

P: Es que eso para mi me ha integrado en esta ciudad pero también en toda Cataluña. Yo cuando voy a otras ciudades no me siento ajeno de aquí. Yo puedo hablar con la gente de igual a igual, y le puedo contar lo que pasa en mi ciudad, y eso es muy bonito.

P: Cuando yo vine la primera vez yo fui a misa, y yo estaba ahí en la iglesia en la última banca. Y yo vi que la gente que estaba ahí en la última banca se iban corriendo. Llega el momento de darse la paz ahí se besuquearon entre ellos y se dieron la paz y a mi me ignoraron. Y a mi me salían las lágrimas pero yo decía: Dios mío, yo dónde estoy? Y en plena iglesia que es lo que yo no les perdonaba. Después todos se fueron, cuando llegó el momento de la comunión se fueron a sacar la lengua para que les dieran la hostia. Pero esos no comulgaron, no me dieron la paz a mi, o sea que no comulgaron. Y el domingo siguiente me fui a la iglesia de San Juan. Yo no sabía nada de catalán pero entendía lo que decía. Y el padre estaba hablando acerca de la integración, de los que venimos... Y me dio una llorera también porque yo sentía que el padre como que yo le había ido a decir lo que me había pasado y los estaba regañando a todos. Al principio no fue fácil tampoco. ¡Ah! que tengo que ir a trabajar y estoy muy lejos.

2.8. Ulldecona. 19 de desembre de 2005

Lloc: Ajuntament d'Ulldecona

Dia i hora: 20-12-2005 a les 10:00

Moderadors: Anna Torrijos(M1) i Manel Anguren (M2)

Participants (P): 3 dones romaneses que porten entre 3 i 5 anys vivint a Ulldecona. 2 nois romanesos de 15 anys.

Context: Cal destacar que quant a l'habilitat del català els nois mostren una habilitat pròpia d'un autòcton qualsevol. Això es degut a què a l'escola es parla català com també ho fan entre els amics i amb la majoria dels habitants d'Ulldecona. Les dones pel contari no dominen gaire la llengua i tot i entendre'l en gran part, no es mostren capacitades per poder mantenir una conversa fluida.

Quant als aspectes laborals veiem com el marc de treball en què viuen aquests immigrants es basa en el treball al camp per collites. Una de les dones que ha vingut amb una nena petita no treballa però les altres dues sí que són actives. Ens declaren que l'obstacle més gran que tenen per assistir als cursos es deu a la llarga jornada laboral que tenen el seu cas. Elles treballen moltes hores i a més es fan càrrec de totes les feines de la llar.

M1: Llavors jo apuntaré els noms en un paper perquè després si estem tots parlant, jo per dirigir-me a algú... Allò de dir tu i tu, no. Si voleu parlar en castellà com vulgueu.

P: castellano. Nos sale mejor.

P: Si nos sale mejor...

P: Estamos acostumbrados a hablar en castellano. Ellos sí que hablan en catalán. Ellos estan estudiando en catalán. Les sale...

M1: Mejor.

P: Pero nosotros como primero hemos aprendido castellano.

M1: Val. Cómo te llamas?

X

M1: Cuanto tiempo llevas aquí?

P: Cinco años y medio

M1: Eres rumanesa?

P: Sí, de Rumania. He vivido antes en Benicarló, en Peñíscola y luego hemos venido aquí.

M1: Para trabajar? Por el trabajo?

P: Mmm, sí, por el trabajo y por todo. Por los papeles y porque me parecia mejor. Y lo que nos importa son los papeles porque sin papeles no puedes trabajar, no puedes hacer nada. Y con los papeles era con lo que nos salia mejor, nos hemos quedado aquí.

(algú diu el seu nom)

M1: ¿Cómo? No creo que lo escriba bien.

P: X

P: De Rumania y siempre he vivido aquí en Ulldecona. Me he comprado la casa aquí y tengo todos los hijos aquí.

M1: T'agrada?

P: Molt. Ulldecona

P: Jo sóc l'X. Sóc la dinamitzadora de normalització lingüística a la comarca del Montsià.

P: Jo sóc el X. Visc aquí des de fa 4 anys amb ma mare i sempre he viscut aquí.

P: Jo sóc X i sempre he viscut aquí.

M1: Quan vas venir aquí? Quans anys tenies?

P: Quinze

M2: Jo sóc el Manel i faig l'estudi amb l'Anna. Sóc d'apropet d'aquí, sóc de Reus.

P: Yo soy (no s'entèn) He venido de Rumania y llevo aquí tres años.

M1: Tres años?

P: Sí, tres años (no se l'entèn)

M1: Muy bien. Bé, per començar unes coses que ja les he dit una miqueta, jo el que vull saber és per què vau marxar de Rumania, no tant per què, sinó per què vau escollir venir a Espanya i a Catalunya, en concret.

P: A buscar una vida mejor, no como en nuestro país. Buscando mejor calidad de vida y de trabajo también. También para el futuro de nuestro hijo.

P: Es que en mi país vives y trabajas y trabajas todo el día. No puedes comprar ninguna cosa, no puedes vivir, no puedes comprarle al niño, no puedes hacer nada. Sólo trabajas, ¿me entiendes? Buscas una vida mejor aquí.

M1: Y conocíais Cataluña antes de venir?

P: No, yo sabia muy pocas cosas de Cataluña.

P: Mi primo ha venido antes y entonces después venimos nosotros y él nos explicó de Cataluña y de la lengua, nos ayudó a aprender castellano. Sabemos algunas cositas pero hasta que no llegas aquí no te das cuenta de lo que hay.

P: Es que yo pensaba que el catalán es un dialecto. Así como en mi país hay un dialecto. Lo entendía que es una lengua con varios dialectos y pensaba que era igual.

M1: Te has dado cuenta que no.

P: Sí, claro.

M1: Lo encontráis difícil el catalán?

P: No difícil pero, cuando vienes aquí quizás empiezas con aprender el castellano antes. Y si todo el mundo de tu entorno habla castellano es más fácil. Pero si estás obligado a aprenderlo si quieres. Como mi niña que va al colegio, tiene 5 años, habla más catalán que castellano. Entonces si que estoy confusa. Me dice: "Mamá, ¿cómo se dice en rumanès?" Porque ella aprende en cole en catalán. Y yo lo tengo que pensar en castellano y entonces en rumano... Se hace difícil.

M1: Y vosotras, la encontráis difícil la lengua?

P: Tampoco es difícil.

P: No

P: Hay muchas cosas que son iguales

P: Pot, pota cap... hay un montón de palabras igualitas

M1: I vosaltres?

P: Nosatres a l'institut només català, treball en català. Però també fem català i castellà.

M1: Parleu més català que castellà?

P: Jo ara no. Jo ara parlo més castellà que català perquè vaig a l'institut de Vinaròs i allà tot és en castellà. Tots parlen castellà.

M1: I al carrer estant amb els amics?

P: Aquí català i allà castellà.

M1: I que aprens més català o castellà o ho barrejes?

P: Català.

M1: I vosaltres aquí què parleu?

P: En castellà.

P: Es que si nosotros hablamos castellano y la gente nos responde en castellano. Y entonces, claro, nos va mejor. No tengo que aprender nada más. Que si estás obligado a pedir el pan en catalán, lo pides. Pero si estás acostumbrado a pedirlo en castellano y te lo dan...

P: Entonces ya no...

P: Es más fácil y con la gente que hablan con nosotros es mejor, entonces haces todo lo que es más fácil siempre.

P: Entonces no practicamos.

P: No practicamos nunca.

P: Yo tengo a mi hijo pero es muy malo conmigo. No puedo decir nada. Siempre me dice: "oh! Qué dices?!" Yo sé que tengo problemas a la hora de hablar, que tengo problemas con la gramática. Lo hablo mal porque nunca me han corregido.

P: Hablamos lo que hemos oído, no porque lo hemos aprendido. Entonces cuesta mucho.

Sabes un poco de castellano, un poco de catalán... Y ya está.

M1: Y, por ejemplo ella comentaba que a ella sí que le habían dicho que aquí había dos lenguas. Vosotros lo sabíais?

P: Sí, yo, mi marido estaba antes con siete meses. Ha venido antes.

M1: Lo sabías que se hablaban dos lenguas?

P: Sí pero no sabía nada más. En mi país sabía de España, de Barcelona, hemos sabido de las ciudades más grandes. Así que es un idioma a parte no. Es que me lo habían dicho y no lo pensaba tanto. Pensaba que era un dialecto antes de venir

M1: Pero no lo sabíais tanto?

P: No, no.

M1: Y aquí en Uldecona encontráis que hay grupos de fuera diferentes a vosotros? Es decir, sabemos que aquí hay marroquíes... En cuanto a aprender la lengua y con las dificultades con las que se encuentran, ¿es diferente a vosotros o no?

P: Sí porque yo he participado en un pla pilot sobre la inmigración y trabajábamos con una chica del Marroc y siempre me ha dicho que ellos tienen más problemas a la hora de aprender catalán.

(no s'entén)

M1: En más cosas?

P: En todo, en cultura y en todo. Es que las nuestras fiestas casi coinciden y las de ellos son diferentes.

P: Y los países de Rusia también aprenden más difícilmente.

P: Es que el castellano y el rumano son lenguas latinas todas, ¿me entiendes? Entonces tienen una base común. Pero los rusos tienen otro idioma totalmente diferente.

M1: ¿Y en la forma de vivir en la ciudad y todo eso son también diferentes a vosotros? La forma de relacionarse con las personas de aquí...

P: Los marroquíes sí, nosotros no.

M1: Y que opinión tenéis que aquí se hablen dos lenguas? Qué os parece? Es parece que es bueno o no?

P: Para nosotros un poco más difícil, para aprender es más difícil. Con la edad es un poco más difícil.

P: Yo pienso que nosotros estamos un poco acostumbrados porque en mi país hay eslavos, croatos, yugoslavos, gente... hay mucha gente y se hablan muchos idiomas.

P: Yo estoy acostumbrada a oír húngaro o en otro idioma y no me parece nada de otro mundo.

M1: Y a vosaltres que us sembla que convisquin i que es pugui parlar de les dues formes? Us sembla bé o no us ho he plantejat?

P: Cadascú pot parlar com vol.

M1: Aquí a Ulldecona que creieu que es parla més?

P: Català.

M1: I creieu que es pot viure a Ulldecona sense saber parlar català?

P: No, sin saber nada no. Nosaltres a vegades parlem català.

M1: A la gent li agrada que parleu català?

P: Per nosaltres català ya eres de aquí. No eres inmigrante, no eres... Eres de Ulldecona.

M2: I la gent quan parla amb vosaltres parla directament en català o parla en castellà?

P: Depende. A veces saben que yo quiero aprender y me hablan catalán (no s'entén) porque a ellos les he dicho que quiero aprender. I pregunto a vegades.

M1: ¿Y cuando vosotros cambiáis de lengua? O sea, ¿si ellos creen que no sabéis mucho catalán o así: ellos cambian de lengua, siguen en castellano o continuan hablando en catalán?

P: Conmigo hablan catalán.

M1: Por qué te conocen?

P: Sí

M1: Pero si no te conocen?

P: Me hablan en castellano.

P: A mi me ha pasado. Él me hablaba en catalán y yo le contestaba en castellano, y seguía hablando en catalán. Pero no me molesta, que lo entiendo, pero me cuesta hablarlo. Y siempre me he dicho: primero hay que aprender castellano, aprenderlo bien y luego hay que aprender catalán. Y si me voy a Madrid y hablo catalán no me entiende nadie, ¿Verdad? Y tengo que aprender castellano si me voy en algun sitio para poder hablar, de hecho lo entiendo, lo entiendo todo y catalán, y valenciano. Lo entiendo pero me cuesta hablar.

M1: Pero crees que es mejor primero aprender castellano?

P: Sí así lo pienso. Que si me voy a Madrid o me voy a otro sitio, o a Sevilla y hablo catalán no me entiende nadie. Así que tengo que aprender castellano y luego catalán.

M1: Todos pensáis así que hay que aprender castellano y luego catalán?

P: Hablar, hablar castellano hablas más. Es un poco más fácil de pronunciarlo.

P: El rumano y el catalán tienen muchas palabras iguales. Aprendes mucho más rápido el castellano, es mucho más parecido. Y entonces la gente lo aprende, ves la tele todo el día o algo y lo aprendes y no te das cuenta.

M1: Ya, y el catalán no...

P: El catalán es una lengua que no la he escrito nunca. El castellano lo hemos oído en nuestro país: en películas, en telenovelas o algo... Hay palabras que las sabes pero no las has aprendido porque quieras aprenderlas, el catalán sólo lo he oído aquí.

M1: I per vosaltres va ser igual aprendre el català i el castellà en el mateix moment?(en referència als nois)

P: Jo la primera que vaig venir aquí sabia més català que castellà. Però ara igual.

M1: Però al principi vaig aprendre primer català?

P: Sí perquè hem vingut aquí i hem anat a l'escola.

M2 I la gent si us veu més joves us parla directament català o castellà?

P: Amb els amics sí. Depèn, hi ha alguns que ens parlen en català però també n'hi ha alguns que ens parlen en castellà perquè es pensen que no ho entenem.

M2 Així la gent que us coneix us parla directament en català?

P: Sí, en català.

M1: Tots heu fet cursos per aprendre català? Sí, us heu apuntat a cursos. Bé, vosaltres el vaig aprendre directament a l'escola. Però a vosaltres que és el que us va fer apuntar al curs per aprendre català? Per aprendre'l només o era perquè es parla més català?

P: Para aprender más.

M1: Per què sentíeu que el necessitàveu?

P: Sí

M1: Perquè a vegades hem parlat amb persones que ens diuen que poden viure aquí, a Ulldecona, no però a llocs més grans, que ells pensen que poden viure aquí perfectament sin hablar catalán.

P: Claro que puedes vivir pero aquí la gente habla en catalán y claro que te responde con delicadeza con castellano pero prefieren todos que hables catalán. I a mi después de tres años a veces me da vergüenza que, a veces una palabra... Es que llevo aquí tres años y es que no lo he aprendido. La gente si que... Y vivo aquí, si quiero vivir aquí... Ahora en castellano me entiendo con todo el mundo pero si puedo hablar catalán mejor. Cuantas más cosas...

P: Queremos aprender. Tenemos niños pequeños que van al cole.

P: (no s'entén) Está estudiando y al principio (no s'entén) No ves que está estudiando, está en el cole y está todo el día en el cole. Y cuando está con sus juguetes les habla en catalán.

M1: Y contigo qué habla?

P: Rumano pero lo mezcla tanto ahora, está tan confusa. Ha aprendido ahora castellano y habla catalán y habla rumano. Está muy confusa.

M1: Y vosotros con vuestros hijos?

P: Rumano.

M1: Y de los cursos que os habéis apuntado como os enterásteis? Os lo dijo alguien? Fuísteis a preguntarlo?

P: Yo trabajaba aquí.

P: Entonces yo como la conozco a ella.

M1: Entonces un poco a través de ella. Y como lo hicisteis? Boca a boca.

(no s'entén; el nen plora)

M1: Y sabéis si ha habido gente que ha venido a preguntarlo o habéis ido vosotras por vuestra cuenta?

P: No sé, esto no lo sé. Pero creo que sí, que la secretaria los ha apuntado. Cuando yo me he ido alguna vez si que lo ha apuntado.

M1: Y vosotras dos fue por ella, no?

P: Es que no me apunté yo. Horario es muy difícil combinar con los niños con el cole. Y entonces pienso que no tendré tiempo para mi. Ni para dormir ni nada. Bueno pienso que ya crecerán.

M1: Los horarios de los cursos a ti no te van bien?

P: A mi no. En mi país así no es el horario. Por la mañana todo y entonces por la tarde tienes tiempo para hacer un poco el deber o... Pero aquí siempre tienes el día ocupado.

M1: Y por qué creéis que se ha apuntado menos gente?

P: El horario de 8 a 10 es muy bueno pero la gente trabaja y vienen del trabajo y están cansados no tienen ganas de salir más de casa. Por eso, hemos venido para trabajar, entonces...

M1: Vosotros creéis que la gente, los que vosotros conocéis, sí que se apuntarían si fuera otro horario?

P: Claro son muchas las personas que quieren aprender.

P: En general casi todos quieren.

P: Pero están trabajando y les sale mal venir.

P: Sé de muchos que no han venido pero ha sido por la faena y me han dicho que no pueden venir.

M1: Creeis que –si habéis hecho cursos- los niveles de los cursos... Bueno tenéis información sobre los niveles de los cursos? Os ha costado seguirlos o no?

P: No.

P: Yo he tenido una profesora de miedo, muy, muy buena. No puedes pedir entender todas las cosas. Tenia una paciencia.

P: No por difícil sino por el tiempo y por el horario. No por difícil que sea.

M1: Es más por el tema del tiempo y tener que trabajar y todo eso. Y los alumnos que se apuntan, son más o menos como vosotros vienen de Rumania o de otros sitios, como por ejemplo marroquís?

P: Marroquís, de Ucraïna, de Moldavia...

M1: Y el trabajo que tienen es similar al vuestro? Los trabajos y todo eso...

P: Sí, depende de todo. Las chicas que te he dicho trabajan limpiando casas. (no s'entén)

P: Yo ahora tendría que haber hecho otro curso pero no he podido ir porque trabajo por la noche y no he podido ir. A las diez empiezo hasta las 6 de la mañana. Entonces cojo el tren de las diez. No he podido ir.

M1: No te da tempo?

P: No.

M1: Los profesores y todo esto me has dicho que tenías una profesora que te gusta mucho. Para ti también? Te fue bien? Te costó seguir las clases o no?

P: No.

M1: ¿Fue bien?

P: Sí

M1: ¿Y de qué os han servido los cursos, simplemente para aprender catalán o por ejemplo habéis conocido a más gente...?

P: Claro que conoces a más gente. Yo por ejemplo no solago mucho de casa. He conocido a más gente y he hablado, pero lo principal es aprender.

M1: ¿Cambiaríais alguna cosa de los cursos o no?

P: El horario.

P: ¡De los cursos no, de nuestro trabajo! (rialles)

M1: Todos cambiaríamos alguna cosa, trabajar menos por ejemplo! Habéis participado en alguna de las actividades que se han hecho, alguna de las salidas por ejemplo creo que se hizo en Sant Jordi?

P: Jo he anat en totes. Per exemple la visita guiada per la Ulldecona medieval.
(no s'entén; el nen plora)
Hemos hecho pasteles. Hem fet comida de Sant Lluç.

P: Sí, participamos así en directo porque a mi me faltan mucho todas las fiestas de mi país y entonces hago todas las de aquí. Trato de participar.
(rialles)

M1: Decías... Qué explicabas?

P: Todas las fiestas de aquí, me encanta participar. Es que si no puedo participar o hacer pastel es porque no puedo con la niña. No podemos perder ninguna. Vivimos muy cerca de la calle mayor y mi niña si oye las campanas me dice: "Oye mamá, ¿es fiesta? ¡Y nosotros no estamos allí!" Y grita. Tienes que participar en todas no puedes faltar en una. Es una forma de hacerte con la gente del país.
(la nena plora)

P: Se nota que son las fiestas como en nuestro país por el ambiente. Los niños por navidad van casa por casa i cantan. Es muy bonito.
Y les dan juguetes o bombones o algo así.

P: Son cosas que extrañan.

P: Este año al venir aquí –no me olvido nunca- me fui con mi hija con los vecinos al pantano. Entonces en una casa que tenían un poco de salchicha de mi país y, claro, pidió, y así marchaba a la calle comiendo. Si la vieras dirías que no ha comido nunca en su vida. Y pequeñita, pequeñita...

M1: Y son cosas que a vosotras os faltan aquí?

P: Un poquito, sí.

M1: ¿Y no habéis pensado entre vosotros organizar cosas similares?

P: Es que tenemos... Somos muy pocas que nos podemos reunir. Cada uno va a su casa con su familia correspondiente. No somos muy unidos, la verdad.

P: Cada día (no s'entén)

P: Hemos tenido la fiesta de San Lluç que hemos preparado comida. Hemos salido unos cuantos.

P: No es mucha cosa pero bueno...

P: Todo el mundo le dice que le fala mucho y todo el mundo de mi país dice igual. Pero cuando quieres hacer algo todo el mundo dice: el tiempo... Claro, por comodidad. Por comodidad y digamos tiempo. Y yo entiendo que la mayoría trabajan y es bastante duro. No puedes pedirle más.

M1: Y en las salidas os fue bien?

P: Sí. He conocido muchas cosas que yo no sabía. Pasaba todo el día delante de las casas y ni sabía como era aquella casa. Y claro que estando cerrado nunca nos lo habían enseñado.

M1: Por qué la vuestra manera de conocer Ulldecona es simplemente que como vais viviendo aquí y lo vaís conociendo? O habéis hecho alguna coas más para conocer Ulldecona? No? Ha estado viviendo aquí y ya está?

P: Sí.

M1: I vosaltres amb l'escola heu fet alguna cosa, o no?

P: Sí de coses hem fet moltes (riures)

M1: El què s'ha de fer, no?

P: Sí, més o menys el que s'ha de fer...

M2 Però de sortides n'heu fet per Ulldecona o pels voltants?

P: Home, per Ulldecona sí que n'hem fet: per la biblioteca, a castell i per allí.

M2 I a les activitats que ha fet ta mare o d'altres del curs també us hi heu apuntat?

P: No. Per saber parlar no.

M2 No, per parlar no, per conèixer l'entorn. Heu fet excursions amb el col·legi i ja us coneixeu l'entorn, tot això ja ho porteu bé.

P: És que teníem un mestre molt bo.

M1: I a vosatres us passa el mateix que la teva mare que trobeu a faltar algunes festes d'allà o algunes de les seves costums?

P: (dubten) Sí...

M1: Sí?

P: Sí, està clar. És que si anem allà la tradició és d'una altra manera i aquí hi ha uns altres costums unes altres festes.

P: Ellos también de pequeños han cantado la noche de navidad. Y ahora hace poco tiempo les daban dinero. (no s'entén) Pero cuando los veías así contentos con el dinerito que han ganado ellos... por solo cantar. No aquí también yo hace dos años y medio(no s'entén). Se llaman XX estas canciones.

P: Nosotros vamos cada año allí a cantar a los amigos y de todo. Pero nos vamos cada año el 24 a la noche nos vamos a los amigos.

P: La gente piensa que así es el costumbre en la casa quien recibe muchos cantantes en la noche de navidad le va muy bien y que le dicen cosas muy bonitas a la gente de la casa. Y la gente de la casa y todo y los tienes a casa a recibirlos.
(la nena parla)

M1: Se lo está pasando muy bien (en referència a la nena) ¿Y qué es lo que os gusta más en comparación con vuestro país? ¿Hay alguna cosas que digas: esta cosa aquí... me ha gustado que por ejemplo allí no pasaba?

P: Aquí hi ha moltes però que moltes festes. Allí n'hi ha algunes quantes però és que aquí anar a l'insti és algo guai.

P: Las fiestas de Pasqua. Aquí se celebran mucho más que en mi país. En mi país también se celebran pero aquí se da mucho más Pasqua y se significa diferente. A mi me gusta mucho más que en mi país. En mi país también hacemos lo del huevo rojo y si que me encantan pero aquí más.

M1: I a vosaltres el fet de què hi hagi més festes us agrada més, no? (riures) I a part de les festes hi ha altres coses que us agradin de viure aquí?

P: Tenim el mar aprop. Podem anar a la platja.

M1: I hi ha alguna altra cosa que vosaltres diríeu: això m'agrada molt?

P: Windsurfista, vamos!

P: A mi m'agrada molt perquè vivo aquí i tinc tot aquí. Yo en Rumania no tengo nada, nada de nada.

M1: I alguna cosa que no us agradi de viure, de les costums d'aquí? O de la gent?

P: Una mica racistes. Tots diuen que no són racistes i no sé què, però sí.

P: Hay de todo, hay de todo. En cualquier sitio que vas hay de todo.

P: Tu sabes a lo que has venido aquí y sabes lo que hay.

M2: Són tancats amb vosaltres?

P: Una mica sí.

(parlen alhora)

P: Sí que hay personas que si que te tratan bien. Yo solo quiero una cosa i digo que si respeto a la gente espero que ellas me respeten también. Y hay personas que siento que me respetan y que me hablan bien y que se rien conmigo... y todas esas cosas. Y entonces sí que puedes vivir. Si no, no podrías vivir.

M1: ¿Y pensáis que hay alguna actividad que decis pues a mi me gustaría que me ensañaran no sé qué que montaran alguna otra cosa y que me enseñaran no sé que o a mi me gustaria que se hiciera una fiesta de esta manera? Pensáis que hay alguna cosa que...?

P: Sabes que me gustaría a mi? Me gustaría que alguien me enseñara a bailar el paso doble. (riures)

P: Ya hay cursos para bailar pero no hay paso doble. Hay para... como se llama, que queria apuntar a la niña... Para sevillanas y para, que no me sale...

M1: Flamenco?

P: El flamenco sí. Quería apuntar a mi niña que le encanta bailar.

(la nena plora; no s'entenen)

M1: I algun curso que, no sé, tendríais interés en aprender algo que no sea catalán, por ejemplo informática?

P: Oh! Eso sí. Pero es que no nos da tiempo. Tenemos que aprender el idioma o aprender otra cosa, no nos da tiempo. En verano (gesticula com sí encara fos possible) però en invierno (gesticula dient no amb el cap).

P: Pero ellos sí que se quedan cerrados, no tienen ni una discoteca, tienen que ir a Vinaròs, tienen que ir a Amposta... es que se quejan mucho, no solo ellos, sino que también la gente de aquí.

P: Y para nosotros también. Tenemos lo de los abuelos o miras la tele un poquito. Como que tampoco no nos da tiempo...

M1: Habéis oído hablar dels voluntaris lingüístics?

P: No, no.

M2 No us sona gens el programa dels voluntaris lingüístics?

M1: Heu vist TV3 alguna vegada?

P: És clar!

M1: La sèrie que fan de Vent del Pla? Que la fan dilluns i dimarts a la nit. Que es d'un poble...

P: El cor de la ciutat, de la primera no ho sé.

M2 Vent del Pla no us sona?

P: No, estava dormit o algo.

M2 Ho fan tard. A quian hora ho fan?

M1: A les deu a així. No, ho dic perquè... (parlen alhora)

És una cosa que s'està fent a molts llocs de Catalunya. És una cosa que se'n diu els voluntaris lingüístics (la nena crida molt) És que ella té molta opinió, tiene mucho que decir ella. (riures) Lo que se hace es que una persona que es de fuera se apunta en el ayuntamiento o el qualquier otro sitio. Entonces hay personas catalanas que hacen de voluntario y se quedan algunos días a al semana algunas horas. Unas diez horas a la semana o así.

P: Es la única manera de aprender. Decimos hacer parejas...

M1: Parejas lingüísticas

P: Sí

M1: Aquí hay un sinónimo que yo no conocía. Qué os parecería esto?

P: Yo creo que estaria muy bien hablar con una persona de aquí. Tomar un café y hablar.

P: Para mi que estigui guapa. (riures)

M2 A vosaltres no us cal ja practicar! (riures)

P: Entonces creo que sí puedes practicar. Por lo menos una media hora a la semana.

M1: Creéis que sería mejor para vosotros que los cursos?

P: Yo pienso que sí.

P: Yo también. Se puede buscar una media hora para quedar y hablar.

P: Y desconectarte de todo.

M1: Os iria bien?

P: Sí, sí.

M1: Por que, los hijos no hacen de voluntarios, no?

P: No (riures)

M1: Bueno también seria una manera. No sé si tu vols afegir alguna cosa més?

M2: No, simplement si sabeu d'altres entitats o associacions del municipi o de la comarca que també facin alguns tipus de cursos o alguna altra cosa relacionada amb el català? Si heu trobat algun altre lloc o si esteu apuntats en alguna altra associació?

P: No aquí, en Ulldecona, solo hemos hecho este curso y es del Consell Comarcal. Pero han participado del Marroc, unas cuatro personas. De Moldavia i de Ucraïna.

M2 I aquesta gent que venia del Marroc estava en alguna associació, o simplement no?

P: No.

M2 O sigui que venen aquí i simplement fan aquest curs. Val, doncs ja està.

M1: Jo em queda només una coseta que volia saber. Sabíeu que a Ulldecona ja s'havia fet una campanya per sensibilitzar als ciutadans del tema de la gent de fora i tot això? Ho coneixíeu?

P: Alguna cosa em sona.

M1: Què us sona?

P: Sensibilitzar?

M1: Para dar información a los ciudadanos para que sepan que hay una comunidad que viene de fuera y para que de alguna manera hacerlos sentir más de aquí y para que podéis aprender al catalán. Lo conocíais esto?

P: Para la gente de aquí?

M1: Sí, dirigido para la gente de Ulldecona. No?

P: No, no.

M1: Només preguntar-vos, qué es lo mejor que habéis sacado de hacer los cursos y hacer actividades y todo eso? El hecho de aprender catalán?

P: Sí, hemos aprendido más. También aprender muchas más cosas de aquí.

M1: Y destacaríais alguna cosa que no os haya gustado?

P: No.

M1: Vale. Pues en principio ya hemos terminado. Solo deciros muchas gracias y a parte os hemos traído un regalito.

2.9. Lleida. 9 de febrer de 2006

Lloc: Centre cívic

Dia i hora: 9-2-2006 a les 17:00

Moderadors: Anna Torrijos(M1), Joan Solé (M2) i Marc Sangles (M3)

Participants: nou dones amb els següents perfils

- Participant 1 (P1): Andalusia. 26 anys. Fa 1 any i mig que és a Lleida. Té interès en presentar-se a unes oposicions; professionalment es decanta cap al món de l'ensenyament. La seva parella és catalana.
- Participant (P2): Argentina. De mitjana edat. És assalariada.
- Participant (P3): Colòmbia. De mitjana edat. Fa 4 anys que és a Lleida. És enginyera industrial. Casada amb un noi català.
- Participant (P4): Galícia. 22 anys. Fa 4 anys que és a Catalunya. Treballa en un geriàtric sense un horari fix. Parella catalana.
- Participant (P5): Lleidatana. De mitjana edat. Filla de pares andalusos. Membre de l'Associació de Veïns del Casc Antic i, des del 8 de febrer del 2006, de la casa d'Andalusia. Amiga de la noia andalusa. Havia treballat de recepcionista.
- Participant (P6): Peruana. 40 anys. Abans d'immigrar a Catalunya havia immigrat, amb la seva família, a Atlanta (EUA), on visqué nou anys. Membre de l'Associació Llatinoamericana. És administrativa. Té una filla de quatre anys. Casada amb un noi català. És qui parla més durant el grup de discussió.
- Participant (P7): Russa. D'aproximadament trenta anys. Fa 5 anys que és a Catalunya. Té una filla de dos anys. Casada amb un noi català.
- Participant (P8): Saragossana. D'una edat compresa entre els 25 i els 30 anys. Fa 1 any i mig que és a Lleida. Infermera.
- Participant (P9): Veneçolana. De mitjana edat. Fa 1 any que és a Lleida. Casada amb un noi català.

M2: ... Català, doncs, bueno, i alguna cosa castellà i tal, també l'entendem el castellà

M1: <Riu>

M2: Parleu com...

P8: Som castellans tots. <Riu>

M2: Bueno, intenteu parlar d'una manera que pugueu.

M1: Sí.

P4: <inintel·ligible> Català.

M2: Poc a poc, clar, i normal. Com si fóssiu un grup d'amics, com si estiguéssiu... Normal, com sempre. Nosaltres, intentarem parlar poc <fàtic = interrogació> i us anirem fent preguntes de tot <fàtic = interrogació>, una mica com funciona tot això.

M1: Val.

P1: Una pregunta, <inintel·ligible> pel treball?

M1: Ara ho anirem veient, és una mica el que us deia, tractarem temes de... Bueno, perquè, com que no sou nascuts a Catalunya, doncs per què veu venir, com convivia a Catalunya, i quins temes us preocupen més o menys, val. I com deia el M2, es tracta de què digueu la veritat de tot i les vostres opinions, siguin bones d'una cosa o siguin dolentes d'una cosa, val. El que es tracta és...

P1: És una mena d'estudi?

M1: Sí, sí, és un estudi.

M2: És un estudi, no una mena no, és un estudi.

M1: És un estudi, exacte.

M2: Un estudi que fem a set poblacions diferents de Catalunya, i una és Lleida.

M1: Sí.

M2: I també us preguntarem algunes algunes coses sobre la llengua, el català, el castellà...

M1: Sí.

M2: La vostra llengua... És a dir...

P8: Un estudi per a la Universitat?

M2: Sí, exactament, un estudi per a la Universitat, si sí.

M1: Exacte. Això és un estudi, i com deia el Joan, això és una metodologia que es diu *Grups de discussió* i que es tracta de posar vàries persones en debat i d'extreure la informació. Per què? Perquè a vegades es fan enquestes, val, i les enquestes et donen un número i et donen una dada, i tal persona opina això, i tal persona opina allò. Però no saps per què. I el que fem amb aquestes metodologies és saber el per què. Saber el perquè de les opinions i treure més informació que no pots treure amb un número. Saps?

P5: Anar directament al nucli de d'on està...

M1: Exacte.

M2: Exacte.

M1: Exacte. Llavors, igualment, igual que en una enquesta, aquí no es tracta de parlar de persones <fàtic = dubte>, tal opina això, i tal opina allò. Sinó que són persones anònimes. Vosaltres actueu com a ciutadans i com que ara viviu a Lleida pues actueu així i no es tracta del que opina la Paquita o el que opina l'Anna, entens?
<General> Sí.

P3: Una mostra.

M1: Exacte.

M2: Una mostra qualitativa.

P3: <fàtic = afirmació>

M2: Més que quantitativa, qualitativa.

P3: Qualitativa.

M1: Sí.

P1: Aquest estudi, va dirigit, normalment a la gent que porta poc temps aquí, no?

M1: En aquest cas, nosaltres ens dirigim...

P1: <inintel·ligible>

M1: Sí, bueno, a persones que no són nascudes a Catalunya, i que porteu cert temps aquí. Vull dir, és aquest estudi, <fàtic = afirmació>, però aquest tipus de metodologia s'aplica en altres estudis, vull dir que també es fa a vegades amb estudis d'opinió de diferents temes, vull dir no necessàriament s'aplica en això, vull dir que es fa en moltes coses.

P5: Jo per exemple, he nascut aquí a Lleida...

M1: Sí.

P5: Sóc de Lleida, però no he parlat... A casa parlo castellà perquè els meus pares són andalusos.

M1: <fàtic = afirmació>
<entra una altra participant>

M2: Hola.

M1: Hola.

M2: No no, no passa res.
msv Bon dia.

M1: Si sí, passa, passa.

M2: Aquí mateix.

P9: Puc passar?

M1: Sí, si sí.

M2: No no no no, és un estudi per a persones que la seva llengua inicial primera no és el català.

P8: No és...

P5: Vale.

M2: Hagin nascut aquí, hagin nascut al Marroc, hagin nascut a on sigui, no importa. Bona tarda.

P: Bona tarda, disculpeu.

M1: Bona tarda.

M2: Tranquil·la, que encara estàvem fent els prolegòmens, estàvem explicant.

M1: Explicant una miqueta.

M2: que això és un estudi...
ppp <fàtic = afirmació>

M2: que ens interessa saber la vostra opinió, sigui crítica, sincera, i que ens interessa saber el perquè de les coses, és a dir, com us heu sentit aquí Catalunya, el tema de la llengua o de les llengües <fàtic = informació>, són temes que anirem parlant poc a poc i... Si algú alguna cosa no la vol dir no us forçarem <fàtic = afirmació>, però us demanem el màxim de sinceritat, espontaneïtat... No passa res si dues o tres persones xarren, ja els direm poc a poc, intentarem, el Marc, que és la persona que després tot això d'aquí ho transcriurà...
msv <fàtic = afirmació>

M2: Haurà d'escriure el que hàgiu dit, no importa els vostres noms però sí que importa que entenguem el que diuen.
<Entra una altra participant a la sala>

M1: Exacte. Per això em referia que no, no passa res si en algun moment passa perquè això, qualsevol conversa és normal que passi, vull dir que a vegades passa molt sovint, i llavors us diré "espereu, espereu, espereu!". <Riu>.

P4: <Riu>

M1: I us avisem ara que us ho direm, val. I per això. Llavors, el primer que estaria bé que féssim és que ens presentéssim tots una miqueta, llavors <fàtic = dubte> si podeu dir el vostre nom, <fàtic = dubte>, on heu nascut, i també quina és la vostra llengua...

M2: Primera.

M1: D'origen, primera. I... Quant de temps sou a Catalunya... Una mica explicar-nos més o menys, val. Jo m'apuntaré amb un full el vostre nom. I l'apunto més que res perquè, com que, després ens dirigirem els uns als altres, i moltres ja us coneixeu, però nosaltres no ens recordarem dels vostres noms, així m'ho apuntaré en una forma de taula i podré saber a qui em vull dirigir cada vegada, i no hauré de dir: "tu!" o "tal!", saps... Val, bé, com ja us he dit, ell és el Marc...

M2: Ens presentem nosaltres primer?

M1: Sí, si sí. Comencem, va. Ell és el Marc, i...
msv Doncs, jo em dic Marc, tinc vint-i-tres anys, vaig néixer a Barberà del Vallès, que és un pob... Bé, és una ciutat a prop de Barcelona... I bé, estudio filologia catalana, i sóc aquí doncs com a becari, i bé, transcriuré aquest grup de discussió que fem avui.

M1: Molt bé. Jo ja us he dit, jo sóc l'Anna. I vaig néixer a Catalunya, però abans ja ho parlàvem una miqueta, <riu>, <fàtic = dubte>, tinc família andalusa perquè els meus pares, no, la meua mare en concret, no és nascuda a Catalunya. I bé, sóc sociòloga i he vingut aquí a fer aquest estudi. <Riu>

M2: Molt bé. Jo em dic Joan Solé, i... L'edat, mira, em fa una mica de vergonya dir-la...

<Tots> <Riu>

M2: Però bueno, us la diré...

P3: No, no no...

P4: No cal

M1: Jo no l'he dit <fàtic = afirmació>. <Riu>.

M2: Tinc cinquanta-anys.

P3: <fàtic = afirmació>, molt bé.

M2: És perquè digueu, <riu> "no ho sembles"...

<Tots> <Riu>.

M2: A les dones no us obliguem a dir l'edat, si no voleu <fàtic = afirmació>, podeu mentir una mica...

M1: Jo no la he dita <fàtic = afirmació>. <Riu>
msv És veritat, ara que ho dius...

M1: En tinc vint-i-set i els faig el dissabte, vint-i-set <Sic>.
msv En tens vint-i-sis.

M2: Treballo a l'Institut de Sociolingüística, i dirigeixo aquest estudi juntament amb l'Anna <fàtic = afirmació>. I jo vaig néixer a Oliana, que és un poble del Pirineu, a l'Alt Urgell i... Molt maco el poble, mala gent...

M1: <Riu>

M2: Però amb...

<Tots> Riu>

M2: No no, està bé. Molt bé. Endavant.

P6: Em dic Jaqueline Safata Ladaulo, vaig néixer al Perú, Sud Amèrica, Trujillo, tinc quaranta anys....

M2: Tampoc ho sembles! <Riu>

P6: I he vingut perquè m'he casat amb un català... L'amor.

<Tots> Riuen.

M2: Molt bé.

M1: <Riu>Molt bonic.

M2: Molt bé.

M1: Molt bé.

P6: He viscut, he viscut?...

M1: Sí.

P6: He viscut nou anys en Atlanta, perquè la primera vegada, la meva família immigro a Atlanta, primer. I després ara, jo estic sola amb el meu marit i la meva filla de quatre anys.

M1: <fàtic = afirmació>.

P7: Jo sóc Oxana, sóc russa, el meu idioma és rus, porto aquí cinc anys, farà cinc anys al Juliol... Ara cinc anys al juliol. Sí, també estic casada aquí, amb un català, tinc una filla. I ja està.

M1: Molt bé.

P4: Aver, me dic Fàtima, sóc gallega, tinc... <inintel·ligible> tinc vint-i-dos anys, <fàtic = dubte> Què más? La meva primera llengua és el gallec, no és el castellà, visc aquí en Catalunya fa quatre anys i...

M1: Molt bé. Ja està.

P3: Em dic Loseli, sóc Colombiana, tinc quatre anys d'estar a Catalunya, sóc ingenier industrial, trabajo aquí en Lleida, <fàtic = dubte>. He immigrat per treball.

M1: <fàtic = afirmació>.

P3: I...

P8: Jo em dic Glòria, sóc de Saragossa, vaig néixer a Saragossa, sóc manya, porto aquí un any i mig i... Sóc infermera.
msv Molt bé.

M1: Molt bé.

M2: Aahir el Saragossa va...

M1: Ens va donar una alegria <Riu>

M2: Ens va donar una alegria.

P3: Seis goles!

M2: Als del barça.

<Tots> <Riu>

P8: És veritat.

M1: Si sí.

P1: Bueno, pues jo sóc l'Estefania, tinc vint-i-sis anys, visc a Lleida fa un any i escaig, més o menys... Menys cinc mesos... I he vingut a Lleida perquè el meu xicot és lleidatà, i no tenia cap remei...

<Tots> <Riu>

P1: Que vindre aquí a Lleida, perquè vaig acabar la carrera i no tenia res, i ell sí, treballava aquí ja, pues, cap aquí!. Bé, molt bé.

P5: Jo he nascut aquí a Lleida, però a casa no parlo mai el català, parlo amb castellà, i me vaig apuntar al curset per aprendre la meua llengua que és la d'on he nascut i ja està.

M1: i M2: Molt bé.

P9: Em dic Diana, sóc Veneçolana, tinc un any... <fàtic = dubte> Tinc?

M1: <fàtic = afirmació>

P9: A Lleida, el meu marit és català, per aquest motiuestic...

M1: Aquí!

P9: Ara acà. <Riu>

M2: Molt bé, molt bé.

M1: Jo... Bueno, nosaltres parlarem català, però si vosaltres ja ho ha dit el Joan però vaja, si us és més còmode expressar-vos en castellà...

P3: Sí.

M1: Ho feu. De moment, una altra llengua no la dominem.

M2: O podeu barrejar...
<En general> Sí.

M2: Podeu...

M1: El que volgueu.

M2: L'important aquí, això no és una classe de català, és un estudi, i ens interessa ara la vostra opinió sincera <fàtic = afirmació>, i si us costa més, ho feu en castellà, i en català també, i barrejat també.
<En general> <Riu>

P1: Com surti.

M2: Exacte, com surti.

M1: Bé, una mica, els primers temes que volíem tractar era perquè havieu vingut aquí, i més o menys ens hem fet una idea, no, de perquè heu vingut aquí. I, l'únic que volíem saber ara al principi era si coneixíeu una mica de Catalunya abans de venir aquí.

<En general> No.

M1: Res de res, ningú havia sentit res?

P7: Jo no sabia què és Catalunya, jo he vingut a Espanya.

P3: Barcelona. Pero de Catalunya, no.

P6: Jo per el meu marit, abans, quan els primers vegades veíam em deia que existeix Catalunya.

P8: <a part amb l'Estefania> <inintel.ligible>

P6: Jo comentava amb la meva família que és espanyol. No, jo sóc català! I la meva família diu: "vol veure el teu passaport!".

M1: <fàtic = afirmació> <Riu>

P6: oh, yes. Jo dic no. OK. Jo sóc de Catalunya. Ja està.

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Però Catalunya no... No sabíamos que existia el catalán. Sabíamos que existía una lengua, pero como el gallego, cómo el basco.

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Però no sabíamos que Catalunya tenia mucha raíz, mucha història, la riqueza de esto ya desconocí pero, por él. Pero antes no, porque en America no lo conocen mucho.

M1: <fàtic = afirmació> Els altres esteu, les altres esteu d'acord?
<En general> Sí.

M2: Assentiu tothom, no?

M1: Sí.

P1: Bueno, però a nosaltres no.

P8: Los españoles sí.

M2: vosaltres sí.

M1: Sí.

M2: Vosaltres sí, evidentment. <Riu>

P8: <inintel·ligible>

M1: Però coneixieu de Catalunya, us va sorprendre quan va arribar aquí algun tema en especial, que vosaltres clar, vosaltres teníeu una idea feta, però potser que diguéssiu, penséssiu, a lo millor el tema de la llengua, no és parla tant o...

P8: Sí, jo me pensava que no tant, i me sorprèn que sí.

M1: Sí.

P1: Se sabia però...

P8: Aquí a Lleida tothom parla el català. Com un... Noventa percent de la gent, parla català.

P5: <inintel·ligible> El que passa per exemple és <inintel·ligible> no és res diferent perquè, jo sóc gallega, llavors la meua família és <inintel·ligible> d'un poble, se diu <inintel·ligible> és molt petit, més que <inintel·ligible> i ahí tot món parlava en gallec, i la meua família és tota gallega. Després vivim en una ciutat, la Corunya, però no me sorprèn re. Perquè la primera vegada que arribé aquí a Catalunya, arribé a Barcelona, no a Lleida, i sí que me sorprèn una cosa, és molt més fàcil per la gent aprendre català aquí, que no en Barcelona. A mi m'ha...

M2: <fàtic = afirmació>

P4: Barcelona, impossible.

P8: Però a Barcelona perquè la gent no parla tant, català.

P4: No no, però jo me informé <fàtic = dubte> recorrit molts llocs, i en un, solament, una vegada,

P8: A perquè a la hora <inintel·ligible>.

P4: I fui, però era d'ortografia, i jo deia, però ortografia, jo no sé com s'escriu re. I como vol fer? A, pues és l'únic. Perquè aquí la gent parla, ja sap català parlat, no sap escriure.

M2: <fàtic = afirmació>

P4: I en Lleida, en canvi, per la primera vegada, plaf, quando yo he fer no, el català perquè antes no podia, és molt fàcil.

M1: <fàtic = afirmació>

P4: Aquí molta més gent parlant en catalanisme, molt més fàcil, i per mi el ser de Lleida, no és distint ni res, és lo mateix.

P6: Per trobar feina, és més difícil per nosaltres si no parlar, parlar?

P4: Sí.

P3: Parlamos, hablamos català!

P8: Per tothom <fàtic = afirmació>.

M2: Parlem.

P8: Per vosaltres, i per nosaltres <fàtic = afirmació>.

P3: Perquè si no parles i escrius bé, no pots...

M1: Trobar feina.

P6: Quan jo he anat a buscar feina, he trobat per el meu anglès, el meu anglès, però per el meu català no, perquè, sóc administradora de carrera, i he treballat como administrador, una empresa de compravenda de cotxes, per el anglès és el que me favoreix, però el català... Per això, que estic estudiant més.

M1: Clar.

M2: <fàtic = afirmació>.

M1: I quina opinió teniu del català, com a llengua?

P1: És un dret, no, que hi ha aquí a Catalunya.

M1: <fàtic = afirmació>

P1: No?

M1: I, què us semb...

M2: I, què volies dir? Perdona.

M1: Depèn, <riu> del que <intel·ligible>

P1: Està bé, o no? És un dret, como un altre!

M1: Sí.

M2: Si sí.

P1: És que és, no ho sé.

M1: I quina opinió teniu, que a Catalunya es parlin dues llengües, que convisquin dues llengües?

P8: Bueno, me sembla bé que se parlin les dues llengües, però que te exijan tanto per trobar feina...

P3: Sí.

P8: Un nivell C? Em sembla massa.

P3: Sí.

P8: Penso que el equilibrio, no los extremos, y que se están poniendo los extremos, en Catalunya.

M1: <fàtic = afirmació>

P8: Bueno, ni en los tiempos de Franco, que sólo se parlava castellano, ni ahora que molta gent, pues por la escola no sabe hablar correctamente ni escribir el castellano...

P6: Ni el català.

P8: Y estamos en España, i eso tampoco em sembla bé.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: Penseu més o menys el mateix?

P7: No, a mi em sembla molt bé.

M2: A tu et sembla bé.

M1: Sí.

P7: Perquè, no sé, jo sóc russa, i he viscut a l'època de la Unió Soviètica, i sé que passava als ex-repúbliques soviètiques i una mica, una cosa me sembla, sí, i ara em sembla molt bé que la gent d'ahí parle el seu idioma i estudiï el seu idioma perquè té dret per, no...

P8: Sí, a mi eso me parece bien, eso me sembla bé, però les dos idiomes.

P7: Sí, però estudies perquè aquí les dues...

P8: Poden ser les dues, les dos bien, o més o menys bé, me sembla a mi <fàtic = afirmació>.

P7: Me sembla bé que ara... Estiguin estudiant més.

P8: Que hi hagi una miqueta de cultura.

P1: Abans, a la nostra classe, hi havia gent que portava un any, més o menys aquí, a Catalunya, i que no sabien que eren de Ucraïna o de <inintel·ligible> i no sabien que era el català ni el castellà, i tenien que començar amb les dues llengües a la vegada, no?

M1: <fàtic = afirmació>

P1: I ho trobava com... No ho sé.

M2: Quina classe era? Classes de?

P1: De bàsic. De català bàsic.

M2: Sí. Però d'adults, no classes de...

P1: Sí.

M2: Clar.

P1: Home, jo tinc el castellà.

P7: Jo he conegut molta gent que arribaven aquí i començaven... Arribaven de països estrangers, que arribaven i començaven a estudiar, a aprendre català, no aprendre castellà perquè, si vénen a treballar aquí, per exemple la Federació d'Hostaleria d'aquí, de Lleida, té una escola...

M2: <fàtic = afirmació>

P7: No sé com... No sé exactament com...

M2: És igual.

P7: <Riu> Tenen una escola de hostaleria en Bulgària.

M2: Bulgària.

P7: I llavors la gent, els aprenents d'allí, vénen a fer pràctiques aquí, a Catalunya. I, és clar, si van a treballar a un lloc on tothom parla català, i només pensen estar aquí tres mesos, de què li serveix aprendre castellà ara? No.

P8: <fàtic = afirmació>

P7: No. El que necessiten és aprendre català.

P3: <inintel·ligible>

P7: Si treballa aquí, si el cap li parla català,

P8: Català.

P7: El seu company li parla català...

P3: Eso és relativo porque en la hostelería, la mayoría no hablan catalán...

P7: No, jo només dic això que...

P3: Te encuentras con más frecuencia castellanos, que catalán.

P1: Sí, però quan surtes al carrer te trobes gent de...

P5: De tot.

P1: parle castellà, en català...

P3: Sí.

P6: Jo tengo una preocupació.

P1: No és només a la feina, no ho sé.

P6: Tengo la, mi pequeña, que tiene cuatro años, y yo pienso, no, yo digo, si es que hace una convocatòria para la Universidad, para los catedráticos de la Universidad, en que se les <inintel·ligible> Cuando se le hacen las pruebas <inintel·ligible> en catalán, es que esa es mi pregunta porqué, si ella no va a aprender bien el castellano y solamente va a aprender catalán hasta en segon grado es que...

P3: No no, aprenderà de todo.

P5: Aprenderá <inintel·ligible>

P1: Al col·legi se'ls ensenya castellà, també.

P6: A mi me gustaría que ella aprenda...

P3: Todas las lenguas, igual.

P8: Porque el castellano también.

P6: Sí, ni una menos, ni una más.

P8: És que tiene que ser así.

P6: Porqué són de aquí. Mi hija tiene cuatro años...

P1: És que surts de Catalunya i no te parlaran en català.

P6: Jo respeto vuestra cultura, yo soy muy abierta, a mi me gusta, mientras más aprender, mejor. Però mi problema, que yo pienso, es que el momento que aquí hacer un posgrado, que vaya a Madrid, en la Complutense o... Si es que todo tendrá que hacer en catalán? Tendrá que quedar solamente catalán?
<Un mòbil sona>

M1: No, però

P3: Bilingüe...

P5: És el cinquanta percent. Cinquanta percent català i cinquanta percent castellà.

P6: El castellà tendré que hacerlo yo, porque escucho mamás, compañeras mías, que me dicen, però si mi hijo no escribe bien el castellano, no sabe leer. No no, pero tengo amigas que tienen de dos, de doce, catorze.

P8: <a part> <inintel·ligible> No parlen...

M1: <fàtic = afirmació> I, alguna de vosaltres té fills, o no?

P7: Sí.

P6: Yo!

M1: I ara mateix, tu penses que no està aprenent bé les dues llengües, o no?

P6: No, aquesta parla molt bé el català, millor que yo.

M1: Però el castellà?

P6: El castellà, no. Una mica. Perquè yo parlo anglès amb la meva casa, amb el meu marit, amb la meva filla. Clar, té tot el temps per

M1: <fàtic = afirmació>

P6: <Inintel·ligible> Però a mi sí.

M1: Perquè aprengui.

P6: Per més entendre, què parla. Perquè aquesta filla meva parla més català.

P7: La meva és molt petita encara, té dos anys

P8: <a part> inintel·ligible.

P7: Comença a parlar català i anglès perquè va a una guarderia anglesa. Rus, li parlo una mica...

M1: <Riu>

P3: <inintel·ligible>

P7: <inintel·ligible>

P1: Jo ho trobo molt bé.

P5: Jo també.

P1: Que es parlin dues llengües a l'hora.

M2: I en què parleu amb la vostra parella?

P8: <a part> inintel·ligible.

P3: <a part> inintel·ligible.

P7: Ara català, perquè practico.

P9: El meu marit no me parla català.

P3: El mío tampoco.

P9: I és català català, però me parla en castellà.
msv I li has dit alguna vegada, parla...

P9: Sí, a vegades però canvia a castellà...

P5: S'ha acostumat així.

P6: <inintel·ligible>

M2: A tu?

P6: No, al meu marit.

P9: El trata, però...

P6: És per això que jo parlo anglès amb aquest perquè no... Si ell no vol parlar amb mi català, jo hablo amb ell.

M1: I amb la teva filla anglès?

P6: Sí. Sí, el televisor, en català, també.

P3: Jo opino que és aprendre les dos, al mismo nivel, porque por lo menos, yo estudio y trabajo, y són catalanes todos, excepto yo. Y yo hablo castellano. Y yo los entiendo porque he ido aprendiendo, y claro, cuando ellos les toca hablar a Madrid o a fuera de Catalunya, les cuesta demasiado, redactar una carta en castellano les cuesta demasiado. Y muchos de ellos tienen nivel de... O sea, són profesionales, y no les debería costar. Y te encuentras que tienes que hablar las dos lenguas, no vengas con cuentos que una más que otras. Las dos porque trabajan en un medio donde las dos són importantes.

P8: Sí.

P3: Así de sencillo.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Para ser competitivo tienes que ser multilingüe.

P8: <inintel·ligible>

P3: Ya no somos competitivos con el español y el catalán, tenemos que aprender inglés... Ahora si no sabemos castellano también...

M1: I què es parla? A Lleida, què és parla normalment?

<Tots> Català.

M1: A tot arreu?

P6: Jo tracto de parlar català. Perquè és una vergonya que jo parles català, i persones de aquí que no parlen català.

P3: Exacto.

P5: <inintel·ligible>

P6: No me parlen català perquè com la meva fesonomia és sud-americana, parla castellà, i jo dic, per què no me parles català <inintel·ligible> he de practicar a tot arreu. <fàtic = exclamació> Però tu parles català? Clar, però jo visc a Lleida!
<Al fons> Inintel·ligible.

M1: Digueu, digueu, que no us sentíem <riu>.

P3: Sí, a mi al trabajo por lo menos a mi me exigen nivel C de català, i lo he ido aprendiendo. Però claro, cuando te encuentras...

M2: No diguis la empresa, si no vols, però quin tipu de feina és?

<Tots> <Riu>

P3: Ingenieroil.

M2: Ingenieroil.

P3: Y ellos saben perfectamente que yo hablarà castellano, però claro, cuando te han dicho no, el contrato te lo haré <inintel·ligible> Però hablaràs català? Claro, yo diré que sí, porque yo igual estaba estudiandolo ya desde antes. És una empresa de tipo social, pero que trabaja personas con minusvalías psíquicas y físicas. Pero tienen una microempresa donde es donde entré yo a trabajar en parte. Y todos los chicos, a ver, la mayoría de los chicos hablan castellano. Pero los jefes, a nivel administrativo ya es todo en catalán, todo todo.

M1: <fàtic = afirmació>.

P3: Y yo he aprendido porque me toca hacer cartas en catalán, copiándomelas de ellas, y ellos, copiandolas de mi en castellano, y así nos vamos copiando...

M1: I creieu que es parla a tot arreu, català, o hi han...

P6: En Lleida, sí.

P3: En Lleida, sí.

M1: I amb vosaltres...

P3: A Barcelona no.

P1: La gent gran em sembla que no tant.

M2: La gent gran no tant?

P1: No, perquè quan pujo a l'autobús, hi ha molta gent que parla en castellà, però d'andalús així o d'extremadura... Se ve que han immigrat molta gent aquí, no sé.

M1: Sí.

P1: És una mica estrany, no sé. Quan vaig a Girona...

M2: Sí.

P1: Me trobo gent que parla més tancat.

M1: Sí.

P4: Jo he treballat en geriàtrics, no sé com se diu en català...

M2: Geriàtrics.

P4: I la gent tota en català. La gent que ha nascut en Lleida o...

M1: Sí.

P6: S'ha triplicat no, en proporció, que diuen...

P4: tota tota, ni una paraula de castellà. Tot català. Ni una, res. <fàtic = dubte>. I la gent que és... Anirà o no sé com ho dius, extremeños, gallegos, andaluces, eses no. Perquè et dóna la sensació que no se han volgut integrar. Me da la sensación.

M1: Ha parat. Feia sorolls. <La gravadora>

P6: Yo conozco mucha gente que habla castellano aquí.

P4: Sí, però normalment és gent d'altres llocs.

M1: I vosaltres?

P6: No, jo tracte de... Jo sóc un radiodifusor de català, no? <Riu>

M1: Per què ella deia abans que, per la seva fisonomia, doncs se li dirigien en castellà, i li parlaven en castellà, a vosaltres us passa el mateix?

P1: És curiós el xip aquest que teniu vosaltres, és un don eh.

P8: a mi <inintel·ligible>

P1: T'estic parlant a tu en català, i ara t'estic mirant a ti i canvio al castellà.

M1: Sí.

P1: I torno a mirar-te a ti, i així, el català, i així. Em sembla que vam dir que era una de les úniques llengües del món, no? No, una... <fàtic = dubte>. Una Comunidad Autònoma... No, Comunitat Autònoma....

M2: És igual, país!

P1: Sí, el únic lloc del món on es podia fer això, parlar dues llengües a ...

P5: A la vegada.

M2: Simultàniament.

P1: És curiós.

M1: Sí. Però vosaltres... Digues...

P6: Disculpeu, però jo sento que algunes persones parlen mal el català.

M1: Sí.

M2: <fàtic = afirmació>

P6: I jo penso, <fàtic = exclamació>. Penso que estic aprenent malament el català. És possible que no sap escriure.

M1: Sí.

M2: Sì.

P7: No, però és col·loquial.

P8: <inintel·ligible> Eso les pasa con el castellano.

P4: Però això crec que és normal perquè abans, no se podia parlar en català. A llavors la gent, <fàtic = dubte>, se parlava de generació en generació. Passa lo mateix en Galícia, és todo barrejat. El gallec que està posant ahora, a la meva no li diguis que és un *coello*. Em diria "què dius?" He de dir *Conexo*.

P8: Pero porque no han tenido tanto acceso a la cultura!

P4: Ja.

P8: Com nosaltres.

P4: Però és el mateix. No és que la gent no s'hagi preocupat, és la gent major que a lo millor nunca han anat a una escola, o han estudiat...

P8: Clar.

P4: Ni res, entonces jo, lo comprenc.

P3: El problema que tenen aquí, es que cuando nos veen a nosotros nos hablan en castellano.

<En general> Sí.

P3: Ja, y te esfuerzas tu en hablar catalán, y te hablan castellano entonces...

P5: Jo quan treballava de recepcionista a l'IMT, em passava a mi, que ve molta gent immigrant, i sempre me passava. Amb ells parlava en castellà perquè m'entenguessin millor, no?

M1: Sí.

P5: Sempre.

M1: Sí, que tu ho feies això.

P5: sempre. Però més que res, per facilitar-li a ells...

P6: a mi... Perdó <Perquè algú més volia parlar> Us explicaré una anècdota. Entré a una panadería y cogí un periódico, y la señorita me dijo: "no porque tu no sabes català!", y yo salía de classes de català, fue el segundo año que vivía aquí. Y dije "yo estic estudiant el català, i he de practicar, perquè he de llegir!" "Tu saps el català?" "Clar!", i ya está, lo cogí i me lo llevé.

P6: Jo estic fent unes pràctiques en una empresa, i la noia, una de les noies, no penso que me lo va dir malament, no, però jo eso, estic habituada al ús de l'ordinador. I se viene, se acerca a mí...

M2: S'atansa

P6: Y me dice: en tu país hi ha ordinadors?

<Tots> <Riu>

P6: Sí, però, o sea...

M2: La ignorància és molt atrevida..

P6: Sí, sí.

P3: No, eso sí. A veces piensan unas cosas, de nuestros países...

P6: Sí.

P4: Jo una vegada he anat a Uruguai, i a mi m'han preguntat si sabia lo que era un iogurt. Vale.

P3: Hombre, pero tampoco te lo dijeron <inintel·ligible> la expresión era diferente.

P4: No, és en tot, perquè no tot el món coneix tots els llocs.

P1: Sí, hi ha gent que no ha viatjado, i no sap...

P6: La leche cortada sí la conoce. La leche cortada de <inintel·ligible> no conocemos el nombre yogur, pero conocemos lo que és naturalmente.

P3: <fàtic = afirmació>

P6: No con conservantes ni preservantes, pero lo conocemos.

P4: No, però a mi me sorprèn molt que una persona...

P6: No, però aquí me han sorprendido muchas cosas <riu>

P3: Perjuicios.

P6: Me acerco al mostrador y la señorita me dice, yo le digo, "bona tarda", "buenos días". Me dice, "va a inscribir-se a limpieza?" Y le digo "no..."

P3: Sí, siempre.

P6: Tengo una cita para administrador porque soy bilingüe. <fàtic = exclamació> disculpe, y mando que me atienda una señorita de color. Esas cosas...

P3: Cuando veen que eres de color... O negra, porque es la verdad.

P6: Era la primera vez que...

P3: A mi país hay blancos y negros, hay de todos.

P6: Pero es que yo, nunca me había sentido tan... Me daba ganas de coger mis cosas i irme.

P5: Això és la ignorància.

P6: Però cómo había hecho la entrevista, ya estaba.

P3: Y dentro de poco aquí, habrá catalanes negros.

M2: Sí. No no...

<En general> Ja ay!

M2: Molts!

M1: Sí, molts.

M2: No, nosaltres venim, hem fet un grup a Banyoles, i tots A Banyoles, els nois, els nens eren... Negres.

P3: A mi no me gusta que me digan eres de color. Negro.

<Asentiment assentiment>

P9: Negra o negrita, cariñosamente <riu>

P6: Disculpe. Però en América, en Estados Unidos, tu sabes que Atlanta <inintel·ligible>, pero pobre de ti que les digas que són negros, tu no puedes decir *black men*, entonces tienes que decir de color, y aquí es al contrario.

<En general, discussió, tots parlen a l'hora>

M2: <inintel·ligible> Racista...

M1: Si sí.

M2: Persones.

P3: Somos multicolori. Maria <inintel·ligible>, Patrícia <inintel·ligible>.

P6: Pero yo he escuchado a la gente catalana, nacida aquí, pero no catalanohablantes, que les cambiò el sistema, y tienen unos problemas para encontrar trabajo porque no han hecho el C de català... Y reniegan... Pero ni para nosotros, ni para vosotros.

P3: Para vosotros.

P6: Tenemos que ir a fregar, pues que vamos a hacer.

M1: <fàtic = afirmació>. I penseu que es pot viure a Lleida sense saber català?

P5: Sí.

<En general, afirmació>

P8: Però si no saps...

M1: El teu cas <riu>

P6: Pero si pretendes trabajar en algun momento, es preferible que te integres totalmente.

P3: Claro.

<Assentiment general>

P6: Y que respetes su cultura y que la compartas. Porque cuando viajas otra vez, la sientes.

P5: Clar.

P6: A mi m'ha passat amb el meu marit, de Vic, "Jordi, estranyo molt Catalunya", en el avió. I una altra pareja me dice, "ay, de dónde són, nosotros somos de Barcelona!", "yo soy de Lleida!".

M2: <Riu>

P6: Y hablando català, el nostre català, amb la meva filla i tot i... Se sentía este cariño, justo cuando te estabas alejando.

P5: Sí.

M1: I en el vostre cas, concretament, per quin motiu veu voler aprendre català?

P1: Com?

M1: Per què veu voler aprendre català? O sigui... Com...

P8: Perquè te lo exigen por el trabajo.

P3: Per la feina.

P4: Jo diferent. Per la meva mentalitat és distinta.

P3: Sí... <En una conversa a part>

P4: Si algú fossi a Galícia, me agradaria que aprengué Gallec. Lo que fossi, una mica más, lo que fossi. A llavors, cuando he arribat aquí a Catalunya, lo primer que he fet en Barcelona, és anar a algun lloc que me ensenyés algo, una mica, el que fos, en català. Ahora ja no, ahora és una mica diferent. Perquè per el treball me agradaria tenir-lo, també. <fàtic = dubte> És como si canviés. No és que l'anterior no fossi verdad, pero es como si fossi a canviar. A medida que tu vas a integrandote más, es más como una necesidad que no como un placer o altra cosa.

M2: <fàtic = afirmació>.

M1: <fàtic = afirmació>

P1: Per oposicions, necessito el C. Sóc <inintel·ligible> i necessito el C.

P6: Jo lo aprendo porque es un reto para mi. Y para que la meva filla demà no parle a mi i jo pot ajudar a l'escola, amb el treball... Amb la gent, perquè no vull trobar-me estranya, al contrari. <Inintel·ligible> tinc, amb la meva fisonomia, però ara sóc espanyola!

M1: <Riu>

M2: Molt bé.

P5: Jo al principi per el treball, també. Després, poc a poc... Clar, jo abans no li donava importància, a la llengua catalana. Però ara cada vegada li dono més importància. Abans no... Com amb el castellà tenia prou, pues, però cada vegada m'agrada més la llengua, lo que és la història de la... També, està molt, no sé.

M1: <fàtic = afirmació>

P5: He anat coneixent lo que és el català i tot, de què, darrera de tot... I, cada vegada m'agrada més.

P1: Això sí que és veritat, amb el temps, te va agradant.

P8: Sí. Amb el temps, te vas integrant, t'agrada.

P1: Te vas ficant dintre... Coneixes a la gent...

P3: Però és una mica difícil.

P8: Molt! Difícil.

P3: Yo comencé, cuando he venido aquí, siempre estaba en Catalunya. Y vivia, antes en Anglesola, allí no te hablaban castellano nunca, era un pueblo muy pequeño, y todos son catalanes, y ni la gente joven ni la mayor te hablará castellano. Y, cuidaba una abuela, y la abuela no sabía hablar castellano. Y esto me exigió a aprenderlo con ella. Y después ya me... Yo misma me apunté a estudiarlo.

M1: <fàtic = afirmació>

P3: Cuando podía pues me iba... Y me gusta. Me agrada, no. Ahora, me lo exigen, y me gusta menos porque me lo exigen, però en el fondo me ha gustado <riu>.

M1: <Riu>

P7: És que sí. Yo...

M1: Si sí.

P7: Yo, una vegada he sentit una frase, em sembla que per la tele, que hi ha dos tipus de immigrants, un tipus que tota la vida siguin sem... Immigrants. I un altre, que deixen de ser-lo molt fàcil i molt gran.

P3: <inintel·ligible>

P7: Jo vull deixar-ho! <Riu> De ser. Sí, per motius personals, i perquè ara visc aquí, i que jo crec que ara és el meu país, que la meva família és aquí, la meva filla és d'aquí... Sí.

M2: M'esteu, m'estic emocionant <fàtic = exclamació>.

M1: Sí, jo també. <Riu>

M2: Ara no puc deixar de ser estudiós i... M'estic emocionant perquè el que dieu són coses molt maques i molt sentides.
<En general> <Riu> <fàtic = afirmació>

M1: Sí, la veritat és que sí. <Riu>

M2: És veritat, si sí.

M1: Si sí, no no, m'està passant el mateix.

M2: Sí no?

M1: Sí.

M2: Una altra cosa és que després tu... No, a més a més el tema de la immigració... Vosaltres us sentiu, tu... Et sents espanyola, ets espanyola, nacionalment?

P3: Sí.

M2: I això que has dit és d'un sentit comú global, no. Perquè una manera de sentir-se espanyol és ser català. Alguns només català, els altres català, els altres més espanyol... Hi ha moltes maneres, no?

P9: Bueno, jo no.

M2: O veneçolana.

P9: Venezolana, jo creo que moriré siendo venezolana. Que por motivos de convivència, me adapte, y haga las cosas como se hacen acá, lógicamente, però... Si me pondré a escoger, me quedo con mi nacionalidad.

M2: Vale, no no...

P6: <inintel·ligible> Pero hay una cosa muy importante, que tu quizá no conozcas todavía, cuando tu tengas una hija y te diga "mare, mare, puja!"

P3: Ah, ya és otra cosa <inintel·ligible>

P6: Y se lo diga a su abuela, que no sabe català, este momento vas a sentir que realmente eres catalana por tu hija, por tu família...

P1: No, però <inintel·ligible>

P6: <inintel·ligible> Te da una querencia esta tierra, la lengua... A la hija que tienes, no puedes decir que no.

P1: <conversa a part> no sé.

P3: Mira, no voy a hablar catalán ni nada. Tengo una hermana viviendo a Itàlia, que tiene casi veinte años allá, habla italiano muy bien y todo lo demás. El hijo no quiere aprender español porque el dice que es italiano, y nació en venezuela y se lo trajeron para acá.

P6: Claro. Es que no se pueden perder las raíces.

P3: Yo mi hijo siempre aprenderá a hablar castellano y verá colombia cómo su segunda pátria. <Inintel·ligible> nacerá aquí, porque todavía no ha nacido, no sé, però yo siempre le enseñaré que Colombia es para él como tiene que ser España o Catalunya. Nada más.

<En general> <fàtic = afirmació>

M2: No no, jo no estava dient que hi havia una manera. Hi ha tantes maneres com persones, és això el que estava dient.

<Tots> <fàtic = afirmació>

M2: Això el que estava dient. Cadascú es sentia d'una manera diferent.

P3: Sí.

M2: I que totes són compatibles. Un serà la filla, l'altre dobla, l'altre la triple, l'altre la...

<Tots> <fàtic = afirmació>

M2: I aquest respecte cada vegada passarà més. I ja callo <fàtic = exclamació>

P3: No no, pero que se vive muy bien aquí y todo.

P8: Bueno, yo esto no... <Riu>

<Tots> <Riure>

P1: La boira.

P5: La boira.

P3: Sería bueno desintoxicarse, como digo yo, en invierno me voy para allá para desintoxicarme.

P6: No, pero hay una cosa que demuestra lo hermoso que es este país, porque la gente americana de todos los lugares ahorramos todo el año para venir un mesesito de vacaciones, o quinze días. Entonces hay gente que me dice "ay, pero Lleida es feo". No no...

P1: No!

P6: Lo que passa es que no valoran lo que tienen. Es la comida, la calidad de vida, el meu marit es funcionari i fins a les tres de la tarda, res més no treball.

<Algú entra per la porta>

P6: Aquesta no pot encontrar, trobar, en cap altre lloc, perquè és una meravella.

P3: Sí.

M1: <fàtic = afirmació>

P6: La meva família diu "però on et trobes?" I jo, "en el cielo!". Dic. <fàtic = afirmació>.

M1: <fàtic = afirmació>. Molt bé.

P4: <fàtic = Dubte>. No sé si alguna vegada ho heu escoltat, se diu "uno no es de donde nace, sino de donde paca". Aver, jo nunca, mai, renegaré del meu origen.

P3: Claro.

P4: Nunca. Pero el sentir-me bé en altre lloc, no significa que no me integrés, que no considerés la meva terra igualment. Pero la meva terra és d'on he nascut. En cambio, donde me dan de menjar, donde me fan la vida molto más fácil, és aquí. Per això m'agradaria, és que jo me sent, no totalment catalana, perquè me consideraria totalment catalana si parlara perfectament català. Hasta el dia que yo no pugui parlar català, per molts anys que visqui aquí, no me sentiré catalana.

M1: Els altres, penseu el mateix?

P8: Sí.

P7: Jo crec que sí.

P3: Sí.

P6: Em trobo en el camí, però tant com el nivell C no <riu>
Tots <Riu>.

P6: No sé perquè hi ha molts anys per elemental, cinc no? És molt, <fàtic = exclamació>.

M1: Sí. Vols arribar al C ràpid, ja <Riu>.

P8: i P3: <Conversa a part>

M1: Li explico una mica amb ella de què va tot això <a la noia argentina que ha arribat>. Estem fent una mica un debat sobre diversos temes, llavors jo els hi estava plantejant les preguntes, ara estaven explicant doncs per què van venir al bàsic, per què... Ens hem presentat, per què van venir, per què han volgut aprendre català... <Mentrestant hi ha un debat paral·lel sobre els nivells dels cursos de català>

M1: Tot això. Com et dius? Jo em dic Anna..

P2: <inintel·ligible>

M1: Adèlia. Jo em dic Anna. I d'on ets?

P2: Argentina.

M1: Ets argentina. I per què vas venir aquí?

P2: Por... Treball.

M1: Bé, ara li he explicat una miqueta per introduir-la...

<Tots> <Riures>

M1: Que comenci una de vosaltres.

<Continuen els debats múltiples inintel·ligibles>

M2: <fàtic = exclamació de silenci>

M1: No no, em sembla molt bé <fàtic = afirmació>, però m'agradaria saber, què es el que deieu?

P7: A, no, parlàvem dels nivells.

M1: Dels nivells?

P7: Sí.

M1: Sí, ara que treus el tema dels nivells, ara, volia parlar una mica, vosaltres us vau apuntar als cursos perquè vosaltres els vau anar a buscar? Com us vau assabentar de tot això dels cursos? Algú us ho va dir?...

P8: Informándote.

P6: Voluntàriament.

P3: Voluntàriament, sí.

P6: Jo he trucat, i m'he inscrit.

M1: Has trucat, i a on vas trucar?

P6: A l'Escola de Normalització Lingüística.

M1: <fàtic = afirmació> Directament.

P8: Jo quan arribé aquí vaig anar al SADCEi, al Sindicato de Infermeria, i de allí ya me mandaron al Consorci.

P1: Jo vaig anar a Ensenyament, i d'ensenyament, pues...

P5: Jo vaig anar a Òmnium Cultural, primer, perquè coneixia la professora Neus, i me va dir lo de Governador Montcada, que estava també, i... Vaig anar després aquí.

P3: Jo pel diari.

M1: Pel diari. <fàtic = afirmació>

P4: Jo per la meua parella, perquè ell és nascut aquí, llavors ell le pedit que es movés un poquet més él <riu>, i que preguntés en què lloc, i mitjanç el seu treball, preguntat, i una noia, que abans havia fet català, m'ha dit, que havia un Centre.

M1: Molt bé.

M2: I tu?

P3: Jo?

M2: A sí, ja ho has dit, sí.

P3: En Palau no havia, nada de esto, y el Consell Comarcal de Mollerusa, y allá me han dicho, y me apunté allá y después, cuando vine a Lérida, pues como ya tenía la conexión, pues no hubo ningún problema.

M1: <fàtic = afirmació>

P3: Però passa una cosa que a mi no me agrada, no. Comencé el año pasado, voy a hablar en español, en febrero, muy motivada, hice un primer B1 estupendo, con una muy buena profesora, las del Consorci són en su mayoría son excel-lentes, las que me han tocado a mí no tengo nada que... Pero después mucho tiempo para reiniciar el B2. Y después hicimos el B2 en noviembre, que, después de hacerlo en febrero, ahora quedamos así en el aire, y entonces cómo que pierde la continuidad. Entonces es algo que te desmotiva porque comienza y andas muy... Vas a clase y todo lo que tienes que hacer, pero, te frena el hecho de que no puede tener continuidad.

P1: No entenc perquè has fet això, no... Nosaltres lo vam fer seguit.

P3: Pero eso passa <inintel·ligible>

P9: Yo hice uno en febrero hasta marzo, abril, en mayo terminamos. Hasta que se volvió a abrir el B2 para noviembre.

P2: yo he hecho dos veces el B2.

P9: Yo hice un intensivo en noviembre, por los horarios. Y después no había B3 para... Entonces estamos esperando el B3 para...

P5: Sí.

P6: B3, B4, B5, entonces el elemental.

P3: En el pueblo, yo hice dos veces A1, porque no había nadie, y yo quería seguir pero...

P2: Yo lo que he hecho he comenzado <fàtic = dubte>, bueno, en castellano. Me cuesta hablarlo, lo entiendo todo... Se me va a veces hablarlo, pero me cuesta. He comenzado en la Universidad, he trabajado en la casa de una filóloga hispánica que trabajaba en la Universidad, y ella me contactó para que hiciera en la Universidad. He hecho un curso oral. Luego una amiga me dijo que en el Consorci estaban haciendo cursos, y me he ido a apuntar, me tomaron pruebas de cómo hablaba, me pasaron a un B2. He hecho un B2 intensivo...

P9: Conmigo.

P2: No, he hecho el intensivo dos veces, y he vuelto a hacer el B2 porque no había el 3.

P3: Dos veces. Y eso te desmotiva pues.

M1: <fàtic = afirmació>

P1: Sí. Estic obstinada <riu>.

M1: I sempre ha sigut perquè vosaltres heu anat, no us ho ha dit, no hi ha hagut ningú que us ho hagi dit ni res...

P3: No, no no.

M1: I us hagi informat...

P3: Es que normalmente te encuentras estas motivaciones <inintel·ligible>

P6: Pots veure en el diari també, pots trobar aquests avisos...

M1: Més o menys, penseu que tothom dels vostres cursos o això, és de la mateixa manera que es va apuntar, no?

P1: Sí.

P4: Et fan una prova, primer.

P3: Sí.

M1: Però vull dir que... Val. I vàreu trobar algun problema, a l'hora de... De, inscriure'us... Sí, ella comentava aquest problema de...

P3: Sí, el tiempo.

M1: I alguna cosa més?.

P3: De que no hay, pero no.

M2: No heu hagut de fer cues?

P3: No, no no, para nada.

P4: Yo sí.

M2: Tu sí, tu has hagut de fer cues?

P4: Si sí.

P3: Jo els primers cursos també.

P4: Abans també, la primera vegada...

M2: Els primers cursos també. I tu, vas haver de repetir...

P3: No, depende de los cursos, depende de dónde, no haces ni cola, sinó que te toca esperar que haya el cupo, sinó no pueden abrir, però cuando vas avanzando, si hay mucha gente, si hay demasiada, te toca esperar que alguno se salga para poder entrar o cosas así.

P6: Per la meva matrícula, he trucat pel meu turn. Tres setmanes, he d'esperar per poder... Continuar.

M1: <fàtic = afirmació> I, heu trobat algun problema de la documentació que necessitàveu, perquè era massa o què...

<En general diuen que no>

M1: En aquest sentit cap problema. I trobeu que teniu bona informació del nivell de cada curs, del que es fa a cada curs...

P1: És que ha canviat no, aquest, no... Ha canviat.

P3: Sí.

P1: Ha canviat de nom, i l'han ampliat... Sí.

P3: <Inintel·ligible> Los cursos.

P1: Abans era el B, el C. I ara és B, bàsic 1, bàsic 2, bàsic 3, elemental, 1, elemental 2, elemental 3... Que és el B.

P9: Intermedi

<Soroll de fons, l'ajuden a recordar>

P1: E1, I1, I3... Que és el B...

P6: Sí, és que és increïble...

P3: Hay demasiado, sí.

P8: <Inintel·ligible>

P5: Com una carrera...

P6: <inintel·ligible>.

M1: Trobeu que són masses nivells?

P6: Claro.

P7: <Inintel·ligible> Pots saltar. Jo he saltat a l'elemental. Complet. He fet només bàsic, i després he fet unes proves i...

P8: El B.

P7: Jo no he fet res d'elemental, ara faig intermedi.

P6: Pues has tenido suerte.

P7: Suerte no, he estudiat!

P3: No ha tenido suerte, simplemente le va bien.

P6: Pero, cuando yo llegué...

P7: He treballat molt! <riu>

<En general> <Riure>

M2: Amb el teu marit, parles català, per això, hem quedat que sí, o no? Una mica?

P7: Sí.

P3: <fàtic = afirmació>

P7: Ens va costar, al principi, però ara sí.

M2: Té un professor particular a casa.

P3: <fàtic = afirmació>

P6: Té un diccionari.

P8: Si practiques català amb el teu marit...

P6: tens un diccionari.

P7: Llegeixo molt...

M2: tens un català molt passiu.

P8: Clar, así és més fàcil. Que el entorn és català, és més fàcil.

P3: És més fàcil.

P8: Però quan no ho fa, te costa més.

M2: I que tothom és diferent a la vida, uns saben cuinar, els altres els agrada saltar i fa gimnàstica...

P8: Sí.

P7: M'agrada fer això.

P6: I yo me he dado cuenta que el nivel de catalán cada vez sube más. Todos los años que hago una prueba exigeixen més.

P3: Si sí.

P6: Más rebuscado, más fonética, más gramática... Entonces, esto no motiva, esto desanima.

M1: <fàtic = afirmació>

P6: En mi caso, no. Y mi esposo mira los libros y dice, "Jaquie, pero, esto es B". "No, estoy en elemental!".

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Pronombres febles, irregulares, acepciones...

P4: El problema que veig jo, per mi, és que, com he dit abans, la primera vegada jo vull, realment, aprendre català. Però és que ahora, no és que jo no quiera. És que, lo necesito.

M2: <fàtic = afirmació>

P4: M'explico.

M2: Si sí.

P4: Llavons, sí jo cuando he començat era A, B, C, vale, una mica millor, tants anys. Si ahora jo no lo necesités, no me importa. Cinco anys, treze anys, set, nou... És que no tinc problema, ningun, el problema és que ahora en la feina lo exigen.

M2: Si sí.

P7: Exigeixen.

P4: No és que no me agrada, aprender. Però és que, la feina...

P6: És una necessitat.

M2: <fàtic = afirmació> Un requisit, sí. O un mèrit.

M1: <fàtic = afirmació> I el tema dels horaris? Us van bé els horaris?

P8: Depèn. <Riu>

P1: <Inintel·ligible>

M1: Però trobeu que teniu on escollir, o...

P8: POCO.

P1: Poc.

P3: <Inintel·ligible> Sí.

M2: Però quan heu passat d'un any a l'altre, no han augmentat el nivell de... Horaris?

P1: Però jo me'n recordo que l'any passat...

P8: De horari no.

P3: No.

P8: És que tampoc debe haver molta gent...

M2: Tu crees que sí?

P1: És que és això, l'any passat, jo me'n recordo que al principi, al començament, a l'octubre, érem uns vint a classe. I va arribar el gener...

P8: Menys de la meitat.

P1: Només hi érem deu, o vuit, més o menys.

P3: Sí.

P1: De vuit a deu.

P3: Deserció.

P1: I era gratuït, que tampoc, la gent no sap aprofitar, no sé les coses, i més si són gratuïtes.

P5: Exacte.

P1: No sé..

P3: Bueno, depende de qué nivel, gratuito.

P1: Pero el primer nivel...

P8: Y el elemental, prácticamente también...

P1: Elemental que pagues una cosa significatiu.

P8: No pagas nada.

<Discussió en general sobre aquest punt>

P6: Però no és perquè el vols pagar, no, és perquè, has de fer si et matriculeixes, has de fer <inintel·ligible> i ja està.

<En general> <fàtic = afirmació>

M2: Algú coneix... Em permets?

P6: Sí.

M2: Algú coneix, el que és *Voluntaris per la llengua* i *Parelles lingüístiques*?

<En general> Sí.

M2: Vosaltres ho feu, això, algú ho ha fet...

P3: Jo no puedo.

P8: Jo no puc.

M2: Sabeu què és? Tothom ho sap, què és?

<En general> Sí.

P6: Yo he concertado una cita, pero la senyora, quan parla amb mi, me diu que jo sóc molt joveneta, i no m'ha trucat una altra vegada ni res. L'he perdut.

M1: <fàtic = afirmació> I abans ens comentava que ella va sortir a la tele, no?

P1: Sí, amb això del voluntariat lingüístic.

M1: <fàtic = afirmació>

P1: Vaig sortir amb la meva parella. És gran, una persona gran, té setanta-vuit anys. I me van fer la pregunta aquesta, de què si me semblava bé, de què fos una persona més gran que jo, i jo li vaig dir que no, al contrari, s'aprèn molt més, amb una persona gran.

P3: Y hablan tanto... <Riu>

P8: Claro <inintel·ligible>...

P7: Sí, la meva també.

P3: La meva, siempre la llamo y no puede. Estudia filología inglesa, y se ve que anda muy atareada o qué, pero nunca puede... No he aprovechado por tener alguna cita con ella.

M2: O sigui, no heu quedat un dia fix a la setmana i tal...

P3: La conecí el primer dia, pero después le he dicho que cuando pueda, pues, que me truque o un mensaje, pero no funciona...

M2: <fàtic = afirmació> Es pot canviar de parella <fàtic = interrogació>.

P6: Sí, jo vull canviar de parella.

M1: Molt bé. Torno una mica als cursos, que m'ha quedat alguna cosa, que volia saber. Heu tingut... El lloc us ha semblat adequat, i els materials que heu tingut us han semblat adequats?

P4: Sí.

P1: Sí.

P6: Sí, està bé.

M1: Us ha ajudat.

M2: Podeu dir que no <fàtic = afirmació>

<En general> No.

P6: No, és veritat, està bé, és molt didàctic.

M1: En general quins creieu que són els beneficis que heu tret dels cursos?

P3: <inintel·ligible> Culturalmente te permite relacionarte mejor y integrarte mejor con la cultura. A nivel laboral, te ofrece más posibilidades en todos los ámbitos, pienso yo. Porque a ver, el que tu seas ingeniera indica que tu llegas a Cataluña y vas a ejercer como eso, lo mismo le pasa a la enfermera, al médico, al que sea...

P8: A los metges lo tenen més fàcil <fàtic = afirmació>.

P3: Bueno, esto es relativo porque tengo amigos médicos y no hacen de médicos.

P8: Això diuen.

P4: O sigui un metge que sigui bo...

P6: Tenim una companya que és metge.

P8: A Catalunya hi ha menos metges i lo tens més fàcil.

P6: Menos fàcil. <Sic> No te exigen...

P5: depèn de la demanda.

P8: Depende un poco de la oferta y la demanda. Y el català.

P3: Y de la homologación que te hagan en Madrid porque yo tengo amigos médicos, y les ha costado mucho.

P9: No no, però depende de la especialidad.

P3: Y a un médico especialista en mi país, aquí te lo ponen como si no hubiese hecho más que estudiar los cinco años de carrera.

P8: No, pero me refiero al català... <Inintel·ligible>

<Molts parlen a l'hora>

M2: Val, vale vale. L'Anna havia preguntat quins beneficis. Aquest és un: culturalment... Més beneficis.

P8: Sí, això. Te permite integrar mejor.

M1: Això. Són beneficis que us esperàveu quan us vau inscriure?

M2: Què vol dir integrar?

P3: Convivir. La convivència.

P8: Sí, convivir.

M2: Convivir.

<En general: acord en la paraula convivir>

P3: A ustedes les agrada que hablemos el catalán nosotros, les encanta.

P8: <Riu> Sí.

P3: Se sienten bien cuando nosotros les hablamos catalan.

P9: Sobre todo que lo entiendas. Yo con mamás de compañeros de los niños, les hablo en castellano y ellos me contestan en catalán. Pero es una conversación fluida porque como yo les entiendo, les voy contestando a la vez como si las dos habláramos en catalán o castellano.

P5: <inintel·ligible>

M2: Això ho heu fet, això? Sí?

P6: No, jo parlo català.

M2: No, vull dir que vosaltres, és a dir, podeu mantenir una conversa...

<Assentiment general>

M2: Perfectament, i ningú es molesta, ni vosaltres us sentiu malament, ni ells.

<En general> No.

P9: No. Pero la mayoría de la gente si le hablas en castellano te contestan en castellano.

P8: Hi ha coses que encara no entenc, i depèn de com parles.

M2: Que no entens.

P8: Cada vegada més.

P6: A vegades, es pensen que tu no entens, i parlen cada cosa...

M2: Referides a tu o?

P6: Sí, clar.

P9: Sí, lo que te ajuda también es el entorno.

P6: En este aspecto la gente és muy cruel con nosotros.

M2: Molt, clar.

P3: Si sí.

P6: Y yo, si tengo oportunidad de quejarme, pues me quejo con ustedes como autoridades culturales.

<Tots> <Riure>

M2: Bueno, no sé...

P6: Ponga mi queja, bien fuerte.

M2: La posarem.

P6: No sé si la gente no nos quiere, si somos ciudadanos del mundo.

M2: I a més ciudadanos macos <fàtic = afirmació>

<Riures de fons>

P6: Y todo lo poco que nosotros hemos podido estudiar, simplemente queremos entregarselo, nada más.

M2: Clar que sí. No, però, jo crec que, allò que dèiem abans, la ignorància és molt atrevida <fàtic = afirmació>.

P8: És una minoria.

P3: És en todo.

M2: Jo sempre ho crec, el que passa que les coses negatives sempre es veuen, però bueno, jo ara no vull defensar aquí defensar res, al contrari, no... Jo, em sembla que tens tot el dret d'expressar el teu punt de vista.

P4: És por la televisión. A la televisión, únicament vas ver desgràcies, o coses malas o...

P6: Catalán, yo pienso que és la competitividad, que te...

P3: Sí.

P6: Permite, o sea, el hecho de tu, estudiar el catalán, te permite estar de igual a igual y compatir. Y para mí, entonces, esto es una ventaja. Que me brinde el catalán, de poder acceder y estudiar el catalán. Porque si tu no puedes acceder de igual a igual, no tienes nunca los mismos derechos. Entonces ustedes, nos dan esta oportunidad y el que quiere que lo coja, y sino.

P3: Esto es verdad. Cuando yo entré en la empresa donde estoy entré de peón, de fustería. Bueno, nunca había cogido un taladro, ni nada de estas cosas, pero aprendí. Y pie de rey, y cosas de la faena. Y poco a poco, pues se daban cuenta de los conocimientos. De riesgos laborales, de una cosa o de otra, y así pude ascender. No ascendí porque mi linda cara, ni nada. Y por ahora hago lo que verdaderamente estudié, y aunque no hablo catalán, yo pienso que la consideración es igual, pero les gusta el hecho que pueda entenderlo, hablarlo y demás que... Trabajo con catalanes.

P6: Nosotros nos vamos a conocer en este sentido, por nuestro trabajo. Por nuestra entrega y por todo el conocimiento que tu puedas aportar. Pero para esto tienes que sufrir mucho. Entonces es esto lo que cuesta. No decir, jo sóc Jaqueline <inintel·ligible> y ser administrador, no, necessitas sudar y entregarlo todo.

P4: Sí, pero esto mateix passa amb gent espanyola.

P6: No, no.

P3: Sí, en Cataluña con los españoles también.

<Discussió sobre aquest aspecte en general, parlen a l'hora>

P3: Jo tengo mucha competencia, a nivel de laboral, y mi jefe entró hace un mes, y ingresó hace un año, y yo tengo más experiencia que él, y es por ser catalán, y por vivir aquí, sé que está puesto en el puesto que está. Independientemente que yo pueda demostrarle a la jefa que yo sé o sepa más que él. Siempre va este tópico pero tu te tienes que defender con lo que sabes.

P9: Con tus armas.

P4: No, pero esto pasa con los españoles.

P3: Sí, pero yo no puedo hablar de los españoles.

P8: En todas partes, también...

M1: <fàtic = afirmació> No, ella explicava pues que, en el fons sentia el mateix, no...<inintel·ligible>

P3: Sí, <inintel·ligible>

M1: I ara que m'heu dit els beneficis dels cursos, quines coses canviaríeu? Per exemple, ella comentava aquest tema que no hi hagi tant d'espai entre un curs i un altre, no?

P6: Que no se haga en tanto tiempo.

M1: Y que no...

P3: Más corto.

P8: Más intensiu y más corto.

P1: <inintel·ligible>

P4: Que, hi ha una altra cosa, que per exemple, el meu treball, és molt complicat assistir a classe. No vaig moltes vegades, no perquè no vulgui, és que, realment, no puc!

M1: <fàtic = afirmació>

P4: I, el any passat, no és que no passis de nivel, però no és lo mateix. No és lo mateix en el sentit que exigin el mínim del vuitanta percent d'assistència a classe. Val? Jo parlo de mi, de los demás no sé. El meu treball...

P8: A mi también me passa...

P4: És molt complicat ir a classe.

P8: Porque lo mismo que ella, vas a turnos.

P4: Y además, moltes vegades et truquen de teléfono, es que és lo mateix que ella.

P8: Sí.

P4: I no... No vaig a classe, no no perquè, avui no m'apeteix, no, realment, alguna vegada, m'han trucat cuando yo anava a class.

M2: <fàtic = afirmació>

P4: Llavors és molt...

M2: Per tant esteu dient que, tinguéssiu com una mena d'exempció per poder anar igualment als cursos?

P4: Sí, sí.

M2: Que no us exigeixin el vuitanta percent. Pregunto.

P6: Claro...

P4: Jo parlo per mi...

P8: Jo si sé que una temporada, no sé, dues setmanes o al mes, tinc moltes tardes, truco a alguna companya, dile a la Lluïsa que me passa esto, tampoco... Luego te tienes que poner al día.

P3: Pero es difícil ponerse al día en català...

P8: Claro, es que no es lo mismo que ir a clase.

P3: <inintel·ligible>

P6: Por eso, yo pienso que la solución podría estar en que uno tendría que hacer el curso de acuerdo al tiempo que tiene, por ejemplo, si yo tengo seis meses para estudiar el catalá, pues yo hago los seis meses de català, y hasta el nivel que yo quiero exigirme. O sea, yo tengo un objetivo, tengo una meta. Si yo sé que soy una persona que necesita un catalán de por ejemplo tres mil palabras, alrededor o... No tengo idea pero, más o menos. Entonces, con ese léxico y con esa base yo comienzo a trabajar con gente de la calle, por decir, no. Al público. Pero ya me da una alternativa. Esta señorita va a escribir, va a tocar documentos, necesita tal cosa. Pero concreto no, que te den alternativas. Este programa es para secretárias, ejecutivas... Este programa es para... Atención al público, domésticos, etc. Esto es... Entiende?

M2: Molt bé.

P6: Entonces te da la posibilidad de que tu te orientes directamente a lo que necesitas. Y eso con un parámetro de diccionario, no, porque ni el inglés es así. Inglés comercial, inglés básico, inglés científico, inglés... Traducido y hablado...

P4: Sí, pero yo pienso que es molt complicat això...

P6: Pero tu vas a lo que necesitas. Te da la oportunidad, pero qué significa cinco años de elemental? Es que es para llorar.

P1: <inintel·ligible> No són cinco años de elemental, ya te lo he dicho antes...

P8: Són tres.

P1: Que són tres años.

P6: Pues cuando yo lo hice eran cinco años. A1, A2, A3, A4, A5.

P3: Son cinco años en todo lo que me ha dicho la Roser a mí.

P5: <Inintel·ligible>

P8: El bàsic, el elemental.

P9: No es tanto el tiempo sinó cómo lo vas haciendo...

P3: Especializarnos en áreas...

P6: Temas concretos. Tu tienes un objetivo, tu vas concreto, así tienes que pagar tu dinero, como la escuela de normalización... La escuela de inglés... Te dá la oportunidad de acceder, pero apruebas, pero pagas, es lo mismo que deberían... No importa, pero...

<Mentrestant es sent de fons una altra conversa paral·lela>

M2: Molt bé.

M1: Esteu una mica d'acord amb alguns o penseu... Sí?

P4: Jo penso que és molt complicat especialitzar tot, perquè jo vull parlar català amb tot el món, no sólo en la meva faena, llavors si jo vaig anar concretament a Sanitat, vale, molt bé, podria parlar con Glòria i no sé si algun más és de sanidad, pero con tu o con tu, o con altra persona, jo no puc parlar, perquè no sé què és una <inintel·ligible> o altra cosa, jo vull parlar con tot el món, no algo concret.

M1: Sí, però ella també comentava coses com fer cursos a mida, no només en terme professional...

P5: Sí.

P3: Si sí.

P6: És una idea, tampoc...

M1: Amb altre sentit, no, fer un curs de quan et vols exigir tu <fàtic = dubte>

P3: Entonces tendríamos que cambiar, hablar lo mismo del inglés. Del italiano y de lo otro. Y claro, Cataluña es una lengua, tiene que defender lo que ellos quieren. Yo no puedo ir a EUA i decirlos "ustedes tienen que hacer en un año", ellos están haciendo los demás, y si cambiara aquí, sería cambiar la Comunidad Europea y todo!
<Converses inintel·ligibles de fons>

P6: En los EUA, cuando tu eres bilingüe, no necesitas saber la filología inglesa para trabajar en tu especialidad. Es más, te dan todas las herramientas para que tu todo lo que puedas y lo que das, lo des. Y das de igual a igual, no te separan a ti porque eres peruano, a ti porque eres catalan o tu por... No. Te dan la oportunidad y te dan las cuentas abiertas, los ordenadores, y eso es lo que debería el catalán aprender. Abrirse al mundo!

<En general assentiment>

P6: Y si no sirve, se vota, se coge a otro...

P3: Cerrados totalmente.

P8: Un poco cerrados sí que són.

P6: Eso no les permite ser competitivos y aprovechar los valores que salen de otro país.

P4: Jo per exemple sóc de la Comunitat Econòmica Europea. Jo he anat al Regne Unit, a Gal·les, concretament. Jo no he pogut treballar en un centre públic perquè jo no tenia un certificat. És lo mateix que aquí, lo mateix en Galícia, i me penso que lo mateix que en el País Basc, d'acord? Llavors, penso, en EUA serà así, pero aquí és totalmente diferent, però no sólo en Catalunya. És que en el Regne Unit, que és el Regne Unit, Déu meu! Que tot el món pensa que és molt, más adelantats, molt más... Tot.

P1: No, és lo mateix.

P3: Pero de que són cerrados, són muy cerrados.

<En general hi estan d'acord>.

P3: <inintel·ligible> más oportunidades.

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Sí.

P3: Esto sí lo tengo claro.

P9: <inintel·ligible> el trato personal també... Sí.

P3: Yo te aseguro que va un español, catalán, lo que quiera, a mi tierra, y lo recibirán muy bien. No como extranjeros, se sentirán como...

P6: Si fueran a mi país... Que matamos el primer conejo que encontramos. Necesitan aprender viajando.

P3: Si no... <Inintel·ligible>

P6: La gente cerrada existe con el entorno de la gente catalana, que tenga familia catalana són cerrados.

P3: Cuando trabajas con ellos y te conoce te aprecian mucho. Sí.

P6: Eso sí, pero...

P3: Sí. Pero mientras no estás relacionado con ellos, <inintel·ligible> mucho.

P4: Si pero es una cuestión de carácter, pienso.

P8: De confianza.

P6: Lo que me sorprendió es la falta de religión. Yo pensé que Catalunya era muy... Nosotros somos muy religiosos pero, ir a la iglesia y encontrarla vacía es increíble. Y ver la Pilarica que es tan majestuosa...

<Hi ha una conversa paral·lela inintel·ligible>

P6: Y saber que los domingos está vacía, en Lérida.

P3: Qüestion cultural, també.

P5: És diferente...

M1: Molt bé. I el que parlava abans el Joan de Voluntaris per la llengua, que més o menys ho coneixeu tot, em...

<Algu fa el so de silenci, perquè hi ha més conversa>

M1: No no, què dèieu... És que heu fet aquí un tres a banda...

P3: No, hablabamos de qué, cuando iban a otro país, por lo general, yo conozco casos de aquí, que han ido a mi tierra y iban por un mes...

P8: Sí, i de vacances.

P3: Iban por un mes y han quedado seis meses, que es lo máximo que puede quedarse un español en Colombia, y han vuelto, y hay unos que se han casado...

M2: A treballar, anaven, o de...

P3: No, iban porque han sido jubilados...

P8: No es lo mismo.

P6: Mi país, los españoles <inintel·ligible>

P3: Es lo mismo. Yo aquí no he decidido venir a pasar mi vida, en un momento concreto vine de vacaciones y me he quedado cuatro años, me entiendes?

P5: Vacaciones de cuatro años!

<En general> <Riure>

P8: És diferent!

P3: Estoy convivendo con ustedes, independientemente de que yo tenga aquí. No es lo mismo.

P8: No es lo mismo ir de vacaciones que ir a trabajar.

P4: Jo penso que es lo mateix, és diferent, si vas a treballar que si vas de vacances, completament. Jo he anat de vacances i he anat a altres llocs de treball, i sóc un immigrant. Punto.

M1: Molt bé. No, estava comentant abans que això que hem dit de voluntaris per la llengua, què n'opineu del programa? D'això de Voluntaris per la Llengua? En general.

M2: Qui ho ha fet, de vosaltres, de voluntaris? I us ha interessat el programa, us ha ajudat...

P5: Sí

<En general responen afirmativament>

M2: La vostra parella ha sigut fidel, és a dir, us ha...

<En general responen afirmativament>

M1: Us ha agradat, en general, el programa, heu trobat alguna cosa que dieu, doncs això ho canviaria...

P1: Sí, és molt interessant.

M2: Què ho fèieu, una vegada a la setmana?

P8: Una vegada a la setmana.

P1: Durant una o dues hores.

P5: Jo encara estic fent.

M2: I quantes setmanes?

P8: Deu

P1: Deu.

M2: Deu setmanes, i després s'ha acabat o no?

P8: Teòricament, sí.

P1: Però jo continuaré <fàtic = afirmació>.

P7: Teòricament són deu setmanes però després si vols i tens...

M1: Com us va assabentar d'això del voluntariat?

P8: A través del Consorci.

M1: A través del Consorci.

P3: Pero la idea és que a pesar de las diez semanas se pueda continuar, la amistad, el buen rotllo que irse de café...

P7: Si vols pots quedar més d'una vegada...

M1: Si et portes bé, pots augmentar-ho, això!

P7: Sí, si la teva parella té...

M1: Temps.

P7: I tu també...

M1: <fàtic = afirmació> Us ha semblat una bona iniciativa, en general?

<En general responen afirmativament>

M1: I els que no us heu apuntat, per què no ho heu fet, o no ho sabíeu, o...

P2: Jo por cuestión de tiempo, y bueno, y porque considere que en el trabajo dónde yo trabajo todos hablan català.

M1: <fàtic = afirmació>

P2: O sea, intento, poc a poc...

M1: Tens molts voluntaris <Riu>

<Hi ha una altra conversa paral·lela intel·ligible>

P7: Però és diferent. Jo a casa, amb el meu marit és una cosa. Perquè si vull, canvio i, si no, no sé... Però, amb la parella lingüística, quan vas a parlar, saps que, aquesta hora, una persona, ha deixat de fer tot... Sí. Ho fa gratis, ho fa per tu, i com pots ara parlar-li el castellà, si jo vaig allí, aquesta hora... <Riu> Sofrint, però parlo el català...

P6: Sí, perquè amb ella te pot ajudar...

P7: A mi al principi em costava molt, però després.

P2: A l'entorn on treballa, és una família, i ellos mismos se ofrecieron. Me dijeron, "nosotros te ayudamos, pero vas a terminar hablando en catalán". Me dice. Y en cada momento, jo trabajo de ocho a cuatro de la tarde y almorzamos juntos todos los empleados con ellos cada día, y cada día ellos me lo dicen: "terminarás, hablando catalán!"

M1: <Riu> Molt bé. Fàtima, no t'has apuntat?

P4: M'he apuntat el any passat, però la meva parella pues no podia anar. El únic dia que podia anar jo, ella no podia i, he pensat que no, perquè moltes vegades seria dir-li "mira, que ahora mateix como que, no vaig". I no, penso que no seria agradable per a l'altra persona, així que no m'he apuntat, però penso que és molt bona cosa.

M1: I a part dels cursos, heu fet alguna altra activitat, en català, algun tipus de...

P6: Jo he anat a l'Òmnium, amb la professora Neus, que és molt molt molt...

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Aquest estiu, per ajudar en el meu català.

M1: Et va agradar?

P6: Sí, molt. M'encanta.

M2: O sigui que activitats no heu fet excursions, ni sortides...

<En general> No, re.

M2: No.

P6: No n'hi ha motivació.

M2: Ni teatre, ni coses...

P7: Pel·lícules.

M2: Pel·lícules? Pel teu compte.

P4: Teatre he anat jo, però perquè jo he volgut.

M2: Pel teu compte.

P3: Por nuestro cuento entramos donde queramos pero...

P6: Ràdio, català...

M2: Pero com a activitat dels cursos, no.

<En general> No.

M1: Sabeu si se n'han fet, o és que vosaltres no heu anat o...

<En general> No.

P6: No hi ha informació <inintel·ligible>

P3: No se hacen.

P2: En el primer de bàsic dos, bueno, la primera vez que lo hice sí, hemos venido por aquí, bueno...

M1: Una excursió.

<Hi ha una conversa paral·lela inintel·ligible>

P2: Una obra de teatro que había un grupo de chicos que también estaban <inintel·ligible>

M1: Vosaltres la coneixieu aquesta obra de teatre que es diu...

P2: Sopa de Pedres.

M2: Sopa de Pedres.

P3: <fàtic = exclamación> Nosotros hemos ido también <Inintel·ligible>. Vem anar, venia una persona de Barcelona a hacer una charla sobre las lenguas africanas. Bueno, <inintel·ligible> que se interesa mucho por ciertos temas, nos los comunica y hemos parado clase, y hemos ido.

P7: Sí.

P8: Sí.

M1: A, veus, sí que heu fet coses.

P7: L'any passat també hi havien... Una professora de Universitat de Barcelona... Ara no me'n recordo.

M2: Carme Junyent.

P7: Sí, em sembla que sí, una conferència, i després una noia de Marruecos.

M2: Marroc.

P7: Marroc. Que és escriptora.

P1: *Jo també sóc catalana*

P7: *Jo també sóc catalana*, sí. Va fer també una conferència, presentació del seu llibre.

M1: <fàtic = afirmació>

M2: Està bé.

P7: No me recordava...

M1: I aquestes activitats us han agradat, us han servit, penseu que...

P7: La conferència aquella de Carme Junyent era interessantíssima.

P6: A l'escorxador?

P7: No, no, al costat del centre.

P6: Jo he anat a l'escorxador, per a la presentació d'un llibre, però no me'n recordo, d'aquesta. I per l'associació llatinoamericana, m'han fet llegir un text en català. I jo sóc molt sentimental. I quan estigui legint estic plorant, i el representant de aquí, dijo, me quitó el micro porque no me salía la voz de la emoción que tenía. Era acerca de las dones, si sí...

M2: Quin text era? Te'n recordes? Era un autor català, espanyol...

P6: És que decía, en castellano, más o menos, decía, este, "yo soy las flores, yo soy la tierra, yo soy Lleida", y yo soy extranjera, ahora soy madre... O sea, se parecía mucho a mí, y no me salía. <fàtic = exclamació>.

<En general> <Riure>

P6: Que emoció! Y la gente aplaudía como loca y... Entonces el señor me quitó el micro y me dijo: "creo que la emoción y la sensibilidad ya la hemos sentido de ella, y vamos a darle un aplauso", y ya está, pero yo estava <fàtic = exclamació>.

M2: Molt bé.

M1: I això va ser per l'Associació de...

P6: Jo representava l'Associació Llatinoamericana, i havíem fet un text en català.

M1: <fàtic = afirmació>.

P6: I me havia tocat a mi llegir. I això.

M1: Tu representaves <inintel·ligible>

P6: Si sí.

M2: Esteu associats amb alguna entitat...

P6: Sí, jo sí, l'Associació Llatinoamericana.

P3: A mi me han convidado moltes vegades però...

M2: Catalana, espanyola...

M1: Algun tipus.

P3: Temps, per temps del treball.

P5: Jo estic aquí a l'Associació de Veïns del Casc Antic...

M2: Associació de Veïns del Casc Antic.

P5: I ara també m'he apuntat a la casa d'Andalusia.

P1: <fàtic = interrogació>

P5: Ahir me vaig apuntar, sí.

M2: Molt bé. Perquè els teus pares són andalusos, no?

P5: Sí.

M1: I amb l'Associació Llatinoamericana, hi ha alguna vinculació molt directa...

P6: Sí, sobretot amb la mostra del cine llatinoamericà.

M2: <fàtic = afirmació> Clar, que a Lleida es fa, és veritat, molt important.

P6: Llibres, i cines, molt molt important.

M1: I amb el Consorci, no...

P6: No, no no, a nivel de... <fàtic = exclamació>, i quan hem fet conferències per el meu país, Perú, Andes, el menjar, com cuinar i tot això, amb l'escorxador hem anat amb les dones de l'Associació Llatinoamericana.

M1: <fàtic = afirmació> Molt bé, doncs. I en general, sí que us ha semblat bé aquesta forma de fer activitats i això, us ha semblat bé. Us agradaria fer-ne més?

P3: Si se puede. <Riu>

P1: Si tens temps, sí.

P8: Depende <inintel·ligible>

P6: Si n'hi ha alternatives para escoger. Si n'hi ha programes, si n'hi ha motivacions...

P3: Exacto. Que te comuniquen ante, no un día antes.

P6: Clar.

P3: Sí, porque todo esto influye.

P6: Si ho fan planes, per escollir o...

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Perquè per exemple, la Jose, la meva professora, ha dit que hem de participar en el escorxador, no, el vint-i-tres...

M2: Què és l'escorxador? Perdona...

P6: És un teatre molt gran.

<En general> <Riure>

P8: El matadero.

P1: El matadero.

P6: Jo parlo com si fossin de...

M2: No passa res, no passa res, sóc jo, que sóc un ignorant. Havia de saber, què era l'escorxador.

P7: <Riu>

P6: I una presentació d'un llibre, no.

P3: Sí, d'un llibre.

P6: I hem de preparar un poema en castellà, en basco, en portugués...

<hi ha una conversa paral·lela>

P6: Tenim, clar, perquè jo estic motivant les meves companyes, per fer. Perquè he escollit el poema del Machado...

M1: <fàtic = afirmació>

P6: Per traduir-lo al català, perquè he escoltat abans la mà, la amiga, la mà que poco te enfermas cuando estás con alguien...

M1: <fàtic = afirmació>.

P6: És que siempre és la mano, cosas así, pero es muy bonito y yo le digo, Jose, tu tienes que traducir al catalán, y nosotros lo diremos en catalán. Y estamos haciendo planes, y hojalá que lo hagamos y lo concretemos, pero queremos ponerle iniciativa... Per participar!

P5: Por lo de la cloenda, no, de quan se faci la cloenda del Voluntariat per la Llengua...

P7: Voluntaris, suposo que sí.

P5: Vint-i-quatre d'abril?

P7: Sí, vint-i-quatre.

P8: Sí, crec que sí, que és el vint-i-quatre.

P6: Sí, vamos a hacer una buena labor.

M2: <Riu>

M1: <Riu>

P6: Hojalá!

M1: Molt bé. Molt bé, més o menys, crec que, més o menys hem tractat tots els temes que volíem tractar, i ara com a última cosa, dir-vos, us ha quedat alguna cosa que digueu, això li haig de dir perquè penso que... Perquè, és el moment <fàtic = afirmació>, de dir-nos-ho <Riu>.

M2: Sigui d'immigració, sigui del català, sigui d'espanyol, de llengües, de la Generalitat, del que vulgueu.

M1: Del que vulgueu.

P6: Que no nos exijan tanto nivel en los básicos, para que nos den la oportunidad de después comernos los libros.

M1: <Riu>

P3: Y que cosas que verdaderamente las vayamos a utilizar porque a veces decimos, por lo menos, me han tocado tareas, deures, y le he preguntado a un catalán, y no sabe.

M2: I no sabia <inintel·ligible>

P3: Y no sabía, porque eso no se utiliza...

P6: Sí, és molt difícil

P3: Porque la profesora te está enseñando esto, si esta en este nivel, le digo, es lo que me han puesto.

P6: Sí, revisa el libro.

P3: Sí.

P6: Toma la molestia de leer un libro nuestro, porque veas los términos que han utilizado, imperfecto, imperativo, pasivo...

P1: Frases fetes...

P6: Encima han cambiado los títulos del imperativo, del presente...

P3: Subjuntivo.

P6: Subjuntivo, indicativo...

M2: Us fan aprendre gramàtica?

<En general> Sí

P6: Pero no es la gramática, pero es los títulos, para que tu puedas ubicar los verbos, pero en el momento del examen no te pone...

P3: No.

P6: No te pone nada, te ponen un texto y tu te tienes que espavilar a tu rollo. Pero es que, como tu te equivoques, es que, en algun momento, mi profesora lo dice, es que yo no lo sé.

P3: Sí.

P6: Entonces... Cómo me voy yo a animar o motivar, sabiendo lo buena que es Josa en catalán...

P3: Classe.

P6: Y digo, dios mío, es que yo nunca voy a alcanzarlo, que hago aquí?

M2: No.

P5: Pero es que ella lo hace todos los días.

P6: Me desanimo, pero otra vez!...

M1: Això és en referència als materials, no tan als professors, sinó als materials.

P6: Sí, als materials.

M2: Sí, els materials, però que els professors els donen els materials, per fer els deures.

P6: Y yo comparo, mi primer cuaderno, de hace seis años, que Josa me daba la clase, y los libros que hoy estoy estudiando, y no lo puedo creer, es que el de Josa está mejor que el libro. Porque el libro va a su bola, y este no. Entonces ella lo que nos dá, es otras adicionales, al libro.

P3: Complementos.

P6: Está muy bien! Son ejercicios que desarrollamos a classe...

P5: Claro.

M2: No no, quin llibre és, us en recordeu?

P1: Nivell 2 de Castellnou.

M2: Nivell 2 de Castellnou. Val.

P6: Sí, nivell dos de Castellnou.

M1: No tinc el dos, però en tinc un altre. Molt bé, doncs bé, en principi, si ja no teniu res més a dir <riu>, nosaltres, ja hauríem acabat, sobretot el que us volíem és agrair que estigueu aquí, que ens ha servit moltíssim totes les coses que heu dit, espero que a vosaltres també us hagi servit almenys per... Per passar una bona estona.

<En general> Sí.

M1: I per dir. I també recollirem totes les coses que heu dit i les traspasarem al consorci, bueno, els farem arribar totes les vostres opinions perquè puguin haver-hi millores en aquest sentit, que em sembla que a vosaltres també us servirà això, no?

M2: Si sí.

P8: Sí.

M1: I després com a últim us volíem donar una coseta que us hem porta... Perquè, per agrair-vos que heu estat aquí... <Riu>

P6: Hay una empresa, aquí en Lleida, que se ha habierto, que se llama Atento, que es de telefonía.

P5: Sí, en Pardinyes.

P6: Sí, pero mi queja es que ellos me aceptaban a mi por el inglés, y por mi nivel, pero no me aceptaban por el català. Y exigen el català C, o sea que yo digo, que una empresa tan grande, que va a dar tan desarrollo, porque te exigen catalán, si no sólo catalanes van a llamar?

P4: Porque supongo que debe ser la manera que tienen ellos de saber el nivel que tienes, yo no sé criticarlo ni nada. Supongo.

P5: <inintel·ligible>

M1: És una qüestió de atenció al públic...

P5: És una empresa de...

P4: Entiendes lo que... És un derecho del público...

M1: Una qüestió més legal.

<Ja se'ls ha donat un llibre sobre cuina catalana, un obsequi. Es sent el soroll de plàstics que es van desembolicant>

2.10. Lleida. Grup de formadors. 9 de febrer de 2006

Lloc: Centre cívic

Dia i hora: 9-2-2006 a les 20:00.

Moderadors: Anna Torrijos (M1), Joan Solé (M2) i Marc Sangles (M3).

Participants:

- Participant 1 (**P1**): Angola. *Formador de les comunitats de parla portuguesa*. Fa 17 anys que va arribar a Lleida. Va començar a treballar al camp i actualment és camioner.
- Participant 2 (**P2**): Argentina. *Formadora de la comunitat llatinoamericana*. Fa 15 anys que és a Lleida. És mestra.
- Participant 3 (**P3**): Marroc. *Formador de la comunitat marroquina*. És assalariat.
- Participant 4 (**P4**): Senegalès. *Formador de la comunitat senegalesa*. Cuiner i líder espiritual.

M1: Bueno, jo sóc l'Anna, com us he dit, ara sí de cas ens acabem de presentar i així ens coneixem tots , <fàtic = dubte> Llavors estem fent nosaltres estem fent un estudi <fàtic = dubte> on utilitzem aquesta metodologia que ara us explicaré més o menys què és. Aquest estudi el fem sobre la convivència dels immigrants a Catalunya i ara en concret parlem de Lleida, i bé, la Conxita ens ha explicat una mica que vosaltres feu una sèrie de coses que ens agradaria saber una mica, que ens expliquéssiu el que feu, llavors el que es tracta és que nosaltres us plantejarem una sèrie de temes i vosaltres haurieu de dir la vostra opinió i respondre en la mesura que podeu. Aquí no hi han veritats ni mentides sinó que són opinions, i en qualsevol cas el que ens interessa és que ens digueu sempre amb sinceritat el que vosaltres opineu. Vull dir, no hi ha res bo ni res dolent.

P3: <fàtic = afirmació> Molt bé.

M1: Tothom opina el que opina. Llavors el que es tracta és que parlem una mica tots i que sigui un debat. És una conversa, val. <fàtic = dubte>. Llavors, com veieu això ho estem gravant, però simplement ho gravem perquè després ho poguem treballar. És a dir, com no ens podem enrecordar de tot

P2: Clar.

M1: I no podem <riu> Estar apuntant totes les coses i la veritat no seria molt còmode, doncs ho gravem

P2: i...

P3: Clar

M1: Només ho senirem nosaltres<fàtic = Afirmació> vull dir que això no surt d'aquí i després ho treballarem i ho treballarem de forma anònima, vull dir, no parlarem del que ha dit tal o el que ha dit qual sinó que parlarem del que s'opina en general i... I de les coses que ens direu però mai personalitzant.

M2: <fàtic = dubte> Aquest estudi es completa amb altres cinc grups de discussió... Sis grups de discussió! En diverses poblacions de Catalunya<fàtic = afirmació>

M1: Sí

M2: I l'estudi bàsicament el seu objectiu és la convivència dels immigrants amb els catalans, amb les llengües, parlarem molt de llengües, també, de les llengües, la vostra funció, etc. Vosaltres, és un grup una mica especial el vostre perquè els altres grups són grups més referits a persones que estan aprenent el català, el vostre grup és un grup diferent, però ens va... La Conxita ens va proposar de què vosaltres serieu un grup una mica diferent als altres i per tant per això ens va agradar de poder-ho fer. Abans, la sessió que hem fet abans hem fet un altre grup de cinc a set, que són persones que estan aprenent el català o altres llengües no?

M1: <fàtic = afirmació>

M2: Pertant vosaltres potser no és el mateix grup però també ens interessa la vostra opinió.

P2: <fàtic = afirmació> D'acord

M2: I això, insistir molt amb el tema de l'anonimat, que vull dir que això no transcendeix enlloc només ens interessa la vostra opinió com a persones vull dir... Representants, o a títol individual dels vostres col·lectius.

M1: Exacte. <fàtic = dubte> Llavors com comencem una mica és presentant-nos perquè així ens, vosaltres ja us coneixeu, nosaltres no us coneixem, però així ja és una manera de què nosaltres us coneixem. Llavors, si voleu, el vostre nom, també ens agradaria saber d'on veniu, bàsicament, on heu nascut i quina és la vostra funció que feu amb els, amb la gent del mateix país que vosaltres heu nascut, si sou d'alguna entitat, sí no ho sou, una mica que ens expliqueu una mica el que feu amb la gent. Primer jo us he dit, jo em dic Anna, sóc de Barcelona <riu>, i sóc sociòloga, i bé ara he, estem realitzant aquest estudi, val.

M3: Jo em dic Marc, sóc estudiant de filologia catalana, i bé, actualment doncs també faig pràctiques amb aquest estudi, i bé, m'encarregaré de fer la transcripció del que hi hagi gravat després ho picaré a l'ordinador i... Bé, vaig néixer a prop de Barcelona i tinc vint-i-tres anys.

M2: Jo em dic Joan, i coordino amb l'Anna aquest estudi. Diguessim, sóc el responsable d'estudis de sociolingüística i coses d'aquestes... I bueno, aquest és un dels estudis que m'ha interessat perquè jo havia començat fent classes de català, i m'interessa, i la veritat és que m'ho passo molt bé fent, i gràcies en tinc de l'Anna que ella és la que en sap més...

M1: <Riu>

M2: Jo vinc una mica d'aquí a escoltar també a aprendre...

M1: No Joan, tu en saps molt.

<Tots> Riuen.

M2: Gràcies.

P1: Pues molt bé, jo me dic P1, provenc d'un país, d'Angola, concretament, de Ruanda, i fa vint-i-un anys queestic vivint aquí a Catalunya concretament...

M3: <fàtic = afirmació>

P1: Sóc camioner de professió, i miri, estic col·laborant en lo que és lo grup de països i expressions Portuguesa, no, tot aquella, aqueixos països d'expressió portuguesa nos juntem i... Bueno, jo ensenyo tot lo que pugue, o que estigui al meu alcanç per lo menos.

M1: <fàtic = afirmació> Més o menys ens pots resumir una miqueta el que fas?

P1: No, avere, jo més que res és, jo personalment tinc cinc grups, de varies nacionalitats, no?

M1: <fàtic = afirmació>

P1: És a dir, hi ha gent de Moçambique, Angola, Portugal, Brasilers, tinc una mica de tot. I reperteixo en cinc grups. I quedem, pos el dilluns fai un grup, el dimarts un altre, el dimecres un altre, i així seguim. Bueno, i los caps de setmana, procuro que aquelles persones que no tenen la possibilitat de vindre durant los dies laborables, fer-los durant lo cap de setmana.

M1: <fàtic = afirmació> I els hi ensenyes alguna cosa, els hi ensenyes més llengua, els hi ensenyes més...

P1: No, avere, en teoria, aquesta gent, avera, te seré sincer, has de començar pel base, són gent que d'un principi ja no parlen bé el castellà. Pos has de dir que això se diu tal i materialitzar una mica perquè t'entengui. Perquè si li comences a dir en català...

P3: Si sí.

P1: A llavors ja li costa perquè aquest senyor lo primer que vol aprendre és el castellà. Però bueno, jo què és lo que fai? L'estiro, com ho comento lo que no sap en portugués i jo li tradueixo del portugués al català.

<Tots> <fàtic = afirmació>

P1: Al grup que tinc jo.

M1: <fàtic = afirmació>

M2: <fàtic = afirmació> Si sí, no no, nosaltres us demanem la màxima sinceritat...

M1: Sí!

M2: No privem que dieu res del català, funciona o no funcioni, o sigui, el que tenen en comú és que la seva primera llengua és el portugués.

P1: Llavors estirem del portugués, i les aplico al català.

M2: I això ho fas altruïstament i...

P1: Sí, si sí, sí.

M2: Quin mèrit que tens!

<Tots> <riuen>

P1: No, no.

M1: Bueno, ara continuarem parlant d'això.

P2: Doncs molt bé, jo sóc la P2, sóc argentina, i fa quinze anys que sóc aquí a Lleida. I llavors, l'any passat vaig treballar amb el grup de latinoamericans fent el projecte de formadors de formadors que feiem aquí al consorci...

<Sona l'interfon>

P2: I llavors clar, tenia gent de pràcticament de tota llatinoamèrica no, tenia de argentins, brasilers, colombians, de l'equador, una miqueta gent de tot, no?

M1: <fàtic = afirmació>

P2: Doncs aquestes eren més aviat xerrades en català, llavors la gent doncs posava de manifest les seves inquietuds i més que res les inquietuds que m'havia trobat era aveura com desenvolupar-se aquí a Lleida, no? Gent nouvinguda que clar, quan arribes a una ciutat trobes tot de nou, i a més aquí afegit l'idioma no?

M2: <fàtic = afirmació>

P2: Tot i que clar, la gent que ve de latinoamèrica és, clar, amb el castellà ja té molt de guanyat i a vegades no necessita del català per desenvolupar-se, no, tot el que és la seva activitat. Llavors el fèiem, també, era fer-los conscient de la necessitat del català perquè a vegades la gent es dirigeix a ells en català i ells no saben el que estan escoltant o a una reunió o al que sigui, no? I sí, doncs la gent estava interessada i el que els interessava molt era com poder trobar feina per exemple, com fer pels permisos de treball, llavors totes aquestes xerrades les fèiem en català. Doncs sí, van estar molt interessats, vam fer un munt de sessions i...

M1: És a dir, explicaves totes aquestes inquietuds en català.

P2: Sí, en català. I llavors fèiem, a veure, com se diu la hora en català, que són...

M2: Bàsiques.

P2: Coses que poden trobar-se que li diuen, a veure, "has de venir a dos quarts de vuit". A veure, quina hora és dos quarts de vuit? Perquè encara, i en castellà és diferent no. O tres quarts de vuit, o un quart de vuit. Llavors clar, que no tinguessin aquest problema, no, de dir, a veure, la mala interpretació horària. Llavors com fer també per anar al metge, on s'ha de trucar, tot això no...

M2: <fàtic = afirmació>

P2: Tot el que desconeixien ells, més o menys bàsicament, i això ho treballàvem en català.

M1: <fàtic = afirmació> Molt bé

P3: Molt bé, em dic P3 i el cognom és Ejugari. Sóc Marroquí i bueno, sóc de Marroquina, de Rabat, pues bueno, doncs que <fàtic = dubte>, diguem, agafo la gent, i així la gent, per exemple, les coses que té que fer, bueno una miqueteta parlo amb gent a veure si es pot vindre's per exemple, en català, com és pot... Lo bàsic. <fàtic = afirmació> E bo, ensenyo a la gent coses petites, com estan i també bueno, <inintel·ligible> Si vas al Mercat com diu la P2, si vas a l'Hospital, en principi les coses bàsiques...

M2: Però què ho feu això, en una entitat això o...

P3: A casa meva.

M2: A casa teva?

P3: Sí.

M2: Ah sí?

P3: I normalment teníem un grup. Perquè així a la meva casa la vigilo bastant. Perquè si tens un local i et diuen "a les vuit ja estic", no. Ja no vinc.

M2: No.

P3: Perquè vas a estar millor a la teva casa. Eh, pren-te per exemple un cafè, quan vinguis a la meva casa, bueno, farem un estudi, estarem junts, després mirarem una pel·lícula perquè venim m'entens?

M2: Sí.

P3: Així ve la gent, estic molt a vegades insistint a la gent perquè tenen que entendre el català, perquè és molt portant, la integració i moltes coses.

M2: Però parleu amb àrab, no, entre vosaltres, pregunto. O en català, o en castellà, una barreja...

P3: Hay de tot. Hi ha gent que parla per exemple a la seva casa castellà, un altre el pare no parla català però el fill sí que parla català. I va així les coses. Però bueno, jo per exemple agafo la gent que vingui nova, <inintel·ligible> Primer normalment el castellà, entenc que té que saber, és normal, jo li ensenyo coses bàsiques, de moment dic jo, any passat va molt bé, però aquest any la cosa... Perquè perds molt del teu treball, bueno, i del meu també, però bueno, anem tirant a veure si pot canviar primer en un altre grup, a vegades no tinc temps per estudiar i diu bueno, és que tinc que treballar i <inintel·ligible> la família i moltes coses que a ell li agradaria estudiar, però a ell, clar, sí que li agradaria estudiar, però clar, pues si la vida no va molt bé, té que treballar primer i després la llengua. Això clar, però si ara si per exemple hi ha una te pago tres jornal de mes, és que he estudiat dos dies, fa... Amb uns amics, per exemple, alguns dies que faig les classes, en català, i altres dies que treballes. No molt eh, però normalment, la cosa va molt... Econòmic.

M2: Què vénen, en grups, o dos o tres persones?

P3: Si sí, amb grups. No, quatre persones. Uns quatre, i faig classes.

M2: Molt bé.

M1: I vénen per iniciativa pròpia, perquè t'han conegut d'alguna manera, perquè... Com arriben a tu, diguéssim?

P3: No, perquè jo veig a la gent, bueno, que saps el català, que és molt portant i saps, perquè així si fas la vida aquí és molt portant el català, perquè el castellà va molt bé, però tens que integrar amb la gent, perquè és un país que té el seu idioma, la seva cultura, tens que parlar això, és normal, entens? Però és així, la gent i a mi... I clar, com no teniu temps bastant, m'agradaria per exemple lo meu grup, <fàtic = afirmació>, no solament un grup sinó tres o quatre, però clar, amb el treball meu, ja no puc més.

M2: No pots.

P3: Clar. Si em diuen, mira, et surt a contracte fixe, pues sí. Ho puc agafar i és el meu treball, i em vai a cinc euros, i a lo millor faig deu euros o no sé quant m'entens, però com un no sé pot fiar...

M2: Ja, ja.

P3: Si no es pot, pues mira.

M1: Vosaltres també ho feu a casa?

P1: No, jo normalment a vere, a casa he fet algunes vegades, però normalment jo vai al Centre Cívic de Pardinyes d'allí com que normalment los dissabtes sobretot, no hi ha ningú, jo normalment un dia abans demano permís allí. I normalment, em diuen, pues et quedes el dissabte, per dir algo, al migdia, però que fai, quedem de nou a dotze, i llavors faig de dos i mitja fins allà a les dos, dos menos deu. I bueno, durant lo cap de setmana. I los, durant, de dilluns a divendres, clar, hi ha gent que a lo millor no te pot vindre, que pleguen a les vuit, a llavors hi ha gent que ve cara a l'estiu, clar, la gent fa més hores extres i tal i no poden vindre, normalment se redueix molt. Això, ara a l'hivern, pues sí que t'acudeixen més gent, però de cara a l'estiu ja no. I normalment pues procures una mica, pues compensar, no? Si avui te'n vénen sis o set, pues que demà en vinguin uns quants més i entre tots pues bueno, ho organitzem. I bé, de moment, va bastant bé.

M1: I en el teu cas també han vingut, diguéssim que s'han anat, han acudit a tu, o has fet tu algun treball de...

P1: No. A vere, jo, vai trucar precisament al Centre Cívic, d'aquí del Centre, i jo quan van proposar, a veure si podia formar grups i tal, vai pensar, hòstia, sí, me sembla que això és impossible, no, no n'havia fet mai, no, va ser una experiència, clar, no tenia cap experiència. I en un moment donat vai anar al locutori. A l'ordenador vai fer uns follets i tal d'anunci, hòstia, em dic Martí i tal, un representant d'un país portuguès, i tal això, i la gent de tal país i tal país, especificant, pues si voleu entrar en contacte, vai deixar un número de telèfono, i ja em van començar a trucar al cap de cinc o sis dies. Però pocs, <fàtic = afirmació>, em van trucar, pocs. Però bueno, va córrer la veu, l'altre tal, l'altre tal, i al final, mira, a tranques i barranques, vam poguer una mica formar els grups. I más o menys va ser així.

M1: I en el teu cas, P2, també...

P2: Jo vaig treballar amb la gent del Centre Llatinoamericà, i llavors fèiem les reunions aquí al Centre Llatinoamericà que tenim aquí a Lleida. Llavors vaig anar al Centre, aquest Centre Llatinoamericà, a comentar el nostre projecte de formadors, i llavors allí vaig contactar amb la gent que estigués interessada. I, doncs, vaig deixar també uns papers, dient la, el projecte que teníem, de contactar amb la gent nouvinguda, o la gent que estigui interessada a fer aquestes xerrades en català, que vinguessin a contactar amb mi, i llavors vam proposar un horari un dia a la setmana i llavors venia aquesta gent aquí, no.

M1: L'interès que veieu en la gent que ve a vosaltres, és una mica el que comentava la P2, aquesta necessitat de tenir uns coneixements bàsics de... És a dir, vénen per això, perquè es troben que necessiten saber funcionaments bàsics de com fer papers.

P1: Jo m'he trobat dos casos que lo primer que em diuen "oh, he anat a demanar feina, i lo primer que m'han dit és en català i jo no entenia res". Això lo primer, perquè et diuen hòstia, és que he anat a demanar feina en una d'aixòs, en una ETT d'aquestes, i la, bueno, la noia que hi havia per allí m'ho deia tot en català i jo no l'entenc. Dic, bueno, vols que t'acompanyi? Anem los dos. Bon dia, què et passa amb aquest noi, hi ha això, això i això. I bueno, pos li vai tindre que traduir en portuguès. Pues, t'ha dit això, això i allò. Hòstia, veus! Si em dones classe, potser aprendré. Pues bueno, ves, t'has d'animar així. I així es comença a animar. L'un comenta a l'altre, l'altre a l'altre, i clar, ja els hi comença a agradar. Diu hòstia, és que clar, me trobo en aquest cas! Però clar, si vas a un puesto que te comencen a parlar en castellà, llavors el català ja és difícil. Si te comencen a dir les coses en català, llavors arribarà un moment que et diràs o m'espavilo, o m'hi quedo. I una mica és això, no?

M2: <fàtic = afirmació>

M1: Molt bé.

M2: Has dit dos casos.

M1: Sí, ens falta un cas, em sembla.

M2: Has dit, un cas era aquest, i l'altre?

P1: I l'altre, és la típica persona, que vol parlar el català, però té vergonya, que això m'he trobat un munt de vegades també. Hòstia, és que vull parlar! Bueno, pues comença a donar les passes. Parlaràs malament, ja ho sé, jo també he passat pel mateix camí. Però solta les paraules! Que la gent te sinta parlar! Que te veuen que tens voluntat de parlar! I no. Aquests són los dos casos.

M2: Clar, perquè vosaltres aquest procés també l'heu passat, no?

P2: Clar.

P1: No, jo la sort que vai tindre, i donc les gràcies al senyor, és que vai vindre directament de Madrid amb un poble on la gent, el noranta-nou percent de la gent són catalans, Alcarràs, el coneixeu?

M2: Alcarràs?

M1: Ah, sí.

P1: I vai viure a Alcarràs disset anys.

M2: Al costat d'aquí.

P1.: Si sí, a deu quilòmetres d'aquí. I disset anys en un poble que només dia i nit en català, era impossible que parlés en castellà, però bueno.

P3: <inintel·ligible>

M2: Si sí, va ser una immersió! <riu<fàtic = afirmació> Sí senyor!

P1: I no m'arrepenteixo, t'ho juro! Lo que s'està fent ara a Lleida, tot aquest procés, jo a disset anys ja ho sabia.

M2: Clar, i en el teu cas encara més perquè a disset anys tu encara ets una figura més estranya, per dir-ho aixís, no?

P1: Vale, però hi havia casos que jo amb els companys que anava de colla bueno los quatre o cinc negres del meu país m'ho deien, jo aprendre català per què? Si amb lo castellà m'espavilo i tinc feina, es donava aquest cas també, perquè ells vivien a Lleida ciutat.

P3: Clar.

M2: Si sí.

P1: No estaven a un poble. Però clar, quines ventatges vaig treure jo del poble? Me vai integrar millor que ells que vivien aquí al centre de la ciutat.

M2: Si sí, sempre passa igual.

M1: Clar

P3: Sempre passa igual.

P1: Jo, no sé eh, em trobo així eh, tu vas a qualsevol poble de Lleida, i los immigrants que estan allí de fa pos deu, dotze anys enrere, pues parlen perfectament el català. I en canvi agafes quatre d'aquí Lleida ciutat i del castellà no passen. Per què? Doncs és la convivència. Jo crec que tot això va...

P3: Sí, perdona siusplau...

M2: Sí, podeu interrompre eh, això...

P3: Per exemple, pues a mi, tindre, per exemple un català, dius "bon dia", te diu "buen día", "deixa'm siusplau aquesta cosa"... Hòstia, parles el català! Pues no home, clar que tinc que parlar el català, perquè estic en Catalunya, a mi per exemple no m'agrada demanar unes coses, però és lògic, nosaltres tenim que parlar el català, a Alemanya tinc que parlar el aleman no vai a parlar el català, però clar, cada país ja té la seu idioma i tenim que respectar igual, això és el meu...

M2: <fàtic = afirmació> Molt bé.

P3: Opinió.

M2: Tu estàs... Perdona, és una pregunta personal, tu estàs casat has dit, o no?

P3: Estic casat.

M2: I la teva companya és catalana, espanyola...

P3: És marroquina.

M2: Marroquina? La teva dona no parla el català?

P3: Bueno, encara està al Marroc <riu> Està estudiant el català. Al Marroc està estudiant el català.

M1: <fàtic = sorpresa> sí?

P3: Sí.

M2: <fàtic = sorpresa>

P3: <inintel·ligible> Si vindrà o no...

M2: És que havia entès una altra cosa.

P3: Sí, però...

M1: I considereu que, el, o sigui, les persones que venen, segueixen el, amb la vostra ajuda, consideren que ja en tenen suficient o a vegades fan el pas i van... Doncs ara m'apuntaré a cursos o ara... Augmenten aquest...

P2: Jo això, amb les xerrades és el que intento no, que s'animen a apuntar-se a un curs, perquè lògicament no aprendran tot el lèxic ni tota la gramàtica ni com se diuen les coses si no fan un curs de català. Si que a veure, el procés seria més lent, com el P1, aprendria, no, però seria més lent que si fan un curs de català per exemple, i jo els animo, i de fet sí que alguns que han fet les xerrades l'any passat, aquest any fan cursos de català.

M1: Però no és un... Creieu que és generalitzat o només és d'algun cas o... És a dir...

P2: A veure, la gent està interessada, el que passa és que a vegades, no tenen els horaris, no troben clar...

P3: Eso es el problema, clar.

M1: Però sí que noteu un interès.

P2: Sí, sí que hi ha interès.

P1: Home, interès tenen, això que acabes de comentar de què, no sé, apuntar-se a una acadèmia, o algo, mira, jo t'ho diré sincerament eh, sincerament. No mos enganyem, el que ve a buscar la vida no té calés per anar a pagar i dóna'm classes.

<Tots> Clar.

P1: Això, si te dic que sí, és mentida, m'estic enganyant a io mateix.

M2: No no. Estem en un nivell al teu cas almenys, de supervivència, per dir-ho així, no.

P1: Si sí, si senyor.

M2: Una vegada superada aquesta supervivència, doncs...

P2: Clar, la gent, el que més els interessa, quan arriben, es trobar feina.

M2: Clar.

P2: Més que fer un curs de català.

M2: Clar, evidentment

M1: <fàtic = afirmació>

M2: Evidentment.

M1: Això està clar.

P2: Tot i que saben que és necessari aprendre el català, però clar, això és secundari, i a més a més, aquest grup que jo tinc que amb el castellà ja tenen prou...

M2: Clar, el teu grup...

P2: I a més la gent que els veu que són estrangers els parla directament en castellà, doncs ja tenim prou.

M2: Sí.

M1: Creieu que en, en la vostra comunitat, o... En el vostre grup de gent, hi ha algun tipus de persona, que és molt difícil d'arribar-hi? És a dir, que no ve a vosaltres, i que a vosaltres és molt difícil d'arribar-hi?

P1: En quin sentit, arribar en quin sentit?

M2: De tenir, per exemple, per posar un exemple, si tu tractes més amb homes que amb dones, no, per exemple...

M1: Amb joves, que amb no joves...

M2: Amb joves, que amb no joves...

P1: A vere, lo meu cas en concret, és diferent, el meu grup que tinc, igual venen quatre dones, dos nois, o sigui...

M1: És divers.

P1: És divers, exacte, sí senyora, hi ha tot tipus d'edats i d'aixòs.

M2: És a dir que no hi ha col·lectius dintre del teu grup o de les nacionalitats de llengua portuguesa diguessim que no vinguin per alguna cosa...

P1: No no, tot lo contrari <cop de puny a la taula> Volen aprendre <cop de puny a la taula> tenen voluntat, i si els donem les classes tal com he dit abans, que no han de pagar, que són gratuïtament i que porten un telèfono per a consultar algun dubte que tinguin no, "escolta Martí, això com se'n diu?"... No sé, jo trobo que és més... Hi ha interès, no.

<Un altre participant entra a la sala>

<Tots> Hola!

P4: Hola

P1: No parlem del moment econòmic, és dóna'ls, ensenya'ls...

P4: saluda la resta de la gent d'un a un>

P2: Com va?

P4: Bé, molt bé

P1: Molt bona nit, senyor.

P4: He arribat una mica tard...

M2: No t'amoïnis.

M1: No, tranquil. L'introduïm una mica.

P4: Sempre vinc molt tard, sempre. Sempre l'últim! <riu>

<Tots> riuen

M1: Estem parlant de la feina que vosaltres feu amb la vostra comunitat, ens estava explicant una mica que ell té grups de diferents nacionalitats de parla portuguesa, i com treballa amb ells i tot això, i ens han explicat una mica... Si vols, ja t'hem dit els noms, amb ells ja els coneixes, ara et toca a tu, sí. <Riu>

M2: No, deixa'l que parli primer, mentrestant et vas situant no, que si no l'hem agafat...

P4: <Riu>

M2: Així. En el teu cas també és així, <fàtic = dubte> hi ha col·lectius de persones o tipus de persones que no... En el teu grup tens homes, dones, joves, grans... O, és diferent.

P3: Bueno, normalment, com que sóc musulman, dones, no tinc dones...

M2: Per això, per això t'ho deia, era una indirecta <riu>. Era una indercta directa!

P3: No, sinó... <Riu> El seu marit me la talla, si sí. Nois, tinc molts amics. El problema de la gent, per exemple aquí. El problema quan no tinc feina, ja no tinc ganes d'estudiar això és el primer. Ei, que vinguis a la meva casa o que vinguis a estudiar el català perquè és molt portant, a lo millor troba una feina i ja se't <inintel·ligible>. Un marroquí, ve el primer, el per exemple, aquest és un grup, de, primer dia, setze persones, el segon dia, ja tens onze, i el tercer dia, ja tens la meitat i no van més, i per què? Perquè ja no tens ganes.

<S'obre la porta. Interrupció> Perdó. Nosaltres estem a dalt, quan marxeu no fiquem l'alarma siusplau...

M1: Digues, digues.

P3: Si sí, és el problema. La gent, quan no tinc feina, quan no tinc per exemple papers, no tinc coses reglades, ja no tinc ganes d'estudiar el català. <inintel·ligible> Ja no li agrada. Mira, ja no m'agrada estudiar el català perquè no estic molt bé. La situació no està molt bé, pues no li agrada <inintel·ligible>. Però si té la situació molt bé per exemple arribar i que tingui un centre que li doni feina o ara per exemple pugui estudiar català, si que aquest noi <inintel·ligible> per aprendre català, i normalment sí que aprèn català. Jo lo dic jo i és la meva opinió és que <inintel·ligible>. Sempre va haver, jo faig classes a la meva gent, se va pues ja vinc demà. I un ja no ve demà. I per què? perquè els problemes del treball, <inintel·ligible> Vec jo eh, no sé.

M1: Penseu més o menys el mateix, no?

P2: Sí, si sí.

M1: Molt bé.

M2: Bueno, potser ara...

M1: Si sí. <Riu>

M2: Ara que ja t'has situat una mica, si vols explicar-nos una mica...

P4: Encantat.

M1: <Riu>

M2: Bueno, abans de les dificultats explica'ns una mica què fas, no? Quin és el teu paper i quins col·lectius, quins grups treballes, vull dir que, una mica què fas.

P4: Vale, jo especialment vai tenir una oportunidad i muy poco <inintel·ligible> aquí porque vai tindre un negoci una botiga aquí carrer <inintel·ligible>. Tenia oportunitat de captar gents pel meu negoci, la gent que entrava jo faria publicitat d'això i això me funcionava tenia una llista de vint-i-cinc persones. Sis o set eren propis familiars. Cosins, germans... I hem començat bé, perfecte no, però los immigrants tenim un problema, quan hi ha una cosa i no hi ha resultat la gent no dona esport <sic>, així estan les coses. La volen aprendre, però si no hi ha resultat positiu la gent se marxa...

M2: Clar.

P4: Ahi està la dificultat que teniu. Tothom vol aprendre, la idioma és una cultura universal.

M2: Clar.

P4: Me servi aquí, però me pot servir al Senegal.

M2: Si sí.

P4: Perquè jo me'n vai a Senegal, montar-me una escola de catalán, tindrè moltes oportunitat, porque cuando señor Maragall se entere

P3: <inintel·ligible> Riu.

P4: Muntar una escola en Dakar, me donarà moltes ajudes segurament, una cultura universal. I lo problema que hai és lo mateix de sempre, la gent d'aquí no dona <inintel·ligible> que nosaltres no venim aquí sol per treballar, o per menjar. No. Venim aquí per integrar-nos, per fer d'aquest país... Jo sempre he donat aquest missatge al meu col·lectiu. Quan jo voy a hacer la publicitat i me surt molt bé la resultat, la gent dona classes allí a la botiga i no caure'm allí jo vai demanar aquí perquè me den un local, i no m'han deixat, perquè tenia oportunitat de col·lectiu d'Associación Senegalesa que m'apoa, i vai marxar a parlar amb directament el president de l'Associación Senegalesa i vai dir ja t'ajudaré, i li he presentat la senyora...

P1: Conxita.

P4: Conxita, i aquest any m'hai quitat el pes amb un, perquè m'ha agafat alumnes i m'ha dit, mira, portem la sol·licitud, tu no te preocupes, les classes que donaves aquí les passarem directament allà, i m'ha agafat la gent <inintel·ligible>. I, no vai vist tant complicat principi, però al final dic mira, lo més fàcil lo passarem directament a un col·lectiu, seria més fàcil, perquè amb un col·lectiu tindrem més ajuda de <inintel·ligible>

M2: Sí.

P4: Jo, la persona que me quedaven són familiars, perquè l'obligaven jo, los demàs... Se van marxar cada dia més fins a l'últim moment.

M2: I tenieu algun sistema regular, algun dia a la setmana, o com... Com ho tenieu?

P4: Jo tenia el dissabte i diumenge. Como io trebollo de cuiner, tinc poc temps, lo poco temps que tenia lo dedicava al meu negoci...

M2: Clar.

P4: Allí aprofitava io fer coses, tenia coses allí cadires, i per donar explicacions i tot bé, tot bé, però quan va parlar amb el president de l'Associación Senegalesa me diu, no, jo te canviaré el sistema, jo te portaré la gent allà i tu m'emplenes les sol·licituds i així funcionàvem.

M2: I tu estàs d'acord amb això, creus que funciona millor?

P4: A mi personalment m'aniria millor así, perquè jo puc convèncer la gent però amb atra manera. Tinc més possibilitats de tenir gent que ell, el propi president de l'Associación Senegalesa.

M2: Tu fas una captació...

P4: Fa captació...

M2: Donen el servei.

P4: A ell mateix li he ajudat io, porque ell mateix volia aprendre català. Jo te presentaré una persona te pot judar, i <inintel·ligible> gana d'aprendre, se diu <inintel·ligible>

P1: President de l'Associació del Senegal.

P2: <inintel·ligible> Sí

P4: Nosaltres l'únic problema que tenim, aquest senyor lo sap, los immigrants, quan hi ha una cosa si no hi ha un resultat positiu...

M2: Clar, clar

P4: La gent marxa. La tria l'he explicat allí a la reunió que fem. Que quan fem coses així vosaltres que esteu més prop de les utilitats, que donen més informació al problema que tenim, problema de la feina, de papers...

P3: Clar perquè sempre, cada vegada passa gent, reben més gent fins a <inintel·ligible>

P4: Una cosa, que podem captar la gent, un motiu, però si no hi ha motiu, la gent no, dóna <inintel·ligible> Jo sempre personalment repito el meu paper l'he guanyat gràcies a cursos de català. Gràcies a Déu.

M2: El teu paper vols dir el teu

P4: Residència

P4: Any vuitanta-vuit.

M1: Els teus papers.

M2: Això és un bon argument <riu>.

P4: Havia arribat aquí...

P3: <inintel·ligible> de Res.

P4: tres meses que tenia los papeles, para participar en los cursos catalán i la lei constitución laboral.

M1: És a dir, que el fet de participar en els cursos de català, va ajudar a...

P4: No. Vam fer una reunió entre Comisión Obrero, delegación de treball, i el gobernador civil.

M1: Sí.

P4: Aquestes classes cuando acaben, agafarem unos quantos de gent per regular su situació. I a través de Mercè, del Consell, la dona <inintel·ligible> És molt amiga, sempre amb ella, i una professora catalana, que es diu Maria... <Dubta>

M2: Maria!

P4: Maria. I aquesta donava classes. Però jo com que era innocent, no parlava castellà, no sabia res, parlava àrabe i francès, pues mentres era treballar, jo tenia per menjar. I a la feina, jo cada dia, cada dia... I la Mercè me dit P4, te donaré una buena notícia, sí, ja veuràs como tindràs papers. Pues jo, endavant. La ventatge que tenia jo, los vint-i-cinc que hi havien classe, quinze o dinou tenia papers. Nou, vuit no tenien papers.

P3: <inintel·ligible>

P4: Però aquella època, tot era distint.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: Ara és molt diferent.

P3: Jo no sé com va la cosa, però jo crec que se pot estudiar igual si tens papers o no tens papers, no.

P4: I amb aquest grup van agafar l'única persona P4. E un papel en el mig li donarem a P4. Ara jo tinc la nacionalitat espanyola. No m'ha repetit res, i mai no he parat de feina.

M2: Sempre més has tingut feina.

P4: Sí, sempre, sempre he tingut feina, i sempre he estat, i no <inintel·ligible> Tinc tota la vida aquí.

M2: Bueno, també tindràs algun mèrit tu, no? <riu>

<Tots> Riuen.

P4: Se pot donar, se pot arxivar com un messatge per la gent que arribi...

M2: Sí, sí.

P4: I vosaltres també. Porque vosatres teniu més ajuda, heu de fer més ajuda per los immigrants. Jo me done classes de català, apren-lo per anar a comprar, passar com se diu aquesta botella, aquest paper.... Tot és bo. Però hi ha coses més importants, perquè aquestes gent i els seus familiars i tot volen estar més tranquils ells. Llavors hi ha una cosa, que podem fer per la gent se adeptin més, se integran més. Saps lo que vull dir?

M1: Sí.

M2: Si sí.

P4: Eso és lo que falta amb aquestos col·lectius, l'activitat que fan. Sempre ha que posar una cosa damunt la taula, cosa sèria per a la gent tenir més gana, sinó no arribarem mai.

M2: Molt bé.

M1: Molt bé. Vaja, m'heu dit moltes coses, que m'he quedat així una mica... Per exemple el P4 comentava que, tu vas aprendre primer català?

P4: Sí, primer català.

M1: <fàtic = afirmació>. Vosaltres també, o no?

P3: No, jo no.

M1: I els vostres grups, què s'aprèn primer?

P3: Bueno, primer pues, el català normalment, bueno, català són per exemple un marroquí, la mare en castellà, per exemple, aquesta cosa es diu així així, i en àrab així i bueno la gent <inintel·ligible> coses més, ho entens, i bueno, anem així jo al meu treball <inintel·ligible>.

M2: És a dir, que el castellà... És una pregunta neutre, per tant aprenen castellà, el marroquí ja el saben, clar...

P3: També.

M2: Castellà, i català, en el teu cas, no? Seria això.

P3: Sí, també, más o menys, però jo fai per exemple, català, marroc. Així, aquesta cosa es diu així, pues mira, català, marroc. <Inintel·ligible>

M2: Però el castellà el saben ells, a...

P3: Bueno, sí que saben, més o menys...

M2: Més o menys, no perfecte...

P3: Català no.

M2: Català no.

P3: Però com ells saber francès, me sembla que ràpidament agafen idioma. Sí. Clar, perquè el francès...

M2: És a dir, que els que saben més francès aprenen més fàcilment que els que no saben francès.

P3: Els que saben francès normalment, dic una temporada es pot aprendre català, perquè francès, amb el català, semblen igual. Hi ha coses que sonen más o menys igual, per això per exemple, parle, este es el problema.

M2: Amb el teu...

P2: Amb el meu col·lectiu, com que ja saben castellà...

M2: És diferent.

P2: Tot i que tenia gent de brasil amb el portuguès, però que aquesta gent clar, s'agafa primer al castellà, que al català.

M2: Home, és una...

P2: Si sí.

M2: Llengua més universal, més gran...

P2: Més universal, i...

M2: Però...

P2: Amb la gent que jo he parlat, diuen que els hi és més fàcil aprendre castellà que el català. Sigui perquè la gent, la majoria de gent també els parla castellà, o que també no sé, surt primer el castellà.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: I en el teu cas, aprenen...

P1: A vere, el castellà, l'has de embotir a aquesta persona que ha de parlar el castellà, l'estàs complicant, no és un mètode, jo no ensenyaria el castellà.

M2: Tu, no ensenyaries!

P1: Jo no. Nóc partidari.

<Tots> Riuen.

P1: No, perquè no, saps per què, perquè sincerament...

M2: Ja t'entenc.

P1: Si aquesta persona té una persona que parla el portuguès, perquè he de parlar en castellà, li tradueixo de portuguès en català.

P2: Si sí.

P1: No, si vols que aquesta persona aprèn, ho has de fer d'aquesta manera. Sí li comences a embotir el català, i li has de fer aprendre, demà passat li hem de parlar en castellà, pues...

P3: Li compliques la vida.

P2: Li compliques la vida.

P1: Pues parlem de professor a l'alumne. Què parlem tots nosaltres? Portuguès. Pues tu me preguntes en portuguès i jo te traduiré en català. I oblidem el castellà. Jo parteixo d'aquesta base.

P2: Però clar, què és el que aporten ells, no el que tu fas a la classe, el que aporten. A la societat, què és el que més parlen? Parlen el català abans que alguna altra llengua o el castellà...

P1: Home, a vera, t'ho diré sincerament. Del grup havia pocs que parlaven perfectament el castellà. Perquè els brasilers són tossudos, són como los muchos. I ells, clar, l'accent portuguès encara el tenen. Excepte aquell que porta pues cinc o sis anys aquí, que està una mica més adaptat, pues llavors sí que aquest s'expressa una mica el castellà barrejat amb portuguès, ell entén més el portuguès per supost. Ara, lo que jo no faré mai és ensenyar més castellà que no pas el català. Jo li motivaré, bueno, li faré de diccionari. Ella i jo ens comunicarem directament en portuguès, que seria la base, i del portuguès jo lis transmetré amb ells el català. Perquè clar, si li fico el castellà de per mig, aquesta persona se perdrà, és que no sortirà. Jo crec, almenys els grups que tinc, no sortirien, t'ho dic sincerament.

M1: Abans comentàveu que penseu que ells se n'adonen de la necessitat, vull dir que inclús vénen a aprendre català perquè se n'adonen de la necessitat que tenen d'aprendre català. O sigui, no creieu en cap cas que cal convèncer els vostres col·lectius que cal aprendre català? O sigui creieu que ells ja ho saben això.

M2: La veritat <fàtic = afirmació>, això ens interessa, vosaltres sou una mica especials i vosaltres teniu...

P2: Sí, nosaltres això, jo m'he trobat gent que rebutjava...

M2: Per tant... Això, rebuig també

P2: Ara perquè m'han d'imposar que jo aprengui el català...

M2: A sobre <irònicament>

P2: Si jo amb el castellà en tinc prou, o sea si m'entenen, si la gent m'enten, si jo puc parlar i entenc la gent, per què ara he d'aprendre el català. Clar, aquest col·lectiu és una mica especial, diferent, no, perquè si vénen de Senegal o vénen del Marroc, doncs a veure porten una llengua i han d'aprendre, sigui el català o el castellà, han d'aprendre una altra. Llavors, si se troben amb el català, doncs a veure... Però clar, el meu col·lectiu és una mica diferent, no.

M2: Si ho haguessis de dir en percentatges, vull dir, aproximadament... És a dir, és...

P2: No hi ha gaire gent que tampoc digui que rebutja el català.

M2: No.

P2: A veure, un cinc percent.

M2: Per dir una cosa.

P2: No, és un percentatge baix. M'he trobat amb gent, però la majoria s'adonen que és necessari. Per accedir a una feina, per... Clar, per moure't, per ciutat, perquè veus rètols en català, a veure, què vol dir això... Clar, reben molta informació, tot i que també la reben en castellà, però hi ha molta que és en català i que la necessiten.

M1: <fàtic = afirmació>

P3: Més que jo també,, pues mira nosaltres entre els amics d'abans i jo ja fa temps pues mira hi ha un amic bueno que tenia que portem molts anys per aquí i quan em parla en català, altres amics seus <inintel·ligible> que érem així no, pues mira, nosaltres parlar el català, no, lo veus que la gent fa gent que fa un esforç perquè aprendre català també perquè nos agrada, si tu vas amb un amic teu i vas en un costat, i parla català, pues està molt bé, m'agradaria, per què? Perquè <inintel·ligible> del país igual, <inintel·ligible> perquè ja saps què vull dir, però si nos agrada a nosaltres, i nosaltres ensenyem també, i si te ve alguna persona per fuera que veu, jo sóc marroquí eh, a la gent li agrada molt, hòstia, siusplau <inintel·ligible> a Almenac per exemple, bueno...

M2: Tens una entrada, no.

P3: OK, pues per exemple <inintel·ligible> alguna cosa, i sempre <inintel·ligible> te veng a ti pues tu parles català, no. Si te parles castellà pues no va gaire bé, perquè és a Catalunya, nos agrada una mica saps, nos agrada si sí, i normalment la gent van així. I entre nosaltres som amics, i tu fas força, l'altre també, perquè jo no parlo català, l'altre també, l'altre parla millor que tu... I així anem en grups, bueno entre amics, jo parlo més que tu, tu no parles millor que jo... Ara per exemple el que tenim nosaltres que ha costat per exemple saps i poquet a poc més gent en català.

M2: Bé.

P4: Bueno, jo, en este cas, aquí vam, aquesta generació més davant, més <inintel·ligible> vam, tindrem molts problemes, moltes dificultats. Perquè els nens que han nascut aquí, estan obligats d'aprendre català. Són catalans. Llavors, quien tindrà problemes? Les pares que estan a casa. Jo parlo personalment la situació que tinc a casa meva. La meva dona té problemes amb la meva. Perquè la meva hi ha coses que no s'entera, i me tinc que...

P3: <inintel·ligible>

P1: Quants anys fa que viu a Catalunya?

P4: La meva dona és molt llesta, la meva dona parla castellà perfectament, la meva dona no treballa, i està a casa, ama de casa, és intel·ligent, però el seu problema no interessa, jo li he dit, t'apuntarem a classes de català, i no vol. Tímida, molt sèrie. Estar damunt d'ella, veng a, veng a...

P3: <inintel·ligible>

P4: Amb la nena, quan la nena <inintel·ligible> és per demà, perquè tindràs munt de fills aquí i este país funcionarà així.

M2: <fàtic = afirmació>

P4: Bueno, és el problema també de molt de <inintel·ligible> I especialment parlo de latinosamericans, no tenen interesos d'aprendre català.

P1: No, és el que ha dit...

P4: Aquí los que tenen més interès són los africans...

P2: Clar, perquè han d'aprendre una altra llengua.

P1: Sí.

P4: Aquesta gent té ganes d'aprendre.

P1: Sí.

P4: I després los païses magribinos i després los païses est, los païses volen aprendre, però los amerclatins jo tinc amics, amigues...

P1: A mi també m'han contestat moltes vegades així

P4: I ve conèncer la gent, però no és manera...

P1: No en volen, no en volen, los que vai parlar amb ells no...

P4: Algo que es catalàn, y yo hablo español perfectamente, vosotros teneis problema de idioma? Aprendes. Así te contesten.

P1: <fàtic = afirmació>

P4: Però més endavant, més aviat, tindran problema ells.

P1: <fàtic = afirmació>

P3: I a vegades també, ho sento molt, que ho sàpigues també la gent <inintel·ligible>

P4: Has preguntat una pregunta molt important no l'he contestat, la meva dona porta nou anys aquí o nou anys, però castellà...

P1: Ara et faré una altra pregunta <riu>. Si un dia arriba la nena a casa i diu "mama, què significa això"? Li sabria traduir, o no?

P4: Sí.

P1: La teva dona?

P4: Sí. Ella sap paraules, però no té ganes, no li agrada...

P3: La tens que picar i ja està! <Riu>

P4: No li agrada...

P1: No, perquè jo m'he trobat casos que arriba el nano a casa, mare, què significa això? Ui, esperem que vinga el papa. Ella no... Jo no ho trobo bé.

P4: La meva <inintel·ligible> La nena coses així per renyar-la. Mare... Aprèn català, apren-ne. Porque la nena sap lo que hi ha. L'altre ha demanat... Què ha demanat...

M2: Sí, que la nena ho fa com a...

P4: Sí.

M2: Per posar-li com una trampa no? Per...

P4: I sempre ella, aquí no me hables catalán, hablame castellano o hablame Olof.

P3: No, amb la gent per exemple jo que, passats set anys per allà, la gent normalment parlava català, jo tinc un amic que viu a Mollerussa, i té uns problemes de seu fill perquè no sap català, i porta aquí temps eh, molt de temps porta aquí, no sap català, però el seu fill...

P1: Jo m'he trobat casos així, però molts, un munt.

P3: Mes amics catalans, bueno, <inintel·ligible> Clar, el pare no sap parlar el català, i el fill solament li contesta en català, diu, pare... Oye, a veure, parla castellà. No, pare, és que jo sóc així, si no vols, pues mira, déu.

M1: I això no provoca que els pares vulguin aprendre català, o no, és depèn dels casos...

P3: No això...

P4: Són coses familiars.

M2: Depèn, són casos. Alguns síd'atres...

M1: Vosaltres creieu que necessitaríeu algun tipus de suport per ajudar més aquests grups, és a dir, per exemple, necessitaríeu algun material o alguna cosa que us ajudés encara més a ensenyar el català o...

P4: Home, a veure...

P1: hi ha llibres, que nos donen lo suport, aquí al Centre Lingüístic, no, però, jo per lo menos el meu cas concret, has de ser molt materialista. Agafar certs objectes i dir això això tal, això, i cada dia vas canviant.

M1: <fàtic = afirmació>

P1: I fas una llista més o menys de tots els objectes que hi ha, lo més vulgar que existeix i tal, i tu has de seguir una línia.

M2: <fàtic = afirmació>

P1: A vera, quan surts al carrer què és lo que s'ha de fer? <cop a la taula> Saludar la persona no? Pues bueno, comences aquí. Quan no saps un carrer, com s'ha de preguntar? Así. Pues segon pas. I vas fent. Has de materialitzar allà, al moment.

P3: Eso sí que passe, que és diguem...

M1: Penseu igual?

M2: Aquests materials vosaltres en teniu, d'aquests, heu preparat algun material d'aquests, o són llistes...

P1: No, tenim uns llibres, bueno, jo de fet he agafat els llibres aquells que ens va donar la Conxita...

P3: La Conxita, sí.

P1: Allò va molt bé, perquè té dibuixets, estan tots ben...

P2: Viure a Catalunya és diu aquest...

M2: Sí.

P2: Tenen imatges, que té la imatge i el... El nom.

P3: Està molt bé aquest, si sí.

P2: Les frases corrents...

P1: Los números, com se pronuncien les coses, jo no ho sé, ho trobo bé.

P4: El lugar també on el poses, també tenen dificultats, on podem fer classes, vint-i-cinc persones amb un pis...

M2: Clar.

P1: No, però a partir d'ara, enguany ja ho procurarem fer de la millor manera, ja ens ha dit lo Jacinto que si allà està ocupat, podíem vindre aquí sense cap problema. O sigui que enguany, si podem, millorarem.

M2: I altres materials que no siguin directament de llengua sinó coses que... Necessiten documentació...

P2: Documentació. Sí, això sí, perquè jo m'he trobat amb el meu col·lectiu que el que més necessitava era això, no a veure, com fer per tramitar un permís de treball, per tramitar un contracte, per portar la meva família de... Per fer reagrupació familiar, llavors que tenia una amiga a la ... Amic, que és una associació d'immigrants.

M2: Associació, sí.

P2: Llavors vaig demanar-li, no, material, i em va portar i... A més a més l'última classe ella va venir un dia, la última classe, i va fer una xerrada i la gent li va preguntar totes les coses que jo desconeixia, no, lògicament que no, a veure que no, hi havia preguntes que no sabia dir-les. Llavors aquell últim dia la gent va preguntar-li a aquella noia que va venir a fer una xerrada. Llavors clar, aquest tipus de material també es necessitaria. I també seria interessant que jo vaig buscar a la Diputació de Lleida i a l'Ajuntament material perquè coneguín l'entorn, no, la ciutat, les coses que tenim, els monuments, les coses històriques, la cultura, una miqueta, que coneguín no. A veure on estan els col·legis, quin col·legi correspon a cada barri, doncs una miqueta això. Quin CAP, situar-los, més o menys. Aquest tipu de material també faria falta, no.

M2: Això vosaltres ho trobaríeu, el teu col·lectiu, això també.

P3: Igual

P4: També, sí.

M1: Creieu que sí.

M2: una mena de guia de supervivència, per dir-ho així no...

P2: Clar, perquè la persona que arriba...

M2: Guia de supervivència, en català, almenys, amb molt de suport, un català bàsic, senzill, concret...

P2: Clar. Perquè quan la gent arriba és que desconeix tot.

M2: Pam, tot, una mica de tot.

P2: Estan perduts, si ara em poso malalta, on haig d'anar al metge...

P3: Clar, <inintel·ligible>

P2: O si es posa malalt el meu fill, què he de fer, o a quina escola he d'enviar el meu fill? Com se fa això per... Són coses que necessiten.

M2: Això us ho pregunten, aquestes coses, aquestes coses tan concretes?

P2: Sí que es pregunten. Sí.

P4: Sí, perquè jo un cop vai <inintel·ligible> un senyor casa meva, casa que vai té de lloguer, i aquest tenia problemes per a quin sanitari li tocava al seu pare. Van fer una setmana així, i dic mira, jo t'acompanyo, vai agafar los papels, vai nar a Rambla Ferran ell està aquí Ramon i Casal aquí és prop i m'han dit aquí no, i jo vai fer una baralla allí discutit, i m'han dit aquí no <cop sobre la taula> I vai nar a Prat de la Riba, i m'han dit aquí no li toc, i quan vai arribar aquí Creu Roja, i aquest <inintel·ligible> porteu-me los papels, jo vull sap aquí aquest senyor on li tocarà. Por qué me pides los papeles, jo queria ver los libros que teniu aquí, jo me lo consultaré jo, i la puede llevar donde tiene que llevar, i aquest senyor té raó jo vai mirar ben mirat i final vai localitzar aquest <inintel·ligible> quina sanitat al poble, i lo vai portar allí. Però aquest ha portat una setmana com de Lleida, una cosa que no és res!

M2: Si sí. Per tant...

P4: Aquesta senyora té molta raó.

M2: Les coses que demanen més són això, la sanitat, les escoles, feina...

M3: <fàtic = afirmació> Permís de residència...

M2: Permís de residència, és a dir, bueno, les coses, això...

M1: Com creieu que es podria fer arribar aquest material, és a dir, creieu que per exemple, hauria de donar-se a l'oficina d'empadronament, o... Creieu que a través de persones com vosaltres s'hauria de difondre... Com creieu que es podria arribar a més immigrants? Amb aquest... Sabeu el que...

P2: Mira, això que dius tu de quan arriben i fan un empadronament, una mínima guia, doncs això vindria bé.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: <fàtic = afirmació>

P2: Una guia de veure com moure's per la ciutat... Doncs estaria bé. Després de quina altra manera, doncs... És una mica difícil.

M1: Sí.

M2: Clar, s'ha de pensar.

M1: Seria a través de xarxa, clar.

P3: També per exemple, les persones que arriben aquí en Catalunya <inintel·ligible> un altre país per exemple si vinc aquí a Catalunya, què passa, si <inintel·ligible> mira he estat al Marroc i ahora estic en Catalunya, a vera com es fa això, com puc aprendre aquest idioma, per exemple a vera quin esforç tinc que fer, que prendre, jo, com vai trobar el paper, com va la gent, és que molts problemes...

M2: <fàtic = afirmació>

P3: Aprendre. Es troba com un boig. I si aprèn l'espanyol les persones van així. I què passa, entre nosaltres, mes amics i això, pues coses això va així o així, quan vingui a Lleida, mira, t'ensenyaré com va.

M2: Sí.

P3: Pues aquest és de <inintel·ligible>, aquest és de Castell, el que tenim nosaltres, de moment...

M2: És a dir que les relacions personals acaben sent...

M1: Imperant.

M2: Important, no, el més important, les vostres relacions i allò, la persona directa més que...

P3: Si sí, clar. Ens ajudem entre nosaltres.

M2: Vosaltres això és una cosa directa, algú com vosaltres que li està dient mira, és això.

M1: Clar.

P2: El nostre col·lectiu està al Centre Latinoamericà que una mica manega tot això, no, quan arriba la gent...

M1: Fa aquest paper.

P2: Clar, llavors tenen una acollida no. De dir què podem fer, com ho podem fer, una mica orientats per aquí...

M1: <fàtic = afirmació>

M2: <en veu baixa> Haurem de marxar una mica... <Inintel·ligible>

M1: Ara us volia preguntar una cosa. Coneixeu el tema de voluntaris per la llengua, les parelles lingüístiques, que us sembla, tots ho coneixeu o no...

P1: No, jo no, no he sentit mai parlar d'això.

M1: Si li vols explicar una miqueta, si vols ho explico jo eh, com vulguis <riu>

P2: No, ho explico jo. Això de voluntaris per la llengua, jo estic fent de voluntària, també. Llavors és aparellar, no, una persona que vulgui aprendre a parlar català, i una altra que ja domina el català i vulgui ensenyar a parlar, o vulgui que més que res aquella persona practiqui, no.

M2: Sí. No és un mestre i un alumne, sinó és un catalanoparlant i un no catalanoparlant, que l'únic que fan és conversen durant una hora...

P2: Conversa.

M2: Perdona.

P2: No, està molt bé. És això. Són bàsicament són deu sessions també d'una horeta a la setmana. Llavors se troben i doncs parlen el monitor que fa, la persona que domina la llengua no ha de corregir a l'altre sinó que és més bé guiar-lo

P1: Intercanviar.

P2: Intercanviar, fer un diàleg, perquè aquella persona que li costa parlar perquè lògicament quan comencem a parlar la llengua sabem que tenim moltes mancances i a vegades no trobem ni paraules i barregem, doncs no tinguem por de barrejar davant d'aquella persona.

P1: Sí.

P2: És això.

M1: <Riu> Què us sembla, aquesta iniciativa?

P1: No, està bastant bé, sí.

P3: Així és com se fa tot.

M2: Normalment és un autòcton, és a dir, catalanoparlant de tota la vida, gran, jove, el que sigui, i una persona que no el sap parlar.

M1: Que tingui uns mínims coneixements per començar...

P3: També nosaltres també ens pot, podem parlar bé en català, perfectament <inintel·ligible>.

M2: Com?

P3: Es pot parlar exactament català?

M2: No, exactament no.

M1: No, és que vosaltres en el fons feu de voluntaria. Sou voluntaris.

P3: Les ganes d'aprendre català, però a mi no m'importa si per exemple jo parlo català per exemple fai molts errors, home m'agrade aprendre català això és lo més important de tot però demà ja ho sabré <inintel·ligible> el català <inintel·ligible>

P2: Quan més practiquis doncs més dominaràs, és això.

P3: Clar.

P4: I després aquí, parlant de tocar una mica de política, perquè arribarà un moment que si no saps parlar no menjaràs.

M1: <Riu>

P4: Aquí <inintel·ligible> entrar una oficina, te parlen directament català. Hi ha gent que són catalans. Arriba un post què vol? I un immigrant que haver arribat aquí, se queda así, que sempre diu, aquí arribarà un moment tenim que aprendre catalan como sea, aquí la gent són catalans, catalans, tenen el nacionalisme aquí.

P1: No, però això no hi és tot, aquí a Lleida...

P4: Aquí a esp... També eh

P1: Segons com t'ho miris. Aquí a Lleida. Mira, si d'estar a Alcarràs te'n vas a Gimènells, ja canvia un cent percent, i mira quina diferència hi ha de poble.

P4: Ja.

P1: Te'n vas a Almacelles, xarnegos, te'n vas als Mangreners, que és barri de Lleida, andalusos, fes-li parlar, i porten seixanta anys aquí, ni la meitat! On arribarem?

P3: A mi m'ha passat això, per exemple...

P1: A on?

P3: En un bar de...

P1: Vols fer un paio que fa quaranta anys parlar català, quan tu fa deu anys que t'estàs esforçant... Aquí és com ens arribarem. <Riu>

P4: És veritat.

P3: Has de començar, m'entens. Sí que lo sap. Però clar, tu tens que dir, per exemple en castellà, dejame un cortado, así de claro, me deja. Es que m'ha passat...

P1: Mira, jo he nat a esmorzar... Fa una setmana, amb lo camión que tenia que nar a Almacelles, a Gimènells, i dic bueno, com que havia passat per la carretera Balmanya, i vai parar precisament a Gimènells, tal jo i lo companyero que anava a lo costat sempre anem dos xòfers, què vols després de dinar i tal, ell un tallat i jo, pues, no me tocava conduir, no ho sé, posa'm un cigaló!

<Tots> <Riu>

P1: Cigaló? Què és això, la mare de Déu! Com si li haguessi caigut lo món! Un cigaló. Hòstia! I ni idea, ell anava a la punta de la barra, tornava, se rascava lo cap, ni idea... Perquè tothom diu carajillet, dic no senyor, això no és un carajillet.

P3: <inintel·ligible> És que lo saben però no lo volen parlar, este és el problema...

P1: Igual que el bocadillo. Pose'm un bocadillo! No... Un entrepà senyor, mecagoen dena! És veritat!

<Tots> <Riuen>

M2: i M1: Molt bé.

M2: Pera't.

P3: Jo ho sento molt...

M2: No, digues, digues.

P3: Te dic una cosa, pues mira, aún tens el teu pan exactament és la teva terra, <inintel·ligible> però bueno, a veure eh, <inintel·ligible>

M2: El que, perdona eh...

P3: La cultura nunca se va a diluir, on tens el teu pa és la teva terra <inintel·ligible> Sempre sóc marroquí... Escolta'm <inintel·ligible>estic a Catalonia parlo català, el vaig aprenent... És la meua terra igual, dic jo.

M2: i M1: <fàtic = afirmació>

P3: Hi ha gent que no pensa així. <Inintel·ligible> No se queda tan...

P1: Jo sóc dels que opinen que allí on vages, t'has d'integrar, sigue on sigui.

P3: <inintel·ligible> Hai d'integrar també amb la gent.

P4: I després hi ha una cosa que me afecta molt molt i lo siento molt pel meu col·lectivo immigrant, que hi ha molta vergonya, nosaltres sentim molta vergonya per parlar, hi ha molta gent tenim vergonya per parlar. Porque si no vols com se diu això i no demanes...

P1: Sí, costa.

P3: Tenim vergonya.

P4: No aprendràs mai. No tingueu vergonya. Jo parlo català aquí. Però castellà, hi ha gent que porta mateixos anys aquí, gent que, hi ha Marrocos, estan aquí, i encara no parlem castellà. És veritat.

M1: O sigui, aquesta vergonya també la tenen amb el castellà.

P4: Vergonya que tenim.

P1: Sí.

P4: No m'importa com se diga això. Botella, no sé què, jo treballo amb una camarera, treballo de cuiner, jo tinc una camarera, aquesta noia sempre me dóna, sempre me dit, P4, sap què m'agrada més de ti, no te importa res, perquè m'equivoco, una cosa que no és així, me corrige, me demano, dímelo bien, i me lo apunto. Ahir va ser quan ja vam parlar d'una cosa, un sopar que hi havia ahir, pues <inintel·ligible> en català malament, m'ha dit, sempre estàs en català, esto es en castellano, tu lo quieres traducir a tu manera. Bueno, jo en català. I ella pensant <inintel·ligible> és com, una catalana, així discutint. Me dit és que lo hablas mejor que nosotros! Però la vergonya que tenim aquí, això també afecta molt.

M1: És un impediment.

P1: Saps quina paraula primera vai aprendre jo en català, la primera? Mecaguen Déu.

P3: És broma!

P1: No, en serio, tu vas als pobles, i els pagesos, quan baixen del camp, les caixes de fruita i tal, arriben a la cooperativa, i lo primer que fan, mecaguen Déu, on està la fruita?

<Tots> <Riure>

P1: I se'm va quedar lo mecaguen Déu, t'ho juro, i la primera paraula que vai aprendre, macaguen Déu. Perquè això en portuguès queda molt malament eh.

M2: És més fort.

P4: I a tot arreu.

P1: No pots dir aquesta paraula, i aquí és una cosa que se solta normal i corrent.

M1: Si sí, aquí ha perdut el sentit.

P1: En portuguès això queda malament. Buscaries enemics a tot arreu.

P3: Nosaltres també.

P1: I aquí la gent ho solta...

P4: Ho diuen amb una altra manera, i aquí nosaltres, no acostumats a sentir aquestes paraules, ho interpretem en un altre idioma...

M2: És veritat. Queda molt groller.

P4: Surt molt maleducat.

M1: Sona malament. Sí. Aquí ha perdut el sentit, d'alguna manera...

M2: És com adíós, o adéu, vol dir, que Déu sigui amb tu, adíós vol dir això, és el mateix. Quan ho dius no penses que adéu vol dir, "vés amb Déu" o bé adíós "vete con dios".

P1: Sí.

P3: És el mateix, si jo traduc aquesta paraula amb meu...

P4: No se pot traduir...

P3: Molt malament, m'entens, no es pot parlar d'això. Molt malament.

M2: Clar, no. Ja, és molt diferent.

M1: És que no és una traducció literal, clar.

M2: Perquè és diferent clar.

P3: Normal és una altra traducció, però no es pot traduir <fàtic = afirmació>, no es pot traduir.

M1: No.

P3: Dic jo, no ho sé.

M2: Clar, cada cultura té la seva... Bé. Sí?

M1: Molt bé. Sí. Bé, per mi, només que, per mi no queda res més a dir... Vosaltres, si penseu alguna cosa...

M2: No, home...

M1: Només dir-vos com a final que, com que nosaltres utilitzarem això per com un treball que pugui ajudar encara més i que puguem arribar encara a més immigrants i... Poder ajudar en aquest moment d'acollida, si hi ha alguna cosa més que volguessiu dir que, diguis, això ho haig de dir perquè sinó no... Que ho digueu ara.

M2: Encara que sigui molt negatiu.

M1: Sí, encara que sigui molt...

M2: Encara que, ara ja he fet tot el que havia de dir perquè aquesta gent de Barcelona volen saber això, no... Digueu-mos lo negatiu perquè lo positiu ja ho sabem...

P3: <Inintel·ligible> Positiu que negatiu...

M1: Hi ha de tot.

M2: Les coses positives que ens aporteu, però que també digueu lo negatiu que ens interessa tant o més, si és que n'hi ha.

P4: Negatiu, que la gent que no estan contents, si hi ha un motiu, el motiu lo sabem nosaltres.

M2: Quina gent, gent del teu col·lectiu?...

P4: Gent del meu col·lectiu parlo jo. De tot, sempre hi ha positiu i negatiu. Jo el negatiu me lo guardo, lo amago en un raó i l'oblido i intento demà no repetir, saps, però sempre treballo així, el meu col·lectiu és sempre... Li donen consell que quan surt d'allí cadascú pensa lo que li dic jo, que no mireu negatiu, d'aquesta feina, mireu positiu. Per demà, que trobeu feina, un pis saps, así. Negatiu, però, aquí tot el rato, dos hores aquí... I resultado? Això és negatiu.

M2: <fàtic = afirmació>

P4: Sempre quan es dur parlem malament, però a mi personalment lo que diuen no me afecta, me afecta. Hay positiu i negatiu, molt molt. Hay molt negatiu. Però, són coses que no podem vosaltres mateix ho sabeu, un immigrant té dos opcions: tornar a radere o més amunt. Tornar redere és fracàs. És negatiu. Amunt, és positiu. Vosaltres sabeu.

M2: Molt bé. <Riu> Una lliço <fàtic = interrogació>.

M1: Si sí. <Riu>

M2: És una lliço.

P4: Perdona perquè soy muy sincero yo, jo estimo molt

M1: No no, és com ha de ser.

M2: No no...

P4: Estimo molt la immigració, immigrant Marrocos, aquí Lleida, i estic <inintel·ligible> Tot arreu m'han conegut aquí a Lleida, l'alcalde, m'he barrejat amb gent de <inintel·ligible> Sempre donar un messatge. Jo, l'altre dia vai nar a dinar amb l'alcalde i, P4, ven aquí, què tal la tienda? I... Alcalde, aquest senyor Roig, és mig català, mig castellà, ell primer en castellà, sempre <inintel·ligible>

M2: L'alcalde de Lleida parlava amb tu en castellà?

P4: Sí, però...

M2: Mig i mig...

P4: Sí, mig i mig. I jo, en català. Ai, és que sempre pensa...

P2: Això és una cosa, per què tota la gent ens parla...

M2: En castellà?

P2: I volen que nosaltres parlem en català?

M2: M'ho preguntes a mi?

P2: Això és una cosa que s'hauria de millorar.

M1: Si li preguntes al Joan, et dirà una cosa, i si m'ho preguntes a mi...

P4: El Jacinto no hi és, però el Jacinto és le premier, Jacinto siempre amb castellà.

P1: A mi no.

P4: A ti no perquè t'ha conegut, i a mi també en català sempre.

P1: A mi no. Avui m'ha trucat a mitja tarda i no, no l'he sentit parlar mai castellà.

P4: <inintel·ligible> Sí, però...

M2: No, digues digues...

P3: A mi també, lo que has dit la P2, a mi també, pues mira, a vegades parles bondia...

M2: Buenos días <Riu>

P3: Buenos días.

P2: Si sí.

P3: Perquè una paraula, vols alguna cosa, te torna en castellà, i a la tercera ja comença, tu parles el català, o que no entens el castellà, però tu parles el català igual, m'entens, perquè tu estàs en Catalunya, <inintel·ligible> a mi no m'importa si em parla en castellà, jo <inintel·ligible> però et parlo català i ja està, perquè és Catalunya, és a dir, tu què vols, jo sóc de país i...

M2: Jo us donaré una resposta meva, però vosaltres doneu-me la vostra abans. Per què creieu què ho fan?

P3: Por fa <riu>

P2: Doncs jo no ho sé pas.

P1: Jo te dic sincerament?

M2: Sí.

P1: Perquè a simple vista t'enfoquen que ets un immigrant.

P3: Sí senyor.

P1: Per què li he de dir en català, li parlo en castellà que és lo més normal.

M2: I d'alguna manera, el que fan és, amb perdó, us discriminen.

P1: Sí senyor!

M2: Us discriminen i us tracten com a immigrants.

P1: Sí.

P2: Sí.

M2: En lloc de dir, no no, és dels meus i els parlo català.

P2: Sí.

P1: Tens tota la raó.

M2: S'excusen en dir, és per educació. Per educació no, per educació... Ara estic parlant no com a estudiós, sinó com a...

<Tots> <Riuem>

M1: No, ja està.

M2: Com a Joan Solé, puc fer-ho, no.

M1: I tant!

M2: és una manera de discriminar, no de dir, este es un immigrant, este estrangero, este es moro, este es negro, este es latino, sudaca, lo que sea...

P1: Sí senyor

P3: <Inintel·ligible>

M2: En lloc de dir no, és un ser homà com jo, parlo la meua llengua i per tant... I si no m'entén jo ja li parlaré el castellà, evidentment, si és que entén el castellà, perquè resulta que a lo millor no entén ni el castellà, tampoc, no? Però això costa molt perquè és una mentalitat una mica, també els catalans, una mentalitat d'esclau que tenim. El català, a l'hora que és molt soberbi i molt orgullós de la seva llengua, té una mentalitat també d'esclau i de una mica...

P3: Pots trobar de tot

M2: També li han fet el mateix, el català, respecte del castellà...

M1: Sí

P1: <fàtic = afirmació>

M2: No amb la llengua castellana, que és igual de maca i de bona que el català, però vehiculat a través del castellà li ha passat amb ell, oi, vale, <fàtic = afirmació>.

P2: Clar, i a més...

M2: Aquesta és la gran creu, i com ho fas això, costa molt. És molt fàcil, com conduir, una vegada ho fas, és fàcil, però dius, llança't! És el que deia avui, llança't, la primera vegada no conduiràs bé.

P1: Exacte.

P3: <Inintel·ligible> I aprens, ja t'he dit abans, que si tinc que anar a Alemanya no tinc que parlar el català <Inintel·ligible> i ja està!

M2: Sóc com tu! Sóc una persona com tu, el missatge és aquest.

P2: La gent li sorprèn, <fàtic = afirmació> Parles el català! Parles el català! O a vegades mira...

M2: Clar...

P2: Parlen el català entre ells, amb quinze anys que porto, que l'entens, tu el català? I saben que parlo català, escolta!

<Tots> <riuen>

P2: És que ostres, estic recordant...

M2: Sembla que t'estiguin recordant que tu ets un ciutadà de segona, vull dir jo sóc català i... Això m'ha passat la setmana passada. Això sí, a veure.

M2: A més, que parleu amb un català, tots amb un accent de Lleida. Sí. És que...

P1: Jo sóc de poble.

M2: Sí, i tu un accent...

P1: És que no m'agrada l'accent de Lleida.

M2: I té un accent de pagès.

P2: Sí, de pagès. <Riu>

P1: Vaig fer disset anys de pagès, en sèrio.

P3: Siusplau, però el més important de tot és que al poble saps més que a la ciutat, això és molt important. Si després <inintel·ligible>

P1: Mira, jo tots los amics de color que tinc, que viuen als pobles, parlen un català que tu al·lucinaries. Tots!

P3: Clar. Perquè tots els hi parlen en català, en una tienda, no sé què, i surts, buenos días, bon dia, clar, tens que parlar bon dia...

P1: Veus, lo que ja, i de fet, fèiem los pagesos disset anys enrere, és lo que Lleida, sent la ciutat, volen plantar. El pagès que venia al camp, els seus treballadors li ensenyaven català.

P3: Ensenyaven català.

P1: Això és lo bonic que hi havia. I no ho valoràvem a llavors.

P3: Clar.

P1: Això és lo que em pregunto, què passe, què ha passat durant aquestos anys?

M2: Jo, amb el vostre cas, jo m'ho agafaria amb una mica més, amb ironia no, pobres catalans, no, que rucs que són!

<Tots> <Riure>

M1: Sí.

M2: Vull dir...

P2: Penso que també...

M2: Jo m'enfadaria.

P2: Penso que ara, que els immigrants, hem vingut els darrers anys en allau, no, clar, els catalans ho han de pair encara no...

M2: Sí, no han, no...

P2: De dir, clar...

M2: No ho han paït.

P2: Penso que això progressivament s'anirà canviant.

M2: Sí.

M1: Sí.

M2: Sí, perquè hi haurà catalans negres, catalans àrabs, catalans musulmans, catalans latin...

M1: Cada vegada més.

M2: De tot, no seran una cosa, serà com als Estats Units, vull dir que no té res a veure no és del meu color, no parla català...

P3: <inintel·ligible> Generació.

M2: I parlarà castellà. Jo crec que això passarà aixís. I amb això que deies tu, tenies molta raó, no, vull dir, jo crec que molts nens, quan tinguin fills, els nens educaran els pares entre cometes, els pares potser no parlaran el català perfecte ni res, però bueno, això passarà i... Una generació. Com els andalusos. No tots s'hauran integrat, ni molt menys, no, però com a mínim serà...

M1: <inintel·ligible> meu cas...

M2: Dignes, dignes...

M1: No, que dic que això és el meu cas, perquè jo a la meva mare ha sigut que jo vaig aprendre català perquè són andalusos...

P3: Tu ets andalusa no?

M1: No, jo sóc nascuda aquí, però la família de ma mare és andalusa i ma mare va viure a Andalusia de petita, i clar, el català l'ha après de gran, a través de la meva germana i jo...

P2: Clar.

M1: I vull dir que, això ha passat i... Suposo que passarà igual.

M2: Tu ets Torrijos, jo sóc Soler <Riu> Tu encara ets... Jo sóc... <Riu>

<Tots> <Riu>

M1: No, jo el que comentàveu de dirigir, jo si em comencen parlant català, jo sí que parlo català, però si em comencen parlant castellà, m'és molt difícil mantenir, i com que jo parlo castellà amb la meva mare i amb el meu pare català, tinc molta facilitat en canviar de llengua.

P2: En canviar de llengua...

P1: Sí.

M1: I llavors no és una qüestió de què, simplement que el meu cap funciona així.

M2: Però això és una cosa diferent <fàtic = afirmació>. Aquí estàvem dient. Quan tu parles, ells estan parlant en català, i l'altre li contesta en castellà, per què? Perquè fa una pinta de què no sap parlar en català?

M1: Sí, és un altre cas.

M2: I tu has d'insistir tres vegades, vull dir, fins que l'altre... I jo en el fons per dintre, me ne'n riuria i me ne'n fotria amb perdó, que és el sentit de l'humor de dir va, el tonto del dia ja m'ha tocat que no sap...

P2: Sí.

P1: Sí.

M2: És que és l'única manera, no, perquè és que sinó us estarien desanimant continuament.

P1: Sí senyor, és veritat.

M1: Sí.

M3: És veritat.

M2: Això intentarem... La campanya que vam fer la Generalitat, aquella, dóna corda al català, era una mica això, per començar, parla en català i no...

P2: Sí.

M2: I no anava als immigrants, és a dir, anava als catalanoparlants especialment. Perquè quan fèiem això la gent es pensava que la campanya anava als immigrants, no no, anava als catalanoparlants.

P1: Sí.

M2: És al revès, no.

M1: Si sí. Molt bé.

M2: Bueno, perdoneu aquests discursos, que jo no havia de parlar tant...

P1: No, però és igual. <Riu>

M2: Ja era al final i ja està.

M1: Molt bé, parem això.

P4: <inintel·ligible> Més concentració, més ajuda, per la gent que acaba d'arribar, necessita... Un immigrant jo crec que no ha arribat aquí...

M2: Per ganes.

P4: Per fer algo que no és... <Inintel·ligible> Ha arribat on pugui arribar. Llavors vull sempre donar missatge de solidaritat, que pensin bé que aquesta gent necessita més ajuda, totes les ajudes que necessiten que mereixem també que pot donar. Sinó no arribarem mai, serem sempre...

M2: <fàtic = afirmació>

P4: I ara estem, amb una època que tots somos iguals, ja no hay discriminació com abans. A on pot entrar tu, jo puc entrar.

M2: Sí, clar.

M1: <fàtic = afirmació>

P4: El que pot menjar tu, jo puc menjar.

P3: <Inintel·ligible> exemple.

P4: Poden entendre?

M2: Sí.

P4: Parlem, podem entendre, perquè parlem mateix idioma.

M1: Sí.

M2: Sí, i per sobre de tot...

P4: Ciutadans saps també en <inintel·ligible> Perquè també les notícies nos afecten molt molt.

M2: Si sí.

P4: Les notícies que no són veritats, tenim que dir les coses amb veritat, jo moltes vegades m'he discutit amb molts companys, que teniu moltes ajudes, que teniu tot, no, porque les ajudes que tinc jo tu has demanat per mi, i llavors aquesta ajuda té que arribar.

M2: <fàtic = afirmació>

M1: <fàtic = afirmació>

P4: <Inintel·ligible> El meu fill està en Santa M1, és privat, però eso m'ho he guanyat jo. Si este ciutadà no li han donat <inintel·ligible> porque hi ha motiu. Si el meu fill el posen aquí Santa M1, la teua filla no la posen, porque hi ha motiu.

M1: <fàtic = afirmació>

P4: Pues aquest senyor té que explicar el motiu perquè jo meua filla no entra, no entra per motiu... Aquestes coses nos afecten molt, a mi me senten molt...

M1: Fan mal.

M2: Clar, és una contradicció permanent.

P4: M'afecta molt.

M2: Que tenim.

P3: Espero que se mejoren les coses després <inintel·ligible> Són immigrants hi ha moltes...

M2: Sí.

P3: Problemes, moltes coses...

M2: No no, a veure, ara amb aquesta taula no resoldrem tots aquests temes, evidentment <riu>, el tema és que, com a context, jo crec...

P3: No, clar...

M2: És un context que crec que no no, hi és, a veure, ara jo, això està gravant, encara? <Riu>

M1: El tanco.

M2: No no, pots... Jo crec que el tema de l'Estatut, ben portat, seria portar molts aspectes positius per tots els ciutadans. Per tots, jo crec...

<final de la gravació>

2.11. Grup de coordinadors. 28 d'octubre 2005

Lloc: Sala de reunions del ISC. Pintor Fortuny 21.

Dia i hora: 28-10-2005 a les 10:00.

Moderadors: Joan Solé (M1) i Jonatan Castaño (M3).

Participants: Van assistir els 7 coordinadors dels plans pilot (P).

Ciutat	CNL	Coordinador/a
Vic	Osona	Montserrat Baqué
Manlleu	Osona	Assumpta Grabolosa
Badalona	Badalona	Laura Serradell
Lleida	Lleida	Conxita Navarro
Reus	Reus	Cristina Arias
Ulldecona	Terres de l'Ebre	Isabel Obrados
Banyoles	Girona	Montserrat Peiris

Tot i que no va intervenir en el debat cal destacar la presència del director de Terres de l'Ebre. La coordinadora de Lleida mentre es feien els Plans ara és la directora.

Introducció

Definició de pla pilot: és comú parlar d'indefinició, tot i que hi ha definició de paper a cada municipi és molt diferent i s'ha entès diferent.

Objectius del pla: el principal objectiu que manifesten els coordinadors és l'augment de l'ús i el coneixement de la llengua catalana. A la gran majoria es troben a faltar els objectius de la part més "social" del pla.

Coordinació

No hi ha mecanismes clars de coordinació entre els plans pilot, tot i l'existència de la figura de la coordinadora dels 7 plans els plans estan molt descentralitzats i cadascun fa una mica el que vol al seu municipi, cal destacar que el grup de discussió era el primer cop que es reunien els 7 coordinadors dels plans.

Sí es mantenen relacions amb entitats d'immigrants, tot i que entre aquestes la llengua no és un tema prioritari com pot ser l'habitatge o la vivenda.

No hi ha mecanismes de coordinació formals entre entitats i els plans ni entre administracions i els plans.

La col·laboració amb l'administració local és bastant bona tot i que es posa de manifest que de que molts cops depèn les relacions personals entre els coordinadors.

Es troba a faltar alguna entitat? A Manlleu l'escola d'adults.

Cursos

S'apunten tot tipus d'alumnes i els que s'apunten un any normalment volen repetir.

S'han fet cursos per col·lectius específics: Dones, joves, i cursos més adaptats a la immigració: Horaris canviats, dissabtes matí...

En quant als recursos hi ha satisfacció amb els nous que provenen dels plans, però hi ha la sensació de que s'han creat unes expectatives entre els alumnes que ara no saben si es podran mantenir si se'ls treuen.

Respecte als materials es consideren suficients. En quant l'ús de les noves tecnologies es troba que recursos com CDs interactius, vídeos, PCs... funcionen molt bé i a més donen un valor afegit als cursos.

Voluntariat lingüístic

Gairebé només s'apunten els alumnes dels cursos.

Els voluntaris provenen de llocs molts diversos.

Gràcies als plans pilot s'ha potenciat el voluntariat en el sentit de que quant més alumnes hi ha als cursos més s'apunten al programa.

El voluntariat lingüístic aconsegueix bastant bé l'objectiu d'integració ja que molts cops les parelles es fan amics, surten fora del marc del programa... i això augmenta la xarxa de contactes autòctons del immigrant.

Activitats

Quines?

- i. Lleida: Grup de recerca amb "líders socials" i vinculat a la Universitat.
- ii. Badalona: Jocs als mercats on participaven també persones que no eren alumnes dels cursos de català.
- iii. Ulldecona: Es va fer una campanya entre els botiguers per que parlessin català a la immigració.
- iv. Vic, Manlleu: Pastorets (amb immigrants i voluntaris), contes de Pere Calders, trobades de voluntaris i visites de coneixement de l'entorn (Caps, excursió Camp Nou, centre de reciclatge, la platja...)
- v. Banyoles: Va llegir el llistat
- vi. Reus: S'han fet poques activitats, sobretot els plans pilot han servit per fer nous cursos que redueixin la llista d'espera.

Sobretot s'apunten alumnes dels cursos.

M1: Jonatan no sé si creus que aquests 3 apartats ja estan, jo crec que sí.

M2: D'això sí, potser continuem.

M1: Potser podíem entrar en els beneficis en conjunt dels plans, en part ja s'ha dit inicialment, es a dir quins valors afegits s'han aconseguit amb els plans, no? Vull dir allò que parcialment ja s'ha dit, ara si voleu subratllar alguna cosa...

M2: A més a més del coneixement de llengua que és dóna més per suposat, quins altres valors s'han aconseguit mitjançant els plans?

P: D'entrada, i d'entrada així molt pràctic, tenir més recursos per poder fer més coses, encara que fos en un període limitat, però d'entrada, es clar, si tens més recursos doncs les teves idees poden arribar a bon port i fer-se reals, per tant si que hi ha hagut noves propostes, hem pogut fer més cursos per tant s'ha pogut atendre a més persones, la formació ha arribat a més persones. I després experimentar amb aquestes noves... tecnologies no? a les classes, això també vol dir més recursos no?, per que has de tenir un aula amb ordinadors, que sinó no pots... O bé demanar-ne una, per que en el cas de Vic nosaltres hem hagut de demanar una a altre entitat. I clar tot això en conjunt si que és positiu.

P: A banda, en el cas de Lleida, com que també hem hagut de prendre l'equip i tal, doncs sortirà un aula de llengua que no teníem. Lleida és l'única capital així, que no té centre de... que no é cap CAC. Doncs no serà un CAC, però serà una cosa que facilitarà que hagi un aula d'acollida oberta...

M1: Què es un CAC?

P: Un centre d'autoaprenentatge, que no n'hi ha a Lleida. Per tant, ara d'aquest pla segurament naixerà una aula de llengua, nosaltres li diem així, encara no... que té com a objectiu ser oberta de dilluns a dissabte de 9 a 9 o, de 9 a 10 del vespre, a totes hores, per a fer acollida. Per a donar suport també a aquests treballs que hem començats amb les associacions, de trobar-nos al centre, de fer projectes, de col·laborar amb la universitat, a partir de l'aula... O sigui, l'aula com a generadora també d'investigació, va per aquí, i segurament és perquè ha hagut recursos i hem pogut posar algunes coses, alguns ajuts d'institucions...

M1: També volíem dir, des del punt de vista dels destinataris dels plans, quins beneficis?, això serien els beneficis, que també ho son però sobretot repercuteixen en vosaltres no?, però des del punt de vista dels destinataris... aquest plus que ha aportat el pla respecta a altres activitats...

P: Que consti que encara s'han d'acabar d'avaluar, però per exemple, els grups de joves, com que teníem aquests cursos que a més de llengua tenien les classes amb ordinadors i aplicació de noves tecnologies, ells van aprendre més i van sortir molt contents perquè aprenien altres coses que no només eren llengua, i a més les apropiava també als altres alumnes que potser van a un institut o a un altre centre. A Manlleu, els dies que havia classe que treballaven amb ordinador, l'assistència era total, mentre que els altres dies variava una mica. A més, els vam passar una enquesta al fina i ells valoraven molt això de treballar amb l'ordinador, perquè aprenien les noves tecnologies, però també ens deien que al final: "si però ara veiem que necessitem més llengua", o sigui que va resultar que era com una mena d'atractiu, que ells anaven al principi gairebé només per això, però va resultar que sí, que ja els anava bé també, però que fer-lo servir també necessitaven més llengua i ens demanaven més classes de llengua. Ells van sortir convençuts que anaven a unes classes potser una mica més globals que no pas les classes típiques de llengua que oferim, crec que en això... I les dones una mica també va passar, les dones no només eren les seves classes sinó que també era aquest acompanyament de coneixement de la ciutat, se

les va acompanyar als centres d'atenció primària, se les va acompanyar a la biblioteca, moltes dones es varen fer carnets a la biblioteca... encara que siguin petites coses, però aquestes dones anaven a classe però ampliaven, no només era coneixement alfabètic, conèixer les 4 paraules, sinó que era conèixer el lloc on viurien. Surten amb l'idea de que és més com un curs... no sé...

M1: Ho veieu així?

P: Sí, si.. (global)

P: Naltros és que no hem fet la diferència entre els cursos que ja es feien i els cursos del pla pilot, no sé. O sigui hem pogut fer més cursos i gràcies a això tota la gent que estava a la llista d'espera doncs han pogut fer un curs no? O sigui, ha servit una mica per alleugerir les llistes, i més que res això, que ha sigut... o sigui, no hem fet un curs específic com han fet elles per dones magrebines o per el que sigui.

M1: I coses més de l'estil inserció a la societat catalana, o i d'altres tipus no?

P: Home, el grup de teatre per exemple doncs també... Els alumnes que hi van participar es van engrescar moltíssim, perquè no era només anar a participar en el voluntariat lingüístic o fer classe, sinó van participar conjuntament i es van relacionar amb altres persones, no només amb la seva parella lingüística, sinó amb altres voluntaris autòctons, i tots junts van dur a terme un projecte comú que era una obra de teatre, i això els va enriquir per totes les dues bandes penso.

P: Potser ja ho he explicat, nosaltres per exemple hem format una professora argentina que la tenim contractada ara mateix fent cursos no?

M1: O sigui, que heu creat un lloc de treball, això també és un plus afegit...

P: I tant...

P: I... amb aquesta si hem encertat, mira ara estem treballant amb una persona que es del Senegal a veure si també aconseguim que es decanti cap aquí, perquè també és molt important això eh?. Ens hem adonat que quan ella diu... com es diu i d'on ve doncs obre moltes portes no? Primer que és un exemple, dir no és difícil si jo ho he après vosaltres també ho aprendreu, i a més a més comparteix tot el sentiment, tot allò que li expliquen doncs ella ho entén molt millor no?

M1: I vosaltres a nivell, gairebé professional i personal? Que ha hagut, o sigui respecte a fa un any...?

P: Més feina! (Rialles)

M1: Més feina segur...

P: Més feina i potser més variada també no? Molt més interessant...

P: Sí (Unànime)

P: Però no de fa un anys, no pel pla pilot, fa un temps, vull dir el pla pilot et possibilita més cursos i més recursos, però de fet els canvis professionals doncs són interessants, molt interessants

P: Ens falta una part no? Que es veure allò tot el que s'ha fet, què és el que ha estat bé i que no.. que per això fem l'avaluació no?

M1: Sí, una part és això, la vostra participació.

P: Suposo que en funció del que passi després del pla pilot també valorarem més o menys bé com hem viscut aquests moments no? Ara és una experiència bona, ha representat molta feina, ha representat de vegades dedicacions en hores que no estaven acostumats a tenir feina, a haver-te de fer tot un muntatge diferent del treball... Clar si això al final se'n treu alguna cosa bona i serveis per... anirà molt bé, si l'any que bé ens quedem igual, no tenim recursos, ja que aquestes coses s'han de tancar i tot això... suposo que representarà una mica de sentiment de ... de fracàs no?

P: Sí, sobretot quan veus que no pots donar continuïtat a gent que potser no és la majoria, però gent que continuaria i que es nota que has fet un gran esforç i que després... Nosaltres ens plantejem això també, què passarà després? I fa molta por no?

M2: I els alumnes repeteixen habitualment?

P: Alguns, no tots, però és que...

P: Però la mateixa concepció dels plans pilot és... no voldria trobar un adjectiu molt dur, però està molt esbiaixat no? Perquè resulta que representa ara que havíem de fer molts cursos inicials de 20 hores i ja està... I això son unes despeses que després no tenen... I clar això suposo que tots els centres ho han bandejat u na mica, i el que volíem era doncs aconseguir més coses que continuessin, jo ara no podria dir si molts alumnes continuen, però es que jo, a lo millor si em continuen 3 ja estic molt contenta m'entens? Perquè això sempre es mira molt diferent des del punt de vista del professor que des del punt de vista de l'administració que va amb números, i a mi m'interessa molt més unes altres coses i per tant això és molt relatiu. Segurament continuen més gent, però clar moltes vegades no hi ha a la mateixa hora, ni el mateix dia de la setmana... Perquè clar per exemple quan s'acabin les contractacions qui anirà a treballar un dissabte a la tarda? Nosaltres comencem un curs avui a les 7 del vespre pla pilot, i demà dissabte comencem un al matí i un a la tarda, pla pilot... es això... I després?

P: Clar, es que potser ells mateixos no continuen, però resulta per exemple si és un noi d'Argentina, mira ara ve la meva germana, ara ve el meu cosí... És que està entrant contínuament molta gent, molta gent...

P: Però això tant és que sigui pla pilot com no...

P: Sí , sí, però clar amb el pla pilot hem tingut durant un temps més recursos i més possibilitats...

P: Sí, en el cas de Banyoles com que no n'hi havien , doncs fantàstic, el pla pilot ha obert moltes portes, però ara què?

P: Jo no sé que passarà al febrer... Potser no hi ha cap eh, i no és fa cap bàsic...

P: Clar, és que tampoc es va determinar la durada, entre tanta indefinició potser no havia la durada...

P: Però si teníem clar que s'acabava el 31 de desembre no?

P: Sí sí sí (Global)

P: A més a més uns cursos s'acaben el 31 de desembre... quan són cursos que acaben al febrer...

P: Els cursos si que els farem fins a febrer no?

P: Es suposa però el contracte.. jo el contracte a mitja jornada que tinc s'acaba el 31 de desembre... Se suposa que la secretaria general per la immigració ha hagut... nosaltres amb la diputació... no sé diuen segurament... però segur segur no, tu quan tens una persona allí i vol continuar i després ja no pots oferir-li la continuïtat, a lo millor per que no tens grup, perquè a lo millor d'aquells que havia també, això que ens passa que no ha sortit de que comença molta gent i acaben molts pocs, i això es veu com una cosa negativa... quan dels que acaben volen continuar, però després si no tens vint... no?

M1: Entrem ja en el penúltim capítol gairebé que ens hem compromès a tres quarts acabar, ja ha sortit el tema però si voleu afegir algunes coses... En quant al finançament no? Trobeu que ha hagut suficient finançament per dur a terme els objectius que s'havien plantejat? Sempre en fa falta de recursos no.... es evident, però...

P: Jo més bé em queixaria de la temporalització... no dels recursos que s'han dedicat, això doncs bé, però és que hi ha moltes coses que s'han quedat a la meitat i no pots valorar.. La continuïtat dels alumnes per exemple, s'ha quedat això molt fragmentat, clar això encara s'ha de acabar, vull dir... Més que la quantitat de diners la temporalització no?

P: Si i que va començar molt tarda com dèiem abans...

P: Si molt... I després que no hem sabut mai quin... que heu sabut de quan disposàvem?

P: No, no, no . (Conjunt)

P: No hi havia... Era com una sorpresa i llavors no saps fins on pots arribar... No sabíem mai el que teníem.

P: Si això és molt....

P: No sé si nosaltres o la direcció..

P: Però a veure la direcció tampoc ho sabia..

P: Per això vas fent i no saps si te passes si no arribes....

P: No se ha sagut mai, però això tampoc els directors eh? Jo diria que no ho ha sagut ningú això...

P: Sí, si és que és molt fort. Molt greu. (Rialles)

P: I el tema de l'estiu... que es va tallar. Primer s'acabava el 30 de Juny ens van dir el 30 de Juny d'acabat el pla pilot. Però jo almenys tenia elements de pla pilot i anava igualment, no estava pas contractada però anava igualment. Es va acabar però després res... El 1 de Setembre comença altre cop.

P: Es va tallar i no es sabia si tornaria...

P: El Setembre jo vaig començar les 8 hores, a jornada completa... matí i tarda i em van dir no torna a fer mitja jornada que no hi ha pas encara... Però per què no ho direu quan realment comença el pla pilot o que? Home es que ho van dir una setmana abans, que una setmana 2 dies abans... í que ara sí! A veure... jo us explico el meu cas personal, però si ha anat així a tot arreu..

P: Sí, si ha anat així

P: Sí

P: Clar no saps mai si si si no...

M1: En considereu viable estendre aquests plans pilot a tot Catalunya, a la resta de Catalunya?

P: No sé... (rialles)

M1: És a dir, si estès a les vostres mans recomanar estendre, no estendre, si no...

P: Un cop avaluat i amb algun canvi treien els punts negatius sí.

P: Sí, clar pels recursos, però econòmicament es pot mantenir? No ho sé...

M1: Nosaltres tampoc ho sabem, tampoc ens ho han dit...

P: Clar si econòmicament es pot fer fantàstic, però...

P: Sí, però un cop avaluats els aspectes positius i els negatius, per si més no, no tornar a cometre els errors que s'han comés...

P: Jo penso que sí que és exportable... Amb totes les consideracions finals que s'han fet per exemple dels cursos, això que deia ella dels inicials i les 20 hores, es clar no és pot fer, es molt poc, no funciona un inicial de 20 hores, és que no pot ser... Tot això, tenir en compte tots els aspectes negatius i reforçar els positius. Així jo si em veuria amb cor de per exemple fer classes de llengua aplicant les noves tecnologies sempre i quant tenint clars factors que no s'han de repetir que no han funcionat bé... Això sí.

M1: Això és el que intentarem amb aquesta avaluació... Ara no recordo si tindran també un qüestionari...

M2: Sí, respondran un.

P: Ara?

M1, M2: No! No... ara no

P: Ahhh!

M1: No ja està, ja està... ehhh Jonatan.

M2: Bé, ara una mica, això sí un per un, us demanem per fer el disseny de l'estudi, de l'avaluació... Quin considereu que seria el perfil de participant més característic del vostre municipi? De participant als plans pilot.

M1: Això seria més aviat per preparar ja els altres grups de discussió que tinguéssim una idea...

P: Aha, a Vic hauria 2 de participants, serien: el noi marroquí jove i la dona marroquina.. de participants als cursos.

P: A Ulldecona, tant és home que dona, al voltant dels 28 anys i de l'est... Romanesos principalment.

P: A Reus potser més de sudamèrica, tant homes com dones, i magrebins també n'hi ha força, potser més homes.

P: A Badalona pel que fa als cursos sudamericans, però després a les activitats que hem fet en els mercats la població de Badalona en general, vull dir qualsevol persona, també de la immigració dels anys 60, d'aquests immigrants de tota la vida o persones nouvingudes.

P: A Banyoles seria gent del Marroc, jove, tant homes com dones i gent de sudamèrica més gran, els sudamericans no son tant joves, els del Marroc la majoria son gent de menys d 30 anys, i pel que fa a voluntaris doncs població banyolina en general.

P: A Lleida ja us lo he dit, nosaltres fem els formadors que dieu que això ho parlarem a banda, nosaltres is que volíem un grup de discussió amb els formadors de formadors, perquè no havíem aconseguit i tampoc sabem com es fa un grup de discussió ni quines son les preguntes claus que s'han de respondre, nosaltres teníem un objectiu saber com podríem entrar en determinats col·lectius a partir de les necessitats que els mateixos col·lectius et poden dir que tenen, aquest era el nostre objectiu, jo ho vaig escriure així a la Paquita i va dir que li diria al Fabà per acabar-ne de parlar, aquest seria el nostre grup, i si no pot ser aquest nosaltres tenim més sudamericans, la franja d'edat és 25-35, homes i dones.

M1: No sé si....

M2: Bé, si voleu dir algun aspecte que us agradaria que s'estudiés amb especial... amb especial èmfasi, dels plans, que destacaríeu?

M1: A part de tot el que s'ha dit... alguna cosa que digueu escolta no us deixeu tal cosa...

P: Les noves metodologies en els cursos.

P: La formació, jo penso que la formació de les persones que se han de dedicar..

M1: Es a dir, com una mena de cursos, sessions de formació pels que han d'implantar els plans pilot, que no serien ja plans pilot... si continuen.

P: Sí, fer cursos diferents, una mica més adequats al segle XXI.

P: I també penso que aquí, nosaltres també hauríem de tindre mediadors que ens facin de pont, dinamitzadors... digueu-li com vulgueu, però en tot cas persones de nacionalitat diferent a la nostra que nos fessin de pont, perquè a les poblacions menudes és molt difícil inserir, jo com a tècnica me resulta molt difícil amb les metodologies tradicionals de cartells, propagandes, no hi arribo, no funciona, necessito trucar porta per porta, hola que tal... que ja em coneguin, això trobo que és bàsic a poblacions menudes.

P: Això si que hem d'implicar més l'administració local, perquè aquí si que els ajuntaments tenen un paper, ja que aquí si que coneixen a aquestes persones, i a més a més els dies que visito ajuntaments et diuen aquella persona d'aquest col·lectiu és la persona amb la que has de parlar, i si vols t'acompanyarem. No es el mateix anar-hi sola que amb el regidor o la regidora de torn o amb l'alcalde.

P: Està clar, els serveis de mediació municipals a manlleu funcionen bé, jo tinc bona relació i ens va molt bé i tant...

P: Perquè, a més et canvien la façana, perquè anem, i diem que tens un moment? No, no, no et puc atendre... es pensaven que era una viatjanta de jo que sé i lis dic, no que vinc de part de la regidora i em fan Ah! Sí, sí, ara mateix t'atenem... Així mateix.

P: I després, nosaltres no l'hem pogut fer que era un dels objectius dels plans pilot, era poder entrar en una coordinadora que l'ajuntament de Lleida té amb totes les entitats d'immigrants i poder com a mínim que ens sentissin encara que no ens fessin gaire cas. I la gent de l'administració local que fa acollida lingüística moltes vegades, ho sabeu que ho fan en castellà, no només en les escoles d'adults. Vull dir, aquí hem de tenir... aquí hem de...

P: A Vic amb el pla comarcal d'immigració, també hem tingut bastant relació i ens han proporcionat intèrprets gratuïtament per fer algunes de les sortides.

P: Aquí em sembla que a Reus, Reus ho va aconseguir i a més a més tenir veu... nosaltres per exemple això no ho hem conseguit, perquè tothom pensa, també nosaltres, que el més important és la feina...

M1: Nosaltres ho donem per tancat, fem una fotografia general si voleu.... Això ho apaguem ja.

**Informe final sobre l'avaluació dels
*Plans pilot per a l'impuls del coneixement i
l'ús de la llengua catalana 2005***

Comissió d'avaluació dels plans pilot
Abril de 2006

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Política Lingüística

Comissió d'avaluació: Mònica Pereña, Montserrat Romà, Joan Solé i Anna Torrijos de la Secretaria de Política Lingüística. Paquita Sanvicén, Albert Fabà i Dolors Solà del Consorci per a la Normalització Lingüística. Montse Simó de la Universitat de Barcelona.

Equip tècnic: Joan Solé, Anna Torrijos, Jonatan Castaño, Montse Simó, Albert Fabà, Manel Anguren, Pau Llauger i Marc Sangles

Secretaria de Política Lingüística del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

Consorci per a la Normalització Lingüística

Sumari

1. Introducció	3
2. Objectius del plans pilot	3
3. Metodologia d'avaluació	3
4. Context sociodemogràfic de les poblacions.....	5
5. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans.....	12
5.1. Indicadors quantitatius	12
5.2. Indicadors qualitatiu	12
6. Cursos de català	15
6.1. Indicadors quantitatius	15
6.2. Indicadors qualitatiu	16
7. Noves propostes d'organització i d'actuació complementàries als cursos	20
7.1. Indicadors quantitatius	20
7.2. Indicadors qualitatiu	21
8. Conclusions i recomanacions	23
8.1. Coordinació i difusió.....	23
8.2. Cursos de català	25
8.3. Noves propostes d'organització i d'actuació complementàries als cursos	26
Annexos.....	29
Annex 1: Fonts d'informació	30
Annex 2: Disseny d'indicadors d'avaluació dels plans pilot.....	31
Annex 3: Actuacions més remarcables a cada municipi.....	35

1. Introducció

Una de les àrees d'actuació del Pla d'Acció 2004-2005 és l'acolliment lingüístic a immigrants i una de les actuacions previstes són l'aplicació dels *Plans pilot per a l'impuls de coneixement i l'ús de la llengua catalana*. Aquests plans estableixen un conjunt de directrius i de mesures polítiques i econòmiques que des de Secretaria de Política Lingüística i el Consorci per a la Normalització Lingüística s'han dut a terme, d'acord amb uns objectius, una planificació, uns criteris d'actuació i uns indicadors d'avaluació amb la finalitat d'aconseguir que la llengua catalana pugui ser la llengua vehicular de les totes les persones que viuen a Catalunya.

Els plans pilot s'han aplicat als 7 municipis següents: Badalona, Vic, Manlleu, Banyoles, Lleida, Reus i Ulldecona.

2. Objectius del plans pilot

Objectiu general

Fer de la llengua catalana el vehicle d'integració de la població immigrada oferint-la com un dret, com una via d'accés a la participació activa en la vida local.

Objectius específics

1. Establir una coordinació amb totes les administracions i entitats que acullen immigrants en cada municipi. Es tracta d'oferir una informació bàsica sobre la llengua catalana per a les persones nouvingudes.
2. Facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana a les persones nouvingudes de manera coordinada entre totes les administracions i entitats del territori corresponent. Es tracta de cobrir les necessitats de formació bàsiques en català a través de cursos.
3. Experimentar noves propostes d'organització i d'actuació complementàries a la formació ordinària amb cursos
  - 3.1. Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn
  - 3.2. Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua
  - 3.3. Fer més extensiu el voluntariat lingüístic.
  - 3.4. Dur a terme altres actuacions complementàries

3. Metodologia de l'informe avaluatiu

L'avaluació s'ha realitzat a través d'un **enfocament multiestrègic** que combina metodologia quantitativa i la qualitativa:

- Recerca de dades secundàries dels 7 municipis (dades sociodemogràfiques).
- Qüestionari a directors i coordinadors del plans pilot.
- Explotació estadística de les fitxes d'inscripció dels alumnes.
- Tècnica qualitativa de *grups de discussió*:
  - Un grup amb els coordinadors dels plans pilot.
  - 7 grups de participants, un a cada territori.
  - Un grup de discussió amb líders d'entitats d'immigrants (Lleida).
- Dos entrevistes a col·laboradors externs al programa (Banyoles i Badalona).

Aquest informe presenta una anàlisi conjunta de totes les fonts d'informació (vegeu annex 1).

En primer lloc, es descriu el context sociodemogràfic de totes les poblacions. A continuació es presenta l'anàlisi de la informació segons els objectius dels plans pilot. Aquesta integra els resultats dels indicadors, dels informes d'avaluació dels coordinadors, de l'anàlisi de les fitxes dels alumnes i de l'informe qualitatiu (grups de discussió i entrevistes) entre altres.

Les frases en cursiva són alguns dels literals extrets dels grups de discussió i entrevistes. Aquests pretenen mostrar la font d'algunes de les conclusions de l'avaluació.

Nivells d'indicadors del programa

Es poden calcular diferents tipus d'indicadors segons els nivells de referència i segons les qüestions analitzades. Així segons els nivells de referència, trobem, entre d'altres:

- **Indicadors de realització.** Fan referència a l'activitat. Es mesuren en unitats materials o econòmiques.
- **Indicadors de resultats.** Fan referència als efectes directes i immediats produïts per un programa.
- **Indicadors d'impacte.** Fan referència a les conseqüències del programa més enllà dels efectes immediats sobre els seus beneficiaris directes.

S'han desenvolupat aquests nivells d'indicadors per a cadascun dels objectius dels plans pilot (vegeu annex 2). Aquest informe conté aquells indicadors dels quals es disposa d'informació contrastada.

Nivells d'indicadors del programa

<i>Nivell d'objectiu</i>	1. Coordinació amb entitats	2. Cursos de català	3. Actuacions complementàries
IMPACTE	Població vinculada a les entitats	Població que ha après a parlar català	Participants al conjunt d'activitats
RESULTATS	Institucions i entitats que han col·laborat	Alumnes	- Participants en activitats culturals i d'entorn - Alumnes de cursos de català amb incorporació de noves tecnologies - Parelles lingüístiques
REALITZACIONS	Institucions i entitats contactades	Inscripcions i cursos de català	- Activitats culturals i d'entorn - Cursos amb incorporació de noves tecnologies - Informació programa Voluntaris per la llengua

4. Context sociodemogràfic de les poblacions

Badalona: 218.553 habitants

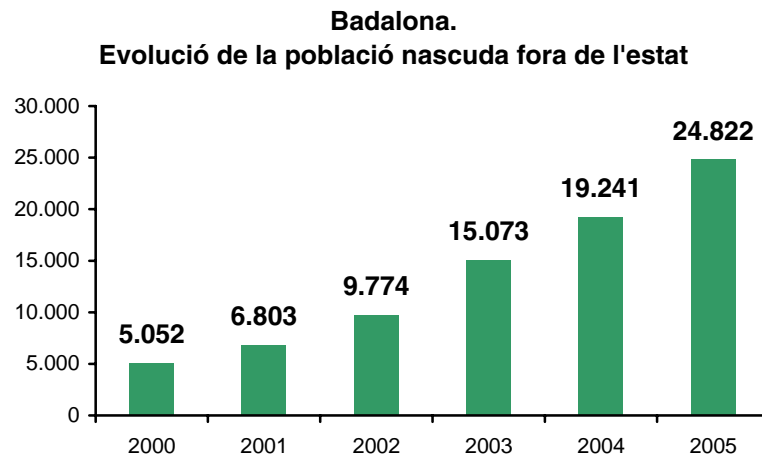
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Badalona, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	97,3	80,8
Resta de l'estat	84,2	35,2
Fora de l'estat	60,9	31,1
Mitjana de Badalona	91,6	64,0

Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

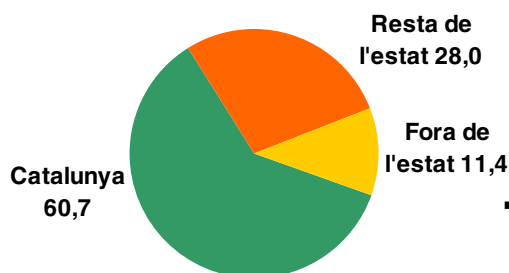
2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

% de població segons lloc de naixement. Badalona, 2005

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Badalona, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Àsia i Oceania	8.272	33,3
<i>Xina</i>	<i>3.511</i>	<i>14,1</i>
Amèrica	7.654	30,8
<i>Equador</i>	<i>2.824</i>	<i>11,4</i>
Àfrica	5.546	22,3
<i>Marroc</i>	<i>4.928</i>	<i>19,9</i>
Europa	3.350	13,5
Total població nascuda fora de l'estat	24.822	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%.

Vic: 37.825 habitants

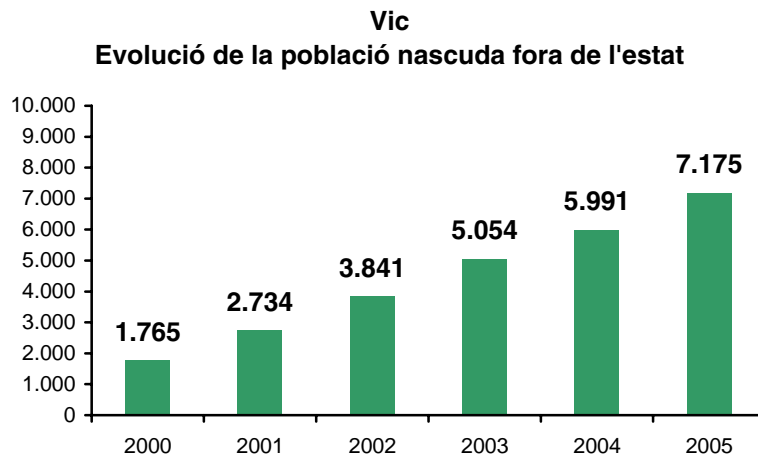
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Vic, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	99,2	94,7
Resta de l'estat	93,5	64,5
Fora de l'estat	59,8	30,1
Mitjana de Vic	94,3	83,6

Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

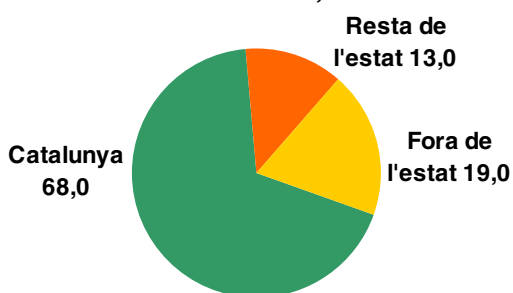
2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

% de població segons lloc de naixement. Vic, 2005

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Vic, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Àfrica	4.693	65,4
<i>Marroc</i>	<i>3.045</i>	<i>42,4</i>
Amèrica	1.688	23,5
<i>Equador</i>	<i>743</i>	<i>10,4</i>
Europa	454	6,3
Àsia i Oceania	340	4,7
Total població nascuda fora de l'estat	7.175	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%.

Manlleu: 19.488 habitants

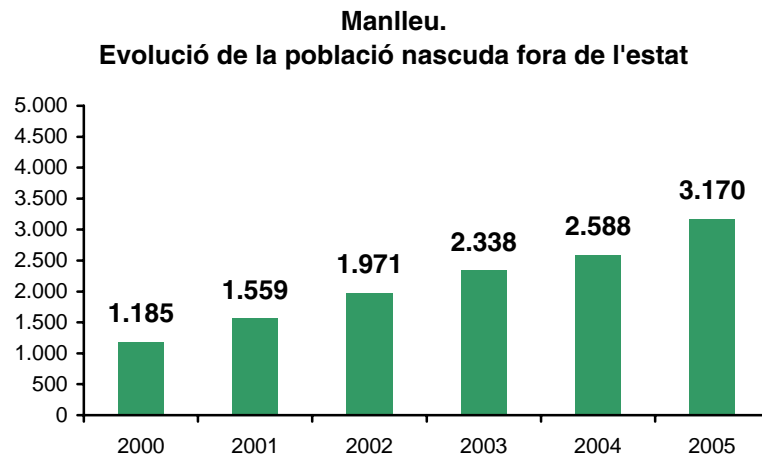
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Manlleu, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	98,6	92,2
Resta de l'estat	90,0	53,1
Fora de l'estat	47,6	23,1
Mitjana de Manlleu	92,1	78,1

Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

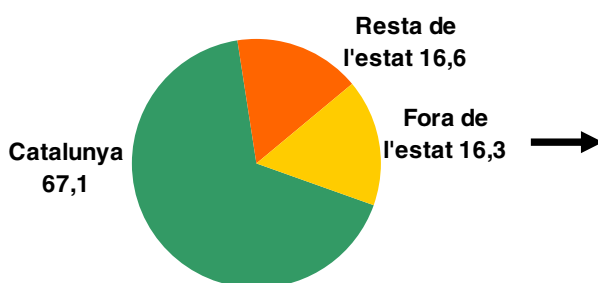
2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

% de població segons lloc de naixement. Manlleu, 2005

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Manlleu, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Àfrica	2.598	82,0
<i>Marroc</i>	<i>2.427</i>	<i>76,6</i>
Europa	283	8,9
Amèrica	249	7,9
Àsia i Oceania	40	1,2
Total població nascuda fora de l'estat	3.170	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%

Banyoles: 16.938 habitants

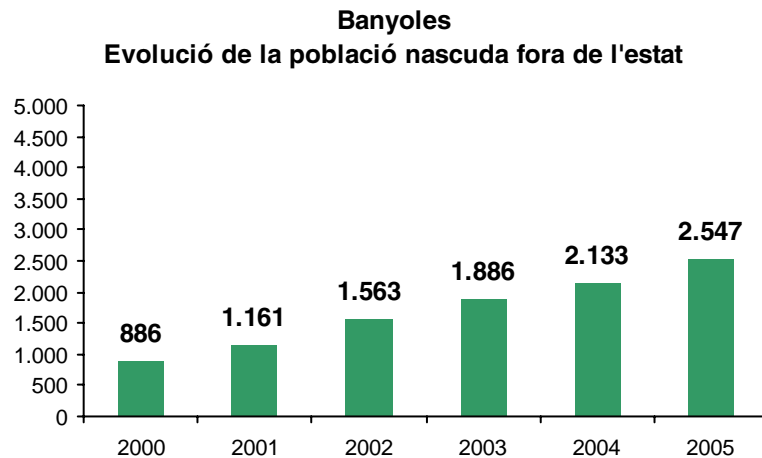
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Banyoles, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	99,0	93,8
Resta de l'estat	95,2	66,1
Fora de l'estat	65,6	33,3
Mitjana de Banyoles	95,7	85,7

Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

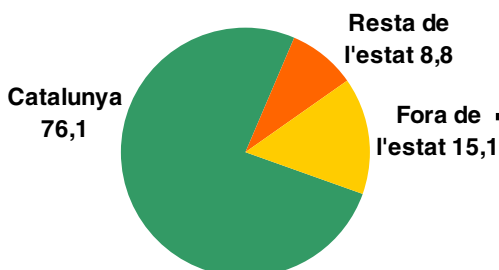
2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

% de població segons lloc de naixement. Banyoles, 2005

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Banyoles, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Àfrica	1.374	54,0
<i>Marroc</i>	748	29,4
<i>Gàmbia i altres</i>	626	24,6
Amèrica	682	26,8
Europa	354	13,9
Àsia i Oceania	137	5,3
Total població nascuda fora de l'estat	2.547	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%

Lleida: 124.709 habitants

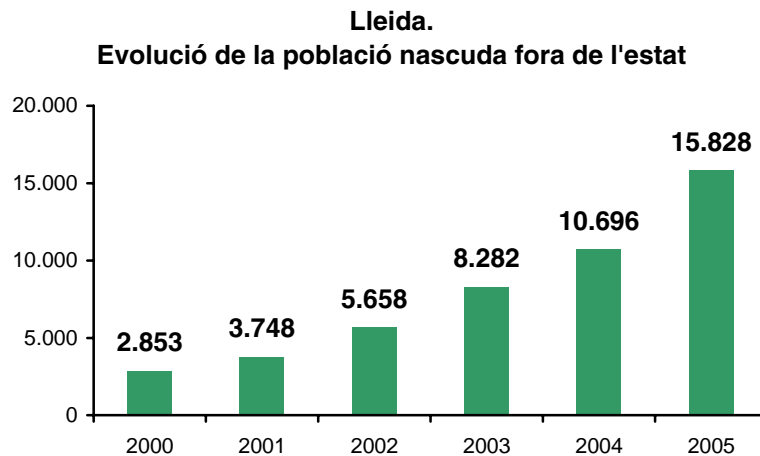
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Lleida, 2001.

<i>Lloc de naixement</i>	L'entén	El sap parlar
Catalunya	98,9	91,0
Resta de l'estat	94,0	60,0
Fora de l'estat	65,7	35,8
Mitjana de Lleida	96,3	81,3

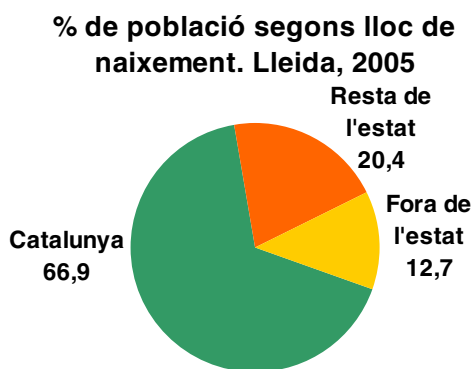
Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Lleida, 2005

<i>Lloc de naixement</i>	Població	%
Europa	3.903	24,7
<i>Romania</i>	2.850	11,0
<i>Resta Europa de l'Est i altres</i>	3.115	19,6
Àfrica	6.767	42,8
<i>Marroc</i>	2.415	15,3
Amèrica	4.647	29,4
Àsia i Oceania	511	3,2
Total població nascuda fora de l'estat	15.828	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%

Reus: 99.505 habitants

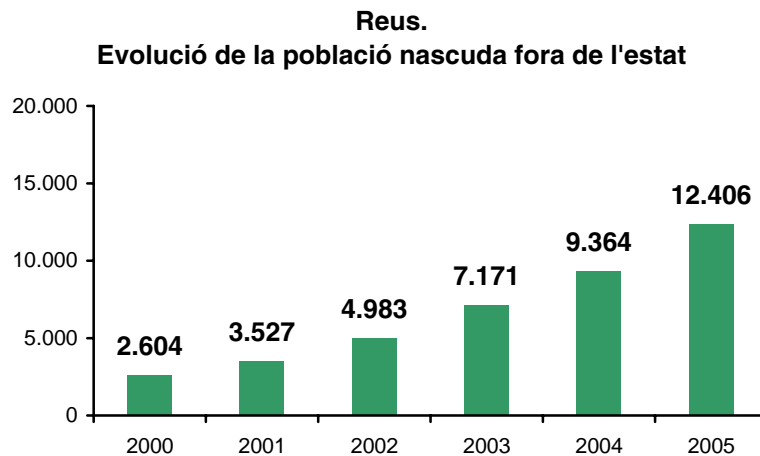
1. Coneixements de català 2001

Percentatge de població segons coneixement de català. Reus, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	98,8	87,0
Resta de l'estat	91,2	51,7
Fora de l'estat	63,6	35,8
Mitjana de Reus	95,0	74,6

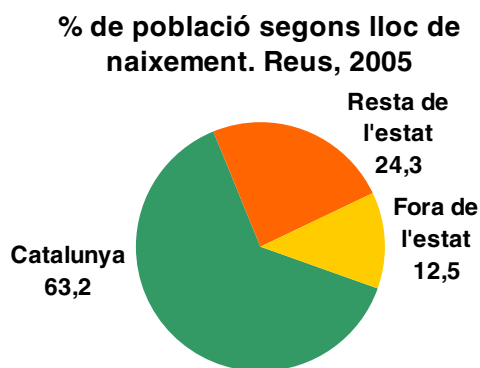
Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Reus, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Europa	3.050	24,6
<i>Romania</i>	<i>1.304</i>	<i>10,5</i>
Àfrica	4.902	39,5
<i>Marroc</i>	<i>4.543</i>	<i>36,6</i>
Amèrica	4.037	32,5
Àsia i Oceania	417	3,3
Total població nascuda fora de l'estat	12.406	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%

Ulldecona: 6.325 habitants

1. Coneixements de català 2001

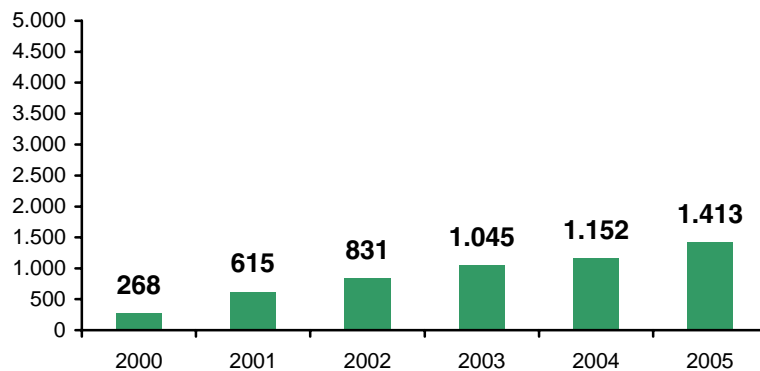
Percentatge de població segons coneixement de català. Ulldecona, 2001.

Lloc de naixement	L'entén	El sap parlar
Catalunya	99,6	94,1
Resta de l'estat	97,4	74,4
Fora de l'estat	56,4	30,8
Mitjana de Ulldecona	94,3	83,6

Font: Idescat, cens lingüístic 2001. Població de 2 anys o més.

2. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

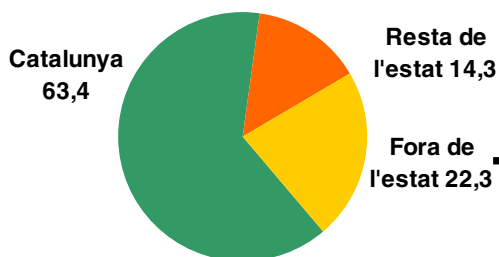
Ulldecona. Evolució de la població nascuda fora de l'estat

Font: Idescat. Padró continu de població

3. Població segons lloc de naixement

% de població segons lloc de naixement. Ulldecona, 2005

Població nascuda fora de l'estat segons lloc de naixement. Ulldecona, 2005

Lloc de naixement	Població	%
Europa	923	65,3
<i>Romania</i>	<i>593</i>	<i>42,0</i>
Àfrica	350	24,8
<i>Marroc</i>	<i>300</i>	<i>21,2</i>
Amèrica	134	9,5
Àsia i Oceania	6	0,4
Total població nascuda fora de l'estat	1.413	100,0

Font: INE, Padró municipal 2005

En gris i cursiva els països amb percentatges superiors al 10%

5. Coordinació i difusió de les activitats que conformen els plans

Objectiu 1:
**Establir una coordinació amb totes les administracions
i entitats que acullen immigrants en cada municipi**

5.1. Indicadors quantitius

Dades quantitatives globals		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
Resultats	Nombre d'institucions i d'entitats amb les quals s'ha col·laborat (<i>intensa, menys intensa i puntual</i>)	116 institucions i entitats

Indicadors d'eficàcia		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
Resultats	Nombre d'entitats amb les que s'ha col·laborat/ Nombre total d'entitats del territori que participen en l'acolliment de nous immigrants	90,6% (116 que col·laboren/ 128 al territori)

5.2. Indicadors qualitius

- **Coordinació amb les institucions i entitats dins de cada població**

La coordinació amb totes les entitats ha estat bona però limitada. S'han establert contactes amb gairebé amb totes les entitats però el grau de coordinació més intens ha estat amb les administracions públiques.

- Exemples de col·laboració: a Badalona col·laboració amb els LIC, Llengua, Interculturalitat i Cohesió social del Departament d'Educació i amb els TAE. A Reus integració a la Comissió Tècnica d'Immigració. A Ulldecona coordinació interdepartamental. A Lleida col·laboració amb l'IME (Institut Municipal d'Actuació) per a la creació d'una oferta complementària.

La coordinació amb les entitats que treballen per a la immigració o amb la immigració ha estat més limitada. Amb les entitats i col·lectius d'immigrants s'ha establert contactes, però no s'han aprofundit en la col·laboració.

- Exemples de col·laboració: a Banyoles la realització d'una trobada de diverses institucions i entitats cíviques amb associacions d'immigrants per a una preparació d'una guia d'acollida pel nouvingut i la proposta de reobertura de l'OAN (Oficina d'Atenció al Nouvingut).

- **Coordinació entre els diferents plans pilot**

La coordinació dels set plans pilot s'ha fet per mitjà de diverses reunions amb els directors dels centres. D'altra banda, els coordinadors tècnics dels plans pilot que s'han trobat per primer cop en el moment de realització del grup de discussió, han valorat positivament aquesta reunió.

- **La difusió dels plans pilot**

Cal destacar que gairebé la meitat dels alumnes als cursos de pla pilot han arribat a Catalunya durant els dos darrers anys.

Percentatge d'alumnes segons any d'arribada*

Poblacions	2004-2005 (%)	2002-2003 (%)	2000-2001 (%)	1995-1999 (%)	Abans de 1995 (%)
Badalona	37,7	36,7	18,6	4,0	3,0
Lleida	47,9	23,6	14,8	10,3	3,4
Reus	57,3	25,3	14,7	1,8	0,9
Vic	38,1	25,8	14,2	12,9	9,0
Manlleu	63,0	18,5	6,2	7,7	4,6
Banyoles	45,0	30,0	13,3	6,7	5,0
Ulldecona	43,1	37,3	13,7	3,9	2,0
Total set poblacions	46,4	27,7	14,7	7,1	4,1

* Les files sumen 100%.

* S'eliminen de l'anàlisi els alumnes que tenen un any d'arribada desconegut. Base de resposta: 1.036.

En general, les persones nouvingudes han conegut l'existència del programa informant-se a l'ajuntament, directament al CNL i pel boca orella.

Existeixen diversos motius pels quals hi ha hagut dificultats per informar i per captar a alguns col·lectius de la població immigrada: desconeixement de la utilitat d'aprendre català, manca de relacions socials que comporta limitar l'accés als canals informals de difusió, manca d'associacionisme d'alguns col·lectius i manca d'adaptació idiomàtica de la informació (com per exemple els col·lectius xinès).

“Quan vaig venir aquí, a Espanya, em posava nerviós quan vaig veure que la seva cultura i idiomes eren diferents. Quan vaig venir, no sabia res, ni castellà ni català. He pensat que [el català] estava com mort, no?, I després vaig pensar que he d'estudiar, aprendre la llengua i que sempre recordo pels meus amics que estaven a Pakistan”

- Exemples de difusió: A Lleida s'ha creat un grup de treball format per líders de comunitats, ideat pel grup de recerca Formació de formadors, interculturalitat, llengua i desenvolupament comunitari (que agrupa el CNL de Lleida i la Regidoria de Drets Civils, Cooperació i Immigració, entre d'altres) amb l'objectiu d'incorporar a les associacions d'immigrants al disseny dels projectes d'integració adreçats a les persones nouvingudes i d'aconseguir que les associacions sensibilitzin els col·lectius sobre la necessitat d'aprendre i parlar català.

"(...) Quan van proposar, a veure si podia formar grups i tal, vai pensar, hòstia, sí, me sembla que això és impossible, no, no n'havia fet mai, no, va ser una experiència, clar, no tenia cap experiència. I en un moment donat vai anar al locutori. A l'ordenador vai fer uns fulls i tal d'anunci, hòstia, em dic M i tal, un representant d'un país portuguès, i tal això, i la gent de tal país i tal país, especificant, pues si voleu entrar en contacte, vai deixar un número de telèfono, i ja em van començar a trucar al cap de cinc o sis dies. Però pocs em van trucar, pocs. Però bueno, va córrer la veu, l'altre tal, l'altre tal, i al final, mira, a tranques i barranques, vam poguer una mica formar els grups. I más o menys va ser així"

"És a dir, hi ha gent de Moçambique, Angola, Portugal, brasilers, tinc una mica de tot. I reparteixo en cinc grups. I quedem, pos el dilluns fai un grup, el dimarts un altre, el dimecres un altre, i així seguim. Bueno, i los caps de setmana, procuro que aquelles persones que no tenen la possibilitat de vindre durant los dies laborables, fer-los durant lo cap de setmana"

Finalment, cal destacar que quan a la difusió dels plans pilot al mitjans de comunicació s'ha realitzat una anàlisi de les notícies aparegudes en premsa des de juny de 2004 fins a març de 2006. El nombre d'articles seleccionats per a l'anàlisi oscil·la al voltant de 160 aproximadament. Aquests formen part de diverses publicacions: El Punt (25), El Nou (22), La Mañana (19), Segre (14), La Razón (11), El Periódico (11), La Vanguardia (9), Diari de Tarragona (9), Avui (8), El Mundo (8), Diari de Girona (8), La Marxa (5), El País (4), Regió 7 (4); L'Ebre, ABC, Canvi 16 i el Temps (Dos articles per publicació); El Ripollès, Vilaweb, Diari de Sabadell, Diari de Terrassa, El Triangle, Òmnium Cultural, El Vigía i L'Hiperbòlic (1); i finalment, un grup de diaris gratuïts (metro, 20 minutos, Què!, Catalonia Today) que componen un recull total de set articles.

6. Cursos de català

Objectiu 2:
Cobrir les necessitats de formació bàsiques en català a través de cursos

6.1. Indicadors quantitius

Dades quantitatives globals		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
Impacte	Nombre total d'inscrits que han completat el curs	1.121 inscrits que han completat el curs ¹
Resultats	Nombre total d'alumnes	1.243 alumnes
Realitzacions	Nombre total d'inscrits	1.808 inscrits ¹
	Nombre de cursos	80 cursos

¹ Aquest nombre es refereix al nombre d'inscripcions que és diferent al d'alumnes atès que un alumne es pot inscriure a més d'un curs en un mateix any.

Indicadors de cobertura i eficàcia		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
COBERTURA		
Impacte	Nombre total d'alumnes/ Població adulta immigrada	2,3% (1.243 alumnes/ 54.094 ¹)
EFICÀCIA		
Resultats	Nombre total d'inscrits que han completat els cursos/ Nombre d'inscrits	62% d'assoliment
Realitzacions	Nombre d'inscripcions / nombre de cursos	23 inscrits per curs

¹ Població de nacionalitat estrangera de 16 anys o més.

6.2. Indicadors qualitius

• Cobertura

En total en els set municipis han assistit als cursos dels plans pilot 1.243 persones novingudes sobre un total de 54.094 persones de nacionalitat estrangera de 16 anys o més. Això suposa que s'acull a un 2,3% de la població immigrada adulta sense comptar la població immigrada atesa a les escoles d'adults, a les escoles oficials d'idiomes, la resta de cursos del CNL i altres cursos no reglats.

“Perquè, no sé, jo sóc russa, i he viscut a l'època de la Unió Soviètica, i sé què passava als ex-repúbliques soviètiques i una mica, una cosa me sembla, sí, i ara em sembla molt bé que la gent d'ahí parle el seu idioma i estudiï el seu idioma perquè té dret.”

“El hecho de tu, estudiar el catalán, te permite estar de igual a igual y compatir. Y para mí, entonces, esto es una ventaja. Que me brinde el catalán, de poder acceder y estudiar el catalán. Porque si tu no puedes acceder de igual a igual, no tienes nunca los mismos derechos. Entonces ustedes, nos dan esta oportunidad y el que quiere que lo coja, y sino.”

Bueno, jo, en este cas, aquí vam, aquesta generación més davant, (...) tindrem molts problemes, moltes dificultats. Perquè els nens que han nascut aquí, estan obligats d'aprendre català. Són catalans. Llavors, quien tindrà problemes? Les pares que estan a casa. Jo parlo personalment la situació que tinc a casa meva. La meva dona té problemes amb la meva filla. Perquè la meva hi ha coses que no s'entera, i me tinc que... (...) és per demà, perquè tindrà munt de fills aquí i este país funcionarà així

• Procedència dels alumnes

En general, les procedències dels alumnes i de la població immigrada del municipi són similars. Excepte a Badalona on hi ha una sobrerrepresentació dels nats a Amèrica del sud i una infrarepresentació dels nats a Àsia. També a Reus amb una sobrerrepresentació dels nats a Amèrica del sud i central i una infrarepresentació dels nats a Àfrica.

Percentatge d'alumnes segons origen*

Poblacions	Resta Espanya	Àfrica		Amèrica central i del sud	Europa		Resta del món
		Nord d'Àfrica	Resta d'Àfrica		Unió Europea	Resta d'Europa	
Badalona	18,3	7,8	0,5	61,2	5,9	4,6	1,7
Lleida	19,6	19,1	12,0	30,2	4,0	14,7	0,4
Reus	19,1	18,8	1,0	49,7	3,6	6,9	0,9
Vic	1,9	52,0	15,1	20,6	1,9	2,7	5,8
Manlleu	3,1	65,7	7,8	9,4	3,1	7,8	3,1
Banyoles	6,4	24,4	30,8	24,4	-	11,5	2,5
Ulldecona	3,9	15,7	-	5,9	2,0	72,5	-
Total set poblacions	13,0	26,6	8,2	36,2	3,4	10,2	2,4

* Les files sumen 100%. S'ombregen els percentatges més elevats de cada població.

* S'eliminen de l'anàlisi els que tenen un origen desconegut.

- **Exemples de captació:** La creació d'un grup de treball format per líders de comunitats a Lleida amb l'objectiu d'incorporar a les associacions d'immigrants al disseny dels projectes d'integració adreçats a les persones novingudes i d'aconseguir que les associacions sensibilitzin els col·lectius sobre la necessitat d'aprendre i parlar català.

(formadora llatinoamericans) "Sí, nosaltres això, jo m'he trobat gent que rebutjava... (...) Si jo amb el castellà en tinc prou, o sea si m'entenen, si la gent m'enten, si jo puc parlar i entenc la gent, per què ara he d'aprendre el català. (...) És un percentatge baix. M'he trobat amb gent, però la majoria s'adonen que és necessari. Per accedir a una feina, per... Clar, per moure't, per ciutat, perquè veus rètols en català, a veure, què vol dir això... Clar, reben molta informació, tot i que també la reben en castellà, però hi ha molta que és en català i que la necessiten"

- **Currículum i nivells d'aprenentatge**

Alguns alumnes manifesten que el nivell inicial, tant pels continguts com pel material que s'ha utilitzat, és excessivament difícil. Consideren que s'haurien de revisar, tant els continguts com el material, per tal d'adequar-los al perfil de coneixements dels alumnes d'aquests nivells, que tenen el primer contacte amb el català com a aprenents

"Una sugerencia o una observación, llamémosla una observación. Yo cómo inmigrante que empiezo unas clases de catalán por primera vez, acabadita de llegar, yo esperaba que me iban a empezar el catalán a un nivel básico. Por lo menos que me enseñen un poco de vocabulario primero. Y me empezaron en una clase de conversación, que se llamaba, básico 1, me traumático. Si yo no hubiese tenido el deseo real de aprender catalán que fuera testaruda e insistente, yo no hubiera permanecido, yo me hubiera dado por vencida, porque fue muy frustrante. Fue más arriba de lo que yo esperaba"

En alguns casos, també es detecta una barreja de nivells sobretot en els cursos més bàsics, amb la conseqüent incidència negativa en l'aprenentatge dels alumnes que perceben que repeteixen temari en els diferents nivells.

"Pero el problema es que desde el B1 como no se nos ha dado un fundamento, sucede que cuando voy a clase y esta aquí alguien como tu que vive aquí alguien como tu que vive aquí hace 30 años, y yo? Qué? Pero puede haber una persona que solo hace un año, es una mezcla dispereja." ... (...) y eso no debiera de ser, debiera haber algo más ajustado para los nuevos, y algo para la persona que quiere ahondar y quiera aprender más, pues bien que vaya a una clase especializada."

- **El professorat**

Els professors són vistos pels alumnes com persones molt properes amb molta motivació i iniciativa. Aquest fet provoca que l'entusiasme sigui transmès als alumnes. Es considera un valor molt important que el professorat mostri un interès per la cultura d'origen dels alumnes i promogui activitats d'intercanvi d'experiències culturals.

- **Els materials**

En alguns casos, els alumnes consideren que cal adaptar millor els materials utilitzats a les classes. Per exemple, creuen que s'ensenyava un vocabulari poc adaptat a les professions actuals i a les que exerceixen els propis alumnes.

“Per exemple en un curs de “què fas?” han ensenyat a aprendre solament el fuster, el metge..., per què no han ensenyat, per exemple, un abogado, otras profesiones?”

També es menciona la possibilitat de realitzar les classes amb altres suports: música, vídeo, etc.

“Jo crec que hi ha una carència al curs de català en una herramienta molt important que és la música, por ejemplo”

“–Es muy aburrido a veces!”

“–Sí, perquè has de tenir en compte que la majoria de gent que estem aquí aprenent som gent que quan sortim de la feina has estat vuit hores treballant, has estat treballant. Arribes a casa i pàgina no sé què, pàgina no sé què, i gramàtica. (El marroquí parla) Deixa'm acabar si us plau. Em sembla molt bé, la gramàtica és necessària però no tota l'estona. Jugar, fer... participar, perquè aquí estem per parlar, no? Quan parlem a classe? Vale que som molts però caldria una mica. I aquí estem per parlar, per parlar i per fer classe. Después és normal que al carrer tinguis vergonya perquè no parles ni a classe.”

- **Durada dels cursos.**

Es percep que en alguns casos, la durada dels cursos és excessiva i per tant de vegades es deixa a mitges. A més, també és considerada que passa massa temps entre un curs i un altre.

- Exemples de noves propostes d'organització: A diverses poblacions (Badalona, Lleida, Reus...) s'han realitzat cursos intensius de 6 hores setmanals. A més, a Reus s'han realitzat sessions de formació per al personal del sector de l'hoteleria.

- **Abandonament i assistència**

Sovint, els canvis d'horari quan es canvia de nivell de curs poden provocar casos d'abandonament entre els alumnes.

Per altra banda, el fet de marcar uns mínims d'assistència a les classes sovint és vist com una condició innecessària i es reclama més flexibilitat.

- **Cursos per col·lectius específics**

En alguns casos es detecta una heterogeneïtat de nivells no compatible a les classes. Per exemple, alumnes d'edats molt diferents poden tenir visions diferents de l'aprenentatge o el fet de no fer cursos específics per dones pot frenar en un primer moment a dones musulmanes a apuntar-se als cursos.

- Exemples de cursos per a col·lectius específics: A Vic i Manlleu s'han realitzat cursos adreçats a dones (mares d'alumnes de primària) que s'han fet a cinc CEIP de la població. A més s'han experimentat cursos adreçats a joves amb la incorporació de noves tecnologies.

- **L'horari**

L'horari dels cursos és un dels punt més criticats per l'alumnat. Tot i que s'intenta adaptar-lo a les necessitats d'aquest es considera que no s'aconsegueix plenament. Cal tenir present que les càrregues familiars i els horaris de feina són condicionants molt forts a l'hora d'inscriure's a un curs de català.

- Exemples de noves propostes d'organització: A diverses poblacions (Lleida, Badalona...) s'han realitzat cursos divendres al vespres i dissabtes al matí o tarda.

7. Noves propostes d'organització i d'actuació complementàries als cursos

Objectiu 3:
**Experimentar noves propostes d'organització
i d'actuació complementàries a la formació ordinària amb cursos**

7.1. Indicadors quantitius

Dades quantitatives globals		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
Objectiu 3.1. Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn		
Resultats	Nombre total de participants a les activitats	1.288 participants
Realitzacions	Nombre d'activitats realitzades	90 activitats
Objectiu 3.2. Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua		
Resultats	Nombre d'inscrits a cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge	259 inscrits
Realitzacions	Nombre de cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge	11 cursos
Objectiu 3.3. Fer més extensiu el voluntariat lingüístic		
Resultats	Nombre de parelles lingüístiques	360 parelles lingüístiques
Objectiu 3.4. Dur a terme altres actuacions complementàries		
Realitzacions	Nombre d'actuacions complementàries	35 actuacions complementàries

Indicadors d'eficàcia		
Nivell d'objectiu	Indicador	Dades
Objectiu 3.1. Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn		
Realitzacions	Nombre de participants/ nombre d'activitats realitzades	14 participants per activitat
Objectiu 3.2. Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua		
Realitzacions	Nombre de cursos que incorporen noves tecnologies/ Nombre total de cursos	12% dels cursos realitzats incorporen noves tecnologies
Objectiu 3.3. Fer més extensiu el voluntariat lingüístic		
Resultats	Nombre de parelles lingüístiques / nombre d'alumnes als cursos ¹	32% (360/1.125 ¹)

¹ Només en aquelles poblacions que tenen el programa de Voluntaris per la llengua.

7.2. Indicadors qualitius

- **Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn**

Les activitats orientades a l'aprenentatge de coneixements culturals i de l'entorn són considerades un bon complement a les classes de català, ja que permeten la possibilitat de conèixer més bé la realitat local i Catalunya. A més ajuden a establir noves relacions socials i xarxes d'amistat amb aprenents catalanoparlants o no.

"El teatre ens ha donat ocasió de coneixe'ns més. (...) Hem omplert 5 vegades el teatre. (...) aquelles persones han après a estimar persones que han vingut de fora i han vist que convivíem perfectament bé."

La majoria dels participants en activitats culturals i d'entorn provenen dels mateixos cursos de català dels plans pilot, però també hi ha gent que s'apunta només a aquestes activitats, tot i que són una minoria.

Parlant de col·lectius específics podem veure com les activitats tenen una virtut que és ajudar a trencar barreres culturals i a adquirir certs hàbits que repercutiran en el futur i en els descendents dels nouvinguts. Així, per exemple a l'anàlisi qualitativa es veu com el fet que les dones musulmanes a Manlleu hagin fet una sortida a la platja contribueix a millorar la visió de certes activitats lúdiques.

"-¿Qué habéis hecho?

-Les botigues de frutas.

-¿En qué consistía, qué hacías en la excursión. O sea, ibais a les botigues y¿ qué hacíais?

¿Comprar, preguntar el nombre...?

-Sí, preguntar el nombre. ¿Como se llama esto? Poma, pera, melocotón..."

- Exemples d'activitats culturals i d'entorn:

A **Badalona** el conjunt d'activitats "Els mercats municipals amb Voluntaris per la Llengua".

A **Vic** la coral i grup de teatre que ha representat dues obres (Els Pastorets i Contes de Calders).

A **Manlleu** visita a la deixalleria, al Planetari Bombolla i a la platja.

A **Banyoles** amb el nom d'"Eix transversal" s'han programat un seguit d'activitats de coneixement de l'entorn i de les cultures d'origen dels nouvinguts.

A **Lleida** representació d'un obra de teatre preparada a les aules i interpretada en un teatre de la ciutat (Sopa de pedres).

A **Reus**, entre altres activitats es van realitzar cursos "conèixer Catalunya" i concursos fotogràfics i sortides a la ruta del Priorat.

A **Ulldecona** es va visitar el Centre d'Estudis d'Ulldecona i assistència a la representació de *La Passió* en llengua catalana. A banda de les visites es van realitzar unes sessions de sensibilització lingüística per als autòctons.

- **Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua**

La incorporació de noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua catalana s'ha dut a terme a dos municipis i les valoracions són positives.

- Exemples d'incorporació de noves tecnologies: A Badalona s'ha utilitzat el programa *Diàleg Multimèdia*. A Vic s'han realitzat cursos d'informàtica en català per a joves marroquins.

- **Fer més extensiu el voluntariat lingüístic.**

El programa de voluntaris per la llengua a tingut una acollida molt positiva per part dels participants en els plans pilot ja que es considera que és un reforç que faltava a les classes de català. Aquesta percepció ve motivada pel fet que les classes donen les eines per conèixer la llengua, però no permet usar-la extensivament.

“Penso que una cosa és aprendre català a un curs, i l’altre és parlar-lo. (...). Penso que les parelles és un mitjà molt bo, (...) Molt bo per acabar de saber l’idioma, una cosa és escriure’l i conèixer les regles, i l’altra cosa és saber-lo.”

“Amb el meu marit és una cosa. Perquè si vull, canvio i, si no, no sé... Però, amb la parella lingüística, quan vas a parlar, saps que, aquesta hora, una persona, ha deixat de fer tot... Sí. Ho fa gratis, ho fa per tu, i com pots ara parlar-li el castellà, si jo vaig allí, aquesta hora... <Riu> Sofrint, però parlo el català...”

A més, el programa voluntaris per la llengua es considera una activitat gens assimiladora ja que és bidireccional i es comparteixen experiències personals i culturals tant des de la banda de l’aprenent com del voluntari.

“Per la qüestió del voluntari em sembla que és una bona idea perquè acaba de dir-nos que la gent catalana també aprèn la teva llengua, no la teva llengua, la teva cultura. Llavors no solament això és per a mi, sinó per a ells també.”

Existeix una part de la població nouvinguda a la que no arriba la informació del programa però que li interessaria participar-hi. Així ho demostra el fet de què un cop explicat el programa molts participants dels grups que no el coneixien es varen mostrar interessats en participar-hi.

(formador persones de parla portuguesa) “I l’altre, és la típica persona, que vol parlar el català, però té vergonya, que això m’he trobat un munt de vegades també. Hòstia, és que vull parlar! Bueno, pues comença a donar les passes. Parlaràs malament, ja ho sé, jo també he passat pel mateix camí. Però solta les paraules! Que la gent te sinta parlar! Que te veuen que tens voluntat de parlar!”

A vegades, l’incompliment dels compromisos i l’escassa formalitat de diversos inscrits provoca abandonaments en algunes poblacions.

Entre els participants al programa es percep que un nombre considerable de voluntaris són gent d’edat avançada. Atesa la mitjana d’edat dels aprenents s’indica que fora necessari incorporar també voluntaris més joves per atreure a més nouvinguts al programa i que hagi afinitats amb la parella.

“La meva parella lingüística es un señor de unos 60 años y me dijo el primer día que llego me hizo un planteo más bien ideológico. Y yo me quedé un poco sorprendido. No es nuevo para mi. M’ha dit que, él, como muchos otros catalanes, para ellos es una militancia el participar de la tarea voluntaria lingüística.”

En alguns casos, els participants han organitzat activitats i sortides pel seu propi compte generant xarxes de relació social entre autòctons i immigrants.

- Exemples d’activitats entorn el voluntariat lingüístic: A Badalona s’han publicat notícies sobre el voluntariat a diverses publicacions, a la ràdio i a la televisió local i els voluntaris han estat entrevistats a la ràdio per parlar de la seva experiència. A Lleida han participat a programes de televisió i s’ha publicat un monogràfic al diari *El Segre*. A Vic s’ha creat el grup de teatre “Tots els colors” que ha dut a terme dues representacions (Els Pastorets i Contes de Pere Calders) amb molt èxit de públic.

8. Conclusions i recomanacions

El balanç dels plans pilot ha estat força positiu com a experiència per a conèixer les actuacions que cal potenciar i per establir les línies a reforçar de cara al futur amb l'objectiu central d'augmentar la cohesió social de la nostra societat per mitjà del coneixement i ús de la llengua catalana.

“Viure pots viure, però si vols conviure i també conèixer la cultura d'un país s'ha de saber la seva llengua.”

“A mi m'agrada sentir-me una ciutadana d'aquí. Que puc anar a comprar, amb els teus diners, però amb l'avantatge sobre un estranger, que som d'aquí.”

“Cuando tu tengas una hija y te diga “mare, mare, puja!” Y se lo diga a su abuela, que no sabe català, este momento vas a sentir que realmente eres catalana por tu hija, por tu familia...”

“Pero la meva terra és d'on he nascut. En cambio, donde me dan de menjar, donde me fan la vida molto más fácil, és aquí. Per això m'agradaria, és que jo me sent, no totalment catalana, perquè me consideraria totalment catalana si parlara perfectament català. Hasta el día que yo no pugui parlar català, per molts anys que visqui aquí, no me sentiré catalana.”

*“(…) Culturalmente te permite relacionarte mejor y integrarte mejor con la cultura.
(…) A ustedes les agrada que hablemos el catalán nosotros, les encanta.
Se sienten bien cuando nosotros les hablamos catalan.”*

8.1. Coordinació i difusió

Objectiu: establir una coordinació amb totes les administracions i entitats que acullen immigrants en cada municipi. Es tracta d'oferir una informació bàsica sobre la llengua catalana per a les persones nouvingudes.

- **Coordinació amb les institucions i entitats dins de cada població**

Hom proposa estendre, potenciar i formalitzar, si convé, la coordinació i la cooperació entre institucions públiques i també amb les entitats de tot tipus que treballen amb la immigració. Es valora molt positivament que la informació i la formació sobre la llengua catalana es vehiculi també en fòrums i comissions interdepartamentals de caràcter local.

Les associacions d'immigrants són en molts casos punts de referència pels immigrants. Es veu necessari potenciar una col·laboració estable amb aquestes entitats per aconseguir una major participació dels seus afiliats, tot i que cal tenir en compte que no tothom està associat ni en contacte amb aquestes associacions.

“Personalmente, creo que la mejor forma es a través de las asociaciones de poblaciones de extranjeros. Por ejemplo en cada comunidad, de pakistaníes, marroquíes, todos han hecho asociaciones legales que trabajan. Si se colabora a través de estos, ellos hacen la propaganda en sus compañeros, que hablan el mismo idioma, y llega más pronto.”

- **Coordinació entre els diferents plans pilot**

Es valora positivament la iniciativa local dels centres i es veu útil de combinar el desenvolupament d'activitats de caràcter conjunt a tots els territoris, amb la seva adaptació a cadascun dels casos. Per això seria útil crear un fòrum d'intercanvi de bones pràctiques que es convoqui regularment.

- **La difusió dels plans pilot**

Es veu necessari de fer un esforç major per aconseguir que la difusió de la informació sobre la llengua catalana entre la immigració es faci en la anomenada **acollida inicial**. D'aquesta manera disminuiria el període d'adaptació a l'arribada que és l'etapa més difícil del procés. El canal de difusió més important és l'ajuntament atès que tota persona nouvinguda s'empadrona a l'arribada.

"(...) Otro canal es el ayuntamiento mismo, que cuando te empadronas, te dan un libro dónde te ponen direcciones de hospitales...pero de idiomas no pone nada."

"Aquí l'ajuntament quan arribi la gent que trobin, que tinguin informació, al moment d'empadronar una explicació seria que aquí es parla català i aquí és Catalunya. D'una manera amable i que aquests cursos t'ajudaran. Proposar i donar allà la informació. Que sigui un servei estable, que no sigui eventual que alguns llocs si que trobarà. Com que no és una cosa que aprens que és extra, que no és anglès, ni informàtica, però vull dir que parlar és un dret i si no es fa te'l priven aquest dret, pensant que no volen obligar perquè un dels drets és la llibertat."

Hom proposa utilitzar altres canals d'informació com els mitjans de comunicació local, centres educatius i sanitaris, entitats culturals i els propis immigrants que fa més temps que viuen al municipi com els mediadors culturals i altres líders (com per exemple el grup format a Lleida), entre d'altres.

"Allí (a la seva botiga) aprofitava io fer coses, tenia coses allí cadires, i per donar explicacions i tot bé, tot bé, però quan va parlar amb el president de l'Associació Senegalesa me diu, no, jo te canviaré el sistema, jo te portaré la gent allà i tu m'empenes les sol·licituds i així funcionàvem. (...) A mi personalment m'aniria millor així, perquè jo puc convèncer la gent però amb altra manera. Tinc més possibilitats de tenir gent que ell, el propi president de l'Associació Senegalesa. (...) A ell mateix li he ajudat io, porque ell mateix volia aprendre català."

Per aconseguir una major difusió seria bo traduir les informacions més importants sobre el pla d'acolliment lingüístic a les principals llengües dels col·lectius d'immigrants a cada territori ja que així es podrà arribar d'una manera més àgil i eficaç. En qualsevol cas en la informació hi hauria sempre una versió catalana.

- **Guia local d'acolliment**

Podria ser útil per exemple, donades les necessitats bàsiques dels destinataris, la creació d'una guia d'acolliment local on hi aparegui la informació bàsica del municipi i que inclogui, entre altres aspectes, informació sobre cursos de català i altres recursos lingüístics. Aquesta guia donaria resposta de forma local a aspectes com la sanitat, l'educació, els papers per aconseguir la nacionalitat, l'aprenentatge de la llengua entre altres aspectes.

"Jo m'he trobat amb el meu col·lectiu que el que més necessitava era això, no a veure, com fer per tramitar un permís de treball, per tramitar un contracte, per portar la meva família de... Per fer reagrupació familiar (...). I també seria interessant que jo vaig buscar a la Diputació de Lleida i a l'ajuntament material perquè coneguin l'entorn, no, la ciutat, les coses que tenim, els monuments, les coses històriques, la cultura, una miqueta, que coneguin no. A veure on estan els col·legis, quin col·legi correspon a cada barri, doncs una miqueta això. Quin CAP, situar-los, més o menys. Aquest tipu de material també faria falta, no"

8.2. Cursos de català

Objectiu: facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana a les persones nouvingudes de manera coordinada entre totes les administracions i entitats del territori corresponent. Es tracta de cobrir les necessitats de formació bàsiques en català a través de cursos.

- **Cobertura**

Fora útil establir objectius quantificats realistes per legislatura per poder avaluar-los al final del període. Per anys propers, es proposa poder atendre entre el 3% i el 5% del total de la població immigrada.

Caldria comptabilitzar els alumnes de català immigrants atesos que assisteixen a cursos ofert per altres institucions públiques i entitats: escoles d'adults, escoles oficials d'idiomes i altres cursos no reglats.

- **Procedència dels alumnes**

Es convenient mantenir o promoure fórmules alternatives per adreçar-se a col·lectius com el xinès i el grup de dones musulmanes que presenten dificultats per arribar-hi tant per raons culturals com per manca de relacions socials amb autòctons i amb altres col·lectius d'immigrants. Així, per exemple, es podria impulsar la figura de la mediadora cultural per accedir-hi.

- **El professorat**

Per al professorat de català de col·lectius d'immigració hom recomana mantenir o impulsar una formació específica en aspectes teòrics i pràctics com la interculturalitat i els costums d'altres cultures, etc.

- **Durada dels cursos.**

Es podrien potenciar fórmules de cursos intensius, cursos amb finalitats específiques com per exemple cursos per a persones que fan atenció al públic i/o personal sanitari i cursos de llenguatge d'especialitat com a llenguatge tècnic, llenguatge comercial, etc.

- **Abandonament i assistència**

Caldria garantir, sempre que sigui possible que un alumne que acabi un nivell trobi un horari adequat per continuar el curs següent.

- **Formació per a col·lectius específics**

Atesa l'heterogeneïtat dels col·lectius d'immigrants, cal dissenyar i oferir formació lingüística per a petits grups que tinguin necessitats específiques. Aquestes sessions puntuals es poden fer a l'inici de la formació.

"I és molt important per a mi, per la feina sobretot, perquè estic en una oficina. En teoria no tinc problema si ho faig en castellà, però prefereixo fer-ho en català, per això estic aquí."

"Per mi com que sóc llicenciat en economia i m'han demanat la llengua catalana. Tens que saber la llengua per treballar al banc o en algun... (altre lloc)"

"Esta señorita va a escribir, va a tocar documentos, necesita tal cosa. Pero concreto no, que te den alternativas. Este programa es para secretárias, ejecutivas... (...) Entonces te da la posibilidad de qué tu te orientes directamente a lo que necesitas. (...) Inglés comercial, inglés básico, inglés científico, inglés (...) tu vas a lo que necesitas."

- **L'horari**

Hom proposa de mantenir l'oferta extraordinària d'horaris, sempre que hi hagi demanda suficient amb la finalitat d'oferir horaris adaptats a les necessitats dels alumnes. Així, es podria mantenir l'oferta de cursos de divendres o dissabte i altres horaris que han funcionat bé.

Sempre que fos possible, es podria buscar la forma d'arribar a un acord amb l'empresariat local per tal que els treballadors poguessin rebre formació en llengua catalana dins de les hores de feina.

Els punts d'autoaprenentatge de català oberts 24 hores es consideren útils ja que s'adapten a les necessitats horàries de tothom. En aquest sentit es recomana la creació i extensió d'aquests punts. Alhora, es podrien implantar punts d'informació i autoaprenentatge de català, usant les noves tecnologies, als locutors.

8.3. Noves propostes d'organització i actuació complementàries a la formació

Objectiu: experimentar noves propostes d'organització i d'actuació complementàries a la formació ordinària amb cursos

- **Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn**

Les activitats complementàries sobre coneixements culturals i d'entorn han tingut una bona acollida, d'aquí que els coordinadors i els alumnes proposin mantenir-les o potenciar-les. Entre altres aspectes s'han destacats:

- ➔ Mantenir les activitats per a col·lectius pocs propensos a participar-hi (per exemple dones musulmanes).
- ➔ Combinar les activitats culturals de forma que es fomentin tant aspectes lúdics com el coneixement d'aspectes útils per viure a Catalunya.

"I per l'associació llatinoamericana, m'han fet llegir un text en català. I jo sóc molt sentimental. I quan estigui llegint estic plorant, i el representant de aquí, dijo, me quitó el micro porque no me salía la voz de la emoción que tenía."

- ➔ Mantenir i potenciar, com ja es fa habitualment, que les activitats culturals no es limitin a ser un intent d'assimilació a la cultura catalana. D'aquesta forma es valora positivament fer activitats d'apropament de cultures on també es doni a conèixer la cultura dels nousvinguts.

"También estaría bien la participación de catalanes a las fiestas de inmigrantes. Porque siempre pasa al revés, que los inmigrantes van a la fiesta de catalanes para aprender. Porque si viene un catalán y habla catalán, dará un poco de sentido, y sentido de integración."

- Implicar també a població autòctona en les activitats culturals per tal de fomentar xarxes de relació autòctons i immigrants, amb la finalitat de trencar la por a allò desconegut i desfer els prejudicis existents sobre la immigració.

“Si la gent et nota els accents, immediatament ja va al castellà. Independentment que parlis català. Jo dic, així en broma, mira fes-te un favor parla'm català. A mi no em fas cap favor parlant en castellà, jo no sóc castellanoparlant, el meu idioma és el portuguès. Vols fer-me un favor, parla'm en portuguès, i sinó fes-te un favor a tu, parla'm català. I continuen parlant castellà! I això no ho entenc”

“Vaig acompanyar una amiga que feia anys que vivia aquí, però no va poder anar a estudiar català. Es volia comprar roba per tornar al Marroc per anar a unes vacances(...) la senyora no ens va atendre ni ens va dir res, ni què voleu, ni res de res. Després vaig pensar en sortir, però no, vaig provar de pensar el que diria, de vocalitzar bé, bé, en català. I ella es va girar i va dir, parles català? I després començava a ensenyar-nos coses, quan vaig dir. Mira només volem mirar, no he vingut a comprar només a mirar. No, no cap problema, va dir.”

*“A la gent li agrada que parlevi català?”
“Per nosaltres (si parles) català ja eres de aquí.
No eres immigrant, no eres... Eres de Ulldecona”*

*“—I la gent si us veu més joves us parla directament català o castellà?
—Amb els amics sí. Depèn, hi ha alguns que ens parlen en català però també n'hi ha alguns que ens parlen en castellà perquè es pensen que no ho entenem”.*

- Fer difusió de les activitats culturals i d'entorn obertes a tota la població, més enllà dels alumnes cursos.
- Donar suport a les activitats amb autòctons i on la llengua vehicular sigui el català, si cal mitjançant subvencions.

A banda d'això, fora bo reforçar la tasca de sensibilització amb la població autòctona que s'ha realitzat a algunes poblacions.

“No me parlen català perquè com la meva fesonomia és sud-americana, parla castellà, i jo dic, per què no me parles català?”

*“És curiós el xip aquest que teniu vosaltres, és un don <fàtic = afirmació>.
T'estic parlant a tu en català, i ara t'estic mirant a ti i canvio al castellà.”*

“El problema que tenen aquí, es que cuando nos veen a nosotros nos hablan en castellano. (...) y te esfuerzas tu en hablar catalán, y te hablan castellano entonces...”

- **Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua**

Des de la coordinació de Vic es recomana estendre, sempre que sigui possible, les sessions de llengua amb ordinador fetes a grups de joves marroquins, a tots els cursos bàsics.

- **Fer més extensiu el voluntariat lingüístic.**

Un cop formalitzades les parelles el programa està funcionant molt bé ja que es mostra com un recurs de molta utilitat per ampliar xarxes socials i mantenir relacions amb autòctons, que molts cops acaben sent personals i d'amistat, afavorint el coneixement i l'apropament de nous i autòctons. D'aquesta forma el programa es destaca com una eina molt útil per aconseguir la cohesió social a Catalunya.

*“Jo també hauria de dir que la voluntària de la meva dona ens ha adoptat als dos.
Quan es troba amb la meva dona i quan ve a casa parlem els tres,
així que els tres, és una mica, és molt agradable.”*

Una proposta molt estesa entre els aprenents és que s'ofereixi la possibilitat de fer converses grupals, ja que així s'ampliaria més la xarxa de relacions i facilitaria trencar la por a parlar en català amb més gent. De fet, aquesta idea ja s'està portant a terme de forma espontània en alguns municipis estudiats.

*“I després també un altre recurs, que és molt lúdic i agradable, és posar gent amb una taula
com aquesta, amb aigua, cafè, una cosa molt senzilla i parlar.
Aquí, per exemple, una taula amb nivell avançat, allà és nivell mitjà, i a l'altre costat un altre.”*

Així doncs, es proposa fer més extensiu el programa i intentar fer un esforç extra per tal d'aconseguir voluntaris a tots els municipis de Catalunya donant resposta a tots els nous i autòctons desitgessin adherir-se al programa.

Annexos

Annex 1: Fonts d'informació

Dades secundàries dels 7 municipis

Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *Cens lingüístic, 2001.*

Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *Població segons lloc de naixement. Recomptes. Sèrie temporal. 2000 – 2005.*

Instituto Nacional de Estadística (INE). *Revisión del Padrón municipal 2005. Datos por municipio. 2005*

Informes d'indicadors d'avaluació dels plans pilot

CNL de Badalona i Sant Adrià
CNL de Girona
CNL de Lleida
CNL Àrea de Reus Miquel Ventura
CNL Terres de l'Ebre
CNL Osona

Explotació estadística de les fitxes d'inscripció dels alumnes

Centro Informático de Estadísticas y Sondeos, SA (CIES). *Cursos de català per adults. Informes general i per municipi.* Novembre 2005.

Grups de discussió d'alumnes, altres participants i coordinadors

Comissió d'avaluació. *Avaluació dels plans pilot per a l'impuls del coneixement i l'ús de la llengua catalana. Informe de la fase qualitativa.* Març de 2006.

Annex 2: Disseny d'indicadors d'avaluació per al Plans pilot

Objectiu 1: Establir una coordinació amb totes les administracions i entitats que acullen immigrants en cada municipi				
Nivell d'objectiu	Indicadors quantitius	Eficàcia	Eficiència	Indicadors qualitius
IMPACTE	Nombre total de persones immigrades vinculades a les entitats que col·laboren	Nombre de persones immigrades vinculades a les entitats que col·laboren / Total de població nouvinguda a Catalunya des de l'any 2.000	Cost en coordinació (hores de recursos humans i altres)/ Nombre de persones vinculades a les entitats que col·laboren	<ul style="list-style-type: none"> • Iniciatives sorgides espontàniament arran de la col·laboració amb entitats • ...
RESULTATS	Nombre d'institucions i d'entitats amb les quals s'ha col·laborat (<i>intensa, menys intensa i puntual</i>)	<p>Nombre d'entitats amb les que s'ha col·laborat/ Nombre d'entitats contactades</p> <p>Nombre d'entitats amb les que s'ha col·laborat/ Nombre total d'entitats del territori que participen en l'acolliment de nous immigrants</p>	Cost en coordinació (hores de recursos humans i altres)/ Nombre d'entitats amb les que s'ha col·laborat	<ul style="list-style-type: none"> • Tipus d'entitats que col·laboren realitzant alguna activitat • Tipus de col·laboració • Grau d'implicació de les entitat • Valoracions de la col·laboració • ...
REALITZACIONS	Nombre d'institucions i d'entitats contactades	Nombre d'entitats contactades/ Nombre total d'entitats del territori que participen en l'acolliment de nous immigrants	Cost en coordinació (hores de recursos humans i altres)/ Nombre d'entitats contactades per a col·laborin amb el pla pilot	<ul style="list-style-type: none"> • Tipus d'entitats contactades • ...

Objectiu 2: Facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana a les persones nouvingudes de manera coordinada entre totes les administracions i entitats del territori corresponent.				
<i>Nivell d'objectiu</i>	Indicadors quantitatius	Eficàcia	Eficiència	Indicadors qualitatius
IMPACTE	Nombre total d'alumnes que han assolit els cursos	Nombre total d'alumnes que han assolit els cursos/ Població adulta immigrada	Cost (cursos)/ Nombre total d'alumnes que han assolit els cursos	<ul style="list-style-type: none"> • Altres beneficis (o costos) que els alumnes han extret dels cursos • Canvis dels usos lingüístics arran dels cursos • ...
RESULTATS	Nombre total d'alumnes	Nombre total d'alumnes que han assolit els cursos/ Nombre d'alumnes	Cost (cursos)/ Nombre total d'alumnes	<ul style="list-style-type: none"> • Motius assistència (o no assistència als cursos) • Característiques dels alumnes inscrits (informació fixes) • ....
REALITZACIONS	Nombre total d'inscripcions Nombre de cursos	Nombre d'inscripcions / nombre de cursos	Cost (cursos)/ Nombre d'inscripcions Cost (cursos)/ Nombre de cursos	<ul style="list-style-type: none"> • Tipus de cursos formats • ...

Objectiu 3: Experimentar noves propostes d'organització i d'actuació complementàries a la formació ordinària				
<i>Nivell d'objectiu</i>	Indicadors quantitius	Eficàcia	Eficiència	Indicadors qualitius
IMPACTE	Nombre de participants a qualsevol de les activitats complementàries <i>(no repetits)</i>	Nombre de participants a qualsevol de les activitats complementàries / Població adulta immigrada	Cost (activitats complementàries)/ Nombre de participants a qualsevol de les activitats complementàries	<ul style="list-style-type: none"> • Experiències sorgides arran de les activitats complementàries del pla pilot • ...
Objectiu 3.1: Complementar la formació amb coneixements culturals i d'entorn				
RESULTATS	Nombre total de participants a les activitats	Nombre total de participants a les activitats/ Població adulta immigrada	Cost (activitats culturals)/ Nombre total de participants a les activitats	<ul style="list-style-type: none"> • Característiques dels participants • Grau d'implicació • ...
REALITZACIONS	Nombre d'activitats realitzades	Nombre de participants/ nombre d'activitats realitzades	Cost (activitats culturals)/ Nombre d'activitats realitzades	<ul style="list-style-type: none"> • Tipus d'activitats • Valoracions activitats • ...
Objectiu 3.2. Incorporar noves tecnologies en l'aprenentatge de la llengua				
RESULTATS	Nombre d'alumnes a cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge	Nombre d'alumnes a cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge/ Nombre total d'alumnes	Cost (cursos amb noves tecnologies)/ Nombre d'alumnes a cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge	<ul style="list-style-type: none"> • Característiques dels alumnes • ...
REALITZACIONS	<p>Nombre de cursos que incorporen noves tecnologies en l'aprenentatge</p> <p>Nombre d'inscripcions</p>	<p>Nombre de cursos que incorporen noves tecnologies/ Nombre total de cursos</p> <p>Nombre d'inscripcions/ Nombre total d'inscripcions</p>	<p>Cost (cursos amb noves tecnologies)/ Nombre de cursos que incorporen noves tecnologies</p> <p>Cost (cursos amb noves tecnologies)/ Nombre d'inscripcions</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Èxit i valoracions dels cursos • ...

Objectiu 3: Experimentar noves propostes d'organització i d'actuació complementàries a la formació ordinària (continua)				
<i>Nivell d'objectiu</i>	Indicadors quantitius	Eficàcia	Eficiència	Indicadors qualitius
Objectiu 3.3. Fer més extensiu el voluntariat lingüístic				
RESULTATS	Nombre de parelles lingüístiques	Nombre de parelles lingüístiques/ Nombre de persones informades del programa Voluntaris per la llengua	Cost de la informació (hores dels recursos humans)/ Nombre de parelles lingüístiques	<ul style="list-style-type: none"> • Característiques de les parelles • Grau d'implicació (parelles amb èxits i fracassos) • Valoracions dels participants • ...
REALITZACIONS	Nombre de persones informades del programa Voluntaris per la llengua	Nombre de persones informades del programa Voluntaris per la llengua/ Població adulta immigrada	Cost de la informació (hores dels recursos humans)/ Nombre de persones informades del programa Voluntaris per la llengua	<ul style="list-style-type: none"> • Valoració de l'activitat • ...
Objectiu 3.4. Dur a terme altres actuacions complementàries				
RESULTATS	Nombre de participants a iniciatives d'actuació complementàries	Nombre de participants a iniciatives d'actuació complementàries/ Població adulta immigrada	Cost de les iniciatives/ Nombre de participants a iniciatives d'actuació complementàries	<ul style="list-style-type: none"> • Característiques dels participants • Grau d'implicació • ...
REALITZACIONS	Nombre d'iniciatives d'actuació complementàries (fora de les anteriors)	Nombre de participants/ nombre d'iniciatives realitzades	Cost de les iniciatives/ Nombre d'iniciatives d'actuació complementàries (fora de les anteriors)	<ul style="list-style-type: none"> • Tipus d'activitats • Valoracions de les activitats • ...

Annex 3: Actuacions més remarcables a cada municipi

BADALONA

- Conjunt d'activitats "Els **mercats municipals** amb Voluntaris per la Llengua"
- Experimentació de **cursos** trimestrals, bimestrals, dissabte al matí i **amb CD-ROM Diàleg multimèdia**.
- **Materials** vinculats a "Els **mercats municipals** amb Voluntaris per la Llengua" (Joc lingüístic als mercats municipals, Programa de ràdio *Qui menja sopes...* i Exposicions fotogràfiques).

VIC

- **Col·laboració** amb el **Pla comarcal** d'integració dels immigrants d'Osona.
- **Cursos adreçats a dones** (mares d'alumnes de primària) que s'han fet a 5 CEIP de la població.
- Experimentació de **cursos adreçats a joves**, amb la incorporació de noves tecnologies.
- Coral i **grup de teatre** que ha representat dues obres (Els Pastorets i Contes de Calders).

MANLLEU

- Participació al **Pla de gestió de la diversitat (PGD)** i al Pla de recepció i acollida de Manlleu (PRAM)
- Experimentació de **cursos adreçats a joves**, amb la incorporació de noves tecnologies.

BANYOLES

- **Tallers adreçats a pares i mares** (especialment els qui provenen d'altres països) de les escoles primàries de la ciutat.
- **Projecte de Guia d'acollida** per al nouvingut.
- **Campanya "Parlen en català. Naturalment!"**, conjuntament amb la Mesa Cívica per a la Llengua del Pla de l'Estany.

LLEIDA

- Grup de recerca de **formació de formadors**, interculturalitat, llengua i desenvolupament comunitari.
- Realització de **cursos intensius**, divendres vespre i dissabtes, matí i tarda.
- Representació d'un **obra de teatre** preparada a les aules i interpretada en un teatre de la ciutat (Sopa de pedres).

REUS

- Col·laboració amb l'Escola d'Adults Mas Pellicer per dur a terme el programa **Voluntaris per la Llengua**, també amb alumnes d'aquesta escola.
- Incorporació a la Comissió Tècnica del **Programa Transversal d'Immigració** de l'Ajuntament de Reus.
- Experimentació de **cursos** semiintensius, intensius i sessions de formació per al personal nouvingut **del sector de l'hoteleria**.
- Realització de material "Sessions de **llengua catalana per a l'hoteleria**"

ULLDECONA

- **Coordinació interdepartamental** entre les diverses delegacions de departaments de la Generalitat al territori, el CNL i l'Ajuntament d'Ulldecona.
- Sessions puntuals al **Voluntariat de Protecció Civil** (majoritàriament romanesos) sobre localitzacions i primers auxilis.